

Tarnóczy Attila

Hol, mi? Kanizsai házak és lakói

Nagykanizsán, 2009 áprilisában

Frissítés: 2009 júniusában (kiegészítés név- és tárgymutatóval is),
2010 áprilisában (kiegészítés képanyaggal is).
Utolsó frissítés: 2011 októberében (kiegészítés képanyaggal is).

Előszó

A 2003-as év elején érlelődött bennem meggyőződés az ötlet, hogy hasznos és egyben – akár civil erővel is – megvalósítható lenne a várostörténeti szempontból érdekes, még létező épületeink történetét megörökítő emléktáblák állítása.

A megvalósításnak volt egy akadálya, amely megkérdőjelezte a terv realitását: a szükséges ismeretekkel nem rendelkezem. Így kerestem meg, segítségét kérve, Kunics Zsuzsa muzeológust, a város érintett korszakának legjobb ismerőjét.

Támogatását azóta is élvezem, időközben azonban kiderült, hogy a szükséges adatok egy része – a kevésbé frekvenciált épületek esetében – hiányzik. Ezért kellett nekem is adatgyűjtésbe kezdenem, amire a könyvtár helyi lapokról készült mikrofilmes gyűjteménye adott lehetőséget.

Átnézve az újságok számait az 1860-as évektől 1945-ig sok olyan információhoz jutottam, amelyek érdekesek, de csak nehezen találhatók meg a nagy mennyiségű mikrofilmen.

Ezért döntöttem úgy, hogy a nálam időközben felhalmozódott adatokból a fontosabbakat most itt közreadom.

Válogatásom szubjektív. Ráadásul nem csupán saját megítélésem befolyásolja azt, de a hajdani újságíróké is.

Bár törekedtem a megalapozottságra, a következőkben nem egy tudományos igényű munkát olvashatnak.

Az adatgyűjtés jellegéből adódóan a város 1945 utáni történetéből írásomban szinte semmi sem található.

Az 1860 előtti történések is viszonylag kis számban szerepelnek a következő oldalakon, bár ilyen jellegű visszaemlékezések azért akadnak az átnézett lapokban. Ezért, hogy egy-egy téma kerekebben legyen kifejezhető, felhasználtam más szerzők – esetenként 1860 előtti időszakokkal foglalkozó – munkáit is. Ezek felsorolása írásom végén található.

Munkám az ábécé sorrendjében veszi sorra a város utcáit, azon belül házait és a hozzájuk kötődő eseményeket, személyeket, szervezeteket.

Az épület házszáma után helyenként – zárójelek között – a ház elnevezését olvashatják. Amennyiben csillaggal jelölt a név, akkor az érintett házhoz már elhelyezésre került a történetét röviden ismertető kő emléktábla. A többi esetben a szöveg már kész, de a tábla még nem talált – a költségeket viselni kész – állíttatóra. Mivel az eligazodás az anyagomban nem könnyű, azt név- és tárgymutató segíti munkám végén.

Biztosra veszem, hogy a későbbiekben időnként kénytelen leszek módosítani a most leírtak egy részét. A módosítás tényét, időpontját közölni fogom.

Az eddigiekből is következik, hogy köszönetet kell mondanom a Halis István Városi Könyvtárnak és munkatársainak az adatgyűjtés, illetve írásom közzététele feltételeinek megteremtéséért, illetve a frissítések alkalmával azok ismételt biztosításáért.

Nem kevesebb köszönettel tartozom a Thury György Múzeumnak és munkatársainak. A közöltek egy részének forrása történeti dokumentációs táruk, illetve fotó- és könyvtárak.

Hálás vagyok, hogy lehetővé tették, használhassak itt gyűjteményük képanyagából is (a TGYM felirat utal ezek származására), ami révén többet lehetett érzékeltetni a város korábbi hangulatából. E képek digitalizálásáért Hohl Zoltánnak tartozom külön is köszönettel.

Sok kép származik különböző internetes oldalakról.

Ezek közül feltétlenül meg kell neveznem – az onnan származó képek mennyisége miatt – az epa.oszk.hu oldalt és ott a Vasárnapi Ujság 1890-ig digitalizált számait. A metszetek alatti zárójeles évszám ebben az esetben a származási hely jele, de megadja az újság évfolyamát is, amelyben az illusztráció található.

Fametszés (1899)

Az épületek mai állapotát tükröző fotók – jobbra – saját felvételeim.

Ugyancsak megköszönöm azoknak a segítségét – akik olvasva a továbbiakat – úgy döntenek, hogy adatok, esetleg képek küldésével segítik teljesebbé tenni a dolgozatomat.

Ettől függetlenül is szívesen látom bárki véleményét a tarnoczky@t-online.hu címen.

A 19. század utolsó éveiben

A „Névmutató” szóra klikkelve közvetlenül oda jut:

Az utcák nevére klikkelve közvetlenül az ottani épületek leírásához jut:

[Ady Endre u.](#)
[Alkotmány út](#)
[Arany János u.](#)
[Attila u.](#)
[Árpád u.](#)
[Babochay u.](#)
[Bagoly u.](#)
[Bajcsai u.](#)
[Bajcsy-Zsilinszky u.](#)
[Bajza József u.](#)
[Batthyány u.](#)
[Báthory u.](#)
[Csány László u.](#)
[Csengery út](#)
[Deák tér](#)
[Dózsa György út](#)
[Dr. Szentendrey út](#)
[Egerszegi u.](#)
[Egry József u.](#)
[Eötvös tér](#)
[Erdész u.](#)
[Erzsébet tér](#)
[Fő út](#)
[Garay u.](#)
[Hajgató Sándor u.](#)
[Homokkomáromi u.](#)

[Honvéd u.](#)
[Hunyadi u.](#)
[Huszt György tér](#)
[Jakabkúti u.](#)
[Kaposvári u.](#)
[Kassa u.](#)
[Katona József u.](#)
[Kazinczy Ferenc u.](#)
[Kálvin tér](#)
[Kápolna tér](#)
[Kinizsi Pál u.](#)
[Király u.](#)
[Királyi Pál u.](#)
[Kisfaludy Sándor u.](#)
[Kisrác u.](#)
[Kórház u.](#)
[Kossuth tér](#)
[Kölcsey u.](#)
[Magyar u.](#)
[Múzeum tér](#)
[Nagyrác u.](#)
[Órtorony u.](#)
[Petőfi u.](#)
[Rákóczi u.](#)
[Rozgonyi u.](#)
[Rozmaring u.](#)

[Sikátor u.](#)
[Só u.](#)
[Sörgyár u.](#)
[Sugár út](#)
[Szabadhegyi u.](#)
[Szemere u.](#)
[Szent Flórián tér](#)
[Szent Imre u.](#)
[Széchenyi tér](#)
[Tárház u.](#)
[Teleki út](#)
[Templom tér](#)
[Téglagyári u.](#)
[Tripammer u.](#)
[Úttörő u.](#)
[Varasdi u.](#)
[Vasúti u.](#)
[Vágóhídi út](#)
[Vár út](#)
[Vécsey u.](#)
[Virág Benedek u.](#)
[Vörösmarty u.](#)
[Wlassics u.](#)
[Zárda u.](#)
[Zrínyi u.](#)

001. Ady Endre utca

A 19. század végén

- Az Ady utca – az egyik legöregebb a város utcái közül – hajdan a légrádi országút szerepét töltötte be.

Ez a postaút Zákánynál lépte át a Drávát és Fiuménél érte el a tengert. Miután a Károlyváros és Fiume közötti szakaszát a birodalom 1819-ben Ludovica út néven modernizálta, esetenként a teljes, Kanizsától induló részt is emlegették e néven.

- Az utca funkciója azonban a vasútépítés nyomán nagyon megváltozott.

Korábban a Gyékényes felé vezető út keresztezte a jelenlegi pályaudvar területét, majd a Miklósfa előtti híd előtt érte el az országút mai nyomvonalát.

A vasútvonal megépülése után az útnak a pályaudvarra eső része megszűnt. A Kisfaludy utcán át, illetve az indóházi bérházaknál (Ady utca 63.) lévő sorompós átkelőnél lehetett átjutni az Iván utca folytatásaként kialakított új (Csengery) útra, onnan pedig a Gyékényes felé vezető országútra. Ennek új nyomvonalát – az akkor megnyitott Csengery út folytatásaként – 1870-re alakították ki, a korábbtól némileg keletre.

Az Erdész utca legalsó részéről 1969-ben készített felvétel alapján megállapítható, hogy akkor még létezett és használatban is volt az Ady és Csengery utcák közötti sorompós átkelő (A kép az Ady utca 63. szám alatti épület emeletéről készült.)

- Megjegyzem, hogy légrádi útként egy másik, biztosan kisebb forgalmú utat is emlegettek az 1700-as évek végén. Ez a jelenlegi Kórház utca folytatásaként, a temető nyugati oldalán haladt délre, Miklósfá előtt kötött be a másik Gyékényes felé vivő útba.
- A Légrádra vezető postaút városi részét 1772-ben Légrádi utcának nevezték. Első szakaszát (a Zrínyi utcáig) Kórház, Kóroda, Ápolda, Ispita, Városháza utca néven, folytatását Szentmiklósi, Kapronczai, Kazinczy utca néven emlegették, majd az utca egésze is (ezt meg Sörház utcának is nevezték korábban) a Kazinczy nevet kapta.

Az utca háztetői az Alsótemplom tornyából 1907-ben

- A Zrínyi utcáig tartó részt már az 1820-as években téglával burkolták – elsőként a városban.
1872-ben is ebben az utcában kezdődött a város tíz éven át tartó, 1870-ben elhatározott „klinkeresítése”. Az utcákat sorban burkolták a helyi gyárakban készített, kétszer égetett téglával. A folyamat a városképnak nem volt hasznára,

közlekedési szempontból sem bizonyult ideális megoldásnak, a téglagyárak tulajdonosai viszont elégedettek lehettek.

A legendás kanizsai sár ezzel eltűnőben volt, de a por nem. A téglával burkolt utakat portalanításként öntözni kezdték. Az első öntözőkocsit 1874-ben vásárolta meg a város. A por azonban még nagyon sokáig központi probléma maradt, mert a város 4/5 részén öntözés sem volt. 1910-ben a helyi lap már az utcák olajjal történő locsolását követelte.

A megoldást végül a más burkolatok (bazalt, aszfalt) használata hozta.

1910

- A Kisfaludy utcától kifelé, a ma is létező hársfákat 1881-ben ültették.

A fasor még létező fái 2009 októberének elején

•Az utca külső, vasút melletti részén, a sorompó után 1913-ban alakították ki a jelenlegi kis parkot. Annak helyét az előző évben vette meg a város a vasúttól, akik addig ott – az akkor még mélyen fekvő területen – szénpernyéjüket, salakjukat rakták le („löschgödör”).

Séta az állomás felé

(Az Ady utca sorompón túli része a fasorral Steiner Edgár 1907-es vízfestményén.)

(A kép Zsittney Gábor tulajdonában.)

Ady utca 0. (valójában Fő út 2.)

•Lásd: Fő út 2.

A városháza nyugati oldala 20. század első éveiben

Az 1930-as években

Az 1950-es években

002. Ady utca 1.

(Városházi bérház*)

Az 1910-es években

- A Fő út sarkán állott, 1873-ban épült városháza megmaradt épületrésze. Előbb polgári fiúiskolának szánták, de bérházként épült fel, amelynek bevételeit a Fő úti rész fenntartására kívánták fordítani. Berg Károly budapesti építész tervei alapján 1872-ben készült el. Kivitelezője a tervező és Hencz Antal helyi építész volt.

•A földszinti üzletek fölé akkor költözött a kilenc magyarországi főtávírdai központ egyike.

Az 1871-ben felálló igazgatóság hatásköre Baranya, Somogy, Tolna, Vas és Zala megyékre terjedt ki. Hivatali szervezetét 1879-re felszámolták, feladatait a budapesti igazgatóság vette át. Ettől kezdve csak a távírdai főállomás működött Kanizsán.

1887-ben a távírdai és postai szervezetet egyesítették. A város szeretne volna megkapni az akkor kialakított postaigazgatóságot, de az Pécsre került. Ekkortól a városi távírda mindenkor a posta épületében volt elhelyezve.

Arra nézve nem találtam adatot, hogy mikor jelent meg a távírdai szolgáltatás a városban. Valószínűleg a vasúti építkezések részeként történt a vezetékek felszerelése. (Morse találmányát először is a vasút alkalmazta; 1844-ben a Baltimore-Washington vasútvonalon alakították ki a távírdai kapcsolatot.)

Morse-féle távíró készülék (1897)

Hughes-féle távíró készülék (1897)

Az első híradás a témában 1862-es; akkor egy hirdetésben a távírda előtti utcát Piarista utcaként említették. Kérdés ebben az esetben, hogy a belváros melyik részére használhatták ezt a hivatalosan nem létező elnevezést. Talán a Deák térről

és a Fő út felső szakaszáról lehet szó, hiszen a Deák téren a templomot a piaristák használták és ugyancsak ők működtették az Eötvös téren a gimnáziumot. Az elképzelést valamelyest valószínűsíti, hogy ekkoriban a tér déli oldalán (Deák tér 3.) volt a postahivatal. Lehet, hogy az adott helyet a távírdának is.

Egy 1865-ös hirdetés szerint a "távüregönyző hivatal" költözik ki az Iván utca 480. számú házból. A gond ezzel az, hogy az akkori kataszteri térkép szerint a 480. számú ház a Batthyány utcában volt (ma Batthyány utca 6.). Igaz, a telek folytatása a Csengery útig nyúlt, de ott a 486. számú ház (ma Csengery út 13.) állt. A házszám elírását tartom valószínűbbnek. Az Iván utcai elhelyezés ésszerűbbnek is tűnik, hiszen a távírdai vezetékek a vasútállomás felől tartottak a belvárosba.

•Itt említem meg, hogy Vahot Imre író, szerkesztő 1876-ban Kanizsára látogatott: felolvasást tartott Petőfiről a költő emléknapiján.

Vahot Imre (1879)

Kanizsai tartózkodására emlékezve később megírta, hogy itt ismerkedett meg Grandpierre Károllyal, távírdai igazgatóság titkárával, akinek apja a francia emigráció idején települt Kolozsvárra.

Grandpierre a felolvasás alkalmából verset írt Petőfihez, amelyet megjelentetett a Zalai Közlönyben. A mű elnyerte Vahot tetszését: szerinte bármely francia költő büszke lehetne rá, de megjegyezte – utalva a névazonosságra –, hogy Nagy Péter cár bizonyára nem dicsőítené így Petőfit.

Más forrásokból ismert, hogy az apa, a hugenotta Charles Grandpierre Svájcban került Kolozsvárra és ott nyelvtanításból élt.

Fia, az említett Károly igazi „rebellis” volt. Kivette részét a magyar, majd az olasz szabadságharcból és a kufsteini várfogságból is. Károly három fia egyike volt dr. Grandpierre Emil (Nagykanizsán született 1874-ben), aki jogász lett.

Ő Erdélybe visszaköltözve, a kolozsvári közéletben szerzett ismertségén túl, íróként (Nagy Péter művésznévvél) is jó nevet szerzett magának.

Fia pedig, Kolozsvári Grandpierre Emil, már kimondottan írói munkássága révén lett közismert.

Íme, a Vahot által dicsért vers:

Grandpierre Károly: **Petőfihez**

Jövé, – tűnél, – nem tudja senki se'
Honnan? – Hová? – Léted egész mese.
Egy-egy szikra lantod minden dala,
Mely lángot éleszt, fényt áraszt vala.
S midőn lelked földünkről távozik,
Díszét veszítve, elborult az ég.

Mondd: mi valál? – Tündöklő meteor?
Mely útjában szikrát szikrára szór?
Mely pályáját végig nem futhatá
S kihamvadt csillagként hullt alá;
Koromsötét űrt hagyva hátra ott,
Hol csak imént tűzfénye ragyogott?

Nem, nem valál csak puszta tünemény,
Múlékony meteor hazánk egén!
Te nap valál, amely sugarait
A végtelenbe szórva melegít;
Állócsillag, mely bár kialva rég,
Szemünkben most is tündérfénnyel ég!

S neved e fénye soh' sem veszhet el;
Mert míg e földön lesz érző kebel,
Míg lesz oly szív, mely lángolón szeret
Szabadságot, hazát és nemzetet;
Mely szépért és nagyért hevülni tud,
Lesz, – ki sírodra tűzzön koszorút.

•Részben szintén a távírda léteéhez kapcsolódik, hogy 1875-ben létrejött a Nagykanizsai Tiszti Önségélyező Egylet. Távírdai, postai, sóhivatali, adóhivatali tisztviselők alakították.

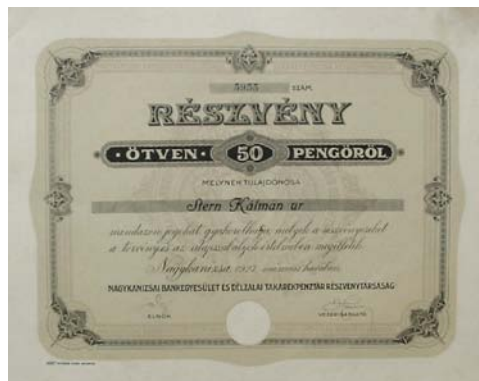
Opris Péter

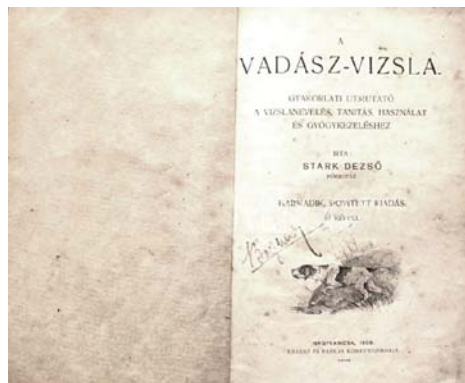
Szobra Pécsen

Elnöknek Oprisiu Pétert választották, aki 1873-tól a távírdai igazgatóság másik titkára volt Grandpierre mellett. 1878-ban (ekkor szűnt meg az igazgatóság) távozott a városból. 1887-ben Pécsre kerülve, ott lett a posta és távírda főigazgatója, az ottani igazgatóság vezetője. Nevét Oprisra változtatta. Az 1880-as években már Nagykanizsai Tiszti Önségélyező Szövetkezet volt az egyesület neve. Ekkoriban gróf Hugonnay Kálmán bíró volt az elnökük.

- Az 1872-ben létrehozott polgári fiúiskola 1873 őszén a Csengery útról ide költözött és átmenetileg itt működött a második emeleten. 1878-ban az iskolának saját épületet emeltek a Zrínyi utcában.
- Megalakulásától (1873) a ház adott helyet a Nagykanizsai Bankegyesület Részvénytársaságnak is. A részvénytársaság 1923-ban egyesült a Dél-zalai Takarékpénztárral.

- Bár bérháznak szánták, ahogy várható volt, az épületet fokozatosan birtokba vette a hivatalaival terjeszkedő városháza. 1912-től a városi rendőrség működött első emeletén.
- Itt működött Farkas és Krausz 1897-ben alapított nyomdája is, amely megszűnésekor, 1911-ben már a Múzeum tér 6. szám alatti uradalmi épületben volt található.

- 1920-ban a második emeleten kezdte, majd a gőzfürdő egyik épületében folytatta tevékenységét a rövidéletű, Fenyves-féle zeneiskola.
- Eredetileg az épületnek csak egy kapuja volt, amely ma is létezik az épület közepén.

Ady utca 2. (egyben Erzsébet tér 1.)

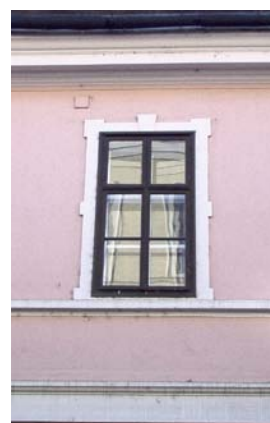
- Lásd: Erzsébet tér 1.

1913

Az első világháború tájékán

003. Ady utca 3.

(Unger-ház)

Az 1920-as években (Jobbról a második ház.)

•A ház, amelyben a kapualj kovácsoltvas ajtaja eredeti, a 19. század első felében épülhetett. A századforduló tájékán került a céget 1887-ben alapító Melczer Jakab üvegkereskedő birtokába.

Melczer 1899-ben vette át a Schiffer-féle (akkor már Schiffer Vilmos Fia névvel működő) üvegboltot és azt felújította. Schiffer Vilmos neve már az 1850-es évek első felének uradalmi kimutatásaiban szerepel, kereskedelmi tevékenysége miatt adófizetésre kötelezettként. Ekkoriban még Kiss József gombkötő házában (Fő út 8.) volt az üzlete.

- Korábban Unger-háznak nevezték.
- Itt, az épületben működött a tulajdonos, Unger Lőrinc vaskereskedése.

Néhány tanoncz felvétetik.
Alulírott vas- és norinbergi kereskedésébe néhány tanoncz, kik ele-
gendő iskolai ismerettel bírnak kedvező feltételek mellett felvétetnek.
Unger Lőrincz.
vaskereskedő.

1864

Az 1871-ben fiatalon (46. életévében) meghalt Unger egyik fia volt Unger Ullmann Elek vaskereskedő. Az épületet a továbbiakban özvegye birtokolta, valameddig még létezett a bolt is.

Unger Lőrinc síremléke ma is áll a családi kriptá felett.

Szövegéből látható, hogy a kriptában az Ungereken kívül nyugszanak Ullmann és Unger Ullmann nevű halottak is. A két család kapcsolódásáról azonban nincsenek más adataim.

Említendő itt még Unger Ferenc „német varga” hajdani háza (most is létezik az Ady utca 17. szám alatt) és fia, Unger Alajos, a város hajdani országgyűlési képviselője. A családi kapcsolatot jelzi, hogy Unger Ferenc ingatlanja idővel Unger Ullmann Elek birtokába került.

- A 20. század első éveiben itt volt Fischel Lajos nyomdája, a „Zala” kiadóhivatala, továbbá a helyi mértékHITELESÍTŐ hivatal, amely 1908-ban kapta meg a megyei hatáskört.

A nyomda és a lap is 1909-ben került ki a Fischel család kezéből.

Fischel Lajos

Ekkor lett tulajdonosa az e célra alapított Zala Hírlapkiadó és Nyomda Rt.

1912

- Fitos Gyula fényképész – még létező – műtermét az udvar délkeleti sarkában, 1912-ben építették (a kis ház nyugati kiszögelésében volt maga a műterem).

1912

(TGYM)

- Az emeletes ház tetőzetét 1913-ban emelték meg.

004. Ady utca 4.

Az 1910-es években (Balról a második ház.)

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- Az 1990-es évek elején lebontott, korábbi emeletes házat 1910-es haláláig Sommer Sándor kereskedő birtokolta. A korabeli térképek tanúsága szerint a századfordulón történt az átépítés, amelynek révén kialakult az épület képeslapokról ismerős homlokzata.

- Az 1870-es évektől 1882-ig e helyen (a már emeletes Sommer-ház helyén állt, valószínűleg földszintes, a telek szélességénél szűkebb házban) működött Fischel Fülöp könyvkereskedése és a „Zala” szerkesztősége. 1883-ban Fischel kiköltözött itteni bérleményeiből, a szerkesztőséget a Bajza utca 6. szám alá, a könyvkereskedést a Fő út 2. számú házba költöztette.

A nyomdák történetével foglalkozó tanulmány szerint Fischel nyomdája 1884-ben költözött a Neumann-házba. 1891-ben Sommer viszont kiadásra hirdette a nyomda itt megürült helyét. (Az addig bérleményekben dolgozó nyomdát Fischel ekkor költöztette saját házába, a Szent Imre utca 4. szám alá.)

Ezek alapján feltételezem, hogy Fischel 1884-ben nyomdáját ide, boltja és a „Zala” szerkesztősége helyére költöztette, az akkor még Neumann-háznak nevezett épületbe.

Sommer Sándor tulajdonába ezt követően kerülhetett az ingatlan.

Az eredeti tulajdonos személyét nem tudtam azonosítani. Van egy harminc évvel korábbi adat Neumann Henrik nevű kereskedő létezéséről, illetve az 1870-es években Neumann Sándor volt a Vár úti gőzmalom egyik tulajdonosa.

- Sommer Sándor alapítója volt a közel negyven évig létező Sommer Miksa és Sándor fakeskedő cégnek. A vállalkozás az egész Dunántúlon ismert volt. Testvérük, Sommer József 1853-ban alapította szintén neves, rövidáru kereskedelmével foglalkozó cégét. Hármójuknak még egy Mór nevű testvérük is volt.

- A házat 1922-ben adta el Sommer özvegye és fia, Sommer Ignác, ugyanakkor megvették a Csengery út 6. szám alatti Schreyer-házat.

Ignác – csapi előnévvel – 1913-ban nemességet kapott. Korábban Csapiban volt földbirtokos 1000 holdon. Ott és a környéken mezőgazdasági telepek létesítése, iskolák építése, a szőlők újraterelése fűződött nevéhez.

Érdekesség, hogy Csapi közelében szénbányát is feltárt, amelyben kitermelés is folyt. A kanizsai gőzfürdő fűtéséhez is szállítottak a szénből.

- A lépcsőház – ónból készült – fiúcska figurája ma a Bazárudvar északi udvarában áll.

005. Ady utca 5.

A 20. század első éveiben (Jobbról a harmadik ház.)

- 1861-es adat szerint itt az uradalom – a jelenleginél szűkebb – épülete állt. A ház mellett, a telek déli oldalán lehetett bejutni az udvarra. A házban bérelte akkor boltját Scherz Lipót gabonakereskedő, illetve a rövidárúk kereskedésével foglalkozó Sommer József. Az 1870-es, 1880-as években már Mayer József orvos tulajdonában volt.
- A jelenlegi épület emeletes, eklektikus elődjét a 19. század végén emelték. Ezt földszintjéig visszabontva (1970-es vagy 1980-as évek), a házat kétemeletesé alakították.

Az utca képe a ház átalakítását megelőzően

- Már az első világháború előtt dr. Goda (Goldmann) Lipót orvos birtokába került. Goda 1897-ben került vissza Kanizsára orvosként. 1900-tól 1937-ig volt a város tisztiorvosa.

Dr. Goda Lipót

Apját, Goldmann Samut 1862-től alkalmazta kántorként az izraelita hitközség.

•Az első világháború előtt a ház egyik lakásában élt Sterneck Zsigmond zeneszerző, csellóművész.

Sterneck Zsigmond

Sterneck éveket töltött Németországban, majd a világháború után ismét a városban telepedett le, az utca valamelyik kis házában bérelt szerény lakást. A nagykanizsai zenei élet meghatározó figurája lett. 1927-ben halt meg Kanizsán.

006. Ady utca 6.

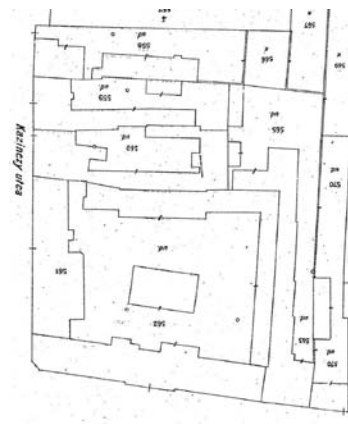
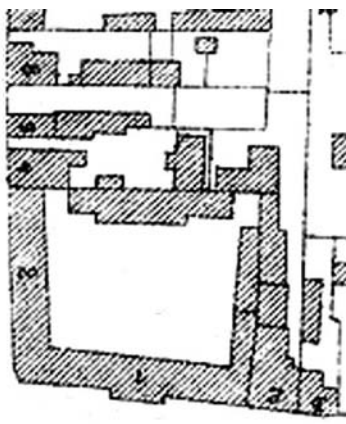
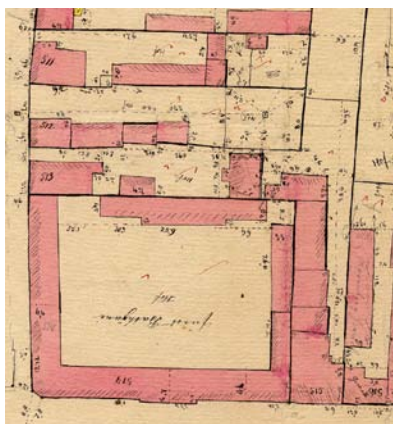
Az 1910-es évek elején (Balról a szélső épület.)

- Az 1990-es évek elején, az Ady utca 4. számú házzal együtt bontották le a korábban itt állt emeletes házat. Építésük időpontja sem térhetett el nagyon egymástól.

A telken hajdanán állt (valószínűleg földszintes) épületet Löwinger-házként emlegették a századfordulóig.

A város 1907-es címtára szerint akkoriban már dr. Szabó Zsigmond birtokolta az ingatlant. Könnyen lehet, hogy ő volt az, aki a szerény megjelenésű korábbi házat azzá az emeletes épületté alakíttatta, amelyet a képeslapokon láthatunk.

- A Löwinger-házban kialakításra került egy napfény-műterem is. Létrehozása időpontját nem ismerem.

A ház és környéke 1864-ben, a századfordulós átépítés előtt és 1917-ben

A helyi lapokban megjelent hirdetések alapján csak közelítőleges képet tudtam kialakítani az itt dolgozó fényképészekről.

- Az első, magát itt hirdető fényképész Fiedler Gyula volt. 1882 előtti és 1885 utáni reklámjával nem találkoztam.

FIEDLER GYULA fényképészeti műterme

Nagy-Kanizsa
Városház-utca 6. szám.

Fényképeket minden alakra és nagyságra, (u. m. látogató-jegy-, Cabinet-, Makart-, Boudoir-, negyedréti-, élet-nagyságu,) brillant, festet, jelmez tisztán, elegánsan készítenek el, felvehetők minden időben, bármely órában eszközölhetők. A közönség szíves látogatását kéri 651 2-2

FIEDLER GYULA

a német os. kir. Hensert-féle udvari fényképezési műtermek volt munkatársa Nürnbergben, továbbá Ems, Graz, Milánó, Jena, Bécs, több első rangú fényképezési műtermekben foglalkozott.

1882

Fiedler Gyula
fényképészeti műterme
NAGY-KANIZSA
Városház-utca 6. szám.

Fényképeket minden alakra és nagyságra, (u. m. látogató-jegy-, Cabinet-, Makart-, Boudoir-, negyedréti-, élet-nagyságu,) brillant, festet, jelmez, tisztán, elegánsan készítenek el, felvehetők minden időben, bármely órában eszközölhetők.

A közönség szíves látogatását kéri

FIEDLER GYULA

a német os. kir. Hensert-féle udvari fényképezési műtermek volt munkatársa Nürnbergben, továbbá Ems, Graz, Milánó, Jena, Bécs, több első rangú fényképezési műtermekben foglalkozott.

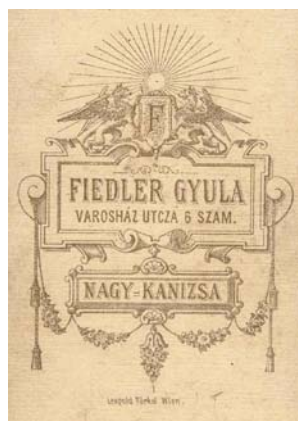
160 N. H.

1883

Fiedler Gyula
fényképészeti műterme
NAGY-KANIZSA
Városház-utca 5. szám.

Fényképek minden alakra és nagyságra, (u. m. látogató-jegy-, Cabinet-, Makart-, Boudoir-, negyedréti-, élet-nagyságu) brillant festet, jelmez, tisztán, elegánsan készítenek el, felvételek minden időben, bármely órában eszközölhetők.

1885

1897-ben a Zala tudósította olvasóit, hogy Fiedler Zágrábban (pályafutását ott folytatta) meghalt. Ekkor azt írták, hogy a fényképész korábban néhány évig dolgozott Kanizsán.

Ha hihetünk a képek egykori tulajdonosai által feltüntetett évszámoknak, a néhány évet elég távan kell értenünk.

Ezt a képet 1880-ban készíthette:

Egy felvétel 1887-ből:

(TGYM)

Mindezekből nem derül ki, hogy mikortól létezett a műterem és melyik évben kezdte, illetve fejezte be működését a városban Fiedler. Dolgozhatott itt akár 1890-ig is, mert a műteremhez kötődő újabb reklám ekkor jelent meg. 1891-ből már zágrábi felvétele ismert.

1891

•A következő „ismert” itt dolgozó fényképész Istvánffy D. volt.

A LEECELSZGRÜBB
Karácsonyi és új évi ajándék
egy jól sikerült fényképpel

Arckép

mely
Istvánffy fényképész műtermében
Városház utca 6. szám

minden stábban és modernben ószen művészi kivitelben készíttetnek.

Hogy pedig a helybeli nagyérdemű és művelődési híréhségével kielégítők, hívtatokat a legújabb angol Apparátusokkal fogasztottjuk, melyek segítségével borus időben ép egy, mint derült napon feltétlen sikerült képek készíttetnek.
A u. é. közönség becses látogatásának emléke

Istvánffy D.
fényképműtermes.

488 1-2

1890

Istvánffy D. esetében az ismert jelző használata idézőjelek nélkül túlzás lenne. Még keresztnevét sem sikerült megállapítanom.

Ez annak ellenére így van, hogy decemberben a Zala munkatársa meglátogatta a műterem legújabb mesterét, hogy bemutassa a város lakóinak.

Igen ám, de belépve a fényképész tizenhat éves segédje fogadta, akit történetesen Lenkének hívtak. E pillanatban az újságíró érdeklődése a fényképezés mesterfogásai iránt elillant, majd a szerkesztőségben biztosan nem azt a cikket írta meg, amelyet eredetileg tervezett.

Ezt igazán ma sem vehetjük zokon, mert a barna Lenke nem csupán fiatal, de gyönyörű is volt. És a szemei... Azok bizony, még elfogulatlan újságírónk megállapítása szerint is, lángoltak.

Miután távozáskor módja volt még egyszer beletekinteni a szép Lenke szemébe, gyengéden megszorítani jobbát, joggal állapította meg beszámolója végén: „A ködös, borongós vasárnapi délutánt jobban nem használhattam volna fel, mint az által, hogy látogatást tettem a műteremben.”

Hát, így maradt az utókorra a mester keresztneve helyett a segédé.

Istvánffy J. (városház utca 6. sz.)
fényképműtermében,
művészi kivitelű fényképek a legfinomabb és legizlésebb kivitelben
eszközölhetnek a legolcsóbb árak mellett
Valamint életnagyságu arcképek olajban festve a legmagasabb
kivánalmaknak megfelelően készíttetnek.
Feltételek borult időben is a legjobb sikerrel
eszközölhetnek.

1891 októbere

1891 novembere

Mint feljebb látható, az 1891-es hirdetésekben Istvánffy vonatkozásában újabb nehezen tisztázható kérdés merül fel. Nem Ilona esetében, aki már 1885-ben feltűnt, mint a Fő út 8. szám alatti műterem mestere. Istvánffy J. kiléte azonban teljesen bizonytalan: lehet a család egy újabb tagja, de lehet szó egyszerű elírásról is.

1892 (TGYM)

•A következő mester létezéséről csak indirekt módon tudunk. Uher Ödön tájékoztatta egy hirdetésében a város lakosságát, a Városház utcában lévő Szénássy-féle műtermet a továbbiakban ő működteti. Uher felesége Szénássy Anna volt. Így a Szénássy nevű fényképész lehetett akár apósa, akár felesége is. Sajnos, a Szénássy-féle időszakból származó felvételt nem ismerem.

1894

- Uher e (immár második) műtermét fióküzlétként használta, majd hamarosan Budapestet választotta tevékenysége színhelyéül. Még megjegyzem, hogy a helyi múzeum őrzi olyan kanizsai munkáját, amelyen párhuzamosan működött bártfafürdői műtermét is reklámozza Uher.

(TGYM)

- A műterem történetében 1896-ban megint az Istvánffy-következték.

•1897-ben lett a ház lakója Bogyay Elek, a Löwinger-ház utolsó fényképésze. A Zala 1897 decemberében adta hírül műtermének megnyitását. Sokáig azonban nem használhatta, mert ekkoriban kezdődhetett a 20. század képeslapjairól ismerős emeletes ház kialakítása.

Kunics Zsuzsa kutatásai szerint Bogyay 1898-ban kénytelen volt munkája végzéséhez sátrat állítani az Erzsébet tér északi felén. 1899-ben, engedély hiányában, már ezt sem tehette meg.

Amikor 1900 márciusában fiatalon meghalt a Zalai Közlöny gyorsfényképészként búcsúzott tőle.

A gyorsfényképész negatív felvétel nélkül, közvetlenül a papírra dolgozott. Így, képei szükségszerűen egyetlen példányban készültek. Nem is találkoztam Bogyaytól származó fotóval.

007. Ady utca 7. (képek még: Zrínyi utca 29.)

(Kaszinó székház*)

A környék Szent Erazmusz alsótemplomi oltárképén

•Egykor itt állt az Ispita és a Szent Márton-kápolna: a sarkon volt a kápolna, mellette, az Ady utcai oldalon az Ispita emeletes épülete.

•Ispita működtetésének kötelezettsége 1750-től számított a város feladatának. Ekkor vette felügyelete alá a város az ispotályt, melynek építése 1698-ban lett engedélyezve. Egy 1713-as adat szerint akkor már valószínűleg létezett. 1780-ban felújításon (talán emeletessé is ekkor lett) esett át. Az intézmény egyszerre számított kórháznak, szegényháznak és aggok ápolójának.

Az Erdélyi Hírmondó 1837-es írása e városi „kórház” létrehozását Babochay János, illetve Bernhard Gáspár városbírók érdemének tekinti, akárcsak egy sétatér létesítését. A két személynek lehettek – akár komoly – érdemei az Ispita ügyében,

de alapítása biztosan működésüket megelőzően történt, hiszen 1779 és 1787 között (míg a leégett városháza helyett újat nem emeltek) a város tanácsa az Ispitában ülésezett. Ekkori adat szerint hat szobája volt.

A tanács kiköltözése után is eredeti rendeltetésétől eltérően használták egy részét: itt lakott a városi iskolamester és itt is tanított. Az elhelyezési gondok megoldódását a szomszédos „nemzeti iskola” megépülése jelentette.

Működése utolsó szakaszában a kórházi rész az emelet három szobájában volt elhelyezve. Külön szobája volt a női és férfi betegeknek, illetve a súlyos állapotban lévőknek. Évente 300, 400 beteget látott el. Kórházi ágyai száma tíz és huszonöt között ingadozott.

A földszint három szobája látta el a menhelyi feladatokat.

- A kápolnát saárdi Somssich Antal (született: 1742) építtette 1769-től. Vonzódását a városhoz talán magyarázza, hogy első, nagyon fiatalon meghalt – akkor már nem élő – felesége Inkey Zsófia volt.

1771-ben Szent Márton püspök tiszteletére szentelték fel a kápolnát.

A kápolna 1831-es leírása szerint is tornyos volt. Hajdani megjelenéséről képet kaphatunk, ha megnézzük Szent Erazmusz oltárképét az Alsótemplomban. Ott a háttérben látható a kápolna és környéke.

A főoltárán volt Szent Márton „képe”. A valóságban szobor és festmény kombinációja. Ma a Kórházkápolna oltárát díszíti.

A nagykanizsai kórház történetével foglalkozó, 1974-es kiadvány szerint oldalt is volt két oltár. Ezeken Szent Ambrus, illetve Keresztelő Szent János képét helyezték el.

A Keresztelő Szent Jánost ábrázoló (olaj) oltárképet a 18. század végén Pfaff János pékmester adományozta. Az épület lebontásakor a képet eladták és az Cserfőre, a kápolnába került.

Ugyanakkor (1885-ben), az előbbivel együtt, Szent Balázs olajképét is hirdették eladásra. Mindkettőt szőlőhegyi kápolnába ajánlották. Lehet tehát, hogy ilyen kép is volt a kápolnában, de lehet szó a név egyszerű elírásáról is. A két, fából készült keretben lévő kép hat láb magas, három láb széles volt.

Az épület déli oldalán napóra volt még lebontásakor is.

- A két objektum története során többször is a katonai igények kielégítésének áldozatává vált. A Kossuth téri kórház felépülésekor is (ekkor bontották le mindkét épületet) egy honvédszázad tanyázott a kórházi részben.

1920 körül

•Helyükön – a két épületet megvásárolva – a Kereskedelmi Kaszinó 1886-ban építtette fel székházát, Ludwig Schöne bécsi építész tervei alapján, eklektikus stílusban. A tervezésben Schöne társa, az ugyancsak bécsi Haas volt. Olasz munkásokkal Morandini Bálint csáktornyai építész kivitelezte. Az utóbbi két adattal Balogh Dezső titkárnak az egyesület százéves jubileumára írt jelentésében találkozhatunk. Haas személyéről az azonosítást lehetővé tevő információkat nem közölt, de elképzelhető, hogy Rochus Haasról (1837-1903) van szó, aki ekkoriban épületek homlokzati díszítésével, reliefekkel foglalkozott Bécsben.

•A „Casino” alapítását 1836-ban határozta el 60 kanizsai polgár – kereskedők és tisztviselők. Az egyesület számára Batthyány Fülöp herceg az „új” uradalmi épületben (Vasemberház), a térre néző szárnyban bérbe adta a földmérői lakást, amelynek öt szobája volt.

- Mint az Erdélyi Híradó 1837-es tudósítása írta: „A casino folyó január 2-án délután kinyitattván, estve az ablakok öhercegsége tiszteletére a helybeli hangászkar zengedezései közben kivilágítottak”. A cikkből az is kiderül, hogy a „hangász egyesület” Babochay Jánosnak (városbíró 1833-tól) és Bernhard Gáspárnak (városbíró 1835-től) köszönheti létezését. A zenekar (annak idején a hangász szó zenészt jelentett) működéséről más adatot nem ismerek.
- A Casino első igazgatója Darás József ügyvéd, táblabíró lett. A zalavári apátság irattára 1835-ös dokumentuma szerint ő volt akkoriban az uradalom ügyésze. Az öt szobára terjedő bérelt részt fokozatosan növelni kellett; felmerült tehát a székház építésének ötlete 1846-ban, majd 1861-ben, de az időszak nem kedvezett a megvalósításnak.
- Közben, 1863-ban (más adat szerint korábban, mert már 1859-ben is létezett) megalakult a Kereskedelmi Egylet (Kaszinó), német nevén Handelscasino is. 1867-ben nagyjából 300 tagja és saját könyvtára volt.
- Ennek helyiségében és támogatásával jött létre ugyanezen évben a Magyar Társalgókör. Feladatának a magyar nyelv oktatását tartotta a város magyarul nem, vagy nem nagyon tudó polgárai között. Célja érdekében ingyenes nyelvtanfolyamokat indított. (Potenciális diák ekkoriban még nem kevés élt a városban.)
- A témával kapcsolatosan említem, hogy 1881-től létezett a városban a Nagykanizsai Névmagyarosító Társaság. Működésével kapcsolatos utolsó adatom 1906-os.
- 1875-ben a Casinoba beolvadt a Kereskedelmi Egylet és neve Nagykanizsai Kaszinóra változott. A megerősödött egyesület lett képes az építkezés megvalósítására.
- Az egyesület itteni rendezvényein jelentős pályát befutó művészek is megfordultak: Reményi Ede, Szigeti József, Dohnányi Ernő.

- Az épület adott helyet az első világháborúig az 1871-ben alakult Kereskedelmi Alkalmazottak Egyesületének is.
- 1919-ben a Kaszinó átmenetileg megszüntetésre került, az épületet a Szocialista Párt vette tulajdonába, „Szocialista Klub” lett belőle.
- A Kaszinó könyvtárában a két világháború között 6000 kötet várta az olvasókat.
- 1952-től a Helyőrségi Tiszti Klub működött az épületben.
- A ház hajdani berendezési tárgyainak világháború utáni sorsa csak néhány darab esetében ismert. Ezek a múzeumban tekinthetők meg.

Eredeti lehet még a nagyterem két hatalmas (nagyjából négy méter magas) tükre. Ezek átellenesen állítva adják termék két hosszú sorának illúzióját.

008. Ady utca 8.

•Az itt állt és a déli irányban következő, földszintes házak utcai frontja – egészen az Alsótemplom bejáratáig – egy vonalba esett az előző házakéval. Tehát az utcának e része is szűk volt annak idején.

1913-ban (TGYM)

•A ma már nem létező itteni épület az 1870-es évek első felében még Kürschner Mayer méteráru-kereskedő volt. Tőle került akkoriban Reichenfeld Ignác (Reichenfeld Gyula apja) kereskedő birtokába.

•Halála (1893) után örököseitől vásárolta meg a Katolikus Legényegylet 1909-ben, amely azonnal átalakíttatta – fedett tekepályával is ellátott – otthonának. 1926-ban a hátsó, földszintes épületben két helyiséget osszenyitva összejöveteleikhez egy nagyobb termet alakítottak ki Szántó Lajos építőmesterrel. 1935-ben Vécsey Barna városi mérnök tervei szerint ugyanott készült el a nagyobb, több mint húsz méter hosszú nagyterem, amely a jelenlegi épület hátsó fele. Az utcai épület a második világháború után került lebontásra.

- Az egyesület 1902-ben (elődje 1868-ban) alakult.
1903-ban az Eötvös tér 14. szám alatt avatták fel korábbi otthonukat.

Az egyesület jelvénye

1905-ben szentelték fel zászlójukat. A nehéz selyem zászló egyik oldalán a korona mellett ott voltak a hit, a remény, a barátság, a szeretet, a szorgalom jelképei és az „Isten áldja meg a tisztességes ipart!” felirat. A másik oldalra Szent József képe került.

009. Ady utca 9. (képek még: Zrínyi utca 38.)

(Nemzeti iskola*)

•Itt, a Kligor Józseftől 1793-ban vásárolt saroktelek (előtte a rajta álló házzal együtt mostohaapjáé, Brebrovics János kovácsmesteré volt) nyugati oldalán, 1806-ban épült fel a város első elemi (nemzeti) iskolájának bolthajtásos, csaknem negyven méter hosszú, emeletes háza.

A kivitelezést Heffert Simon kőművesmester már 1802-ben elkezdte, de a munka évekre elakadt. 1805-től Stauner János építőmester folytatta és fejezte be az épület felhúzását.

Alul voltak a tanítói lakások (egyik szobájában Faics György, az első tanító még lova és tehene tartásával is próbálkozott), felül pedig a tantermek.

- 1825-től, amikor a nemzeti iskola osztályai már a gimnázium épületében voltak, itt a német nyelven oktató iskola működött.

- A nemzeti iskolába kezdetben a leányok és a fiúk együtt jártak. Az 1830-as évek közepén a leányoknak külön „leánynevelő intézet” nyílt. Ezt is itt helyezték el, hiszen az épület jó része nem volt használatban. Anyagi okokból 1849-ben az elkülönítés megszűnt.

1857-re már három elemi iskolája volt a városnak; az egyik Kiskanizsán működött.

- A ház volt 1844 és 1850 között a tanítóképző otthona is.

Palotai (Purgstaller) József

1847-ben került az intézmény élére Palotai (Purgstaller) József. 1848-ban Pestre került, egyetemi tanár, a Tudományos Akadémia tagja lett, majd a piaristák rendfőnökévé választották.

- Itt működött gimnázium épületéből átkerült inasiskola is 1886-ig.

- 1878-ban készült el a mai épület Zrínyi utcai oldala, amely emeletén helyet adott a polgári fiúiskolának. Udvari szárnyában tornatermet is kialakítottak.

Csengery Antal (1880)

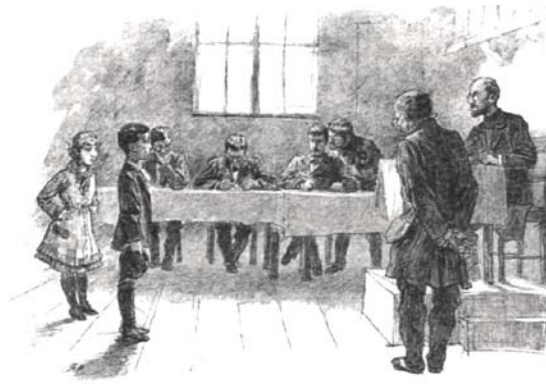

Az iskolatípus bevezetésében nagy szerepet játszott Csengery Antal, a város országgyűlési képviselője. A kanizsai intézmény létesítésében is jelentős érdemei voltak.

A ház kivitelezői Hirschl Ede és Bachrach Gyula voltak. Elkészültével a régi részben csak a leányok osztályai maradtak.

Órán (1880)

Fegyelmi tárgyaláson (1887)

Az új épület 1886-tól évtizedekig az – oda átköltöző – ipariskolának (inasiskolának) is helyet biztosított.

A mai épület a 19. század utolsó éveiben

1939

(Ketting Klára felvétele 1940-ból.) (indafoto.hu)

- A régi épületet 1897-ben bontottak le, hogy helyére felépítsék a polgári leányiskolát befogadó szárnyat.

Plosszer Ignác

Ekkor nyerte el mai, Plosszer Ignác városi mérnök terve szerinti, egységes megjelenését az épület. A polgári fiúiskola tornatermét kibővítették. A munkákat Hencz Antal vezette, kivitelezője Bachrach Gyula vállalkozása volt. Ekkor kerülhetett helyére az Ady utcai oldalon az utcára szaladást gátló öntöttvas korlát. Addig ilyesmi nem létezett a városban.

•1913-ban a szomszédban lévő ipariskola megint költözött, ekkor ide a polgári leányiskola által is használt részbe. Ekkor indult a lányok külön szakmai képzése is, szintén itt.

Mindkét polgári iskola az emeleti részre szorulva létezett még a két világháború között is, mert a földszintet akkoriban az elemi iskola használta.

1955

(A „jókor” született, negyedikes tanulók várják kakaójukat és kalácsukat 1955-ben, április 4-én az emeleti nagyteremben. Nagy többségük kakaóval addig nemigen találkozhatott. A kevésbé érdeemesek – idősebbek és fiatalabbak – ekkor sem.

Az épület Zrínyi utcai szárnyában fiúiskola működött akkoriban: „Állami Általános Iskola Nagykanizsa Zrínyi Miklós u.” névvel. A leányiskola az Ady utcai szárnyban volt elhelyezve. A két intézmény udvarát, no, meg diákjait magas, a kukucskalásnak még a reményétől is megfosztó fal választotta el.)

•Az 1897-es építkezés bontási munkái során a pince téglái között elrejtve egy mállott, régimódi erszényt találtak, amelyben egy papírdarabon ceruzával írva a következő közlés volt:

„Ezen bugyeláris 1849. január 2-án tétetett el, benne 258 frtot érő papírral a fölülről a harmadik szoba udvari falába egy kis katulába van rejtve. Én a szabadság harcába mentem. Németh Antal, szolga.”

Németh Antal további sorsa ismeretlen, talán elesett az egyik ütközetben. Eltűnt a skatulya és az értékpapír is...

•Ehhez kapcsolódva, itt jegyzem meg, hogy 1848 őszén a megyei bizottmány kötelezte a várost, hogy „a haza védelmére 40 önkénytest” állítson és biztosítsa a felszerelésükhöz szükséges összeget. A katonákat ki is állították. 1849 májusában a megyegyűlés újabb 60 újonc biztosítását írta elő.

1890-ben Bátorfi a városi levéltár adatai alapján közölte a város által állított 130 honvéd névsorát azzal, hogy a nevek valószínűleg időrendben kerültek rögzítésre.

Én is ezt a sorrendet követem:

Hoffer Márton, Major György, Pápai István, Nemes Mátyás, Kolongya József, Tóth György, Mataja Károly, Grábner János, Grábner György, Kammer Ferdinánd, Volf György, Andri József, Németh Elek, Juhász Ferdinánd, Kiss János, Mátés József, Plander József, ifj. Plander József, Dani József, Tiszai József, Kancsalics József, Bördolmányos Ferenc, Kolovrát József, Ruff József, Polai György, Babics Károly, Träger János, Kiss József, Schapringer Lázár, Szita József, Buváry Ferenc, Maninger Ferenc, Tehel József, Orbán János, Gábor János, Igrovics József, Imrei Antal, Milhofer Adolf, Andrasek Péter, Rimmer Adolf, Makár József, Stankovics

Imre, Pausz György, Stamberger József, Pogácsás J., Nemcsics Pál, Kele Imre, Szíjgyártó György, Horváth Mihály, Veszter Mihály, Galgóczi Imre, Magocsi László, Böhm Ignác, Balázs György, Czethofer János, Magyardi József, Halász Ferenc, Krausz József, Schiller Mihály, Auerbach Jakab, Scherbauer Mihály, Sábán Gábor, Gudencz Vilmos, Szabó István, Halvax Ferenc, Nuszár József, Szekulics Mayer, Kalmár Zsigmond, Berdó János, Sommer József, Baranyai Pál, Zsandár József, Pál József, Vadász János, Ács József, Farkas József, Dervalics Ferenc, Krenusz Mihály, Bedenek József, Kovács János, Kovács József, Kotnyek József, Bedenek János, Budai László, Sipos István, Tomsics György, Sárvári J., Poszavecz J., Poszavecz Gy., Major György, Págai István, Kollarics János, Mátyás Ferenc, Samu János, Polai vagy Fráter György, Horváth vagy Vrászló József, Kober vagy Mátyás József, Martinecz János, Varga József, Lesziák József, Németh János, Auer Károly, Farkas Sándor, Dani László, Mihalecz Péter, Szerpák József, Brogyovin Sándor, Ihász János, Kis vagy Sajtos György, Pap József, Vas Ferenc, Szabó György, Horváth József fityeházi cigány, Mihalecz József, Süller János, Csepreg vagy Horváth József, Munkácsi János, Karlovics János, Horvák János, Szokol György, Tislér István, Millei György, Török József, Lendvai József, Kránicz János, Kamenár Ferenc, Matkovics János, Keszés István, Markovics József, Szekeres János.

•A ma is iskolaként használt épület sarkán van Kanizsa első modern térképészeti felmérésének emléke: magassági jegy 1910-ből.

A korábbi, 1:2280 méretarányú városi térkép 1864-ben készült. Az új térkép készítése munkálatai az 1910-es magassági felméréssel kezdődtek, amire a vízvezeték hálózat megépítéséhez is szükség volt. A méréseket 1910 és 1912 között Hollop János mérnök, azok kiegyenlítését Miklós Béla főmérnök (mindketten a Háromszögélő Hivatal munkatársai) végezte. A 169 alappont mindegyikére került egy öntöttvas falicsap (itt is a helyén van még) és egy ovális, öntöttvas magassági jegy, amely 30 cm hosszú, 12 cm magas. Utóbbi kanizsai különlegesség: a többi magyar város felmérésekor más típusúakat használtak. A falicsapok még sok helyen ott vannak a házak falában, de magassági jegyből, az itt megmaradton túl, csak egyről tudok.

1914-ben kezdődtek a háromszögelési munkák. 1916-ban a pápai 19. számú „fölmérési” felügyelőség egy osztálya két évre a városba költözött, az épületek felmérésére.

Az új, 1:1000 méretarányú térképet 1918-ban mutatta be Imreh főmérnök.

010. Ady utca 10. (képek még: Zrínyi utca 27.)

(Postapalota*)

A 20. század első éveiben (A kép bal szélén.)

- A mai épület telkén, az utca elejének vonalában hosszú, földszintes, öreg ház állt. Az 1850-es években is létezett már. 1895-ig Bettlheim Márkus, majd özvegye tulajdonában volt.

Az udvarban álló raktárépületekben működött a játékgyár 1908 és 1911 között.

Az időközben kincstári tulajdonába került házat (a telek Zrínyi utcai, másik épületével együtt) a posta építésének előkészítéseként 1913-ban lebontották. Ezért az itt dolgozó Mértékhitelítő Hivatalnak is új helyet kellett keresni.

- Új postapalotára először 1912-13-ban készültek tervek, az építkezés azonban csak 1921-ben kezdődött.

A modern palotát Goll Elemér és Gyenes Lajos neves budapesti építészek tervezték. Az építést az alkalomra létrejött helyi konzorcium végezte Horváth Lipót, Fatér Mihály és Szántó Lajos építőmesterek vezetésével.

A nyílászárók fém részeit a budapesti Haas és Somogyi cég készítette. Máig léteznek ezek eredeti, külső vasredőnyei is.

Az épület berendezése Muzikár Vince és Martincsevics Imre helyi asztalosok munkája volt. Sajnos az ügyfelek számára kialakított fogadótér keményfából, üvegből, öntöttvasból kialakított, szép bútorzata már a múlté.

Muzikár Vince (TGYM)

Az azóta eltelt nagyjából két évtizedben most kerül másodszor lecserélendő állapotba a helyére került, „modern” anyagokból megálmodott utódja.

A hajdani berendezéssel együtt tűnt el a házból a sárgaréz csőposta, amely az épület szintjeit, fontosabb helyiségeit kötötte össze.

A posta és távírda korábbi helyéről (lásd: Erzsébet tér 5.) 1924 nyarán költözött az új épületbe. A telefonközpont és a távírda nagy helyiségét az első emeleten, az Ady utcai oldalon alakították ki.

Az 1930-as években

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•A Zrínyi utcai oldalon 1939-ben alakították ki a garázsokat, hogy a következő évtől – lecserélve az addig használt lóvontatású kocsikat – autókkal hordhassák ki a csomagokat a városba.

011. Ady utca 11.

- A 18. század végén az itteni fundust Nyers János birtokolta.

1907-ben (TGYM)

- A mai épület helyén egy kétemeletes, klasszicista bérház állt. Az izraelita hitközség építtette 1862-ben, miután 1854-ben megvásárolta a Danneberg-féle telket, amely a Zrínyi utcától délre, az Ady és Csengery utcák között terült el, magába foglalva az akkor még nem létező Szent Imre utca területét is.
- A 19. század végén, a 20. század elején itt lakott a ritka műveltségű két testvér: Kronfeld Ida és Camilia (Emilia). Nyelvoktatásból éltek, de nevüket a lakásukon tartott irodalmi esték tették igazán közismertté.
- 1918-ban itt nyitotta meg műtermét Halász Sándor fényképész.

Halász Sándor

•A 19. század végén még egy szűk (a Nádor utcáig szélesebb nem fért el), földszintes épületet emeltek a telekre, a ház déli oldala mentén. Az Ady utcában nem kapott sorszámot, a Nádor (Szent Imre) utcában ez volt az 1. számú ház. Bővebben ott.

012. Ady utca 12. (képek még: Zrínyi utca 36.)

(MAORT-ház*)

A 20. század első éveiben (A kép jobb szélén.)

- A századfordulón az itteni viszonylag nagy telken a kis földszintes ház az Ady utcai oldalnak csak felét foglalta el, mégpedig az Ady és a Zrínyi utcák sarkán. A Weisz Tivadar birtokában lévő ingatlan hamarosan Rosenberg Károly „gazdász” tulajdonába került. Örököseitől 1927-ben vásárolta meg a város.
- 1912-ig, Rozgonyi utcai székháza megépültéig itt volt a helyi Munka Szabadkőműves Páholy otthona.
- Az ingatlant adottságai inkább valamilyen ipari tevékenység folytatására tették alkalmassá.

Az első világháború előtt Moller Károly „villamos felszerelési vállalata” székelte itt. •1912-ig, székháza megépültéig itt volt a helyi Munka Szabadkőműves Páholy otthona is.

•Az 1920-as években itt, az udvari épületekben létesítette üzemét Bojtor József „kocsigyáros”. Műhelyei (kovács, kocsigyártó, bogvár, fényező, javító, vasaló) egy részét a szomszédos, Ady utca 14. szám alatti telken alakította ki. A nyergek készítésével foglalkozó részlege az Ady utca 29. szám alatt működött.

A cég hintók, kocsik, szekerek készítésével foglalkozott. A választott tevékenység visszaszorulóban volt, így hamarosan autójavító üzemként is hirdették magukat.

•A jelenlegi épület a MOL Rt. elődje, a Magyar Amerikai Olajipari Rt. alkalmazottai számára 1942-43-ban emelt bérház.

A MAORT Nyugdíjintézet építtette Berkes József és részben Pásztor Zoltán kanizsai MAORT-építészek tervei szerint, Kalmár Zoltán vállalkozó kivitelezésében.

Berkes József

Az 1950-es években

Földszintjén volt az „Élelemtár”, amely a társaság dolgozóinak biztonságos ellátását szolgálta.

013. Ady utca 13. (képek még: Szent Imre utca 2.)

(Danneberg-ház*)

1938

- Itt állt az 1805-ben megnyílt második patika, a „Halleriana” épülete.
1805-ben az épület tulajdonosa, Haller Antal nyitotta meg.
A ház 1808-ban Vidákovich Ferenc bábsütő tulajdonába került. A gyógyszerterát Haller bérlőként működtette tovább. A felmerült hiányosságok és a versenytárs mesterkedései okán 1830-ban bezáratták.
Így a második patika végleges megnyitása Szép Károly nevéhez fűződik.
Négyévnyi küzdelem után, 1835-ben, a Fő út 12. szám alatt kerülhetett erre sor.
- A patika helyén épült e jellegzetes, klasszicista jegyeket viselő, későbarokk városi ház a 19. század első felében.

- Gazdája, Danneberg Mihály terménykereskedő és borász volt. 101 évet élt meg. Fia, Danneberg Jakab és Weisz Adolf híres gabonakereskedő cége 1846-tól 1944-ig létezett.
- A ház magas padlástere ma is jelzi, hogy azt tárolásra használták. Eredeti tetőszerkezete különösen értékesé teszi az épületet. Jelenlegi nyílászárói nem követik a hajdani kiosztást.
- Amikor 1854-ben az izraelita hitközség megszerezte a széles, a Csengery utcáig nyúló Danneberg-féle telket, 1855-ben itt kezdte működését óvodájuk, amelynek alapításában a hitközség elnöke, Wettendorfer textilkereskedő és gelsei Gutmann Henrikné (Strasser Nanette) szereztek jelentős érdemeket. Évtizedekig a város egyetlen óvodája maradt.
- 1857-ben a Csengery út 10. alatti iskolaépületükhöz az óvoda számára egy szárnyat építtettek, és az odaköltözött.
- Friedrich Fröbel módszere szerint dolgoztak. Az 1860-as évek elején a téli időszakban 60, nyáron 100 gyermekkel működtek. 1865-től az óvodát előkészítő osztállyá alakították.

- 1875-ben az ingatlant megvásárolta Fischel Fülöp. Annak akkor része volt az a terület is, amin most a Szent Imre utca 4. szám alatti (Fischel által építtetett) ház áll. Mivel a Fischel-ház története egészen másképp alakult, mint a telek többi épületéé, a továbbiakban csak az ingatlan utóbbi részével foglalkozom itt. Fischelék a Danneberg-házat – bérbe adva – vendéglőként hasznosították. Akkoriban már létezett az udvari, a telek délkeleti részén álló ház is. Ennek szobáiban tudták elhelyezni a szállást is kereső vendégeket.

Az udvari épület jelenleg

- 1896-ban Grünbaum Hugó és a pancsovai Wolf József kicsiny, tucatnyi dolgozót foglalkoztató cukorkagyárat rendezett be a területen. Nem tisztázott, hogy a célra az ingatlan mekkora és melyik részét vették igénybe.

- Ezután Vida Lajos vendéglős bérelte a két házat, sőt 1911-ben meg is vásárolta azokat.

1923-ban Vida vejével, Gyenes Lajossal kalapgyárat indított itt be (talán az udvari épületben).

- Vida Lajos vállalkozását két fia András (Endre) és Lajos is folytatta.

Az államosításkor a sarki épület Ady utcai oldalán volt a kocsma, keleti felében az étterem és a konyha. Az udvari épületben lakott a főpincér, illetve itt volt a korábbi „kalapgyár” szerény emléke, egy kalapos-műhely egyetlen alkalmazottal.

Az államosításkori adatokat idősebb Vida Lajos Kanizsán élő dédunokájától, Pataki Józsefnétől kaptam.

014. Ady utca 14.

- Az Alsótemplomhoz vezető sétányig nyúlva, a mai ház helyén földszintes, nagyon öreg sarokház állt.

Vétségére jellemző az 1875-ben (ekkoriban Prager Lipót ügynök birtokolta) erre sétáló újságíró véleménye. Ő úgy találta, hogy a hajdan földszintes ház már „földszín alatti”. Olyan, amelynek ablakai (az út évszázados töltődése, szintemelkedése miatt) épp egy arasznyira állnak a járdától.

A következő tulajdonostól, Prager mészárostól a ház a századfordulóra már Adler Mór tulajdonába került.

Ő a kóser mészárszék mellett harminc éven át pászkasütőt is működtetett a Király utca 47. szám alatt. Halála (1902) után özvegye, majd a két világháború között fia, Miksa folytatta a mészárosi tevékenységet.

A MAORT-ház építése miatt bontották le ezt a házat is.

015. Ady utca 15.

(Dobrin-ház*)

•Dobrin József az itteni, volt Manovits-házat vásárolta meg magának. A vétel időpontját nem ismerem, de 1848-ra már megtörtént.

A korábbi földszintes ház helyére Dobrin Benő bor- és gabonakereskedő, a Dél-zalai Takarékpénztár alapítóinak egyike, a Rotschild-bankház közvetítője 1880-ban építtette a mai házat, 1500 hektoliteres borospincével.

•A terménykereskedő, az uradalom kereskedelmi tevékenységét is bonyolító Dobrinok a 18. század végétől működtek Kanizsán. A család Tatáról került a városba 1795-ben. Dobrin Jakab kereskedő akkor, már itt, a család új lakhelyén született.

1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedőkről készített felsorolásában a Dobrinok közül gabonakereskedőként említi Fülöpöt és Jakabot, illetve ágyneművel kereskedőként a Dobrin József és Társa céget. Lehetséges, hogy József azonos azzal a Józsuával, akit más források – már 1820 előtt is – neves terménykereskedőként emlegetnek.

Dobrin Benő (TGYM)

Dobrin Benő üzleti tevékenységét földbirtokok bérletével kezdte, majd 1870 táján lett a város egyik terménykereskedője.

A Dobrinok rokonságba kerültek a szomszédos telket birtokló Danneberg családdal (Benő apja, Fülöp Danneberg Bettit, Danneberg Mihály leányát vette feleségül); Benő révén pedig a Lackenbacher családdal (felesége Lackenbacher Antónia volt).
 •Koroknyai Ottó festőművész 1880 és 1882 között a városban élt és alkotott. Lakása itt, a Dobrin-házban volt. Dobrin Benő a művész Kanizsán festett képeiből tucatnyinak lett tulajdonosa.

Koroknyai egyik képe 1894-ből

•A házat a Szent József Egyházközség 1939-ben adakozásból vásárolta meg katolikus kultúrháznak.
 1950 óta a Szent József Plébánia otthona.

016. Ady utca 16. (korábbi számozás szerint)

(Alsótemplom*)

•A templom patrónusa Szent József.

1714-től a vár köveiből (tatarozáskor jól látható az alsó részeken), a Berge György Kristóf várparancsnok által adott telken építették a ferencesek, barokk stílusban.

1816-ra elkészült tornyába 1823-ban Hitzelberger Károly, a Dunántúl egyik leghíresebb mestere épített órát. Őt más források Gáborként említik.

A toronyóra (2008-ban lecserélt) világító számlapjait 1937-ben készítették.

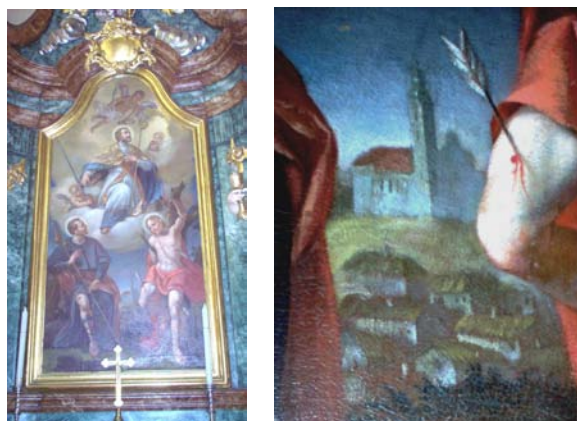
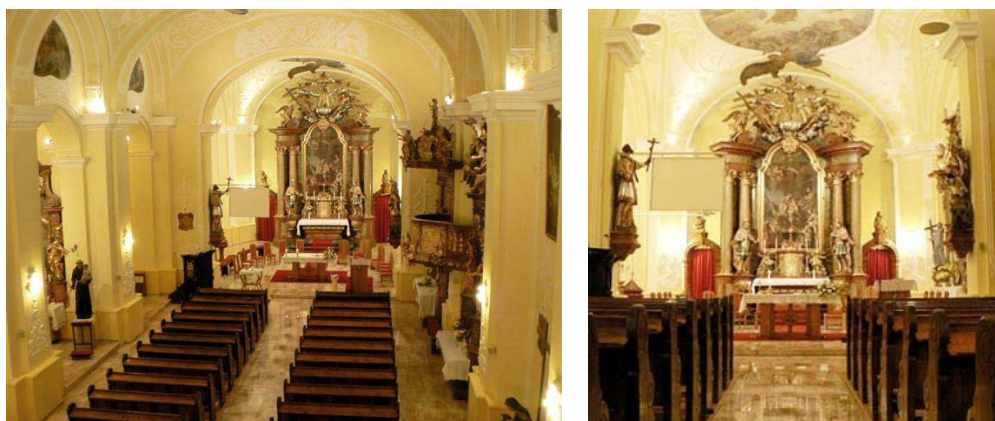
1913-ban az épület keleti oldalán új gyóntató helyiséget építettek, amelynek csillára Tandor Ottó hagyatékából került helyére.

A vár kövei

•A főoltárképet 1747-ben Caspar Franz Sambach festette; a szószékkel együtt gróf Batthyány Lajos készítette.

A keleti oldal középső mellékkápolnájában Szent Erazmusz oltárán – Inkey Boldizsár felesége, Nagy Júlia emeltette – Szent Rókus és Szent Sebestyén alakja között a háttérben látszik a hajdani Kanizsa egy kis darabkája.

Látható maga a templom egykori formájában és a mainál még lényegesen kisebb kolostori rész. A zsúpfödeles házak között ott a Szent Márton-kápolna, amelyet 1769-ben kezdtek építeni. A hagyomány által őrzött történetben van egy feloldandó ellentmondás: Nagy Júlia 1762 novemberében halt meg. (Valószínűsítem az utólagos átfestést, hiszen a csak 1816-ra elkészült alsótemplomi torony is ábrázolva van a részleten.)

A kápolna helyén ma a Kaszinó székház áll.

- 1892-ben a templom belsejét Götz Adolf budapesti templomfestő renoválta. Ekkor készített a mennyezetre a fiatal, akadémista Lohr Ferenc három képet temperával. Ugyancsak ekkori a sziklaoltár a lourdesi Szűzanyával. Vogl Adolf innsbrucki kőfaragó munkája. A templom külső helyreállítását Geiszl Viktor tervezte és vezette.

- A ma is létező, stukkókeretes freskók Éber Sándor és Anna munkái 1926–27-ből. A keresztúti reliefeket 1927-ben Lajos Béla budapesti szobrász készítette.

Az 1940-es évek közepén

Az ólomkeretes, színes ablakok Palka József üvegfestő mester műhelyében készültek 1926-ban.

Az 1926–27-es helyreállítás építési munkáit Fatér Mihály végezte.

•Szenteltvíztartója eredetileg török sírkő volt. Török nyelvű felirat van rajta:

Musztafa aga
meghalt
évben
1084.

A török évszám 1673-nak (vagy 1706-nak) felel meg.

•A templom 1873-ban új orgonát kapott. Korábbi, 1778-ból egy 22 regiszteres orgona létezéséről van adat.

Ferencrudi plébánia templom orgonája Nagykanizsán
Készítette 1928-ban Mauracher cég Linzben.

Az 1923-ban kibővített orgona helyére 1928-ban másik került. Ez a Mauracher testvérek linzi műhelyében készült. A 30 regiszteres orgonát 1987 és 1989 között átépítették.

•1816-os leírása szerint a templom hat haranggal rendelkezett (már 1778-ban is hat harang létéről tudósítottak); a legnagyobb 600 kg-os, a legkisebb 27 kg-os volt. Tetőzete cseréppel, tornya bádoggal volt fedve.

A torony hat öreg, 1700-as években öntött harangjából (a torony felépülése előtt valószínűleg haranglábakon tartva használták őket) 1916-ban hármat rekviráltak; ekkor még csupán a templomok harangjainak (súly szerinti) kétharmadát olvasztották be. Ezek adatai fennmaradtak.

A 600 kg-os nagyharangot 1767-ben öntötte Martinus Feltl Grazban. Körben vallásos tárgyú reliefek díszítették. A hagyomány szerint II. József ajándékozta a plébániának.

Grazi munka volt az egyik 150 kg-os harang is. Franz Antoni Weier készítette 1729-ben.

A régóta nem használt, törött, 40 kg-os lélekharangot Matheus Köstenbauer öntötte 1739-ben Grazban.

A következő évben beolvasztottak még egy 150 és egy 300 kg-os (fertályos) harangot. Utóbbi is Grazban készült 1731-ben. Előbbiről csak annyit tudni, hogy 1882-ben került a helyére.

A meghagyott kicsi, 54 kg-os harang mellé 1926-ban Szlezák Lászlóval öntettek négy új harangot. Ezeket egyben el is nevezték:

Szent József harang (10 mázsa),

Assisi Szent Ferenc harang (5 mázsa),

Szent László harang (3 mázsa),

Szent Erzsébet harang (130 kilogramm).

1926

Ekkor felmerült, hogy a régi kisharangot vegye meg a város a temetői kápolnába (annak eredeti harangját is rekvirálták), de ehhez ott új tornyot kellett volna építeni. Az elképzelés nem valósult meg.

- Az épületegyüttes alatti kriptákba utoljára 1876-ban temettek.

- 1895-ben a cinterem talaját feltöltéssel kiegyenlítették és elültették a rajta átvezető Ady utcai sétány japánakácait.

A templom az 1895-ben telpített fasorral

A 2010 elején kivágott fasor 2009 végén

- A templom keleti oldalán található Mária-szobrot (a talapzatába vésett évszám egy múzeumi fotón még látható) 1888-ban állították. Északi szomszédságában egy 1901-ből származó fogadalmi kereszt van. Egyik sem áll eredeti helyén.

A kereszt és a Mária-szobor a két világháború között

- 1848-ban alakult meg a helyi Szentháromság Társulat. Eke-, illetve Paraszt-céhként is emlegették őket, hiszen kezdetben csak földműveseket vettek maguk közé.

Tagjai többsége a Petőfi, a Honvéd és a Magyar utcákban lakott. Alapszabályuk előírta bizonyos napokon a közös megjelenést a szentmiséken, ahol lámpákkal állták körül az oltárt. Körmenetek alkalmával vitték a baldachint, lámpáikkal díszmenetben lépdeltek az Oltáriszentség két oldalán.

Sokáig a temetések lebonyolításában is volt szerepük. Ők vitték a koporsót a halottas háztól a temetőbe. A későbbiekben már csak tagjaik halálakor tették ezt. Az egyesület 1930-ban még létezett.

- A templommal összeépült kolostor adatai a „Zárda utca 16.” címen olvashatók.

017. Ady utca 17. és 19.

A második világháború alatt (TGYM)

- Hajdan egy telek volt. A két ház közül az északi jóval idősebb: az 1860-as térképen már ábrázolva van, de már jóval korábban is létezhetett.

Unger Ferenc „német varga” neve többször előfordul 1848 helyi történeteiben. Akkoriban őt is háztulajdonosként említik a források. Ezek szerint háza az Alsótemplom közelében volt, bástyájáról (ekkor még nem állt a 19. szám alatti épület) a templom előtti temetőkertig (cinterem) lehetett látni.

A helyi cipésmester apja volt Unger Alajos budapesti ügyvédnek, aki 1880 és 1884 között a kanizsai választókerület képviselője volt.

- 1873-ban itt rendezte be helyiségét az akkor alakult „Első Nagy-kanizsai Kereskedő Ifjúsági Művelődési Egylet (Képző-kör)”.

- Az 1876-ban itt nyílt meg Dreher Antal jégpincés sörraktára.

- Az épületek századfordulós tulajdonosuk miatt is említést érdemelnek.

Az 1920-ban meghalt idősebb Unger Ullmann Elek vaskereskedő (boltja a Vasemberházban volt) fontos szereplője volt a város közéletének.

Egy diódaráló a boltból

Idősebb Unger Ullmann Elek

Ifjabb Unger Ullmann Elek

Elnöke volt a Nagykanizsai Kaszinónak, a Nagykanizsai Kereskedők Társulatának, a Nagykanizsai Segélyegylet Szövetkezetnek.

A cél felé (1891)

1905-ben lett a Nagykanizsai Tornaegylet elnöke. Elnöksége 26 éve a folyamatos fejlődés időszaka volt; akkoriban társadalmi rangot jelentett az egyesület tagjának lenni. Érdemeire tekintettel az egylet díszelnökének választotta.

Halála után a kereskedést – ugyancsak Elek nevű – fia folytatta.

Az Unger Ullmannok valamiféle rokonságban voltak a korábban tulajdonos Unger Ferencel (lásd: Ady u. 3.).

- A ház északi sarkánál egy olyan megoldás figyelhető meg, amely korábban (amikor még a szomszédos házak homlokzatukkal gyakorta nem illeszkedtek egymáshoz) elterjedtebb volt.

A tulajdonosok – tartva az éjszakai életet élők azon részétől, akik szükségét érezték egy sötét zúg keresésének – a kialakult beszögelléseket negyed körív mentén valamilyen technikai megoldással lezárták.

Itt falazással, a Magyar utca 26. számú háznál (több helyen talán már nem is létezik hasonló) vasból készített korláttal.

018. Ady utca 21.

- A jelenleg álló ház építésekor bontották le az itt állt tímár-házat.

A tímár-ház lebontása előtt (TGYM)

A 18. század közepéről származott. Zömök, földszintes, barokk jellegű épület volt, bolthajtásos kapualjjal, szép kapuval. Falai fél méter vastagok voltak, magasztott tetőszerkezete dupla padlást rejtett. Ez és a nagy, bolthajtásos pincéje is hajdani tulajdonosai (tímár mesterséget űztek) tárolási igényeit elégítette ki.

- A 20. század első évtizedeiben Guttman Sándor kádármester műhelye volt itt.

019. Ady utca 23.

- A ház kétes értékű nevezetessége, hogy kapcsolatba került Sándor jugoszláv király 1934-es meggyilkolásával.

1931-től a kormány tudtával Jankapusztán usztasa menekülttábor létesült. A bérleti szerződést egy Perčec nevű szervezőjük kötötte Horváth Emil néven. A 242 holdas területen kívül bérbe vette ezt a házat is. A menekülttábor idővel kiképzőtáborrá alakult. A Jankapusztán felkészítettek közül hárman ott voltak a merényletet végrehajtó akciócsoportban.

1934-ben az ügy vizsgálatát végző Népszövetség Jankapuszta mellett e házról is filmfelvételeket készíttetett.

020. Ady utca 25.

- A mára lepusztult földszintes épület története a szódavíz gyártásával kapcsolatos. Az üzem tulajdonosai 1875-től a második világháborúig ugyanazon családból kerültek ki.

A századfordulón Rosenfeld Alajos szikvízgyáros birtokolta és működtette itt üzemét.

1912-es halála után vejéé, Weisz Ignácé lett az üzem. Ő szénsavval dúsított ásványvizet is készített Szent György-víz névvel. Az udvar északi oldalán lévő épületekben dolgozó vállalkozás 1925-től jeget is gyártott.

Ekkoriban öt cég foglalkozott a városban szódavíz készítésével. Mindegyiküket kötelezték cégjelzésük feltüntetésére palackjaikon.

A háború előtti tevékenység itt még az államosítások után is sokáig (amíg tömeges igény volt a termékre) folytatódott. Abban az időben is része volt még az utcaképnek a szódavizes üvegeket, vagy a jeget szállító lovas kocsi.

021. Ady utca 29. és 31.

(OTI-székház*)

A 19. század utolsó éveiben (Balra a „serfőző ház”, jobbra a Zerkowitz-házak, alul az uradalmi major deszkakerítése.)

- A volt OTI-székház helyén épült fel 1745-ben az egyik uradalmi vendégfogadó, kiszolgálva a Légrád irányába zajló utasforgalmat.

Oromfalával az utca felé forduló, emeletesnek mondható épület volt. Az 1822-es térképen még csak ez a főépület szerepel, Rongyos Lámpás névvel. Máshol egyszerűen Lámpásként említik.

A furcsa nevet talán magyarázza, hogy akkoriban lámpásnak nevezték a borosüveget, a boroskancsót, illetve rongyos jelzőt kaphatott egy ház is, ha eléggé elhanyagolt állapotban volt.

A fogadó 1805-ig helyet adott a zsidó hitközség első imaházának is.

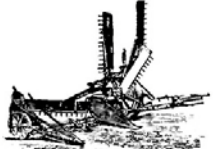
Az 1840-es 1850-es években ezt az épületet már „serfőző ház” névvel illették (az 1890-es években már nem sört, hanem szódavizet készítettek benne, az első világháború előtt a hordójelző állomásnak adott helyet). Megváltozott rendeltetésének megfelelően volt két szobája, továbbá magtárak és műhelyek voltak benne.

- A vendéglátási tevékenységet az időközben történt bővítés révén azonban megtartották. Az udvar felé és északra, a sarkon (Ady utca 29.) is megépült egy-egy épület. Az 1830-as évektől utóbbira (négy szobával rendelkezett) a „serház” nevet használták.

Aztán az Ady utca felől a két épületet egy harmadik résszel összekötötték (akkoriban a telek még nem volt szétszítva a mostani Ady utca 29. és 31. szám alatti telkekre).

- A 19. század második felében és a 20. század elején az egész létesítményt Kis (esetenként: Régi) Sörházként is emlegették. A „Kis” jelzővel a Vasemberházban lévő Nagy Sörháztól különböztették meg. E két nevet azonban időnként megcserélve is használták. A keveredésre okot adhatott, hogy a déli oldalon itt az épülethez parkosított sörkert (nagyjából az Ady utca 33. szám alatti terület) is tartozott, amely nagy volt, de nagy volt a Vasemberház épülete is.

- A Kis Sörház telkén működött Weiser József vasüzemének elődje a Sugár utcai gyár 1884-es felépüléséig. Eredetileg a vaskereskedés is volt.

fiók-gépraktárát
(17-1)
mindennemű
gazdászati gépekben,
kéz-, ló- és gőzerőre
és különösen figyelemsteti a n. é. közönséget
a bécsi és londoni világkiállításnál a nagy
arany érmmel kitüntetett
sorvető-gépekre 9—15 sorig
290 frttól 360 frtig,
ugymint a híres amerikai Wood-féle
kaszáló- és arató-,

Weiser János
vaskereskedő
az „Arany Kaszához”
Nagy-Kanizsán.
Ajánlja a n. é. közönségnek mála létező
„Clayton és Shuttleworth”

semkülönben a legújabb amerikai
szénagyűjtő-,
répa- és szeleskavágók-,
kukoricza-morzsolók-,
szelelő-rosták-
és kázi csapli-gépekre; továbbá:
járgányok lóerőre, darálók-
és szivacsokra,
Vidats, Czenki és angol Rajai vasakékre
eredeti jutányos gyári ár
mellett.

1876

•1903-ban alapított kisipari jellegű vállalkozásukat fejlesztve 1904 végén (ekkor az ingatlan már Zerkowitzék tulajdonában volt) itt (a 29. szám alatt) alakította ki cipőgyárát Ledofszky Ernő és Neu Dezső.

≡ **Tűzönők** ≡
és
tanulóleányok
avonnal leírattak
a cipőgyárban.

1906

A cég vászonból, posztóból, bőrből készített cipőket 100 munkással és azokat a monarchián belül értékesítette. Tornacipőivel különösen sikeres volt. Az első világháború idején a gyár beszüntette termelését, az épületet a katonaság vette igénybe.

•A Kis Sörházban gyerekeskedett a városban érettségiző dr. Székely Vilmos (1897-1966), aki jelentős szerepet töltött be Ausztria, majd Nyugat-Európa más országai filmgyártásában. Ott Wilhelm Székely, illetve William Szekeley néven lett közismert. Produceri tevékenységét az 1930-as évektől az 1950-es évekig folytatta. Nincs rá bizonyítékom, de valószínűsítem, hogy a sörházat bérlő Schlesinger Mór egyik fia volt. A sörházat az első világháború előtti években már ifjabb Schlesinger Mór bérelte.

•Az első világháborúig a nagy telken (beépítéséig, annak sörkerti részén) sokszor verték fel sátrukat a városba érkező vándorcirkuszok.

Állatsereglet (1879)

Vándorkomédiások (1886)

Circus Enders.

Csak rövid ideig!

Ma és minden nap este 8 órákor
a régi sörház udvarban.

Fényes dísz-előadások

a legváltozatosabb műsorokkal.

60 személy. — 24 lá — 12 helyből álló
balletkar. — Raját zenekar.

Helyárak: Nagyméretű hely 3 frt. — 1 hely 60 kr.
II. hely 40, III. hely 20, Karzat 10

Vasár és Ünnepezen 2 előadás.

Jegyek előre válthatók.

FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében.

A nagy érdemű előadás szíves látogatását kéri
az **IGAZGATÓNÁG.**

VILLAND testvérek nagy **CIRKUSZA**

CSAK 4 NAP!

Nagykanizsán a Régi sörház mellett, a Zerkovitz telken.

Enyhe legelőkelőbb vállalat 1910. augusztus 15-én nagy új társulatával külföldről érkeztek, mely 20 waggoból áll 4 napi vendégszereplést
és aznap hétfőn este 8 órákor

24 nagy ünnepélyes megnyitó diszelőadását tartja. **24**

Naponta változó műsor. Cautortokon 18-an két nagy ünnepélyes bucsuelőadás délután 4 órákor nagy családi műsor félhelyárakkal
Este 8 órákor nagy bucsuelőadás

Orlési új műsor!

Csak 4 nap!

Nagy istálló nemis lojloakkal!

Jegyek már kaphatók
Fischel Fülöp Fia könyvkereskedésében

Elsőrangú idomlások és művészek!

Helyárak: Páholj (5 személyre) 20 korona, páholj 4 korona, tribün 3 korona, I. hely 2 korona, II. hely 1 kor. 20 fillér, karzat 60 fillér.

1899 és 1910

CIRKUS

Variette Killiany, a régi Sörház udvarban

ujjonnan fedett, kényelmesen berendezett, minden idő ellen védett CIRKUS

Ma vasárnap április hó 27-én

2 nagy Diszelőadás

Délután 4 órákor leszállított helységekkal. Fellepte a legjobb tagoknak. — Záradékol **RÓZSA SÁNDOR** nagy történelmi némajáték drámai jelenetekkel. — Este 8 órákor nagy előadás bámulatos műsorral, záradékol nemzetközi verseny

Dij-BIRKÓZÁS, 3 pár birkózik.

Bővebbet a napi falragaszok.

Szíves látogatást kér tisztelettel

Az igazgatónag.

Donnert Circus

a kis Sörház udvarban

Nagykanizsán

Előadás naponta este fél 9 órákor

Elsőrangú cirkusz, meglepő, páratlanul álló műsorral.

A városban ugyan kevés a reklám, de
viszont **legkitűnőbb a program!**

Vasárnap 2 előadás, d. u. 4 órákor mörsekeitt helységekkal

és este fél 9 órákor diszes
bucsuelőadás!

Szíves látogatást kér

Donnert Alajos

igazgató-felügyelő

1913 és 1914

•Az Ady utca 31. szám alatti részen a székházat az Országos Társadalombiztosító Intézet építtette Várallyay Sándor tervei szerint. 1938-ban készült el. Az épület kivitelezője Kertész Béla helyi vállalkozása volt.

Az 1960-as években

Alagsorában volt az irattár és a gázóvóhely, emeletén az irodák, földszintjén pedig a korszerű rendelőintézet.

Utóbbi a növekvő igények miatt 1974-ben a kórház új épületébe költözött. Helyén 1994-ig a fogászati szakrendelés működött.

- A hajdani épületegyüttes megmaradt, sarki részét a pártbizottsági székház (később középiskola) építése miatt bontották le.

022. Ady utca 30-32.

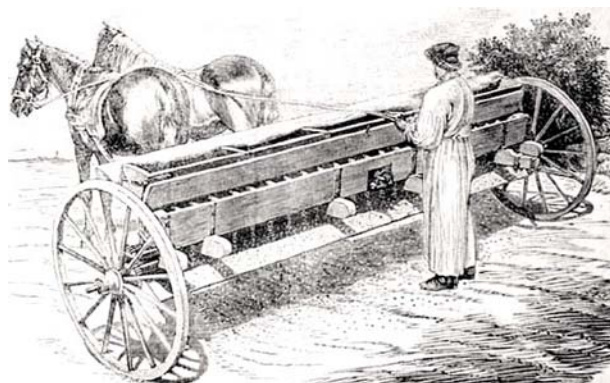
- A 20. század elején itt és innen délre a sorompóig az utca mentén nem álltak lakóházak. A területet a szombathelyi vasútvonalig még az uradalom majorja (megkülönböztetésül belső majornak hívták) foglalta el.

Középső részén álltak a gazdasági épületek (istállók, magtárak, kukoricás górék) és a cselédlakások. Itt voltak három épületben a „tishti” lakások is, amelyeket a majort irányító uradalmi tisztviselők, később a bérlők használtak.

Ebben az időben gondozatlan deszkakerítés határolta a területet az utca felől.

A Batthyány birtok kanizsai része ekkoriban 1500 holdnyi volt.

Az építmények többségét a Nagyváthy utcai lakótelep építésekor bontották le.

Vetőgép (1855)

A meghajtó gőzgép és a cséplőgép (1856)

- Korábban, az 1860-as években még létezett délen, a jelenlegi MÁV sportcsarnok helyén, a nagy parkban egy ház öt szobával. Ez volt az uradalmi fővadászlak.
- Nevezetes lakója volt a 19. század első felében Klingspögl Konrád fővadász (főerdész).

A 19. század elejétől, egy élet munkájával, saját költségére ő alakította ki azt a romantikus kertet, amelyet Vadász kertnek (Jägerkert) neveztek. Ez a maga idején idegenforgalmi látványosságnak számított.

Eleje a jelenlegi sarokház (Ady utca 30-32.) helyén volt. Nagyjából 30 méter szélesen, 300 méter hosszan húzódott déli irányban, az utca mentén, a jelenlegi lakóházak helyén. Tekervényes utak, várromok, függőhidak, remetelakok, mitológiai alakok szobrai (Diana, Veszta), obeliszkek, dór oszloptörödékek, alagút, török torony és más épületek utánzatai tarkították az utcától sövénnel elválasztott parkot.

Építője halála után elhanyagolták, a szándékos rongálások sem kímélték. Végül a herceg tisztartója 1869-ben a cédrusokat, más fákat kivágatta, a területet krumplifölddé alakította.

•Klingspögl halála után már bérlőknek adta ki az uradalom e házat, amely 1886-ban már nem állt.

1861-es adat szerint akkoriban Geissl Mór építész lakott benne.

(TGYM)

Geissl jelentős kanizsai épületek sorát tervezte. A keszthelyi Magyarok Nagyasszonya Plébániatemplom tornyának terve (1878) is az ő munkája. A Hirschl–Bachrach cég munkatársaként is sokáig dolgozott. Valószínűsíthető, hogy a cég által a hajdani Magyarország területén emelt középületek között is található általa tervezett. Ennek ellenére szegényen halt meg 71 éves korában, 1893 tavaszán.

Temetése körülményei sem tükrözhatték személye fontosságát Kanizsa mai városképének kialakulásában. A halálát követő második napon – egy pajta kigyulladására nyomán – nagy tűz pusztított volt lakása környékén (az Attila és a Honvéd utcák elején és köztük a Petőfi utcában).

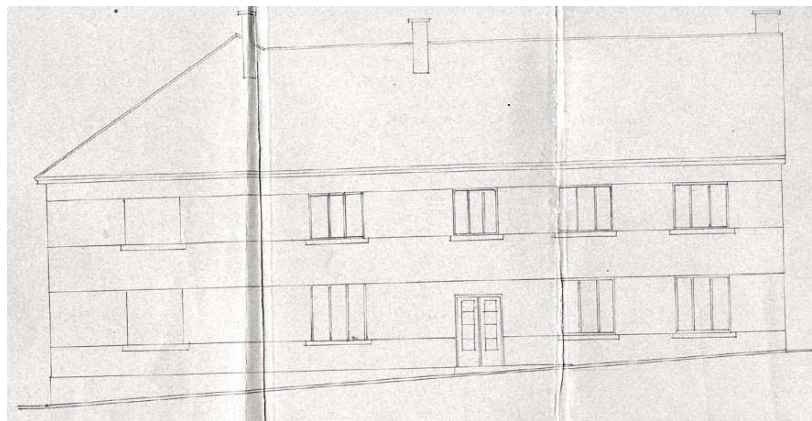
Így holttestét – az akkori szokásokkal ellentétben – tisztelői nem kísérelhették a gyászháztól a temetőbe, mert a tűz előtt a testet a temető halottasházába kellett szállítani. A következő napon, a családtagok jelenlétében temették el. Erősen pusztuló síremléke még áll a köztemetőben.

- Bojtor József patkoló és kocsi kovács, későbbi „kocsigyáros” itt, a majorban kezdte működését még az első világháború előtt.

1913

Innen költöztette műhelyét az Ady utca 12. szám alá.

A mai ház terve (TGym)

- Az emeletes sarokházat (Ady utca 30-32.) dr. Haiszer János fogorvos építtette. 1941-re készült el.

- A Szombathely irányába épülő vasút töltése elzárta volna a majort a déli irányban lévő uradalmi földektől. Ezért a Déli Vasút a terület délnyugati részén kőből boltíves hidat épített a töltésbe.

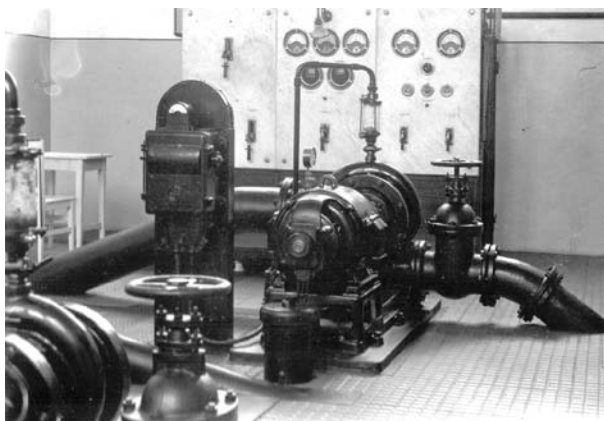

Így az állatok, szekerek és gépek szabad mozgását biztosították.

- A majortól délre, a vasúti töltés másik oldalán, szemben a töltésbe épített aluljáróval van az a telek, amelyen kialakították a város szennyvízátemelő telepét. A ma is álló, inkább családi házhoz hasonlító gépház 1930-ban épült Kertész Béla vállalkozása kivitelezésében.

Az épület északi oldala

A gépházban
(Ketting Klára 1940-es felvételei.) (indafoto.hu)

A mai állapot északkeletről és északnyugatról

Mára eredeti rendeltetését elvesztette, berendezéseit kiszereztek, a gépek javát magába foglaló szárnyát lebontották.

023. Ady utca 33-35.

(Zerkowitz-házak*)

- A házak helyén lévő Sörházkertben rendezte meg az 1870-es, országos tornaünnepélyének versenyait a helyi tornaegylet.
A rendezvényre az alkalmat az egylet zászlójának felavatása szolgáltatta.
Megjegyzem, hogy Mező Ferenc írásában (Barbarits városi monográfiája) a Zöldfakertet nevezi meg színhelyként.

A tornaverseny kanizsai győztese, Pollák Ármin a nyújtón

Bettlheim Győző viszont – ő a versenyen magasugrásban lett második és az egylet egyik alapítója volt – nyolcvan évesen az előbbi helyszínt említette visszaemlékezésében. Akkor (1926-ban) őt már, mint az ország legidősebb tornászát köszöntötte a Zalai Közlöny. Lett még idősebb is, mert 1938-ban halt meg, amikor már 92 éves volt.

- A két azonos megjelenésű házat 1894-ben építtette Zerkowitz Albert borkereskedő a szomszédos Kis Sörház hajdani, akkor már elhagyatott sörkertje (Sörházkert) és a szomszédos uradalmi telek helyén.

Zerkowitz uradalomtól vásárolt telke a Szemere utcától a Gőzfürdő (Kisfaludy) utcáig nyúlt. Ennek délre eső részét házhelyeknek továbbadta.

A házakat Sallér Lajos tervezte és kivitelezte.

A 19. század utolsó éveiben
(Balra az üzemi épület, középen a déli lakóház az udvar felől.)

Alattuk húzódik az 5 méternél magasabb, ma 1500 m² területű, hajdanán a szomszédos telkeken folytatódó, szekerekkel járható pincerendszer. 1901-ben készült el benne a 2000 hektoliteres cementhordó, belsejében recés üvegbéléssel.

•Mivel a Zerkowitz család több tagja szerepet játszott a város kereskedelmi életében, az eligazodást segítettő, itt közlöm a család fellelt adatait.
Zerkowitz Leopoldot az 1848-as összeírás 31 éve Kanizsán élő boltosként említi.

1. Zerkowitz Leopold (1789 Óbuda – 1860 Nagykanizsa)

Scherz Terézia (1796 Nk. – 1849 Nk.)

1.1. Z. Zsigmond (1818 Nk. – 1874 Nk.)

1.2. Z. Vilmos (1820 Nk. – adat nincs)

1.3. Z. Albert (1822 Nk. – 1902 Nk.)

Schwarz Johanna (1846 – 1897 Nk.)

1.3.1. Z. Lajos (1865 Nk. – 1939 Bp.)

Rapoch Lujza

1.3.2. Z. Imre (Dr.) (1867 Nk. – 1933 Bp.)

Hirschfeld Helén

1.3.3. Z. Heléna (1868 Nk. – 1869 Nk.)

1.3.4. Z. Oszkár (1870 Nk. – 1928 Bp.)

Mair Hermin

1.3.5. Z. Teréz (1872 Nk. – 1936 Bp.)

Balogh Ignác (Dr.)

1.3.6. Z. Zsiga (1875 Nk. – 1876 Nk.)

1.3.7. Z. Zsigmond (Dr.) (1880 Nk. – 1944)

Frankel Ilona

1.4. Z. János (1824 Nk. – 1899 Bécs) (fiatalon Bécsbe költözött)

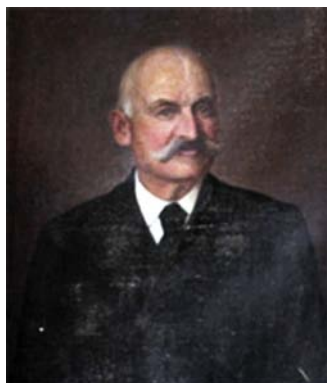
1.5. Z. Laura (1828 Nk. – 1853 Nk.)

Weissmayer Márkus

1.6. Z. Antónia (1831 Nk. – 1884 Nk.)

Weissmayer Mór

•Zerkowitz Albert, aki az egyesületi tűzoltás létrejötte előtt szervezője és vezetője volt a tűz elleni védekezésnek a városban, e házakba települt borkereskedő cégét 1891-ben alapította.

Zerkowitz Albert

Előtte testvérével, Vilmossal fűszerkereskedőként tevékenykedett, de az 1860-as évektől egyre jelentősebb mértékben vettek részt a borkereskedelemben is: az egész Dunántúlon vásároltak fel borokat és azokból még Amerikába is szállítottak hajón, anélkül, hogy a borok megtörtek volna.

Weissmayer Mór (TGYM)

Ugyanakkor be nem jegyzett tagja volt a Zerkowitz Zsigmond és Társa (a társ Weissmayer Mór volt) borkereskedő cégnek, amely 1805-ben (más adat szerint 1811-ben) lett alapítva.

Később borkereskedelemmel a család más tagjai is foglalkoztak Alberttel párhuzamosan.

Különböző sikerrel dolgoztak, egymással címhasználati vitákba is keveredtek, hiszen Zerkowitz Zsigmond 1874-es halála előtt már jelentős külföldi kiállításokon ért el sikereket az eredeti, 1805-ös születésű vállalkozással.

- Megjegyzem, hogy a vasúti borszállítás megjelenése előtt a fuvaros a hordók mellé – lepecsételt palackban – mintát kapott a szállított borból. A megrendelő ennek megköstölésével győződhetett meg, hogy bor a szállítás közben nem változtatta meg alapvetően minőségét (főleg: nem hígult-e).

•Az itteni, akkor már Zerkowitz Lajos névvel fémjelzett, országos jelentőségűvé vált kereskedésnek – 1931-es megszűnésekor – lerakata volt Bécsben; itt 4000 hl borukat kezelték ászokhordókban.

A multimilliomosként számon tartott Zerkowitz Lajos már korábban, 1920-ban családjával Bécsbe költözött.

Zerkowitz Lajos

•Kanizsai ingatlanvagyonát 1931-ben árverésen értékesítették.

Az új tulajdonosok:

Ady utca 35.: Brandl Mór és Izidor borkereskedők (Zalaegerszeg),

Ady utca 33.: Szomolányi Gyula kereskedő,

Ady utca 31.: Ipartestület, majd OTI,

Ady utca 29.: Ipartestület,

Centrál Szálló: dr. Halpen Jenő ügyvéd.

•Az 1930-as években a 33. szám alatti részben lakott Löwenstein Emil pogányszentpéteri nagybérlő. A helyi bankegyesületnek, illetve a közraktárak részvénytársaságának volt elnöke.

•A borászkodás az itt lévő pincékben csak a rendszerváltás után szűnt meg.

•Zerkowitz Béla, a neves zeneszerző Zerkowitz Leopold Óbudán maradt testvérének volt dédunokája.

024. Ady utca 37.

- Konold Frigyes uradalmi bérlő 1905-ben épített háza.

- Itt lakott az 1914-ben autós fuvarozási vállalatot alapító Riedl Jenő. Tevékenységét a városon belül és környékén tervezete folytatni. A terv megvalósulásáról nem maradt adat; talán ebben az esetben is a világháború szólt közbe.

025. Ady utca 37.a

- Marton Vilmos postai főtiszt háza, amely a 37. számú házzal nagyjából egy időben épülhetett.

•Az épületben már az első világháború előtt kerthelyiséges vendéglő és – Hársfa névvel – szálló létesült, amely még a második világháború idején is létezett.

026. Ady utca 39.

(Raffaeli-ház*)

•A 20. század legelején építtette Raffaeli Alajos cementáru-gyáros. Egységes megjelenésű háza bejáratának a hagyomány szerint egy pesti zsinagóga kapuját vásárolta meg.

•Az olasz származású Raffaelit 1909-ben honosították, 1912-ben szüntette be ipari tevékenységét a városban.

Felesége Morandini Giacomina volt.

•Leányaik egyike, Rafaela (1893-ban született Nagykanizsán) tanítónőképzői tanár volt. Budapesten lépett be az Irgalmas Nővérekhez.

Irodalmi kapcsolat fűzte Sík Sándorhoz, Babits Mihályhoz, Németh Lászlóhoz, Szabó Lőrínchez, Radnóti Miklóshoz (később özvegyéhez), Supka Gézához. Velük széleskörű levelezést is folytatott.

•Az épület az 1920-as években már Miltényi Gyula cipőgyártó és kereskedő tulajdonában volt.

•Itt élt 1971-es halála előtt Barthos Gyula erdőmérnök, aki 1919-ig gróf Kendeffy Hunyad megyei birtokán volt főerdész. 1919-ben lett szülővárosában Pálffy Alajos után a Batthyány-Strattman hitbizomány főerdőmestere. 1945-ig töltötte be a munkakörét.

Ezer hektárokból mérhető erdélyi és zalai erdő-felújítási munkája. Ornitológusként is jelentős volt.

Pálffy Alajos

Barthos Gyula

027. Ady utca 41.

•Lásd még: Szemere utca 1.

•Katzenbach József járásbíró építtette 1896-ban Geiszl Viktor tervei szerint, a Szemere utca 1. szám alatti házzal együtt. (Ekkor még a telek nem volt megosztva.)

•A 20. század elején itt volt a magyar királyi erdőgondnokság hivatala. A ház ugyanebben az időben került Löwe Adolf tulajdonába, aki az alsódomborui Ujlaky, Hirschler és Fia faipari cég főtisztviselője volt negyvenöt éven át.

028. Ady utca 55. (korábbi számozás szerint)

Az utca e részének nyugati oldala az 1930-as években

- A Szemere utca után a mára megmaradt négy szép, az 1900-as évek legelején épült házat követően még kilenc létezett a sorompóig. Köztük voltak az utcarész legöregebb épületei, némelyik várostörténeti szempontból is érdekes volt. A bútorgyár terjeszkedésekor kerültek lebontásra.
- Az 1850-es években, az akkor még nem létező Szemere utcától délre eső, beépítetlen terület is a Batthyány uradalom birtokában volt.

A malom valamivel lebontása előtt (TGYM)

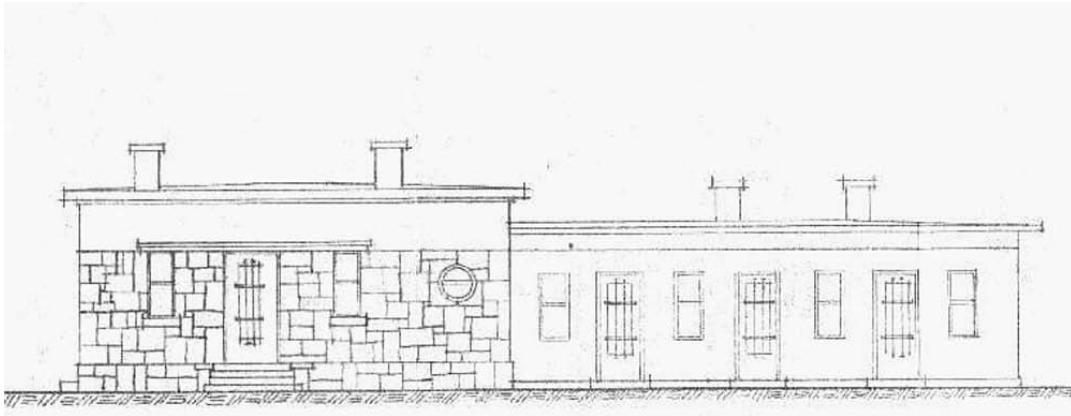
Itt, az 55. szám alatt építtette fel gőzmalmát az uradalom az 1860-as években. Vörös malomként emlegették. Később az emeletes épületet lakóházzá alakították. Körülbelül ott állt, ahol ma a bútorgyár Ady utcai portája van.

029. Ady utca 57. (korábbi számozás szerint)

- Az 57. számú ház (a jelenlegi déli üzemépület északi vége helyén) tulajdonosa még a 20. század első évtizedeiben is Gürtler Ágoston kesztyűsmester volt. Üzlete

fénykorában (19. század utolsó negyede) virágzott, az egész megyében ismert volt. Műhelyét hatalmas kiakasztott kesztyű jelezte a házon.

- A házsor után, ahol a terület a budapesti és a szombathelyi vasútvonal találkozása miatt már szűkül össze, az 1930-as években kezdve sportpályát (futball és kosárlabda) alakított ki a MÁV.

A pályaoóri lak terve 1941-ből (TGYM)

030. Ady utca 63. (képek még: Erdész utca 2.)

- A pályaudvar építéskor emelte a Déli Vasút az alkalmazottak két kétemeletes lakóházát is. A sarokház az Erdész utca 2. házszámot is viseli, vele szemben ikerépülete az Erdész utca 4. szám alatt áll.

Utóbbiban volt a vasút osztálymérnöksége a második világháborút megelőző évtizedekben.

- A két világháború között is volt újító vénájú munkatársa Kanizsán a vasútnak. Aradi (Ansorge) Antal pályamester sok ötlete közül egy átütő sikert aratott. A

betonból öntött kerítéselemek sok helyen máig meghatározói a MÁV-ingatlanok képének.

Aradi Antal

Betonból öntött kerítés az épület déli oldalán

Az 1920-as években Aradi e ház lakója volt.

- Ugyancsak az Ady utca 63. számú ház lakója volt kisgyermekként Tüskés Tibor (1930-2009) író, irodalomtörténész.

Tüskés Tibor

Szülei gyermekük iskoláztatása érdekében költöztek a városba, akit aztán a Vécsey utcai iskolába járattak.

- A második világháború végének bombatámadásai után, 1946-ban helyreállított épületek sokat változtak akkor; ablaknyílásai is csak részben vannak eredeti helyükön.

031. Ady utca 65.

- A Déli Vasút talán az 1870-es évek elején létesítette tekepályáját, mert az első hír az indóháznál tartott tekeversenyről 1874-ből származik. Nem világos, hogy az a pálya is itt volt-e.
- 1925-ben a tisztviselői klubházát építette fel a vasút ezen a helyen téli tekepályával kiegészítve. A hajdanán csak kuglizónak nevezett épület most lakóház. Északi oldaláról a hosszú, fedett épületrészt és benne a pályát néhány évtizede elbontották.

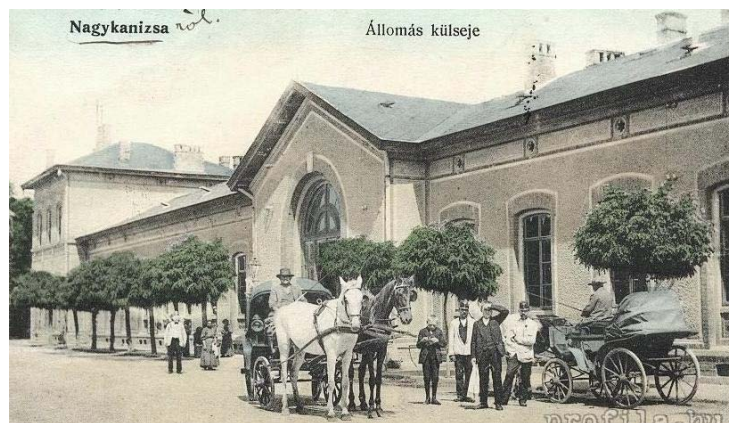

- A területen máig nyugszanak a földben a régi zsidótemető halottai. Az 1925-ös építkezés alkalmával, egy meszesgödör ásásakor (ha akaratlanul is) megbolygattak két sírt.

032. Ady utca 67.

(Pályaudvar)

Az utcai homlokzat 1908-as átalakítása előtt

•1860-ban – ekkorra készült el a Pragerhof-Kanizsa vonalrész – adta át pályaudvarát a Déli Vasút a város által adományozott területen. Épületeit Carl Schlimp tervezte. Az építkezést Karl Etzel vezette.

Karl Etzel

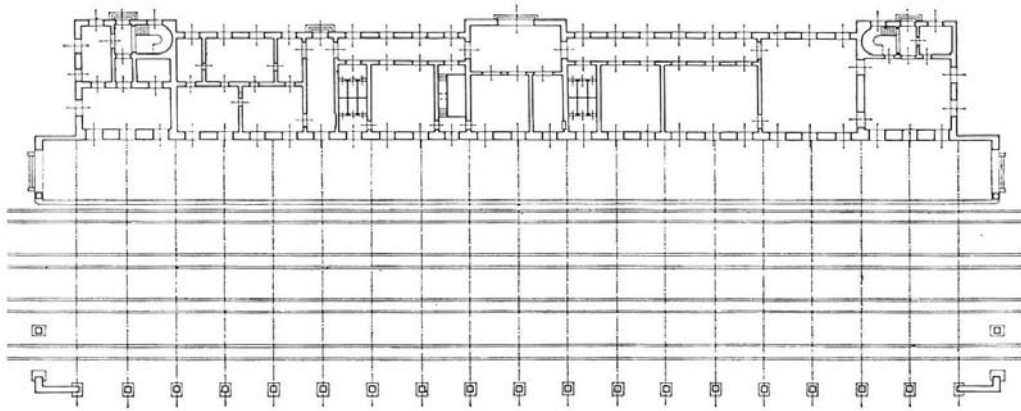
•A vasút ekkor tervezett épületeit a célszerűség jellemezte. Különösebb homlokzati díszítést nem használtak, az épületek külső felületét jobbra vakolatlan téglával fedték.

Az 94 méter hosszú indóház alapozása 1859 januárjában kezdődött. Az építést végző munkások táborát a Csengery úton, a téglagyár és a „Négyházak” helyén alakították ki.

•Az elkészült földszintes felvételi épületet a két végén emeletes részek határolták. Az utca felől az épület közepén lévő előcsarnokba jutott az utazó, aki itt találta a pénztárakat. A jobbra nyíló folyosón juthatott a harmadosztályú váróteremhez. E folyosó az épület jobb oldalát nagyjából felező, merőleges folyosóba torkolt. Azon lehetett kijutni a peronra, illetve az érkezők itt juthattak ki az utcára. E kijárat másik oldalán az emeletes sarokpavilon földszintjén a távírdának nevezett forgalmi

szolgálat szobái voltak. A többi váróteremhez és azokon túl az étterembe a balra nyíló folyosón át lehetett eljutni.

Az épület két végén, az emeleteken szolgálati lakások voltak.

E felvételi épület déli szomszédságában álló földszintes házban a posta és a rendőrség kapott helyet.

- Az állomáshoz fából ácsolt, négyvágányú, 100 m hosszú fogadócsarnok („halle”) csatlakozott. Kivitelezése a norvég származású Gregersen Gudbrand vezetésével történt, aki faszerkezetek építésével alapozta meg hírnevét, majd vált jeles magyar építőmesterré.

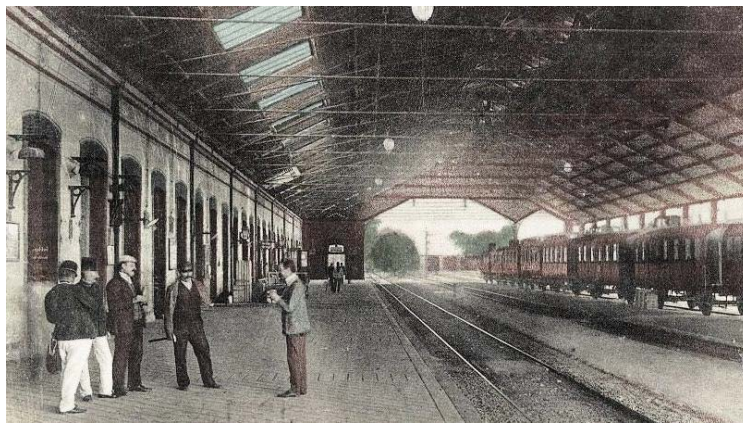

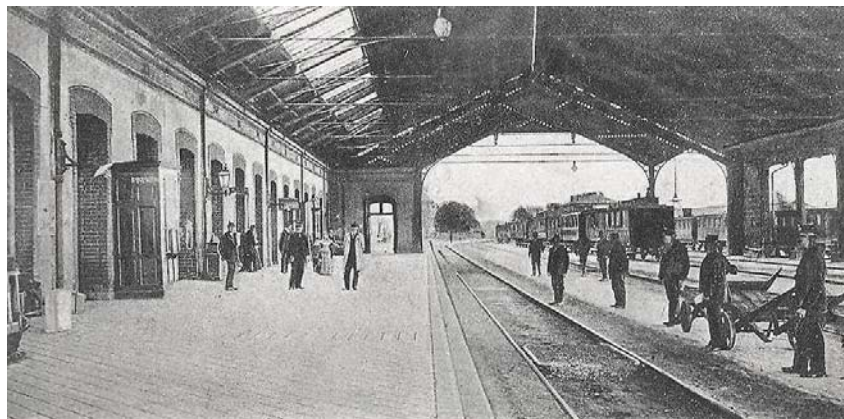
1881 (a posta átépítése) előtt

Gregersen pavilonja az országos kiállításon (1885)

A 19. század utolsó éveiben

A századfordulón

„Lili” a pályaudvari hodárral 1908-ban
(Steiner Edgár rajza Zsittney Gábor tulajdonában.)

Két felvétel 1942-ből

A csarnokot 1942-ben bontották le. Előtte, csaknem tíz éven át a kanizsaiak tiltakozása ezt még meg tudta akadályozni.

A csarnok még létező emlékei a peronon láthatók. A felvételi épület falába ágyazottan láthatók a csarnoktetőt tartó öntöttvas oszlopok. Felső részükön még ott vannak a csavarok, amelyek a légszesszel (világítógáz) működő peronlámpákat tartották.

1896

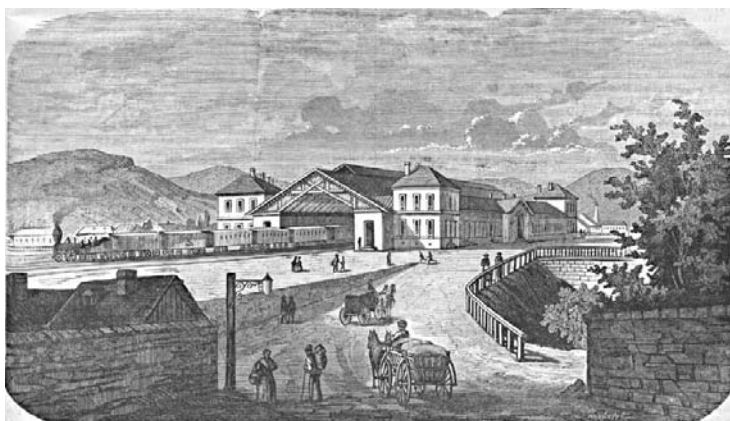
Ezzel kapcsolatos adat, hogy a felvételi épületet 1904-ben, a teljes pályaudvart 1911-ben kötötték rá az elektromos hálózatra.

- A felvételi épülettel egy időben emelték a ma is létező két hosszú közúti áruátrakó épületet a Csengery utcai oldalon, azzal párhuzamosan. Ugyancsak ekkori a szomszédos két, kétemeletes vasúti lakóház az Erdész utca elején, a forgalmi laktanya mára erősen átalakított emeletes épülete az Ady utca legvégén (76. szám). Ettől keleti irányban, a vágányok között alakították ki a „vízház” épületét. A torzult kereszt alakú építmény már nem létezik.

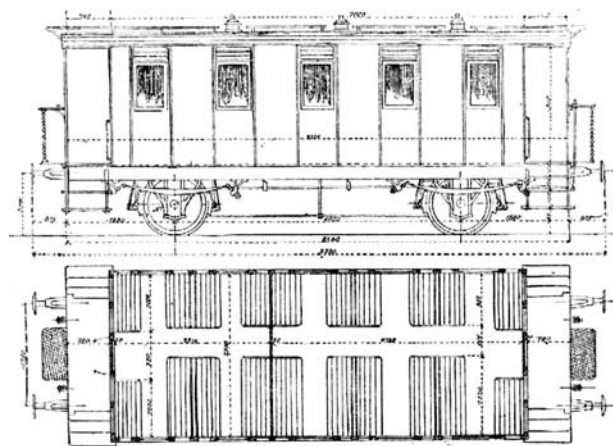
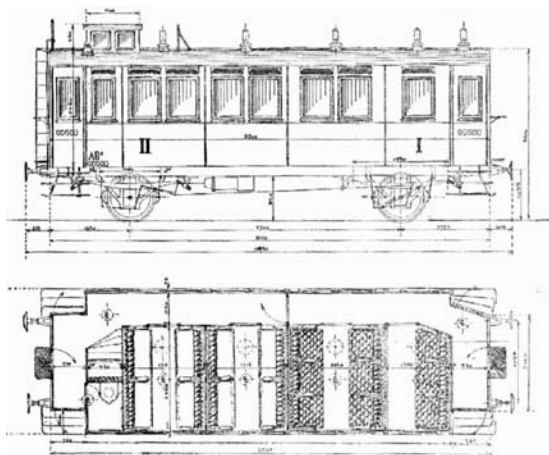
- A budai főállomásra 1861. március 20-án indulhatott el az „ünnepélyes próbamenet” Kanizsáról.

A Buda-Kanizsa vasút indóháza Budán (1861)

Az altiszti egyenruha

A Déli Vasút két (az egyik I. és II. osztályú, a másik III. osztályú) személyszállító vagonja 1896-ban és az ülések elrendezése

E szakasz építése miatt a Balaton vízszintjét négy lábbal kellett csökkenteni.

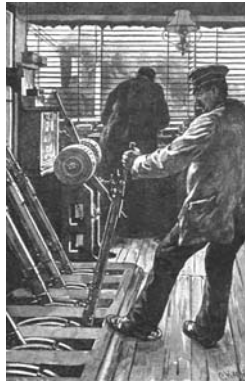
A legmélyebb (20 méter) bevágást Nagykanizsa és Nagyrécse között kellett kialakítani.

Közvetlenül a bontás előtt

Az ottani felüljárót 1981-ben bontották le.

- A központi váltóállítás rendszerét 1903-ban vezették be.

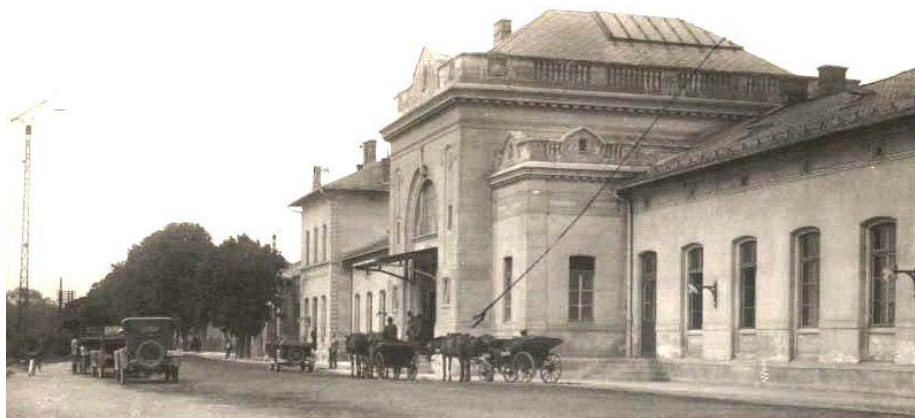

Központi váltóállítás (1887)

- Az állomás felvételi épülete mai képét 1908–09-ben nyerte el. Az előcsarnok ma is létező, magasabb változatát akkor alakították ki, akárcsak az új éttermet, a restit, az első-, másod- és harmadosztályú várótermeket.

1910 körül

A két világháború között

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Az eredetileg is emeletes, két szélső, kiugró egységet összekötő földszintes részre jóval később húztak még egy szintet. A csarnok 1942-es bontásakor az még nem létezett.

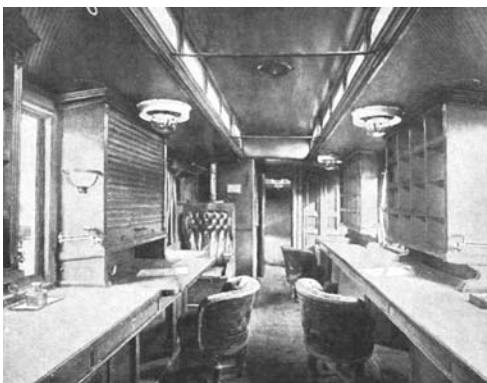

•1882-ben készült el a felvételi épület déli oldalán (a posta korábbi földszintes épülete helyén) a mozgóposta emeletes háza. Ma is létezik.

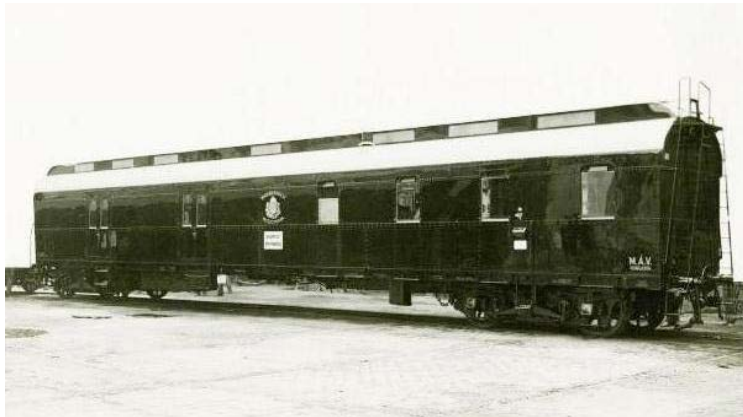

A kanizsai mozgóposta 1875-től közvetítette a postai küldeményeket Béctől Brodig. Az ország hat megyéjére, Horvátország, Szlavónia, Bosznia-Hercegovina területére terjedt ki szolgáltatása. Igazgatósága a belvárosból költözött az új épületbe.

Postakocsi belseje (1896)

A küldemények átrakása (1897)

A MÁV Budapest és Nagykanizsa között közlekedő mozgóposta kocsija 1929-ben

- 1905-ben megépítették a gyorsáru felvételére, kiadására szolgáló épületet (ma az állomásépület földszintes, északi vége).
- Addig a beépített részt is magába foglaló, parkosított, keskeny terület a kanizsaiak kedvelt kirándulóhelye volt, ahová szívesen jártak ki, hogy figyeljék a vasút életét. Az Ady utca 63. számú házig terjedő sáv fáit akkor vágták ki.
- Lehetséges viszont, hogy a jelenleg is létező néhány öreg vadgesztenye a hajdani parkból származik.
- Pragerhof mai neve Pragersko. Maribortól délre fekvő vasúti csomópont.

A pragerhofi állomás 1918-ban

A Sopronig vezető vonalat 1865-ben adták át. Ezzel a város Béccsel is vasúti összeköttetésbe került.

Érdekesség, hogy egy 1870-es hír szerint Sopron felé emeletes vagonokat is járatott a Déli Vasút. Az első világháborút lezáró békeszerződések nyomán a vonal jelentősége erősen csökkent.

1868-ra készült el a Murakeresztúrtól Barcsig vezető szakasz.

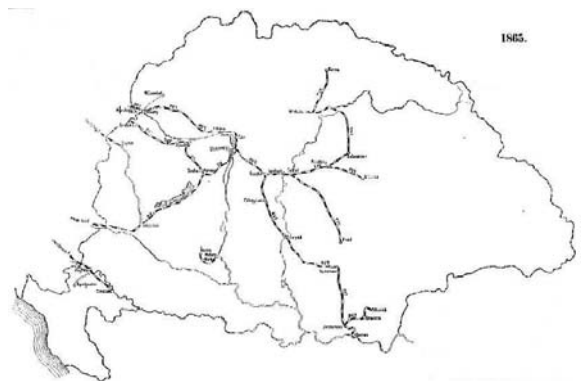
Az ország vasúthálózata a Kanizsára tartó vonalak átadása éveiben:

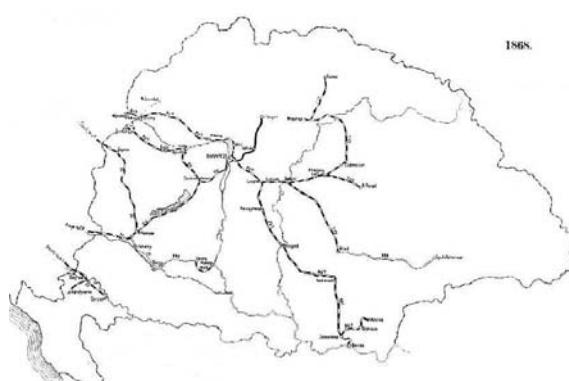
1860: Kanizsa- országhatár (54 km Pragerhof felé)

1861: Kanizsa-Buda (221 km)

1865: Kanizsa-Sopron (166 km)

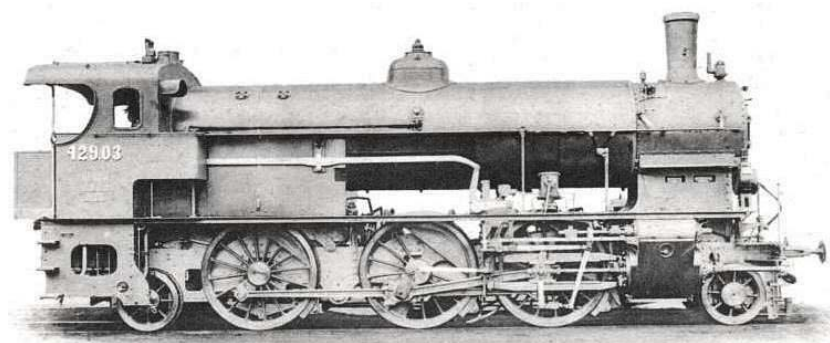

1868: Murakeresztúr-Barcs (72 km)

•1906-ban a társaság a sebesség növelése érdekében 4 méter hosszú (5 centiméter széles) sínjeit 9 méteresre (7,5 centiméter széles) cserélte.

A régi és az új

A Déli Vasút 429. sor. Prairie-jellegű 2 hengerű mozdonya.
Építette a Magyar Királyi Államvasutak Gépgyára Budapesten 1911/12.
Prairie Type der Personenzuglokomotive der Süd-Bahn. Serie 429.
Gebaut von der Maschinenfabrik der königl. Ungarischen Staatsbahnen zu Budapest 1911/12.

•1923-tól a Déli Vasút (Császári és Királyi Szabadalmaztatott Déli Vaspálya Társaság) magyarországi része Duna- Dráva- Adria Vasúttársaság néven működött tovább.

1932-től vasútvonalai a MÁV hálózatának lettek részei.

033. Ady utca 74.

- A zsidó hitközség első temetője a mai pályaudvar területén, az Ady utca 65. számú háztól keletre és északra eső területen volt. A körülbelül száz évvel korábban létesített temetőt a vasútépítés miatt 1859-ben szüntették meg.
 - A hitközség 1784-ben, amikor a korábban használt, kicsi temető már megtelt, itt kapott földet – a Práter legelőjéből gróf Batthyány Lajostól – új temetője kialakítására. Ekkor készült a temető északi és nyugati oldalán álló, ma is létező téglából épített kerítés.
- A temetkezések az új helyen 1786-ban kezdődtek.

1854-ben adományozta a herceg a bejárattól délre eső újabb területet, majd 1883-ban megint bővítették a temetőt és az új részt – a régi téglafalhoz csatlakozva – szintén bekerítették.

1912

(Steiner Edgár vízfestménye Zsittney Gábor tulajdonában.)

Az 1920-as évek második felében

- Az eklektikus stílusú ravatalozót 1888-ban építették. A munkák fedezetét gyűjtéssel biztosították. Ennek kezdeményezője a Chevra Kadisa (Szentegylet) volt, amely 1792 óta bizonyíthatóan létezett a városban.

•1859-ben a vasútépítés miatt a régi temető megtalált csontjait összegyűjtötték és itt hantolták el. Erre emlékeztet a Déli Vasút 1864-ben állított díszes emlékköve.

034. Ady utca 74.a

(Téli gazdasági iskola*)

•1940-ben a Királyi Pál utca 2. alatt nyílt meg a négy hónapos, téli elméleti oktatást biztosító iskola.

1960 körül

•A város már 1924-ben tervezte, hogy e helyen a gazdasági iskola számára épületet emeltet, mert a hercegtől megkapta az itteni és az innen délre eső, összesen 25 holdas területet. Az utóbbit szánták a szennyvíztisztítónak. A tervek végül megvalósultak; az iskola építése csak jelentős késéssel.

1943-ban vette birtokba az intézmény az iskola és fiúotthon itteni, új épületét. Tervezője Széll László építész volt.

Széll László

- Az intézmény 1948-ban mezőgazdasági szakiskolává, 1950-ben technikummá alakult. 1962 és 1979 között felsőfokú technikumi, majd főiskolai szinten is folytattak agrárszakképzést.

035. Ady utca 74.b

- Az Országos Tejszövetkezeti Központ e feldolgozó üzeme (ahogy akkoriban emlegették: vajgyár) 1933-ban épült.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Kezdetben 20-25 alkalmazottal dolgozott, a vaját külföldre szállította.

Tevékenységi köre lényegében nem változott megszüntéig, az 1990-es évekig.

•Szemben a vasúttal van az a Principális-csatornáig terjedő terület, amely elődeink kedves kirándulóhelyének számított. „Prater” volt a neve, az uradalomé volt, de a város lakóinak engedélyezték látogatását. Az 1850-es évek tájékán az engedélyt visszavonták, a Prater (Práter) korábbi értelmében megszűnt.

Amikor aztán a várost csatornázták, a lakosság száma pedig megnőtt, az itteni árkok bűzös szennyvízzel töltődtek; a kirándulni vágyók inkább más helyeket választottak maguknak.

Práteri részlet

(Steiner Edgár 1912-es vízfestményei Zsittney Gábor tulajdonában.)

Ady utca 76.

•Lásd: Ady utca 67.

A második világháború előtt

036. Alkotmány út és Kalász utca sarka (Kalász utca 1.)

(Méntelep)

- Somogyvári Somogyi Gyula nagybirtokos az akkor már darabjaiban értékesített Inkey-birtok palini részéből vásárolt 1891-ben.

A méntelep első világháború előtti képei: alul a központi épület

A terület megszerzése után azonnal, 1891-ben Sallér Lajossal felépíttette az állami méntelepét. Az építkezés a korábbi major helyén történt.

A központi épület ma

Öt épülete a gyakorlóiskola, a legénység, a feljebbvalók, a raktár számára épült; istállója két megye 160 lovának adott helyet.

Jóval a városi hálózat kiépülése előtt saját vízvezeték-hálózata volt. Erre emlékeztet a kecses víztorony.

A létesítmény parkját 1893-ban így méltatta a Zalai Közlöny munkatársa:

— A palinai méntelep osztály parkja napról-napra nagyobb vonzerőt gyakorol az egész vidék közönségére, s ehhez meg van mindenféle sajáttsága, maga a park egy regényes emelkedésű domboldalon terül el, felső részén kitűnően gondozott sugárutak keresztezik egymást, felső részét tekervényesen kigyózó utak teszik változatossá s ez utak minden irányban platánok és sugár-jegenye fakkal ültetvék be, az egész terület minden talpalatnyi földje ügyesen és kitűnően van felhasználva, itt egy gyönyörű rózsafa csoport köti le figyelmünket; majd a gyönyörű tuják és más déli növények művészi elrendezése vivja ki elismerésünket, most készült el egy sveiczi stílusú szép kis pavillou. s a légkábító virág illatától terhes s mindenünnen örömszaj hallatszik a kis méh és bogár döngésétől, a fülemüle elragadó örömeinekéig. Kiránduló helyekben oly szegény vidékünkre valóban nagy áldás e szép kis tündérsziget létesítése, s annak egyik fővonzerejét képezi Parcsetics Ottó osztályparancsnok kiváló egyénisége, ki nála megszokott szeretetreméltósággal s ritka magyar vendégszeretettel fogadja kiránduló barátait és ismerőseit,

Az intézmény 135 katonát foglalkoztatott, hatásköre Somogy és Zala megyékre terjedt ki.

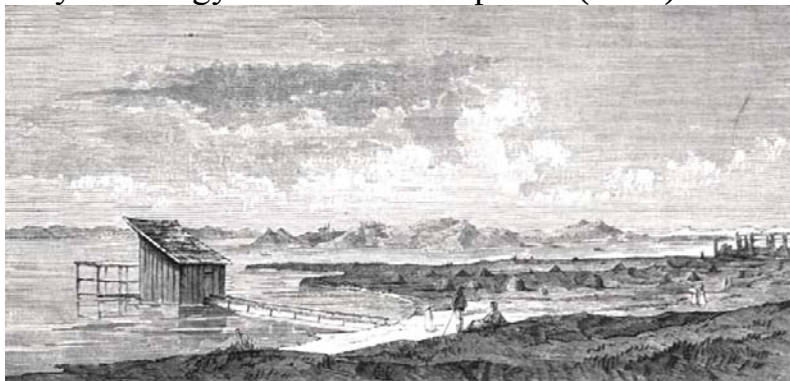
A katonaság számára felvásárolt lovak hajtása a kereskedőhöz (1881)

Lovak vizsgálata (1881)

1913-ban az egység átköltözött a Kossuth téri új épületekbe, ide pedig Nagyatádról telepedett át az ottani méntelep.

•Somogyi még 1899-es halála előtt kezdeményezője volt a balatonberényi fürdőtelep létesítésének. 1894-ben palini kastélyában tartották megbeszéléseiket az ügyben érintettek. Somogyi az ott elhelyezkedő földjei hasznosításában volt érdekelt. Az első nyaralók egyikét is a család építette (1908) Balatonberényben.

Balatoni „fürdőház” a 19. század első felében (1879)

Fürdőélet Balatonberényben a századfordulón

- A két világháború között Rubint Károly mérnök, itteni földbirtokos tulajdonában volt a Somogyi-birtok e része.

A méntelep központi épülete Rubint Károly birtoklása idején. A korábbi képeslappal összehasonlítva látszik, hogy a házat két végén megtoldatták (feltételezem, hogy Rubint) és egy timpanon is kialakításra került.

Rubint Károly

Rubint 1902-ben került a kanizsai fűtőházhoz, amelynek 1919 és 1933 között főnöke volt. Működése alatt intenzív kulturális élet bontakozott ki a fűtőházban.

- A méntelep igényei miatt nyílt meg 1893-ban a palini posta (Alkotmány út 57.), de a megnövekedett forgalom miatt tervezték állandó vasúti megálló létesítését is.

(1892)

Utóbbi megvalósulásáról nincs adatom, de vizsgálándó, hogy nem így keletkezett-e a jelenlegi Újudvar állomás. Ezt némileg valószínűsíti, hogy még 1947-ben is csak forgalmi kitérőként tartották nyilván a helyet. Ráadásul, jelentős távolságra van Újudvar falutól.

Megjegyzem, hogy még a negyedik katonai felmérés (1912) sem jelez ezen a helyen rakodót, megállóhelyet, állomást.

037. Alkotmány út 56.

- Romosan, de még áll az öreg uradalmi kocsma.

A bontás 2011 nyarán

Inkey N. János (1780-1840) téglája a bontásból

Alkotmány út 57.

•Lásd: Alkotmány út és Kalász utca sarka.

038. Alkotmány út 60.

•Az Inkeyek hajdani uradalmából kiszakított Somogyi birtok maga is tovább aprózódott. Egy része (benne a volt ménteleppel) a két világháború között már Rubint Károly tulajdonában volt.

Családi fotó a két világháború között (TGYM)

Somogyiék tulajdonában maradt a másik rész, amelynek központja e kastély volt. Építéséről nincsenek adataim, de valószínűsíthető, Somogyi Gyula 1891 táján építtette, amikor birtoka szomszédos, északi részében kialakította a méntelepet.

A hajdani istálló ma

1922-től a megmaradt birtokot ifjabb Somogyi Gyula vezette.

- A kastélytól némileg délre állt a palini uradalom „hat kerékre felállított” (időnként lazsnakiként emlegetett) gőzmalma, az 1862-ig létező „uradalmi gyár” része. A malom helyét a második katonai felmérés (1858) még nem jelezte.

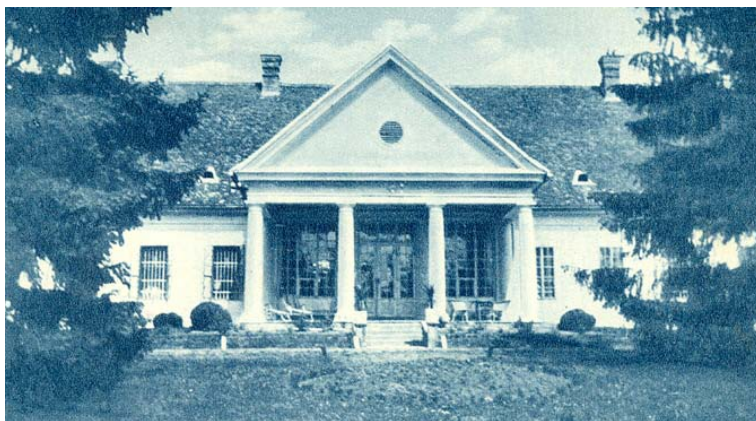

A két világháború között (TGYM)

Az 1864-től kanizsai kereskedők (a Vár úti gőzmalom alapítói) által bérelt és a maga idejében hatalmasnak számító épület 1866-ban már másodszor égett le. Ennek ellenére 1894-ben még működött, akkor a Somogyi család tulajdonában.
 •Palin 1925-ben felszentelt harangjait a hívők és a Somogyi család adományaiból szerezték be.

039. Alkotmány út 81.

(Inkey-kastély*)

A két világháború között

•Pallini Inkey János (1674-1742) építtette az 1720-as években. A kor szokása szerint alacsony falakkal, magas tetőzettel készült.
 Inkey János Zala, Somogy és Vas alispánja volt. Kastélya így a három megye vezetőinek, befolyásos embereinek találkahelye volt a megyeházák megépültéig.
 •Kápolnájáról 1816-ban azt jegyezték fel, hogy a kastélyhoz csatlakozóan egy kis dombra épült; 1746-ban emeltette Szent József tiszteletére Inkey János fia,

Boldizsár. A kápolnát az első világháború előtt még használták, a helybeliek is ide jártak istentiszteletre.

A család címere

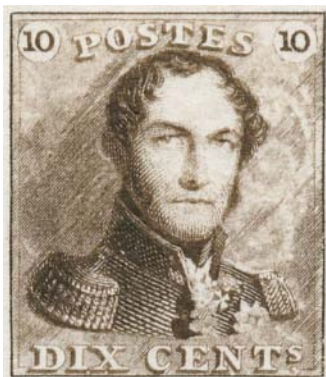
Tornya nem volt, 14 kg-os harangját a falra erősítették. 1906-ban még létezett. Inkey Boldizsár emeltette még Förhénc, Lazsna kápolnáját, továbbá a Szentháromság-szobrot is.

- A 18. század második felében már szép angolpark övezte a kastélyt. Hatalmas fák, mesterséges tavak és szigetek, nimfák szobrai ejtették ámulatba a látogatókat. A kastélyt a 19. század elején Inkey N. János (1780-1840) bővítette, 1999-ben átalakítva felújították.

- A család palini ágának 26000 holdas birtokát Inkey N. János halála után, 1846-ban eladósodott örökösei eladták. A vásárló a belga király (I. Lipót) volt, aki az akkor még gyermek kisebbik fiának, Fülöp Eugénnek vette meg.

Fülöp Eugén herceg a későbbi II. Lipót király öccse volt. Amikor – akkor már király – bátyja egyetlen fia 1869-ben meghalt, akkor a herceg lett a trónörökös, amivel együtt járt a Flandria grófja cím.

Királyvá azonban csak a trónörökös fiát koronázták, mert bátyja, II. Lipót túlélte.

I. Lipót (1790-1865) az első

II. Lipót (1835-1909)

Fülöp Eugén herceg (1837-1905)

belga bélyegen 1849-ben

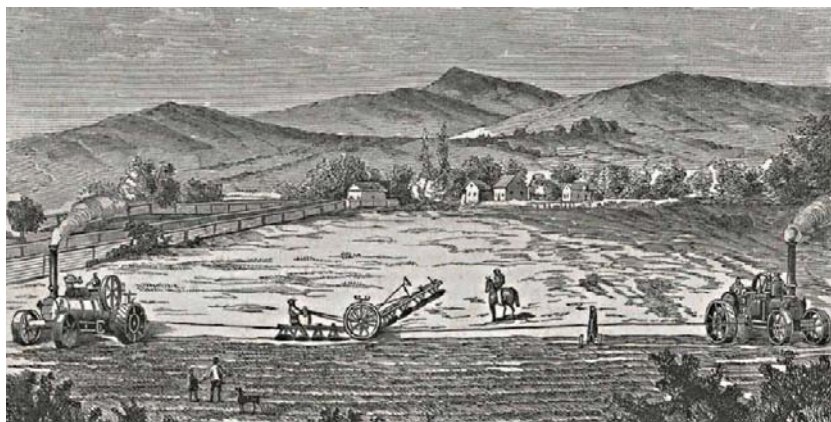
Még ekkoriban is Palinból irányították az egész uradalmat. A bekövetkező fellendülést az „uradalmi gyár” létrehozása jelezte.

Kámáncpusztai fűrészüzeme a tulajdonosváltások után 1936-ban még működött. Az út nyugati oldalára telepítették. A katonai felmérések közül először a harmadik (1879) ábrázolta.

Jelentős volt az uradalom alagsó- és téglagyártása is. Ez a téглаégető a Kalász utca végén, a keleti oldalon helyezkedett el.

Egy gőzmalmot (lásd: Alkotmány út 60.) is létesítettek.

Viszont már a hanyatlás kezdete volt, hogy 1862-ben a „gyár” üzemi szervezetét megszüntették, és részeit bérbeadással hasznosították. Ugyanekkor, ugyanezt tették az uradalomnak a környező településeken fekvő egységeivel is.

Szántás gőzekével (1870)

(A két gőzgép – „mozdony” – felváltva húzta drótkötéllel az ekét, amely ugyancsak felváltva használta két ekesorát.)

- A palini központi rész bérlője a tulajdonos összes uradalma főigazgatójának fia, a francia származású Clement Lipót lett. Ő a kastélyt pezsgőgyárrá, az angolparkot legelővé, faiskolává alakíttatta.

1883

A bérlők ugyan gazdagodtak, de birtokát a trónörökös 1888-ban eladta.

Arra ezután újabb – most már részekben történő – értékesítés várt.

- A szabadságharcban Inkey Kázmér zászlóaljparancsnok és őrnagy, János százados lett. Testvérük, Eduárd a császár szolgálatában jutott tábornokságig.

1848 novemberében Kossuth az alábbi rendeletét küldte Zalába:

Országos Honvédelmi Bizottmány

Zala megye közönségének

Inkey Eduárd, ki az ellenség táborában magyar hazája ellen harcolt és harcol, mint hazaáruló tekintve, minden ingó s ingatlan javait zár alá tétetni határozta a honvédelmi bizottmány – melynek végrehajtására az illető megyei hatóság utasíttatván a végrehajtásra kiküldetik.

a honvéd. bizottmány

Kossuth Lajos

elnök

- Az új palini községi temetőt 1925-ben létesítették és egyben felállításra került egy kőkereszt is.

Megjegyzem, 1871-ben Palinban temették el Zathureczky Ferdinándot, az uradalom ügyvédjét, 1876-ban Clement Lipótnét. Az akkori temető elhagyatva most is létezik. A későbbi mentelep északi határa mentén (a víztoronytól északra) találjuk a fákkal, cserjékkel erősen benőtt területet. Én már csak egy, 1918-ból származó síremlék alsó részét leltem ott.

Alkotmány út 89.a

- Lásd: Erzsébet tér 21.

040. Alkotmány út 93.

- A régi iskola még létező épülete.

Az egy tanerős palini iskola 1868-tól folyamatosan működött. Az intézménybe sokáig főleg az uradalmi cselédek gyermekei jártak.

Pusztai iskola (1855)

A 20. század elején a tanító lakása az Inkey-kastéllyal szomszédos házban volt.

041. Arany János utca.

- A város 1883-ban a Jakopovics-telken megnyitandó új utcához megvette a Nyucsecz- és a Masznyák-telket is.

•A Király utca 18. szám alatti ház történeténél (300. pont) találkozhatnak az ingatlan hajdani tulajdonosa, Tuboly Viktor költeményével. Az ügyvéd – szenvedélyes versíró ember – ebben az alkotásában a számára kedves utcát, szűkebb lakóhelyét verselte meg.

Örömömre, szembesülhettem azzal, hogy ma is létezik ilyesféle kötődés és ilyen jellegű alkotás. A fiatal Láng Viktória verse 2011-ben jelent meg.

A kis utcánk

A kis utcánk nem alszik,
Éjjel nappal virágzik.
Gyermekzsivaj erre-arra,
Idős néni pletyka sarja.

Öreg házak sora színes,
Kutyák, macskák hangja éles,
Pletyka özön házak előtt,
Ilonka a függöny mögött,
Leskelődik erre-arra,
Viszi a hírt jobbra-balra.

De hol van már az óvoda,
Meg a régi iskola,
Nyomda lett helyébe,
Új ház nőtt a helyére.

A kis utcánk kezd elhalni,

Pletyka özön elhalkulni.
A gyerekek idősödnek,
A nénikék csendesednek.

042. Arany János utca 4.

•1889-es adat szerint a ma is létező házban lakott Bátorfi (Bobek) Lajos (1835-1896).

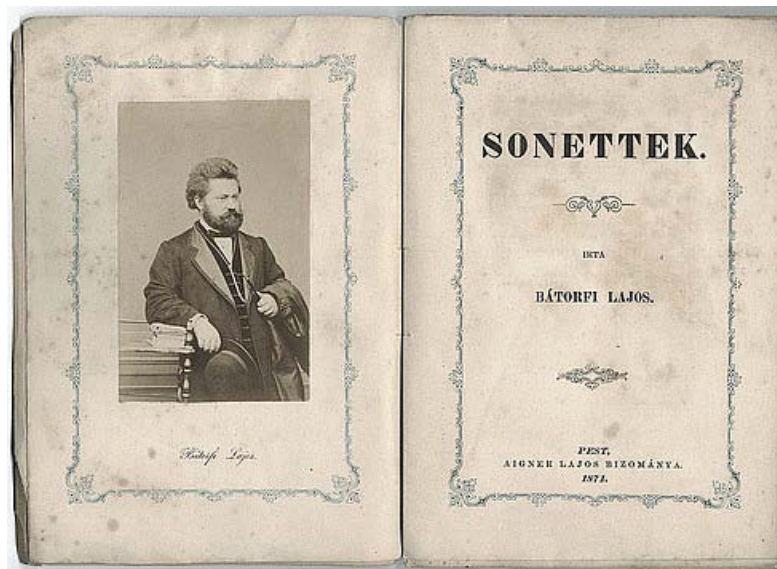

Bátorfi 1868 és halála között dolgozott a Zalai Közlönnél (illetve elődjénél). 1871-től segédszerkesztője, 1872-től szerkesztője, 1887-től kiadó szerkesztője volt a lapnak.

Bátorfi Lajos

Ez idő alatt huszonhárom – verseit, novelláit tartalmazó – kötete jelent meg. Az „Adatok Zalavármegye történetéhez” című sorozata harminc füzetig jutott el. Az 1868-ban indított, fél évet élt, általa szerkesztett „Kandi Klári” című újság az ország első női élclapja volt.

Szegény ember maradt. Halála előtt már kénytelen volt a Kisdednevelő Egyesület szívességét igénybe venni: az óvoda épületében (Arany J. utca 7.) lakott.

•Itt említem, hogy utódai egyike Sztrókay Kálmán (1886-1956) volt, aki 1923-ban, Budapestről Nagykanizsára kerülve vállalta el a lap szerkesztését. Sztrókay 1924-ben megvált a laptól és visszatért a fővárosba.

Később könyvei sorával vált a tudományos ismeretterjesztés neves alakjává.

043. Arany János utca 5. és 7.

(Elemi iskola és óvoda*)

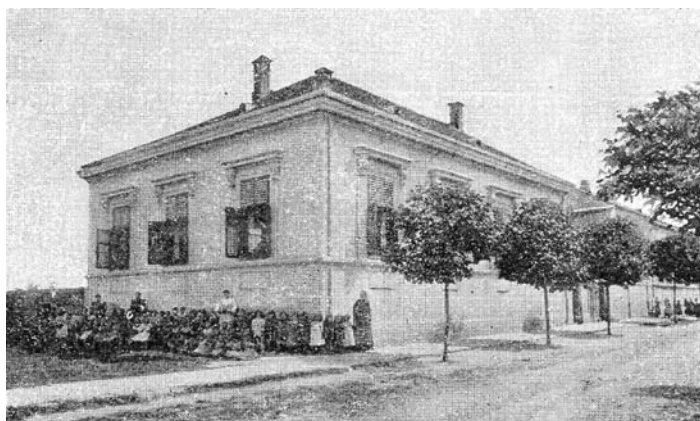
•Az akkor megnyitott új utcában ezt az iskolaházat (Arany J. u. 5.) Sallér Lajossal 1885-ben építtette első és második osztályos diákjainak a város.

Az iskola 1942-ben
(A háborús idők szellemében a következő, óvodai épületen már sziréna van elhelyezve a légiriadók jelzésére.)

Arany János utca 5.

Az óvoda 1896-ban

- Ugyanekkor a 7. szám alatt a Kisdiednevelő Egyesület már második óvodai épületét emeltette, ezúttal egy sorsjegy-akció bevételéből.

Arany János utca 7.

1887-ben az óvodát a telek keleti szélén kiegészítették egy „nyaraló” épületével. 1886-ban az intézményben rendezték meg az országos gyermekjáték kiállítást. Az 1970-es évek végétől már mindkét házat az óvoda használta, amely 2003-ban szűnt meg.

Az óvoda épületét 2007-ben lebontották. Emlékét az iskola épülete őrzi, mert külső megjelenésükben (méretüktől eltekintve) egymás tükörképeként egyeztek.

044. Arany János utca 8. és 10.

1885-ben, amikor Muraközi Lajos (az Ipartestület 1890-ben megválasztott elnöke) Bardó Károly terve szerint a 10. szám alatt felépíttette házát, a 8. szám alatt már állt Geiszl Mór építész mára lebontott lakóháza.

Arany János utca 10.

045. Arany János utca 9.

- A mára teljesen átalakított külsejű házat 1885-ben Farkas Ferenc tervezte, építtette Sallér Lajossal.

- Rövidesen Thassy Ábel szolgabíró birtokába került. A Thassyak jelentős szerepet játszottak Zala 18. és 19. századi közigazgatásában.
- A Széchenyi téren volt lakása a nyugalmazása (1898) után Kanizsára költöző Thassy Miklósnak, a zalaegerszegi járás főszolgabírójának. 1869-től kétszer választották a zalabaksai kerület országgyűlési képviselőjévé. Budapesten Jókaival együtt Tisza Kálmán állandó tarokkpartnere volt. Szolgabírói tevékenysége emlékezetes epizódjai voltak Oroszlán Pali egyik kézre kerítése (1868), illetve Savanyú (Savanyó) Jóska elfogatása (1885).

Savanyú Jóska (1841-1907)

A helyi újság Thassy halálakor azt írta, hogy Savanyút elfogása után a kanizsai bíróság halálra ítélte, majd az ilyenkor megszokott bémészködő sokaság kíséretében a Teleki úton a (Sánc előtt, az út északi oldalán lévő) vesztőhelyre szállították. Itt, a későbbi vásártéren fel is akasztották.

A valóság ezzel szemben az, hogy Savanyú – a szombathelyi börtönből 1906-ban kegyelemmel szabadulva – 1907-ben agyonlőtte magát. Fájlalom: ez sem Kanizsán történt vele.

- 1890-től 1893-ig itt bérelte első imatermét és lelkészlakását az 1887-ben alakult helyi református gyülekezet.

Arany János utca 12. (egyben Kinizsi utca 14.)

- Lásd: Kinizsi utca 14.

046. Attila utca

- Már 1772-ben is említették az utcák felsorolásában.

1873-ban nevezték el az addigi Miháldi (Miháld) utcát Attila utcának.

- 1910 körül házai jobbára még zsúptetősök voltak. Mivel ezek nagy többségének nem volt kéménye, az egész utca a füst szagában úszott. Legszagosabb utcának az akkori újságíró mégsem ezért választotta.

Akkor még a város sok utcájában nyitott csatorna szolgált a csapadék feleslegének elvezetésére, de az itteni árok – az itt lakók nyilvánvaló közreműködésével – valódi kloáka volt, e funkciónak megfelelő szaggal.

- A régi utcából (az 1786-os térkép szerint – már akkor – későbbi hosszában létezett) mára csak nyomvonala maradt.

Mai vonalvezetése sem teljesen azonos a korábbival, hiszen eredetileg a Petőfi utcába torkollt.

Két kép az utca – az összes épület elbontásakor még létező – házairól:

Attila utca 15. (balra) és 17. az északi oldalon, illetve 36. (jobbra) és 38. a déli oldalon (TGYM)

047. Attila utca 2. (korábbi számozás szerint)

•Itt állt az a ház, amelyet bérelve 1889-ben megnyitotta negyedik óvodáját a Kisdednevelő Egyesület.

048. Attila utca 59. (korábbi számozás szerint)

•Ott ahol a hajdani Rózsa és Attila utca vége összeért, az Attila utca északi oldalának utolsó háza a 19. század második felében Chinorány Boldizsár tulajdonában volt.

•Ő volt a helyi postamesterek sorát adó híres família utolsó postamester tagja, aki a posta államosítása után első lett annak vezetői sorában.

A család síremléke a köztemetőben

A hajdani nagy vagyonukból addigra az általa ide építtetett háza (valójában két épület) és mögötte egy jókora földterület maradt.

•Utóbbi volt a Postakert. Az elnevezés a család tevékenységére utalhatott. Nagyjából arról a területről van szó, amelyen ma a Rózsa utcának az Attila utca és a Hevesi út közötti szakasza halad át.

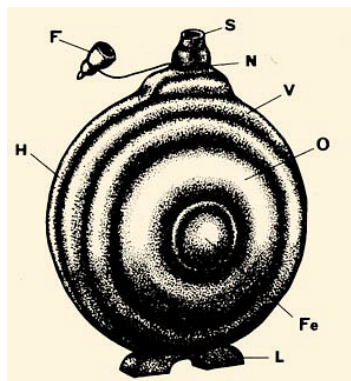
A környék 1900-ban

•Ízelítőül, itt közlök egy képet a Rózsa utca régi házairól. A lakótelep építése során a Rózsa utca összes öreg háza is eltűnt.

A 8. szám alatti zsúptetős ház két oldalán látható kerítésfajta használata hajdan általános volt Kanizsa külvárosi részein
(Ketting Klára felvétele 1940-ból.) (indafoto.hu)

049. Árpád utca

A csutura

Árpád u. 3. (1930-as évek.)

•A város egyik régi, girbegörbe utcája. Korábban Csutorás utcának hívták. Csutorásoknak nevezték a 18. és 19. században a faesztergályosok egy csoportját, akik főleg a csutura nevű 5-8 liter térfogatú, lábas, két lapos oldalán esztergályozott kulacsokat készítettek. Főként bor tárolására használták, az említett időszakban rendkívül népszerű volt, sőt rendszeresítették a birodalom katonaságánál is. Gyártása a Dunántúlra összpontosult. A csutorásoknak Kanizsán is volt (a bognárokkal közös) céhe. Elképzelhető, hogy hajdanán főleg errefelé dolgoztak a város csutorásai.

Az utca 1873-ban kapta mai nevét.

Még létező öreg házak (Árpád u. 9. és 13.)

•A 19. és 20. század fordulóján az akkori Árpád utca a 37. sorszámú házzal (ma Sikátor utca 11.) ért véget. Az első világháború előtt megnyitották a Dózsa György útba kötő egyenes szakaszát is.

Az előző furcsaság oka, hogy a korábbi Árpád utca Ördög-árkon túli részét egy 1942-es döntés révén ma Sikátor utcának nevezzük.

Ugyanakkor az eredeti Sikátor utcát az Árpád utca külső felének nyilvánították. Ezt a századforduló tájékán nyitották meg, majd az 1910-es években kötöttek be a Dózsa György útba. Szemben az Árpád utcával, teljes egészében mérnökileg tervezett utca volt: az Ördög-ároktól egyenesen vezetett a Dózsa György úthoz. A jelenlegi Sikátor (korábban Árpád) utcának kanyarodó részét ma rövid utcácska (szintén Sikátor névvel) köti a Magyar utcába. Ezt 1939-re alakították ki.

050. Árpád utca 25. (korábbi számozás szerint)

- Itt állt (a jelenlegi 25.a számú ház helyén) Szakonyi József (igazi nevén: Bognár József) rendőrkapitány (a helyi rendőrség első számú vezetője volt) háza.
- Halálakor (1893) nagyobb beépítetlen területtel rendelkezett itt. Ez volt a Szakonyi-kert, amelyben Veltner Ferenc működtetett kocsmát (1879). Az Árpád utcának a jelenleg 23, 23.a, 23.b, 25, 25.a számot viselő házai mögött húzódott a kert, az Ördög-árok mentén. Keleti végén ma a Rákóczi utca 8. számú ház áll.

051. Árpád utca 29. (korábban Sikátor utca 1.a)

- Erősen átalakítva áll még Farkas Ferenc városi rendőrkapitány háza. A 20. század legelső éveiben épült.

- A városi rendőrség vezetőjét eredetileg kapitánynak, helyettesét alkapitánynak nevezték. 1890-ben helyi rendeletben döntöket arról, hogy a városi kapitány a jövőben főkapitányi címet visel. Ettől kezdve a helyetteseket hol kapitányként, hol alkapitányként emlegették. Farkas a főkapitány helyettese volt.

•Farkas leánya, az 1889-ben Nagykanizsán született Erzsébet (Bözsike, ahogy akkor írták) 1909-ben feleségül ment Sass Brunner Ferenc (Brunner volt az eredeti neve) festőhöz.

Sass Brunner Ferenc: Napsütésben

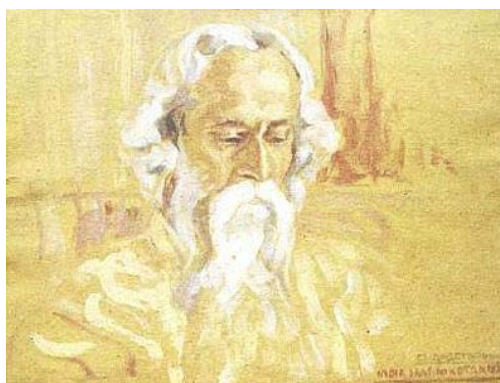
Sass Brunner ugyan elismert festője lett a városnak (1909-től többször is festőiskolát működtetett a helybélieknek), de felesége – Sass Brunner Erzsébet néven – és leányuk, Brunner Erzsébet (1910-ben Nagykanizsán született) – Indiába költözve – nemzetközi ismertségre tettek szert.

Anyja és leánya

Brunner Erzsébet

Művészi hagyatékuk jelentős része Nagykanizsára került: ebből válogat a Kiskastélyban látható állandó kiállításuk.

- Megemlítem, hogy téves a több helyen olvasható állítás, amely szerint Székely Bertalan, mielőtt 1859-ben Münchenbe utazott, Nagykanizsán festett portrékat, illetve egy nagy oltárképet.

Az a bizonyos Kanizsa Törökanizsa (ma Szerbia), ahol az említett oltárkép most is létezik.

052. Babochay utca

- A Babochay (korábban, 1900-tól Gyár) utca a 19. század utolsó évtizedében kezdett kiépülni az Erdész utca felől, zsákutcaként.

Eredeti neve utalhatott a torkolatával szemben megépült szalmagyárra, de akár a mögötte lévő tégl- és sörgyárra is.

Először az utca keleti oldalán jelentek meg a házak. Bár a belvárostól távol esett, a környéken dolgozók (főleg vasutasok) szívesen építkeztek itt. A 20. század első évtizedében a házak java elkészült: 1911-ben 41 ház volt benne.

Zsákutca jellege a Vécsey utca megnyitásával szűnt meg.

- A Babochay utca 7. szám alatti házat a 20. század legelső éveiben építtette Szommer Ferenc főmozdonyvezető. Pais János (az építtető leszármazottja) közlése szerint a családi emlékezet úgy tartja, hogy a munkát olaszok végezték. Ez arra utal, hogy ez az épület is a Morandiniek kanizsai tevékenységének egyik még létező emléke lehet.

- Nyugati oldalán, a Csengery út felett terült el a Babochay család jelentős méretű telke.

Ma a terület északi végén a Babochay utca 20. számú ház, délen a Babochay utca 2. számú sarokház áll. E vonaltól nyugatra terült el az említett ingatlan, úgy, hogy a Csengery úti házak telkei (nagyjából az Erdész utca 3. számú telek szélességével) már nem tartoztak hozzá.

A parcellázásra közvetlenül az első világháború után már volt kísérlet, de csak az 1924-es próbálkozás járt sikerrel. Ekkor döntött el, hogy a területen két utcát (Wlassics Gyula és Kassa) kell nyitni.

Kilátás a Gyár utca feletti területről nyugat felé 1909-ben
(Steiner Edgár vízfestménye Zsittney Gábor tulajdonában.)

(Az utcának e része, a Babochay-telek és a Csengery út e szakasza, a Blau-telek még nincs beépítve. A háttérben az Ady utca fasora a zsidó temető síremlékeivel.)

•2011 őszén örömteli meglepetés ért. Zsittney Gábor úr jóvoltából kezembe vehettem Steiner Edgár (Edgar Steiner von Eltenberger) hajdani kanizsai polgár rajzait és vízfestményeit tartalmazó albumot. Az alkotások a 20. század legelső éveiből származnak, jó részük a városban készült. Az album mai tulajdonosa engedélyezte a képek digitalizálását és itteni közzétételét is. Így, most az írásom több helyén sikerült a város századfordulós hangulatát Steiner Edgár műveivel is érzékeltetni.

Közben némi „nyomozást” folytattam a képek alkotója tekintetében is.

A német anyanyelvű Steiner valószínűleg felesége (Hirländer Jozefin) személye okán került a városba, az akkori Gyár utcába. Ott már állt Hirländer Gyula (déli vasúti főkalauz) háza a 13. szám alatt, amely a 19. század legutolsó éveiben épülhetett. Steiner néhány évvel később (az album legöregebb rajzai 1907-ben készültek) építkézhetett a 17. szám alatti telken.

A köztemetőben, a két család közös sírboltjában található feliratok szerint Steiner 1857-ben született, 1913-ban halt meg.

A sírbolt Kohn Samu szép kapujával

Nem élt hosszú életet, pedig a közös hadsereg nyugalmazott főhadnagyának és az osztrák államvasutak állomásfőnökének titulálták emléktábláján. Ráadásul, a jelek arra mutatnak, hogy élete utolsó éveiben már nem volt aktív, azokat festegetéssel töltötte Kanizsán, üdülőhelyeken és a végén Karlsbadban. Alkotásait nézegetve ma már ennek feltétel nélkül örülhetünk, még akkor is, ha valószínűleg valami betegség kényszerítette minderre.

Balról jobbra: a művész kedves témája (Lili) 1909-ből, Kassa (1910) és Karlsbad (1912)
(A képek Zsittney Gábor tulajdonában.)

Babochay utca 7.

- Lásd: Babochay utca

Babochay utca 13.

•Lásd: Babochay utca

Babochay utca 15. és 17.

•Lásd: Babochay utca

Steiner Edgár két 1907-es vízfestménye házának udvari részéről
(Az udvar jóval nagyobb, mint manapság, mert Steiner birtokolta a 15. számú telket is.)
(A képek Zsittney Gábor tulajdonában.)

Babochay utca 17.

Babochay utca 45.

•Lásd: Csengery út 91., 93., 95. és 97.

Babochay utca 56. (egyben Vécsey utca 4.)

•Lásd: Vécsey utca 4.

053. Bagoly utca 90.

- 1926-ban az evangélikus egyházközség bagolasánci fiókgyülekezete avatta fel a ház előtt álló harangot.

A háborús célra elvitt, korábbi harang helyett egy 124 kg-os harangot vásárolt a közösség, amelyet az evangélikus gondnok háza előtt álló vasszerkezetű haranglábon helyeztek el.

- Bagola 1981-ben lett Nagykanizsa része.

054. Bajcsai utca vége

(1897)

- A kiskanizsaiaknak mindig külön temetőjük volt. Jelenlegi helyén a temetőt 1770-ben, majd 1816-ban, 1827-ben is bővíteni kellett.

Jáger Sándor temetkezési vállalkozó halottaskocsija a második világháború tájékán
(A háttérben Szalai László Bajcsy-Zsilinszky utca 92. szám alatti kocsmája.)

- A sírkertben 1910-ig temetőkápolna nem, csak hullaház volt. Ekkor határozta el a kiskanizsai származású Imrei Ferenc, aki akkor Kiszabadkán (Muraköz) volt plébános, hogy 16 méter magas toronnyal, 10 méter hosszú, 5,5 méter széles temetőkápolnát építtet.

A kápolnában kívánta kialakítani családjá sírboltját is.

055. Bajcsy-Zsilinszky Endre utca

- A korábbi Fő utat, Sormási utcát, Malom (lásd: 447. sorszám alatt a Szent Flórián tér ismertetését) utcát 1900-ban Ország út néven egyesítették. Az így kialakított út kapta aztán a jelenlegi nevet.

056. Bajcsy-Zsilinszky utca 7.

- 1910-ben építtette Szabó Albert gyógyszerháza számára.

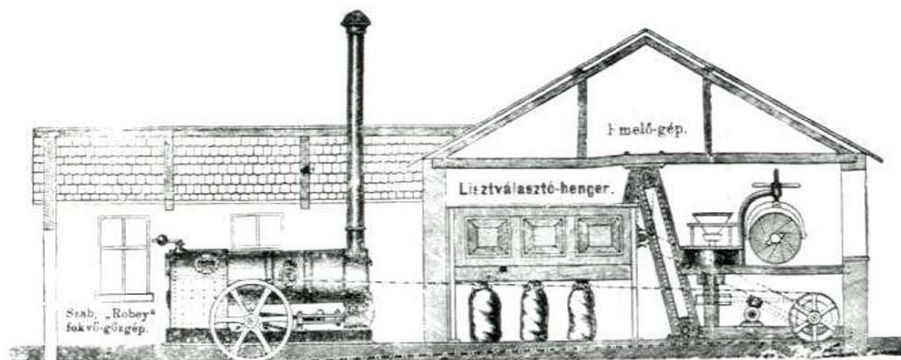

A belügyminisztérium 1907-ben engedélyezte Szabónak, hogy Kiskanizsán megnyissa a város negyedik patikáját. A gyógyszerár Pádúai Szent Antal nevét viselte.

057. Bajcsy-Zsilinszky utca 23. (korábbi számozás szerint)

- A kiskanizsai gőzmalom léteéről 1876-os az általam ismert első adat, de a harmadik katonai felmérés (1879) is itt jelzi.

A malom a 20. század elején Paulusz György tulajdonában volt. A telek akkoriban lényegesen nagyobb volt: a jelenlegi 23.a és 23.b házak telke is hozzá tartozott.

Kisebb gőzmalom rajza (mozgatható gőzgéppel) 1884-ből

Paulusz a 23. számú épületet – ez volt eredetileg a malom épülete – eladta és azt új tulajdonosa (Bucholz Viktor) 1910-ben lakóházzá alakíttatta.

A vámmalom azonban tovább működött az udvar hátsó részén emelt épületekben, igaz, ez is új tulajdonossal, Horgos Jánossal. Ő cserélte 1911-ben a gőzgépet diesel-motorra.

1918 tavaszán a Breiner és Grünfeld nevű zákányi cég, 1923-ban a Reich és Weisz cég, majd Lichtenstein Mór kezébe került a hengermalom.

058. Bajcsy-Zsilinszky utca 64.b (valójában Hajgató Sándor utca 2.)

Itt, a Hajgató (korábban Polgár) utca sarkán – a városrész egyik legforgalmasabb helyén – természetes módon jelent meg a kiskereskedelem.

Az 1864-es kataszteri térkép szerint az ingatlan Rauch Jakab tulajdonában volt, aki házában szatócsboltját működtette. Még az 1907-es címtár is ezt az állapotot rögzítette, de a két világháború között is ilyen kereskedésnek adott helyet az épület. A jelenlegi ház keleti oldalán tábla őrzi Kunfi Zsigmond (1879-1929) szociáldemokrata politikus emlékét. A városban született, itt is érettségiző Kunfi 1918-ban, 1919-ben miniszter, majd közoktatási népbiztos lett.

Az emléktábla léte azt sugallja, hogy a mai ház elődjében születhetett, de erre adatot nem találtam.

Kunfi Zsigmond

A telek Hajgató utcai oldala

059. Bajza József utca

•Eredetileg Újvilág utcának nevezték.

Az Újvilág nevű utca első említése 1799-ből származik. Nem tudni azonban, hogy az egyező nevek ugyanarra az utcára vonatkoznak-e.

Nyugati részét említették „Tóth kert melletti utca” néven is. 1873-ban elsőként az utca e szakasza kapta a Bajza nevet.

Bajza József

•Az utca hírhedt bordélyházai 1888-ban, egy belügyminiszteri rendelet következményeként szüntették be működésüket.

Ház-eladás.

N.-Kanizsán, az újvilág-utcza 10. számú ház, a hol jelenleg sörmérés és engedélyezett bordély-üzlet létezik, örök áron eladatik vagy bérbe is kiadatik. — Bővebb tudósítást nyerhetni a háztulajdonosnál ugyanott.

Horváth József,
(440 1 – 1) székcsékes-mester Nagy-Kanizsán.

1877

Az egyik

(A viszonylag nagyméretű épület a jelenlegi 16. és 16.a számú házak telkén állhatott.)

Bajza utca 1. (képek még: Batthyány utca 5.)

•Lásd: Batthyány utca 3. és Széchenyi tér 4.

060. Bajza utca 2. (képek még: Batthyány utca 7.)

(Deutsch-villa)

•Spánier Ferdinánd kereskedő Zrínyi utcától Bajza utcáig terjedő telkét veje, az 1860-as évek talán legbefolyásosabb, leggazdagabb polgára, Tóth Lajos ügyvéd örökölte. (Tóth felesége Spánier Jozefa volt.)

Ő létesített itt angolparkot, részben a korábban valószínűleg Koch Mihály ügyvéd által vásárolt és tőle megszerzett 32. számú uradalmi funduson (Bajza utca 2.), részben az örökölt, a Bajza utca északi oldalán lévő területen.

Parkja idegenforgalmi látványosságnak számított. Mérete is tekintélyes volt, hiszen 1860-ban a park keleten a ma 6. számú ház telekhatáráig terjedt, nyugaton a Batthyány utca határolta és hozzá tartozott az apósától örökölt terület délkeleti sarka is (jelenleg Katona József utca 4.).

•Tóth Lajost 1841-ben nevezték ki a város főjegyzőjének. Tíz éven át töltötte be ezt a posztot. Egyik alapítója volt Nagykanizsai Takarékpénztárnak, 1845-ben, 1869 és 1890 között pedig elnökként vezette azt.

•Tóth 1867-ben meghalt, de a kert zsugorodása csak 1896-ban kezdődött. Ekkor a terület leválasztott darabján megépült a Bajza utca 4. számú ház.

Tulajdonosa a polgári fiúiskola tanára, Waligurszky Antal lett, aki 1909 és 1925 között az intézményt igazgatta is.

•Ezután, 1902-ben emeltette Nith Norbert kórházi lelkész a Bajza utca 2.a számú épületet.

Nith 1890 és 1896 között a helyi ferences kolostor gvardiánja volt.

•A park megmaradt részében 1925-ben építtette fel házát Deutsch Gusztáv drogista. Az épületet Szeghalmy Bálint városi mérnök tervezte.

A kapuk többé-kevésbé még őrzik eredeti megjelenésüket

- Teutsch 1914-ben lett a korábban alakult, drogériát működtető Geltsch és Graff cég (Deák tér 1.) résztulajdonosa. 1918-ban a cég egyedüli tulajdonosává, majd az üzletág vezető képviselőjévé vált a városban.

Fele részben birtokolta a világháború után alakult – helyközi autóbusz forgalmat elsőként lebonyolító – Nagykanizsa Vidéki Autóbusz Vállalatot is.

- 1948-1949-ben Nagy József – akkor a város polgármestere – lakott a villában.

Nagy József
(Az eredeti képek dr. S. Nagy Katalin tulajdonában.)

Bajza utca 2.a

- Lásd: Bajza utca 2.

Bajza utca 3.a (valójában Széchenyi tér 4.)

- Lásd: Széchenyi tér 4.

Bajza utca 4.

•Lásd: Bajza utca 2.

Bajza utca 5. (képek még: Katona József utca 2. és 4.)

•Lásd: Bajza utca 2. és Széchenyi tér 4.

061. Bajza utca 6.

(Szekeres-ház*)

•E ház telke is valószínűleg a Koch Mihály ügyvéd által vásárolt, 32. számú uradalmi fundus része volt.

Az 1864-es kataszteri térképen a nagy terület északkeleti sarkán leválasztott területen már ott található a mai (homlokzatában biztosan változott) ház, Kaan Károly ügyvéd tulajdonában.

•Talán ő emeltette a házat, amelyet idősebb Szekeres József – 1848-49 hadnagya – megvett. Az új tulajdonos előbb Iharosberényben volt az Inkey család gazdatisztje, majd gyámellenőr lett a városnál.

1890-ben családé lett a 32. fundus többi része is, rajta a Tóth Lajos ügyvéd által létesített, a Batthyány utcáig nyúló parkkal. Tóth Lajos kertjét a későbbiekben Szekeres-kertnek nevezték. Ekkor már dr. Szekeres József (idősebb Szekeres József fia) tulajdonában volt, de Szekeres halála után is használták az elnevezést.

•Az 1880-as évek egy részében e házban dolgozott a „Zala” szerkesztősége.

- Idősebb Szekeres József 1894-ben meghalt, a Bajza utca 6. alatti ház gazdát cserélt.

1907-ben Závody Albin (fényképét lásd: Fő út 21.) törvényszéki elnök tulajdonában volt.

- Dr. Szekeres József, miután 1879-ben megszerezte orvosi diplomáját, 1881-ben költözött vissza a városba. 1882-ben átköltözött át saját házába, a Batthyány utca 6. szám alá.

Dr. Szekeres József

Szekeres doktor 1885-től 1921-ig, haláláig volt az új kórház első vezetője, amely 2007-ig viselte Szekeres József nevét.

- Felesége, Boda Karolin a Keresztény Jótékony Nőegylet elnöke volt.

Az egyesület 1887-ben alakult kétszáz taggal. 1890-ig Clement Lipótné vezette, majd Zadubánszky Lajosné került helyére az elnöki székbe. Szekeresnét 1906-ban választották (később örökös) elnöknek.

062. Bajza utca 8. (képek még: Kossuth tér 0.)

- A sarkon állt a Knöpfler Mór háza. Knöpflert az 1848-as iratok zenemesterként említik.

- 1889-ben a korábbi ház helyére Auspitz Jakab építtetett újabbat Tóth Mihály terve szerint. Ez az épület áll ma.

063. Bajza utca 15. és 17.

- Az utca végén álló sarokház a 19. század vége felé épülhetett.

Neufeld Henrik bornagykereskedő birtokolta. Itt működött fiával, Ödönnel közös cégük is. Az apa 1919-es halála után a cég a fiú tulajdonába került.

064. Bajza utca vége

- Még ma is látható, hogy a Kórház utcától nyugatra hirtelen mélyül a terep. Ezen a helyen egykor az uradalmi téglavető működött. Az 1780-as évek elején készült első katonai felmérés térképén is megtalálható ábrázolása. Akkor még a mélyedésben két házat – talán a téglavető épületeit – is jeleztek.

A tevékenység megszűntével az elhordott agyag helyén nagy és mély tó alakult ki. Ez volt a Ciglenice (Ziegel See, azaz Téglátó). Tersánczky József viszont a téglagyártás megszűnéséből vezette le nevét: Ziegel nichts, azaz téglát nincsen.

Az 1860-as években még engedélyezett fürdőző és korcsolyázó helynek számított, bár akkorra már – a vasút építéséből származó földet is felhasználva – részben (a déli oldalon) feltöltötték.

Az 1880-as évek végére sikerült a városnak több ütemben lecsapoltatnia a vizet és a megmaradt mély részt is feltöltenie. A szintkülönbség ezzel azonban csak részben tűnt el.

- Az uradalom a területet házhelyeknek adta el, párhuzamosan a Batthyány utca környékén lévő területei értékesítésével. Valószínűsítem, hogy az értékesítéskor, a telkek egy része még nem is volt alkalmas építkezésre; a vásárlókat inkább a befektetési szándék mozgathatta.

A Ciglenice maradványa: a telkek az udvar felé mélyülnek
(A 15-17. és a 9.a számú házak. A harmadik kép alsó részén már az útépités miatti új töltés látszik.)

Az utca a Ciglenice máig megmaradt mélyedésében végződik

2010 őszén a Zrínyi utca meghosszabbításával tovább folytatódott a Ciglenice feltöltése

- A Bajza utca keleti fele a hajdani „tó” térségét szeli ketté. Nem meglepő tehát, hogy ott az egyik oldalon (a vasút felől) korábban épültek az első házak.

065. Batthyány utca

- Az 1840-es évektől az uradalom építési telkekként értékesíteni kezdte – a jórészt még nem létező – Zrínyi utcától délre eső területeit.

- Az értékesítés nem egészen a mai fogalmaink szerint történt. A vevők lényegében az örök használat jogát vásárolták meg. A vásárló ugyan kifizette a fundus árát, amiért ő és leszármazottai tetszésük szerint használhatták a terület, de ezzel nem jutottak fizetendőik végére. A használatért továbbra is fizetniük kellett; évente az „örökbér” összegét.

A telkeket részben befektetési céllal vásárolták új tulajdonosai; később továbbadták. Egyeseket többen összeállva vettek meg, másokat később részekre osztottak. Mindezek révén lehetővé vált a Gábor (ma: Batthyány) és az Iván utca (a

Csengery út Zrínyi és Kisfaludy utca közti része) kialakítása is. Egyben a Zrínyi utca itteni (nagyjából a Bazárudvartól a Széchenyi térig terjedő) része is létrejöhetett.

- A Gábor utca nevét Sényi Gáborról, a Batthyány uradalom jószágkormányzójáról kapta.

Sényi Gábor 1850 körül

1858-ban zárult megegyezéssel az a per, amelyet nyolc éven át folytatott az uradalom a szabadhegyi birtokosok ellen, hogy korábbi legeltetési jogát megtartsa. Sényi közbenjárására a herceg a jog megtartása helyett megelégedett mérsékelt kárpótlással.

Ekkor a jószágkormányzó érdemeit a város ezzel a – mai viszonyaink között ugyancsak furcsának ható – döntésével ismerte el. Megjegyzem: a hegyháton akkor már (később még inkább) befolyásos emberek sorának volt szőlője és pincéje.

- Mai nevét 1873-ban kapta az utca. Nincs megbízható forrásom arra, hogy melyik Batthyányt akarta megtisztelni választásával a város.

1885 júniusában megjelent írásában (A Gábor-utcza.) Töttössy Béla törvényszéki bíró (1883-tól a Társaskör elnöke, mellékesen a „Zala” munkatársa) jelzi, hogy tud az utca új nevééről, amiről azonnal közli is véleményét: „No, ez az elnevezés ugyan nem nagyon illeti meg, mert a hercegi név és a falusi sár nem igen illik össze.”

Az idézett mondat azt valószínűsíti, hogy nem gróf Batthyány Lajos miniszterelnökről, hanem Batthyány Fülöp hercegről (1781-1870), a város akkoriban meghalt földesuráról nevezték el. Szemben elődeivel, vele már viszonylag kevés ütközése volt a város vezetésének. Ráadásul, ő volt az, aki itteni uradalmi területei kiméretésével lehetővé tette a város terjeszkedését déli irányban.

A fiatal és az idős Batthyány Fülöp

Nem véletlen, hogy a városnak e részét (a Csengery, Zrínyi, Katona József utcák, a Kossuth tér és a vasútvonal között) ekkoriban Fülöpvárosnak nevezték. Az ő nevét viselte 1873-ig a Zrínyi utca keleti (az Ady utcától keletre eső) darabja is (Fülöp utca), amikor aztán az Iskola utca nevet kapta.

Fülöpváros utcáinak 1873-ig használt furcsa, keresztnemes névadásainak okát (Fülöp, Gábor) a források részben tehát magyarázzák.

Kivétel az Iván utca. Ma sem ismerek, olyan adatot, amely ebben az esetben bármit közölne a névválasztás okáról.

Sokáig tanácstalan voltam a kérdésben magam is, mígnem – Fülöpvárosról lévén szó – az a gondolatom támadt, hogy talán Batthyány Fülöp családjában kell a magyarázatot keresni. Ekkor szembesültem a ténnyel, hogy Fülöp öccsét Ivánnak hívták. Ráadásul, mivel Fülöp nőtlen maradt, Batthyány Iván (1784-1865) a hercegi cím potenciális örököse volt.

A véletlen egybeesés szinte kizárt. Meggyőződésem, hogy Iván nem más, mint gróf Batthyány Iván.

Batthyány utca 1. (egyben Zrínyi utca 60.)

•Lásd: Batthyány utca 3. és Széchenyi tér 4.

Batthyány utca 2. (egyben Zrínyi utca 58.)

•Lásd: Zrínyi utca 58.

066. Batthyány utca 3.

- 1887-ben itt, az utca elején két házat birtokolt dr. Rácz Antal városi orvos: az egyik a Zrínyi (Batthyány utca 1.), a másik a Bajza (Batthyány utca 5.) utca sarkán állt. Előbbit mára részben lebontották, egy darabja még létezik a Zrínyi utcán, a sarokház keleti, földszintes szomszédjaként. Utóbbi (akkoriban Szöglet-házként emlegették) még ma is látható, bár homlokzata időközben teljesen megváltozott. 1860-ban már mindkettő állt.
- A kettő közötti kertje helyére építette Rácz e harmadik épületet 1887-ben Sallér Lajossal, annak tervei szerint. Az eklektikus megjelenésű házról mára eltűntek homlokzati díszítései.

•Rácz 1863-ban váltotta elődjét (Juhász Györgyöt, aki ekkor meghalt) a városi orvos posztján (a funkciót a város csak 1868-ban „rendszeresítette”). Előtte 21 éven át az Ispitának is főorvosa volt. 1887-ig, haláláig maradt városi orvos. A városi orvos (lényegében a mai tisztiorvosi hivatás megfelelője) posztján fia, dr. Rácz Kálmán követte. Ő 1888-tól 1925-ig dolgozott e munkakörben.

Dr. Rácz Kálmán (TGYM)

•1881-től Kiskanizsa számára külön városi orvost (dr. Pick Albert) alkalmaztak.

067. Batthyány utca 4.

•A ház a hajdanán 5. sorszámmal értékesített uradalmi fundusra épült. Azt három személy – Koch Gottlieb (Zrínyi utca 56.), Koch Mihály és Tersánczky József (Zrínyi utca 58.) – vásárolta meg, 1/3-1/3 arányban. Akár Koch Mihály ügyvéd is építtethette, de csak az biztos, hogy 1860-ban a ház már állt.

- Koch Mihály a szabadságharc utáni időszak neves helyi ügyvéde volt. Ő lett elnöke az 1874-ben alakult Első Zalai Ügyvédegyletnek. Felesége 1880-tól a Kisdednevelő Egyesületnek volt elnöke.
- Egy 1883-as adat szerint itt székelt a Polgári Egylet elnöksége.

Batthyány utca 5. (képek még: Bajza utca 1.)

- Lásd: Batthyány utca 3. és Széchenyi tér 4.

068. Batthyány utca 6.

- E ház telkét Bója (Boja) Gergely a helyi tanítóképző tanára 1843-ban vásárolta az uradalomtól (6. fundus az uradalom nyilvántartásában). Bója lett a kerület országgyűlési képviselője 1848-ban és 1849-ben. 1869-től 1872-ig a megye, majd 1878-as nyugdíjazásáig Budapest tanfelügyelője volt. Ő volt a Nagykanizsán 1870-ben alakult „Zalamegyei általános tanító-egylet” első elnöke.

•A telket 1856-ban megvette Vargha János számvevő.

A jelenleg is létező ház az 1860-as térképen már jelölve van. Nem tudni, hogy azt Bója vagy Vargha építtette.

•1882-ben költözött ide az új tulajdonos, dr. Szekeres József orvos, és itt élt 1921-es haláláig. 1918-ban Szekeres a királytól a „bánokszentgyörgyi” előnevet kapta.

Dr. Szekeres József mellszobra a városi kórházban

Ma az épület üresen áll, állapota gyorsan romlik.

Batthyány utca 7. (egyben Bajza utca 2.)

•Lásd: Bajza utca 2.

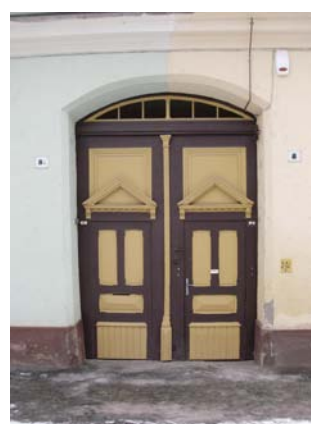

069. Batthyány utca 8. és 8.a

•A Batthyány Fülöp herceg által kiméretett házhelyek közül ezt, a sorszám szerint hetediket 1846-ban vásárolta meg a helyi evangélikus gyülekezet iskola és imaház építése céljára. Az uradalom kimutatásaiban tulajdonosként viszont a gyülekezet tagja, Forster Sámuel uradalmi bérlő, serfőző szerepelt.

•A tervezett intézmények máshol jöttek létre (Zrínyi utca 56.), így a még üres területet 1864-ben eladták Varga János uradalmi tiszttartónak, városi tanácsosnak. Nem lehetetlen, hogy a 6. szám alatti ház történetében szerepet játszó Vargha János számvevő és Varga János tanácsos (utódai Varghaként írták nevüket) egyazon személy volt.

Az itteni épület későbbi, de 1886-ban már létezett.

070. Batthyány utca 10.

(„Semál” kaszárnya)

- A területet 8. fülöpvárosi fundusként Albanich Flórián, többször városhíróvá választott pékmester vásárolta meg 1856-ban vagy 1855-ben.
- 1874-ben hét laktanya volt Kanizsán. A laktanyácskaként (chemal) emlegetett kisebb épületeket magánszemélyek építették, adták bérbe a katonaságnak.

A dobos (1880)

Érdekesség, hogy – a laktanyák szétszórt elhelyezkedése miatt – esténként a város összes dobosa felsorakozott az Eötvös téren, majd dobszóval masíroztak a Király utca elején álló katonai kórházig. Így próbálták elérni, hogy a takarodó híre minden érintetthez eljusson.

•A III. számú laktanya ez a – 1860 előtt épített – ház volt.

A 48. gyalogezred használta, és az utca akkori neve után Gábor laktányának is nevezték. 1866-ban már biztosan működött. A nagy laktanyák felépülésével kiürült, a házat birtokló részvénytársaság 1890-ben megszűnt. 1875-ben 681 katona állomásozott a városban; közülük ötvenöten ebben a laktanyában.

A kávéházban (1880)

Lőgyakorlaton (1889)

•Itt jegyzem meg, hogy a városban szolgált és lakott (lakóhelyére vonatkozó adatom nincs) Bauer Ferdinánd őrnagy az 1860-as évek közepén. Tábornokként 1888-ban a monarchia (közös) hadügyminisztere lett.

Bauer Ferdinánd báró (1888)

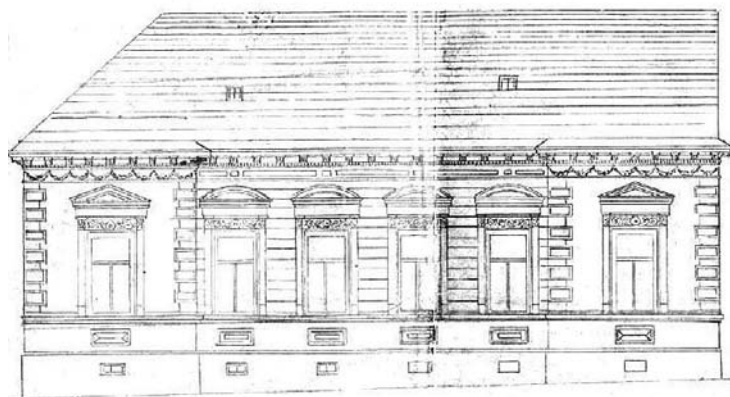
Különféle katonák a közös hadseregből (1875)

Batthyány utca 13.

•Lásd: Kossuth tér 4.

071. Batthyány utca 14. (képek még: Kisfaludy utca 23.)

Az eredeti homlokzat keleti oldala (TGYM)

- 1880-ban Sallér Lajos tervezett és épített itt földszintes házat Varga Lajos számára.
- Ő ezt az 1900-as évek legelején eladta, aminek eredményeként ide kerülhetett a főszolgabírói hivatal, az épület pedig Viosz Ferenc főszolgabíró tulajdona lett. A vármegye csak 1927-ben vásárolta meg (László Zsigmondtól) az akkor már egyemeletes házat, amely továbbra is a hivatalnak adott helyet.

Az 1920-as évek második felében

Az eklektikus, eredeti épület jellege az emelet ráépítésétől nem változott lényegesen. Jellegtelenné akkor vált, amikor a 20. század második felében újabb szintet húztak rá.

•Nagykanizsai járásról csak a kiegészítést követően beszélhetünk. Előtte kapornaki (Nagykapornak) járásnak nevezték a területet. Székhelye ott volt, ahol a főszolgabíró lakott (többnyire Kanizsán).

A főszolgabíró a vármegye ellenőrző jogkörét gyakorolta a várossal szemben. Viosz (ő 1918-ig, haláláig viselte a tisztséget) elődje 1878-tól, tizennyolc éven át Svastits Károly volt.

A kanizsai járás területéhez a trianoni békeszerződés következtében elvesztett települések közül Légrád tartozott.

Két légrádi kép 1900-ból

Batthyány utca 16. (egyben Kisfaludy utca 24.)

•Lásd: Kisfaludy utca 24.

072. Batthyány utca 17.

(Tárnok-ház)

•Tárnok Alajos (1796-1882), gróf Zichy Károly vrászlói uradalmának jószágkormányzója építtette. 1857-ben költözött be új házába.

- Tárnok 1796-ban született Németújváron. 1828-ban lett a zalaszentgróti uradalom dirigense. Nagykanizsára 1839-ben jött.

A korszak szinte minden fontos városi ügyében szerepet vállalt. A Nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársaság egyik alapítója és első igazgatója volt. Somogy, Vas és Zala megyék táblabírájaként is működött.

073. Batthyány utca 19. (képek még: Kisfaludy utca 25.)

- 1864-ben a telek még üres volt és Kaan Károly ügyvéd birtokolta (a 29. fülöpvárosi fundus része lehetett).

1886-ban a ház már létezett.

074. Batthyány utca 21.

- Lásd: Kisfaludy utca 26. és Csengery út 29.

- A mai 21. számú ház telkét a sarokház (korábban ez viselte a Batthyány utca 21. és a Kisfaludy utca 26. számot) és a mellette lévő, házszaot nem viselő Henczfőle „kuglizó” területéből alakították ki.

075. Batthyány utca 29.

- Ma is áll Josifovics (Josipovich) Milivoj mérnök háza.

Josifovits Milivoj több helyi gyár alapításában játszott jelentős szerepet. 1916-ban öt vonallal, helyi villamos vasút létesítésére kért engedélyt. A világháború következményei a megvalósítást megakadályozták.

- Az első világháború után Péter Hugó bornagykereskedő lakta a házat. Kanizsai cégét 1919-ben alapította.

Péter Hugó

076. Báthory utca

- 1772-ben már létezett az utca.
Az idők során, többféle néven emlegették: a 18. század közepén Várhely(i), majd Zöldfa (Grünbaum), Tűzoltó utca.
Mai nevét 1873-ban kapta, de nem tudni, hogy melyik Báthoryról nevezték el.
- Az utca keleti oldalának telkei eredetileg mind a Magyar utcáig nyúltak.

A Báthory utca 11. számú ház és kapuja 1995-ben

Báthory utca 1. (egyben Erzsébet tér 9.)

- Lásd: Erzsébet tér 9.

Báthory utca 2. (egyben Erzsébet tér 8.)

•Lásd: Erzsébet tér 8.

077. Báthory utca 3.

- Korábban az Erzsébet tér 10. szám alatti ingatlannak itt volt a nyugati vége és az átjárható volt a tér és az utca között. Így a kettő (Erzsébet téri és Báthory utcai) emeletes épületnek egy tulajdonosa volt. Koruk is egyező lehet.

078. Báthory utca 4. (korábbi számozás szerint)

- A hajdani 4. szám alatt működött 60 évig Bisztricsányi János „sebész” (borbély) 1845-ben épített László fürdője. Nevét Csány László tiszteletére adta gazdája. Az intézmény kád- és kőfürdőként működött, de orvosi felügyelet mellett eret is vágtak.

- Itt lakott 1863-tól Bisztricsányi veje, Maár Nándor katonai állatorvos. A szabadságharc őrmestere ekkor költözött Kanizsára. Tizenkilenc évig megyei, majd 1885-től városi állatorvosi tisztséget is betöltve (ekkor már harminckét éve volt állatorvos) dolgozott. 84 évesen, 1914-ben halt meg.

- Itt említem, hogy a korábban létező állami állatorvosi hivatalt 1890-ben helyezték át Kanizsáról Zalaegerszegre.

- A fürdőnek létezése utolsó évtizedeiben már nem volt jó híre, rendszeresen illegális (hölgyek által nyújtott) szolgáltatásokkal vádolták.

- Az alapító unokája, Maár leánya adta el. A város 1912-ben vásárolta meg a telket, hogy ott utcát nyisson.

Az első világháború idején, 1918-ban – az elképzelést megváltoztatva – városi szeszfőzdét hoztak itt létre és a szomszédos 6. szám alatt. Az üzem pálinkákat készített.

A második világháború után ugyanezen épületeket alakították ostyagyárrá.

- Végül a buszállomásra vezető út nyílt meg a két épület helyén.

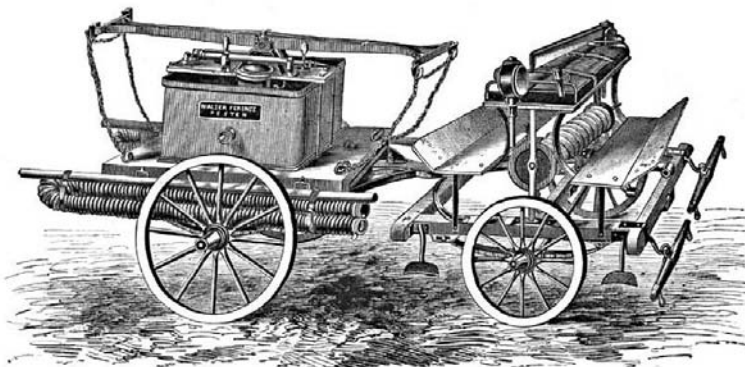
079. Báthory utca 6.

(Tűzoltó őrtanya*)

- A ház 1860-ban már állt. Eredetileg katonai raktár volt.

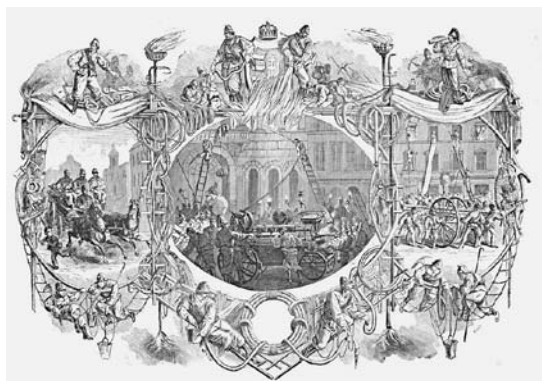

- 1872-ben itt és a még álló 8. számú ház déli részében létesítette az Önkéntes Tűzoltó Egylet őrtanyáját.

Tűzoltói „mozdony-fecskendő” (1871)

A megye első – 1871-ben alakult – tűzoltóságát a tornaegylet tagjai alapították. 1874-re már mászó-tornyukat is felállították az udvarban.

A magyarországi tűzoltók első országos ünnepélyén (1871)

- A visszaemlékezések szerint az éjszakai ügyeletek alatt jócskán fogyott a bor az őrtanyán, ahová a szomszédos fürdő hölgyei is el-ellátogattak. Így aztán volt időszak, amikor az egyesület tagjainak száma – a feleségek erélyes fellépése nyomán – vészesen lecsökkent.
1877-ben megvásárolták a 8. számú ház udvarából az általuk használt házrész mögötti darabot.

Az egyesület 1882-ben avatott zászlója

Az önkéntes tűzoltók sisakján a város akkori címere (középen ÖT betűkkel) jelezte személyük és tevékenységük hivatalos jellegét

- Zenekaruk 1883-ban alakult 22 taggal és 1914-ig működött.

A zenekar alapítója a Csehországból érkezett zenetanár, Knobloch Frigyes volt.

Nem volt egyszerű dolga. A képzetlen zenekari tagoknak hangjegyek helyett számokat tartalmazó kottákat kellett készítenie. A számokból tudhatták a „zenészek”, hogy melyik ujjukkal kell a billentyűt lenyomni.

Knobloch órák adásából élt, de szívügye zenekara volt. Minden pénteken gyakoroltak a laktanyában, hogy aztán a szombati térzenéken learassák a közönség elismerését. Népszerűek is lettek, karmester és zenekara is. Első trombitásuk, „Tűzoltó Pali” (civilben mészáros) hetykén pödört bajszával helyi cseléd lányok sokaságának volt ideálja.

1904

Annyira népszerűek voltak, hogy sokan a városban úgy hitték: a knobloch szó karmestert jelent valamilyen nyelven.

Knoblochot 1909-es halála előtt hat évvel szélütés érte. Az egyik helyi gyáros (Franz Lajos) névnap ünnepségére érkezve zenekarával ott talált egy új, ellenlábás bandát. A két együttes között a helyszínen kibontakozó zenei vetélkedés izgalmait nem bírta szíve.

Halála után is sokan emlékeztek még zenekarának annyiszor adott jellegzetes utasítására: „Álzó, banda einslagen!” (Tehát, a banda belever!).

- A tűzoltóság 1893-ban költözött a Kossuth Lajos térre. Ezt a hajdani katonai raktárt újra eredeti céljára használták.

- A későbbiekben a ház sorsa összefonódott a 4. szám alatti épületével.

1918-ban ezekben nyílt meg Nagykanizsa Város Gyümölcsértékesítő és Központi Szeszfőzde Vállalata.

080. Báthory utca 8. és 8.a

- 1860-ban a két épület (egy telken) már állt.

Eredetileg a 8. és 10. házszámot viselték, de a 10. szám alatti ház északi toldaléka helyén még az első világháború előtt felépült a ma 10. számot viselő újabb épület. 1897-es haláláig Laky József birtokolta, majd veje, Szalai Lajos ügyvéd és családja örökölte.

- Az első világháború előtt Totola Kálmán kalapos dolgozott a házban.

081. Báthory utca 9.a (valójában Magyar utca 6.)*

- A házszám nem valóságos. A 9. és 11. számú házak közötti régi épületnek nincs saját házszáma, sem bejárata: a Magyar utca 6. számú ingatlan részeként épült. Az épület 1860-ban már létezett. (Lásd még: Magyar utca 6.)

* A házat 2009-ben lebontották.

082. Báthory utca 12.

•Az 1860-ban már (ugyanazon telken) létező két épület mindvégig ugyanazt a házszámot viselte.

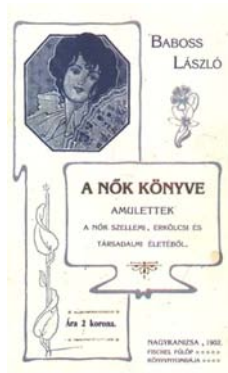

•1920-as haláláig bocsári Svastits Hugó tulajdona volt. Felesége Vízlendvay Krisztina volt. Élénk társadalmi életet éltek, hiszen mindkét család befolyásos közszereplőket adott Zala megyének. Hugó apja, Svastits János (aki szerepel az 1848-ban választójoggal rendelkező kanizsaiak kimutatásában) csárdásaival híressé váló, „koszorús zeneszerző” volt. Testvérei közül Benő a megye főispánjaként, Károly (48-as honvéd) a kanizsai járás főszolgabírójaként vált ismertté.

Svastics Benő

- A házban lakott Baboss László ügyvéd 1909-es haláláig. Hírnevét nem peres ügyeivel szerezte. 1876-tól dolgozott ügyvédként Kanizsán. A helyi politika állandó ellenzékijeként – kezdetben szerzett – ügyfelei javát elvesztette. Ugyanakkor kiemelkedő irodalmi műveltsége révén a városi sajtó munkatársa, klasszikus művek fordítója lett. Élete végén már csak utóbbi szenvedélyének élt. Kevéske bevételét akkoriban írt saját művei és imádott klasszikusai kiadatására fordította.

Hátrahagyott vagyona mázsányi kézirata volt.

- 1920-as adat szerint az udvarban volt Szabó József épület- és műlakatos műhelye. Önmagát a Szabó-féle szabadalmaztatott takaréktűzhellyel reklámozta.
- Barbarits Lajos szerint az utcában lakott Kalivoda János gyógyszerész családja. Leányuk, Kata jó nevű festőként vált ismertté. A korabeli helyi újságok és Barbarits is kanizsai születésűnek tartották, ugyanakkor a mai források szerint 1877-ben Letenyén született.

A helyi sajtóban fellelhető adatok szerint Kalivoda János az 1870-es években és az 1880-as évek elején patikát működtetett Letenyén. A család kanizsai jelenlétéről az adatok az 1880-as évek végétől léteznek 1896-ig, amikor Kalivoda János meghalt.

Elképzelhető, hogy a 12. szám alatti házban laktak, hiszen Kalivoda felesége ugyanúgy Vízlendvay leány (Magda) volt, mint a háztulajdonos Svastits Hugóé.

Kalivoda: Önarckép

Leány a szabadban

Éjjeli mise (Képeslapon.)

Kalivoda a műtermében (1913)

083. Báthory utca 13. (képek még: Magyar utca 10.)

- Az 1860-ban már létező ház déli felét lebontották, ott egy fiatalabb, házszám és bejárat nélküli épület van.

Hajdanán együtt voltak a Magyar utca 10. számú ingatlan részei.

084. Báthory utca 14.a

•Minden bizonnyal az utca legöregebb háza.

1860-ban még egyedül állt telkén, amelyen ma ott találjuk a 14. számú (az 1900-as évek legelején épült) épületet is.

Előbbi ablaktalan oromfalával az utca felé fordulva veszi semmibe az utca hajdani nyomvonalát, meg a korabeli építési szokásokat is és érzékelteti, hogy indokolt volt a város új építési szabályzatának megalkotása 1880-ban.

Csizmadiánál (1880)

A ház a századfordulón Varga János csizmadia tulajdonában volt.

Báthory utca 15. (valójában Magyar utca 14.)

Lásd: Magyar utca 14.

085. Báthory utca 18.,* 20.* és 22.

•Az utóbbi két ingatlanon tevékenykedett – már az 1870-es évektől – Janda Károly jó nevű, 1873-ban létrehozott kertészete.

A 20. számú ház kapuja 1995-ben

Janda Nagycenkről (a Széchenyi kastély kertészetéből) került a városba. 1913-as halálával utódja veje, Petermann József lett. Ő 1911-ben az utca 8. számán hirdette vállalkozását.

Hajdani házaik már nem állnak, de a családi vállalkozás ma is működik.

*A 20. szám alatti ház létezett tovább; 2009-ben bontották le. 2007-ben lett eltüntetve hasonló korú szomszédja a 18. szám alatt.

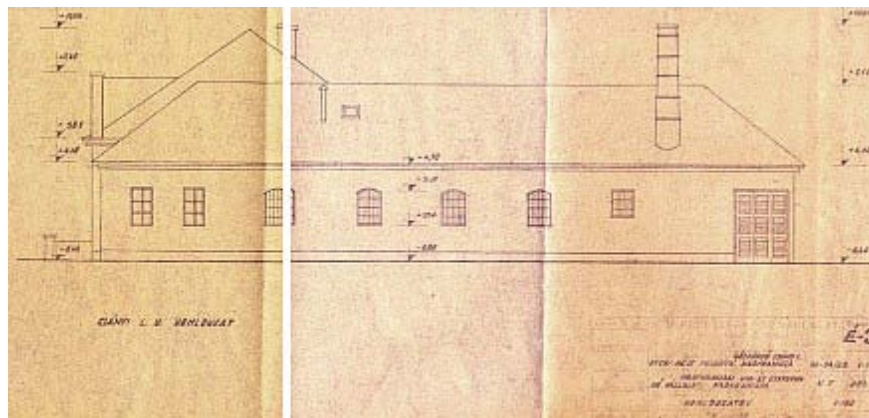
Ennek helyén már áll egy semmivel nem magyarázható (illetve nagyon is magyarázható) tömegű monstrum.

086. Csány László utca

•1877-ben nyílt meg. A Kert utca helyett 1900-ban kapta mai nevét.

Csány utca 1. és 1.a (egyben Kisfaludy utca 4.)

Lásd: Kisfaludy utca 4.

1960 (TGYM)

087. Csány utca 2. (képek még: Kisfaludy utca 2.d)

- Takács Péter, egykori tégláégető háza.

A család 1909-ben épült sírboltja még látható a köztemető keleti kerítése mentén.

- A házban dolgozott az 1919-ben alapított Szakáts (Gyula) Műszerüzem és Írógép Vállalat.

088. Csány utca 8.

- Kozáryné Szamuely Olga 1912-ben épült emeletes háza. Bacsics és Kosák helyi építészek tervezték, kivitelezték.

- Amikor Kozáry Kálmán a helyi mértékhitelesítő hivatal főnöke lett, a hivatal az épületbe költözött és maradt is a század végéig.
- A mértékhitelesítés a városban 1875-ben kezdődött az új mértékegységekre áttérés okán. A 21. számot kapott hivatal megalakulása idején évi 30000 hektoliternyi hordót hitelesített, ami jelezte a helyi borkereskedelem jelentőségét is. 1893 után, amikor kiköltözött a városháza épületéből, a hivatal több helyen is székel.
- 1900-ban a mértékhitelesítést államosították.

Csány utca 16.a (valójában Szemere utca 8.a)

- Lásd: Szemere utca 8.a

089. Csengery út

- Miután 1867-ben a Nagykanizsai Takarékpénztár megvette néhai Németh János itteni házát, elvileg lehetővé vált utca nyitása e helyen.

A mai út belső, a Zrínyi utcáig terjedő részét 1870-ben alakították ki. Ezzel, az akkor már létező, a jelenlegi Csengery út középső részét alkotó Iván utcát összekapcsolták a Fő úttal.

Az elkészült új szakasznak a Takarékpénztár utca nevet adták, az Iván utcát és a külső részt Távírdai utcaként emlegették.

1873-ban a Takarékpénztár utcát és folytatásában az Iván utcát Csengery Antalról nevezték el.

A 20. század első éveiben

A két világháború között

•Az utca kialakulásának története magyarázza szélességének furcsa változását is, amely a Fő úttól kifelé haladva kétszer is növekszik.

A legkorábban létező szakasz (Iván utca) az 1850-es években (a vasút építése elkezdéséig) még csak egy összekötő, kis utca volt a Zrínyi és a kialakulóban lévő (házak ott még nem álltak) Kisfaludy utcák között. E szerepnek felelt meg szélessége. A Kisfaludy utcán túl út még nem létezett.

A vasútépítés nyomán (az Ady utca folytatásaként kialakult gyékényesi országút egy részét a pályaudvar kialakításához igénybe kellett venni), az utcát meghosszabbítva, a pályaudvar keleti oldala mentén vezetve új utat hoztak létre, biztosítva a közlekedést Gyékényes felé. Házak még nem lévén, e részt szélesebbre építhették az előzőnél.

A legfiatalabb, a Fő útra bekötő szakasz létesítése viszont bontásokat igényelt. Próbálták a költségeket minimalizálni úgy, hogy a telkek megmaradt részei még beépíthetők legyenek. Kialakult az utca legszűkebb része.

A szokatlan megoldást az epébe mártott tollú újságíró már akkor kifogásolta: „Tudakozódtam, hogy elhibázták-e a mérésnél, vagy nem lehetett-e másként, de felvilágosítottak, hogy semmi akadály és semmi hiba nem jött közbe, hanem a tervező mérnök, vagy szépítési bizottmány helyesebbnek találta így, mert erősebb a perspektíva, ha az út egyre szélesedik.”

•Az új utca azonban elnyerte a helyiek tetszését. Része lehetett ebben az utca középső szakasza fásításának is. Egy 1910-es cikk szerint Kanizsán a közismert dalt a következő szövegváltozattal énekelték – a Csengery utcára célozva:

Kanizsán van egy szép
Hársfasoros utca,
Valami a szívemet
Mindig arra húzza.

A rosszmájú újságíró szerint a hársfasor dicsérete nem volt mentes az önérdektől. Mivel a közvilágítás lámpái a fasor kocs út felőli oldalán lettek elhelyezve, a már természetes fák alatt éjjelenként vaksötétség uralkodott. Így aztán az utca rajongói vizslató tekintetek kísérete nélkül mehettek oda, ahová szívük húzta őket.

Balra az utca hársfái és lámpái Uher Ödön 1896-os képén (TGYM)

2009 októbere: még létezik a fasor keleti oldala

- Az út végül 1900-ban – mai hosszában – egységes nevet kapott: Csengery út.

Csengery Antal (1860)

Csengery (1822-1880) újságíró, író, a Magyar Tudományos Akadémia tagja (1856-tól), majd alelnöke volt.

Érdekesség, hogy ő szerkesztette az 1879-ben megjelent 1 és 5 forintos új bankjegyek szövegét.

Kanizsai elismertségét jelzi, hogy a Nagykanizsai Takarékpénztár 1870-ben a Kanizsán született Szász Gyula szobrásznál megrendelte Csengery mellszobrát. Azt – az itt épp épülő – palotájukban kívánták felállítani.

- A Csengery út külső, vasútvonalon túli része az ottani telekhatárokat ferdén keresztelte, így ott a házak sokáig az utcára nem merőleges oldalfalakkal épültek. A város 1912-ben elégelte meg a kialakult helyzetet és elrendelte, hogy a Blautelket (a Só és Tárház utca környékét) már csak az utcára merőlegesen szabad parcellázni.

- A külső Csengery út nyugati oldalán lévő, a pályaudvar megépülése előtt a fűtőháztól délre eső területet Akasztófa-dűlőnek nevezték. Ezt a régi gyékényesi (légrádi) út korábban még nyugatról érintette.
- Az 1870-ben készült el az új országút a külső Csengery út folytatásában Gyékényes felé. Nyomvonala a korábbiétól valamelyest keletre került. Jelentősebb változás volt, hogy Miklósfa előtt megszüntették az út nyugatra kanyarodását, amellyel kikerülte az akkori Szent-Miklóst és az országutat átvezették a falun.

Országúton (1875)

Csengery út 1. és 3.

- Lásd: Deák tér 1.

A 20. század első éveiben

Csengery út 2.

•Lásd: Fő út 14.

A 20. század első éveiben

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

090. Csengery út 4.

(Banki székház*)

1890 körül

•A Nagykanizsai Kereskedelmi és Iparbank eklektikus székháza 1886-ban épült Rosenberg és Wellisch háza telkének egy részén.
Tervezője a bécsi Ludwig Schöne, kivitelezője a helyi Sallér Lajos volt.

- Alsó szintjén egy elegáns kávéháznak alakítottak ki helyet. 1911-ben homlokzatát felújították. Ennek során a földszinti része érdemben változott.

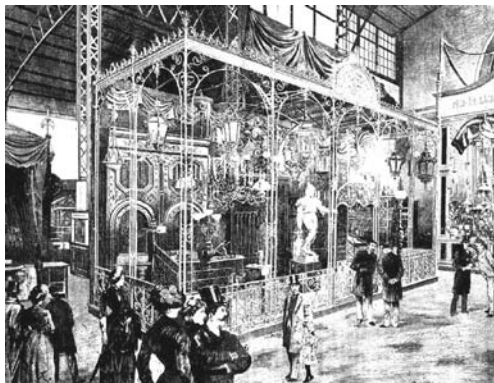

Az 1911-es felújítást követően

1922 után

•Valószínűleg ekkoriak a kovácsmunkák, a budapesti Jungfer Gyula cs. és kir. udv. műlakatos remekei.

Jungfer cége az 1885-ös budapesti országos kiállításon (1885)

Jungfer Gyula (1893)

A párizsi világkiállításon (1900)

•A Nagykanizsai Kereskedelmi és Iparbank 1867-ben alakult Nagykanizsai Leszámítoló Társulat néven, majd átalakulva, 1869-ben jegyezték be új nevén. A pénzügyi titkára 1870-ig Makbreiter Jakab volt, akinek jelentős szerepe volt a bank létrejöttében.
Nem kisebb érdeme volt 1850-es nyomdaalapítása (Markbreiter és Ollop nyomdája). Hetvenhét éves volt, amikor 1891-ben (Grazban) meghalt.

- A bank 1871-től szemben – a Csengery út 1. és 3. szám alatti épület első emeletén – bérelt helyiségeket. Székházuk elkészültével költöztek el onnan.

A Nagykanizsai Kereskedelmi és Iparbank felszámolásakor, 1906-ban a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank átvette aktíváit, passzíváit és fiókjaként működtette tovább.

1922-ben a Néptakarékpénztárral egyesülve, e néven folytatta itt tevékenységét a bank, egészen 1947-ig.

- A ház emeleti homlokzata ma is az eredeti, ha eltekintünk az 1960-as évek elején történt ügyetlen emeletráépítés által eltüntetett elemektől.

Sajnos a földszinti ablakok elé szerelt kovácsoltvas rácsozatokból az északi részen néhány éve kettő is leszedésre került. A bérlő ízlésének már nem feleltek meg.

091. Csengery út 5.

(Vidor-ház*)

- 1872-ben építtette Vidor (Weiss) Samu. Kapuja kőkeretes.

- Vidor Samu volt a Kanizsa Serfözde Rt. alelnöke és alapítóinak egyike.

Kanizsai bankokban igazgatósági tagként, a Nagykanizsai Kereskedők Társulatában elnökként (1867-től) tevékenykedett.

1876-ban – megalakulásakor – a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara Nagykanizsai Különválasztmánya választotta elnökéül.

•A helyi segélyegylet szövetkezetet ő alapította 1862-ben, melynek halálakor (1908) is elnöke volt. A szövetkezet ötven éves jubileumára – 1912-ben, Bardócz Dezső festővel – elkészíttette alapítója arcképét.

•Vidor felesége, gelsei Gutmann Hedwig, a közélet meghatározó személyiségévé vált. Elnöke volt a Kisdednevelő Egyesületnek, negyvenhárom éven át az Izraelita Jótékony Nőegyletnek, és társelnöke a honi ipart pártoló tulipán mozgalomnak. 1904-ben érdemeiért a királytól koronás arany érdemkeresztet kapott.

Gutmann Hedwig (Vidor Samuné)

A tulipános mozgalom jelvénye

Az érdemkereszt

•1879-ben itt nyílt meg az Osztrák-Magyar Bank helyi fiókja Zala, Somogy és Baranya megyékre terjedő működési területtel.

Kávéház-megnyitás.

Vau szerencsém a n. ó. közönség tudomására adni, hogy én mai naptól kezdve kávémérési üzletemet az újonnan épült **WEISS**-féle házba tettem át.

A helyiség maga már elegans jelt mutat, emélfogva hiszem, hogy mindig legfőbb törekvésem lévén a n. ó. közönséget minden oldalról elégedetté tenni számos látogatásnak fogok örvideni.

Teljes tisztelettel

WITTINE JAKAB.

1873

Egy másik bérlő a házból

•1912-ben a házat új tulajdonosa, dr. Kreisler József ügyvéd ifj. Gyenes Lajos és Vajda Andor tervei szerint átalakította. Ennek során homlokzatának földszinti része lényegesen változott az üzlethelyiségek kialakítása miatt és elkészült az udvari homlokzat fedett balkonja.

092. Csengery út 6.

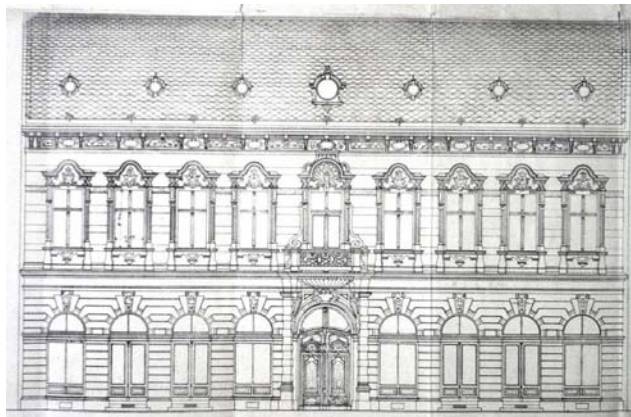
(Schreyer-ház*)

•A Csengery út e szakaszán az utca nyugati oldalának kiépítése jócskán késve követte a keleti oldal házai megépülését.

Ennek az is oka lehetett, hogy az utca megnyitásakor a Rosenberg és Wellisch cég tulajdonában lévő ház telke ugyan a Zrínyi utcáig terjedt, de folyamatosan szűkülve, ott már csak egy méter széles volt. Így egy része telekalakítás nélkül alkalmatlan volt lakóház építésére.

•1886-ban Dobrin Benő állt elő az ötlettel, hogy a jelenlegi 6. és 8. számú házak helyén, követve az eredeti, akkor még szűkülő telek határát ideiglenesen, földszintes bazársort lehetne építeni.

Bár a terveket Hencz Antallal elkészíttette, azok nem valósultak meg. A telekhatárokat módosították.

A ház eredeti homlokzata (TGym)

•Így dr. Schreyer Lajos, az 1860-as években Kanizsára került sebész, törvényszéki és pályaorvos 1887-ben felépíttethette itt eklektikus lakóházát a szomszédos banktól vásárolt telken.

Schreyer Lajos (TGYS)

Az épületet a bécsi Ludwig Schöne tervezte, ismert helyi építők, a Morandini testvérek kiviteleztek.

- Schreyer halála (1896) után, 1908-tól a házat csapi Sommer Ignác, illetve özvegye birtokolta.
- A felépült új házban nyitotta meg cukrászdáját 1888-ban Stefanovits M.

Az 1920-as években a Dunántúli Élelmiszer- és Áruforgalmi Rt. irodáinak és raktárainak adott helyet.

Kölcsönkönyvtárban (1886)

Itt, majd a Csengery út 4. alatt működött Szerb Ernő kölcsönkönyvtára.

•Egy időben nyomda is volt a házban. Balog Oszkár és Münz (Jenő, majd Ernő) cége 1907 és 1913 között létezett.

•A ház homlokzata felépülése óta lényegében nem változott.

Az emeletráépítés az 1960-as években történt. Sokkal ez sem lett sikeresebb, mint a szomszédos ház átalakítása.

Az épületen még maradt mutatónak egy a földszinti rész hajdani, vas hullámlemezről készült redőnyeiből (görredőny).

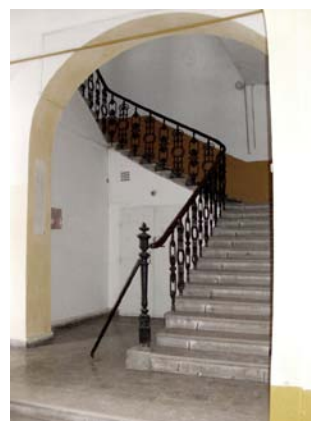
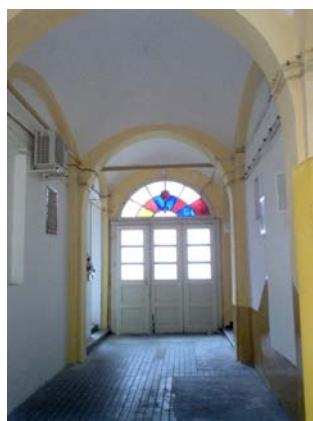
093. Csengery út 7. (képek még: Zrínyi utca 41.)

(Rapoch-ház*)

A 20. század első éveiben

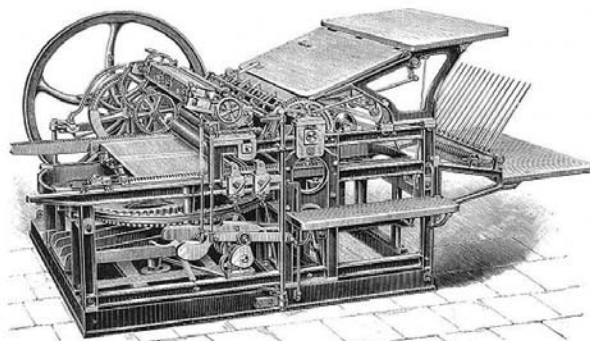
•Eklektikus lakóházát 1880-ban építtette dr. Rapoch Gyula ügyvéd.
Az erkélyek lakatosmunkái Schável Lajos helyi mestert dicsérik. A Zrínyi utcai erkélyt 1896-ban kivitelezte Sallér Lajos.

A ház 1945-ig a család tulajdonában maradt.

- Az épület adott helyet a Gutenberg Nyomdának.

Három alapítójának egyike, Hirschl Alajos 1876-ban a Wajdits-féle nyomdában kezdett, majd sokáig külföldön dolgozott. Kanizsára visszakerülve vezette Weiss Lipót és Fia nyomdáját (ez 1885-től létezett), elnöke lett a helyi nyomdászok szakszervezeti csoportjának.

Kézi hajtású gyorsajtó a 19. század végén

1908-ban önállósította magát a nyomda alapításával. Fél évszázadnál hosszabb ideig tevékenykedett a szakmában.

Társtulajdonos volt a cégnél Goldberger Vilmos és a könyvkereskedéssel is foglalkozó Offenbeck Vilmos. A nyomda 1930-ig (Goldberger halálának éve) létezett.

Ekkorra viszont a Fő út 5. (most Múzeum tér 6.) szám alatti másik nyomda (ezt a Közgazdasági Rt. létesítette és működtette 1927-től) nevében is megjelent a Gutenberg név, ami jelenthet akár valamiféle fúziót is.

- Nyomda létesítése ezen a helyen mégis Offenbeck nevéhez fűződik, mert miután 1905-ben iparendélyt kapott Balázs Károlyval rendezett itt be nyomdát. Az 1908-ig létező vállalkozásban Balázs Hartmann János váltotta.

- Az 1930-as években itt működött az 1862-ben alapított, néhány év múlva 300 tagot számláló Nagykanizsai Segélyegylet Szövetkezet, amelynek a Rapoch család tagjai évtizedeken keresztül ügyészei, igazgatósági tagjai voltak.

A 19. század végén egy másik önsegélyező egyesület is létezett Kanizsán; ez volt a fiatalabb, a Dél-zalai Takarékpénztár kebelén belül jött létre. Már megtörtént egyesítésükről egy 1914-es hír szól először.

- 1944 áprilisában tudósított a Zalai Közlöny arról, hogy a Nagykanizsán megtartott első razzia során a detektívek tizennyolc személy esetében tapasztalták, hogy nem hajlandók viselni a zsidó származásúnak nyilvánítottak számára előírt sárga csillagot. Tizenegy esetben az eljárást azonnal lefolytatták; nevüket és az ítéleteket is közzétették.

Fontosnak tartom, hogy felsoroljam az ismert tizenegy személyt:
Özv. Árvay Zsigmondné vegyeskereskedő, Fischel Ede könyvkereskedelmi alkalmazott, Fischel Lajos könyvkereskedelmi alkalmazott, Fonyó Mihály üzleti elárúsító, Krausz Aladár közraktári igazgató, Róth Szidónia női szabó, Schertz Teréz magántisztviselő, Schlesinger Ignác cipész, Stern Sándor kereskedelmi alkalmazott, Weisz Ödön vegyeskereskedő és *dr. Rapoch Aladár* ügyvéd.
A pénzbüntetés mellett már ekkor internálásra ítélték őket.

094. Csengery út 8. (képek még: Zrínyi utca 39.)

(Bachrach-ház*)

A 20. század első éveiben

•1890-ben lakóházának építtette vállalatával Bachrach Gyula, eklektikus stílusban. Háza telkét Bachrach Schreyer Lajostól vásárolta; a rajta álló pékműhelyt lebontatta.

Az épület fennmaradt rajzairól ugyan hiányzik a tervező neve, de a kézírás jellegzetességei alapján feltételezhető, hogy a munkát Geiszl Mór végezte. Az elképzelést erősíti, hogy Geiszl sokáig tevékenykedett a Hirschl–Bachrach cég építészeként.

•Bachrach Gyula 1867-ben még fakereskedést nyitott az Erzsébet tér 22. alatt. Igazi sikereit azonban építési vállalkozóként érte el: a Hirschl–Bachrach cég a város egyik legismertebb cége volt.

Bachrach Gyula (TGYM)

Jelentős vidéki épületek mellett városunkban a kórházat, a Bazár udvart és a polgári fiúiskolát építették.

- A házat 1903-tól Ledofszky Ernő kereskedő és cipőgyáros, 1935-től dr. Révffy Andor bíró családja birtokolta.

- Bachrach Gyula – 1867-es alakulásakor – titkára lett a tornaegyletnek. Ideiglenes jelleggel ő építtetett tornacsarnokot az egyletnek, bérbe adva azt nekik.

1874-ben Csengery utcai telkén felépítette a nyári előadások számára a város első nyári színkörét. Elképzelhető, hogy mindkét létesítménynek a Csengery út 22. alatti saroktelek adott helyet; az 1860-as várostérkép ezt valószínűsíti.

A Bachrachok közül Károly és Leopold neve 1848-ból kanizsai nemzetőrként maradt fenn.

095. Csengery út 9. (képek még: Csengery út 11. és Zrínyi u. 46.) (Hauser-ház*)

A Hauser-ház sarka (jobbra) a 20. század első éveiben, még az 1917-es átalakítás előtt

- Hauser János, a híres vaskereskedő-dinasztia tagja (az alapító az 1794-ben meghalt Josef Anton Hauser volt) 1843-ban vásárolta meg az uradalom 2. számú telkét, felépíttetve puritán megjelenésű sarokházát, amely a szemközti iskola épületének szinte ikertestvére volt.

- Hauser János több éven át (1841-től 1844-ig) volt városi kamarás (pénztárnok), majd szegény-atyja (kódis-bíró). A gazdag vaskereskedő 1886-ban halt meg. Vállalkozását, amely szerszámok, vas- és lakatosáruk forgalmazásával foglalkozott, ekkor vette át idősebb Unger Ullmann Elek.

A hajdani nagy telekre további két ház épült a későbbiekben.

- A Csengery út 11. alatt Hauser fia, János építkezett Geiszl Mór tervei szerint 1886-ban, majd a házak tőle 1903-ban a Franz cég tulajdonába kerültek. Itt alakították ki irodáikat és a tulajdonosok kanizsai lakását.

A várossal villamossági szerződést kötő Franz Lajos 1904-ben meghalt.

Nem ő, hanem fiai – közülük hárman – éltek Kanizsán. Az ifjabb Lajos másfél évtizedig lakott a városban. Apja halála után hamarosan kivált a cégből és magyar feleségével (Skublics Imre közjegyző leánya) együtt Ausztriába költözött.

Az ifjabb Franz Lajos

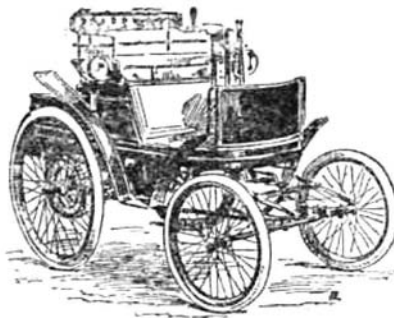
Skublics Imre

Franz Rudolf

Szintén itt élt Károly nevű fia is. 1911-től viszont (ekkor alakult a cég részvénytársasággá) csak a harmadik Kanizsán lakó fiú, Rudolf (Rezsőként is emlegették) maradt tulajdonos a vállalatban.

Visszaemlékezések szerint a városban ifjabb Franz Lajosé volt az első személygépkocsi 1905-től.

Petróleummal hajtott kocsi (1897)

A helyi sajtó gyakran cikkezett a botrányosan nagy sebességről, amellyel kocsija közlekedett. Egy baleset után a rendőrség az autót lefoglalta.

Dr. Arató Jenő visszaemlékezése szerint a nagy, ormótlan, megjelenésében fiákerre emlékeztető szerkezet 20-30 km/h sebességre is képes volt.

„Lili” autóban
(Steiner Edgár 1908-as rajza Zsittney Gábor tulajdonában.)

- Ifjabb Franz Lajos 1914-es halála után a család továbbadta itteni épületeit. A Csengery út 11. szám alatti házat (itt voltak a Franz cég irodái, 1913-ig, míg fel nem épült irodaházuk a Vár út 8. szám alatt) Lichtenstein Albert, akkori csapi bérlő vette meg 1916-ban, de 1918-ban már Lichtenstein Móré volt.

- A sarokház is újabb gazdára talált, amivel az autók itteni száguldozása is megszűnt egy időre.

Az új tulajdonos, a még fogattal közlekedő Breuer Izidor, sánci bérlő 1920-ban az udvaron, garázs helyett, istállót és kocsiszínt építtetett.

Előtte, 1917-ben a házat átalakította a budapesti Fischer tervei szerint. Az épület sarka ekkor lett lekerekítve, ablakait is kicserélték, hasonlókra, mint amik jelenleg is vannak a szomszédos, Zrínyi utca 46. alatti emeletes épületen.

1957

- A Zrínyi utca 46. számú házat Breuer Izidor építtette az 1920-as évek elején, kibővítve vele sarki házat. A tervező (a két épület megjelenése és a két terv azonosnak tűnő kézírása alapján) ebben az esetben is a budapesti Fischer lehetett.
- A sarokház helyére a Balassa Béla és Ludvig Zoltán tervezte Európa-házat 2000-re építtette fel Czobor Zoltán.

096. Csengery út 10. (képek még: Zrínyi utca 44.) (Felsőkereskedelmi iskola*)

- Valószínűleg itt volt az akkoriban kezdett uradalmi telekértékesítések 1. számú fundusa. 1842 elején kapta meg az izraelita hitközség. Kaptak továbbá a tervezett építkezéshez az uradalomtól 300000 téglát és 60000 cserepet is.
- Ilyen előzmények után épülhetett fel – Löw Lipót híres kanizsai főrabbi fáradozásai nyomán – az a mára lebontott, földszintes épület, amelybe 1842 őszén átköltözhetett az izraelita elemi fiú- és leányiskola a Fő út 6. számú házból. A telken kapott helyet az 1856-ban létesített, karzattal ellátott „kistemplom” is. Az első világháború előtt még ott volt az épületen az öreg felirat: „Izraeliták Oskolája 1842”.

[illegible]

164

FACS-KANISZAI
TANÍTÓI KÖNYV
HATÓRTÁLYU
FIÚ- ÉS LÉÁNYISKOLA,
TANÁRI
AZ ÉRTELMEZŐTAN
HATÓRTÁLYU KÉRDÉS- ÉS VÁLASZ KÖNYVE
KÖTELEZŐTAN
NÉV- ÉS ÉRDEMSOROZATA
41
1880-81-ÉVI TANÉVŐR,
KÖZSÉGI TANÁR
KÖZSÉGI TANÁR
KÖZSÉGI TANÁR, KÖZSÉGI TANÁR
KÖZSÉGI TANÁR

A jó nevet szerzett közép fokú intézmény – 1933-tól a város fenntartásában – 1944-ig működött e helyen.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

1957

Csengery út 11.

•Lásd: Csengery út 9.

097. Csengery út 12.
múemlék épület

(Csengery Antal út 12.)

•Az izraelita „cultus község” bérháza. Korai romantikus stílusban épült 1865-ben. Kapuja kőkeretes.

•Nagyon más volt akkor még a rövidke Iván utca nyugati oldalának képe, mint ma. Állt már az izraelita iskola sarki épülete, mellette épp csak elkészült ez az emeletes ház. Több ezen az oldalon még nem is létezett.

Jellemző, hogy a helyi újság arról tudósított (1866), hogy a szomszédban (Csengery út 20.) leégtek Wusztl (Alajos) úr kazalai.

A hitközség építkezését az tette lehetővé, hogy 1854-ben megvásárolták Danneberg Mihály kereskedő itteni telkét. Jelentős nagyságú területhez jutottak: az Ady utcáig nyúlt és a Szent Imre utca déli oldalát is magába foglalta.

•Itt laktak a hitközség iskoláinak tanítói is.

1872-ben a földszint északi felén kezdte meg működését a polgári fiúiskola. 1873-ban az Ady utca 1. szám alá költözött.

Az 1920-as évektől itt volt a Dunántúli Élelmiszer- és Áruforgalmi Rt. és a Magyar Borkereskedelmi Rt. székhelye.

Csengery út 12.a (valójában: Szent Imre utca 9.)

•Lásd: Szent Imre utca 9.

098. Csengery út 13.

•E terület volt az uradalom által kimért fülöpvárosi telkek közül a 21. számú. Wajdits János könyvárus vásárolta meg 1842-ben.

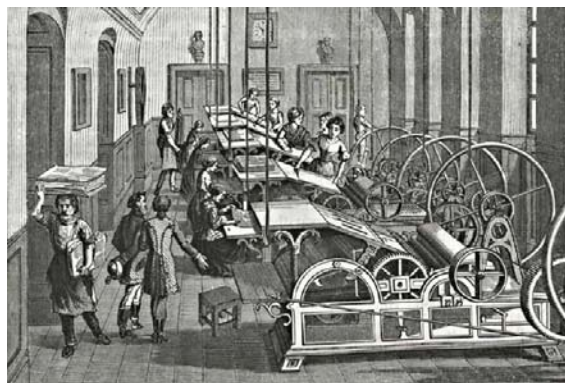
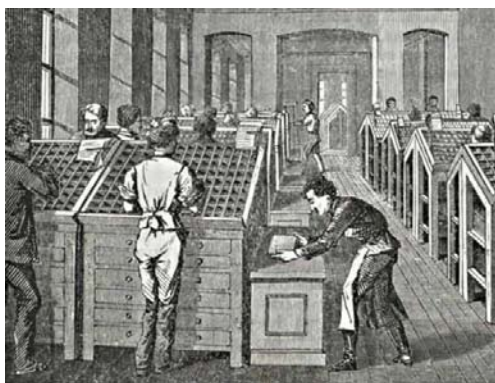
•Wajditsnak 1832-től volt könyvkereskedése, könyvkötészete Nagykanizsán. 1836-ban kért nyomdaalapítási engedélyt, a munkát el is kezdte. Kérelmét azonban elutasították, ahhoz csak 1850-ben jutott hozzá.

1881-es adat szerint az itteni épületben volt a Wajdits József (János fia) nyomdája. Itt lehetett azonban már korábban is.

A Zala-Somogyi Közlönyt Wajdits József alapította 1862-ben. A szerkesztőség kezdetben (néhány évig) Kaposváron dolgozott.

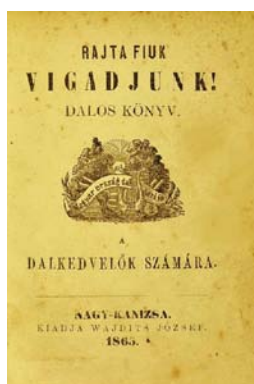
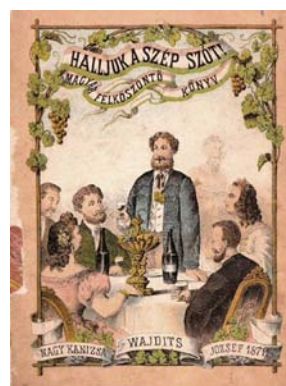
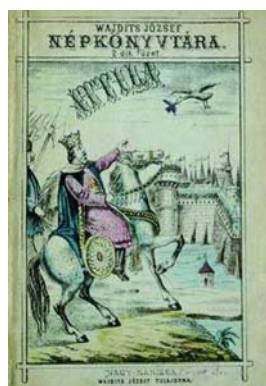
A nyomdában is 1862-ben történt a gépek indítása. Elsőként a cég jelmondatát nyomtatták ki: Isten segített, Isten segít, Isten segíteni fog.

A nyomdát három év múlva már bővíteni kellett.

Egy nagyobb nyomdában (1863)

A könyvnyomtatást az apa, János már letelepedése után elindította, de engedély (1836-ban kérelmezte) hiányában kénytelen volt azzal felhagyni.

•A jelenlegi kétemeletes ház elődje egy szinttel alacsonyabb volt (az átépítéskor annak csak alapjait hagyták meg).

Az már 1860-ban létezett és a századfordulón – leszámítva a bazárudvari két épületet – a város legnagyobb bérházának számított. Udvari szárnyai mélyen a telek belsejébe nyúltak.

Ekkoriban Schönfeld Miksa háza volt. Schönfeld fia, Antal neves bécsi könyvkereskedő lett.

Az első világháború előtt a házban működött Székelyi Lajosné „gőzmosó, fényvasaló intézete”.

Az 1920-as években az épület már Hoch Oszkár ügyvéd tulajdonában volt.

099. Csengery út 14. (képek még: Szent Imre utca 18.)

- A századfordulón itt állt Weiszberger (Weissberger) Zsigmond kőfaragó földszintes háza.
- Weiszberger 1860 környékén kezdte működését a városban. 1881-ben már e helyen hirdette műhelyét.

Érczkoporsók, sirkövek és siremlékek, N.-Kanizsán, főutca, Grünhut-féle házban.

Az érczkoporsók a leírásukban és a díszítésben a falkoporsóknál és azon előnyvel bírnak, hogy semmivel drágábbak — A sirkövek és siremlékek mindenféle fából és vörösréz, márvány, gránit és homokkőből készíthetők, ajánlja a legjutányosabb áron. Ajánkozik színesített és aranyozott feliratok rendelését és rajzvezetési készlet árát. Kapható a kívül mindenféle építmények, ablakok, ajtók, lépcsők, a ablak és díszítmenyekre való kőművek a legjutányosabb áron.

Weissberger Zsigmond.

1867

Weissberger Zsigmond
Nagy-Kanizsán, a főtéren

ajánlja gazdagon ellátott,
műveltemű

síremlékek

homokkő, márvány-
és
granitkőből
készült raktárak.

Szintúgy igen jó fajtája malom-
kövek nálunk kaphatók.

Elvállal képrázmásokat stb.

Vidéki megrendeléseknél **érczkoporsók** s ugy halottias készleteknél, történjék az
bár éjjel, a legközelebbi vasútja állomáshoz azonnal szállítatnak.

nagy választék

ERCZKOPORSÓ
raktárát beágyazással egy ltr.

Ily érczkoporsók olcsóbbak a
fakoporsóknál, pedig tartósabbak
és díszesebbek s igen ajánlatos
mindazoknak, kik övéik végzet-
tesség telésnél azonnali kárhoz
ségeit teljesítenek.

1873

Az első kőfaragó volt Kanizsán, aki szinte csak síremlékek készítésével foglalkozott. Munkái ma is nagy számban találhatók meg a város temetőiben.

- 1912-ben fia, Kálmán (a mesterség folytatója) a régi ház helyén emeletes házat építtetett. Sarokrészén, a párkányzat magasságában kőből faragott dombormű hirdette gazdája mesterségét.

Az emeletráépítéskor nemcsak ez tűnt el, hanem az épület minden jellegzetessége is.

100. Csengery út 15.

- Ez volt az uradalom által kimért fülöpvárosi telkek közül a 20. számú. Vajdits György szabó vásárolta meg 1842-ben.

1907-ben (TGYM)

•A mai épület az itt állt egyemeletes, régi házból lett kialakítva. Az emeletráépítéskor első emeletét is lebontották. A meghagyott földszinti részre sem nagyon ismerne építője.

A ház 1860-ban már állt, akkor nagy, parkosított udvarral rendelkezett.

•1871-es adat szerint tulajdonosa egy katona, Oblidál Konrád volt. Oblidál, elkerülve a városból, 1874-től jobbra Székesfehérváron szolgált, halálakor (1883) alezredes és zászlóaljparancsnok volt ott. Özvegye még évtizedekig élt Kanizsán a ház tulajdonosaként.

101. Csengery út 17.

•Az épület helyén Rosenfeld Miksa cipész háza állt. Itt volt műhelye is, amelyet aztán az új házban is fenntartott.

•A mai épület az 1910-es évek elején épült.

- Az 1920-as évektől a Horváth és Vas építőipari cég birtokolta, irodáit is tartotta fenn.

A vállalkozást Horváth Lipót és Vas Sándor építőmesterek alapították 1919-ben.

102. Csengery út 18.

- A Horváth és Vas cég építette 1932-ben saját bérházának.

103. Csengery út 18.a

- A Horváth és Vas cég építette 1938-ban saját bérházának.

- A 18. számú házzal együtt a korábbi 18. számú – az utca mentén beépítetlen – telekre épült.

Itt az 1900-as évek elejétől Berger Pál, majd Strém Károly fakereskedése volt. Ezt megelőzően a Goldstein-féle fakereskedésnek adott helyet.

104. Csengery út 18.b

- A Hild-féle temetkezési egylet építtette bérházának 1932-ben.

Az épület a szomszédos 20. számú ház beépítetlen telekrészére került.

105. Csengery út 19.

- A jellegtelen földszintes ház 1860-ban már létezett.

Hosszú ideig a város egyik kis fürdőjének adott helyet. 1886-ban „Haragos-féle fürdőház” névvel hirdették bérbeadását.

Haragos Mihály „sebész” (borbély) volt Nagykánizsán már 1848-ban is.

Megjegyzem, hogy ekkoriban a képzett orvosok műtéteket még nem végeztek. Az uralkodó nézet szerint a sebész manuális tevékenységéhez tudományos képzettség nem szükségeltetett, a sebészetet a mesterségek egyikének tekintették, művelését is mesteremberekre (borbélyokra) bízták.

1863-ban jutott Haragos birtokába a fülöpvárosi 19. teleknek e harmada.

Intézménye kádfürdőként működött, a kabinok ablaka az utcára nyílt.

•A Haragos után előbb Balázsy György, 1917-ben Böhm Jenő, majd Böhm József tulajdonába került az épület és a fürdő.

Fürdő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy N.-Kánizsán a Csengery-utczában 670. sz. a. létezett Haragos-féle fürdőházat megvettem és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakíttatván, **folyó évi június 11-én megnyitom.**

Áldozatot nem kímélve, minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönség igényeit lehetőleg kielégítssem. Berendeztetek u. i. márvány- és fakádak, fölöttük zuhanynyal.

Azonkívül készíttettem egy hideg és meleg társas-zuhanyt díszesen bereendezett kabinetekkel.

■ Végül kitűnő tyukszemvágóról gondoskodva van.

A n. é. közönség számos látogatását kérve,

maradok teljes tisztelettel

BALÁZSY GYÖRGY

fürdőtulajdonos.

1893

Böhm József

Utóbbi a kanizsai sakkélet meghatározó személyisége volt játékosként és szervezőként 1964-es haláláig.

A csoportkép az 1933-as Kaposvár-Nagykanizsa mérkőzés (5-5) alkalmából készült Bélatelepen (Az első álló sorban balról a második Böhm József. A kanizsaiak közül még a sakktábla mögött, középen ülő Wagner Jenő fodrász neve ismert.)
(A kép eredetije Szalai Ferenc tulajdonában.)

Akkor már régóta nem működött a fürdő, de volt tulajdonosa mindvégig ott lakott. A fürdő neve (Nemzeti, Margit) is változott az idők során. Kétes híretől, amit egy „kiegészítő szolgáltatással” szerzett, később megszabadult.

106. Csengery út 20.

•Itt állt Bettlheim Samu bérháza.

1912-ben – a zágrábi Pollak, Albert és Bornstein műépítészek terve szerint és talán kivitelezésében – átépítették.

- A Bettlheim B. és Fia cég elődjét (ügyfele volt Deák Ferenc is) 1809-ben alapította Bettlheim Baruch.

A terménykereskedés mellett ronggyűjtéssel is foglalkoztak: 1860 és 1865 között több száz vagonnal szállítottak papírgyáraknak.

A később már Bettlheim S. W. és Fiai néven működő cég 1892-ben gyárat építtetett az Erdész utcában szeszesitalok üvegeinek burkolására használt szalmatokok valamint nádszövetek gyártására. E vállalkozás már inkább a két fiú – Szigfrid (Győző) és Ede – nevéhez köthető, Bettlheim Samu ekkor már hetven év felett járt.

107. Csengery út 22. (képek még: Kisfaludy utca 17.)

- A Lengyel gabonakereskedő család háza. Létezéséről az első adat 1889-es. Az ezt megelőző néhány évben épülhetett.

Hozzá tartozott a Kisfaludy utca 17. szám alatti épület is.

- Az 1893-ban elhunyt Lengyel Ignác harcolt a szabadságharcban, alapítója és egy évtizeden át elnöke volt a Kereskedő Ifjak Önképző Egyletének. Az egylet már

1873-tól létezett (Első Nagy-kanizsai Kereskedő Ifjúsági Művelődési Egylet), de 1879-ben Lengyel vezetésével újra kellett indítani.

1909

Ugyancsak elnöki pozíciót töltött be a Hadastyán Egyletben is.

Lengyel gabonakereskedéséről az általam talált legkorábbi adat 1874-es; ott a cégtulajdonos Lengyel I. P. névvel szerepel.

Lengyel Ignác halála után Lengyel Bernát lett a cég tulajdonosa. 1908-ban a Lengyel J. T. és Fia gabonakereskedő vállalkozás – a tulajdonos (Bernát) szerencsétlen tőzsdei spekulációi nyomán – csődbe jutott.

•1889-ben a házban leánynevelő intézet nyitását tervezték. Vezekényi Horváth Lilla 1885-ben nyitott intézete ekkoriban zárt be. Az elképzelés megvalósulásáról nem találtam adatot.

(1899)

A megelőző két évtizedben viszont több is működött, igaz, egyik sem sokáig.

Előbb – 1861-es adat szerint – „Rózsavölgyiné növődéje” (Rózsavölgyi Antalné, Tavaszy Ilona tanítónő), majd 1865-ben Piringer Róza hozta létre intézményét, de ő 1874-ben meghalt.

Piringert 1871-ben Szeremlei Erdődy Sarolta és társa, Reiter Katalin követte. A négy évfolyamúnak tervezett „Leány nevelő s tanintézet” 40 jelentkezővel dolgozni is kezdett, sokáig azonban nem létezhetett.

1879-ben közölte a helyi sajtó, hogy a rákospalotai Stettner Istvánné szándékozik „nőnevelőt” nyitni. A hat évfolyammal elképzelt intézmény indulásáról nincs adatom.

1882-ben Böhm Anna tette közzé a Zalai Közlönyben, hogy, akárcsak évekkel ezelőtt, megnyitja „női intézetét” Horváth Lajos ügyvéd házában.

A „nőképzés” egyik intézményében (1893)

Megjegyzem, hogy már 1847-ben is volt „nőnevelő intézet” a városban, amelyet akkor 100 forinttal támogatott Batthyány Fülöp, hozzájárulva a tanító fizetéséhez.

•Itt térek ki arra, hogy 1870 végén alakult meg a városban a „Leány énekkar”.

Alapító tagjainak nevét a helyi lap január elsejei számában fel is sorolta.

1872 tavaszán 41 hölgy (tisztá fehérben, derekukon vörös szalaggal) és a „Nagykanizsai dalárda” (30 férfi) együtt lépett fel a Zöldfa vendéglő nagytermében 420 fős hallgatóság előtt.

A híradás szerint fényes sikerrel zárult a műsor. Cikkében a tudósító maga is hosszasan és lelkesülten dicsérte az éneklő leányok – szépségét.

108. Csengery út 23.

A ház (balról a második) az első világháború környékén

•1860-ban már állt az utcafronti és az udvari épület. Előbbi mai megjelenése azonban későbbi átalakításra utal. A kapu zárókövén a BK monogram jelzi tulajdonosát, Blau Károlyt.

•1912-ben dr. Villányi Henrik, a ház akkori birtokosa (1942-es haláláig az is maradt) az utcai épületet – annak közepén – az udvar felé bővítette.
A Kanizsán (a Fekete Sas fogadóban, ahol családja akkor élt) született Villányi 1889-ig Tokajban tanított, majd Kanizsára került és „bölcshéztudori” oklevelet szerzett.

Villányi Henrik

1896-tól a Zalai Közlöny társszerkesztője, majd 1898-tól főszerkesztője volt. 1891-től 1927-ig tanított a felsőkereskedelmi iskolában, 1916-tól, mint az intézmény igazgatója.

Villányi volt egyik alapítója és elnöke is a helyi Állatvédő Egyesületnek. Élete 86. évében, 1942-ben e házban halt meg.

•Apja, Weissmayer Márk kereskedő 1847-ben telepedett le Kanizsán. Posztó- és divatáruüzletét, amelyet a Fő út 6. szám alatt működtetett (a Fekete Sas patika későbbi helyiségében) gyakran látogatta Deák Ferenc is.

109. Csengery út 24. (képek még: Kisfaludy utca 8.) (Erdősy-ház)

•Erdősy (Biba) Kornélia tanítónő eklektikus lakóháza. A házat a csáktornyai Morandini Bálint – a Kaszinó építésével végezve – 1887-ben emelte.

•Erdősy Kornélia a város ismert tanítója volt, 1882-ben ABC-s könyv címmel tankönyvet is kiadott. Testvére, a fiatalon, 1886-ban elhunyt Erdősy Eugénia ünnepelt szubrett volt.

Erdősy Eugénia egyik szerepében

Trojko Lajos ügyvéd (1887-ben Kornélia férje lett) 1897-ben udvari részen egy szobát építtetett. Trojko hamarosan a ház tulajdonosa is lett.

•1908-ban már Neumann Mór birtokolta az ingatlant. Őt kortársai a Balkán felé zajló leánykereskedelem egyik magyarországi szervezőjének tartották.

- Az 1920-as években az épületben működött a Magyar Királyi Erdőhivatal helyi egysége és Erdősy Bálint (Kornélia testvére) hordó- és borkereskedése.
- A ház egyik későbbi tulajdonosa, dr. Lékai Gyula 1956-ban a városi nemzeti bizottság elnöke volt.

Lékai Gyula

110. Csengery út 25.

(Weiss-ház)

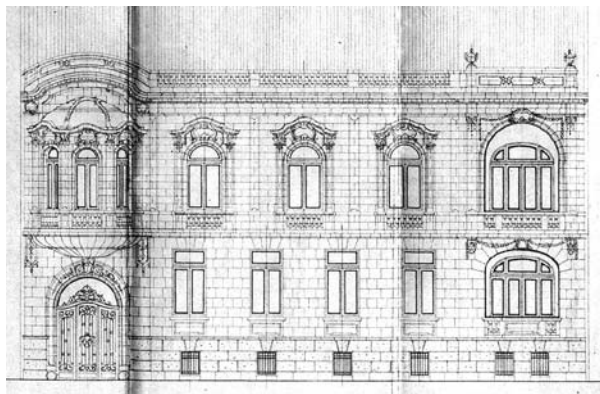
- Az uradalom 18. fülöpvárosi fundusát, amelyre e ház épült Blau Pál vásárolta 1845-ben. A több mint fél évszázadig birtokolt területet – időnként – a városba látogató mutatványosok használták.

1900

A nagy telket, amely a Csengery út 23. számú ház déli oldalától a Kisfaludy utcáig terjedt, a tulajdonos, Blau Pál halála után örökösei 1911-ben – részekre osztva – értékesítették.

Ezeket épültek fel a Csengery út 25., 27. és a Kisfaludy utca 17.b, 17.c házak. Talán még a Csengery út 23. ház telke is a fundushoz tartozott, ahol Blau Károly háza áll.

Az utcai homlokzat terve (TGym)

A ház (balról) az első világháború környékén

- A Csengery útra épített három emeletes ház közül északról az első Weiss Jakab (Jaques) módos üvegkereskedő 1912-ben épített, szecessziós elemekkel díszített, eklektikus lakóháza. Az építető monogramja a kapu feletti kovácsoltvas díszben látható.

A ház tervezői és kivitelezői a zágrábi Pollak, Albert és Bornstein műépítészek voltak.

Szücs Aladár szombathelyi épület- és műlakatos mester készítette a kovácsmunkákat.

Udvarában díszkertet alakítottak ki.

- Weiss Jakab kezdetben üveg- és bútörüzletet működtetett az Erzsébet tér 2. szám alatt, a Blau-házban (a volt Hein-féle kávéház helyén), ott volt kárpitos-műhelyük is.

Ezt követően az üvegkereskedésre szakosodott. Üzlete sokáig az Ady utca 2. szám alatt volt.

A nagykereskedés emeletes raktárát Weiss Jakab fia, Ernő építette fel 1927-ben a Zrínyi utca 31. alatt.

A családtól 1949-ben Zala vármegye vette meg lakóházukat.

- A kapu szép, öntöttvas kerékvetőit 2000 körül az egyik lakó útjában állóknak találta. Ma csak csonkjaik léteznek.

111. Csengery út 26.

- Az épület tulajdonosa a századfordulón Bún Samu volt.

Mint a felsőkereskedelmi iskola igazgatója 1908-ban megkapta a Ferenc József rend lovagkeresztjét, 1917-ben pedig királyi tanácsosi címet kapott.

112. Csengery út 27.

- Az emeletes épületet Irmiler József kereskedő építtette 1912-ben.

Irmler József (TGYM)

113. Csengery út 27.a (képek még: Kisfaludy utca 17.a) (Fischel-ház*)

A ház az első világháború környékén

- Fischel Fülöpné 1912-ben épült kétemeletes bérháza.
Tervezői és kivitelezői Bacsics és Kosák helyi építészek voltak.

•Fischel Fülöp, majd fia, Lajos működtette tovább Markbreiter – 1850-ben már létező – nyomdáját, 200-nál több könyvet adva ki. A nyomda és az 1873-ban alapított „Zala”, a város második lapja 1909-ig volt a családé. Könyv- és papírkereskedésük viszont működött tovább. A cég történetét Fischel Lajos 1944-es deportálása és halála törte derékba.

114. Csengery út 29. (képek még: Kisfaludy utca 8.a)

(Hencz-ház*)

•Hencz Antal építőmester háza. 1879-ben építette a Kisfaludy utca hetedik házaként.

•Rövidebb időre, az 1880-as években helyet adott a telekkönyvi és az illetékszabási hivatalnak (a királyi illetékkiszabási hivatalok egyik megyei központja 1875-ben létesült Kanizsán, hatásköre a Muraközre is kiterjedt).

•Hencz építészeti tevékenységével részese volt a belváros mai képe kialakításának. Az általa emelt legszebb épületeink: a honvéd laktanya (Sugár út), a Keller-ház, a városházi bérház, a kiskanizsai templom. Utcák sorának klinkerezése is nevéhez fűződik.

Vezetésével alakult meg, és működött 1871-től az Önkéntes Tűzoltó Egylet.

Ő volt az 1876-os megalakulásától kezdve az Ipartestület elnöke, egészen 1886-ig, amikor Hencz Keszthelyre költözött.

Létezett egy „Hencz-féle tekéző társaság” is, amely 1887-ben – szintén az elköltözés miatt – feloszlott. Megmaradt vagyonukat az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyletnek juttatták.

Hencz kuglipályája a Batthyány utcában volt, valószínűleg a jelenlegi 21. számú ház telke déli szegélyén, kelet-nyugat irányban. 1885-ös írásában („Zala”) Töttössy

Béla úgy vélekedett, hogy „H. Tóni kuglizója” ad otthont a város legvígabb kuglizó kompániájának.

Hencz 1899-es haláláig Keszthelyen is jelentőset alkotott építészként és a helyi közélet részeseként.

Hencz egyik keszthelyi munkája

115. Csengery út 31.

- 1882-ben a Gstettner testvérek (Salamon és Vilmos) itt építették fel borkereskedésük földszintes épületét.

Az építkezést Hencz Antal vezette, a terveket is ő készítette.

A pince 33 méter hosszú, 12 méter széles lett, 5,5 méter magassággal. 5000 hektoliter bornak adott helyet, a fahordók mellett egy 100 hektoliteres betonhordót is elhelyeztek benne. A pincét a fölötte lévő irodákkal szócső és távíró kötötte össze.

A homlokzati részen, a kapu felett Bacchus szobra volt elhelyezve, aki fekvő helyzetben könyökölve emelte boros kupáját. A szobor valószínűleg ugyanott készült, ahol párja, amely ma is látható a Király utca 15. szám alatti, szintén borkereskedő által építtetett házon.

- A Gstettner-féle kereskedés 1906-ig működött, majd a ház és a pincészet Schulhof Adolf tulajdonába került.

A pincét az első világháború után is borkereskedők használták: Péter Hugó (1919-ben kezdte vállalkozását a városban), valamint Kondolitz és Klup; a borászkodás csak az 1990-es években szűnt meg a pincében.

- A jelenlegi épület kialakításakor (két szintet építettek rá) az eredetit megfosztották földemjétől, homlokzati díszeitől.

Viszont lehet, hogy Bacchus valahol még emeli poharát új gazdája egészségére.

116. Csengery út 32.

- 1886-ban itt már állt a ház, amelyben élt halálakor (1886) Veber Antal 1848-as honvéd főhadnagy, Veber Károly bíró (a Társaskör elnöke) apja.

- A csendőrség, amely korábban a város több ingatlanát is használta, 1903-ban megvásárolta az akkor Szalmay-háznak nevezett épületet, majd laktanyájává alakította.

A már korábban is átépített ház ekkor nyerte el mai megjelenését. Valószínűleg ekkori a faragványoktól díszes kapu is.

Egy a csendőrség népszerűsítésére készített felvétel (1897)

- Feladatuk ellátására 1911-ben a nyolc csendőr mellett egy tiszt állt rendelkezésükre.

1918 őszén szárnyparancsnokságot létesítettek itt. Hatásköre Zala déli és Somogy nyugati részére terjedt ki.

1926-ban a csendőrség Ligetvárosban csendőriskolát hozott létre. A rövid ideig működő intézmény 60-80 férőhellyel dolgozott, pótcsendőröket képzett.

- A csendőrség elődje 1851-től létezett a városban. A szervezetet (a monarchia egészében) francia minta alapján hozták létre 1850-ben. Tagjait az országban zsandárként emlegették. Az elnevezés is francia eredetű.

A zsandárok („Bach-huszárok”) elhelyezésére a várost kötelezték. Az új rendfenntartó szervezetnek Kanizsán lett egyik szakaszparancsnoksága. Előbb Lazsnakon állomásoztak, majd 1867-ig az Eötvös tér egyik városi tulajdonú házában (valószínűsíthetően a 13. szám alatt, a „várta-házban”) volt laktanyájuk. A kiegyezést követően a zsandárság intézményét (Erdélyt kivéve) felszámolták.

Pandúr a csárdában (1868)

Rabokat kísérő pandúrok (1868)

A császári rendfenntartók szerepét a pandúrok vették át (a szabadságharc előtt is a megyei pandúrok látták el a hasonló feladatokat), mígnem 1881-ben törvénnyel rendelkeztek a későbbi fogalom szerinti csendőrség létesítéséről. (A szervezet tagjait azonban már az 1860-as években emlegették csendőrként is.) 1884-re tudták befejezni az ország csendőrségi kerületeinek megszervezését. Az itteni csendőrségi laktanya kialakításáig a Sugár út 20. szám alatti házat bérelték e célra.

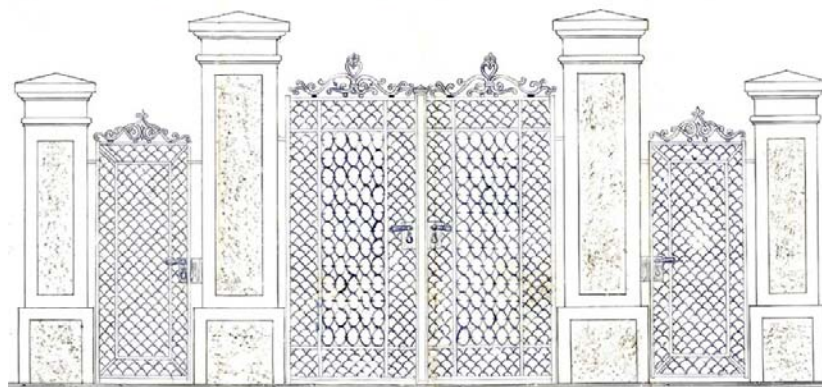
A kiskanizsai laktanya a két világháború között

117. Csengery út 33.a és 33.b

•1887-ben, az akkor egynek számító (Csengery út 33.) két telken Morandini Román építési vállalkozó építette ki telephelyét.

Az udvar belső részén, az északi oldalon készítette el lakóházát, a déli oldalon volt az iroda, a szerszámtárolók és szobák a munkásoknak.

A telket téglafallal választotta el az utcától, amelyen három díszes kovácsoltvas kapu nyílt.

A kapu rajza 1890-ből (TGYM)

Az 1950-es évek végén
(A kép eredetije Béres Sándor tulajdonában.)

A Morandini által emelt épületek ma is léteznek az utcai részen álló, viszonylag új, emeletes házak mögött.

Az udvar északi és déli oldalának az új emeletes épületek mögötti része

- Az olasz származású Morandini Csáktornyáról költözött Kanizsára, miután bátyjával, Bálinttal részese volt a Kaszinó székház felépítésének.

Morandini Bálint, Morandini Román és Morandini Tamás 1891-ben

A „szakértelmes építész” (1894-ben lett magyar állampolgár) elsősorban kivitelező volt, de sok kanizsai épületet ő is tervezett. Sajnos, nagyobb munkái közül több is megsemmisült a második világháború végén és azt követően.

(TGYM)

A nagyszakállú építész, akit a gyerekek Kriszkindi bácsiként (kriszkindli: karácsonyi ajándék) emlegettek, 1907-ben bátyja hívására visszaköltözött

Csáktornyára. Ennek ellenére 1922-es haláláig szerepelt a kanizsai iparosok nyilvántartásában és tagja maradt (bátyjával együtt) az 1907-ben alakult Nagykanizsai Építőiparosok Szövetségének is.

118. Csengery út 34.

•Ez a ház is 1886 előtt épült, bár ez mai állapotában nem látszik.

•A századfordulón Blankenberg Vilmos kereskedő tulajdonában volt. Halála (1905) után fia, Imre vette át az 1864-ben alapított vállalkozást. Fűszer és gyarmatáru nagykereskedőként 1922-ben szervezte meg az OMKE nagykanizsai kerületét, amelynek 1930-ig elnöke is volt.

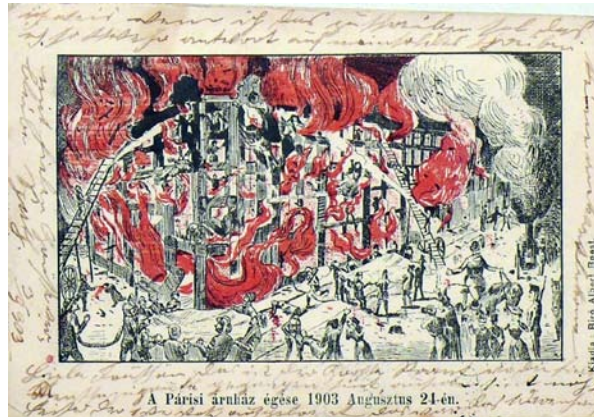
Blankenberg Imre

1937-es hirdetés

Az 1920-as években cukorkaüzemet, 1936-tól hajdinahántolót is működtetett. Gyarapodását jelzi, hogy az 1920-as évektől a családja birtokolta a Lovák-házat (Deák tér 15.) is.

- Szomorú szenzációja volt a városban 1903 augusztusának. Budapestről érkezett a hír, hogy a Párisi Nagy Áruház 24-ei leégésének kanizsai halottja is van. A 12 áldozat egyike Blankenberg Géza (Vilmos másik fia) volt. A lángoló épületből kiugorva vesztette életét.

119. Csengery út 35.

- Viosz Ferenc háza. Az 1880-as évek végén épült.

- Viosz 1896-ban a kanizsai járás főszolgabírója lett. Ekkor Viosz a főszolgabíróság Batthyány utca 14. szám alatti épületébe költözött.

Viosz Ferenc

•E ház így Viosz leánya (Mariska) és annak férje (Markó Nándor, a Déli Vasút főellenőre) tulajdonába került.

Az 1905-ben, negyvenhárom éves korában meghalt férj Markó Antal állomásfőnök fia volt.

1896-ban az állomás forgalmi irodája előtt

(Középen ül Markó Antal állomásfőnök, balján (kutyával) Markó Nándor, jobbán másik fia, Markó Jenő állomáskezelő.)

120. Csengery út 37.

(Evangélikus templom)

•A Sommer Sándortól vásárolt telekre épített templomát 1891-ben avatta fel a gyülekezet.

- A „kaposvári” Koch János tervezte. A tervező valószínűleg azonos azzal a Koch Jánossal, aki a kaposvári Nagyboldogasszony templom 1885-ös, 1886-os építésén főpallérként a munkákat vezette. Az építést végző kanizsai Hirschl és Bachrach cég alkalmazottja volt és a források budapesti illetőségűnek nevezik. A templomot Morandini Román kivitelezte.

Oltárképe (Jézus megkeresztelése) Major Jenő alkotása.

A festőművész Major (1871-1945) Kanizsán volt középiskolás. 1898-ban műtermet nyitott és festőiskolát indított a Vasemberház emeletén.

Íme, két képe:

Lombhullás után

Téli nap

A templom 1939-ben kapta új Angster orgonáját.

- Három harangját Jurisics Márton, óráját a gróf Thoroczkay-féle toronyóragyár készítette 1913-ban Budapesten. Az óra mindegyik számlapja üvegből készült, lehetővé téve az éjszakai kivilágítást.

Az első világháborúban (1916) két nagyobb harangját rekvirálták, ezeket 1926-ban pótolták egy 223 és egy 403 kilogrammos haranggal.

- A Morandini tervezte lelkészlakás a templommal együtt épült.

- A telek keleti szélére 1931-ben a tervező Kalmár Zoltán vállalkozóval a Gyülekezeti Otthont is megépítették.

Akkor itt kapott helyet 1910-től létező nőegyletük is.

121. Csengery út 39.

- Az épület 1886-ban már létezett, de a kapualj és az attól délre eső rész későbbi. Kapuja feltűnően szép.

- A 19. század végén a ház tulajdonosa Fialovits Lajos „bútorgyáros” volt, aki 1885-ben települt Kanizsára.

1887

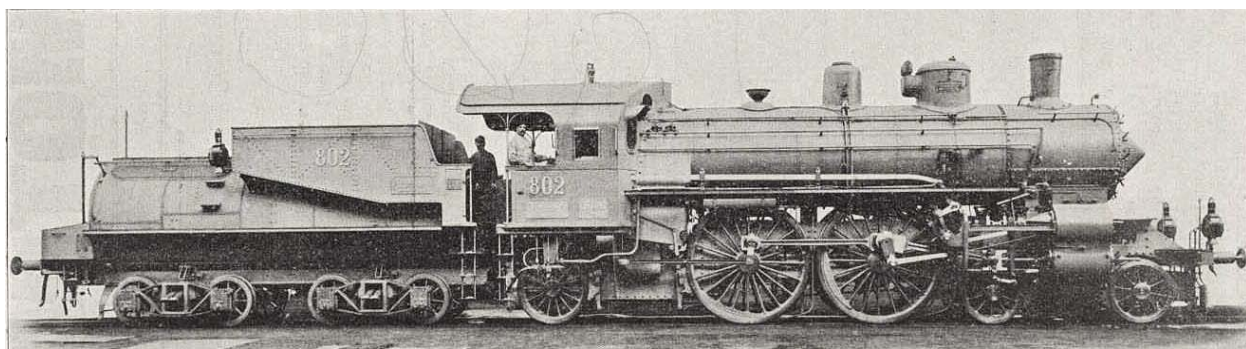
Inkább bútorok kereskedelmével foglalkozott; a gyár csak néhány embert foglalkoztató kis műhely volt (Széchenyi tér 5.). Fialovits üzletet tartott fenn Budapesten is. 1896-os halála után özvegye folytatta a kereskedelmet.

•Fiúk, Béla (1885–1968) a MÁV egyik legkiemelkedőbb gőzmozdony-vontatási szakembere lett. Székesfehérváron született, de néhány hónapos korában szülei Nagykanizsára költöztek.

Fialovits Béla

1919-től gőzmozdonyok és motorkocsik tervezésével foglalkozott. Legnagyobb szakmai eredményeit az 1940-es években érte el. Ezek közé tartozik az általa szerkesztett újfajta vízcsöves hátsó kazán. A tervei szerint épített gőzmozdony az 1944-ben 156 km/h sebességet ért el. Ez a jármű volt a MÁV történetének legnagyobb sebességű gőzmozdonya.

A rekorder

Fialovits Béla jelentős szakirodalmi tevékenységet is folytatott.

122. Csengery út 40.

•A ház 1860 (akkor még az utcának a Kisfaludy utcától a vasútvonalig terjedő részén lakóház nem állt) után és 1886 között épült.

Az utca e részén, a közelben másik két ház is (32. és 39. szám) szép faragványokkal díszített kaput őriz. A közelség, a hasonló kivitel arra utalhat, hogy akár ugyanaz a mester is készíthette mindegyiket, koruk sem nagyon térhet el egymásétól. Megérdemelnék a helyreállítást.

•Ez az épület a századfordulón özvegy Mattosch (Mattos) Józsefné tulajdonában volt, majd fia, Mattos Jenő postatiszt birtokolta.

Leánya, Mattos Gizella férjével, Székelyi Lajossal az első világháborút megelőzően „gőzmosó intézet”-et üzemeltetett, amely megszűnésekor a Csengery út 13. szám alatt működött.

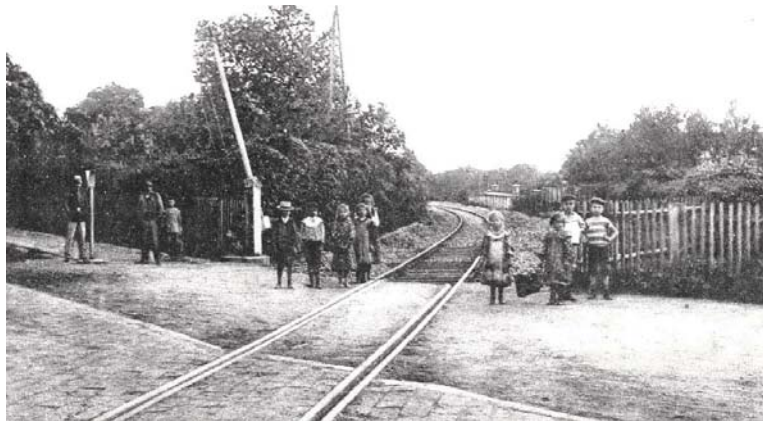
Az apa, Mattosch József már az 1850-es években jó nevű szabója volt a városnak. Műhelye a Deák tér 1. szám alatt volt.

123. Csengery út 41. és 43.

- A két telken korábban állt (1886 előtt épült) földszintes házak tulajdonosa a századfordulón szentiványi Nagy Valér tábornok volt. A hajdani tulajdonosra már csak az udvarban lévő természetes, védett mamutfenyő emlékeztet.

- Nagy Valér ezredesként hosszú ideig vezette a kanizsai lóavató bizottsági méneskart. A városból vezérőrnagyként távozott, a közös hadsereg altábornagyaként nyugdíjazták. 1915-ben halt meg.
- Még létező érdekessége a helynek a jelenlegi épület déli végén kezdődő betonfalból kiálló kőoszlop.

A Csengery utcai sorompó

(Itt és az Ady utcában 1900-ban cserélték a képen látható típusra a sorompókat. Ezeknél már külön karral lehetett a gyalogosok mozgását szabályozni. Ugyanekkor építették fel mindkét helyen a működtetésükhöz szükséges altiszti lakásokat.)

A kőbe SB betűket és alájuk egy 58-as számot véstek. A kő minden bizonnyal a Déli Vasút pályaépítésének emléke 1858-ból. Az SB talán a közvetlen közelben létesített sorompóra (Schlagbaum, Sperrbaum) utalt.

- A budapesti vasútvonal alatti (jelenleg lezárt) aluljárót a gyalogosok számára 1939-ben alakították ki.

124. Csengery út 45.

(Sétakerti bejárat*)

- A kert itteni bejáratát 1913-ban építtette a Szépítő Egylet a „barátok kertje” (a ferencesek tulajdonában volt) területén. Vajda és Gyenes fővárosi építészek tervezték.

A csaknem elvégzett munkák a háború miatt csak 1922-re fejeződtek be teljesen. Mára csak egyetlen oszlopa maradt meg, három kovácsoltvas kapuja, a kerítés hat eleme 1936-ban a köztemető északi bejáratához került.

A barátok kertjének kőkeresztje 1932-ben áthelyezésre került a Katonarétre (Táncsics tér).

- Az 1897-ben létesített Sétakertnek előbb az északi része alakult ki a vasútvonal mentén. Bejárata akkoriban még csupán a temető felől volt.

Éjjelek a promenádon.

Multkor este — hallják kérem
Ott jártam a sétatéren
Holdvilágos este volt.
Elejére alig érek
Fura hangokra ismerek
Kürjongató zene szólt
„Ihhij, húhúj, csinnadratta“!
Meghökkenem — ejnye adta...
Mily lidérc sivalkodás.
Közelebb még, — hát mit látok
Kísértetek! Eser átok;
Nő az egyik, férfi más.
Tán a közel temetőből
Mind a szellem idecsődült
S holdvilági táncra kelt!
Tapogatom lábam, fejem
Álomba járok e helyen —?
Szemképrázat, vagy mi lelt?
Elrejtőszöm egy bokorban
Hogy táncuk ki legyen onnan
Ritka látvány az ilyen!
Mukkanál se igen mertem
Még hangosan se leheltem
Hogy ne tudják meg, ki les.

S mit gondolnak kik valának
Akkor ottan táncolának
Pörgő-forgó hancurát?
Se szellemek se lidércok
Nem voltak e jelenések —
Már ki hallott ily furát?
Holdvilágnak sápadt fénye
Nem borult ott egyéb lényre,
Mint a korsó hőseire
Aki onnan a melegből
Idejöttek mind hölgyestől
Promenádnak hűsire.
Szép vala, a csendes éjjel
Közel-távol, szerteszéjjel,
Ember nem volt kívülők.
Nosza rajta! rögtönzött bál!
Füttymó mellett, holdvilágnál
Hajszra táncra keltek ők.
Megmondjam-e kik voltak ott
Éji táncoló alakok?
Arulójuk legyen-e?
Megmondanám bíz —, de hiszen
E hír nem nagy újság senken
Ismerik a neveket!
Tél idején bálteremben
Ott ülnek ők uri rendben.
Ifjak, lányok és szülők
Tessék illemmel a szépet,
... S feledik a sétány — rétet
Hol „fesszen“ mulattak ők.

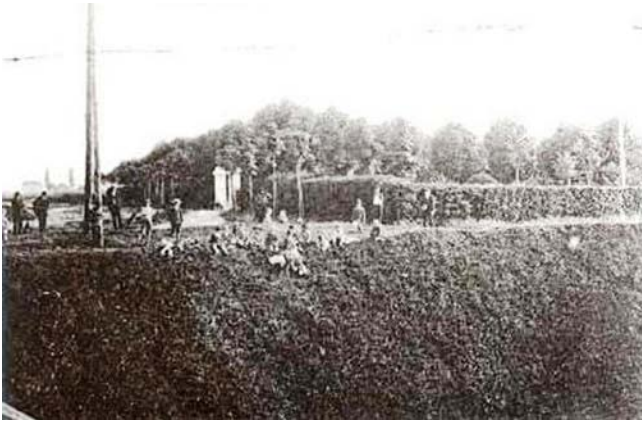
Jó halandó hogyha este
Arra járva, hűvöst keresve,
S hallasz nótát, zsinatot,
Ne hidd ám, hogy ott kísértet
Nyári éjszakán kísérget...
A — houte volde — mulat ott!

Xi—Xi.

1899

1905-ben közkút és az öntözéshez csőhálózat létesült.

•1906-ban készült el a temető felől a két bejáratú oszlop.

Morandini Román tervezte azokat és adta a tetejükön elhelyezett réz urnákat. A kilencvenkét cm magas urnák 1905-ig az akkor lebontott, becsehelyi Csúzy-kastély párkányzatát díszítették.

Az egyikben talált német nyelvű levélke szerint 1837-ben Zalaegerszegen, Mayer József rézműves műhelyében készítette azokat, a Dél Tirolban született Johann Küster. Küster – az utókornak szánt soraiban – az olvasók lelkére kötötte, hogy becsüljék meg munkáját, hagyjanak maguk után szintén emléket az urnában.

Befejezésül ezt írta: „Mire ez az írás előkerül, én már a másvilágon leszek. Ha majd te is odakerülsz, aki levelemből megismertél, szólíts nevemen, majd jelentkezem azonnal.”

A levelet a mellette talált 1812-es krajcárral együtt visszahelyezték, kiegészítve egy 1906-os levéllel, amely az urna további történetét írta le.

A bejárat az urnákkal 1908-ban
(Steiner Edgár vízfestménye Zsittney Gábor tulajdonában.)
(A képen a temetői híd fából emelt változata, illetve a temető korábbi kapuja van megörökítve.)

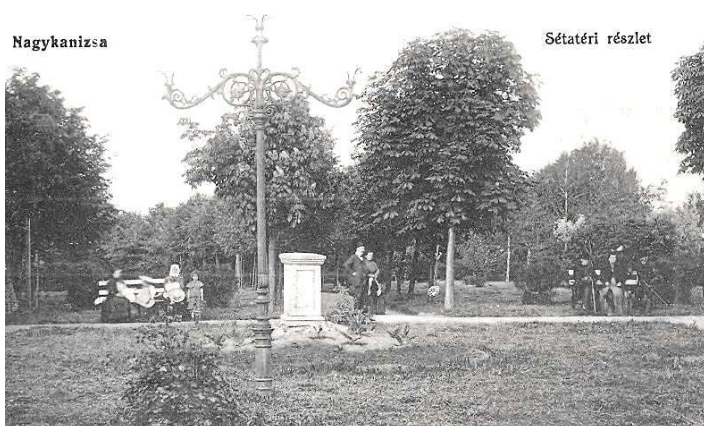
Sajnos, az eredeti oszlopdíszek már nem léteznek, azokat a maiakkal a Városvédő Egyesület pótolta.

•1907-ben bővült a kert a vasüzem mögötti, nagyjából egy holdnyi területtel (a barátok kertje maradék része).

1908-ban került felállításra egy Flora szobor. Özv. Wusztl Lajosné adományozta; nem ismert, hogy miért és mikor tűnt el.

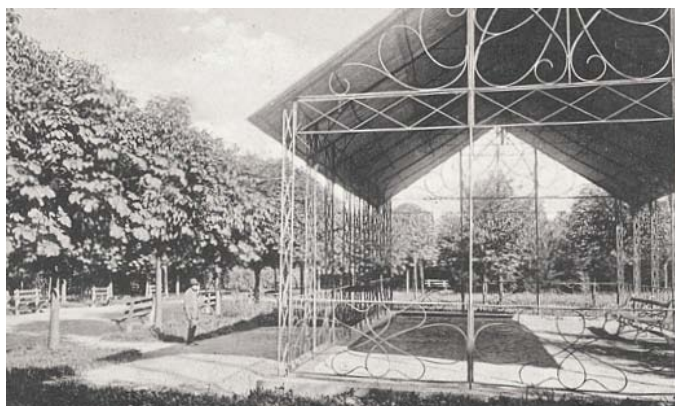

Flora szobra

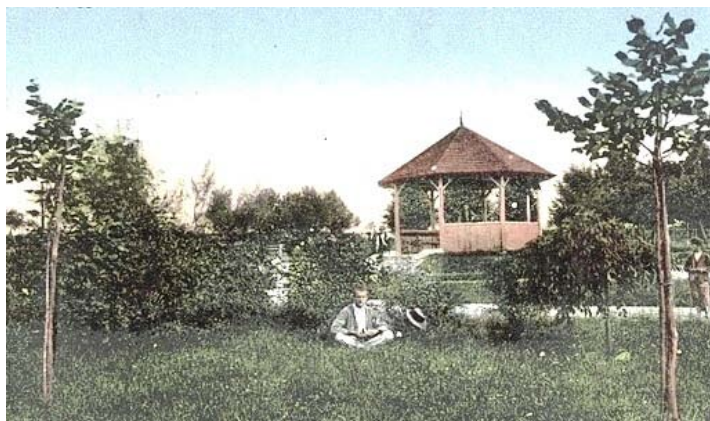

A szobor (már üres) talapzata néhány évvel később

A ma is létező, vasból készült pavilon 1910-ben épült. Évtizedekig adott helyet a kertben játszó zenekaroknak és a vendéglátásnak.

Ekkor rendeltek kerti padokat is a helyi Weiser-gyárból.

Az első világháború előtt (a fából készített zenepavilon)

A kert 1926-ban hat holddal lett nagyobb, és területe a Vécsey utcáig terjedt. Akkor a vasüzem mögötti részen három tenispálya épült az NTE részére.

A zsugorodás 1932-ben kezdődött a strand megépítésével. 1936-ban (amikor a kapukat elszállították) a Csengery út mentén egységes vaskerítés készült (egy darabkája még áll a megmaradt oszlop mellett) nyitott bejáratokkal. Ezek egyike vezetett az akkor már létező strandra.

1942-től a MAORT lakótelepe létesítésével folytatódott a Sétakert területi csökkenése.

- Erre haladt a Csengery úton a város első vízvezetéke Ligetvárostól, a Kisfaludy és a Kórház utcán át, a Teleki út végéig.

Ezt a katonaság építette, miután 1915-ben végre sikeresek voltak a fúrások és vizet találtak a barakk-kórház és a Teleki utcai laktanya területén.

Az 1915-ös, kibontott, 150 mm átmérőjű öntöttvas vezeték a Csengery úton, az Erdész utcánál (2010 őszén a Csengery úton az Erdész utcától a sorompóig a használaton kívül helyezett, régi vezeték fölé új, 160 mm-es műanyag csövet fektettek. A képen jól látható az utca korábbi, nagy kockaköböl készült burkolata is.)

A város anyagi támogatásáért cserébe vezették át a városon, amely így három tűzcsapot és egy közkutat (a Kórház és a Teleki utcák sarkán) létesíthetett a vezeték mentén. Az 1917-ben elkészült vezeték az érintett területen ellátta vízzel a város lakóit is.

A vezeték tolózárait jelző öntöttvas táblák egyike itt látható a megmaradt oszlopon.

Az 1926-ban alapított Délzalai Víz- és Csatornamű Zrt. 2007-ben alakította ki itt kis szabadtéri kiállítását

1921-től a város megszerezte a már létező szakaszt és bővíteni kezdte a hálózatot. A munka 1922-ben a Csengery út vonalán indult a Kifaludy utcától a Fő útig, majd 1927-ben kezdődött a nagyobb volumenű munka, már összekapcsolva a csatornázással.

•A helyi öntödékben (Merkur, Weiser) készült, itt kiállított tűzcsap és aknafedél ebből az időből származik.

A hálózat bővítése során használt, tolózárat jelző táblák

- A csatornázás 1924-ben indult. Közvetlen oka a Postapalota építése volt. Így először a Zrínyi utca legalsó szakaszát csatornázták, majd egy év múlva középső részével is végeztek.

1927-ben indult a nagyobb léptékű munka. Csatornázták a Sugár, Királyi Pál, Rozgonyi, Király, Szemere, Kazinczy (azaz Ady), Csengery, Só utcákat, a Kisfaludy utca alsó, a Zrínyi utca felső részét és az Erzsébet teret.

- A beruházás részeként alakították ki az átemelő telepet az Ady utca nyugati, a szombathelyi vasútvonal déli oldalán.

A szennyvíztisztítóhoz az iszapkotró elevátor és a durva rácstisztító szállítására a helyi Merkur gyár kapott megbízást.

- Mint a fenti képeken is látható, elődeink törődtek azzal, hogy a vízvezeték- és csatornarendszer felszíni elemei milyen megjelenésűek.

Talán e példa ereje hatására is az ezredfordulón több próbálkozás történt az aknák fedőlapjainak művessé tételére, a városhoz kötődés jelzésére. Sajnos, talán a visszhangtalanság miatt is, a kezdeményezés mára elhalt.

•Természetesen, Kanizsa mai értelemben vett csatornázásának elkezdése előtt is építettek a csapadékvíz számára zárt csatornákat a város legbelső részén. A technológia azonban más volt. A csatornák falazatát téglákból alakították ki. A következő képen egy ilyen csatorna 2011-ben napfényre került része látható.

A Széchenyi tér keleti oldala mentén 1905-ben építették (a sarki Plihál-háztól a Fő útig) e csatornát

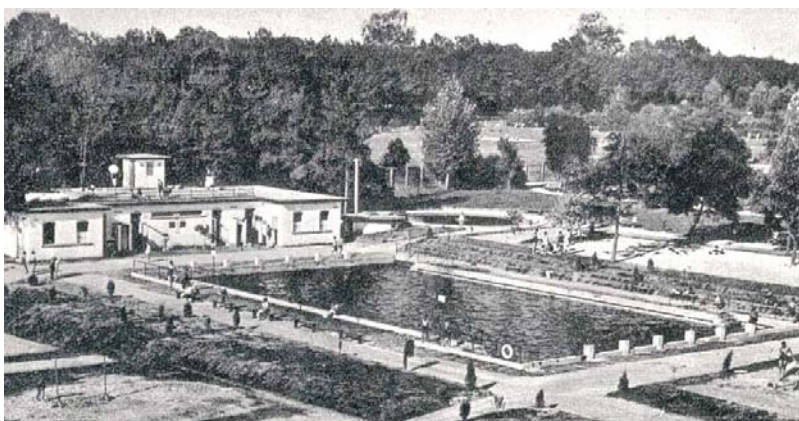
125. Csengery út 47.

- A régóta hiányolt strandfürdő létesítése ügyének előmozdítására, dr. Fülöp György ügyvéd kezdeményezésére 1927-ben megalakult a Nagykanizsai Fürdőegyesület. A városrendezési tervnek megfelelően a Principális-csatorna keleti oldalán képzelték el a létesítményt.
- A strand végül itt, jórészt a volt Merkur üzem területén lett megépítve, az eredetileg tervezettnél szerényebb méretben.

Az 1933-as avatáskor

Az 1933-ban avatott (az avatóbeszédet ifj. Horthy Miklós mondta) strand öltözőjét (volt benne 4-4 kabin a nők és a férfiak átöltözéséhez, ruhatár) a medence északi oldalán a gyár egyik épületéből alakították ki, tetején napozót hoztak létre. Ezen túl felállítottak még 34 külön- és 16 váltókabint.

Az úszómedence átalakítva ma is létezik. 33,3 m hosszú, 18 m széles volt. A gyermekek jelenlegi medencéje helyén alakították ki a kicsik 12 m sugarú körmedencéjét.

Fából építették a büfét, ahol fodrász is működött.

1963

A hajdani medence ma

126. Csengery út 49.

(Villanyerő telep*)

1902

•1928-ig itt működött a Merkur Vasművek.

A gyárat 1893-ban alapította Hirschl Ede és Bachrach Gyula Első Nagykanizsai Gépgyár, Kazánkovács, Vas- és Ércöntöde néven. Nagy tervekkel indultak: mezőgazdasági berendezéseken túl stabil gőzgépek és kisvasúti mozdonyok gyártását is tervezték.

ELSŐ NAGY-KANIZSAI
GÉPGYÁR, KAZÁNKOVÁCS, VAS és ÉRCÖNTÖDE
Nagy-Kanizsán.

Ezennel tisztelettel értesítjük a nagyérdemű iparvállalati közönséget és földbirtokos urakat, hogy az itt helyben **Csergery-utczában** ugyanannal épített **gépgyárunk** üzemét megkezdjük és bátrak vagyunk az alantabb felsorolt gyártmányainkkal, melyeknek szakszerű és pontos kiviteléről a teljes jóállást elvállaljuk, becses figyelmükbe ajánlani:

Készítünk: szaktárgyakat, Gépmozdonyokat, gőzmozgató és szarvátalkozókat, Személygépjárműveket és teherautókat, Száraz és víziúti szerelvényeket, Ágostól készített, Élelmiszerkészítőket, Készletkészítőket (Transzmisszió), Gőzmozdonyokat a legújabb szerkezetben	Tárcsaszárítók készítése, Vízszűrőket, Vízkezelőket, Malomberendezéseket és malomszerelvényeket, Gőzmozdonyokat, Gőzmozdonyokat kézi és járgányhajtásra, Járómozdonyokat, Szakmunkásokat „Tűz” szerelvényeket (legújabb szerkezetű)	Dörzslőket, mozdonyokat, Száraz és víziúti gépjárműveket, Élelmiszerkészítőket, Lakóházakat, kádfürdőket, Hőszigetelő és fűtőket, valamint mindenféle gazdasági gépjárművet és egyéb szaktárgyat.
---	--	---

Minden e szakmába vágó, bármely javítások is a legrovidebb idő alatt a legjutányosabb áron elkészítetnek.

Kiváló tisztelettel

Hirschel Ede és Bachrach.

1894

A gyár emeletes főépülete az utcafronton állt, az udvari részen épült fel az öntöde. Az építkezés kivitelezője Sallér Lajos volt.

•A vállalkozás eredeti elképzelései nem igazán valósulhattak meg, az üzem termelése viszonylag hamar leállt. 1902-ben indult újra, miután 1901-ben létrejött a Merkur Vasművek Részvénytársaság és Josifovics (Josipovich) Milivoj és Fasching Károly mérnökök és tulajdonosok helyreállították az üzemet, száznál több munkást alkalmazva. Ekkor az öntödei munkákon túl, malom- és fűrészgépek, szivattyúk gyártásával foglalkoztak.

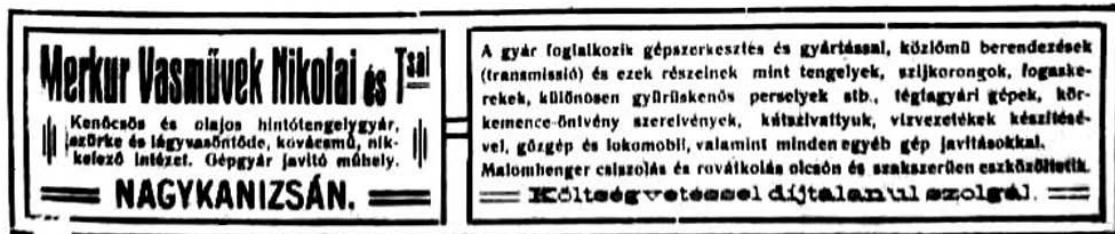
1902

Josifovics – két helyi gyár (a másik a kávégyár volt) sikeressé tételében játszott szerepéért – a helyi iparosoktól „Dísziparos” címet kapott 1908-ban.

A gyár (balra) és környéke 1907-ben
(Steiner Edgár rajza Zsittney Gábor tulajdonában.)

1907-ben a két mérnök megvált a gyártól (tulajdonosként is), helyükre Nikolai Nándor került. Változott a név is: Merkur Vasművek, Nikolai és Társa.

1908

Amikor 1913-ban teljesen leégett a gyár főépülete (csak a falak maradtak), az már részvénytársaságként működött. A Marburgban (Maribor) székelő igazgatóság (a részvényesek között ott volt a marburgi Wirth család) az épületet nem állíttatta helyre, a 150 munkásból 80 tudott továbbra is ott dolgozni. Amikor a város az első világháború végén megkísérelte kisajátítani a részben nem működő gyárat (belvárosinak tartva a telket), a tulajdonosok kénytelenek voltak érdemben foglalkozni a leégett épülettel.

1926

A gazdasági válság nyomán 1928-ban a termelés megszűnt, de a cég öntöttvas gyártmányai helyenként még fellelhetők utcáinkon.

Aknafedél

Áteresz

- A város tulajdonába került épületek egy részét 1934-ben megkapta a komlói Drávavölgyi Villamossági Rt., amely ettől kezdve látta el villamos energiával Nagykanizsát.

Az épületben helyezték üzembe a város akkori (időrendben második) villanyerő telepét. Az itteni generátorokkal elégítették ki a város szükségletét, amíg az országos hálózatba kötés (1938) meg nem történt. Arra nézve nem találtam adatot, hogy az épület mai megjelenését mikor nyerte el: ekkor, vagy még az 1920-as években.

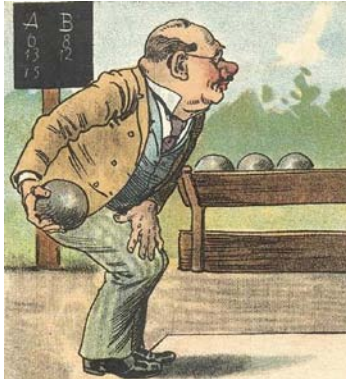
127. Csengery út 50.

- A telken a még álló régi ház mellé (részben helyére) északon időközben felépült a gyógyszerertár épülete.

- Előbbi egy hajdani vendéglő megmaradt része. Bár nem volt nagy, 1876-ban itt, a (akkoriban a Komlóhoz címzett) vendéglőben tartotta előadásait Balassa Károly és Dalmay Artúrné színtársulata. Az erre használt terembe legfeljebb 120-150 néző fért be. 1878-ban itt alakult meg a Nagykanizsai Iparsegédek Önképző Egylete.

Húsz év múlva, amikor már kerthelyiség, tekepálya és lövölde is volt itt, a Vasúthoz címzettként hirdették a vendéglőt.

A 20. század elején, mint több más kocsmá is, a Petrics család tulajdonába került. A korábban népszerű vendéglátóhely a két világháború között szűnt meg.

128. Csengery út 56.

- A századfordulón itt még két különálló ház állt. Néhány év múlva a kapualj kialakításával ezek összeépítésre kerültek, de a két rész eltérő volta ma is látszik.

- Ekkoriban az épületek Hlatkó János férfiszabó tulajdonában voltak Ő 1885-ben vásárolta meg az ingatlant, amikor még csak a déli épület létezett rajta.

Hlatkó 1874-ben kezdte tevékenységét a városban, részben szabóként, részben a Hirschler és Hlatkó cég keretén belül (ruházati) kereskedőként.

A szabóságot egy időre Bécsbe telepítette át, majd 1881-ben kereskedőként korábbi üzlethelyiségükben (Ebenspanger-ház) önállósította magát. 1885-ben itt helyezte el Bécsből visszahozott szabóságát.

Gyorsan jómódú ember és szakmája elismert képviselője lett. Visszavonulása után Sörlei Jenő vette át cégét.

Hlatkó az 1890-es évek első felében bérelte az Arany Szarvas Szállót is.

- Itt élt 1910-es halálakor idősebb Wajdits József özvegye (esetleg családja is).

129. Csengery út 58.

- Kronfeld Mór borkereskedő emeletes lakóháza 1886-ban már állt (valószínűleg már 1874-ben is).

- Kronfeld cége az 1870-es években már működött.

A 20. század legelején a tevékenységével már felhagyott, idős Kronfeld az Ady utca 11. szám alatti bérházban élt ritka műveltségű két leányával, Idával és Camiliával (Emilia).

- A két világháború között az udvar déli oldalán lévő épületben (már nem létezik) pékség működött.

130. Csengery út 67.

(„SZAKI”*)

- Lányi Pál pénztárnok bérháza.

Lányi Pál 1918-ban

Földszintjén kettő, emeletén három lakással épült 1898-ban. Tervezője és kivitelezője Sallér Lajos volt.

- Az épületet, amely egy 1944-es bombázáskor megsérült, a város vasutasai állították helyre, alakították művelődési házukká, udvarán kerthelyiséggel.

A „Szaki”-ként emlegetett intézmény neves műkedvelő csoportokat működtetett. Legismertebbé talán Altai József vezette színjátszói, Papp László vezette néptáncosai, Kodály kórusa váltak.

131. Csengery út 68.

- Gráf Simon vegyeskereskedő építtette 1910-ben.

Az 1911-es városi címtár szerint Gold Ignác szatócsboltja volt itt (TGYM)

- A hely érdekessége, hogy 1941-ben itt létesült, az udvari épületsor végén László és Pálffy cukorkaüzeme. Huszonöt munkás foglalkoztatását tervezték az induláskor, amelyet szerettek volna később megduplázni.

132. Csengery út 76.

- Az 1886 után épült hosszú, földszintes ház a 20. század első éveiben Beierl Ferenc hentes tulajdonában volt. A kevés ház egyike, amelynek (Bécsben készült) öntöttvas kerékvetői máig megőrződtek.

- 1912-ig a ház volt a nyugati oldal utolsó lakóháza. Innen, a sóhivatalig nagy beépítetlen térség terült el: a Blau-féle telek.
Az utca kialakításakor, az 1860-as években itt Blau Pál volt jelentős terület gazdája. Az új út területét kettévágta. Az utca keleti oldalán a terület aprózódása, beépülése a vasútépítéssel párhuzamosan megkezdődött.
Az utca nyugati oldalának mai arculata azt követően alakulhatott ki, hogy a tulajdonos, Blau Lajos 1912-től parcellázta a család itt egyben megmaradt tulajdonát.

133. Csengery út 80. (képek még: Erdész utca 1.a)

- Az 1860-as évek elején a vasútépítés nyomán itt épült négy Gutmann-féle raktárba 1868-ban költözött be a „Cs. k. szab. oszt. hitel intézet magyar sóüzlete” (azaz: Császári királyi szabadalmaztatott osztrák...).

- A bérelt ingatlanon a sóhivatal irodái az 1860-ban már ugyancsak létező sarokházba kerültek. Az így kialakított telep bejárata az Erdész utcából nyílt. A só tárolására használt négy hosszú raktárépület az udvar északi oldalán sorakozott, az akkor még beépítetlen területen. A Só utca későbbi létesítésekor annak házait e „sópajták” elé építették. A hivatal még a két világháború között is működött. Még négy társa volt az országban. Akkoriban Zalán túl Somogyra terjedt ki hatásköre. 52 vagon sót tudtak itt tárolni, a havi forgalom 20 vagonnyi volt.

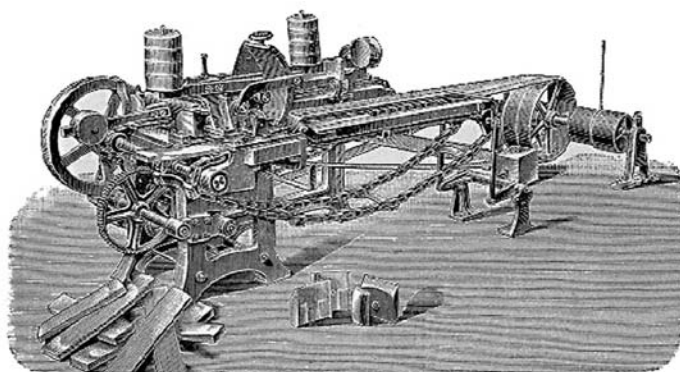
- Az ingatlant 1932-ben Strém Károly vásárolta meg.
- Az említett építmények közül már csak a sarokház áll.

Csengery út 82. (egyben Erdész utca 6.)

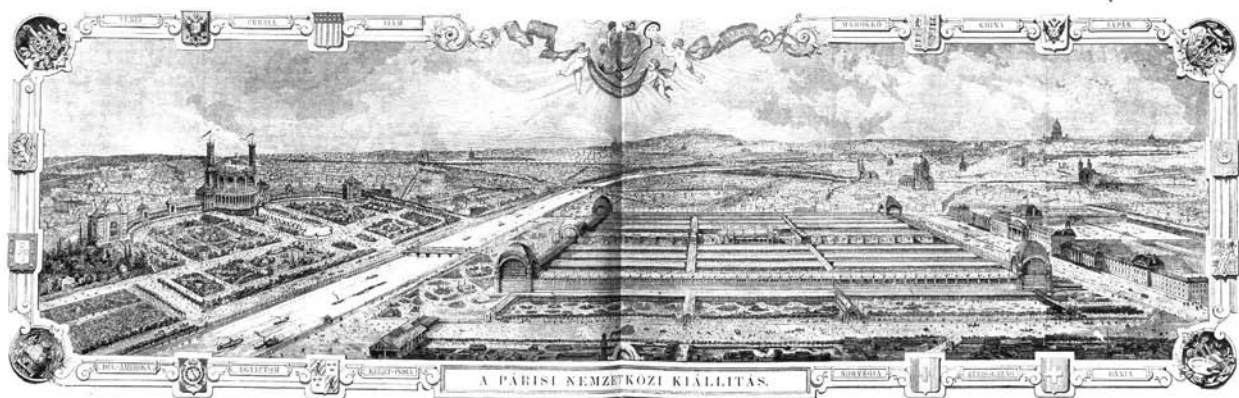
- Lásd: Erdész utca 6.

134. Csengery út 83.

- A később nyitott Wlassics utcától délre, az itt álló és a szomszédos 81.b számú ház telkén (annak belső részén) létesült az 1856-ban Gutmann Simon Henrik kereskedő donga- és hordóüzeme.

Dongagyaluló gép az 1880-as években

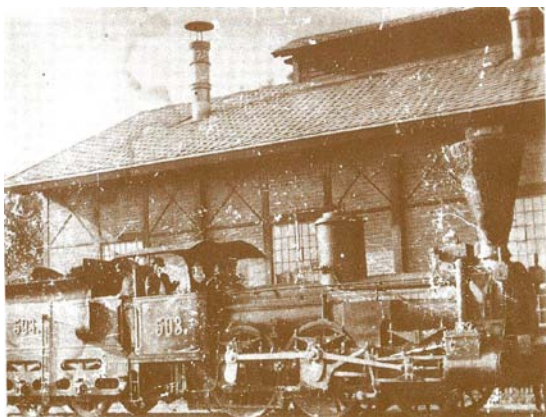
Gutmannék óriási hordója a párizsi világkiállításon és a hordó díszes feneke (1878)

A családtól az üzemet 1932-ben Strém Károly fakitermelő és nagykereskedő vásárolta meg.

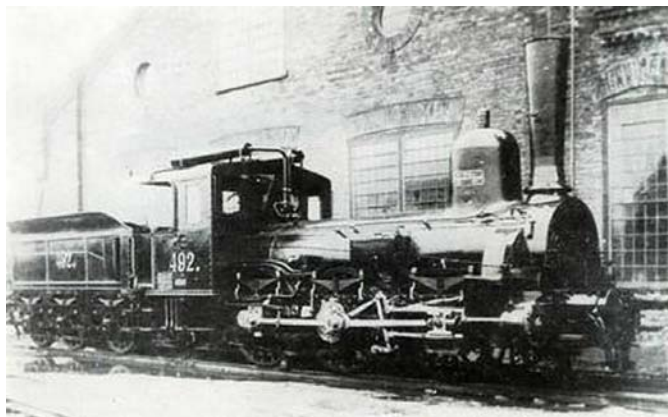
- A 20. század elején, a nem sokkal előbb épült 83. számú ház Grossinger József kádármester tulajdonában volt.

135. Csengery út 84.

A Déli Vasút 503. pályaszámú mozdonya az „egyenes fűtőház” előtt az 1880-as években

A 482. pályaszámú mozdony a régi körfűtőháznál az 1880-as években

- A pályaudvar létesítésekor e részen elsőként egy „egyenes fűtőház” (mozdonyszín) épült, de az állomás forgalomba helyezésekor már kész volt ettől délkeletre a körfűtőház is.

1890 körül

Ez a 24 sugárvágányos körfűtőház már nem áll (kivéve egy kis részét), de fordítókorongja még létezik.

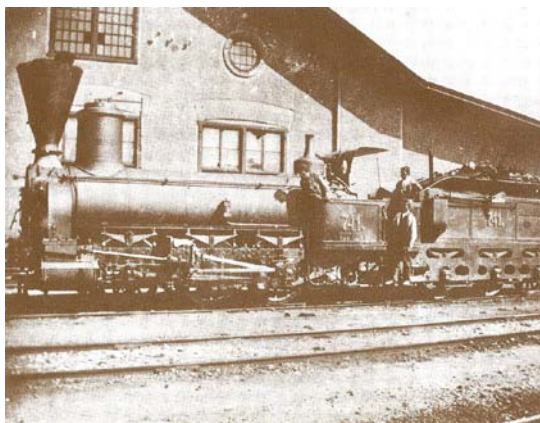
Nem létezik már a mozdonyszín sem, amelyet 1913-ban kocsiműhellyé alakítottak.

A kocsiműhely az 1920-as években

Az első körfűtőháztól délre létesült a későbbi, második (ez még áll) körfűtőház, szintén fordítókoronggal. A Császári és Királyi Szabadalmaztatott Déli Vaspálya Társaság 1901-ben készítette. Kivitelezői Kondor és Feledi budapesti vállalkozók voltak.

Ez a mozdonyszín 12 állással lett kialakítva, műhely és iroda is épült ekkor.

A 741. pályaszámú tehervonati mozdony
az új körfűtőház előtt

1977

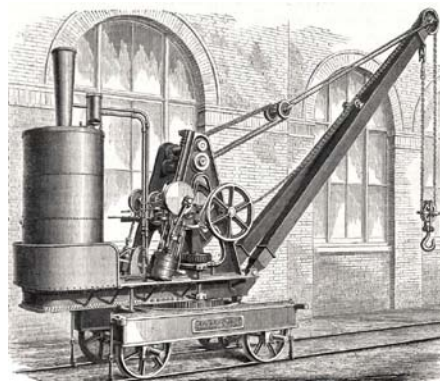
1912-ben a második körfűtőházat is 24 sugárvágányúra bővítették.

•Ebben az időben az 1860 óta működő javítóműhelyben már nagyjából 180 ember dolgozott.

Ekkoriban és később is, az olcsó villanymotorok elterjedéséig egyetlen nagy teljesítményű (gőz)gép hajtotta meg egy műhely összes szerszámgépét. A tető alá szerelt (transzmissziós) tengelyt forgatták meg vele; erről jobbra szíjakkal közvetítették a forgást a munkagépekhez. E rendszer az itteni műhelyben még a 20. század második felében is működött.

Egy gépteremben (1876)

Gőzdaru (1873)

- A fűtőházban már hosszabb ideje figyelemre méltó kiállítás várja látogatóit.

A kiállítás részlete

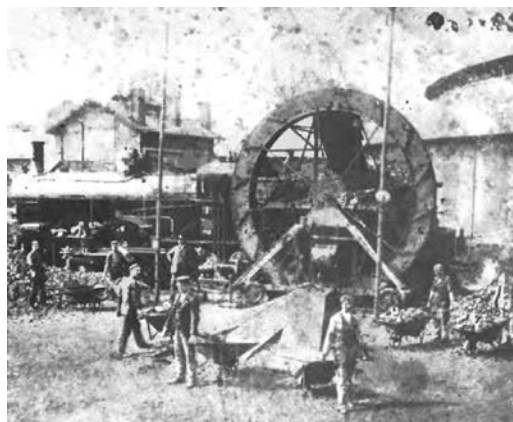
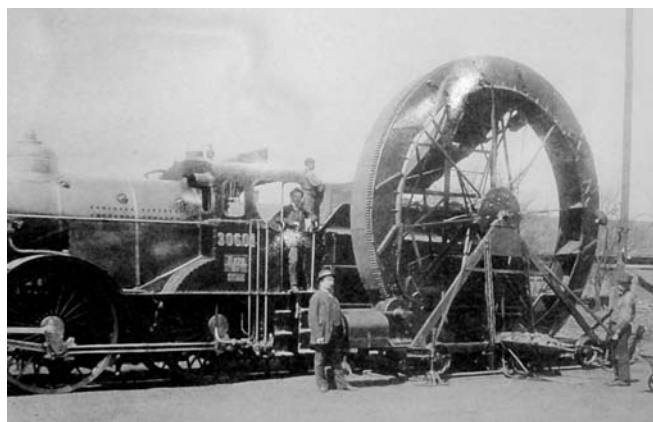
A hajdani gépek, berendezési tárgyak bejelentkezve megtekinthetők.

- Kanizsán született találmány volt a – vasúti szerencsétlenségek esélyét csökkentő – Schilhan-váltó. Schilhan János mérnök (a fűtőház főnöke) alkotását Európa nyugati felén 1905-től kezdték alkalmazni, a Déli Vasút teljes területén 1906-ban tették kötelezővé alkalmazását.

Schilhan és a váltója

Ugyancsak ő találta fel a Schilhan-kereket, amely könnyítette a mozdonyok feltöltését szénnel.

Schilhan-kerek a kanizsai állomáson

Schilhan János

- A pályaudvar fűtőházi bejárata déli oldalán, szemben a sörgyárral áll az utca mentén a hajdani mozdonyvezetői laktanya.

A földszintes, téglával díszített épület 1907-ben épült. Tíz szobával fogadta a mozdonyok pihenő személyzetét.

Az épületegyüttes északkeletről

Víztorony a körfűtőháztól délnyugatra

•Itt jegyzem meg, hogy egy 1898-as adat szerint a városban (nem tisztázott, hogy hol) működött Rütgers Guidó fatelítő üzeme. A vállalkozás a Déli Vasút számára impregnált talpfákat kátrányolajjal.

A cég bécsi volt, de Budapesten is volt részlege, amely az ország sok beruházásán dolgozott. Például a Lánchíd fakockás burkolását is ők végezték.

A Rütgers emlékére kiadott érem

A faanyagok rothadás elleni telítésére saját, szabadalmaztatott eljárásuk volt.

•A fűtőháztól délre eső, az út nyugati oldalán lévő terület neve a vasútépítés előtt az „Akasztófa-dűlő” nevet viselte. Akkoriban a Gyékényes felé vezető országút még az Ady utca folytatásaként, a dűlő másik oldalán haladt. A dűlő neve pedig a város történetének egy érdekes részére emlékeztetett.

1690-ben, a törökök kiűzése után a város tanácsa – bíraskodási jogköre keretében – a főbenjáró bűnök esetére pallosjogot is a kapott.

Ezt hirdette az 1872-ben lebontott városháza erkélyén a törvényhozási időszakokban a meztelen kardot tartó kar.

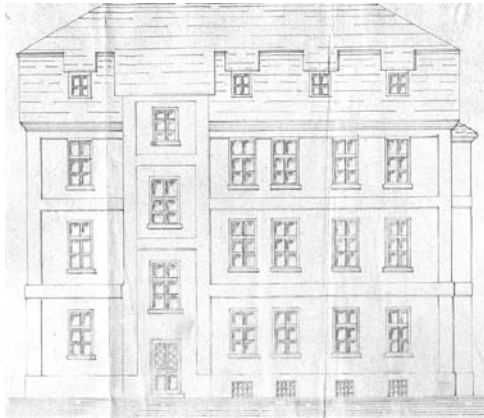
A múzeumban található eredeti alapján készült új pallosjog jelvény az Ady utca 1. számú ház erkélye felett látható.

Ugyanakkor a városnak előírták a vesztőhely létesítésének kötelezettségét is. Az adatok szerint az ide, a város akkori határára került.

A későbbiekben a kivégzéseket Sánc előtt, a Teleki út végén lévő réten hajtották végre.

136. Csengery út 86.

Az utcai homlokzat terve (TGYM)

•Ez a terület is a kávégyárhoz tartozott.

A kétemeletes irodaházuk 1922-ben épült, helyet adva a földszinten a nők, illetve a férfiak étkezdájének (ilyenek korábban is léteztek a kávégyárban), de az irodákon túl a tisztviselők lakásai is itt voltak. A ház elé szép park került.

Ettől északra, hossz tengelyével az utcára merőlegesen ma is áll egy földszintes, téglával burkolt épület. Ebben a gyár munkásai laktak. Megjelenése alapján valószínűsíthető, hogy a gyárral együtt, 1905-ben épült.

Ugyancsak a gyár építtette a mögötte látható másik (vakolt) földszintes házat.

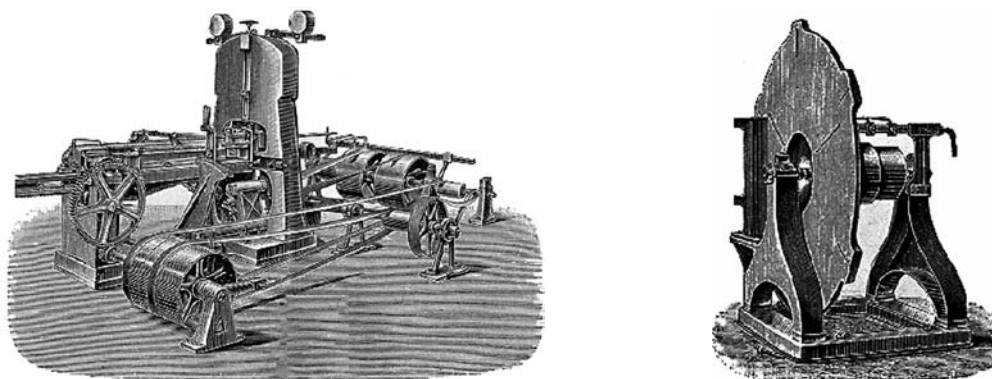
137. Csengery út 87. és 87.a

- 1864-ben az utca e részén négy épület állt. Egyik nagyjából a jelenlegi 87. számú ház helyén, attól némileg északra.

Ennek déli szomszédságában – másik házszámmal – pedig három épület volt egymás mögött, a mostani, 87.a számú ház telkén. Közülük az utca mentén állt egy, amely keskeny emeletes épület volt.

1865-ös adat szerint, akkor már létezett a Bay-féle vendéglő. Nem világos viszont, hogy az említett házak közül melyiket (melyeket) vette igénybe.

- 1880-ban a mai, 87.a számú ház telkén Vogel és Wagner donga- és hordógyárat létesített az ottani épületeket hasznosítva. Az üzem 1883 és 1894 között Vogel Konrád tulajdonában működött tovább.

Donga- és fenékillesztő gép az 1880-as években

Az üzem létesítésekor lebontották az északi, szomszédos házat; helyén elkészült az Erdész utca keleti részének kis darabkája, a telek maradéka pedig két évtizedig beépítetlen maradt és a másik három épület telkéhez tartozott.

Hogy az üzem és a vendéglő működött-e párhuzamosan, nem tudható; az 1901-es térkép szerint a kis emeletes ház és a mögötte álló másik két épület közé már park (kerthelyiség) került. Ebből arra következtetnek, hogy (legalább) az előbbi a vendéglő használta ekkor. Akár az üzem 1894-es megszűnése előtt is lehetett hasonló a terület hasznosítása.

1908-ban Maschanzker Ignác e vendéglő épületeit átalakíttatta. A keleti épület helyére tekepálya került, a középső bővült. Kerthelyiségű vendéglőjének a „Régi kápolna” nevet adta. Ezeket együtt a volt Bay-féle háznak nevezték akkor.

Az „Amerika”

Közben, a század legelső éveiben felépült Bay Györgynek (a teljes telek tulajdonosának), a városi rendőrség kapitányának háza a 87. szám alatt. Bay 1917-ben meghalt, az egész ingatlanra értékesítés várt.

A vendéglőt 1922-től Kumin Ferenc működtette „Amerika” néven. Ekkor már az egész ingatlannak tulajdonosa is ő volt. Éttermét Bay György sarki, volt lakóházában üzemeltette. Ennek funkciója érdemben máig nem változott, de időnként zárva tart, az utóbbi évtizedekben „Vén diófa” elnevezéssel ismert létesítmény.

A szomszédos három épület (a tekepálya és a másik kettő) a második világháború idején még létezett.

- Az 1845-ben született Bay több mint harminc évig, haláláig vezette a városi rendőrség bünygyi osztályát.
- Itt említem meg (bár talán csak névrokonság áll fenn), hogy a 19. század második felében a város fakeskedésében meghatározó jelentőségű volt a Maschanzker & Wilhelm cég.

Maschanzker Mórt és Wilhelm Ignácot halálukkor (1907 és 1906) a magyar fakeskedelem felvirágoztatói között tartották számon Kanizsán.

138. Csengery út 88.

(Kávégyár*)

•1906-ban kezdte meg itt működését a Pátia Pótkávégyár, amely akkor az ország egyetlen magyar tulajdonban lévő kávégyára volt.

A gyárat 1905-ben a helyi Schwarz és Tauber cég alapította, építtette.

Akkoriban a mai lakóházzá alakított épület északi kétharmada létezett, eternit tetővel, az északi oldal két sarkán egy várkastély tornyaira emlékeztető részekkel.

Ma már csak az épület alaprajza utal ezek hajdani létezésére. A nyugati oldalon emelkedett a gyárkémény.

Az épület homlokzatát a korszak szokásainak megfelelően téglával (klinkerrel) fedték és díszítették, valahogy úgy, ahogy az ma is látható a gyár északi szomszédságában álló földszintes házon, amelyben a munkások egy része lakott. Az utcai oldalon két víztorony állt, a területet parkosították.

- Érdekes, hogy az épp működésbe kezdő gyár olyan eszközöket vetett be maga reklámozására, amelyek ma is ismerősnek tűnnek.

1906-ban az Offenbeck és Balázsi céggel bőrkötésű, selyemmel bélelt, sárgaréz sarkú írómappákat készíttetett ügyfeleinek.

1908-ban a „Zala” újrési számához adta ajándékba minden olvasónak zsebnaptárát és öt képeslapját.

Sajnos, nincs tudomásom arról, hogy létezik-e még valahol mutatóba megmaradt példány belőlük.

- 1909-ben a gyárat megvette a Franck Henrik és Fiai cég, amely a „Valódi” Franck Kávépótlékkal országos hírre tett szert. Termékeikből szállították a szomszédos országokba is.

1911-ben déli irányban jócskán bővült az épület. Itt lett az új (cikória) szárító, amit jelzett a rengeteg kémény is.

Ez a magas rész ugyan azonos szélességű volt a korábbival, de a keleti oldalához csatlakozó, annál egy szinttel alacsonyabb egység mégis szélesebbé tette.

Az iparvágány északról vezetett a főépület nyugati oldalához.

A gyár legmagasabb része, a szárító 1924-ben kigyulladt (14 vagon cikória is a tűz martaléka lett), de még abban az évben újjáépítették.

60-80 (a legjobb időkben 140-160) dolgozójukat és cikóriatermelők sorát foglalkoztatták. A segédmunkások (nők) jelentős része miklósfai volt, onnan gyalogoltak be munkahelyükre.

- Az 1933-tól szünetelő gyárban (és az átellenes barakk-kórház egy részében)

Kiadja a Magyar Vörös Krónászt Egyet
Kárp. Tudatósodó Irodája, Budapest.
Éditte par l'Agence centrale de renseignements de la Croix-Rouge Hongroise
Budapest.

A táborparancsnok-
ság bérleg-
letveimának
helye.

A feladó neve: Dr. H. Hamar
Lengyel László
Katonai rangja: Fővezetőkapitány
Nagykanizsa

Jelenlegi tartózkodási helye:
Hungaria
Internál: harcoló egyén.
Bijelmezei: Belligerent Interné.
Sans tax!

LEVELEZŐLAP
CARTE CORRESPONDENCE

No. P. ...

28 15

Gauron Minicorty
Mordaxha 081
Hedra Priematawajina By...
o.p. Limacow
Deutsche Post Osten
Postamt Krasno

1947/1948

A Kanizsára menekült lengyelek egy csoportja

1939-től lengyel menekültek éltek, majd 1941-től internálótábor lett.

Bontás előtt a meghagyottól nyugatra eső épület (TGYM)

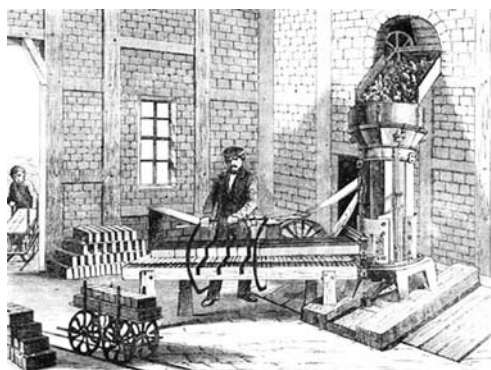

- A gyár máig megmaradt része lakóház.

139. Csengery út 89.

- 1858-ban a Déli Vasút építtette itt fel a város első igazi gyárát. A téglagyár az akkori vasútépítés építőanyagát állította elő. Tégláiból készült a vasútvonal első szakaszának összes magyarországi épülete.
- Amikor e funkciójában feleslegessé vált, a vasút 1863-ban bérbe adta az akkor alakult Stern J. Mór cégnek. Ők 1883-ban a gyárat meg is vásárolták.

Téglavető gép (1859)

Az első világháború küszöbén munkásai száma megközelítette a kétszázat, akik jelentős része a gyár területén felépített lakóházakban élt. A házak részben ma is léteznek a gyári bejárat déli oldalán.

Ugyanebből az időből származnak a még meglévő viszonylag régi épületek is: a déli körkemence (az északi, korábbi körkemence helyén már egy viszonylag fiatal csarnok van) és e két üzemegység között a hajdani, a nyerstégla előállítására szolgáló épület.

Létezik az ennek padlásterére vezető feljáró „híd” is, rajta az agyagbányából ide vezető, a csillék számára fektetett sínekkel.

A hajdani munkások egyik háza

1943-tól működik a gyár földgázzal: ekkor kapcsolódott a városi földgázüzem hálózatára.

140. Csengery út 91., 93., 95. és 97.

- A „Négyházak”. Megjelenésük ugyan teljesen megváltozott, mégis a hajdani épületek.

- A Déli Vasút építtette a 32 lakást főleg fűtőházi alkalmazottainak.

Úgy gondolom, hogy az építkezés közvetlenül a pályaudvar elkészülte után kezdődhetett, de az általam ismert adatok legkorábbika csak 1879-es. A négy épület ábrázolva van az akkori katonai felmérésen.

Annak idején homlokzatát vakolatlan téglá burkolta, a lapos tető is az átalakítás következménye.

Kettő a négy egyforma épületből

- A Négyházak egyikében, a Csengery út 95. szám alatt élt 1901-ben Marvalits József mozdonyvezető, amikor megszületett fia, Kálmán.

Marvalits Kálmán (1901-1982) neves diszkoszvető, súlylökő volt. Pályafutását a Nagykanizsai Torna Egyletben kezdte, Budapesten folytatta.

Marvalits Kálmán

Diszkoszvetésben bajnokságok sorát nyerte (köztük egy angliait is), válogatottságig vitte. 1924-ben a párizsi, 1928-ban az amszterdami olimpia résztvevője volt.

Marvalits József 1910-ben kapta meg az építési engedélyt saját, Babochay utca 45. szám alatti, háza felépítéséhez. Az épület (fényképe a Babochay utca képei között) ma is áll, bár homlokzatát a közelmúltban jelentősen megváltoztatták.

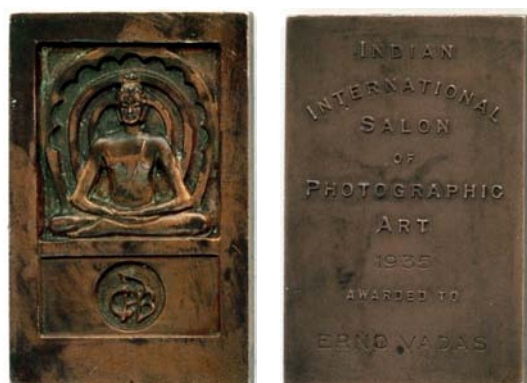
•A Csengery út valamelyik házában – talán itt – született Vadas Ernő (1899-1962), nemzetközi híró fotóművész is.

Libák

Vadas Ernő

Vadas egyik elismerése

Itthon és az öt világrész városaiban rendezett kiállításokon képeivel összesen 67 aranyérmet nyert.

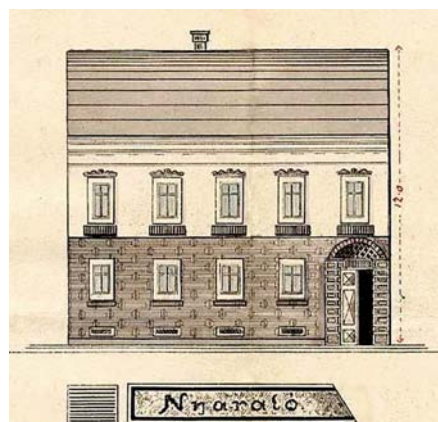
„Libák” című képével 1931-ben a svájci „Camera” című folyóirat pályázatán az egész fotósvilág szavazatai alapján nyerte el az első díjat. Az 1000 aranyfrank akkor egy kisebb budai villa ára volt.

Az egyetlen magyar, akit a Royal Photographic Society (London) Emerson-plakettel jutalmazott (1933). Érdekesség, hogy futballistaként is magyar válogatottságig vitte.

Születésekor apja, Weiss Haus Ernő vasúti kalauzként dolgozott a városban.

141. Csengery út 105.

- Az ezredfordulóig itt egy emeletes ház állt. 1887-ben épült. E helyre Wicher Alajos vasúti hivatalnok kért engedélyt nyaralónak nevezett emeletes háza felépítésére.

(TGYM)

Ugyanakkor a Zalai Közlöny, amikor a ház építésekor bekövetkezett balesetről tudósított, Kohn-féle háznak nevezte.

142. Csengery út 109.

A 19. század végén (TGYM)

•Az emeletes házat 1894-ben építtette a sörgyár vendéglátási céllal, vendéglőnek, sörözőnek. Tervezője és talán kivitelezője is Sallér Lajos volt.

Ugyanakkor az épület déli oldalán, a gyár bejáratáig nagy parkot alakítottak ki. A ház mögött, keleti irányban hosszan elnyúlva cseréptetővel fedett oszlopcsarnok épült, talán kerthelyiségként. Az épület teljes utcai homlokzata előtt ponyvával fedett rész várta a vendégeket.

1909

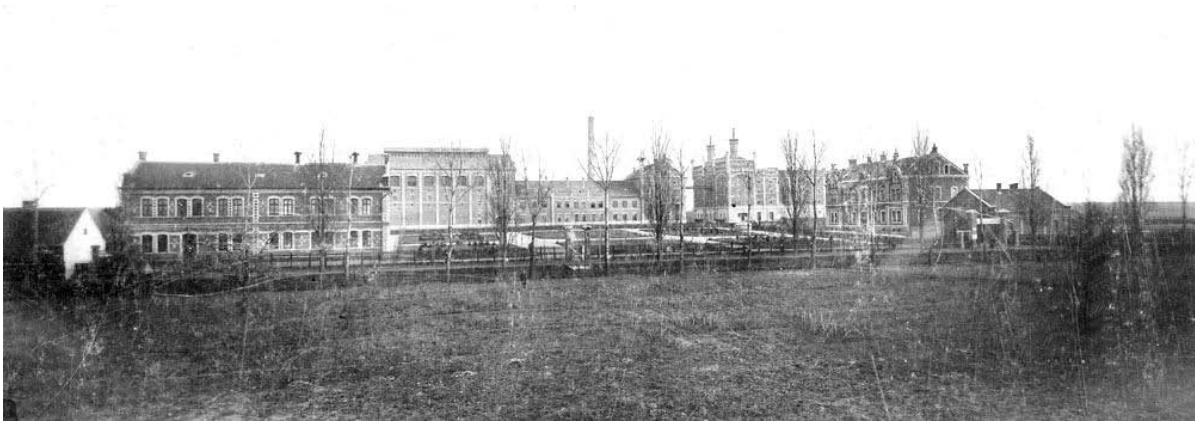
•A gyár, amely 1917-től pékáruk készítésével is foglalkozott, 1922-től a hajdan népszerű vendéglő épületét kenyérgyárként hasznosította.

A Király kenyérgyár volt a városban első nagyüzemi konkurenciája az addig egyeduralkodó kis pékségeknek. 1927-ben került megszüntetésre.

•Az épület – most lakóház – mai megjelenése már jelentősen eltér a hajdanitól.

143. Csengery út 111.

(Király Sörfőzde)

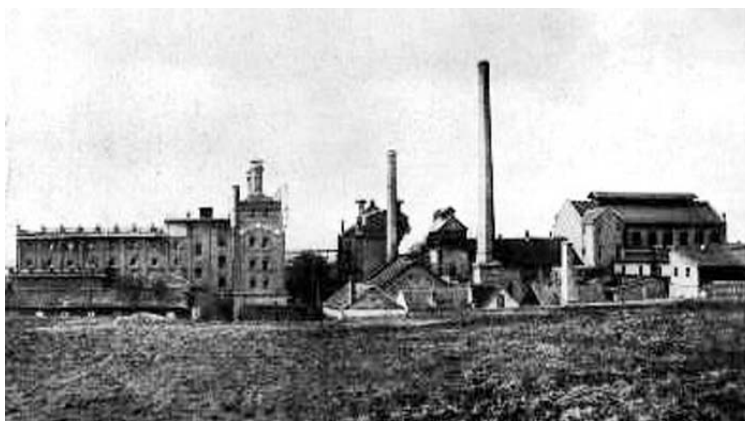

A gyár felépítését követően nem sokkal (Balra a ma 109. sorszámmal viselő emeletes épület – vendéglő – eredeti formájában (TGYM).)

A 20. század első éveiben

A gyár keletről

- A Nagykanizsai Malátagyár és Serfözde Részvénytársaságot helyi vállalkozók alapították 1892-ben.

Felhívás részvény aláírásra.

A NAGY-KANIZSAI KERESKEDELMÉI ÉS IPARBANK kezdeményezése folytán alulírottak, mint alapítók Nagy-Kanizsán egy a modern technika és a kor igényeinek mindenben megfelelő

„sörfőzőgyár részvény-társaság”

alapítására vállalkoztunk.

1.) Az alapítandó vállalat „Nagy-Kanizsai sörfőzőgyár részvény-társaság” nevet nyer Nagy-Kanizsa székhellyel.

2.) A részvénytőke 250.000 ft.

3.) Időtartama ötven év.

4.) Kibocsátandó lesz 2500 részvény, egyenkint 100 ft névértékkel.

Az alábbi személyek vagy meghatalmazott által megkötendő. — Az alulírtak minden által részvényre névértékűket 100 ft-ig és az előzőleg alulírtak feladására részvényeket egy forint kiegészítéssel kifizetendő. — Ötven részvény juttatva az alapítók minden részt felvételre jogosult. — Az alapítók egyenkint az alulírtakhoz fűzve megkötendő, hogy az első három évre az alapítók által kifizetendő részvények 1892. évi július 31-ig bezárólag, még pedig a kereskedelmi Nagy-Kanizsai kereskedelmi és iparbanknál bejegyeztetve.

Kelt Nagy-Kanizsa, 1892. június 29-én.

Kereskedelmi és iparbank részvény-társulat Nagy-Kanizsán.

Gebai Gutmann Vilmos a. k.	Eperjessy Ede a. k.
Hörcher Ede a. k.	Vidár Samu a. k.
Hoschfeld Adolf a. k.	Kaposh Gyula a. k.
Griehart Fülöp a. k.	Griehart Alfréd a. k.
Hua Fül a. k.	Ellen Lajos a. k.
Machavics Már a. k.	Fassler János a. k.
Bettlheim Gyula a. k.	Lodovaky János a. k.

mint alapítók.

1892

Sorszám	Részvényes neve	Résztulaj	Sorszám	Részvényes neve	Résztulaj
1	Gelert Gutman Vilmos	30	35	Dr. Blau Simon	2
	Megyeri Krausz Lajos	300		Vider Samu	50
	Debrai: takarékpénztár	100		Rosenfeld Adolf	5
	Hirschel és Buchsbaum	100		Dr. Rotenschild Jakab	5
5	Tóth Károly	5		Dr. Jókai József	5
	Rapoport Gyula	50	40	Högenfelder József	10
	Goldschmidt József	5		Weiss L. és F.	5
	Fischbacher József	5		Wassil Alajos	5
	Dr. Schreyer Lajos	10		Bau Pál	50
10	Fischer József	10		Blau Lajos	50
	Jan és Káman	1	45	Hochschild: Albert	50
	Kerecsdél: és garbank	300		Grunkel Henrik	5
	Esztergályi Sándor	120		Kohn Adám	5
	Bethlen György	10		Levin Richard	10
15	Sápi Boldizsár	2		Grunkel Fülöp	10
	Altman Mór	5	50	Wassil Árpád	10
	Mintsey Sándor	5		Lowinger Ignác	10
	Kiglic József	2		Bethlen és Gyth	5
	Jerik János	50		Rosenberg Pál	10
20	Hajnen Mór	10		Summer Sándor	75
	Grünhut Alfréd	50	55	Stern M. F.	20
	Leungel Ignác	5		Leutsky Armin	50
	Dr. Szukits Nándor	10		Armut Nathan	20
	Fischer Ignác	10		Vassics János	5
25	Rosenberg Ernő és Richard	5		Papier Sándor	2
	Saller Lajos	5	60	Lakner Zsigmond	50
	Krausz Boldizsár	5		Fischer Fülöp	5
	Györfi János	50		Weinacht Wassentfeld Gyula	100
	Gräner Géza	5		Simon János	10
30	Hechler Vilmos	10		Dr. Schwarz Ádám	5
	Leungel Bernát	50	65	Schmuck Richard	5
	Birk Oszkár	50			
	Koller István	50			
	Klein Péter	10			

Az első részvényesek 1892-ben

A következő évben kezdődő építkezést Konecny és Nedelnik prosznitzai mérnökök vezették. A gyár berendezését a híres Ringhofer cég szállította.

Az építkezéshez két helyi téglagyár hárommillió téglát készített, azon 400-nál több munkás dolgozott. 1894-ben már termelt, elkészült iparvágánya is.

A főépület déli részén volt négy emelettel a malátagyár. Ebben volt a csíráztató hatalmas terme.

Méretét érzékelteti, hogy az 1906-ban rendezett, tízezer vendéget fogadó „dalosünnep” (a 36 dalárdát tömörítő Dunántúli Dalosszövetség rendezte) a teremben került megrendezésre.

Ma helyén a malátagyár újabb épülete áll.

A malátagyártól északra állt a serfőző épülete, amely sok átalakítással ma is létezik. Ezen a részen volt a „munkás kaszárnya” is.

A bejáratától jobbra épült fel egy földszintes, kis sörcsarnok a kapusfülkével, mögötte volt az emeletes irodaház. Ezek az épületek már nem léteznek.

Balra a gyár nagy és emeletes vendéglője helyezkedett el. Mindezek között szép parkot alakítottak ki, amely sokáig a helyiek kedves kirándulóhelye volt.

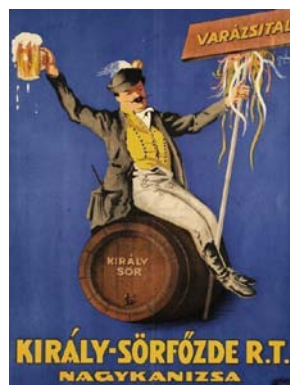
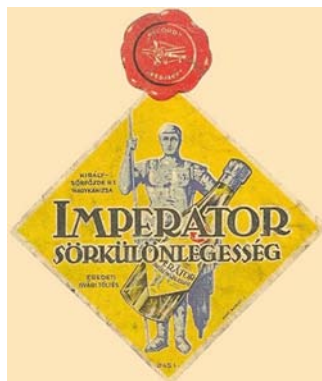
•Az akkori „Zala” újságírója nyilván gyorsan elkötelezett híve lett az új gyár sörének, mert így írt:
„Ha közönségünk tudná, hogy például az itteni palacksör oly pedáns, higiénikus kezeléson megy keresztül, amint azt a modern egészségügy csak megkívánhatja: bizonyosan szívesen itatná a betegeskedő, sápadt gyermekekkel e nagy táporejű, valódi, jó italt.”
A „tápszer” hirdetése:

A gyár söreit hamar megkedvelték az adriai tengerparton, osztrák, német, cseh területeken is.

1911-ben a cég neve Király Sörfözde Rt. lett. Ekkoriban körülbelül 120 munkást foglalkoztatott.

1925

1926

A gyár céhtányérja (komatálja) a század elejéről

Alján mélynyomással:
KIRÁLY SÖRFŐZDE KANIZSA

Oldalán körben felirat:
SZÍV HOZTA SZÍVNEK
SZÍV VÁLCSA MAGÁNAK
HA NEM VÁLTJA MAGÁNAK
ADJA VISSZA KOMÁNAK
KOMATÁLAT HOZTAM
MEG IS ARANYOZTAM
KOMA HOZTA KOMÁNAK
KOMA VÁLCSA MAGÁNAK
AMÍG ÉLÜNK HALUNK
MINDIG KOMÁK MARADUNK

•1927-ben a Dreher-Haggenmacher Rt. érdekkörébe került.

Női alkalmazottak a gyárudvaron

(A felvétel – felirata szerint – a Halász műterem munkája. Az öltözékek alapján az 1920-as évekből származhat. A háttér hordói miatt feltételezem, hogy a sörgyárban készült.)

A gazdasági válság nyomán 1932-ben termelése leállt. A szünetelés időszakában mezőgazdasági közraktárként igyekeztek hasznosítani az épületek egy részét.

A sörgyártás 1941-ben indult újra.

1943-ban, a legelsők között állt át a gyár a városi földgázüzem által szolgáltatott zalai földgáz felhasználására. (A MAORT 1941-ben építette ki gázvezetékét Bázakerettye és Nagykanizsa között.)

- A második világháború végén részben leszerelt és felrobbantott üzem 1956-ban kezdte újra működését.

- Ma a hajdani sörgyárnak csak – az 1965-ben indult, új – malátagyára üzemel.

144. Csengery út 113.

- A kávégyárral szemben, a ligetvárosi telep északi szomszédságában lévő telken hengermalom működött. Létesítői, építésének időpontja számomra ismeretlenek. A telek 1911-ben még városi tulajdonban volt.

Talán a terménykereskedő Blumenscheinekhez kapcsolható az építkezés, mert ismeretes egy 1912-es, Blumenschein Mór (a Csengery út 103. szám alatti, ma is létező kocsmát is ő működtette) számára, e helyre, épület bővítésére kiadott építési engedély.

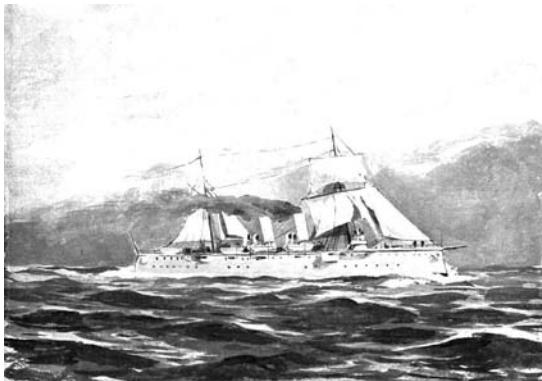
1923-ban már a Spitzer és Stern cégtől vette meg az akkor, e célból alakult Hengermalom Rt.

1927-ben Blumenschein Jakabot és Józsefet is – cégük kényszeregyezsége kapcsán – malomtulajdonosként említették. A két Blumenschein (továbbá Jakab felesége) ekkor már, csak a részvénytársaságon át, részvényesként lehetett tulajdonosa az üzemnek.

A malomban vám és kereskedelmi őrlés folyt.

- A Blumenschein-féle hengermalmot 1927-ben Osterer Károly vette meg. Ő volt a Nagykanizsai Haditengerész Egyesület elnöke, amikor 1943-ban meghalt. Osterer valóban veszélyes kalandok sorát átélő tengerész volt. Tengerészeti iskolát végzett. A haditengerésztől ugyan 1904-ben főhadnagyként leszerelt, de a világháborúban újra ott szolgált.

Azt tartották róla, hogy a Zenta cirkáló tengerésze volt annak elsüllyedésekor. A témában mostanában közzétett tanulmányok névsorai viszont nem említik személyét. Kár...

A „Zenta” torpedós cirkáló vízrebocsátásakor (1897)

A világháborúban

- A telken volt a Toch-féle üzletház is.

Toch Lipót 1906-os haláláig, 40 éven át működött Kanizsán terménykereskedőként. Utódai valószínűleg kevésbé eredményesen dolgoztak, mert a Toch Miksa tulajdonában lévő üzletházat 1924-ben elárverezték.

Az épületek egyike sem létezik már.

145. Csengery út 115. és 117.

•Már folyt a háború, amikor építtetni kezdték itt katonák és foglyok százaival az ország legnagyobb – fertőző betegeknek szánt – katonai barakk-kórházát. 1916-ra készült el.

Időközben az eredeti elképzelés módosult, járvány-kórház helyett tartalék kórház lett belőle, a betegek számára tervezett nyolcvan barakkból csak ötvennégyet építettek fel.

Ennek ellenére monumentális épületegyüttes jött létre. Ma ez nem igazán látszik, mert nagyobb része már nem létezik.

•A telepet északról határoló három barakk még áll, ezekben a telep legénysége lakott. Az utca mentén következő, még szintén létező pavilonban helyezték el a gondnokságot. Mögötte a tisztek 150 méter hosszú barakkja volt, amely 1924-ben leégett.

A következő sávban voltak a telep vízellátását biztosító építmények. A területen két kutat fúrva saját vízvezeték-hálózatot hoztak létre víztoronnyal, amely a keleti oldal kerítése mellett állt. A hálózatot összeköttették a Teleki utca végén épített laktanyával, annak ellátását is biztosítva. Ezt a részt, amely a szomszédos hajdani épületek rovására az idők során déli irányban bővült, városi tulajdonba kerülése óta a vízmű használja. A jelzett terjeszkedés áldozata lett a konyhaként használt két hatalmas pavilon és a kisebb tészta-konyha.

Megmaradt viszont előttük, az utcai oldalon emelt élelmiszer-raktár, az óvoda mai épülete.

A hajdani élelmiszer-raktár

Mindezekről délre terült el a betegek elhelyezésére, kezelésére szolgáló rész. Az utca mentén itt volt az őrség háza és a főbejárat (az állomással összekötő vágány is itt vezetett be a területre), mellette a sebesült tisztek számára négy kisebb pavilon, majd a gőzmosoda. Utóbbi volt mindegyik épület közül a legnagyobb. Tovább délre és kelet felé (erre a telep legszélesebb részén már nyolc sorban) a sebesült katonák barakkjai voltak.

A terület keleti szélén volt a két műtő, nyolc kúrafolyosó (oldalról nyitott, illetve zárt fekvőcsarnokok a tüdőbetegek kezeléséhez) és a kápolna.

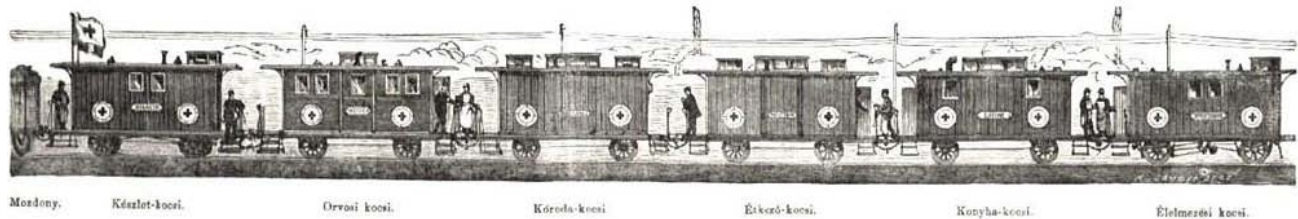
Az utóbb említett épületek java már az 1930-as években eltűnt, mert a város a terület déli harmadán lévő épületeket bontásra eladta.

Ebben a déli irányban, a ma üzemekkel, raktárakkal beépített terület egészen a kórház épületei sorakoztak. A délről szélső házak a ma 3921/3 helyrajzi számú területen álltak.

A különböző rendeltetésű építmények együttes száma száz volt. Az intézménynek lett nagy fürdője, krematóriuma, vágóhídja, kertészete is.

A favázás épületek cementes faforgácslemezről és lyukacsos téglákból készültek. Tetejüket palával fedték.

A létesítményt a pályaudvarral összekötő vágány lehetővé tette, hogy a sebesülteket szállító szerelvények beálljanak a kórház területére.

Sebesültszállító szerelvény (1873)

A Csengery úti oldalon kisvasút járt, amelyet főleg a konyhában elkészített ételek szállításra használtak. A pavilonokat aszfaltozott járdák kötötték össze.

- Megnyitásakor 1600 sérült katonát fogadott be a kórház. Ápolásukra, ellátásukra a katonai személyzetén túl több száz nőt foglalkoztattak.

- A kórház működésének van más emléke is a városban. A köztemető első világháborús hősi temetőjének 1100 sírjában nyugszanak a kanizsai kórházakban elhunyt, különböző nemzetiségű katonák.

- A háború befejeztével az épületegyüttes eredeti szerepét elvesztette.

Középső harmada állami tulajdonban maradt, erősen csökkent kapacitással honvéd- és közrendészeti kórházként működött.

Három barakkjába pedig 1920-tól 1925-ig állami szemkórház volt telepítve. A nagyjából ötven beteget kezelő intézmény a háború elvesztése után lett ide menekítve a közeli Perlakról.

1925-ben, amikor állami jellege megszűnt, a város a szemkórházat a Zrínyi utca 24. szám alá (volt zsidókórház) költöztette.

- Először a telep déli harmadában alakítottak ki szükséglakásokat.

A trianoni békeszerződés nyomán elcsatolt területek menekültjeinek egy részét itt helyezték el. A lakók gyermekei számára a terület közepén az egyik barakkot alakították iskolává.

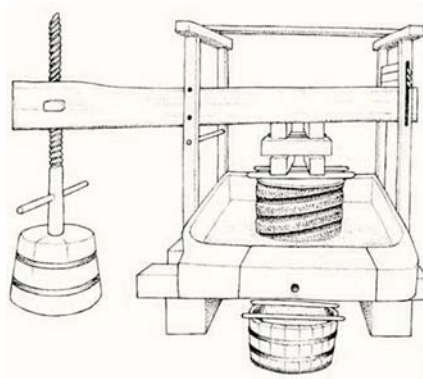
Ugyan e lakások többsége (a mosodától délre eső terület házai) az 1930-as évek végéig lebontásra került, de valamivel később folytatódott a civilek betelepítése. A második világháború végén megszűnt kórház épületeit is lakásokká alakították; az elsők 1948-ban készültek el.

146. Cserfő

(Szent Anna-kápolna*)

- Az erdőirtás helyére települt szőlőhegy középső – az odavezető út folytatása mentén települt – része már az 1786-os térképen is ábrázolva van. Az idők során a szomszédos hegyhátakat is művelésbe vonták, de a hegykapu eredeti helyén maradt.

A Vajda nevű rész parcellázása 1897-ben kezdődött.

Egy cserfői prés 1940-es rajza

- Kápolnája 1818-ban épült.

Harangját 1887-ben szentelték fel. Az első világháborúban rekvirált harang helyett a gazdák Szlezák Lászlóval öntettek új, 130 kg-os harangot 1922-ben. Szintén Szent Anna tiszteletére szentelték fel.

Eredeti, Keresztelő Szent Jánost ábrázoló oltárképe 1888-ban került a helyére.

A képet a 18. század végén adományozta Pfaff János „frank pékmester” – a neves pékek sorát adó család első tagja – a hajdani kórházi kápolnának.

1888-ban, az Ispita bontása után a képet két gazda megvásárolta az itteni kápolnába. Ahogy a helyi lap írta, a vásárlók – Szentes Makár és az öreg Davidovics (nevük alapján kiskanizsaiak) – a szőlőhegynek patrónust (férfi

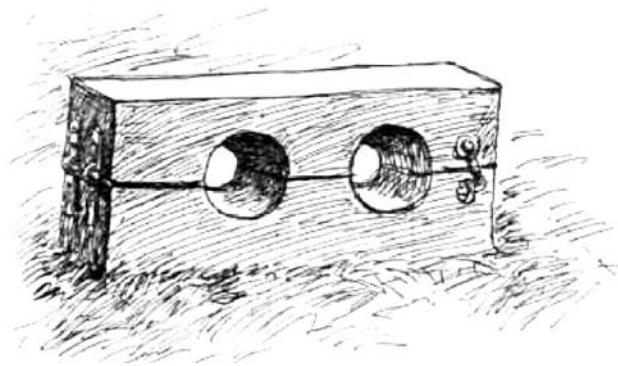
védőszentet) szerettek volna. Választásuk Szent Ambrusra esett. Ezért tervezték Szent János átfestetését Szent Ambrussá, ami azonban valamiért nem történt meg és nem változott meg a szőlőhegy védőszentjének személye sem.

Sajnos az oltárkép mára innen eltűnt.

- A szőlőhegyen hagyományosan két búcsút tartottak: Anna-napit (július 26.) és Mária-napit (szeptember 12.).
- A kápolna mellett öreg fogadalmi kereszt áll; 1807-ben állították.

- Érdekesség, hogy 1908-ig a hegyen tárolta a város, a még tulajdonában lévő két kalodát.

(1894)

Ezek kezdetleges, fából készült szerkezetek voltak. Három nyílás volt rajtuk: egy a lábnak, egy-egy a két karnak. A kalodákat az akkor létesíteni tervezett börtönügyi múzeumnak küldték el.

147. Deák tér

A tér az 1870-es évek elején (TGYM)

(Balról a Deák tér 3. szám alatti épület, még földszintes formájában. Mögötte a Grünhut-ház, a Wlassics-ház és a takarékpénztári palota eredeti változata. Jobbról részben látszik a két Vagner-ház a Deák tér 11. és 12. alatt. Mögötte a Bajer-ház földszintes elődje, az oromfalával az utcára néző Czenek-ház, a még földszintes, de magas tetőterű Lovák-ház. Ennek szomszédságában, a Sugár utca torkolata helyén látható a régi, de már emeletes Babochay-ház, mellette a még teljesen jelentéktelen Weiser-ház.)

A Törökkút és a tér 1890 körül (TGYM)

- A térség, amit ma Deák tér néven ismerünk eredetileg – keleti irányban – jóval nagyobb kiterjedéssel bírt (lásd: Fő út).
 - A templom elé került át az Erzsébet térről 1773-ban a kő szégyenoszlop és itt állt, míg 1835-ben Babochay János városbíró el nem bontatta.
- A szégyenoszlop mellé sokszor kihelyezték a szégyenpadot is. A bűnöst ilyenkor a padhoz kötözték, a nevében megfogalmazott írásos bűnlajstromát és bűnbánatát az oszlopra erősítették, azt olvashatták okulásul a templomból távozők.
- A befejező fordulat (mai helyesírással) általában ekképp szólt: „Ki sorsomat látja, rossz életemnek rendjét olvassa, tanuljon rajtam!”.

Roth Miksa illusztrációja Halis István 1893-as írásához

•1872-től alakult ki a tér részeként a „Suszteralle”. Ez a tér belső részét északról határoló (juhar) fasor neve volt.

A 20. század elején

Nagyvásárokon itt árulták portékájukat a cipészek és a csizmadiák.

„Fapiac” a Deák téren az 1890-es években

- 1873-ban az akkori „Felső templom tér” a Deák Ferenc tér nevet kapta.

- A Deák-tér 1. számú épület előtti részt 1897-ben jelölték ki a bérkocsik egyik állomáshelyéül.

Bérkocsik a századfordulón

A másik az Arany Szarvas szálló elé került. Előbbi a bérkocsik teljes eltűnéséig (még a második világháború után is) szolgálta célját.

A bérkocsikat 1907-től sorszámmal látta el a rendőrség.

1910-es adat szerint 38 fiákerje volt a városnak.

- A templom előtti térségre 1879-ben készítették azt a medencés kutat, amelyet később Törökkútként emlegettek. Geiszl Mór építész és Hild Ferenc kőfaragó műve az utcák öntözését is szolgálta az ugyanakkor ásott kúttal. A kúthoz tartozó vízemelő szerkezet kerek, meghajtó része jól látszik feljebb, a mellékelt, 1890 körüli fényképen.

1934-ben vitték át az Erzsébet tér északi felére a 48-as gyalogezred emlékművének felállítása miatt.

Az első világháború után

1939

- A 48. közös gyalogezred emlékművét – Kisfaludi Stróbl Zsigmond alkotását – 1934-ben állították fel. A kompozíció része Petőfi Sándor alakja is, aki maga is szolgált az ezredben.
- Az Országzászló és előtte Istók János turulmadara először 1933-ban, másodszor 1990-ben lett felállítva.

Istók János

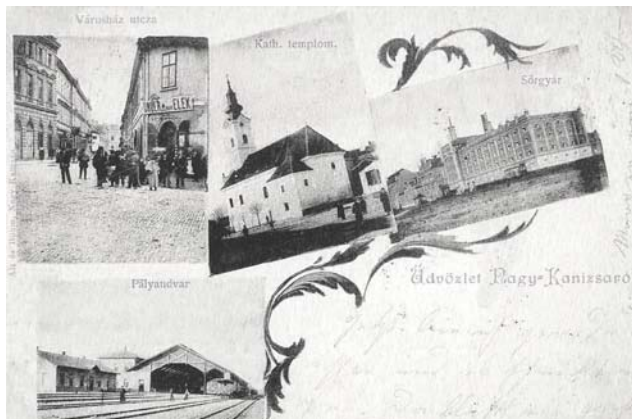
Még létező klinkerezett
útszakasz a téren

148. Deák tér

(Felsőtemplom*)

A 19. század végén

A templom délkeleti sarka 1900 körül

A hajdani berendezés egy
darabja múzeumba
szállításakor

- Az 1730-as években itt már létezett egy fából emelt kápolna. 1764-ben (Halis szerint 1762-ben, 1763-ban) Nepomuki Szent János tiszteletére egy kisebb barokk temetőkápolnát emeltek itt, amelyet a piaristák gondoztak. 1778-ban három haranggal rendelkezett. 1784-ben a város tanácsa betiltotta az itteni temető további használatát. 1815-ben Bankó Károly festett három oltárképet a templom számára. Az 1816-os feljegyzések szerint tornya még nem volt, a három harang 184, 57 és 44 kilogrammos volt. Szentélye kelet felé nézően épült. Volt kórusa, sekrestyéje, külső bejáratú kriptája.
- 1824-ben (eredeti funkcióját már elvesztette a kápolna) jelentősen megnagyobbították, kétemeletes tornyot is építettek hozzá. A bővítés során a kápolna hátsó felét megtartották. Így a templom (ma is használatos) bejárata nagyjából 10 méterrel került nyugatabbra. Az elkészült toronyba kerülhetett a négy harang, amellyel a templom akkor rendelkezett. Ekkortól használhatta a templomot a piaristák gimnáziuma.
- A torony felépültéig a már létező harangokat haranglábakon tartva használták. A haranglábak ott voltak, ahol Barcs (Bartsch) György városi aljegyző, bírósági végrehajtó háza volt a 19. század második felében: a Széchenyi tér mára lebontott keleti oldalán, a 8. számú telken.
- Barcs György főhadnagyként részese volt a szabadságharcnak is. Dr. Arató (Neusiedler) Jenő visszaemlékezésében úgy ír róla, mint aki szívesen mesélt harctéri kalandjairól, de megöregedve már keverte az átélteket a csak hallottakkal, olvasottakkal: „minden csatában ott volt, egy időben több helyen is...”
- A bővítés révén a templom egészen közel került az előtte, a téren álló, 1765-ben már létező uradalmi magazinhoz (raktárhoz). Ebben volt az uradalom mázsaháza is; bérlői pedig rongyot tároltak benne („rongyos magazin” volt az általában használt megnevezése), de a városba látogató színtársulatok is itt tartották előadásait az 1840-es években. A szembeszökő diszharmónia miatt a város 1855-ben megvásárolta az uradalomtól a raktárt és lebontatta.
- Az első toronyórát 1826-ra Hitzelberger Ferenc (az Alsótemplom óráját készítő Hitzelberger fia) helyi mester készítette el. 1844-ben Strasser Lázár helybéli kereskedő, amikor beszerezte a zsinagóga orgonáját, egy másikat a Felsőtemplom számára is adományozott. A feljáró fából készült gerendáit 1877-ben cserélték kőre (Hild varasdi kőbányájából).

1898-ban Hofhauser Antal műépítésszel elkészítették a templom átalakítási tervét. A terv valószínűleg nem valósult meg, bár van hír kisebb munkákról. Leszerelték például az épület déli oldalát díszítő napórát.

1917-ben Pfeifer József, a helyi főgimnázium tanára maga festette fogadalmi képet ajándékozott a templomnak. Ezen Szűz Mária látható, karján a gyermekkel, akik előtt az adományozó és családja mutatják be hódolatukat.

Ugyanekkor készítettett fából két alkotást Münchenben a templom számára Bajer Vincéné: Jézus és Mária szívét.

- 1916-ban és 1917-ben négy harangjából hármat rekviráltak.

Az első világháborúban beolvasztott harangjai közül többnek néhány adata fennmaradt.

A fertályos (negyedeket verő) 400 kg-os harangot a város tanácsa öntette 1825-ben Eberhard Henrikkel Pesten. Ezen a vallásos tárgyú reliefeken túl, rajta volt a város akkori – 1902-ig használt – címere is.

A 620 kg-os nagyharang (Szent György nevét viselte) 1894-ben készült a Seltenhofer Frigyes Fiai cég soproni öntödében. Az öntöde 1000. harangjaként gyártották. A „Zala” akkori cikke szerint a következő két felirat került rá:

„Az ezredik harang emlékéül”

„Dicséretet mondok én istenemnek, valamíg leszek.”

E két harangot 1916-ban, a rekvirálás első ütemében vitték el. Ráadásként elszállították még a templom óraharangját is.

Seltenhofer cégének reklámja 1866-ban

A környék 1916-ban összegyűjtött – elszállításra váró – harangjai a városban

A rekvirálás 1917-ben folytatódott.

Elvitték a 250 kg-os, harmadik harangot is. Ez is Seltenhoferéknél készült, ugyancsak 1894-ben. A „Zala” szerint ezen is volt felirat:

„Zengjen szózatod füleimben, mert a te szavad édes énekem.”

Csak a legkisebb harang, a lélekharang vészelté át a világháborút. Ma is a toronyban található; 1902-ben öntötte a Seltenhofer Frigyes és Fiai cég.

Megjegyzem, hogy 1894-ben a két fiatal haranggal megrepedt elődjeiket váltották fel. Halis jóvoltából ezekről is maradtak fenn adatok.

A korábbi nagyharangot 1756-ban öntötte Feltl Márton Grazban. Társát (ez volt akkoriban a fertályos harang) is ő készítette 1761-ben.

A meghagyott lélekharang mellé 1925-ben öntettek négy új harangot Szlezák Lászlóval. Ezek 600, 350, 300 és 180 kg-os tömeggel készültek.

Az új nagyharangra a koronát felajánló István király, az egyik közepes méretűre a karján a kis Jézust tartó Szent József ábrázolása került.

Ma a toronyban csak három harang található. Az előbb ismertetett kettőn túl még az 1902-ben öntött lélekharang.

- Az 1923-as renoválást Homonnay Vince veszprémi templomfestő és építő végezte.

1927-ben új orgona került az épületbe az Angster cégtől.

- 1941-ben, 1942-ben a 18. századi hajórészek lebontása után egy nagyobb alapterületű, modern részt építettek a 19. századi toronyhoz és hajórészlethez. A bővítés Kiss István szombathelyi katonamérnök tervei szerint történt.

Az 1941-es átépítés előtt

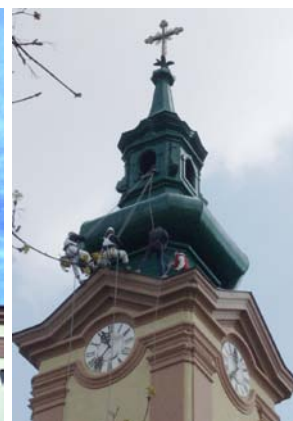

Az átépítés (TGYM)

Az átépítést követően

A templom titulusa 1943 óta Jézus Szíve.

•1908-ban a tűzjelzés új módját vezették be a városban. Nem a Kossuth téri laktanyában fújták meg a kürtöt (bár vonulás közben továbbra is használták), hanem a Felsőtemplom harangjait verték félre és a toronyra a tűz irányába eső oldalon vörös zászlót (éjjel vörös lámpást) tettek ki.

149. Deák tér 1. (képek még: Csengery út 1. és 3.)

(Szomolányi-sarok*)

•A mai épület sarokrésze helyén Németh János szücs (1848-ban már Kanizsán dolgozott) földszintes háza került lebontásra.

•Németh János fia – az 1819-ben született ifj. Németh János – ügyvéd lett.

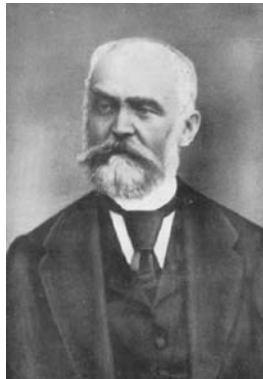
Karrierje kivételes volt. 1846: Somogy megye táblabírája, 1848: Csány László titkára, 1849: a kanizsai járás főszolgabírója, 1862: Zala megye alispánja, 1862: a királyi ítélőtábla bírój, 1869: kúriai (legfelsőbb bírósági) bíró, 1877: tanácselnök ugyanott. 1890-es nyugdíjazásakor a Lipót-rend lovagkeresztjét kapta meg.

Németh János ügyvéd

- 1853-as adat szerint Németh házában tevékenykedett – a városban 1832-ben letelepedő, 1834-ben kölcsönkönyvtárat alapító – Wajdits János „kompektor” (könyvkötő és könyvkereskedő).
- A Németh-házzal keletről az emeletes Wlassics-ház volt szomszédos. A 19. század második felének elején épülhetett.
- Bár, mai értelemben vett polgármestert 1868-ban választott először a város Halvax József személyében, elődjét, Wlassics Antalt már polgármesterként emlegette az utókor. Nem alaptalanul, mert 1857-ben kinevezték polgármesternek, majd 1862-ben megválasztották városbírónak. (Olyan időszak volt ez, amelyben nagyon gyakran cserélődött a város vezetőjének személye, amelyben a poszt neve is változtatott, akár csak a posztba kerülés módjának szabályozása.) Wlassics (apja sóházi főtiszt, anyja Chinorány lány volt) 1844-ben az akkor alakult helyi Védegylet jegyzője, 1848-ban a helyi nemzetőrség egyik századosa volt.

Wlassics Antal

Wlassics Gyula

- Fia, báró (1916-tól, zalánkeményi előnévvel) Wlassics Gyula Zalaegerszegen született, de az elemi iskolát és a gimnázium első négy osztályát (ekkor csak ennyi évfolyammal működött a helyi intézmény) már Kanizsán végezte. Jogászként egyetemi tanár, vallás- és közoktatásügyi miniszter lett. Csengery Antal leányát vette feleségül.

Az udvarban sokáig állt a város egyik legöregebb vadgesztenyefája, amely alatt sokszor tanulgatott az ifjú Wlassics.

- Az 1860-as években Wlassics házában működött (1877-es halála után özvegye vezetésével) Mattosch József szabó műhelye.

Mattosch József,
 férfiruha szabó Nagy-Kanizsán ajánlja
 pesti a pártai minták szeitől kitérő
 keimelből készült a nagy választékban
 levő
férfi öltönyeit
 a legjutányosabb árakon.
 Megrendeléseket pontosan tel-
 jesít. Doltja van: Fűt, Wlasloh-
 fele hűtőben 461. sz. a.
 1867

1867-ben költözött a házba Wajdits könyvkereskedése, újságjának szerkesztősége és kiadóhivatala a közelből (Fő út 14.).

Wajdits József volt, aki 1868-ban újságjában, a Zala-Somogyi Közlönyben elkezdte apróhirdetések közlését. E vállalkozását „Első Tudakozó és Közvetítő Intézet” névvel reklámozta.

Wajdits 1887-es hirdetése

1884-ben Mattosch szabóműhelye helyén nyitotta meg cukrászdáját Graff Ádám. Üzletét tulajdonosa a város második cukrászdájaként reklámozta. Tette ezt nem teljesen alaptalanul, bár kérdés, hogy mit értünk cukrászda alatt. A cukrászda még az 1920-as években is létezett, bár tulajdonosai időközben változtak és a ház is átépítésre került. Graffot Illés Simon, majd Váry Zoltán követte.

Amikor még eredeti formájában létezett a Wlassics-ház (A 19. század utolsó évei.)

- A jelenlegi épületet a Nagykanizsai Takarékpénztár, a megye első bankja építtette székházának a Németh-ház helyére.

Az építkezés 1870-ben és 1871-ben folyt. A mai épületből akkor készült el a Csengery út mentén épült szárny, beleértve a Deák téren a sarki részt is.

A már akkor kétemeletes házat Hencz Antal és Berg Károly építtette. Tervezőként nem nevesített, híres, grazi építésről írt a korabeli sajtó.

Az épület Csengery úti részében kezdte működését 1871-ben a dunántúli távírdai főigazgatóság.

Ugyanitt az első emeleten nyílt meg 1879-ben az Osztrák-Magyar Bank helyi fiókja és székelte az első világháború előtt a Nagykanizsai Szépítő Egylet.

1877-ben a Csengery út 3. szám alatti épületrész földszintjére költözött a posta.

Innen került 1887-ben a Király utca 53. alatti, már lebontott Harmincados-házba.

1891

A ház a 20. század első éveiben és a fiákerek

•1898-ban a keletről szomszédos, Deák téri Wlassics-házra (1886-ban vette meg a takarékpénztár a Zrínyi utcáig nyúló teljes telekkel) újabb emeletet húztak. Morandini Román – Morandini Tamással együtt – ekkor alakította ki a mai egységes homlokzatot és a sarki kupolát. Az utóbbit fővárosi iparos készítette.

A kupola újonnan

A bővítés során a korábban elkészült rész homlokzata érdemben nem változott. Ez szerencsés körülmény, mert annak díszítésével Szász Gyula helyi születésű szobrászművészt bízták meg még az eredeti építkezéskor. Munkájából leglátványosabb a Csengery utcai oldalon az erkély körüli rész. Léteznek még – a korábban épült szárnyon – a kirakatok felső részét fedő ablakok szép öntöttvas keretei is. Az utólag készült részen már más jellegű portálokat alakítottak ki.

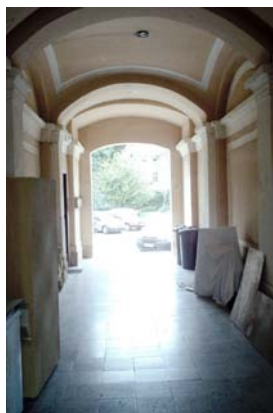
A bővítés kapcsán bécsi tervezőről írt a helyi lap. A fennmaradt tervrajz azonban inkább Morandini Román munkájának tűnik. Ezt valószínűsíti a munka mérete is; csupán az új tetőzetet, illetve a Wlassics-ház átalakítását kellett megtervezni.

A két világháború között

1960

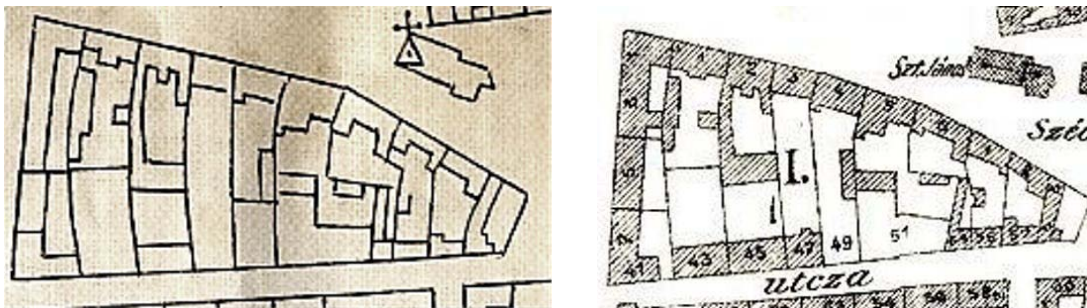

•Az így bővült ház földszintjén, a Deák téri oldalon működött a 20. század elején ifj. Wajdits József könyvkereskedése, lapjának szerkesztősége, kiadóhivatala, majd a sarokrészen Szomolányi Gyula 1924-ben alapított divatáruháza.

Ifjabb Wajdits József

•A 19. század végén egy napfény-műtermet építettek fel a ház udvarán. Az akkori térképekkel viszonylag jól behatárolható az építés időpontja.

Az udvar (balra, fent) 1886-ban és 1901-ben
(1886-ban még nem létezik az épület Csengery utcai szárnyát az udvar közepén lévő nagy épülettel összekötő toldalék: a műterem.)

A következőkben a Zalai Közlöny és a Zala 1914-ig megjelent hirdetési alapján veszem sorba, hogyan követték egymást itt a fényképészek.

- 1894-es hirdetésében jelezte a műterem megnyitását Farkas István. Könnyen lehet, hogy ő volt a műterem első használója.

1894

Farkasnak a hirdetésben emlegetett korábbi helyi működéséről nincsenek adataim, ahogy itteni és későbbi tevékenységéről sem. Tény, hogy csak rövid ideig dolgozott e helyen.

- 1896 áprilisában jelezte hirdetésében Singer Sándor, hogy átvette a műtermet. Ugyanakkor kis hírében a Zala arról is tájékoztatta olvasóit, hogy az új fényképész Makóról érkezett.

1896

Singer Szolnokon

1897 októberében adta hírül a Zala, hogy Singer már hónapokkal előbb elnyerte a nizzai kiállítás nagy aranyérmét. Talán a sikerek is szerepet játszottak abban, hogy Singernek nem volt már sokáig maradása Kanizsán. Az alábbi hirdetésben dicsért segédezők egyike azonban készen állt átvenni helyét.

Fényképészeti műtermemet,

mely a legjobban van berendezve, ajánlom a n. érdemű közönségnek. — Kitérő segéderekkel is rendelkezvén, a legmagasabb igényeket kielégítő művészi kivitelű képeket készítek. — A t. hölgyszemélyeknek öltözök is áll rendelkezésre. Számos látogatást kér

Singer Sándor

fényképész és festészeti műterme Nagykanizsán

a nagykanizsai lakareképzőház épületében, földszint.

Különlegesség: Olajfestmény, Platinotypia és Aquarellek

1898

•Wasserman Antal – Singernek a vajdasági Versecről érkezett segédje – főnöke gyakori távollétei miatt ténylegesen a műterem vezetője lett. Ez az állapot több mint két évig tartott, amikor 1900-ban Wasserman megvásárolta a létesítményt és ugyanakkor felvette a Vértes nevet.

— ÉRTESÍTÉS! —

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a Nagykanizsai Lakareképzőház palotájában (Csengery utca 1. sz.) Singer Sándor féle

FÉNYKÉPÉSZETI

MŰTERMET

tulajdonjoggal átvettém, és azt a modern kor követelményeinek teljesen megfelelően újonnan berendeztem.

Sokoldalú e szakmába vágó tapasztalataim azon kedvező helyzethez juttattak, hogy a n. é. közönség legmagasabb mértékű igényeinek, mindenkor, és minden tekintetben a legjobban és legpontosabban megfelelhessenek.

Készül művészi, teljesen kivitelben mindössen fényplatin-, porcelán-, selyem- és üvegképeket, azokról kis képek után életnagyságukat rendkívül rövid idő alatt.

Minden nagy színpadon újítógépekkel, továbbá a n. é. közönség nagyra értékelt képeire

Nagykanizsa, 1900. október 8. óra.

Kitérő tisztelettel

VÉRTEs ANTAL
FÉNYKÉPÉSZ

Fényképkirakatok.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget arról a lényeges hírtől, melyet műtermemben bevezettem. Ugyanis egy olyan munkaadó a fényképészetnek művészt alkalmaztam, ki a világ első atyjai között, így Párisban a híres Reutlinger-nél is működött és ki művészetének elismerésül egy francia aranyérem tulajdonosa. Ez által műtermem a legmodernebb és a művészi tökély legmagasabb fokán álló képeket állít elő, melyek kérem, méltóztatassék az által meggyőződni, hogy újonnan kiállított fényképkirakataimat figyelemmel megtekinteni tessenek.

Vértes Antal

fényképész, Nagykanizsán.

1900 és 1906

Újdonság!

A n. közönség szíves tudomására hozom, hogy műtermemet előbbi fővárosi és külföldi győztesek mintájára, a mai kor legújabb vívmányai szerint, villamos fényreflektorokkal láttam el, így azon helyeken vagyuk a mai naptól fogva, a legelőnyösebb világítás mellett, az időtartástól teljesen függetlenül éjszaka és vasárnap is reggeli 8 óráig esti 8 óráig felvételeket eszközölhetünk előzetes bejelentés esetén később is. Hírek és egyéb események alkalmából műtermem a kedv esti örökök is nyitva van, úgy, hogy a közönség közvetlen az események látogatás előtt is fényképezéssel megelégedjen. Ezen új előadás szerint felvett képek nemcsak a különleges a nappal felvett képektől. Műtermemet a jövőben is szíves partifogásoknál ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

VÉRTEs ANTAL

fényképész, Csengery utca 1. a Nagykanizsai lakareképzőház épületében földszint.

Külsőre megtekintésre felhívom a közönség szíves figyelmét.

Újítás a fényképészet terén!

A n. é. közönséget tisztelettel értesítem, hogy ezennel fényképészeti műtermemben felvételek minden időben **borul! időben is** villanyvilágítás mellett eszközölhetők. Ezen felvételek a régi módon készültéktől semmiben sem különböznek és reményem, hogy ezen a n. é. közönség kényelmére töreként újítást szívesen fogja igénybe venni. Nagybecsű partifogásokat kérvén, **VÉRTEs ANTAL** fényképész.

== Nagykanizsán, Csengery-utca 1. szám, földszint. ==

Műtermem vasár- és ünnepnapokon egész nap nyitva!

1908 és 1909

1908-ban már elektromos világítás mellett is tudott képeket készíteni Vértes.

Fényképezés elektromos fénnel (1881)

Vértess Antal

Vértessel olyan fényképész birtokába jutott a műterem, aki ténylegesen letelepedett Nagykanizsán, évtizedekig dolgozott itt és a helyi közéletnek is részese lett képviselőtestületi tagként.

- Az 1930-as években Vastag Béla volt a (mára lebontott) műterem tulajdonosa.

Vastag Béla műterme 1940-ben

- 1988 és 1990 között a korábban elbontott kupolát újra megépítették. Címereit 1992-ben a Városvédő Egyesület készítette.

150. Deák tér 2.

(Grünhut-ház*)

- A reformkorban Gobra Ferenc háza állt itt.

A 20. század első éveiben

- A mai ház a Grünhut család lakóháza volt eredetileg. 1860 körül (Tóth Antal szerint 1860-ban) épült, romantikus stílusban, erkélye felett gótikus stílust idéző mérműves rozettákkal, homokkő oroszlánfigurákkal. Építtetője a cégalapító Grünhut Fülöp volt.

A telek akkoriban még a Zrínyi utcáig nyúlt (lásd: Zrínyi utca 45.). Az udvarban még állnak a cég itteni raktárai.

Az udvari homlokzat részlete az 1970-es években

A földszintes nyugati szárny kőkeretes ajtaja

•Földszintjén a család híres gabonakereskedése működött. A Grünhut Fülöp és Fiai gabona- és terménykereskedő cég jelentőségét talán érzékelteti, hogy Fiumében, Balatonszentgyörgyön és Triesztben tárházakat építtetett. Ezeket a Déli Vasút államosítása kapcsán a MÁV vásárolta meg.

Grünhut Fülöp (TGYM)

GrünhutAlfréd (TGYM)

•Grünhut Fülöp fia, Alfréd kereskedő, bankár és neves műgyűjtő volt; numizmatikai és metszetgyűjteményét a múzeum őrzi.
Alfréd testvére, Henrik volt a cég másik tulajdonosa.

•A trianoni határok közé szorult Magyarországon a város korábbi fellendülését okozó nagykereskedelmi (mezőgazdasági terményeket forgalmazó) tevékenység lehetőségei radikálisan zsugorodtak. Nem tekinthető véletlennek, hogy Grünhut Henrik fia, az elektromérnök Elemér a két világháború között már villanyszerelési vállalkozást működtetett a házban. Emellett itteni boltjában árusította is a szerelési anyagokat és az elektromos berendezéseket.

Grünhut Elemér az Auschwitzba hurcolt és ott életét vesztő kanizsai polgárok egyike volt. Egyike azoknak is, akinek emlékét „botlókő” őrzi hajdani háza előtt a járdában.

- Itt jegyzem meg, hogy Simon Géza Gábor a gramophone-anno.eu oldalon közölt írásában foglalkozik két kanizsai céggel, amely a birtokában lévő borítók (itteni fényképeik Simon írásából származnak) tanúsága szerint hanglemezeket is árusított.

Grünhut mellett említi a Transdanubia cég boltját is.

Az üzletet a részvénytársaság a Csengery út 6. szám alatt nyitotta. Főként csillárokat árusítottak, de ott fogadta ügyfeleit villanyszerelő részlegük is. A nagy múlttal rendelkező, erős cég a piaci lehetőségek szűkülése és a gazdasági válság szorítása miatt kényszerülhetett a profiljába nem igazán illeszkedő üzletág indítására. Sokat azonban ezzel sem értek el: 1934-ben a vállalat megszüntette minden kanizsai tevékenységét, beleértve ezt is.

Eternola
gramofon
6 havi részletre
Legújabb
gramofonlemezek
karácsonyi ajándéknak
legalkalmasabb

Szabó Antal fegyver-, lőszer- és ==
sportáru nagykereskedés
rádió és gramofon osztálya

Ki estét otthon kellemes „szórakozásnak”
akarja elköltetni, vegyen egy
GRAMMOPHONT
STRASSER MÁRTON
lát és műszerész
Nagykanizsán, (Fő-ut városházzal szemben),
hol már „20 koronáért” egy tökéletes
hangverseny beszélő-gépet kap.
Nagy hanglemezek 4 K. 50 fillér
Kis „ 2 K. 25 fillér.
Nagy
javító-műhely.

Számítógép alapszerelése után vizsgálataknak ki.

1929 és 1908

Megjötték a legújabb
Hanglemezek:
Lemonade ezredes, Asszonyfaló,
Kakas lánc, Medve lánc, Eva és társai.

Kaphatók:
STRASSER MÁRTONNÁL
NAGYKANIZSA,
a legújabb „REK” hanglemezek részleteivel.
„GLA” gumikülönlegességek (preservatív.)

Megjött az aranyeső
hanglemezekben
Minden vételkínálat nélkül halgassa
meg **STRASSER MÁRTONNÁL**
az **Unczili Smunczilit**
és a többi újdonságokat u. m.
Cigányprímás.
Király Ernő mulat.
Magyar bakák a határon.
Futóbolond.
Sokszor úgy szeretnék sirni.
A mozi zongorás.
Százforgó bankó.
Temetés volt a faluban.
Újdonságok Solitól, Steinhartól, Ki-
rálytól. Különösen sikerült Steinhart
legújabb kupléi: Weinstoch bacas a
nevelő. A nagy igényű Abelsz.
„Odeon” világhírű hanglemezek leírata.
Olla gumikülönlegességek.

A hanglemezek 1912-es és 1913-as kínálatából

Grammophonok
és lemezek
helyszűke miatt
nagyon
olcsó
árban
eladók

IFJ. W. WAJDITS JÓZSEF hangszerkereskedésében.

Grammophonokat
eredeti gyári árakon nagy
választékban raktáron tart
IFJ. Wajdits József
Nagykanizsán.
Eladás részletfizetésre is.
TÖRLESZTHETŐK
havi 3 koronás részle-
tekben. — Fizetendők
2 éven belül.

1912 és 1908

A legújabb beszélő gépek

Mascagni Record-Grapho-Phonografok.

== A legjobb műmechanika. • Teljesen zajtalan működés! ==

Egyedüli raktár és képviselő Nagykánizsa és Zalamegye részére

FISCHÉL FÜLÖP könyvkereskedése Nagykánizsán.

BEMUTATÓ-HANGVERSENY hétköznapokon este 6 órákor.

1902

1896

151. Deák tér 3.

(Hild-ház*)

•A reformkorban Lackenbacher József háza állt itt.

E földszintes házban volt az 1850-es évektől 1868-ig – a postahivatalok állami működtetése kezdetéig – a város postája. Az utolsó postamester, Chinorány Boldizsár három beosztottjával végezte itt tevékenységét.

1910 körül

- Az akkor még földszintes ház emeletesre alakításának tervét 1885-ben készítette el Eisinger Henrik akkori tulajdonos Geiszl Mórral. Geisz Mór ismert tervén az épület nem a mai formájában szerepel. Eisinger ugyanekkor telke átellenes végén (lásd: Zrínyi utca 47.) is építkezett. 1892-re a földszintes ház már biztosan a mai állapotába került.

- Az időközben Antal Jenő nagyvendéglős tulajdonába került épületet 1925-ben vásárolta meg az itt működő Gazdák Biztosító Szövetkezete, amelynek irodája is ide került. A kereskedőház helyet adott a Hild Ferenc kőfaragó és fia által 1882-ben alapított „első nagykanizsai temetkezési vállalat”-nak is.
- Az első Hild, aki szerepet játszott a város történetében id. Hild Károly soproni kőfaragó volt. Az ugyancsak soproni Schármár Jánossal együtt építették fel az 1945-ben leégett városházát.

Soproniként is volt háza Kanizsán, a Király utca 4. szám alatt. Varasd mellett kőbányát is birtokolt. Innen származott a Felsőtemplom előtti – 2008-ban elbontott – kőből faragott lépcső anyaga.

Ezek az ingatlanok később a kanizsai Hildek tulajdonába kerültek.

•Hild Ferenc („nagy Hild”) 1875-ben szerzett engedélyt a kőfaragó mesterség kanizsai folytatására. E tevékenységet bővítette 1877-től koporsók árusításával, majd 1881-től temetkezési szolgáltatásokkal.

Hildék pecsétje 1879-ben
(TGYM)

A cég neve ekkoriban szinte követhetetlenül változott. A változatokban szereplő „S.” talán nem is a család valamelyik tagjának keresztnévére utal (nem találtam megfelelő nevű személyt), hanem a német kőfaragó szó (Steinmetz) rövidítése. A temetésekhez gyászkoksit szereztek be, 1882-ben Horschetzky helyi aranyművessel háromnegyed méter magas, ezüst halottkísérő keresztet készíttettek. Ekkor Első Nagy-Kanizsai Temetkezési Vállalat (Hild S.) néven ismert a cég. Ügyvivője Hild László volt.

1885-ben a temetkezési részleggel, Hild S. Temetkezési Vállalat néven találkozhatunk.

A vállalkozás 1887-től Hild E. L. Temetkezési Vállalat a „Részvét”-hez néven működött tovább, de ugyanakkor létezett a Hild S. építő és kőfaragó üzlet is. Ferenc testvére (?), Hild László („kis Hild”) – 1922-ig volt a temetkezési vállalkozás ügyvivője – 1900-ban szervezte meg a városban az Első Temetkezési Egyesületet.

Hild István (Hild Ferenc 1922-ben meghalt fia) emlékére a város polgárai 1926-ban jótekonny célú temetkezési egylet hoztak létre.

A céget – testvére halála után – Ferenc másik fia, József egyedül vezette. Ekkoriban már építőanyag és gabona kereskedésével is foglalkoztak.

152. Deák tér 4.

(Lackenbacher-ház*)

- Lackenbacher Heinrich építtette a 19. század első negyedében, romantikus stílusban, kökeretes kapuval. A ház eredeti homlokzati díszítményei az idők során jórészt eltűntek.

•Itt élt az 1777-ben Csehországban született Horsetzky Mór, a város tudós orvosa. Az 1811-től Kanizsán tevékenykedő Horsetzky bérlőként került a házba, aminek házassága révén (1812-ben felesége lett Lackenbacher Heinrich leánya, Julianna) 1847-ben már tulajdonosa is volt. Van vélemény, amely szerint a házat ő építtette a korábbi épület helyén, vagy átalakításával. Feleségével haláláig élt együtt, 16 gyermekük született. 1859-ben halt meg Nagykanizsán. Megnyitásakor (1832) őt választották az izraelita iskola igazgatójának. Megszakítással ugyan, de e tisztségét 1857-ig megőrizte. Munkásságát a Magyar Tudományos Akadémia is elismerte, amikor 1845-ben tagjai közé választotta. Egyik gyermeke a sok közül, a szintén hosszú életet élt Sándor (1911-ben halt meg) a MÁV főmérnöke lett. A szabadságharcban Komárom várában tüzér hadnagy volt.

•A házat 1890-ben a gabonakereskedő, bankár Lessner Henriktől (ő 1880-tól volt tulajdonos) vette meg Clement Lipót, volt palini bérlő, aki 1889-ig volt a Hadastyán Egylet elnöke.

Clement felesége, Godina Vilma az 1887-ben alakult Keresztény Jótékony Nőegylet első elnöke volt.

Godina Vilma (Clement Lipótné)

•A ház 1898-ban Grünhut Alfréd gabonakereskedő, műgyűjtő tulajdonába került. Így hosszú ideig Grünhut-házként ismerték. Felesége, Dobrin Irén (Dobrin Benő leánya) felmenői között szintén voltak Lackenbacherek.

•Az épületet (pontosabban: 5/8-ad részét) 1940 végén vette meg a Jézus Szíve Római Katolikus Plébánia. A plébánia a vásárlást (a megvásárolt rész tulajdonosa dr. Gross Dezső ügyvéd özvegye, Grünhut Lúcia volt) követő jogviták miatt csak 1942-ben tudott beköltözni a házba (az Eötvös tér 30. szám alatti Köhler-házból).

•A Lackenbacher (nevüket időnként Lachenbacher formában találjuk) család 1790-től 1835-ig a város kereskedelmi életének meghatározó tényezője volt.

Villányi Henrik szerint Lackenbacher Moses 1750 körül született Kanizsán. Apja, Lackenbacher Isacher Bernath Burgenlandból (Lakonpack településről) vándorolt a városba, amikor Kanizsa megszűnt várkerület lenni (a 18. század eleje).

Moses mellett még három fia volt: Heinrich, Ignaz és Israel (ő 1824-ben halt meg). Kezdetben a Batthyány-uradalom terményeit forgalmazták, majd a hadsereg szállítójaként előbb Zala és Somogy, aztán Baranya, Sopron és Vas megyékre is kiterjesztették működésüket.

Moses testvéreivel létrehozta a Lackenbacher M. és Társai nagykereskedelmi céget. Ennek beszerzési központja Kanizsán volt, irodája, elosztó intézete (kiterjedt működésük miatt) Bécsben. 1805-re a Lackenbacher-ház már a monarchia egyik legnagyobb élelmiszer-szállítója lett. Társzekerei Milánótól az Inn völgyéig vitték a

hadsereg számára az élelmiszert. 1808-ban Lackenbacher Moses megkapta a császár-királyi szabadalmaztatott nagykereskedő címet.

1814-es halála után a céget Heinrich (Moses testvére) vezette tovább. Ő építtette a házat és hozzá a raktárakat. Itt működött a nagykereskedelmi cég irodája is. A vállalkozás az 1850-es években (más adat szerint 1835-ben) szűnt meg. 1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesületnek (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedőkről készített felsorolásában már csak egyetlen említése van a Lackenbachereknek: Lachenbacher Jos. és Társa likörgyártással és terménykereskedelemmel foglalkozik. A fennmaradt iratok szerint Lachenbacher I. S. és Társa 1843-ban kért engedélyt likörgyártó üzem létesítésére, 12 ember foglalkoztatását ígérve. Arról nem ismerek adatot, hogy a vállalkozás hol és meddig működött.

E házat azonban még 1863-ban is Lachenbacher-háznak nevezték.

- A bécsi irodát Moses Kanizsán született fiai (Bernath 1789, Heinrich 1784) vették át; eredményesen. Jelentőségében az hamarosan túlszárnyalta a kanizsai céget. Mindketten birodalmi nemességet kaptak (1824) és katolizáltak.

- Itt jegyzem meg, hogy a nagykereskedők számának növekedésével új foglalkozási ág jelent meg a városban.

Bevásárlók (Krobotenfahrer, azaz kocsis küldött) százai kezdték járni Muraközt és Horvátországot, felvásárolva megbízóiknak a nyersterményeket.

A jellegzetes, nehéz lovakkal befogott, hosszú szekerek vándorútjainak a vasúthálózat kiépülése vetett véget. Utódjaik még néhány évtizedig vonattal közlekedve ügynökösködtek, akkor már a város jelentősebb iparosainak megbízottjaként is. Szombatonkénti hazatérésük jelentős forgalomnövekedést okozott a gyékényesi vasútvonalon.

153. Deák tér 5.

(Axenti-ház*)

A 48. közös gyalogezred zászlószentelésekor, 1901-ben

•A házat Axenti János görög származású bőrkereskedő emeltette, akit 1810-ben vettek fel a város „purger”-ei (Bürger: polgár) közé. 1817-ben épült, klasszicista stílusban.

Figyelemre méltó az eredeti, kőkeretes kovácsoltvas pinceajtó a kapu alatt. 2006-ban állították helyre.

A ház következő tulajdonosa Axenti fia, a szintén bőrkereskedő György lett.

Bőrkereskedés átadás
 és
 szőlő és ház helyek
 ELADÁSA

Alulírott nyugalmazott életbe
 lépni öbajtva, saját házában levő
 bőrkereskedésomat teljes felszerelés
 a helyiségekkel átadni az ide
 korom. Az átvételre bővebbi értesü-
 lést egyedül általam nyerveknek. —
 Szinte kijelentem, hogy a szent
 gyógyvári szőlőhegyen levő, szép
 és jöfökvésű szőlőm-t, egy két be-
 lyon levő, házi fundust szabad kés-
 ből örök árba bocsátom. Minden to-
 vábbi általam tudható meg. 5163-3.
 N.-Kassa márc. 1882.

AXENTI GYÖRGY.

1882

- 1891-ben vásárolta meg a házat Reichenfeld Gyula, miután Axenti 1885-ben meghalt.

Reichenfeld Gyula

Az országos szaktekintélyű magnagykereskedő és exportőr 1879-ben alapított üzlete a házban kapott helyet.

- 1844-ben Zalában elsőként, országosan ötödikként helyben is megalakult a Védegylet. Tagjai határozták el a helyi takarékpénztár létrehozását is. Tervük 1845-ben meg is valósult.

1845 és 1862 között ebben az épületben működött a megye első bankja, a Nagykanizsai Takarékpénztár, majd a Széchenyi tér 4. számú házba költözött.

- A házban lakott Knobloch Frigyes a tűzoltó-zenekar karmestere.

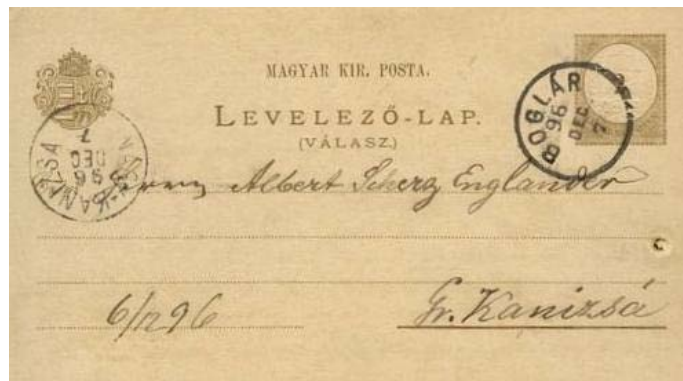
154. Deák tér 6.

(Scherz-ház)

•Az épület a 19. század közepén már állt, de mai homlokzata a 20. század első éveiből származhat. Az 1897-ben meghalt Scherz Albert, a csurgói uradalmat is bérlő gabonakereskedő háza volt.

•Scherz 1860 táján alapította nagykereskedő cégét Engländer Lajossal. A nevéssé váló cég fiókot működtetett Budapesten is.

Egy 1874-es cikk szerint Scherz Zsigmond (Albert testvére) gabonakereskedő, Jakab gabona- és borkereskedő, Luiza divatárus volt akkoriban.

A 18. század végétől a városban élő Scherz család tagjai a későbbiekben is jelentős szerepet játszottak Kanizsa gazdasági életében.

•Érdekes módon 1884 januárjában a város virilistáinak felsorolásában Scherz Albert gabonakereskedő (280 Ft) mellet megneveznek egy további Scherz Albertet, aki „piperész” és adója 239 Ft. 1883-ban is hasonló a helyzet, bár akkor a foglakozás és az adó mértéke nincs megadva.

A dologgal kapcsolatban jelenleg csak találgatni tudnék, hiszen nincs adatom arról, hogy a gabonakereskedő családjában, rokonságában viselte volna még valaki az Albert nevet.

155. Deák tér 7. (képek még: Széchenyi tér 14.)

(Kőnig-ház*)

- A korábban itt állt földszintes házat az 1864-ben meghalt Wusztl Alajos birtokolta.

A templomtól balra a még földszintes Wusztl-ház 1890 környékén

Könyvkötő és könyvkereskedő volt. 1836-ban megkísérelte nyomda alapítását is, de engedély hiányában terve nem valósult meg. 1847-ben Kanizsa városbírója választották.

Fia, szintén Alajos szappanos-mesterként és városi kamarásként (pénztárnok) szerzett magának ismertséget.

1904-ben

- A korábbi ház helyén 1898-ban Wusztl Lajos – a fiatalabb Alajos fia – a Dél-zalai Takarékpénztár főtisztviselője építtetett magának emeletes házat, eklektikus stílusban.

Wusztl Lajos (TGYM)

- Özvegy Wusztl Lajosné 1908-ban Flora, a tavasz istennője szobrát ajándékozta a városnak. A szobor a Sétakertbe került, későbbi sorsa ismeretlen.
- 1916-ban dr. König József fogorvos vásárolta meg az épületet. Az ő megrendelésére készítette 1927-ben Éber Sándor festőművész a bejáratnál látható – Szent Apollóniát, a fogászok védőszentjét ábrázoló – freskót.

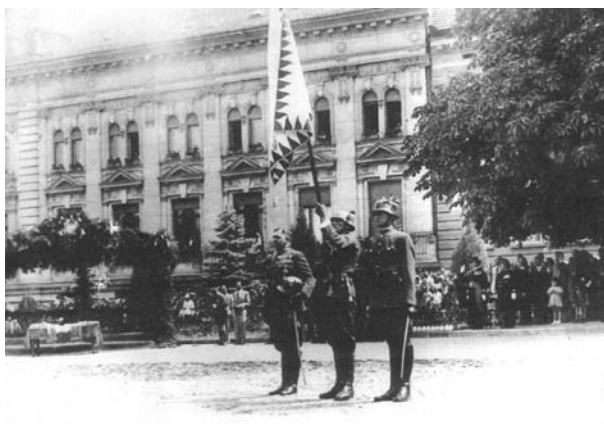
A házat tulajdonosaik az elmúlt években – példát adóan – felújították.

Deák tér 8. (egyben: Fő út 16.)

Lásd: Fő út 16.

A bank palotája 1910 körül

1938

156. Deák tér 9.

(Wellisch-ház*)

•A 18. századi városképet idéző, barokk, oromfalas polgárházak egyik utolsó példája. A telek korábban a Kölcsey utcáig terjedt, ma ott 10. számmal újabb építésű ház áll.

•Tulajdonosai a boltjukat itt működtető fűszer- és gyarmatáru-kereskedők voltak: a 19. század második felében Wellisch Sámuel, 1901-től Rosenthal Jakab. Az 1930-as évektől Kelemen Rezső fűszer, csemege, gyarmatáru nagy- és kiskereskedése működött az épületben.

Kelemen Rezső

•Idősebb Wellisch Samu 1845-ben egyik alapítója volt a „Kanizsai Takarékpénztár egyesület”-nek.

A Wellischek leginkább a 19. század második felében játszottak jelentős szerepet a város kereskedelmi életében. Wellisch János egy 1851-es kimutatásban méterárúkereskedőként szerepel.

A Rosenberg (János) és Wellisch (József) cég a fűszerkereskedésben (1850 körül alapították, 1885-ben vette át tőlük Marton Adolf) szerzett jó nevet. 1869-ben ott voltak a Nagykanizsai Gőzmalom cég alapításánál is, amely a Vár úti malmot működtette tovább.

•Nehezen határoztam, hogy hol emlékezzek meg Mikolasch Samu fényképész tevékenységéről.

Az viszont egyértelmű, hogy személye említése nélkül a fényképezés helyi történetéről még vázlatosan sem szabad írni. A kezdeti időszakban, amikor a fényképészek egy-egy vidéki városban inkább csak egy-két évig dolgoztak, ő évtizedeken át készítette Kanizsán fotóit.

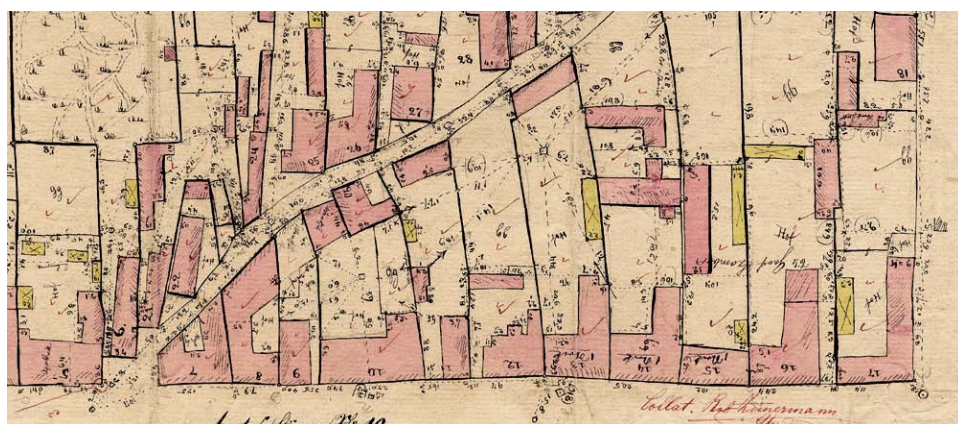
Egy korai felvétel

Műterme helyét nem sikerült megállapítanom. Az első hirdetéseiben az eligazodást segítettően megadott cím – Piarista utca – nem volt egy hivatalos utcánév. Talán a piaristák temploma és gimnáziuma közötti térséget: a Deák tér északi oldalának egy részét és a Fő út felső szakaszát érthették alatta. Az ugyancsak említett távírdai hivatal a postán (ekkoriban a Deák tér 3. szám alatt állt földszintes házban volt) működhetett.

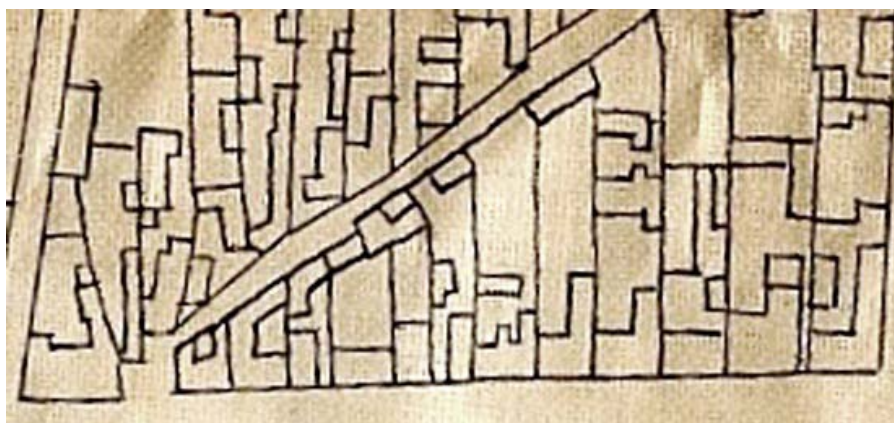
Így döntöttem e cím mellett, de más, közeli épületeket is választhattam volna.

1860

1864

1886

Mikolasch Samu 1850-ben alapítottként hirdette cégét. Ezt elfogadva sem lehet azonban tudni, hogy a festés és mázolás mellett mikor kezdett fényképezéssel is foglalkozni.

Tény viszont, hogy a helyi sajtó megjelenésekor, 1862-ben már e tevékenységét is reklámozta.

Hirdetéseit olvasgatva kiderül, hogyan költözött egyik lakásból a másikba, de ebből nem következik feltétlenül műterme költözése is.

1881-ben még fényképészként is dolgozott, de 1886-ban már csak festőként.

Élete végéhez közeledve nevét (pontosabban: annak írásmódját) magyarosította.

Mikolás Samuként halt meg 1902-ben. Hetvenöt éves volt ekkor.

Mikolasch gyakran használta a helyi újságokat cége ismertté tételére, így ezekből jól követhetők tevékenysége állomásai:

MIKOLASCH S.

fényképész Nagy-Kanizsán,

tisztelettel jelenti a n. é. közönségnek, miszerint a piarista utcában, a (távirádai hivatal átellenében) levő, fényképészeti teremében (Photographe-Salon) az időjárás tekintetbe vétele nélkül, bármiféle megrendelések elfogadtaának és fogadásba vétetnek s kezeskedik a képek természetűségéért. Az ár 2, 3, 6 ft. o. é. Továbbá elfogad mindenféle szoba- és olajfestési munkákat, aranyozásokat és síremlékeket a legjutányosabb áron.

24 [3-3]

1862

MIKOLASCH SAMU

kanizsai fényképész és festő

tisztelettel adja tudtára a t. közönségnek, hogy lakását a felső templom melletti Vértessy-féle házba tette át s fényképészeti műtermét reggeli 9 órától-esti 5 óráig nyitva tartja. Ezenkívül átvesz mindennemű olaj- és szobafestéseket a legjutányosb áron.

1863

Mikolász Samu
fényképész, olaj- és szobafestész Nagy-Kanizsán.

Tisztelettel ajánlkozik mindennemű templom- és szoba-festészetre, továbbá ajtó és ablakok mázolására, — valamint fényképeket borus időben is legjobbj sikerrel készít.

Műterme: a piaristák temploma átellenében.

1866

MIKOLASCH SAMU
fényképész, olaj- és szobafestő, mázoló
Nagy-Kanizsán
ajánlja 26 év óta fennálló üzletét mindennemű szoba-, templom-, czip-festésre és mintákra.
269 1—8

A legújabb fali-minták és dísztáblák kárpitok birtokában, ajánlja magát díszítésekre és a kárpitorzást is elvállalja.

Fán és érczen kivendő aranyozások a legpontosabban értesítetnek.

Elkészített olajfestékek kaphatók.
Fényképek a legsikerültebben készítettnek
az e célra felállított üvegtérben.
Tartós és izletes munkákról valamint a legolcsóbb árról kezeskedik.
Lakik a Zöldfa vendéglő átellenében.

MIKOLASCH SAMU
fényképész, olaj- és szobafestő s mázoló N.-Kanizsán
ajánlja 26 év óta fennálló üzletét mindennemű szoba-, templom-, czip-festésre és mintákra.
A legújabb fali-minták és dísztáblák kárpitok birtokában, ajánlja magát díszítésekre és a kárpitorzást is elvállalja.

Fán és érczen kivendő aranyozások a legpontosabban teljesítetnek.
(50—2) Elkészített olajfestékek kaphatók.
Fényképek a legsikerültebben készítettnek
az e célra felállított üvegtérben.
Tartós és izletes munkákról, valamint a legolcsóbb árról kezeskedik.
Lakik a „Zöldfa“ vendéglő átellenében.

1876

1881 és 1886

1896

157. Deák tér 10.

(Pollák-ház*)

•A mai épület helyén a Theodorovits-ház állt. A házat az 1848-ban már választójoggal bíró kereskedő, Theodorovits György (akkor a helyi nemzetőrsének is tagja volt) városi tanácsos építtette. Földszintes, hosszú épület volt közepén boltíves kapuval.

A Theodorovits-ház 1864-ben, egy körmenet alkalmával (TGYM)

- A görög származású, fűszerkereskedő Theodorovitsok már a 18. század végén jelen voltak a városban.

Theodorovits Dömötör posztókereskedő 1845-ben a helyi takarékpénztár egyik alapítója volt.

- Az 1880-as években Vaics-háznak is nevezték, amikor a házat azelőtt tulajdonló Theodorovits Miháltól örökölte húga, aki felesége lett Vaics bőrkereskedőnek. A Vaics család is görögkeleti vallású és görög származású volt és tagjai már a 19. század elején vezető szerephez jutottak a kanizsai gyülekezetben.

A felekezet Kanizsán igen kis lélekszámú volt, de olykor sikerült házastársat találniuk a városon belül is. A görögökön túl szerbek, de időnként más nemzetiségűek is „adódtak” házastársnak. Oprisiu (Opris) Péter (a távírdai igazgatóság titkára az 1870-es években, román nemzetiségű és görögkeleti vallású) Axenti lányt vett feleségül.

- Villányi Henrik szerint, amikor 1840-ben megalakították az izraelita leányiskolát, az első két tanévében Theodorovits Róza háza két szobájában helyezték el, majd átköltözött az akkorra elkészült új épületbe, a Csengery út 10. szám alá.

Valószínűsítem (a szövegből ugyanis nem egyértelmű, hogy Theodorovits Róza 1840-ben, vagy a tanulmány írásakor – 1891 – volt gazdája az iskolának helyet adó háznak), hogy ebben az esetben is erről a házról van szó.

A házban működött az 1870-es években Hegedüs István és Fia női szabósága, „Menyasszony a magyar mánáshoz” névvel.

- A telek másik végében (Kölcsey utca 8.), a hajdani Patika utcában lehetett annak idején Planka asztalos háza.

1841-ben ott rendezte be bécsi felszereléssel Dobrovics Anna „szépfestőnő” selyemfestő műhelyét, biztosítva, hogy a kevésbé tehetősek leányai is évente újnak tetsző öltözkéssel kezdhessék a báli szezont.

A 20. század első éveiben

•A később jelentős befolyást szerző Pollák család az 1730-as években telepedett le Kanizsán.

Pollák József bőrkereskedő 1896-ban építtette eklektikus lakóházát a Theodorovits-ház helyére.

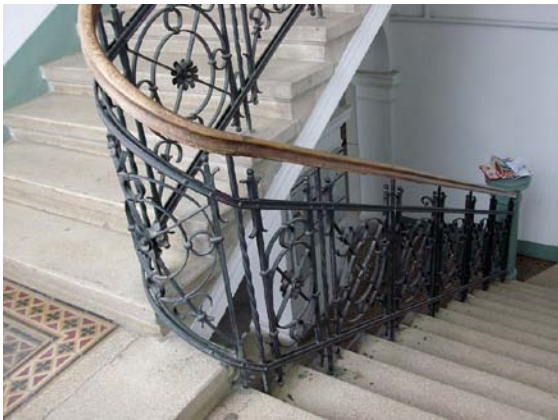
Tervezője a bécsi Ludwig Schöne volt.

Szecessziós hatású erkélye felett az építtető PJ monogramja látható. Az épületen ma is léteznek az üzletek portáljainak, kirakatainak zárására szolgáló vasredőnyök (görredőnyök). A kapualj és a lépcsőház festett mennyezete még őrzi szép, eredeti állapotát.

A még létező vasredőnyök egyike

A ház felépülése után új, helyi visszhangról írt a „Zala”. A járókelők ugyanis felfedezték, hogy a tér átellenes oldalán (a Lackenbacher-ház előtt) elkiáltva magukat a felhúzott nagy épület igazi visszhangként veri vissza hangjukat. A bőrkereskedésen túl, az épületben kezdte meg működését 1896 végén, az akkor létesített „Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Rt.” központja. Itt volt a könyvkötő, nyomdász és papírkereskedő Schless család üzlete és az Őrangyal Gyógyszertár.

Schless Antal működését az 1894-ben, a Deák tér 8. szám alatt, az akkor még álló Weiss-házban nyitott könyvkötő műhelyével kezdte.

Az Őrangyal Gyógyszertárat 1914-ben nyitotta meg Krosetz Gyula. A bejárat mellett egy kép, két oldalán, a kirakatban egy-egy szobor utalt a névadóra. Feljebb, a kirakatok között ovális domborműveket helyezett el a tulajdonos.

- A 20. század elején a házban lakott Havas Hugó ügyvéd. 1905-ben valószínűleg itt született fia, K. Havas Géza fordító, újságíró, tanulmányok írója. Róla mintázta hőjét Örkény István egyik „egyperces”-ében.

„In Memoriam dr. K. H. G.”

- Hölderlin ist Ihnen unbekannt? – kérdezte **dr. K. H. G.**, miközben a lódögnek a gödröt ásta.
- Ki volt az? – kérdezte a német őr.
- Aki a Hyperiont írta – magyarázta **dr. K. H. G.** Nagyon szeretett magyarázni. – A német romantika legnagyobb alakja. És például Heine?
- Kik ezek? – kérdezte az őr.
- Költők – mondta **dr. K. H. G.** – Schiller nevét sem ismeri?
- De ismerem – mondta a német őr.
- És Rilket?
- Őt is – mondta a német őr, és paprikavörös lett, és lelőtte **dr. K. H. G.-t.**

K. Havas Géza

A valóság, hogy Havas 1945-ben a günskircheni koncentrációs táborban halt meg, annak felszabadulása előtt tíz nappal, szívroham következtében.

158. Deák tér 11. és 12.

A házak 1864-ben

és 1966-ban (TGYM)

A környék 1910 körül

•A Pollák-ház szomszédságában, a nyugati oldalon két földszintes ház állt, amelyeket jobbra egyként szoktak emlegetni.
A jobboldali (11. szám) tetőgerincével az utcára merőlegesen állt, oromfala az utcára nézett. Ugyanezen telek hátsó felén állt a Kölcsey utca 6. számú ház.
A baloldali az utcával párhuzamosan helyezkedett el. Az udvarban előbb északi, majd keleti irányban folytatódott, kialakítva a Kölcsey utca 4. szám alatti épületet. Ma a korábbi Kölcsey utca 4. és 6. számú házak helyén álló új ház a 6. számot viseli. A 6. számú házat azonban már 1927-ben erősen átépíttette Köő József vendéglős, hogy raktárként használhassa.
A Deák téri keleti épületet lakóházként használták, a nyugatiba üzletek telepedtek. Ezeket együtt Vagner-háznak nevezték a 19. században és a 20. század elején, mert a két ház (és a másik kettő is a Kölcsey utcában) egy tulajdonos kezében volt.

Jancsecz Imre cipész számolócédulája

- Már a 19. század első felében itt volt Vagner Ignác rézműves műhelye. Vagner élete végén, az 1870-es években már a sánci uradalmat is bérelte. Fia, a mérnöki végzettségű Károly 1868-tól városi tanácsos, majd 1869 és 1872 között városi kapitányként a helyi rendőrséget is vezette.
- A rézműves műhely alapítása után valószínűleg folyamatosan működött. Előbb az 1914-ben meghalt Samu József (az Ipartestület több ízben elnökéül választotta) 1877-ben alapított vállalkozása dolgozott itt. Samu Deák tér 12. és Kölcsey utca 4. címmel is hirdette műhelyét. Ekkor, a 20. század elején a Kölcsey utca 4. számú résznek Samu József már tulajdonosa is volt. Birtokában volt a Kölcsey utca 11. számú ház is. A rézműves tevékenységet az 1890-es években született két fia (az ifjabb József és bátyja, Lajos) is folytatta. Samu Lajos (ő 1932-ben lett az Ipartestület elnöke) 1922-től vezette a céget.

Samu Lajos

Volt, hogy Samuék 1826-os alapítással reklámozták cégüket. Feltételezhető, hogy ekkor a Vagner-féle műhely létesítésének időpontját vették alapul.

- A fenti, 1864-es fénykép szerint a házban (12. szám) volt Fasciatti Bertalan cukrászdája, illetve Leber Ignác cipész boltja. A cukrászda (az 1870-es években már Gerstner Adolf működtette) előtt ponyvával fedett terasz volt kialakítva.
- A mai ház 1976-ban épült.

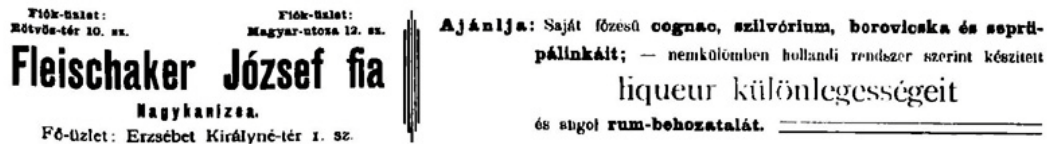
159. Deák tér 13. (képek még: Kölcsey utca 4.)

(Bajer-ház*)

- Az épület elődje két részből álló (valószínűleg két ütemben is épült), kis, földszintes sarokház volt Haas Vilmos kereskedő, szállodás tulajdonában. Előző gazdája (Fleischacker József) után korábban Fleischacker-házként emlegették.

•Az első iparos, akinek nevét a város protokolluma feljegyezte Wilhelm Kiszt Fleischacker volt. 1690-et írtak akkor.

A népes (nevét részben magyarosító) család egyik ága az 1900-as évek elején a Fleischacker József Fiai szesz- és nagykereskedő céget működtette. Főzdejük is volt az Erzsébet tér 1. szám alatt.

1907

Az első világháború idején rumgyárukat Budapestre helyezték át. A Császári és Királyi Fleischacker-féle Katonai Rumgyár egyike lett a legnagyobbaknak.

1904-ben

Bajer cukrászdája belül

A 19. század első évtizedének végén

•A mai ház Bajer Vince cukrász lakóháza volt. 1903-ban építtette, szecessziós stílusban. Sallér Lajos tervezte és kivitelezte.

Az épületen ma is léteznek az üzletek portáljainak, kirakatainak zárására szolgáló vasredőnyök (görredőnyök).

A szomszédos modern épület felhúzásáig az épület a Kölcsey utcában a 2. sorszámot viselte.

A még létező vasredőnyök egyike

•A házban a sarokrészen működött az elegáns Bajer cukrászda. Helyén Makoviczky Gyula cukrászdája 1910 végén nyílt meg. A második világháború után Muskátli cukrászdnak nevezték utódját.

A városban 1906-ban alakult meg a Néptakarékpénztár Rt. A pénzügyintézetnek az épület emelete adott helyet.

160. Deák tér 14. (korábbi számozás szerint)

A ház és egy kevéske „klinkerezett” út az 1960-as években (TGYM)

- A Lovák-ház keleti oldalán állt a vele együtt lebontott, emeletes Czenek-ház. Ma a parkoló van a helyén. Oromfalával nézett a térre; a tér házsorához nem igazodva, szomszédjainál hátrébb építették.

- Czenek Márton házat 1840-ben a kalaposmester örököseitől vásárolta meg a Polgári Egylet székházának.

A „Verein” – kezdetben így emlegették az egyletet – épületének emeletén volt utcára néző két ablakkal a társalgó, mögötte még két szoba: az olvasó és a játékszoba. Könyvtárát 1878-ban alapította meg az egylet.

A ház mögött volt északi irányban elnyúlva az egylet nagy kertje.

Az új székház (Sugár út 3.) felépülése előtti időszakban a kert elején állt a nagy „születli” (nyári üvegezett veranda): biliárddal, székekkel, asztalokkal. Átellenesen, jobbra a másik: kisebb, de kőből épült és emeletes. Ez volt a kártyacsaták helyszíne.

Mögöttük, mindkét oldalon egy-egy tekepálya helyezkedett el. Hátról, a kiszélesedő részen voltak a sétányok és a kert másik részében Klein Péter puskaművesnek, az egylet vezetőségi tagjának céllövöldéje.

Feljegyezték róla, hogy a helyi Lövelde társulatnak megalakulásakor (1865) ő adományozta a szükséges fegyvereket. Azonban egy „Lövelde” létesítése ügyében az egyesület már jóval korábban, 1849-ben megkereste a várost.

- Az ódon épület másfél évtizedes bérlet után, 1901-re az Ipartestület tulajdonába került.

A szervezet 1876-os alakulásakor Nagykanizsai Iparos Egyesület néven jött létre, 1877-től az Ipartársulat, 1885-től az Ipartestület nevet viselte. Működését Blau Pál házában (Erzsébet tér 2.) kezdte.

Az Ipartestület az első világháború előtt félszáz taggal dalárdát is működtetett.

Karnagya Büchler Mór volt.

- Az épület a Lovák-házzal együtt lett az 1960-as évek városrendezési elképzeléseinek áldozata.

161. Deák tér 15. (képek még: Sugár út 1.)

- Lovák Ferdinánd patikája 1814 és 1875 között működött itt, Lovák – akkor még földszintes – házában.

A város első ismert, polgári gyógyszerésze Reiner Antal volt. Gyógyszertárát az 1780-as években eladta Thein Jakabnak, akitől 1792-ben Frantz Antal vette meg. E patikát bérelte a Csehországból származó Lovák Ferdinánd, majd 1806-ban meg is vásárolta.

A patika nevét – Fekete Sas – Lovák Károlytól, Ferdinánd fiától kapta, aki 1837-től 1875-ös haláláig működtette azt.

A patika helyreállított berendezése a múzeumban

1905-ben

1965-ben

•Ifjabb Lovák Károly gyógyszerész, a „Fekete Sas” patika tulajdonosa 1884-ben Hencz Antallal régi, földszintes házát szép, emeletes saroképületté alakíttatta.

•A 20. század elején Littke-palotaként is emlegettek, miután megvette Littke József, az 1859-ben alapított pécsi pezsgőgyár tulajdonosa.

1901

(A bodega, azaz falatozó létesítésének e korai próbálkozása nem lett sikeres. A módosabb vendégek úgy gondolták, hogy őket külön helyiségben külön személyzetnek illene kiszolgálnia. Annyian viszont nem voltak, hogy ezt gazdaságosan meg lehetett volna tenni.)

1912-től Singer József divatáru-kereskedő, 1917-től Blankenberg Imre déligyümölcs- és gyarmatáru-kereskedő birtokolta.

Emeletét 1901 és 1916 között a Társaskör bérelte, amely aztán az első világháború helyiséghiánya miatt 1917-ben megszűnt.

•Az 1960-as évek végén az illetések már nem tartották elég monumentálisnak az itt álló kis palotát.

Bárki ma is meggyőződhet a helyszínen: sokat nem bizonytalankodtak, intézkedtek...

162. Dózsa György út

A Dózsa György út nyugati része a Sugár úti kereszteződésből

- Az utca eredetileg a József főherceg nevet viselte, akárcsak az oda épített laktanya. Kiépülése az itteni honvédlaktanya elkészültével, nagy gyorsasággal indult.

József főherceg (1876)

163. Dózsa György út 28. és 30.

- Szuknay G. Lajos építőmester lakóháza. Mint az a nyugatról szélső ablak feletti évszámból ma is látszik, 1910-ben építette.

Irodája a szomszédban, a 30. szám alatti telken volt. Ott korábban sem volt az utca mentén ház; az udvarban álló épületet részben lebontották, részben átalakították.

1914

164. Dózsa György út 51. és 53. (képek még: Kinizsi utca 72.a és 85.b)

•Az 51. sorszám alatti sarokházat Szántó Lajos építőmester emelte 1910-ben.

•Szántó a kialakítással lehetővé tette a Kinizsi utca általa szorgalmazott meghosszabbítását. A terv érdemi megvalósulására még évtizedeket kellett várni. Valószínűsítem, hogy a szomszéd sarokház (Dózsa György út 53.) is az ő munkája ebből az időből.

Dózsa György út 54. (egyben Sugár út 53.)

•Lásd: Sugár út 53.

165. Dózsa György út 61. (képek még: Sugár út 55.)

•Az emeletes ház 1904-ben épült.

- Az 1910-es években Tanczenberger János városi díjnok, az 1920-as években Makoviczky Gyula cukrász birtokában volt.
- Sarokrésznél „Jobb, mint otthon” névvel 1920 környékén vendéglő működött. 1926-os hír szerint, itt volt a kilenc kanizsai adventista imaháza, Németországból érkezett lelkészük (Voigt Miksa) lakásán.

166. Dózsa György út 65.

- A szokatlan homlokzatú földszintes házat Varga Sándor építtette 1910-ben.

167. Dózsa György út 73. és 75.

(Honvéd laktanya*)

Képek a 20. század első éveiből

Rauscher Miksa

A zászlótartó (1889)

•A Sugár út 9. alatti laktanya helyett épült a 20. honvéd gyalogezred számára. Egy ezredtörzs és két zászlóalj részére biztosított elhelyezést.

A szombathelyi Rauscher Miksa tervezte. Helyi mestereket is alkalmazva kivitelezte Harkányi Ede. 1902-ben adták át. Az épületegyüttes lakatosmunkái a helybeli Kohn Samut dicsérik.

•A diadalívhez hasonló főkapu belső oldalán volt a laktanya órája, a helyi Locke József „zseb-, mü- és torony-órás” munkája. A főkapu felső részén, az utca felől az ország címere lett elhelyezve.

A főkapu alatt a keleti oldalon 1910-es öntöttvas magassági jegy látható a falra szerelve.

Az utca mentén álló nyugati épület földszintjén irodák, emeletén altiszti lakások, könyvtár, értekezleti terem voltak. A keleti épület földszintjén alakították ki az őrseg, a kórház, a börtön helyiségeit. Felettük helyezték el az altiszti iskolát és a nős őrmesterek lakásait.

Oldalt a legénység két épülete áll, négy-négy század részére.

Gyakorlaton (1889)

Éjszakai őrségben (1889)

Minden más építményt a hátsó pótraktár mögött helyeztek el. Az ottani udvar körül épült fel a fegyverraktár, a lőszerraktár, a kocsisín és az istálló.

Honvéd lelkész, hadbírói-, orvosi-, kezelőtisztikar és honvédtisztviselők 1896-ban

•Az épületegyüttest 1955-ig használták laktanyaként.

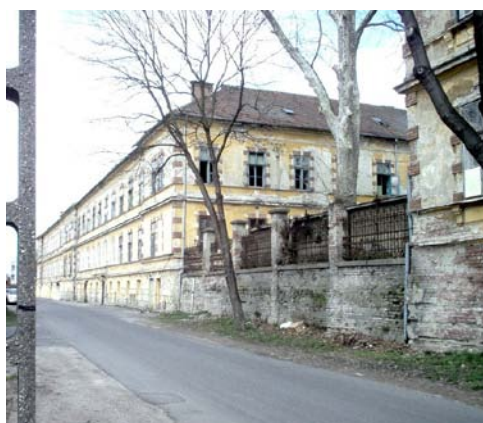
A laktanya egésze (indafoto.hu)

A déli oldal

A déli oldal közepe

A nyugati oldal déli része

A nyugati oldal északi része

Az északi oldal

A keleti oldal

A déli udvar déli része

A déli udvar északi része

•1915-ben a laktanya nyugati oldala menti telken közel 1000 fő részére katonai lábadozóhelyet építettek. A létesítmény hat hatalmas, fából épített barakkból állt. Kántinja az utca másik oldalán volt (Dózsa György út 58.a).

A kantinban (1889)

Dózsa György út 58.a

- A laktanya nyugati oldalán a kis utcát (ma Egry József utca) 1936-ban Pilsudszky marsallról nevezték el. Előtte Két ház utcaként emlegették.

168. Dr. Szentendrey Edgár út

DR. SZENTENDREY EDGÁR
ÉRDEMES ORVOS
1885-1966
FÁRADTSÁGOT NEM ISMERŐ
LELKIISMERETES KÖRZETI
ORVOSI MUNKÁJÁNAK EMLÉKÉRE
1922-1965
MIKLÓSFÁ HÁLÁS LAKOSSÁGA
VÖRÖSKERESZT 1986

- Az utca elején lévő teresedésben 1937-ben állították az első világháború helyi áldozatai emlékművét és az Országzászlót. Mankovits István kanizsai építőmester tervezte és kivitelezte.

1940 körül

169. Dr. Szentendrey út 1.b

A 20. század elején

1940 körül

•1892-ben a három tanteremmel rendelkező – akkor horvátszentmiklósi – felekezeti iskola helyére a felettes hatóság (megyei közigazgatási bizottság) négy tantermes, új iskola létesítését írta elő.

A község az iskola patrónusától kérte az előírás teljesítését. Ő azonban csak a meglévő intézmény bővítésére volt hajlandó.

Az udvar felől

A hajdani iskolaépület ma is áll.

170. Dr. Szentendrey út 6.

(Somogyszentmiklósi templom*)

1940 körül

A bejárat 1977-ben

- Az 1748-as vizitáció feljegyzései szerint a falunak már volt egy fából épített kápolnája, egy 25 kilogrammos haranggal. A temető már akkor is a falun kívül volt.
- A mai templom Nagyboldogasszony (Szent Szűz Mária mennybevétele) titulussal, 1765-ben épült Szent-Miklóson, az akkoriban somogyi faluban. Hofstädter Kristóf uradalmi építésszel építtethette Festetics Kristóf gróf, a környék földesura.

Festetics Kristóf

A Festeticsek ex librise 1749 után

- A négykaréjos, centrális alaprajzú épület valószínűleg mintaképe lett a lazsnaki Inkey-kápolnának.

Bejárata felett az építtető rokokó címere van, amely a kapu- és ablakkeretekkel együtt a keszthelyi Thomas Naderer munkája lehet. A falképek és a faszobrok is 18. századiak.

- 1816-os feljegyzések szerint bádoggal fedett tornyában két harang volt (148 és 83 kg). Tetejét cserép fedte, kórusa, sekrestyéje nem volt, kriptája igen.

A templom oltárát gróf Batthyány Lajos miniszterelnök özvegye, Zichy Antónia grófnő készítette 1881-ben. (Zichy Antónia leánya volt annak a Zichy Károlynak (1785-1876), aki a vrászlói uradalom birtokosa volt, akinek Kanizsán a Fő út 14. számú épület helyén állt háza.)

Zichy Antónia (1887)

Zichy Antónia (1870)

•Az épület 1911-es külső és belső restaurálása a szombathelyi Homorai Béla szobrász vezetésével történt. Ekkor új főoltár, szószék, keresztút készült a belső festésen túl.

171. Egerszegi utca

•A Korpavár nevét adó várból a 19. század második felére csupán egy mély árokkal kerített, négyszögű terület maradt, amely a kocsmá mögött helyezkedett el.

Rómer Flóris (1889)

Rómer Flóris 1863-as látogatásakor mindössze ennyit talált a hajdani erősségből.

- 1894-ben Palint Korpavárhoz csatolták.
- 1925-ben készült el a község (akkor 21 háza volt) hősi emlékműve. Ekkor emlékoszlopot és a haranglábra új harangot is állítottak.

A harangláb (a harangot áthelyezték a 2003-ban épült templomba) és mellette az 1872-es fogadalmi kereszt

- 1940-ben szentelték fel iskolájukat (épülete már nem áll), amely az állam és Somogyi Gyula földbirtokos támogatásából létesült.

Egry József utca

- Lásd: Dózsa György út 73. és 75.

172. Eötvös József tér

- Az Eötvös tér nyugati felén körülbelül 1860-ig létezett a „Sárecz tenger”, amely még a 18. században jött létre. Valószínűleg egy téglavető visszamaradt gödreként keletkezett.

1822 (TGYM)

Az 1848-ban választójoggal bírók névsorában szerepel Sárecz József csizmadia. E régi kanizsai család nevét kapta az itteni tóka.

A vízzel feltöltődött nagy mélyedést használták lovak úsztatására és a hagyomány szerint pékek, „szappantosok” büntetésére. Akkor mártották őket ketrecbe zárva vízbe, ha nem az előírt súlyban készítették termékeiket („megmártás”).

•1869-ben határozott úgy a város tanácsa, hogy az Erzsébet térről eltávolított Szentháromság-szobrot a téren, a gimnáziumtól nyugatra kell felállítani, a környékét pedig Szentháromság térnek hívják azután. Utóbbinak már akkor sétatér szerepet szántak. (A szoborcsoportot a Nagy-Magyarország emlékmű 1934-es felállítása miatt költöztették tovább, a Kossuth térre.)

Két kép a századforduló környékéről

1876-ban a gimnázium előtti rész fásítása, parkosítása részben megtörtént. Ahogy a Zalai Közlöny írta: a munka „Szeidl kertész tanár ízléses terve” (Szeidl Lipót?) szerint folyt. Ekkor – minden bizonnyal – a gimnázium vette saját kezébe környéke rendezésének ügyét.

1871

(Szeidl kertész tanár, a hirdető Seidl Lipót kertész és az első városi kertész, Szeidl Lipót, az eltérően írt nevek ellenére, ugyanazon személy lehetett.)

A tér parkosításáról a város 1885-ben döntött, azzal a szándékkal, hogy a már tervezgetett Sétakert megvalósulásáig legalább egy „Ideiglenes Sétatér” legyen Kanizsán. A tér nyugati felén kialakított parkot fából készített kerítéssel vették körül.

A tér fái 1925-ben
(Háttérben a Szentháromság-szobor hátsó, keleti oldala.)

- A tér északi oldalának beépítése ma is érdekes. Ott hajdanán három terecske alakult ki. Ezek az 5. és a 10. számú házak után vannak, a harmadik a – némi jóindulattal – hivatalosan is térnek nevezett Huszti tér. Korábban ebbe sem kötött be utca. A jelenség magyarázata talán az, hogy a Petőfi és a Hunyadi utcák közötti tömbbelső nem volt összekötő utcával feltárva. Így, ez a módszer maradt a tér felől még elérhető építési telkek számának növelésére.
- Sokáig az Eötvös tér nyugati oldalán működött a „fapiac”. 1925-ben helyezték át az addigi heti állatvásártérre.
- 1873-ban az akkori Sétatér nevű területet Eötvös térnek nevezték el. Viszont a gimnázium mögötti részének (a mai tér északkeleti darabja) akkor még a Vörösmarty tér nevet adták. A teret keletről határoló utcát pedig Vörösmarty utcának nevezték el.

A tér keleti oldalának közepe 1953-ban: balra a 16. számú, jobbra a 19. számú ház (TGYM)

Így volt ez 1900-ig, amikor a mai Vörösmarty utca névadása megtörtént és itt a teljes tér az Eötvös nevet kapta.

Eötvös József 1842-ben

2009 novemberében

A Nagy-Magyarország emlékmű eredeti és helyreállított változata
(Az emlékmű létesítését Schless István 1933-as adománya tette lehetővé.)

Schless István

173. Eötvös tér 4.

A 20. század első évtizedében (Balról a második ház.)

- Még áll az egyszerű, földszintes, az 1850-es években már létező ház, amelynek tulajdonjogát 1878-ban szerezte meg a görögkeleti egyházközség.

- A ház addig Dobrovics Mihály (1800-1878) özvegye, Mauritz Elena (Helena) tulajdonában volt. Mivel megélhetése nem volt biztosított házát átengedte azzal,

hogy a hitközség ott neki kis lakást, évente járadékot és tűzifát biztosít élete végéig, temetéséről is gondoskodik.

A ház árát a hitközség végül tisztességgel megfizette: Elena még huszonkét évet élt, 1900 decemberében halt meg.

- Megjegyzem, hogy Elena nevét Anna, Jelena, Eliza formában is megtalálhatjuk a korabeli forrásokban. A házaspárnak egy gyermeke volt: Heléna.

Nem könnyű hát eligazodni a Dobrovics család tagjai között, ha Jelena nevűvel találkozunk. Így említik például Dobrovics Dömötör feleségét, Csók Ilonát is.

Dömötör első feleségétől (Popovics Mária) született leányai pedig Ilonka, illetve Anna nevet kaptak. Csupa potenciális Jelena...

174. Eötvös tér 5.

Balról az Oroszvály-ház, mellette a Szegő-ház az 1920-as években (TGYM)

- A ház a 19 század közepén már létezett.

- A századforduló környékén sokáig dr. Oroszvály Gyula ügyvéd birtokában volt. Oroszvály a helyi közelet tevékeny részese volt. Már fiatalon elnöke lett az Önkéntes Tűzoltó Egyletnek, a Hadastyán Egyletnek, a Katholikus Legényegyletnek (ebben a sorrendben).

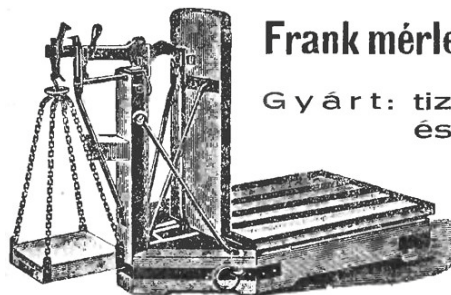
Oroszvály Gyula tűzoltói egyenruhájában (TGYM)

1906-ban egyik alapítója és első elnöke lett a Petőfi Asztaltársaságnak. 1914-ben halt meg.

- A házban működött Frank József 1912-ben alapított „mérleggyára”.

1912

Frank mérlegüzem, Nagykanizsa, Eötvös-tér 2/a

G y á r t: tizedes-, toló súlyos, jőszág- és szekér-hidmérlegeket.

Javit: vidéken is, minder rendszerű mérlegeit és súlyokat 2 éves jőtállással

A vállalkozást fia, Lajos folytatta és költöztette a tér 2.a számú épületébe.

175. Eötvös tér 8.

(Szegő-ház*)

- Az itteni földszintes sarokház már 1870-ben Schlesinger (1888-tól Szegő) Gyula fakeskedő – később a csapi uradalom bérlője – tulajdonában volt.

1870-ben nyitotta itt fiókraktárát az alsódomborui Ujlaky, Hirschler és Fia faipari cég.

Szegő Gyula a Honig és Schlesinger cég deszka- és épületfa üzletét 1889-től működtette önállóan.

- Szegő új, emeletes lakóházát 1892-ben építtette a régi épület helyére. A házat Hencz Antal tervezte és kivitelezte.

- Itt lakott – még az 1890-es évek elején – dr. Villányi Henrik, a felsőkereskedelmi iskola igazgatója, a Zalai Közlöny főszerkesztője, a helytörténet kutatója.

•1912-ben az emeleten nyílt meg a Folyammérnöki Hivatal (Eszékről költözött ide), amely az akkori országhatártól Baranyáig (Vas, Zala, Somogy, Varasd, Belovár-Kőrös megyék és Verőce megye két járása) irányította a Dráva és Mura vízügyi szolgálatát.

176. Eötvös tér 9. és 9.a

•A hajdani telek nyugati épülete 1860-ban már létezett. A keleti az 1890-es években épült.

1910

Eötvös tér 9.a

Eötvös tér 9.

1907-ben Trojkó Gyula rézműves birtokában volt a – még házszám szerint egynek számító – két épület. Elképzelhető, hogy ő volt a fiatalabbik ház építtetője is.

177. Eötvös tér 10. és 11. (korábbi számozás szerint)

- Az Eötvös tér 10. szám alatti apró emeletes házában volt Nentwich Gyula okleveles gyógyszerész vaskereskedése.

Eötvös 10. balról a negyedik, emeletes ház

Sajnos, a képzettség és a tényleges tevékenység szokatlan mértékű különbözőségének okáról nincs adatom.

Nentwich Gyula (TGYM)

1885

Nentwich kereskedői működését 1850-ben kezdte. Az épület nagyjából ebből az időből származott, Nentwich birtokolta.

- Mellette, a keleti oldalon, az itteni kis terecske sarkán egy az oromfalával a tér felé forduló, a másikkal azonos magasságú ház állt. Kora az előzőével nagyjából azonos lehetett, jobbra tulajdonosuk is ugyanazon személy volt. Több (10.a, 11.) házszámot is viselt az idők során.

2009 decemberéig létezett sértetlenül az egyik kő kerékvető

- A házakat az 1980-as években bontották le.

Eötvös tér 13. (korábbi számozás szerint)

- Lásd: Huszti tér 1.

178. Eötvös tér 14. (korábbi számozás szerint)

- Az Eötvös tér keleti oldalán (a Huszti térrel átellenesen), a 14. számú ház volt északról az első, amely hivatalosan is a tér része volt. Szomszédja már a Petőfi utca 1. házszámot viselte.

- 1864-ben Piringer Róza, majd 19. század végén, a 20. század elején Zadubánszky Lajosné (Piringer Klára) háza volt. Klára a Keresztény Jótékony Nőegylet második elnöke volt, tizenhat évig (1906-ig) vezette azt.

Piringer Klára (Zadubánszky Lajosné)

- Piringer Róza – a „diplomás nevelő” – Klára testvére volt. „Piringer Róza nőnevelője” 1865-től működött a városban.
- Másik testvére, Pataki (Piringer) Mihály végigharcolta a szabadságharcot, végül Bem segédtisztje lett, majd 1850-ben emigrált. 1851 novemberében Kossuth megbízásából – a császári seregbe sorozott honvédtisztek körében – egy ellenállási szervezet kiépítésére kapott feladatot. Megbízása teljesítésére Radkersburgba utazott, de ott az osztrákok szinte azonnal letartóztatták. Így aztán, amikor Kossuth 1851 decemberében írt levelével Mathaides Józsefet Magyarországra küldte, hogy terjessze Kossuth amerikai látogatásának eredményeit és vegyen részt a majdani felkelés előkészítésében, sorait már így fejezte be:
„Átkunk az, hogy a magyar nem tud hallgatni. Tudja, hogy fejét veszélyezteti, ha fecseg, mégis fecseg és nagy érdekeket veszélyeztet, és úgy jár, mint Pataki. Tanuljon ön mások példáján, és tudjon hallgatni.”
Pataki Mihályt 1852-ben Bécsben kivégezték.
- Az 1902-ben alakult helyi Katholikus Legényegylet 1903-ban itt rendezte be első otthonát.

179. Eötvös tér 23. (korábbi számozás szerint)

- A tér déli oldalán, a Kórház utca sarkán állt a Fekete Sas uradalmi fogadó déli irányban hosszan elnyúló két párhuzamos épülete. Már az 1780-as évek katonai felmérésének térképe is jelzi helyét. Az 1850-es években öt szobája volt. Udvarában hat oszlopon álló kocsisín is várta az utazókat. Ezt a bontás előtt már kovácsműhelyként használták. Az utca felőli magasító falfalazások (attikák) a házaknál fiatalabb építmények voltak.

A hajdani fogadó két épülete 1966-ban (A nyugati emeletes házon már folyik a bontás.) (TGYM)

- 1981-ben – akkor már léteztek az új épületek – került lebontásra a második, keleti épület is, amely akár maradhatott is volna, mert elegendő hely állt rendelkezésre.

180. Eötvös tér 24. (korábbi számozás szerint)

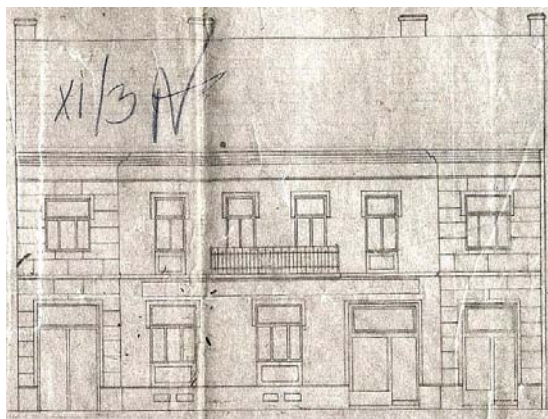
- A ház tulajdonosa Simoncsics Antal szitás volt a 20. század elején.
- Megjegyzem, hogy egy 1813-as adat szerint a városi tanács, illetve a magisztrátus tagjai között van ilyen nevű tag; ott nevét Simontsits változatban említik. Simontsits Mátyás 1820-ban városbíróvá is lett. Egy 1848-as adat Simonsits nevű uradalmi várnagyot említ.
- Az épület érdekessége, hogy udvarában, egy kis földszintes házban volt az 1830-as évektől (körülbelül tizenöt éven át) Mojzilovics magániskolája. Mojzilovics görög kereskedő volt, Isztambulból érkezett Kanizsára. Pénze nem lévén, tanítással kezdett foglalkozni, magyarul nem tudván, németül tette azt. Itt, az iskolaszobában szemben álló padokban elkülönítve ültek a lányok és a fiúk, körülbelül harmincan. Az oktatás így is koedukálnak volt mondható. Magániskolákba a tehetősebbek járatták gyermekeiket. Így akarták megóvni őket a minősíthetetlen körülményektől és a mértéktelen testi fenyegetéstől. Persze, Mojzilovicsnak is volt a teremben nagyjából tízféle pálcája, erre a célra készített állványon. Használta is azokat, az eset „súlyossága” szerint válogatva köztük. Hozzá járt például Babochay György, későbbi polgármester. A megöregedett Mojzilovics végül visszatért Isztambulba.

A korszak egy tanítási órájának ábrázolása

181. Eötvös tér 25. (korábbi számozás szerint)

- A házban volt az 1860-as évektől Totola Lajos neves kalaposmester műhelye. A mesterséget veje, Pacsirszky Alajos és unokája, Pacsirszky László vitte tovább.
- Házát lebontatva, Totola 1928-ban Fatér Mihállyal terveztetett és építtetett ide új emeletes épületet.

Totola házának homlokzata a terven (TGYM)

182. Eötvös tér 26. (korábbi számozás szerint)

- Az emeletes épületet Pflanze Gábor, a gimnázium rajztanára, majd özvegye birtokolta a 19. század végén és a 20. század elején.
- A fiatalon meghalt Pflanze megkísérelte a város monográfiájának megírását, de annak csak háromnegyed részével tudott elkészülni.
- 1863-ban tulajdonosa után Szecsődy-háznak nevezték.

183. Eötvös 27. (korábbi számozás szerint)

A ház 1966-ban (TGYM)

- A hosszú, alacsony épület tulajdonosa 1866-ban Blumlein Frigyesné (Dampf Klára) volt.

A századfordulón iparosok sora dolgozott benne. Szabó, kárpitos mellett egy szappanos is: Kolin Lipót.

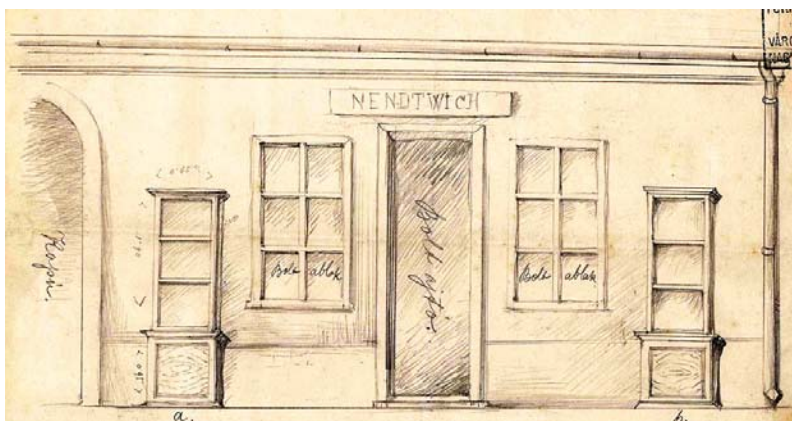
184. Eötvös tér 28. (korábbi számozás szerint)

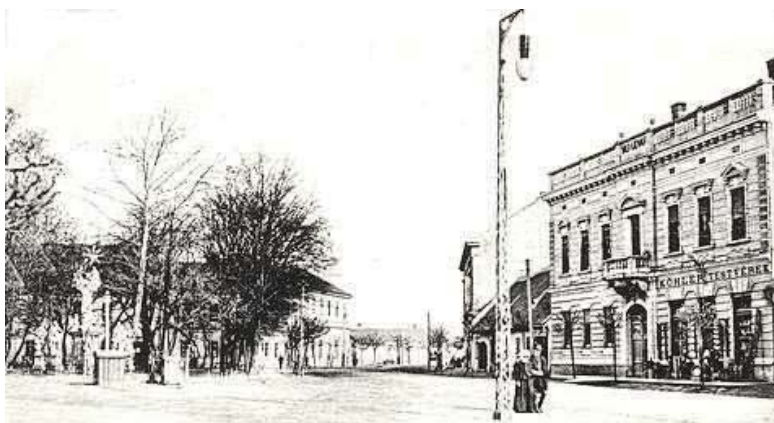
A ház 1964-ben (TGYM)

- Az emeletes épületet Horváth János ügyvéd birtokolta a 19. század második felében.

185. Eötvös tér 30. (korábbi számozás szerint)

A Köhler-féle vaskereskedés (még Nentwich utódaiként) kirakata 1889-ben
(A ház a későbbi emeletes épület elődje.)

Jobbra a Köhler-ház az első világháború előtt

1939 (TGYM)

- A Köhler-házat a 19. század utolsó évtizedében emelték.
- Itt, a déli oldal utolsó emeletes házában működött a Köhler testvérek (Antal és Gyula) – 1880-as években létesített – vaskereskedése.

Ők Nentwich Gyula (mostohaapjuk) vaskereskedő utódai voltak, aki tevékenységét 1850-ben kezdte és 1882-ben halt meg. Az Eötvös tér 10. szám alatti apró emeletes házában volt üzlete.

Köhlerék üzlete saját házuk földszintjének nyugati felén volt, de működött a kereskedésnek egy udvari része is. Ezt a homlokzat párkányán a „Vas udvar” felirat hirdette.

•1922-ben Kutassy Kálmán tulajdonába került a cég.
Ebben az időszakban a házban lakott Sabján Gyula polgármester.

Sabján Gyula

186. Eötvös tér 32. és 33. (korábbi számozás szerint)

A 20. század első évtizedében (A kép jobb felén a 30., 31., 32. és 33. számú házak.)

A már kiégett Pfaff-ház az 1950-es években (TGYM)

- A 33. számú ház tulajdonosa 1892-es halála előtt Pfaff József pékmester (a sütőmesterek sorát adó családból az utolsó) volt, akitől leánytestvérei örökölték az ingatlant.

Szintén pék őse a 19. század második felében költözött Kanizsára Lotaringiából. 1839-ben Pfaff József (ő a fenti Pfaff apja lehetett) városi kamarás (pénztárnok) is volt.

A nagyapa, Pfaff János adományozta az Ispita kápolnájának Keresztelő Szent János olajképét.

- Halis István szerint a ház korábbi tulajdonosa Albanich Flórián – maga is pékmester – volt.

1848-ban, 1849-ben, mint városbíró rendkívül sokat tett azért, hogy a várost ne érje megtorlás a szabadságharc támogatásáért. Óvatosságával nem lett népszerű. A helyi forrófejűek egy ízben (1849. július 16.) még a házát is megtámadták, tönkretéve azt.

Pedig Csertán Sándor kormánybiztosnak lehetett igaza, aki 1849-ben, jelentésében így jellemezte: „ámbár csak egyszerű pékmester, mégis kitett sok alispányokon”.

Sajnos Halis állítását más adat nem támasztja alá – a város 1822-es térképe az Albanich-házat a Fő út 16. számú épület helyén jelzi –, bár nem is cáfolja.

A kiégett ház itt közölt képe, ráadásul, nem utal igazán öreg épületre, amit persze magyarázhat egy, a két világháború közötti átalakítás.

Nem tudni tehát, hogy hol volt a városbíró 1849-ben megrongált háza.

- Sokkal régebbi épület benyomását kelti a szomszédos, 32. szám alatti Rosenthal-ház. A századfordulón Rosenthal Géza pékmester birtokolta. Péksége címeként (elírás?) a Pfaff-házat adja meg az 1907-es névtár.

Az 1920-as években Andrisuv András sütő üzlete volt a 32. szám alatt, folytatva azt a tevékenységet, amely a tér e részén már hagyományos volt.

Andrisuv kenyércímkéjének sárgaréz nyomódúca és annak tükörképe
(Steinhard László tulajdona.)

- A tér déli oldala épületei közül a második világháború végén kigyulladt Pfaff-házat bontották le elsőként.

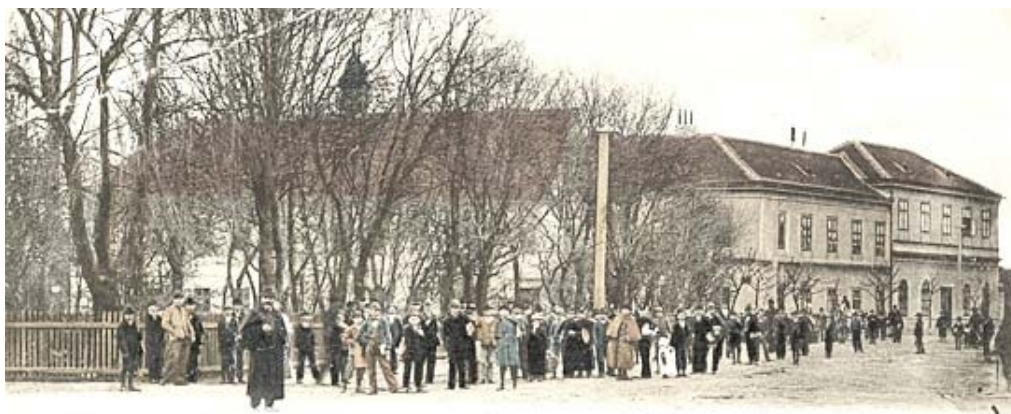
187. Eötvös tér 35., 36. és 37. (korábbi számozás szerint)

Az északi oldal a 19. század vége felé (TGYM)

Az északnyugati sarok 1895-ben

Két képen a délnyugati sarok a 19. és 20. század fordulóján

A délkeleti sarok (tornaterem) 1910 körül

- 1919-es lebontása előtt a tér keleti felét a piarista gimnázium épületegyüttese foglalta el, egy torz téglalap alakú területen.

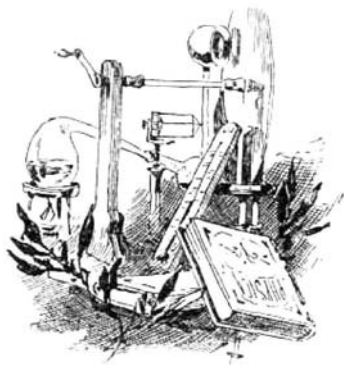
A korabeli térképeken követhető a gimnázium bővülése.

Az 1780-as évek első fele, 1822: áll a teljes északra néző szárny és a nyugatra nézőnek a fele.

1864: már áll a keleti oldalon a mindvégig különálló épület, amely inkább északkelet-délnyugat irányban húzódva, ferdén zárta le a térséget. Ez volt a földszintes gazdasági épület; 1926-ban bontották le.

1901: a nyugati oldalon az épületszárny már jóval hosszabb és ez délkelet felé fordulva délről határolta a kialakult udvart.

•Gróf Batthyány Lajos 1763-as alapítványával jöhetett létre Kanizsán a kegyesrend gimnáziuma.

(1896)

A piaristák címere

Batthyány Lajos nádor

1765-ben a megye az 1705-ben laktanyának készült, itteni, földszintes épületét átengedte a piaristáknak rendház céljára. Ugyanakkor az ezzel nyugatról átellenes, hasonló rendeltetésű (tishti laktanya), földszintes házát bérbe adta az osztályok elhelyezésére. Így a gimnáziumban az 1765/66-os tanévben, 400 diákkal megkezdődhetett a tanítás.

Az intézményben már ezekben az években (diákokból álló) zenekar is működött, amely a modern Kanizsa első zenekara lehetett. 1765-től létező házi könyvtárában az idők során 3000 kötet gyűlt össze. A két világháború között ugyanennyi kötet szolgált külön a diákokat is.

A két ház utólagos, 1782-es összeépítésével kialakult az épületegyüttes északnyugati sarka és a nyugatra, illetve északra néző szárnyak.

1799-es feljegyzésben említik a Tanodalmi utcát és a Tanodalmi teret. Ezek a ma Eötvös térnek nevezett terület részei lehettek.

Az 1792-től létező házi kápolna a tanodai épület tornáca sarkán volt, az udvari oldalon. Fából készült harangtorony volt rajta, benne kis harang, a „prímusz” (primus: első).

Reggelente, az első harangszó a tanítás előtti mise, a második a tanítás kezdetét jelezte. Hangját – Halis István szerint – a diákok a következőképp értelmezték:

Gyertek be
Huncutok!
Hadd lássam
Mit tudtok?
Ha nem tudtok,
Vesszőt kaptok!

A 19. és 20. század fordulóján már másképp értelmezték a tanulók a hallottakat:

Gingalló,
Szent ajtó.
Főzz kását!
Nincsen só.
Miért nincs só?
Úgyis jó!

(A gingalló hangutánzó szóval annak idején a kis harangok hangját próbálták érzékelteni.)

1822-ben, amikor a piaristák átvették a nemzeti (elemi) iskola működtetését is, a gyerekek elhelyezésére a város emeletet építtetett a gimnázium földszintes északi oldala keleti részére (a rendházra), egyben meghosszabbították azt kelet felé. További bővítést is terveztek, ami anyagi fedezetét a nemzeti iskola (épp üresen álló) épületének értékesítése jelentette volna. Az elképzelés – úgy számítottak jelentős bevételre, hogy az épület lottérián (akkori lottó) kifizetve találjanak új tulajdonost számára – nem valósult meg.

Ennek ellenére az épületben kezdődött meg a tanoncok intézményes oktatása is 1852-ben. A „vasárnapi tanoda” (inasiskola) azonban hamarosan átkerült a nemzeti iskola épületébe, mert az részben újra megürült.

1860-ban a tanodai rész még földszintes volt, a rendházként adott megyei épület kiegészítő részeként a sarkon és a nyugati oldalon. Azaz, 1782-es – a két eredetileg kapott ház összeépítésekor kialakult – állapotát őrizte.

1868-ban Geiszl Mór tervei szerint a gimnáziumot bővítették. A nyugati oldal hosszabb és végig emeletes lett, kialakult a szintén emeletes déli oldal.

Annak keleti végén – a földszinten – alakították ki a tornatermet. Vakablakaival fordult az utca felé. (Egy hajdani diák 1905-ös, a Zalai Közlönyben megjelent

visszaemlékezése szerint az 1863/64-es tanévben még itt állt az intézmény kis kápolnája.)

1870-ben felszentelték az új kápolnát a nyugati szárnyban.

Vakáció! (1880)

•A gimnázium és a „társház” új épületének tervére 1903-ban országos pályázatot írtak ki. A húsz pályaműből Bálint Zoltán és Jámbor Lajos budapesti műépítészek munkáját honorálták első díjjal.

A tervezett épület főhomlokzata

Az oldalhomlokzat

Az intézmény 1904-ben – ideiglenesen – a Sugár út 9. szám alatti épületbe költözött, azonban tervek egyike sem valósult meg, a gimnázium számára új épületet nem emeltek. Ha a grandiózus győztes tervet nézegetjük, nagyon nem is csodálkozunk.

- 1919-ben úgy döntöttek, hogy az épületegyüttest a benne rejlő rengeteg téglá miatt le kell bontani és abból munkáslakásokat kell építeni.

1918 ősze: forradalmi gyűlés a Deák téren

Megjegyzem, hogy akkor épp 39 család lakott benne.

Néhány nappal később módosították a határozatot (az elképzelés lényege – bontás akármilyen indokkal – azonban maradt): tégláiból kigazdák építik majd fel istállóikat.

A terv könnyebben kivitelezhető részét meg is valósították.

- Az iskola diákja volt a Szepetneken született Királyi Pál (1818-1892).

Királyi Pál (1888)

Czirbusz Géza

- Az intézmény neves tanára volt a piarista Czirbusz Géza. Ő két alkalommal is Kanizsára került tanárnak. Másodszor 1899-ben töltött így egy évet. 1910-től 1920-as haláláig ő vezette a Budapesti Tudományegyetem földrajz tanszékét.
- 1903-ban, 1904-ben az intézmény piarista tanára volt Révay (Ullrich) József (1881-1970).

Révay József

A városban írt művei közül a „Zala” jelentette meg 1904-ben a Mars főhadnagy Nagykanizsán című komikus eposzát.

A hely sajtóban az 1904-es farsangi rendezvényekre írt további két alkotásáról is olvashatunk (a „Tél költészete” című „öndráma” és a „Bimbilla, vagy: A diákköltészet alkonya” című életkép egy felvonásban). Ezek szövegét nem sikerült fellelnem.

Kilépve a rendből jobbára irodalmi munkásságot folytatott. Tanulmányai, történelmi regényei, fordításai általában ókori témájúak voltak.

- Deák Ferenc négy tanéven át (1813/14-1816/17) volt tanulója az intézménynek.

(1876)

A gimnázium kimutatásai szerint az utolsó háromban az itteni konviktusban lakott. Az első tanév esetében ez csak valószínűsíthető.

A Telcs Ede készítette (1903) tábla eredeti helyén, a gimnázium déli oldalán

•Itt tanult Malonyai (Misinger) Dezső (1866-1916), neves író, művészettörténész is.

Malonyai Dezső

Prinz Gyula

- A 19. század utolsó éveiben járt az iskolába Prinz József vasútállomási főtisztviselő Gyula nevű fia.

A főgimnázium tanulójáról nyilván nem sejtették tanárai, hogy ebből a nagyon rossz tanulóbból később a magyar földrajztudomány egyik nagy egyénisége lesz – hiszen több ízben megbukott. Így pl. harmadik osztályban latinból, számtanból, rajzoló mértanból és földrajzból [!], majd negyedikben latinból volt kénytelen ismételni, de egyszer még anyanyelvéből, németből is megbuktatták félévkor. 1909-ben, amikor már egyetemi magántanári kinevezéséről érkezett hír a városba, a helyi lap még mindig úgy emlékezett rá, mint aki a diákság vezetője volt – az iskolán kívül.

Édesapja kénytelen volt kivenni az intézményből, így Budapesten érettségizett 1900-ban.

- A diákok a közelben – az akkoriban szinte kötelező – táncoktatásban is részesülhettek az 1860-as években.

Halis szerint a gimnázium közvetlen közelében lakott és működtette tánctermet Lakatos Sándor, országos hírű „tánc és illemoktató”. Ezzel az állítással nincs igazán összhangban egy 1864 őszén megjelent hirdetés. Ebben Lakatos arról

tájékoztatta az érdeklődőket, hogy lakásán, a Hajmási-házban (Kölcsey u. 7.) találhatják meg, tánciskolai foglalkozásait pedig a Zöldfa Szállóban fogja tartani. Ugyan az ország sok helyén dolgozott, de ideje java részét ekkoriban itt töltötte. Az 1840-es években tűnt fel tánc tudásával. A nehezebb lépéseket lábujjhegyen táncolta. Petőfi szerint ő volt „a lábászok lábásza”.

Két szakkönyvet is megjelentetett Wajditsnál 1869-ben, illetve 1871-ben. A másodikban, „A magyar táncról. Rajta párok táncoljunk!” című kötetben megpróbálta a magyar tánc mozdulatkincsét feltérképezni. Harminckét figurát figyelt meg. Ezek még a 20. század egészében is visszaköszöttek a táncoktatásában, sőt bekerültek a paraszttáncokba.

Lakatos Sándor

•Létezik korábbi hír is az itteni táncoktatásról.

1781-ben a Magyar Hírmondó 613. lapján írták:

„Nagy-Kanizsán Keszthelyi László Áhitatos Oskolabeli Pap hat nála lakó Nemes Ifjagnál számokra a vidék tartományból Tántz Mestert szerezvén, megtanította őket az előállásra, fő-hajtásra és a testnek diszes hordozására. Ezt látván a szegényebbjei

is azon Oskolabeli Ifjuságnak, többnyire csekély költséggel mind ki-tsinosították magokat a Tántz-Mester által.”

- A hajdani újságok híradásainál maradva említem a német nyelvű Merkur von Ungarn 1786-os évfolyamát (487. lap). Itt – egyebek között – azt közölték, hogy a kanizsai gimnázium egy-egy osztályába 11-15 diák jár.

188. Erdész utca

- Az utcának az Ady és Csengery utcák közötti része a régebbi: a pályaudvar építéskor létesült.

Gyalogos aluljárója, a „tunel” (manapság sokan a már-már nyelvújító leleményességű „bújóhid” néven emlegetik) 1870-ben készült. Ekkor zárta el sorompókkal a vasút az utca síneken átmenő részét.

Az aluljárót az 1980-as felújításakor erősen átalakították.

- Az utca keleti részének kialakítását 1880-ban kezdték el a Csengery utcába csatlakozó – akkor még rövid – résszel.

Megjegyzem, hogy egy 1870-es hír szerint a város olyan szerződést készült kötni a vasúttal, amely azt az aluljáró megépítésén túl az utca keleti része megnyitására is kötelezte volna.

Csorda kihajtása (1869)

1883-ban döntött a város a temető melletti marhakihajtó út kisajátításáról és megnyitásáról. Így kapta eredetileg az utca a Hajcsár nevet. Az elnevezés nem volt alaptalan. Reggelente itt vonult ki a herceg csordája a legelőre, hogy aztán – dolga végeztével – a Csengery úton vonuljon vissza Fő úti istállójába.

Erdész utca 1.a (valójában Csengery út 80.)

•Lásd: Csengery út 80.

Erdész utca 2. (egyben Ady utca 63.)

•Lásd: Ady utca 63.

Erdész utca 4.

•Lásd: Ady utca 63.

189. Erdész utca 6. (egyben Csengery út 82.)

•Két évtizednyi sikertelen próbálkozás után 1898-ban a Nagykanizsai Kereskedők Társulata szervezésében végre rendeződni kezdett a városban a gabonakereskedelem számára régóta hiányzó tárházak létesítésének ügye: megalakult a Nagykanizsai Tárházak Rt.

Az első két épület a következő évben átadásra került. A kivitelezést a varasdi Willert Gyula vállalkozása végezte.

Hamarosan az előzők mögött felépült a harmadik, majd 1904-ben a negyedik épület. Utóbbit Morandini Román építette.

Ezek a raktárak hosszú, észak-dél irányban húzódó, fából készült építmények voltak, két párhuzamos sorban. Az Erdész utca mentén, oromfalukkal az utca felé fordulva állt a keleti 1. és a nyugati 2. sorszámú. Délebbre, az 1. raktár mögött volt

a 3. és a 2. mögött a 4. Közöttük, a mai rakodó rámpa helyén húzódott a vasúti vágány.

Később két zömökebb, téglából emelt raktár is épült: a 3. mögött (déli irányban) a 6. és e mögött az 5.

A részvénytársaság gabonakereskedést folytatott az alpesi tartományok, Trieszt, Bécs, Fiume irányába. Már az első négy raktárnak 1000 vagon volt az együttes befogadóképessége.

- A trianoni szerződés nyomán Kanizsa határváros lett. Ezért nyílt meg 1921-ben itt a fővámhivatali kirendeltség. Tisztviselői öt megyére kiterjedően végezték a vámkülszolgálatot.

Ugyan az 1924-es törvény a később felállítandó vámkerület központjának jelölte, az igények csökkenése miatt csak kirendeltség maradt. 1941-ben, amikor Nagykanizsa átmenetileg megszűnt határváros lenni, a hivatalt felszámolták.

- Ma már a raktárak egyike sem áll.

Erdész utca 8. (egyben Csengery út 87.)

- Lásd: Csengery út 87.

190. Erdész utca 10. (korábbi számozás szerint)

•Itt, az utca déli oldala mentén húzódó, keskeny, hosszú területen létesült 1892-ben a „szalmagyár”. Jelenleg az Erdész utca 10. és 18. számú házak, valamint a köztük lévő épületek állnak helyén.

Eredetileg e területnek a Babochay utcától nyugatra eső részét foglalta el, majd keleti irányban duplájára bővült.

Bettlheim Győző (TGYM)

Az üzemet Bettlheim Győző és Ede építették Sallér Lajos tervei szerint. Az épületek (akkor hármat terveztek) kivitelezője valószínűleg maga a tervező volt.

•Italos palackok számára készítettek szalmahüvelyeket (egyetlenként az akkori országhatárokon belül), továbbá építési nádszövetet gyártottak (ilyen gyár is csak három létezett összesen).

Dolgozóik (jobbára nők) száma 50 és 120 között ingadozott. Termékeikből sokat szállítottak a monarchia országaiba és Európa nyugati részébe.

A cég, amely terménykereskedelemmel is foglalkozott 1922-ben vált fizetéseképtelenné. 1938-ban még szünetelő gyárként emlegették, ma már épületeiből sem létezik semmi.

191. Erdész utca 12. (korábbi számozás szerint)

- Most a 16. számú ház áll itt. 1886-ban ennek helyén létesítették a Sörgyár utcai járványkórház primitív elődjét, a „fertőtlenítőt”, amely négy szobával és egy ápolóval működött.

Méretét tekintve, az építményt a helyi lap bakterházhoz hasonlította.

A járványkórház elkészülésekor a területet a „szalmagyár” vette birtokba.

192. Erdész utca 23-27.

- Az első világháború előtt létesült az utca végén a Strém Bernát csonttelepe. Telkén most a 23., 25. és 27. sorszámú házak állnak.

193. Erzsébet tér

Három kép a századforduló idejéből

1955

- A terület posványos, vizes volt; még az 1800-as évek elején is akadt helyi vadászgató ember, aki nyilvántartást vezetett az itt lőtt vadkacsákról. A probléma csak 1869-től enyhült, amikor 580 kocsi homokkal a teret feltöltötték és körülötte téglázott árkot alakítottak ki.

A nagyobb esők alkalmával a Fő úton erre tartó víztömeg azonban még sokáig gondot jelentett.

- A tér délnyugati sarkán (nagyjából ott, ahol most a nyilvános illemhely épülete van) állt a pellengér (szégyenoszlop). Kőből készült, oldalán bilincs-kapcsok voltak.

Az oszlop 1773-ban került át a Deák térre.

- Ugyanekkor állították fel a Szentháromság-szobrot, amelyet Inkey Boldizsár a pellengér eltávolításának feltételével adományozott. A szobron az Inkey címer társaságában e dátum látható.

Az alkotás a 20. gyalogezred emlékművének jelenlegi helyétől valamelyest nyugatra állt. Hajdanán Szentháromság-képként emlegették.

A források szerint Inkey Boldizsár 1758-ban készítette Grazban. Szobrászként a talapzaton Theofilus Boheim neve olvasható. Meghökkenítő viszont ugyanott az 1773-as évszám, amelyet más források az állíttatás időpontjaként adnak meg. Nem tisztázott ugyanis, hogy a szobor (ha tényleg 1758-ban készült, ha tényleg 1773-ban került felállításra) hol töltötte az elkészülése után eltelt tizenöt évet. Ráadásul az elől elhelyezett három szobor (a magyar szentek: István, Imre és László) talapzata, anyaga – különösebb vizsgálódás sem szükséges a megállapításhoz – különbözik a szoborcsoport nagyobb részének anyagától, megformálásától. Nem lehetetlen hát, hogy a mű egésze két ütemben készült, két kőfaragó munkája.

Ha ezt feltételezzük, magyarázatot kapunk egy másik furcsaságra is. Három újabb személy szobrának illesztése a már meglévőkhöz olyan feladat volt, amelyet talán nem is lehetett jól megoldani: egyiküknek óhatatlanul a központi oszlop Mária alakja elé kellett kerülnie.

A szobrász így kettős, de ellentmondó kényszer hatása alatt volt kénytelen dolgozni. Legfontosabb alakját – a koronát felajánló Szent Istvánt – csak középre állíthatta. Ezt tette, de a takarás csökkentése érdekében úgy döntött, hogy István alakját kisebb méretarányban ábrázolja szomszédjainál. Az elrendezés kényszermegoldás jellegét támasztja alá az is, hogy – egyéb lehetőség híján – István hátat fordít Máriának.

A teret miután Inkey Boldizsár adományával díszítették, Szentháromság térnek nevezték.

1862-ben már adományokat gyűjtöttek, a Szentháromság-kép áthelyezésére. Akkor a Felsőtemplom elé szánták.

Végül 1869-ben a tanács úgy döntött, hogy a már eltávolított szoborcsoportot az Eötvös téren kell felállítani. Határoztak arról is, hogy ezért az ottani teret a jövőben Szentháromság térnek fogják hívni.

A Nagy-Magyarország emlékmű 1934-es felállítása miatt került át szoborcsoport a Kossuth térre.

- A még eredeti helyén álló Szentháromság-szobor mellett volt akkoriban az egyetlen olyan kút, amelyet a város üzemeltetett.

- Az 1866-ban – Pigmond Ferenc városi rendőrkapitány rendelkezése szerint – a Kvártélyház előtti térségen várták megrendelőiket azok a munkanélküliek, akik hordárként próbáltak pénzhez jutni. Tevékenységüket a kapott jelvény tette hivatalossá.

Talán ennek következményeként lett 19. század utolsó évtizedeiben ugyanezen terület a város fuvarosainak is állomáshelye.

- A teret 1870-ben még Gabonapiacz névvel említik.

1873-ban ezt és a Magyar utca elejét Fő térnek nevezték el. Magyarázként ehhez hozzá kell tennem, hogy addig a tér északi oldala a Magyar utca része volt.

Sajnos az addig érvényes házszámokról csak egy adatot találtam: a Kaiser-ház (Erzsébet tér 16.) akkoriban a Magyar utca 2. házszámot viselte. Megjegyzem, hogy sok adatra számítani sem lehet, hiszen a folyamatos sorszámokról a város egy évvel előbb tért át az utcánkénti számozásra.

1840-es adat szerint szintén a Magyar utca részeként kezelték az Erzsébet tér 10. és 11. számú házakat.

1900-ban nevét Erzsébet térről (ezt 1898-ban, a királyné halálakor kapta) Erzsébet királyné térre módosították.

Erzsébet királyné 1853-ban (1898)

- A tér keleti oldalán állomásoztak a városi taxik az 1920-as évektől.

- Az általuk használt terület mellett, a tér sarkán került felállításra a 1930-ban a 20. gyalogezred szobra, Hybl József alkotása.

Az avatáskor (TGYM)

Az alkotás egy másik változata

A „hús-pavilon”

•1924-ben a tér déli felének közepén, kelet-nyugat irányban, Szeghalmy Bálint városi mérnök terve szerint felépült – a korábbi bódék helyére – a 23 fülkéből álló „hús-pavilon”, amely elég szerencsétlen módon kettévágta a teret. 1940-ben került lebontásra.

•Ugyan már a második világháború után készült, de megemlítem, hogy a tér északi felén hatalmas beton medencét alakítottak ki tűzoltóvíz tárolására. A téglalap alakú tároló falai fordított, csonka gúlaformával mélyedtek a talajba.

A vizet a Rákosi-korszakban a város oltására szánták, amikor majd – élükön jugoszláv kommunistákkal – támadnak az imperialisták.

Az állandóan száraz létesítmény meredek falain nagy élvezettel fogócskáztak a környék gyerekei. A dolgot igazán vonzóvá a nyaktörés némi esélye tette.

194. Erzsébet tér 1. (képek még: Ady utca 2.)

(Vasemberház*)

A 19. és 20. század fordulóján

1939

•Barokk stílusú uradalmi épület, amely – a hagyomány szerint – a 18. század első feléből származik.

Egy 1836-os forrás a házat új uradalmi épületként említi.

Valószínűsíthető, hogy a megelőző években lényeges átalakítások (talán emeletráépítés is) történtek az épületen. Ekkor készülhetett a tér felé néző timpanon és a két nagy kapubejárat is. A munkák 1828-ra fejeződhetnek be. Ezt támasztja alá a timpanon két szélén álló esőcsatorna tetején a két bronz vízgyűjtő: oldalukon az 1828-as felirat látható.

1842-ben szűnt meg az akkori házzal nyugatról szomszédos uradalmi mészárszék. Az ezt követő néhány évben történhetett az a bővítés, amely eredményeként hosszabb lett az Ady utcai szárny is, de még inkább a térre néző oldal, most már elfoglalva a korábbi mészárszék helyét is. Ekkor készülhetett a mai idéző, klasszicista jegyeket mutató, egységes homlokzat is.

A régi képeslapokon még megkülönböztethető a korábbi épület és bővítménye: előbbinek a kéményei (részben) az utcai homlokzat felett álltak, jelezve a fűtés eltérő megoldását az épület sarokrészében. Az 1850-es évektől már a mai méreteivel ismerjük az épületet, amelynek ekkoriban 42 szobája volt.

Az idők során az udvarban (a „Nagyudvar”, ahogy emlegették száz éve) a telekhatár mentén, körben gazdasági épületeket emeltek, akárcsak az udvar közepén. Ezek mára mind lebontásra kerültek.

Árkádsoros mai megjelenését 1976-ban és 1977-ben nyerte el a ház.

- Hajdan földszintjén sörház (Nagy Sörház, de esetenként Kis Sörház névvel is illették) és üzletek voltak. Emeletén a Batthyány uradalom tisztviselői laktak.
- Uradalmi kimutatás szerint 1834 és 1837 között földszintjén az ületek mellett egy kávéház is működött. Ezt a bérlő, Vakkant (Vackant) János kocsmáros üzemeltette. A család (másik tagja lakatosmester volt a század közepén) rendkívül díszes sírköve ma is látható a köztemető főbejáratánál, a ravatalozó mögött. A kőfaragó W F monogramja a hátsó oldal felső részén jól látható.

- A házban működött az 1856-ban alapított Schwarz és Tauber, gyarmatárura szakosodott nagykereskedelmi cég. Bár a századfordulóra már az ország egyik legjelentősebb vállalkozása lett saját területén, a trianoni békeszerződés és a gazdasági válság nyomán 1928-ban (ez a kanizsai nagykereskedő cégek „fekete éve”) megszűnt.

Fénykorában hajórakományszám érkezett számukra az áru, amelyet főleg Horvátországba és Boszniába szállítottak szét. A kereskedés leendő vevőit már távoli vidékekre is eljutó utazóival toborozta.

A cég tőkeerejére jellemző a szerep, amit a helyi tárházak létesítésében betöltöttek, hogy ők hozták létre a kanizsai (Pátria) pótkávégyárat.

Még érdekesebb, hogy a 20. század elején csomagolópapír-gyáruk volt – a helyi sajtó szerint – Felsőszlatinán. Az Ungvártól keletre fekvő település kis lélekszáma, a papírgyártással kapcsolatos adatok teljes hiánya miatt valószínűsítem, hogy a hamarosan továbbadott (1908-ban vásárolta meg a bécsi Wilhelm Lesigang) üzem inkább Trencsén vármegyében, a korábbi Kis-Szlatinán (1899-től Alsószalatna, szlovákul Slatinka nad Bebravou) lehetett.

Különleges az is, hogy a hetvenhét évesen, 1926-ban meghalt Schwarz Samuné – özvegyként, harminchat esztendőn át – vezette a vállalkozást. Igaz, hogy ebben idővel segítette két fia: Ottó és Gusztáv (ő vezetéknevét Zalánra magyarosította), illetve a tulajdonostárs Tauber Alajos.

- A „Vasember” egy 1888-ban alapított nagykereskedő cég – Bettlheim (Rezső) és Guth (Arnold) vaskereskedése a Vasemberhez – kezdettől itt működő boltjának cégérszobra volt. Másolata 1983-ban került a házra.

A 19. század végén

- A 20. században az épület Ady utcai oldalán volt Kugler Antal aranyműves műhelye. Cége 1842-ben jött létre és még a második világháború után is itt létezett.
- A tér déli oldalán, a Vasemberházon túl – robbantásos bontásukig – további négy épület állt (Erzsébet tér 2., 3., 4. és Király utca 40.). Utóbbi Erzsébet tér 4.a számmal szerepeltetem itt. Ilyen házszámot ugyan sohasem kapott, de a ház látványilag a tér része volt. A kegyes csalás nagy zavart sem okoz, mert a következő két ház számozása változatos történetében valóban viselte a 6. és 7. házszámot is.

1980

- A négy épület helyére 1982-ben épült a mai egyetlen.

195. Erzsébet tér 2. (korábbi számozás szerint)

A 20-as ezred emlékművének avatásakor, 1930-ban (TGYM)
(Balra a járdán az első benzinkutak egyike.)

•A Vasemberház közvetlen szomszédja – egy emelettel – a Blau család lakóháza volt. A ház építésének időpontja nem ismert, de 1860-ban már állt és nem épülhetett a Vasember-ház bővítése előtt.

A hagyomány szerint ez volt a város első fürdőszobás háza: a tulajdonos az 1860-as évek elején a telek Zrínyi utcai végén kis fürdőházat építtetett több fürdőkáddal.

Blau Pál (TGYM)

Blau Pálnál a kedves vendég – már akkor – nem csupán tejben-vajban fürödhetett. Nevezetes volt a Szentgyörgyvári hegy első hegyhátán 1865-ben elkészült emeletes prэшázuk is.

- A család az 1790-es években került Kanizsára, amikortól nagykereskedelemmel foglalkoztak az egymást követő generációk tagjai.

A Blau Mózes által alapított cég már az 1820-as évektől hozatta hajókkal Mohácsig a továbbadásra szánt az aszalt szilvát és egyéb nyersterményt Zimonyból, Belgrádból.

1835-ben ugyancsak ő létesítette azt a kis szeszfőző üzemet, amely neves konyakgyárrá fejlődött, amelynek épületei most várnak lebontásra az Erzsébet tér 12. szám alatt.

1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedőkről készített felsorolásában Blau Mózes, illetve Pált gabonakereskedőként említette.

- A házban – talán már felépülésétől kezdve – 1894-ig kávéház működött. Az emberek bérlőjük neve – időrendben: Kohn (1864-ben már nem ő volt a működtető), Reindl, Brunner (1868-tól), Hein – alapján emlegették a kávéházat. A sorrendben utolsó, Hein Mihály kávéháza 1876-ban nyílt meg.

196. Erzsébet tér 3. (korábbi számozás szerint)

A századfordulón

1930-ban (TGYM)

Az 1960-as állapot (TGYM)

- Itt egy szerényebb megjelenésű, alacsonyabb, de emeletes épület volt (Rosenberg-ház).
 - A házat használta a szomszédos Oroszlán Szálló is.
- Valahol itt, talán e házban volt Seiler Péter órás üzlete. 1868-as hirdetésében magát óra- és erőművészeknek nevezi, vár- és toronyórák készítésére ajánlkozik a Szarvas vendéglő és a Reindl-kávéház közötti műhelyében.

197. Erzsébet tér 4. (korábbi számozás szerint)

Az 1910-es években

- A Rosenberg-ház szomszédságában állt az a kétemeletes ház (szintén a család tulajdonában), amelynek építési időpontja ismeretlen, de megjelenése alapján az 1820-at követő egy-két évtizedre tehető. Helyén 1822-ben a Löwenstein-ház állt.

Az utcai és az udvari szárny az 1970-es évek végén (TGYM)

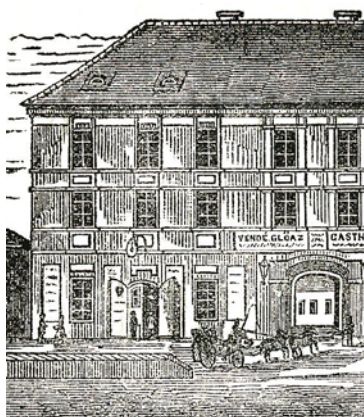
A kapualj és a mögötte lévő kis udvar 1967-ben (TGYM)

•A házban Arany Szarvas néven működtette szállodáját Knortzer Frigyes az 1850-es évek közepétől 1874-ig, amikor új, saját épületébe költöztette azt. 1865-ben a helyi újság szemelgetett az étterem étlapjáról, kifogásolva az ételek elnevezéseinek magyartalanságát és a helyesírást. Néhány fogás nevét – változtatás nélkül – itt közlöm. Az „Allmas Keserü” akár ital is lehetett.

Fehér leves kockawel.
barna dtn. Rizkasal.
Káposzta Diznóhusal.
Boryu Kelrepawel.
Ex kulop Wesepecsenyvel Soskawel.
Hamburgy Bafstek Risel.
Boryu Fricando Kelkapostal.
Beefalamod Kaposta Salátol.
Kirantott Tok.
Wéllé Toyással.
Lengyel Nyelf.
Bornyu Tüdo Citronal.
Allmas Keserü.
Szüsz pecsenye buzgonya pikáwel.

Volt más „nevezetessége” is az étteremnek. Az étterem falára a tulajdonos Deák Ferenc portréját függesztette ki. Hogyhogy nem, a kép az intézmény nevére utaló agancs alá került. Így aztán a Pestre látogató kanizsai hivatalosságokat ott gyakran várta – Kanizsán már járt – partnerüktől a szokásos első kérdés: Deák szarva megvan-e még?

1866-tól Knortzer – bérkocsik még nem lévén – omnibuszt járatott szállodája és a vasútállomás között.

A szálló 1881-es, rajzos hirdetésén

Knortzer kiköltözését követően a szálloda az (Arany) Oroszlán nevet viselte 1888-as megszűnéséig. A szállónak kerthelyisége is volt.

•Még az Oroszlánná keresztelés előtti utolsó években itt játszott a kaposvári születésű, híres cigányprímás, Kovács Gábor (1841- 1882) zenekara. Kovács hamarosan megnyerte a margitszigeti országos prímásversenyt és így bandája József főherceg zenekaraként ott muzsikált tovább.

JELENTÉS!

Mély tisztelettel jelentem a műpártoló t. közönségnek, miszerint újévtől kezdve

Boros János

zenetársulatát új szervezéssel saját nevére vettem át, igyekezni fogok, hogy minél több új darabokkal kedveskedhessem, miért minden igénynek megfelelve a nagyérdemű műpártoló közönség szíves partfogását van szerencsém kérni, teljes tisztelettel

Kovács Gábor,
L. mester Nagykanizsán

(609) — 32.

1872

Cigánybanda (1882)

Szintén neves prímása volt a városnak idősebb Torma Tóni. Nyugat-Európa nagyvárosaiban (és ahogy írták: „világfürdőkön”) játszott sikeresen zenekarával. Amikor 1918-ban, 61 évesen meghalt, a város összes muzsikus cigánya hatalmas zenekart alkotva kísérté a belvároson keresztül a temetőbe.

Közismert bőgőse volt a kanizsai cigányzenekaroknak Oláh István. 1832-ben Kanizsán született, tizenkét éves korában már játszott, ahogy nyolcvan évesen is fordított életét élte: estétől hajnalig játszott, nappal pihent.

New York, Chicago, Peking, Oroszország, Párizs a világnak azon részei, ahol zenélt. Utóbbiban tizenkét éven át.

Cigánybanda (1892)

Voltak persze gyengébben muzsikálói bandái is a városnak. Amikor 1904-ben Blaha Lujza vendégszerepelt a városban, az előadást követő banketten, a Polgári Egylet székházában épp egy ilyen kompánia húzta kitartóan nótáit a vendégek fülébe.

A szintén jelenlévő Erdős Alice színésznő ekkor jutott a megállapításra, hogy a pesti cigány jól játszik, de keveset, ellenben a kanizsai rosszul, de sokat.

Egy ablak alatt 1909 szilvesztere éjszakáján
(Steiner Edgár rajza Zsittney Gábor tulajdonában.)

198. Erzsébet tér 4.a (korábbi számozás szerint Király utca 40.)

(Ketting Klára két képe 1940-ból.) (indafoto.hu)

Az épület három képe az 1970-es évek végéről (TGYM)

•Az Erzsébet tér déli oldalának utolsó emeletes házát (Király utca 40. és Zárda utca 1.) Berge Kristóf várkapitány építtette 1695 és 1697 között, az akkor még a mocsaras területen kialakított dombra. A Berge-ház volt talán a modern Kanizsa első jelentősebb lakóháza.

Berge Kristóf (TGYM)

Oldalába a várból származó ágyúgolyót építettek.

Udvarában a déli falat napóra díszítette, három (XI, XII és I) római számmal jelezve az időt. A bontáskor ennek már egy kései változata létezett, de az a 4. számú ház udvari homlokzatán volt.

- A város régi napóráival kapcsolatban itt jelzem, hogy közülük mára csupán egy maradt meg, az sem igazi régiség.

Németh József bognár 1936-ban építtette fel földszintes házát a Magyar utca 68. szám alatt. Ennek déli oromfalára egy napórát is készíttetett. Számlapján a vakolatra festett 2 méter átmérőjű körben a 12 állatövi csillagkép figurális ábrázolása látható.

1970-ben ifj. Tüchert Lajos – Kanizsán született, jelenleg Bécsben élő festőművész – újrafestette a napórát. Jelenleg a vadszőlővel befutott felületen már alig látszanak a részletek.

- Sokáig két épület állt e házszám alatt, természetesen egy tulajdonossal. A Zárda utca sarkán lévő, szintén öreg ház földszintes volt. Megjelenésében hasonlított az Ady utca 13. alatti, ma is létező épülethez.

Ez a ház a 19. század első felében épült; emeletes szomszédjával jobbra osztozott annak sorsában.

A térre néző részében 1923-tól, alapításától Lukács Vilmos gyógyszerháza működött, Szűz Mária névvel.

Közvetlenül a második világháború után bontották le. Kellott a hely a Zárda utcában akkor létesített új piac kialakításához. Így az emeletes Berge-házból sarokház lett.

- Az épületeket birtokolta a Kanizsára 1791-ben, vagy 1792-ben költöző Babochay József (1808-tól és 1810-től városbíró) orvos is.

- Tőle 1794-ben a vármegye tulajdonába került az ingatlan; katonatiszti szállásként használták.

A középületek 1853-as összeírásában „főszolgabírósi lak” funkcióval szerepel.

Orvosi vizsgálat (1889)

A század második felében katonai kórházként használták. Ekkoriban a földszintes épületben helyezték el a kórház őrségét. Ennek hátsó részében voltak a halottas kamrák.

Óvatosságból a halottak kezére drótot kötöttek. Annak túlsó végén – az őrségnél – csengő volt felszerelve. Ennek feladata lett volna a jelzés, ha a kamrába esetleg tetszhalott katona kerül.

- A város 1889-ben megvette, de még 1898-ban is „katonai gyengélkedők háza” (K. und Kön. Marodenhaus) volt.

1922-től itt működött Stefánia-szövetség helyi fiókja (Sabján Gyula polgármestert választva első elnökévé), amely később részben igénybe vette a volt szálló épületét is.

Ugyancsak itt kapott helyet a Magyar Távirati Iroda kirendeltsége, amely 1919-ben létesült.

199. Erzsébet tér 5. (képek még Király utca 53.)

1910 körül

(Az épület tetején a telefonközponti vezetékeket fogadó szerkezet.)

- A Király utca sarkán – közvetlenül a törökök kiverése után – építtette fel a kincstár a földszintes Harmincados-házat, a legelső téglából emelt épületek egyikét. Az építkezéshez az akkor még mélyebb, mocsaras területen egy dombot kellett kialakítani.

Hivatalnokai az előtte felállított sorompónál szedték be a vámot a szállított áruk után. A harmincad a ki- és beviteli forgalomban járt a kincstárnak az áruk értéke szerint.

Az 1830-as években lett e hivatalból a sóhivatal, amely neve ellenére, az állami adószedés minden nemével foglalkozott. A földszintes saroképületnek akkoriban egyforma hosszú volt a két szárnya; az Erzsébet tér nyugati oldalából jóval nagyobb területet foglalt el, mint 1862-es utódja.

A „sópajták” a ház Erzsébet téri oldala előtt álltak. A tőlük északra (a Törvényház déli része előtt) állt két házban laktak a „sótisztek”. 1840-ben Batthyány Fülöp megvásárolta és lebontatta ezeket, a mai tér belső részében álló épületeket; elkezdődött a jelenleg látható tér kialakulása.

- 1862-ben készült el a sóház új épülete, amelynek emeletén lett elhelyezve Zala és Somogy pénzügyigazgatósága, amely az 1850-es évek elejétől létezett és működött a korábbi épületben.

A só raktárak és a sóhivatal az 1868-ban költöztek a teherpályaudvar közelébe, a Csengery út 80. szám alatti, ma is álló, akkoriban épült, Gutmann-féle épületbe és annak udvari raktáraiba. A Tárház és a Só utca neve még őrzi ennek emlékét.

A pénzügyigazgatóság 1872-ben a pécsi központba olvadt, Kanizsa a pénzügyőrség biztos kerülete lett, négy pénzügyőri szakasszal (Nagykanizsa, Letenye, Csáktornya, Stridó). A hivatal továbbra is maradt itt.

- Ugyanekkor lett Nagykanizsa önálló törvénykezési kerület. A törvényszék – jobb híján – a sóház emeletére került, a szomszédságba pedig felépítették a fogházat. A törvényszék 1887-ben a Kvártélyházba költözött; így a házban nagyobb helyhez jutott az 1875-től létező, ott működő illetékszabási hivatal, amely 1883 és 1887 között, átmenetileg a Csengery út 29. szám alatt volt elhelyezve, majd 1889-ben megszűnt. Helyén ettől kezdve évtizedeken át az adóhivatal volt. Vele párhuzamosan – tovább csökkenő hatáskörrel – a pénzügyőrség helyi hivatala is használta a házat.

- 1887-ben a takarékpénztár épületének helyiségeiből ide költözött az akkor egyesített posta (földszint) és távírda (emelet) is.

Csomagszállító postakocsi (1891)

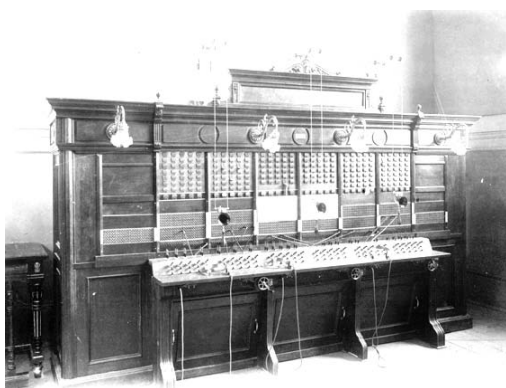

Postás egy helyi képeslapon

Távírdai terem (1897)

Az épület zsúfoltságát tovább növelte, hogy az 1892-ben létesített telefonhálózat központja is ide került. Indulásakor 55 előfizetője volt. (Az első hálózat – magánvállalkozásban – 1881-ben Budapesten létesült.)

Telefonközpont 1896-ban

Telefon ekkoriban

Ekkortól jelentek meg a belvárosi házak tetején a furcsa, nagy és csúf, téglalap alakú, rácsos szerkezetek, amelyekre szerelve vezették a huzalokat. A várost 1896-

ban bekapcsolták az országos hálózatba, 1900-ban nyílt meg ebben az épületben a helyközi távbeszélő állomás is.

Az elhelyezési problémákat csak a Postapalota 1924-es átadása szüntette meg. A telefonközpontot 1939-ben, már az új épületben automatizálták.

- Itt említem, hogy a városból az első szikratávírós üzenetváltás 1914-ben történt.

- Ugyan nem Kanizsához kapcsolódik, de meg kell említenem a szepetnekiek szerepét az ország távközlési hálózata kiépülésében.

Az ottaniak elegendő föld hiányában (azok nagybirtokokhoz tartoztak) kénytelenek voltak más megélhetési forrás után nézni.

Így az 1860-as évek végétől a tavaszi munkák végeztével – csapatokba szerveződve – felkerekedtek és „dróthuzalmunkás”-ként vettek részt az ország teljes területén a távíró-hálózat kiépítésében. Leszámítva az aratás idejét, késő őszig voltak távol falujuktól. A 200-300 szepetneki férfi az országban efféle tevékenységet végzők többségét jelentette.

Későbbiekben az ország telefon-hálózatának létesítése jelentett számukra hasonló feladatot. Az akrobatákra jellemző ügyességet, bátorságot követelő munka nem volt veszélytelen: az ősszel hazatérők minden évben kevesebben voltak, mint korábban, a tavasszal útnak indulók.

„Dróthuzalmunkások” a kanizsai tetőkön a századfordulón

- A régi, akár csúfnak is mondható épület helyére 1974-ben készült el a mai sarokház. Csinosnak ezt sem nevezném.

200. Erzsébet tér 6. (korábbi számozás szerint)

(Fogház*)

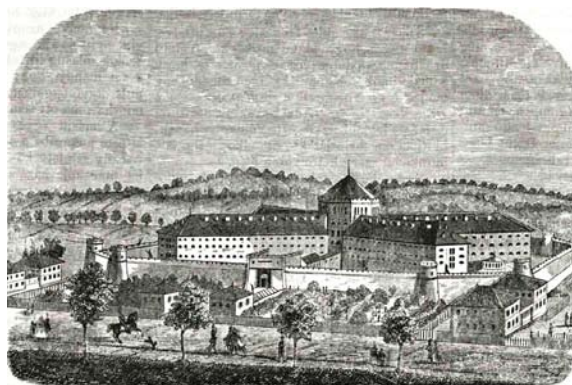
- A Törvényház felépülése előtt a börtön és az előtte lévő, nagy kert volt az Erzsébet tér 6. számú ingatlan. Ma a – részben a hajdani kert területére épült – Törvényház

az Erzsébet tér 6. és 7. házszámokat viseli. Történetéről az Erzsébet tér 7. címen írok.

A börtön épülete és a hetivásár 1890 környékén

•Jelenleg a Sabján Gyula utca 3. címet viseli az épület, a hajdani fogház.
A brü克斯ali börtön kialakítását alapul véve, 1874-ben építette Hencz Antal Ney Béla terve szerint, az akkori Fő tér meghatározó tömegű épületeként.

A brü克斯ali „magány-börtön” (1865)

Az is maradt sokáig, mert a tér felől nem takarta semmi.
Évtizedekig „mintabörtönnek” számított: volt iskolája, kórterme, kápolnája, asztalosműhelye.

- Alagsorában volt a főző- és mosókonyha, a munkaterem, a fürdőszoba és a sötétzárkák.

A földszinten kapott helyet a kórházi szoba, a tanterem, egy másik munkaterem és a személyzet.

A következő két szint egyforma volt. Középen helyezkedett el az őrszoba, két oldalt a zárkák: hat zárka 3-3 személynek, kettő 12-12 személynek és volt hat egyszemélyes zárka is.

Később a beosztás változott: a női foglyok (talán növelni kellett a férőhelyek számát esetükben) az első emeletre kerültek át. 1912-ben kis kápolnát is létesítettek.

Az udvaron (a rendőrség mai területén), külön épületben voltak a műhelyek. Az asztalosműhelyen túl (ebben bútorok készültek), később nyomdát is működtettek, ahol bírósági nyomtatványokat állítottak elő.

Általában 70-80 foglya volt, de kivételesen a szám elérte a 130-at is.

1911-ben a foglyokkal 14 fogházőr, 2 őrmester és 1 munkavezető foglalkozott.

•Északkeleten, a Törvényház helyén működő kerthelyiség, a Zöldfa-kert határolta; annak zenekara nem ritkán az elítéltek átkiabált kívánságai szerinti nótákat húzta, vagy fújta.

•Talán ide illik a Kiskanizsán énekelt, Nagy Lajos piarista tanár által 1937-ben közreadott „ballada”:

Hétfőn reggel Nagykanizsán mi történt?
Pancsa Rozi agyonszúrta a férjét,
Pancsa Rozi a kis székkal ütötte,
Pancsa Rozi a bicskával bökötte.
Végigmentem a kanizsai temetőn,
Mócsi Jancsi sírja volt a legelső.
Az volt annak keresztjére ráírva:
Pancsa Rozi volt annak a gyilkosa.
Kanizsai börtönajtó repedj meg!
Pancsa Rozi, többet ne szabadulj meg!

201. Erzsébet tér 6. és 7.

(Törvényház*)

•1860-ban a Király, Sabján, Báthory utcák és az Erzsébet tér határolta, kincstári tulajdonú telek a sóháztól és a kicsi, későbbi dohányraktári épülettől eltekintve beépítetlen volt.

Itt hozta létre 1863-ban Neusiedler Pál (1848-as adat szerint mészáros), a Zöldfa Szálló bérlője – Zöldfakert névvel – a szálló nyári vendéglőjét. Ennek (valószínűleg fából készült) kiszolgáló építménye a később Erzsébet tér 7. számot viselő telek (ma ott a Törvényház északi harmada áll) északi szélén volt.

A területet az új sóháznak szánta a kormányzat, mégis előbb a fogház, majd a dohányraktár számára biztosított abból telket.

(1892)

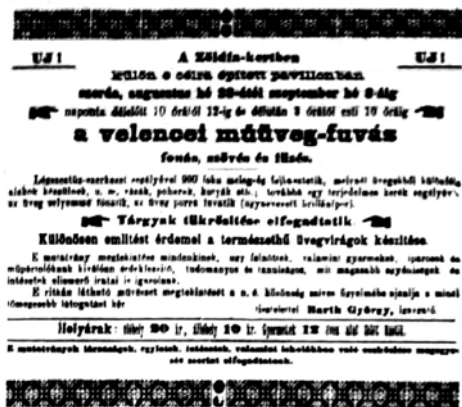
(1897)

Cigánybanda klarinétosa (1884)

1871-ben a Zöldfa Szálló bezárt; a kert népszerűsége – a csökkenő terület ellenére – maradt, sőt a vacsora utáni időszak forgalma már a később divatos korzó előképét jelenítette meg.

1878-ban a bérlő zárt szalont is építtetett vendégeinek. Nyugat felé fából készült, féltetős, oldalról nyitott, keskenyebb épületben folytatódott a szalon. Ennek fényképe az Erzsébet tér 11. szám alatti ház anyagánál látható. A kert területét a sóháztól a dohányraktárig téglából épített, vasrácsos kerítés határolta.

Az 1880-as években változni kezdett a vendégkör. Így hát 1888-tól jobbra itt működhetett az Izraelita Jótékony Nőegylet népkonyhája a téli hónapokban.

Megjelentek a mutatványosok is
(E társaság 1895-ös ajánlata nem tartozott a mindennapiak közé.)

A Zöldfakert kerítése előtt a vásár forgataga az 1880-as évek végén

A Zöldfakert 1907-ben szűnt meg; utolsó időszakában már csak a tűzoltó-zenekar vasárnap délutáni koncertjei vonzották ide a táncolni vágyókat.

•Már a kezdeti időktől rendszeresen játszott a kertben a Grünbaum József vezette, híres, kanizsai „zsidó banda”.

A képzett zenészekből álló, viszonylag nagy, tucatnyi zenész alkotta zenekar 1842-ben alakult meg.

Figyelemre méltó, hogy a körmeneteken sokáig ők voltak a zenei kíséretet szolgáltatók; közreműködésükért alkalmanként és fejenként egy „koszos korsó” bort kaptak a ferences barátoktól. Koszos korsónak akkoriban a máztalan cserépkorsót hívták.

1848-ban társaságukban masírozott át Kanizsán – a Petőfi utca felől Kiskanizsa felé – Perczel Mór serege. Játszottak Viktória angol királynő, a belga király, Ferenc József előtt és a párizsi világkiállításon (1885).

Valószínűleg a zenészek számának apadása magyarázza, hogy az 1870-es évek közepétől a zenekar már jobbra Kovács Gábor, majd Horváth Laci cigányzenekarával közösen – egy együttesként – lépett fel, majd az 1880-as években feloszlott.

Horváth Laci cigányzenekara 1906-ig játszott a városban
(A kép 1900 körül készült Nagykanizsán.)

Grünbaum azonban egészen 1900-as haláláig (74 éves volt akkor) tovább tevékenykedett: zenét oktatott gyerekeknek, illetve több cigányzenekart is betanított és azokban első muzsikusként játszott.

Az 1930-as évek végén

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•A mai épület 1936–37-ben épült igazságügyi palotának. Elfoglalta a hajdani Zöldfakert területét: a 6. szám alatt a fogda előtti kertet és a 7. számú telket is. Az épületterveket Hübner Tibor (előtte a városnak a Nagy-Magyarország emlékművet tervezte), a homlokzattervet K. Császár Ferenc budapesti építész készítette.

A kőfaragó és műköves munkákat helyi mester, Kovács József végezte. Szemenyei-Nagy Tibor véleménye szerint a homlokzatot díszítő domborművek Rápolthy Lajos munkái lehetnek.

•1984-től a Városi Bíróság és Ügyészség mellett az épületben működött a városi tanács. 1990 óta az épület e részén a polgármesteri hivatal található.

202. Erzsébet tér 8. (képek még: Báthory utca 2.)

(Dohányraktár*)

A 20. század első évtizedében

(A balra lévő földszintes házban – ma a Külkereskedelmi Bank épülete van ott – volt korábban a raktár is, később csak az irodák.)

- Nem tisztázott, hogy az állami dohányraktár mikor létesült a városban. Van viszont adat arra nézve, hogy már 1869-ben felmerült költöztetésének gondolata. Akkori helyéről, a Löwi-házból (Erzsébet tér 10.) a Harmincados-házba (Erzsébet tér 5.) kívánta a minisztérium áttelepíteni. Végül 1875-ben történt meg a költözés: az itt, az Erzsébet tér mentén épült, 1860-ban már létező földszintes raktárba került a Zalát, részben Somogyot ellátó dohánykezelőség. A „Nagykanizsai Magyar Királyi Dohány Fő és Különlegességi Áruda” akkoriban 300 dohányárust szolgált ki.
- Az igényeket kielégíteni már nem bíró raktár északi felét lebontották. Az üressé vált sarki részen 1907-ben lovagvárszerű, kétemeletes raktárpalotát épített Morandini Román, a tervező.

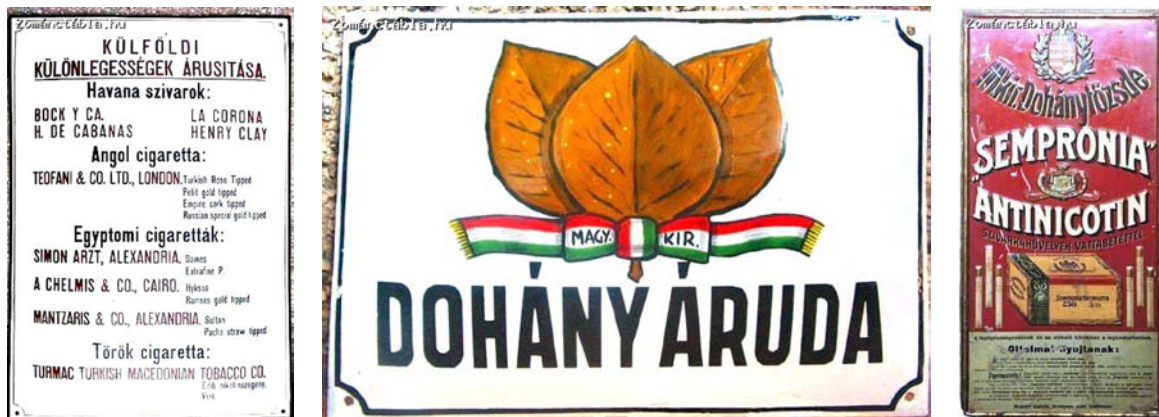

A 20. század első évtizedében

Ekkor készült a Báthory utcai emeletes szárny is.

A két világháború között általában 30 vagonnyi dohányárut tároltak itt. Az irodák az Erzsébet téri földszintes házban voltak.

1910

•Az Erzsébet téri kétemeletes épületet 1945-ös kiégése után jellegtelen lakóházzá alakították.

A Báthory utcai szárnyat 1969-től húsz évig az 1951-ben alakult Pannónia Cipész Ktsz használta.

Ugyancsak tulajdonukba került az eredeti dohányraktár Erzsébet téri, földszintes épületének annak idején meghagyott darabja. Ezt lebontva emeltették ott irodaházukat, amely átalakításával született meg az 1990-es években a Külkereskedelmi Bank mai épülete.

203. Erzsébet tér 9. (képek még: Báthory utca 1.)

(Kvártélyház*)

•A hagyomány szerint a vár köveinek felhasználásával épült uradalmi épület.

Egy rágalalmazási ügy iratai szerint kvártélyház már 1737-ben létezett a városban.

A fogadó felépítése előtt is hasonló rendeltetésű uradalmi épület állt itt: a „dombi korcsma”.

A dohányraktár építésének befejezésekor

A két világháború között készült képek

- A Zöldfa fogadót 1840-ben új vendéglőként említik (első bérlője Reindl Károly volt). Az épület tehát akkoriban kaphatta mai formáját. Tartozott hozzá istálló és kocsiszín is, amely az udvar északi oldalán épült fel. Az 1850-es években 3 terme, 37 szobája volt.

Tisztázatlan, hogy a fogadó épületének kialakításakor, az itt állt eredeti épületből maradt-e valami, ha igen, akkor mi.

Ha hinni lehet az 1860-as térképnek, akkor 1860-tól 1864-ig (a kataszteri térkép elkészültéig) a házon és két északi szomszédján lényeges változások történtek. A szomszédos Löwi-ház építése miatt a szálló keleti oldalának északi végéből körülbelül három ablak szélességű részt le kellett bontani. A felszabadult területre épült a Löwi-háznak a kaputól délre eső része.

Mindezt valószínűsíti, hogy az épület keleti oldalán a befalazott, kőkeretes kapu jelenleg ugyancsak aszimmetrikusan helyezkedik el. (Van egy kisebb, ugyancsak befalazott és kőkeretes bejárat az épület déli oldalán is, a sarokrész közvetlen közelében.)

Ugyanekkor a főbejárat korábbi fala – amely az épület sarkát vágta le – elé újabbat húztak. Így az – az utcáról is látható falvastagságával – előbbre került. Ez kapta a ma is látható díszítést, kapuajtókat és a kerékvetőket, tetejére pedig az attikát. Hogy így lehetett, mutatja az emeleti párkány alatti díszítés. Az a főbejárat falán és az épület két oldalfalán teljesen eltérő jellegű.

Az épület főbejáratí része belül különösen szép. Mind a földszinten, mind az emeleten (szépen kialakított lépcső vezet fel) vaskos oszlopok sora tartja a mennyezetet.

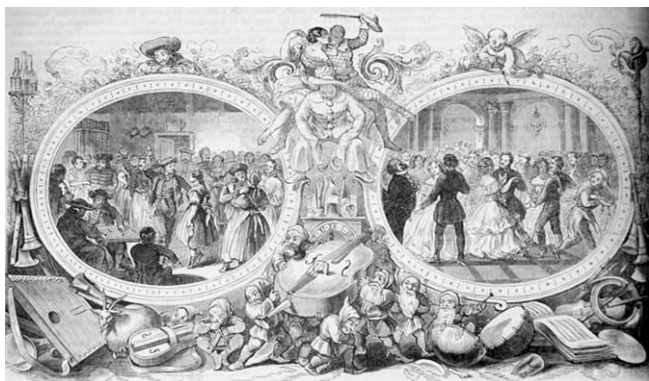

A pince boltozata egy földszinti teremben a 2010-es felújításkor

•A „Zöldfa” a Dunántúl egyik legnagyobb vendéglője és szállodája lett, emeleti nagytermében híres koncertekkel, színházi előadásokkal, bálokkal. Az épület adott helyet a megyebáloknak is, ahová, ha kellett, a feneketlen kanizsai sár miatt puttonyokban szállították a leányokat.

Farsang (1857)

Báli öltözék 1860-ban (1894)

Kanizsai látogatásai alkalmával itt szokott megszállni Deák Ferenc.

Deák Ferenc (1876)

Jókai Mór

1869-ben a szálló nagytermében mondta kortesbeszédét Jókai Mór Horn Ede mellett, aki a balközéppárt képviselőjelöltje volt; a képviselő a Deák-párti Csengery Antal lett. A szálló 1871-ben, vendéglői része később szűnt meg.

- A fogadó megszűnése után laktanyaként (Zöldfa laktanya) hasznosították az épületet: mivel 1869-ben a 78. honvédszászlóalj székhelye Nagykanizsa lett, legénységét itt szállásolták el.

A „silbak” (1880)

A katonaság az 1886-ban elkészült Sugár út 9. alatti új laktanyába költözve tudta kiüríteni az épületet.

- A szükséges átalakítások után 1887-re költözhetett be a járásbíróház, a törvényszék és az ügyészség. Ettől kezdve nevezték Igazságügyi Palotának. 1943 és 1945 között internáló tábor volt benne.

Az általános iskola – ma Bolyai János névvel – 1952-től működik itt.

- Tóth János 1952-es felmérésekor az udvarban még funkcióváltás nélkül létezett a földszintes télikert boltozatos termeivel. Ez csak az istálló és kocsiszín ma is álló épülete lehet. Télikertté alakítása akkor történhetett, amikor a házat Igazságügyi Palotaként használták és az istálló már feleslegessé vált. Az építményben ma az iskola konyhája, étterme működik.

Belseje ma is figyelemre méltó; ebben is megjelennek a főépületet jellemző, a boltozatot tartó vaskos oszlopok.

204. Erzsébet tér 10.

(Lőwi-ház*)

- A korabeli térképek alapján az 1860 tájékára tehető a mai ház építésének időpontja. Ugyanezek szerint a telek kellő szélessége biztosításához a Kvártélyház északi végéből is bontani kényszerültek.

A telken addig álló ház a mai kapualj és az attól északra eső rész területét foglalta el. Elképzelhető, hogy a jelenlegi épület ennek déli irányú bővítésével született.

Az Erzsébet tér 9. szám alatti épület 2010-ben kezdett felújításakor készített felvétel (A képen az épület földszinti, északi irányban utolsó termének két fala. Jobbra az Erzsébet tér felé néző oldal, balra a Lőwy-házzal szomszédos fal. Ezek eltérő volta arra utal, hogy a ház északi végéből hajdanán lebontottak egy részt.)

A bővítésre utal a kapu két oldalán a használt téglák eltérő minősége is. A déli rész téglái feltűnő hasonlóságot mutatnak a Kvártélyház falában látható téglákkal, ami jelentheti, hogy annak bontásából származnak.

A korábbi ház akár emeletes is lehetett, mert a mai épület egy rosszul sikerült emeletráépítés (legfelső szint) benyomását is kelti a szemlélőben.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•Mielőtt Löwi (Löwy) József tulajdonába került (1850 előtt), a házat Löwenstein-házként emlegették. A tulajdonos Löwenstein Mór, az egyik leggazdagabb terménykereskedő lehetett.

Blankenberg Imre szerint 1800-ban már itt működött Löwy Efráim (Löwi József nagybátyja, Benzián Izrael könyvelője) szállítmányozási vállalkozása; tárháza is itt volt.

Az 1960-as években

•A mai, kora klasszicista stílusban emelt ház építtetője Löwi József, a trieszti Adria Biztosító Társaság ügynöke volt. Az 1810-ben született Löwi nagybátyja, Efráim segítségével nyitott bizományi és szállítási üzletet Kanizsán.

A biztosítóval kapcsolatban megemlítenő, hogy az 1839-től kötött biztosításokat Kanizsán és még a két világháború között is jelen volt a városban. A főügynökség Löwi idejében itt működött.

1850

A ház nagy raktárhelyiségei berraktárként szolgáltak. Földszintjén – a hajdani emeleti gabonaraktár támasztóelemeként – erőteljes hengeres oszlopok láthatók. Löwi később repceolaj-finomítót is nyitott a házban.

1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedők felsorolásában Löwit, mint olajfinomítással és szállítmányozással foglalkozó vállalkozót említi.

Löwi József (TGYM)

Löwi József irodalmi (héber nyelvű) munkásságát is nagyra tartották kortársai.

A vállalkozást és a házat Löwi halála (1882) után, fia Adolf örökölte.

A két világháború között – a nagykereskedelmi szerepét jórészt elvesztő városban – a nevét magyarosító unoka, Ország József működtette a házban kereskedését.

Változó társakkal magvakat és mezőgazdasági felszereléseket árusított.

•A 20. század elején itt volt az olasz (1915-ben hat olasz állampolgár élt a városban) Anton di Basio déligyümölcs kis- és nagykereskedése.
A Csoportházak lebontása után pedig ide költözött a Hirsch (Oszkár) és Szegő (Pál) cég ottani (Erzsébet tér 25.) sómalma, valamint zsák-, ponyva-, kötél- és festékkereskedése.

1912

205. Erzsébet tér 11.

(Gutmann-palota*)

•A klasszicista lakóházat, amely egyben üzleti székház is volt Strasser Dávid Lázár termény-nagykereskedő építtette 1820-ban (az épület 1952-es, Tóth Jánostól származó leírása szerint a kapu zárókövén még olvasható volt az építés 1820-as időpontja). A palota helyén a Lakner-ház állt.

A ház 1954-ben

Gutmannék fából emelt, pihenést, vendéglátást szolgáló csarnoka a keleti udvar déli oldala mentén, 1953-ban

(TGYM)

(Kerecsényi Erzsébet szerint 1880 körül készült a Zöldfakert számára. Ebben az esetben a kert 1907-es megszűnésekor kerülhetett ide. Helyén ma már téglából vagy betonból emelt építészeti tévedés áll.)

Az 1860-ban és 1864-ben készült térképek tanúsága szerint az időszakban alapvetően átalakult az épület homlokzata és elkészült a ma is látható változata. Előtte az épület előreugró északi kétharmada lecsapott sarokkal csatlakozott a Magyar utca 2. számú házhoz. (Összehasonlítva az 1822-es térképpel, e rész a hajdani Lakner-háznak meghagyott része is lehetett.) Az épület déli harmada viszont a házioroszlán mai vonala mögött állt. Létezett viszont már a mai két udvar. Az új, utcai homlokzat részben előbbre, részben hátrébb került, így illeszkedett a Kvártélyház és a Magyar utca 2. ház sarka által kijelölt vonalhoz. Ebből az időből származnak tehát a mai homlokzat részei: az ajtónyílások kőkeretei, a kerékvetők és az egész előreugró, timpanonos bejárat harmad, a rizalit.

A két udvar közötti részt 1884-ben alakították emeletessé

•Az építető személye körül van egyfajta bizonytalanság forrásaimban. Kaposi Zoltán kutatásai szerint két Strasser Lázárként emlegetett személy élt a század elején a városban.

Egyikük, Strasser Lázár 1800-ban már Kanizsán lakott. Valószínűleg a napóleoni háborúk nyomán gazdagodott meg.

Ő idősebb volt, mint Strasser D. Lázár, aki 1795 táján született és 1811-ben került a városba.

E ház tulajdonosaként a két nevet felváltva használják ugyanarra a személyre.

Megítélésem szerint Strasser D. Lázár lehet az építető. Ezt némileg alátámasztja, hogy leánya, Anna (Gutmann későbbi felesége) 1820-ban született.

Tény viszont, hogy 1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedők felsorolásában említi még Stasser Lázár Dávidot, aki akkor olajfinomítással, megbízási üzletkötéssel és szállítmányozással foglalkozott.

•Gutmann Simon Henrik, Strasser D. Lázár későbbi veje huszonöt évesen (1806-ban született) költözött Gelséről Kanizsára, lett raktárnoka (1832-ben), majd társa Strassernek.

A Gutmann S. H. céget 1832-ben (más adatok szerint 1836-ban) alapította. Megjegyzem ezzel kapcsolatban, hogy az 1896-os millenniumi kiállításon bemutatkozva, Gutmann cége kiállította régi üzleti könyveit is, amelyeket már 1821-től vezettek. Elképzelhető azonban, hogy a kiállításon Strasser cégének iratait is szerepeltették.

Gutmannék az 1896-os „ezredévi” kiállításon

Az 1820-ban született Strasser Annát (aki később Nanettának nevezte magát) 1840-ben vette feleségül Gutmann.

Strasser Anna (Gutmann Henrikné) az Izraelita Jótékony Nőegylet egyik alapítója és elnöke az egyesület korai időszakában

Strasserék a szabadságharc után Bécsbe költöztek, így Gutmann átvette cégüket is. Ekkoriban főleg gubacskereskedelemmel és repceolaj gyártásával foglalkozott.

1850-re már jelentős méretű földet birtokolt Fakospusztán, amit 1878-ban szomszédos erdők vásárlásával tovább növelt. E tényre ma is dülönév emlékeztet ott.

Sáncban ugyancsak szerzett földeket. (Ezeket a család 1905-ben adta el, a bevételt valószínűleg beliscsei vállalkozásaikba fektették.)

A Kanizsán áthaladó, Pragerhofba vezető vasútvonal építésének hírére jó érzékkel váltott: Szlavóniában hatalmas erdőbirtokok megszerzésével fakitermelésbe, feldolgozásba kezdett.

Fakitermelés Szlavóniában (1873)

Amikor a Déli Vasút építkezése elkezdődött, ő már készen állt: az általa gyártott tölgy talpfákkal készült el a vonal Budától Pragerhofig.

A család beliscsei (ezt az 1945-ös államosításig birtokolták) és kanizsai (dongagyár és famegmunkáló telep a Csengery úton) faipari üzemei európai híreűek lettek. A hordódongákat, hajógerendákat főleg Franciaországba szállították.

A beliscsei gyártelep részlete

A bővülő cég Triesztben fiókot nyitott.

Gutmann 1869-ben – a kanizsai zsidó származású kereskedők közül elsőként – magyar nemességet kapott.

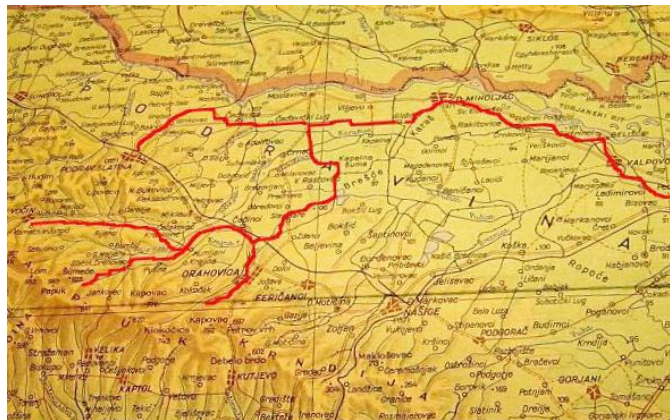
1890-ben Kanizsán temették el. Sírjának feliratát Dóczy Lajos költő (1845-1919) írta:

„EZ ARANY ÍRÁS HADD JELENTSE
SZEPLŐTLEN ÉLTED SZÉP HIRÉT.
MIT MUNKA ADOTT ÉS SZERENCSE,
CSAK JÓT ALKOTVA ÉLVEZÉD.
LELKED, MELY MINDEN SZÉPÉRT ÉGETT
ITT ÉL MINT ÖRÖK MÉCSVILÁG
ÉS PÉLDÁD LEGSZEBB ÖRÖKSÉGED,
AMELYÉRT ÁLDNAK UNOKÁK.”

A nemesi címer a család kanizsai sírboltján

•Már inkább a következő generáció, fiai nevéhez fűződik az aktív részvétel a hazai vasúthálózat bővítésében. 1889-től Szlavónia több vasútvonalát építették meg.

A Gutmannék által épített vonalak

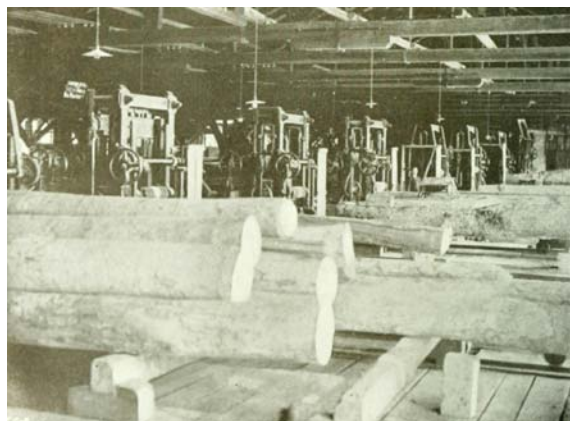
Az orahovikai vasútállomás

A beliscsei gyártelepen már 1884-től feldolgozták a talpfákká fűrészelt tölgyfa hulladékát is. Lepárlással tannint (csersavat) tartalmazó tölgyfakivonatot nyertek belőle.

1896-tól – saját szabadalmuknak megfelelően – ezzel kezdték telíteni és időtállóvá tenni a bükkfából készült talpfákat. Az eljárás fontosnak bizonyult, mert ekkor már nem lehetett csak tölgyfával kielégíteni a vasútépítés igényeit.

A gyártelepnek a fa lepárlását végző része 1908-ban és az igazgatósági épület

A fűrészüzem belülről

Ekkoriban már 3000 munkást foglalkoztattak Beliscsén és erdei vasutak 200 km hosszú hálózata szolgálta a nyersanyag beszállítását.

- A fiúk közül Vilmos (1895-ben költözött Budapestre) 1892-ben kezdeményezte a helyi sörgyár alapítását.

Gutmann Vilmos

A család férfi tagjai 1904-ben bárói címet kaptak.

A ház és a dongaüzem 1931-ig volt a családé, majd megvette azokat Strém Károly. (Strém Károly unokája volt Strém Kálmán, akinek ma emléktáblája van a ház falán.)

1932-ben a cég irattárát is elszállították Bécsbe, illetve Budapestre, amivel végleg megszűnt a Gutmannok kanizsai jelenléte.

- Az épületegyüttesben volt az 1923-ban létesült „Planta” Gyógynövénygyűjtő és Termelő Vállalat országos központja. Itt végezték az ország 42 vidéki kirendeltségének adminisztrációját is. Az udvari részben raktározták a környéken begyűjtött, szárított gyógynövényeket.

A cégbírószági adatok szerint a részvénytársaság 1927-ig létezett.

- 1952 és 2000 között a ház adott otthont a Thury György Múzeumnak.
- Itt jegyzem meg, hogy Strasser L. D. személye kapcsolódik a helyi közvilágítás történetéhez.

A városi utcák megvilágítását évszázadokon át a holdvilágra bízták. Ha felhő akadályozta a jóindulatú segítségben, az elkésett polgár lámpást vitt magával. 1821-től a Piac tér kereskedői lámpással ellátott két éjjeliőrrel kezdték őriztetni boltjaikat, majd itt-ott állandó jelleggel lámpákat állítottak fel.

1839-ben negyvennégy taggal alakult meg a városban a Lámpa Egyesület az utcai világítás hiányosságainak megszüntetésére. Két elnökük Löwenstein Mór és Tárnok Alajos lett.

Hat olajlámpát rendeltek Tribel szombathelyi bádogostól, ugyanakkor az olajt szállító Strasser maga is állíttatott – ide, a háza elé – egyet, amely az előzőktől különbözött szerkezetében. A próbavilágítás után az egyesület ezt a lámpát találta célszerűbbnek.

Így a további lámpák ennek mintájára, helyben készültek Jack Frigyes bádogosnál. Ezek cylinder lámpaüvegeit a vétyemi, a szükséges síküveget a daruvári huta szállította.

Munka egy üveghutában (1870)

1840-ben összesen negyven lámpát állíttattak.

A lámpák sok fényt persze nem adtak, de Babochay János (városbíró, az egyesület tagja) elhíresült mondása talán fékezte az igények szárnyalását: „Az utcai lámpa nem arra való, hogy *velágítson*, hanem arra hogy *erányítson*.”

Az utcai lámpák száma 1841-re ötvenötre nőtt. Sötét rézvörösre festett, fából készült rudakon álltak. Nyolc helyen egész éjjel égtek a lámpák. Ezekhez állandó jelleggel létrát is rögzítettek.

1842-től – az egyesület lámpáit haszonbérbe véve – Strasser L. D. szolgáltatta a közvilágítást. 1865-ben, az állomás megépülése miatt az Ady utca külső részén is állítottak két lámpát. Ezek számát öt év múlva megtízszerezték. A lámpákat –

időközben 85-re nőtt számuk – 1868-tól már a város működtette, még vállalkozókkal, mígnem 1874-ben saját kézbe vette a közvilágítást. Ekkor – a már létező 120 mellé – újabb 34 lámpát állítottak fel. Időközben az olajlámpákat felváltották a petróleumlámpák.

A villamos világítás bevezetésekor 240 nagykanizsai és 25 kiskanizsai petróleumlámpa világította meg a város utcáit.

A hajdani lámpák egyike látható az akkori városháza 1872-es fényképén.

A „Közvilágítási emlék” állítása a Fő út végén 2009-ben

206. Erzsébet tér 12. (képek még: Magyar utca 1.)

A 20. század első éveiben

A két világháború között

- Részben még állnak itt és a szomszédos, Magyar utca 1. számú telken Blau M. Fiai konyakgyárának épületei. Az üzem 1883-ban jött létre.

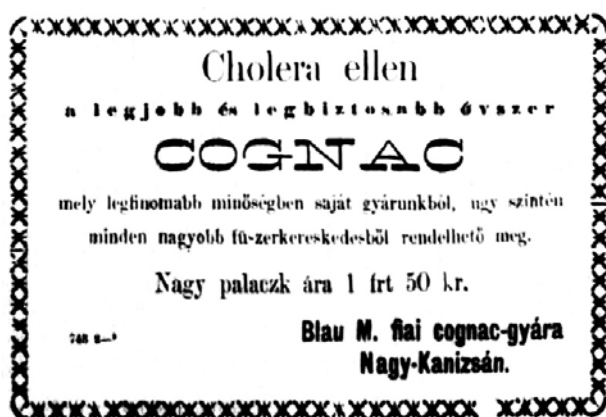

•Kezdetben a konyak mellett még sósborszeszt készítettek. Néhány év múlva már szállítottak a monarchia teljes területére, Boszniába, Dalmáciába, Németországba. Raktárt létesítettek Bécsben és Budapesten. Ügynökségük működött a monarchia sok városán túl Belgrádban, Krakkóban.

A 19. század végén 25-30 munkással dolgoztak. Ekkor már az üzem része volt egy pálinkafőzde is. Az akkoriban itt létesített fémkupak üzemükben italos palackokra készítettek kupakokat. Az ország első ilyen vállalkozásában további 25 alkalmazottjuk tevékenykedett.

A helyiek akkoriban meggyőződéssel vallották jelmondatukat: „Blau cognac a legjobb”. A konyakjukon kívül népszerű termékük volt a Congó tearum. A cég elnyerte a császár és királyi udvari szállító címet is.

1886

Ahol nagy a szükség, közel a segítség

(A hajdani Kanizsát sem kerültké a különféle járványok. A 19. században a legtöbb bajt a kolera okozta. 1831-ben, 1855-ben és 1873-ban okozta a legnagyobb pusztítást. Ha a betegség nem, a rémület a járványmentes években is megérkezett az ismétlődő híresztelések nyomán. Persze, a félelem nem volt alaptalan. 1855-ben, a legnagyobb járványban a tízezres város 400 lakója halt meg.)

•Az eredeti céget 1805-ben Blau Mózes alapította Blau Mózes és Fia néven. 1848-tól Blau M. és Fiai névvel működött.

1835-ben ugyancsak Blau Mózes hozta itt létre a későbbi gyár elődjét. A pálinkafőzde a környék gyümölcsseit dolgozta fel. (A kis üzem régi kéménye 99 év után 1934-ben dőlt le.)

Mózes halála után fia, Pál vezette az üzemet, amely 1870-ben Blau Nándor tulajdonába került. A gyár 1883-as kialakítása, igazán sikeressé tétele Pál két fia – Lajos és Béla – nevéhez fűződik. Utóbbi a világháború előtt kivált a cégből, Bécsben alapított játékgyárat.

1896

1911
(TGYM)

1916 februárjában a gyár még a Blau névvel hirdetett, de a létesítmény tulajdonosa hamarosan a Dunántúli Mezőgazdák Szeszfinomító Rt. lett.

- Az udvar nyugati oldala mentén már 1860-ban állt egy hosszú épület. A jelenleg itt álló építmények közül talán a középső lehet ennek megmaradt része. Ez alatt van ma is az a szép pince, amelyben tárolták a hordós párlatokat. Ugyancsak létezett az utca mentén a keleti ház.

Az udvar keleti oldalán álló emelt padlású épület a 20. század első éveiből való.

207. Erzsébet tér 13.

Az első világháború idején

- 1860-ban már állt itt a mai, bontásra váró földszintes ház.

- Utcai részében a 20. század első évtizedeiben a Rákóczi vendéglő (egy időben szerény szálló is) működött.
- Udvari részében volt Schlesinger Lipót (korábban Szeidmann Samu) szikvízüzeme, amely aztán a Kölcsey utca 4. szám alá költözött.
- 1910-ben a ház tulajdonosa, Lehr Oszkár (előtte Maár Nándor állatorvos birtokában volt az épület) még fatelepet is nyitott benne.
- Az 1937-es címtár szerint itt volt Neumann Rezső fényképész műterme.

208. Erzsébet tér 14. és 15.

(Szeidmann-ház*)

Az első világháború idején

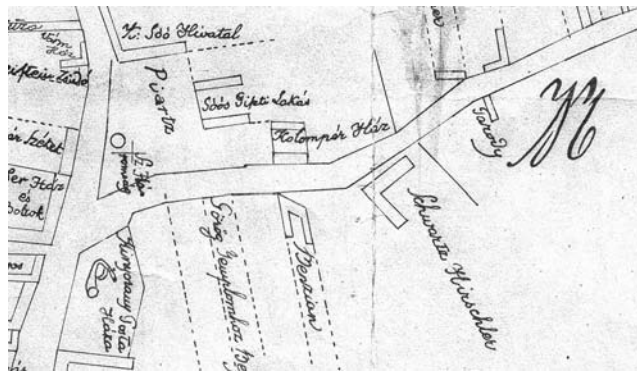

A két világháború között

•Az utca mentén a lakóház és az udvari két épület régen egy telken állt, amely körülbelül a mai Arany János utcáig terjedt.

A telek az uradalomtól Hirschler Leó tulajdonába került. Hirschler már felnőtt emberként (örökbefogadásakor) felvette a Löwenstein nevet. Fekete (Schwarz) Hirschlerként is szokták emlegetni. Az 1822-es térkép az ő házat jelzi itt. A Löwensteinek után Scherz Albert lett a tulajdonos, aki már az 1850-es években boltot bérelt az egyik Löwenstein-házban (talán itt). 1873-ban vált az ingatlan tulajdonosává Krausz Mária. 1890-ben az utcai épületet még Krausz-házként említik. Ebben az időszakban halt meg Krausz Mária és 1891-ben már telekkönyvileg is Szeidmann Samu tulajdonába került a telek összes épülete. 1919-ben megint új tulajdonosa lett az ingatlannak Strém Mór személyében.

- 1822-ben a térkép már jelzi itt a magtár épületét, Hirschler Leó tulajdonát. Akkor azonban még tartozott hozzá egy derékszögben álló, hasonló méretű utcai szárny is.

1822 (TGYM)

Ez utóbbi – a mai térfal irányát nem követő – rész 1860-ban már nem létezett. Helyette a magtár északi végén jeleznek a térképen egy új, szintén derékszögben álló szárnyat. Mögötte nagy parkosított terület volt.

Ugyanakkor már beépítve látható a tér mentén a telek teljes szélessége. A hosszú ház keleti, nagyobb részének alaprajza egyezik a mai, 15. számú házával.

Folytatásáé azonban nem: a hajdani ház nyugati egyharmadában szűkebb volt a többi résznél és még inkább a mainál. A következő időszak térképein a nyugati darab utcai homlokzatának változásai figyelhetők meg.

Az 1917-es térképen már a mai alaprajz látható. Ekkorra a 15. számú ház nyugati vége és a 14. számú ház egésze (az épület nyugati fele a kapuval együtt) az udvar felé jelentősen kibővült.

- Az általam ismert legrégebbi fényképen (1910 körül készült) két eltérő magasságú, de egyforma díszítésű ház látható. A kaput is magába foglaló nyugati ház az eltérő párkányzata miatt kicsit magasabb, a kaputól jobbra lévő alacsonyabb,

de erkélye fölött egy attika (a főpárkány feletti, mellvédhez hasonló felfalazás) magasítja.

Ez a külső a második világháború végéig megmaradt. A földszinten kis boltok bejáratai, kirakatai sorakoztak nyugat felé. Az utolsó kettő a kapu nyugati oldala mellett.

A háború után az épület e nyílásait az 1950-es évekre ablakokká falazták fel, egységesítették a két épület párkányzatát és lebontották az attikát.

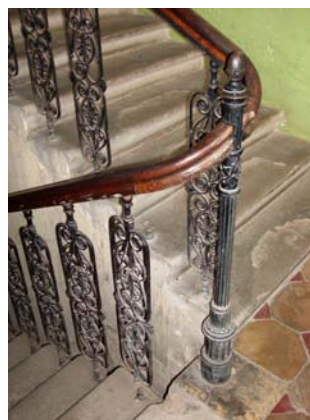
•Ezek után kérdés, hogy a térre néző két, szomszédos, ma is álló ház mikor és hogyan épült.

Életszerűbb, ha a jelentős átalakítások indítójának nem a betegeskedő, halála előtt álló Krausz Máriát, hanem az új tulajdonost, Szeidmann Samut tartjuk. A kialakított eklektikus bérház homlokzata nagyon hasonló lett a Stern-ház (Rozgonyi utca 1.) homlokzatához. Annyira, hogy akár ugyanazon személy is lehet tervezőjük. Ha így van, akkor építésük időpontja sem nagyon térhet el egymástól. A Stern-ház 1883-ban készült.

Ahogy azt a lehullott vakolat látni engedi, háromféle téglából áll a dupla épület. A földszinti, keleti rész téglái tűnnek a legöregebbnek. A kapun túl másféle téglák következnek. Az emeleten érdemi különbség nem fedezhető a két rész téglái között. Ugyanakkor a kapu keleti széle mellett jól látszik, hogy két ház épült egymás mellé.

Mindezek alapján feltételezem, hogy az 1890 tájékán az itt álló két épületből a nyugatit teljesen, szomszédjából a kapuig terjedő részt lebontották. Helyükre épült az új, bővített nyugati szárny és a kapu. A kaputól keletre az épületet nem bontották le. Viszont, ha az emeletes volt (lehetett, mert a mai udvari lépcsőház a korábbi alaprajzokon is szerepel), akkor emelete visszabontásra került és a két házon egységes emeletet alakítottak ki.

A 20. század első éveiben történhetett az utolsó bővítés: a kaputól nyugatra eső részhez az udvari oldalon építve, kialakult annak mai tömege.

A kapualj és a nyugati lépcsőház

A keleti lépcsőház

•Szeidmann Samu 1870-ben alapított szikvízgyárát 1918-as letelepedése után Schlesinger Lipót vette meg. Addig – az 1906-ban meghalt Szeidmann helyett – özvegye birtokolta az üzemet.

Szeidmann 1891-ben udvarán gőzmalmot is akart építtetni, de e tervét nem valósíthatta meg.

•1890-ben a Zalai Közlöny újságcikke arról tájékoztatta a város lakóit, hogy az udvarban, a kerti munkák során régi temetőhelyet találtak. A vastag falain boltozattal záródó építményben egy hajdanán üveggel fedett koporsó és egy holttest maradványai voltak. A sírbolt régi tégláin H. B. E. felirat volt.

Ezzel a téglák kora nagyjából meghatározható lenne, de a betűkkel probléma van. A „H.” és „B.” Batthyány herceg téglavetőjére utalnak. Az „E.” viszont tévedés lehet, mert a harmadik betű – szokásosan – a város földesurának keresztnévét jelezte, de a Batthyány uradalom hajdani birtokosai között e feltételnek megfelelő személy nem volt.

Ha elírás történt és az „L.” helyére került az „E.”, akkor Batthyány Lajos hercegről lehet szó, aki Batthyány Fülöp előtt (1806-ig) volt a város kegyura. Valószínűbb

persze, hogy a téglák felirata H. B. F. lehetett. Fülöp herceg viszont nagyon sokáig volt Nagykanizsa földesura (1870-ben halt meg), ezért az általa gyártatott téglák sokat nem segítenek az építés pontosabb időpontjának meghatározásában.

- A házban működött a század elején Zerkowitz Zsigmond borkereskedő, később pedig Strém és Fiai terménykereskedő cége.

A 14. szám alatti részben volt a városban harminc évig praktizáló dr. Blau Simon orvosi rendelője.

Blau Simon

1910-es halála után azt fia, dr. Balla János működtette tovább. Ő volt a város első orvosa, aki rendelőjében röntgenkészüléket állított fel (1912) és használt.

1950 és 2004 között az épület földszintjének keleti oldalán volt a nyomda.

209. Erzsébet tér 15. (Kiskastély udvar)

(Kiskastély*)

- 1874-ben Krausz Mária nyaraló lakházaként épült eklektikus stílusban. A magtár északi végéhez utólag épített szárny helyére került.

- Az 1941 és 1952 közötti tulajdonosa után Lázár-villaként ismerték a városban.
- Az épület mai formáját 1997-re nyerte el. Akkortól városi galériaként működik, a Kiskastély elnevezés is ebből az időből származik.

210. Erzsébet tér 15. (Kiskastély udvar)

(Magtár*)

- Magtár céljára 1800 körül épült, későbarokk stílusban. Építtetője Hirschler Leó gabonakereskedő lehetett.
- Több eredeti, kőkeretes vasajtaja van.
- Az 1920–30-as években az 1846-ban alapított, híres Danneberg és Weisz gabona- és terménykereskedő cég használta raktárnak.
- A város önkormányzata 2006-ban újíttatta fel az épületet uniós és állami támogatással, Krémer József és felesége tervei szerint.

211. Erzsébet tér 16. (képek még: Kinizsi utca 0.)

(Kaiser-ház*)

Az 1960-as években

•Kaiser Sándor terménykereskedő, útépítő vállalkozó építtette bérháznak 1869-ben, helyet adva a Dreher-féle „söröde” sörraktárának is.
Megjegyzem, hogy már 1854-ből is van adat egy Kaiser-ház létezéséről, amely akár e ház elődje is lehetett.

- Az épületben székelt a 20. század első évtizedeiben az Altstädter és Loewy (Löwy) terménykereskedő cég. Az 1860-as alapítású nagykereskedelmi vállalkozás az első világháború előtt nagyszabású üzleteket folytatott Ausztria hegyvidéki részeivel.
- Később a tulajdonos bőrkereskedők (Steiner József és Kardos József) után, Steiner és Kardos-házként emlegették az épületet.
- A szomszéd épületbe 1950-ben kerülő megyei nyomdaipari vállalat itt alakította ki irodáit.

•Az utcai és az udvari épületek emeletét szokatlan „híd” köti össze.

212. Erzsébet tér 17. (képek még: Rozgonyi utca 0.)

(Benzián-ház*)

A 19. század utolsó éveiben

A két világháború között

1939

•Az ingatlan a 19. század elején Benzián (Benzion) Izrael gabona nagykereskedő tulajdonában volt.

Az 1822-es térképen Benzián háza még meglehetősen furcsa alaprajzú. Rozgonyi utcai (nagy részt ma is álló) szárnyához ferdén, 90 fokot jóval meghaladó szögben csatlakozott a térre néző, második rész. A harmadik az elsővel párhuzamosan kanyarodott vissza keleti irányba. A ház egészének alaprajza egy torz „U” betű formáját mintázta.

Az utóbbi két szárnyat teljesen, az első részben lebontották, hiszen az épület nyugati homlokzata egyáltalán nem illeszkedett a teret szegélyező szomszédos házak észak-dél irányú homlokzatához.

Helyükön elsőként a 18. szám alatti házzal szomszédos, a sarokrésztől ma is eltérő tetőzetű rész készülhetett el. A legöregebb képeslapokon látszik, hogy az ódon hangulatú épület e darabjának is volt bejárata, a ház déli szélén.

E rész udvarról nyíló lépcsőházát ma is az eredeti kovácsoltvas ajtó zárja. Felső részén ott van az építtető I B monogramja.

Ezt követően, a Rozgonyi utcai meghagyott darabhoz alkalmazkodva emelhatték az immár derékszögű sarokrészt, amelyet egy ferde taggal kapcsoltak az előbbihez.

Így azonban a három rész padlástere eltérő méretű lett. Az 1860-as térképen a ház már az így kialakult alaprajzzal szerepel. Az épület fiatalabb részének mai homlokzatát csak a Rozgonyi utca megnyitása után alakíthatták ki. Addig a házhoz északról egy földszintes épület csatlakozott, ami miatt emeleti ablakokat ott nem lehetett nyitni.

Az építtető I B monogramja megtalálható az udvaron is, a Rozgonyi utcai szárny végén nyíló lépcsőház kő ajtókeretének zárókövén. Tőle jobbra, a másik kő ajtókeret zárókövén újabb jelek láthatók: talán az építő (kőfaragó) mesterjele. Ugyanezen a falon egy öreg vasajtó is máig őrzi a ház hajdani képét.

• Benzián 1818-ban már neves helyi kereskedőnek számított. 1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedőkről készített felsorolásában még említi őt. 1848 októberében – átmenetileg – itt tartották fogva a Perczel Mór muraközi hadjáratában elfogott 700 horvát katonát.

•Az 1860-as évek végén, az 1870-es évek elején változott a tulajdonos személye. Benzián után a házat Löwinger Izrael birtokolta, aki vállalkozásában is utódja lett. Löwinger fiaival közös cége Bécsben a gabonavásárok egyik rendezője volt, ott fiókot is létesített.

A cég következő főnöke, az élete végére elszegényedő Löwinger Ignác jelentős szerepet játszott a 19. század utolsó évtizedei Kanizsáján mecénásként és közéleti szereplőként is.

Löwinger Ignác (TGYM)

•Más tisztségein túl, körülbelül húsz éven át (1880-tól) vezette elnökként a Nagykanizsai Általános Betegsegélyező Egyletet.

Az egyletet 1870-ben (egy évvel megelőzve az országos alakulást) alapították, bár alapszabálya csak a következő évben nyert állami megerősítést. Első elnöke Fesselhoffer József kereskedő lett. Ő volt ekkoriban az egyesület legnagyobb támogatója is.

A szervezet a pártoló tagok (ők nem lehettek rendes tagok) befizetéseiből támogatta betegség, halálozás esetén a rendes tagokat. Egyszerűbb esetekben ingyenes kezelést is biztosított számukra orvosuk, Augenfeld Fülöp révén.

Két év elteltével már 800 tagjuk volt, de aztán újabb öt év múlva csak fele ennyi.

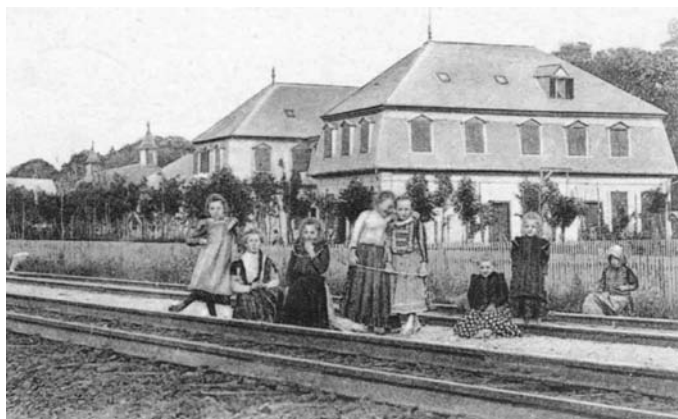
•Löwingerék után, a 20. század elején a ház új gazdája Armuth Náthán lett.

Armuth 1882-től működött a városban, mint fűszer és gyarmatáru nagykereskedő. Ő volt az, aki 1912-ben, az épület mára lebontott magtárában (Rozgonyi u. 4.) kialakította az első állandó mozit, az Urániát.

Armuth 1903-tól fogott neki Balatonberényben az üdülőtelep (Armuth-telep) kiépítésének. A Fürdő Nagyszállónak elnevezett épületegyüttesben 104 szoba és „óriási” táncterem volt.

1911

Az Armuth-telep egy részlete

- Ugyanebben az időszakban lerakat és söröző is működött az itteni, kanizsai épületében: a Liesengi sörcsarnokban a liesengi sörgyár söreit árusították.

1925

- Tóth János az épület 1952-es leírásakor az építés 1824-es időpontját közli. Ez legfeljebb az Erzsébet téren álló valamelyik részre lehet igaz; a Rozgonyi utcában lévő része idősebb.
- A homlokzati szarvas fej eredetileg a szomszédos szálloda második emeleti része felett elhelyezve utalt annak nevére.
- A ház száz évvel ezelőtti állapotába visszaállítva a város egyik legszebb idős épülete lehetne, sok eredeti részlettel.

213. Erzsébet tér 18.

(Arany Szarvas Szálló*)

A szálloda épületei egy 1890-es hirdetésben

A 20. század elején

- 1874-ben építtette Knortzer Frigyes vendéglős 32 szobás szállodájának, eklektikus stílusban.

•Knortzer intézményét először „Kis Hungária” néven emlegették a városban. Igaza lehet azonban Kocsis Katalinnak: a szállodát valószínűleg sohasem hívták így hivatalosan. A helyiek inkább az ellátás színvonalát próbálhatták jelezni úgy, hogy – az akkor legjobbnak tekintetthez – a budapesti Hungária Szállóéhoz hasonlították. Az építéskor kétemeletes épületben volt a szálloda, földszintjén a kávéházzal. Talán már a szálloda megnyitásakor, de mindenképp nagyon gyorsan, a létesítmény része lett a 19. számú ház is. 1879-től – tovább terjeszkedve – Knortzer már a 20. szám alatti kávéházat is bérbe vette.

A szállóban már 1885-ben kialakították a villamos világítást. Városi hálózat nem lévén, Vucskics János közeli gőzmalma szolgáltatta az energiát.

Ha lehet hinni az 1886-os uradalmi térképnek, akkor az 1880-as évek végén bővült a szálló, udvara felé. Az utcai épülettel párhuzamosan egy második kétemeletes egység épült. A két részt egy széles nyaktag kötötte össze.

A két világháború közötti kép jobb oldalán, felül a szálló dupla épülete DK-ről

Mivel időközben a Zöldfa Szálló megszűnt, a szálloda karzatos, földszinti nagyterme helyet adott a magyar és német nyelvű színelőadásoknak, a megyebáloknak is.

Falusi és városi farsang (1888)

Báli ruhában (1888)

Az általam jelenleg ismert adatok alapján úgy hiszem, hogy e terem a szomszédos (19. szám alatti) épületben volt.

Szálloda átvétel Nagy-Kanizsán.

Van szerencsém - a n. é. utazó közönség tudomására hozni, hogy a régi jöhrű

„Arany Szarvas” szállodát

ezelőtt Knortzer Nagy-Kanizsán

1880. évi aprilis hó 1 én átvevém.

Mint Tatraüredi úrdó huzamosabb ideig volt vendéglője és kávéház tulajdonosa — képes vagyok igen tisztelt vendégeim legnagyobb kívánságának megfelelni és a legkellemesebb tartózkodást szállodámba biztosítani. Kitűnő ételek, italok, pontos szolgálat, valamint előnyös áráimmal bizalmasan kiemelné, vendégeim bizalmát kiérdemelné.

Elegans bérlogatam úgy az utazó mint helyi n. é. közönség részére minden időben rendelkezésre állanak. Mely tisztelttel

Matejko Ede

A fenti közönségnek egyáltalán nem szükséges a f. közönség 1880. aprilis hó 1-én kezdő (Húsvét) társasági kártyát tartani.

megnyitási ünnepélyre

tartottam meghívva

Dicső figyelmű békessé a alkalommal kitűnő Honatér a In Harton valódi szépség burgonyával

FRIS MÄRCZIUSI SÖRRE

A Károlyi utca 1880. évi 1. 1

1890

•Jókai Mór 1880-ban, a Csengery Antal halála miatt kiírt időközi választáson – kormánypárti képviselőjelöltként – indult a kanizsai választókerületben.

Jókai Mór (1879)

Irányi Dániel (1878)

A jelöltséggel ugyancsak kacérkodó Irányi Dániel a Korona Szállóból, annak emeleti ablakából másfél órás beszédben támadta Jókait. Jókai Kanizsára érkezve viszont e szálloda erkélyéről mondta el beszédét a téren összegyűlt tömegnek. Nem volt egyszerű dolga, mert a jelenlévők egy hangos része ellenfelét, Unger Alajos budapesti ügyvédet támogatta. Másnap az utcákon már fújták a suszter-inasok (Unger apja kanizsai cipésmester volt) a kortes-nótát:

Jókai Mórnak volt nagy pártja,
Azt is a kormány táplálta.
Meg is jött, el is ment Jókai;
Nem akarta az abcugot hallani.

Ungernek persze kedvesebb dal dukált:

Unger Lajos ablakára
Kisütött a nap sugára:
Követünk lesz bizonyára
Jókainak bosszújára.

A választást az ellenzéki Unger nyerte.

Korteskedő inas (1881)

Kilenc hónap múlva következtek a rendes választások. (A fő ellenfél ekkor gróf Zichy Antal volt.) A kampány tehát még folyt háromnegyed évig. Elegendő bor és újabb nóták kellettek a győzelmi mámor fenntartásához. Volt mindkettő:

Suszter-inasoknak:

Kanizsai határon,
Jókai ül számáron.
Babochay vezeti,
Unger Lujzi neveti.

Lelkes hölgyeknek:

Ma van péntek, holnap szombat, holnapután vasárnap,
Söpörjétek kanizsai leányok!
Söpörjétek tisztára a főutcát,
Unger Lujzi el ne üsse a lábát!

Mindenkinek:

Jön követnek, jön követnek
Zichy Antal.
Kormánypárti mamelukhad
Vele nyargal...

Még programot sem mert adni,
Jobb lett volna inkább neki

Hon maradni!

A balpártnál ragyogó nap
A győzelem,
Magyar népnek szabadsága
Attól terem...

Így történik most Kanizsán
Újra győzünk, kétszer győzünk
Egymásután!

Zichy Antal (1871)

Választási „központ” (1884)

(Barbarits monográfiájában ellenfélként a tanfelügyelő Zichy Jenő grófot nevezi meg. Mégis a dalnak lehet igaza, mert gróf Zichy Antal egy időben valóban volt Pest vármegye tanfelügyelője.)

A választást megint (utoljára) Unger nyerte.

•A német nyelvű színházi előadásokhoz kapcsolódóan itt említek egy helyi egyesületet, amelynek már léte is illusztrálja a német nyelv hajdani erős jelenlétét a város életében.

Az egyesület pedig a Schlaraffia. Az elnevezés a német népmesékben előforduló Schlaraffenlandnak megfelelő Seholsincsország.

A később az egész világ németiségében elterjedt mozgalmat 1859-ben alapították Prágában német színészek. Egyesületük a férfias barátságot, a humort, a művészeteket kívánta istápolni. Bár azóta nagyjából 550 helyi szervezetük (Reyc) alakult (ebből mára 130 meg is szűnt) világszerte, szervezeti kereteik, formásaik máig sem változtak.

Tagjaik vidámságot kereső hivatalnokok, kereskedők, orvosok stb. voltak. A tagok (Schlaraff) egymást jellegzetes tulajdonságaikra utaló (német) néven

szólították. A politizálást kerülték, egymásnak tartott előadásaik kötelező eleme volt a finom humor; előnytelen tulajdonságaikat kifigurázták, az előnyösöket igyekeztek erősíteni.

Leggyakrabban használt jelképük – a bölcsességre utaló – a nagy fülesbagoly (az uhu) volt. Időnként így a Schlaraffia helyett az UHU megnevezést használták. A lényeg megértését a kulcs, a hatalmat az olló jelképezte számukra.

Összejöveteleiken a tagok jellegzetes selyemsapkát viseltek. Saját időszámításuk volt: 1859-nek, létrejöttük évének adták az 0. sorszámot.

A Canisa Schlaraffia így a 15. évben (1874) alakult. Az időpont meghökkentően korai: a helyi szervezet volt negyedik a valaha alakultak között, a történelmi Magyarországon pedig az első. (Budapesten 1882-ben jött létre.) Anyaszervezete a prágai volt, színei a kék és a sárga.

Szokás volt, hogy a szervezetek saját (sokszor baglyot ábrázoló) jelvényeket készítettek maguknak; kanizsai létezéséről nincs tudomásom.

1876-ban, a Zalai Közlönyben az Arany Szarvas nagytermébe hívták a város hölgyeit összejövetelükre. A tudósítás szerint az érdeklődés nagy volt, a tagok német nyelvű mókás szövegeik előadásával szórakoztatták közönségüket.

A „Zala” egy 1910-es visszaemlékezésben (ekkor már nem működtek) közölte, hogy a tagok péntekenként jöttek össze, mint írták: maskarában.

Kedves elfoglaltságuk volt az 1500 tájékára keltezett hamis kanizsai levelek, újságok készítése. Ezeket sokan csodálták meg a városban, mígnem Halis István kezébe kerültek, aki megállapította (talán minden esetben) a hamisítás tényét. A visszaemlékezés szerint a találkozók fontos kelléke volt az elegendő alkoholos ital is.

A kanizsai adatok szegényessége miatt az 1877-ben alakult soproni egyesület tagjairól közlök két képet.

Időközben a Schlaraffia történetét kutató Balázs Károly jóvoltából újabb adatokhoz jutottam.

A helyi szervezet összejöveteleit a maguk által „Türkheim”-nek nevezett helyen tartotta. Nem tudni, hogy ez melyik vendéglő lehetett. Amúgy ide, az Arany Szarvasba, illetve a szinte szomszédos „Damensalon”-ba (Erzsébet tér 20.) is szívesen beültek egy-egy italra. 1883-ban – ekkor oszlott fel az egyesület – 48 tagjuk volt.

Az adatokból azonosítani tudtam a helyi szervezet vezetőjének (föschlaraff) személyét is. Pancrattius der Geilbart lovag csak Walbach Mór kereskedő lehetett, aki egyébként is igen aktív társadalmi életet élt.

Walbach Mór 1873-ban

(A metszet a Sarkady István, a „Hajnal” szerkesztője által kiadott sorozat részeként jelent meg. Míg a többi képen mottó nem szerepel, ezen igen. Így feltételezem, hogy a leírtak Walbach saját gondolatai:

„Az értelmes ifjúság egyesületei a legjobb tenyésztő helyei az alkotmányos polgárságnak. Az értelmes ifjúság egyesületei a legerősebb védőbástyái az alkotmányos szabadságnak.”)

Elnöke volt a Tornaegyletnek (1867 és 1883 között) és az Önkéntes Tűzoltó Egyletnek is (1871 és 1878 között). Annak érdekében, hogy a tűzoltók

tevékenységébe beleszólása legyen (azokat nem az elnök, hanem a főparancsnok irányította), elvállalta a város tűzrendőreinek irányítását is.

A tűzrendőrök sisakján hivatalos személynek számításukat a város akkori címere jelezte, benne a TR betűkkel

Walbach 48 éves volt, amikor 1884 márciusában gyógyíthatatlan betegsége miatt főbe lőtte magát.

A helyi Schlaraffia 1883-as megszűnése összefüggésben lehet vezetője sorsával. Lapot is adtak ki Pritsch lovag szerkesztésében, „Lose Zungen” címmel, de ennek – a jelenlegi ismeretek szerint – csupán egyetlen száma jelent meg. Ebben lehetett olvasni Chalcas, Graf von Theben ceremóniamester versét:

Uns ist's aber einerlei
Wie die Sach' auch immer sei,
Wir machen Front gegen alles Bestehende,
Wir grüssen alles, wenn auch Vergehende
Mit gleissendem Wort, mit flammender Schrift,
Wir tauchen die Feder in indisches Gift. –

Wir erklären den Krieg dem Bösen, dem Schlechten,
Wir bleiben nur Freunde dem Wahren, dem Echten –
Wird aber der Kampf uns aufgezwungen,
Dann lösen wir uns're „losen Zungen”.
Und Zeit ist's endlich, dass wir ausrüsten –
Und gegen wen – Wenn wir's selbver nur wüssten.

Balázs Károly fordításában:

Nékünk aztán egyre megy

'Des, vagy savanyú az a megy.
Előttünk meg nem áll tekintély vagy nézet,
Szavunk megriaszt, írásunk megéget,
Nékünk az kell, mi változik, soh'sem véges.
Vitriolos pennánk ily dolgokra képes.

Hadat üzenünk háborúnak, mindenféle vésznek,
Baráti maradunk jónak, igaznak s szépnek.
Ha pedig harc lesz, akkor harcba szállunk,
Lapunkban lázítunk, s nem prédikálunk.
Itt az idő! Fegyverbe! Gyerünk sarabolni!
Hogy aztán kiket is? – Azt kéne még tudni...

Sajnos nem tudni, hogy az egyesület tagjainak német fantázianevei (ezekből több is ismert) kiket rejtenek.

- 1893-ban Hlatkó János bérlő (Knortzer 1890-től kezdte bérbe adva működtetni létesítményét) a szálló tánctermét (az Erzsébet tér 19. szám alatti egység közepén a zárt, minden bizonnyal üvegtetővel fedett, belső teret) kávéházzá építtette át. A kávéházhoz külön „játszó szobák” tartoztak.

Az év végén viszont már azzal reklámozta magát, hogy éttermét korábbi helyére visszaköltöztette, mert eddigi helyiségét sörcsarnokká alakíttatta.

(TGYM)

Megjegyzem, hogy a források alapján nem lehet követni a földszinti nagyobb termék funkciójának változását. Az bizonyos csak, hogy ezekből három volt. Egy-egy a 18. számú épület utcai, illetve udvari szárnyában; a harmadik a 19. számú ház udvarának „körbeépítésével”, lefedésével alakult ki.

- Szintén 1893-ban kapott engedélyt Hlatkó a szálló előtti „pompa-sátor” felállítására.
- Miután 1908-ban a közeli, 20. szám alatti házban megnyílt az Uranus mozi hamarosan (1910) ide telepedett vetélytársa. Brónyai Lajos Uránia névvel indította el saját vállalkozását.

1910

Őt követően több vállalkozó, több névvel, próbálkozott itt, mígnem ide került maga az Uranus (ekkor már Edison névvel vetített a hátsó, udvari szárny földszintjén lévő teremben) is.

1912

Az első próbálkozások igazi konkurenciáját azonban az állandó jelleggel, saját épületében játszó mozi megnyitása jelentette 1912-ben. A Rozgonyi utcában működni kezdett az Uránia (nem azonos Brónyai vállalkozásával).

Tehát a mozik népszerűsége és így száma is gyorsan nőtt.

1912-ben a Zalai Közlöny már a következő versikét közölte:

Mozivilág Nagykanizsán

Jobbra mész, itt egy mozi!
Balra mész, ott is mozi,
Mennyi mozi, mennyi mozi,
S mindez nagyon sok pénzt hoz.

Sok pénzt hoz, de nem nekem,
És nem önnek, kedvesem,
S ha szól, hogy jól megy a mozi,
A mozis jól felpofozi.

•1929-ben a 18. szám alatti épületet megvette Steiner Zsigmond fakitermelő és bérházzá alakíttatta, de a szálloda lassú sorvadása már évekkel előbb elkezdődött. Például az 1920-as évek közepén (1927-ig) az ingatlanban üzemelt Zalai Károly nyomdája.

A Zalai nevet jól ismerték a szakmában: idős Zalai Károlyt 1913-ban ünnepelték munkatársai a nyomdaiparban töltött 45 éve után.

Zalai társa Gyarmati György lett, akinek 1926-ban még az Erzsébet tér 1. szám alatt volt a saját nyomdája. Gyarmati és Zalai közös nyomdája 1936-ban már a Fő út 13. szám alatt működött. Cégük 1948-ig létezett.

Szintén jellemző, hogy 1926-ban ház első emeletén már egy szőnyegtisztító várta ügyfeleit.

Ugyancsak ebben az épületben indította el 1930-ban Pálcsics Ferenc vállalkozását. Első Nagykanizsai Selyem- Kelme- Fonálfestő, Fehérítő- és Vegytisztítóüzemnek nevezte cégét. A fonalak festésével 1939-től foglalkoztak.

Pálcsics Ferenc

- Az 1937-es névtár szerint a házban fogadta vendégeit Hány János Kis Szarvas vendéglője. Hány ezen túl bornagykereskedést működtetett, szeszes italok gyártásába is belekezdett.

Kanizsai likör a második világháború idejéből
(Gyártó a Hány János Rum és Likörgyár. A húsznál kevesebb alkalmazottat foglalkoztató kis üzem működési helyéről nincs adatom.)

- Az 1980-as évek elején – életveszélyre hivatkozva – az utcai épület második emeletét lebontották. Akkor tűnt el az épület nagy, hátsó része is. Látható viszont a meghagyott részben az egyik nagyterem négy kőből faragott, vaskos, a födémet tartó oszlopa.

214. Erzsébet tér 19.

A 20. század elején

- Az emeletes Vízlendvay-ház az 1860-as várostérkép szerint már akkor létezett. Építtetője talán az 1870-ben meghalt Vízlendvay József volt.

- 1864-ben Auerbach és Kozmata fényképészek itt rendezték be napfény-műtermüket. Működésük időtartamáról nincs információ.

Fényképész tudósítás.

Alólirottak tisztelettel tudatják a n. é. közönséggel, hogy ők fényképész üvegterméket a Vízrendváltó-házban — Cohn kávéháza mellett Nagy-Kanizsán, megnyitották.

Elvállaltatnak ott tekintet nélkül az időre — naponként reggel 9 óratól délutáni 6 óráig, minden előző fényképész-munkák u. m. látogatási jegy képek, csoportosítók, tájképek, olajfestmények és azzal szembeállítások, földábrák, Stenoscopes, szírvasmarhák sat. lavak, díszfogatok sat.

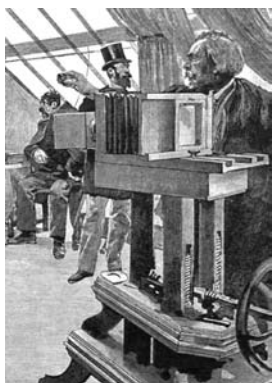
Csak is a jól talált fényképek adatnak át a t. cz. megrendelő közönségnek. A n. é. közönség szíves látogatását tisztelettel kéri

Auerbach és Kozmata,
fényképészek.

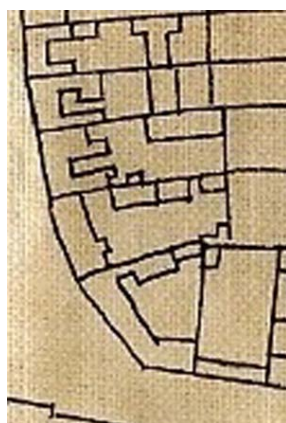
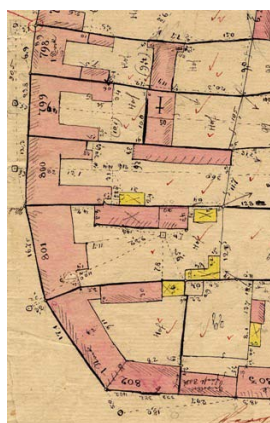
Bővebb tudósítást nyarhetni Wajdits József könyvkereskedésében.

1864

Műtermi fényképezés napfény mellett (1892) és Kozmata egyik nevezetes felvétele alapján rajzolt portré (1881)

A környék az 1864-es és az 1886-os térképen
(A Vízlendvay-ház és udvara balra, fent.)

E napfény-műterem helyét keresve egy érdeemi változás fedezhető fel a telek udvari részén. A déli szárny 1886-ra egy taggal megrövidült. Könnyen lehet, hogy ez volt a műterem (a tájolása megfelelő), hiszen az időközben megépült szomszédos szálloda már igénybe vette a Vízlendvay-házat is. Így nem valószínű, hogy ott fényképezés működhetett volna még ekkoriban is. Újabb fényképészek itteni tevékenységéről a helyi lapokban nincs több híradás.

- Mégis, biztosan voltak ilyenek, mert léteznek a Varga testvérektől fotók, amelyek szerint ők egy időben itt dolgoztak. Ráadásul, tudunk helyi mesterekről is anélkül, hogy ismernénk műhelyük helyét.

Feltételezem, hogy a Varga testvérek képei 1880 körül (még a Fő út 8. számú ház műtermébe telepedésük előtt) készültek. Lehetséges az is, hogy az átköltözés oka az itteni műterem megszüntetése volt.

- A korszak egyik fényképésze, aki esetében nem ismerek fennmaradt adatot arról, hogy hol volt a műterme, Lingg Gyula.

Halis István visszaemlékezése szerint ő készítette érettségiző osztályuk fényképeit 1875-ben. Tőle tudjuk azt is, hogy a mestert egyfajta különlegességgént is számon tartották a városban. Ő volt az egyetlen fényképész (talán városlakó is), akinek nevében három „g” betű követte egymást.

- Egy fényképész és táncmester Kanizsán: Reiner Elias

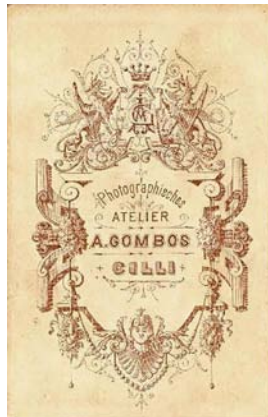

1873

- Sajnos, nem tudom, hogy Gombos Anna valóban áttelepítette-e Cilliből (ma Celje Szlovéniában) műtermét Kanizsára.

**— Uj fényképész. Gombos Anna
fényképész Cilliből Nagy-Kanizsára ér-
kezett s itt fényképészeti műterem fel-
állítását jelentette be a városi hatóságnak.**

1891

- Az Arany Szarvas Szálló megépülésével a ház sorsa összefonódott szomszédja sorsával.

Az eredetileg „U” alaprajzú épület – a szálloda részeként – az udvar felé sokat bővült, a létrejövő építmény közepén zárt, minden bizonnyal üvegtetővel fedett, belső tér alakult ki. E részt használták táncteremként, míg Hlatkó János bérlő kávéházzá nem alakíttatta (1893).

Ez lehetett a színházi előadások helyszíne is, mert egy 1909-es visszaemlékezés szerint Tóth Béla társulata (az 1880-as évek elején vendégszerepeltek a városban) a szálló üvegtetős nagyteremében tartotta előadásait, rendezett bankettet. Ugyanitt az is olvasható, hogy 1909-ben már nem létezett ezzel a funkcióval e terem.

Az udvari rész emeletessé építésére a szálló akkori tulajdonosa, Deák Péter főkapitány (Knortzer Paula – Frigyes unokahúga – akkori férje) 1910-ben kapott engedélyt.

A hajdani táncterem helyén jelenleg – most is üvegtetővel fedett térben – az itt működő bank fogadja ügyfeleit.

Az épület (és a 18. szám alatti szomszédja) mögött volt a kerthelyiség.

Létezéséről 1890-ből ismerem az első adatot, de a 20. század szinte egészében is működött. Területe azonban csökkent, amikor a 18. szám alatti épületet bérházzá alakították (1929).

A kerthelyiség a későbbiekben Szever József (1942-től 1950-ig) jó nevű, itteni vendéglőjének, majd évtizedekig államosított változatának, a Rózsakert étteremnek volt népszerű része.

215. Erzsébet tér 20.

(Szerb-ház*)

•A városban a mai értelemben vett kereskedelmi tevékenység meghonosításában jelentős szerepet játszottak a letelepedő görög származású kereskedők. Már az 1730-as években voltak a városnak görög boltosai. A 18. század második felétől számuk és befolyásuk nőtt.

A karlócai érsekség iratai szerint már 1762-ben kápolnát építettek maguknak. Erre nézve azonban nem ismert más adat.

A görögök jobbára a makedón területről érkeztek. Később a betelepülő szerb kereskedőkben hittársakat találtak. Időnként a fiatalok a hitközségen is belül leltek maguknak házastársat. Ez nem volt valószínű, mert mindig kevesen voltak. 1828-ban 30, 1843-ban 68, az 1870-es népszámláláskor 32, 1912-ben 38 görögkeleti vallású egyén élt a városban.

A kápolna bejárata az 1950-es évek közepén

1959-ben

•A görögkeleti egyház e telek udvari részén építtette fel Szent Miklós titulusú templomát 1792-ben.

Az építést szervező bizottság vezetője a város egyik görög kereskedője, Axenti János volt. A telket és a rajta álló házat 1788-ban, vagy 1789-ben vásárolták meg egy péktől, akinek csak keresztnéve ismert: József.

A kis templom egyszerű, földszintes, a telek szélességnek megfelelő hosszúságú ház volt; északi fele volt az imaház, déli pedig a paplak, ahol lakott a kántortanító is (amikor egyáltalán volt). A telket kettéosztó épület közepén egy folyosó vezetett egyik részből a másikba.

A hátsó rész kert volt, az utca felőli részen helyezték el a harangokat. Ezeket ekkor még fából készített haranglábakon tartották. Az elsőt a zalaszentgróti Kozman Mihály ajándékozta, majd 1794-ben Nagyszombatban (Fielgrader harangöntőnél) öntettek egy 122 és egy 67 kilogrammos harangot.

Az ünnepek alkalmával ide jártak az akkori Zala megye egészének és Somogy, Vas megye egy részének hívői.

•A templom (valószínűleg a harangok is) az 1798-ban, a környéket elpusztító, nagy tűzvész áldozata lett.

Az imaházat még ugyanazon évben újra megépíttette a gyülekezet, egy év múlva újra állt a paplak is. 1800-ban megint volt harangláb is, rajta az előző évben Nagyszombatban öntött 68 kilogrammos új harang. A későbbiekben a haranglábra egy második harang is került.

Ekkoriban az utcai részen még nem állt ház, a telket csak egy csak kerítés határolta. A templom ikonosztázán eredetileg öt öreg szentkép volt. Ezekhez idővel még tizenkettőt festetett a hitközség az adományozók révén.

Egy ikonosztáz

Sok ikon függött a falakon is. Ezeket részben az utódok nélkül meghaltak hagyták a templomra. 1859-ben Axenti Rozália Bécsben készíttetett két csóktábla-ikont.

Sajnos mára az ikonok mindegyike nyom nélkül eltűnt.

A templomi rész mennyezete vakolatlan volt, a gerendákat nem fedte burkolat.

A két rész határán, a nyugati oldalon épült fel később a harangtorony. A templom bővítésére, új harangtorony építésére 1905-ben kért engedélyt a hitközség.

A meglévő harangokat az első világháború idején valószínűleg rekvirálták a város többi harangjával együtt. Ha így volt, pótolták, mert a bontáskor volt harang a toronyban. Ezt gyerekként magam is láttam, hiszen akkoriban családom a házban lakott.

1959-ben a harangon túl volt a kápolnában néhány ikon, 10-12 görög nyelvű – a 18. és 19. században megjelent – vallásos könyv.

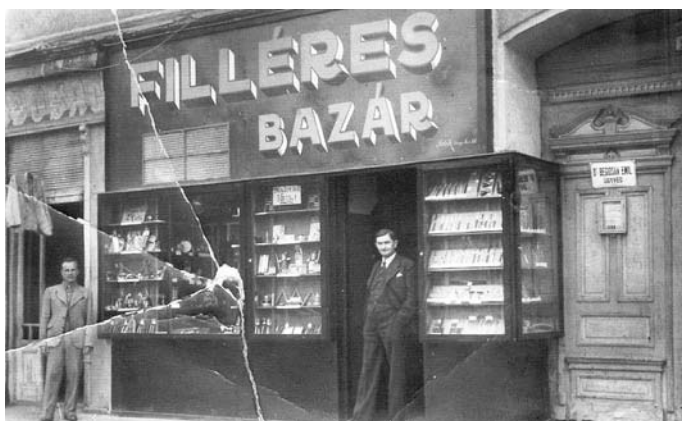
Az 1960-as években elbontották a kápolnával egybeépült paplakot, majd a kápolnát is.

A témával foglalkozó tanulmányok szerzői úgy vélekednek, hogy az utóbbi bontás is az 1960-as években történhetett. Van viszont olyan személy – a szóban forgó időszakban a szomszédban élt –, aki szerint a kápolna az 1980-as évek elején került eltüntetésre.

Nincs adatom arra, hogy a leemelt harang hol és mikor készült, további sorsát sem ismerem.

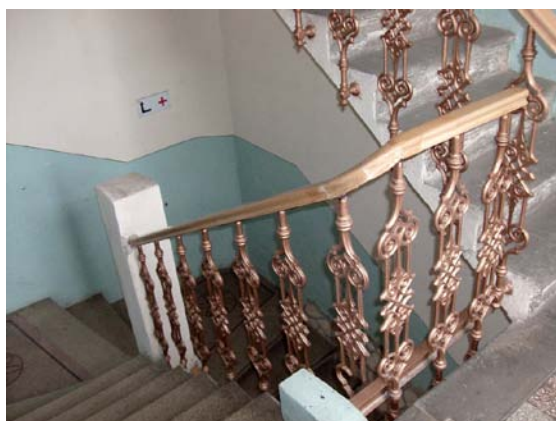

A századfordulón

1940 körül

- Az utcai részen a hitközség 1852-ben, 1853-ban emeltette bérházát. Ennek nyomán a haranglábakat 1855-ben átrakták a hátsó kertbe. Az épület kávéházi részét – a kaputól északra eső felét foglalta el a háznak – 1870-ben az udvar felé bővítették a Damensalon nevű résszel, de ilyen rendeltetésű része az ottani Kohn-kávéháznak már 1866-ban is volt. A bővítéskor alakulhatott ki az udvari, északi szárny nagyobb része. (Az 1905-ös építkezések során toldhatták meg tovább, keleti irányban.) A munkálatokat, amelyek révén az egész ház kívül-belül megújult, jelentősen támogatta a ház akkori lakója, Knortzer Frigyes szállodás. A vállalkozásával terjeszkedő Knortzer 1879-ben pedig bérbe vette a házat, beleértve az itteni kávéházat is.

•1860-ban két kávéháza volt a városnak. (Létezik már 1786-ból is írásos említés bizonyos Pribich Jakab kávéméréséről.)

Horváth Gyula könyvében így írt róluk:

„Reindl és Kohn urak kávéházai semmi kívánni valót sem hagynak hátra, csak azt, hogy a különben igen jó kávé egy krajczárral olcsóbban adnák s a kis gyűszű forma csészéket valamivel nagyobbakkal cserélnék ki.”

Az „öregebb” kávéházat Reindl Károly alapította, miután megszűnt a Zöldfa szálló bérlője lenni. Épülete a Kölcsey utca 19. alatt (a ház már nem áll) volt. Reindl később Brunner Józseffel társulva működtette kávéházát.

Kohn Fülöp kávéháza akkoriban a Blau-házban volt, de néhány év múlva ide költözött (1864-ben már itt volt), helyére Reindl intézménye került. A kávéház itt hölgy-teremmel (ez volt a Damensalon; neve ellenére hölgy ide be nem tette volna lábát) és – valószínűleg – kóser étkezdével működött. 1874-ben már „Neutra” volt a neve.

A Zala egyik 1911-es apróhirdetése a kóser étkeztetés témaköréből

1887-ben Killer Henrik ugyan rövidáru üzletet nyitott helyén, de 1894-ben a Blau-házból a hajdani Reindl-kávéház (Reindl 1868-ban meghalt) újra követte: most ide, Hein-féle kávéházként. Ez vette fel időrendben az Otthon, Erzsébet, Fiume, Udvari, Fiume neveket.

(Az 1910-es hirdetések tanúsága szerint jelentősen módosult akkoriban a Fiume kávéház műsorkínálata.

A változtatások egyikeként sorozatosan szerepeltettek női zenekarokat a tulajdonosok.

Nyugodtan kizárhatjuk, hogy ezzel az emancipáció ügyét kívánták volna szolgálni. A korszak ilyen együtteseinek tagjai általában nem zárkóztak el attól, hogy közelebbi ismeretségbe kerüljenek a „kedélyes” estélyeket látogató urakkal. Utóbbiaknak természetesen illett ez alkalmakra feleségük nélkül érkezni.

A házastársas látogatásokra az illetékesek családi – nyilván: szigorúan nem kedélyes – műsorokkal készültek.)

1911
(TGYM)

A kávéház az első világháború után már az Erzsébet tér 19. alatt működött.

•A Fiume kávéházban 1907-től működött a város első mozija, a rövid életű Apolló Mozgóképszín.

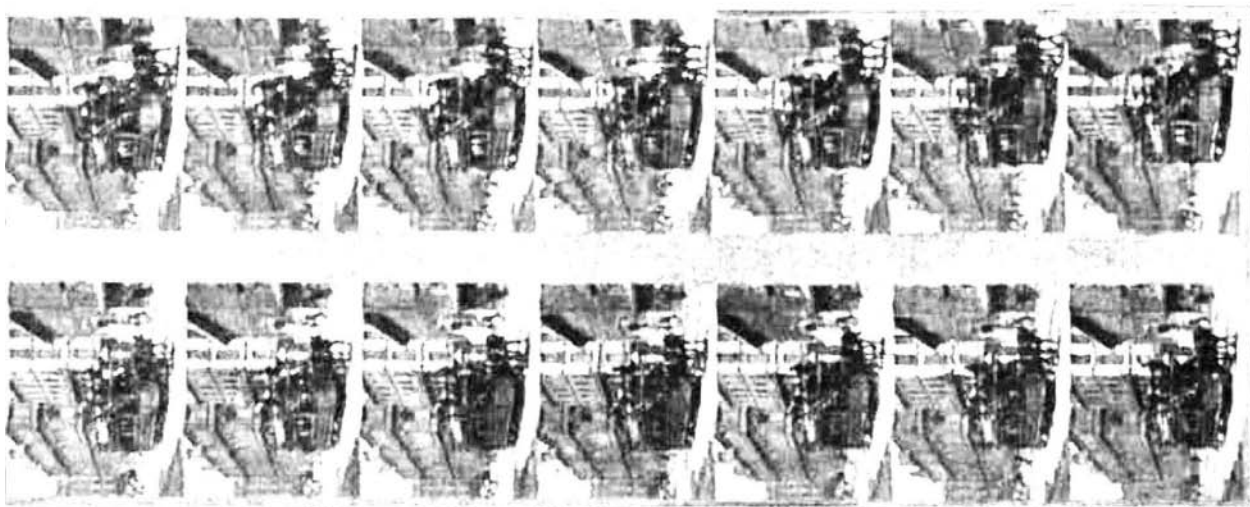

1907

A következő évben pedig a ház emeletén, a kávéház felett – a Nagykanizsai Általános Ifjúságképző Egyesület itteni nagytermében – Uranus néven Kálmán Pál állandóan működő mozit nyitott.

1908

Kinematográf filmje (haladó lóvasúti kocsi) (1897)

- Az említett egyesület 1904-ben jött létre ihászi Horváth István elnökségével. A dátum azonban csalóka, ekkor az egyesület csupán nevét változtatta meg. A radikalizálódó politikai helyzetben az új névvel próbálták a szervezet balra tolódását megakadályozni: a „munkásképző” helyére az „ifjúságképző” szó került.
- 1909-ben a honvéd tisztikar (tagjai ekkor léptek ki a Társaskörből) bérbe vette az ifjúságképző egyesület és a munkásbiztosító pénztár itteni helyiségeit és étkezdéjének rendezte be azokat.
- 1914-ben – alakulásakor – ugyanezen helyiségekben kezdte működését a Munkásotthon, amely később a Badacsony vendéglőbe (Fő út 24.) költözött.
- Jóval korábban is tanyázott a ház emeletén fiatalokat tömörítő egyesület. 1875-től itt volt a székhelye az akkor alakított Nagykanizsai Fiatalok Társaságának, amelynek Karczag István lett elnöke. Még ebben az évben meg is szűnt, majd újjáalakulva létezett tovább.

Megjegyzem, hogy már 1844-ben létrejött egy hasonló jellegű egyesület, az Ifjú Társulat. Ezt azonban – a szabadságharcot követő megtorlások részeként – 1852-ben feloszlataásra ítélték.

- Az 1960-as években modernizálták az épületet. Ekkor udvari részén előnytelen változtatások is történtek.

Eltűnt a lépcsőház földszinti, színes üvegekkel fedett, nagy ablaka. Az utca mentén álló szárny könnyű függőfolyosója helyére betonból építettek újat, amely már az épület északi szárnyán is folytatódik. Az emeleten addig fából épített, üvegezett veranda kötötte össze az északi szárnyat az utcaival. E mögött volt a téglából épült rész, három kisebb helyiséggel.

Akkor a veranda területét is felhasználva alakítottak ki ezekből egy lakást.

216. Erzsébet tér 21.

(Ebenspanger-ház*)

A 20. század első éveiben

Az 1930-as években

- Az Ebenspanger (később újnépi Elek) család lakóháza. 1867-ben épült, romantikus stílusban.

- Földszintjén volt a család 1834-ben alapított bőr-, bor- és terménykereskedő cége (Ebenspanger és Fia, majd 1877-től Ebenspanger Fiai). Ebenspanger Manónak már 1854-ben is volt a városban háza – talán épp itt.

Ebenspanger Lipót

Elek Ernő

A család címere sírboltjukon

A család az 1890-es évekre már jelentős, 1400 holdas földbirtokkal rendelkezett. Részben Palinban és Kámánccpusztán, részben Újnéppusztán, ahol kastélyt, szeszgyárat, iparvágányt (1905) is létesítettek.

Palini birtokuk majorjának – ma is Elek-majorként emlegetik a helyiek – központi épülete (Alkotmány út 89.a) még áll. Alatta szépen megépített, nagy, kocsival is járható pincét találunk. Neve ellenére építtetője nem lehetett az Elek család, mert korábbi időszak építménye, amelyet már a második katonai felmérés (1858) is jelzett.

Alkotmány út 89.a

1904-ben Elek Lipót és leszármazottai (Ernő, Géza és Pál nevű fiai) a királytól magyar nemességet kaptak. Ekkortól használhatták az újnépi előnevet.

Lipót öccse volt Ebenspanger Leó, a cég másik tulajdonosa.

- 1883-ban itt nyílt meg a város 3. patikájaként a Megváltó (Salvator) Gyógyszertár.

- 1944–45-ben néhány hónapig a házban működött Somogy megye közigazgatási apparátusa.

- A ház udvarába betérve megállapítható, hogy az 1960-as évek modernizálása – akárcsak a szomszédban – itt is szomorú „eredményekkel” járt.

217. Erzsébet tér 22.

- A teleknek 1773-ban lett gazdája – az 1761-ben Kanizsára került görög kereskedő – Popovics Dömötör.

Oltás (1887)

Háza, amelyet egy forrás emeletesnek nevez, a területet 1798-ban pusztító nagy tűzvészben leégett.

A 19. és 20. század fordulóján

- Helyére építették Popovicsék (valószínűleg a szintén kereskedő Sándor) házuk mára lebontott, földszintes utódját. Az uradalmi kimutatások szerint 1856-ban már Vucskics István fizette Popovics helyett a ház helyért járó örökös bért.
- A ház tőle Vucskics János kereskedő (anyja Popovics Katalin) tulajdonába került. Ő az ingatlan udvari részén működtette gőzmalmát, fűrészüzemét, amiknek 1887-ben már 29 méterre magasított kéménye sokakat zavart. Ekkor tett – gőzgépére alapozva – visszautasított ajánlatot a városnak, annak elektromos árammal történő ellátására.

Ugyanitt volt az 1873-ban már és az 1890-ben még létező, szódavíz gyártó üzeme is.

1873

Sertéshizlalo telepét a Vágóhídi úton alakította ki 1887-ben.

A helyi görögkeleti egyházközség egyik mecénása volt, de idős korára elszegényedett.

•1893-ban a házat megvette a Strém és Klein cég.

Telefon: 24. Magyar kir. postakártya- pénztár száma 1096 sz.		Fűszer, csomag, gyarmatár és hint. nagykereskedés STREM és KLEIN NAGYKANIZSA Kenderföld- és kőtelepár.		Alapítvány: 1883. Gera sáma az osztrák- magyar hadsá.
Fűszer, csomag, gyarmatár, rum, tea, bor, perzsa, bol és kőföldi csomag és kőföldi, kőföldi vörö, hint, és, bási, kőföldi, kőföldi áru és papírnagykereskedés, cement- rakár.		Szállit legújabb árak mellett és mert legújabb minőségben mindenféle gyarmatár, rum, tea, bor, perzsa, bol és kőföldi csomag és kőföldi, kőföldi vörö, hint, és, bási, kőföldi, kőföldi áru és papírnagykereskedés, cement- rakár.		Garancia és kőföldi veteménymagvak valamint mindenféle gépolaajokban állandó nagy rakár.
A világért Mosmer és Lipton-tek egyedül elvonták.		Rizoben és kőföldi állandó nagy rakár Fűszer és Triest- ben. Kőföldi legújabb árak mellett és kőföldi kőföldi.		
Magyar kir. lőporárulás és az összes lőszerek legelősebb bevásárlási forrása. „Magyar Automobil Club” auto-benzin és olaj állomása.				

1911

•Üzletük már az első világháború előtt árusított az autók számára (a Magyar és az Osztrák Automobil Club állomásaként) benzint és olajt.

Autós kiránduláshoz öltözve a századfordulón

1911-től használhatta a klub a „királyi” jelzőt

Így talán nem véletlen, hogy 1927-ben, az első négy benzinkút felállításakor az egyik épp ide került. A maradék hármat is a legszűkebb értelemben vett belvárosban helyezték el: az Erzsébet tértől a Deák térig.

- Az udvar ipari jellege a ház bontásáig megmaradt, még a második világháború után is fatelep működött benne. Az első általam ismert adat a telep elődje létezéséről 1867-es. Bachrach Gyula fakereskedése ekkor nyílt meg itt.
- Az irodaház 1961-ben épült a korábbi ház helyére.

218. Erzsébet tér 23. (képek még: Fő út 0.)

(Centrál Szálló*)

- Itt, a postautak találkozási pontjában már a 18. század második felében állt a postaépület.

Balra a kétemeletes rész a 19. és 20. század fordulóján

Mellette az egyemeletes rész a 19. és 20. század fordulóján

A mai szálloda helyén, az építkezés kezdete előtt két klasszicista épület volt. Közülük az egyemeletes a Fő útra nézett és 1783-ban épült. A kétemeletes az Erzsébet térre nyílt, varasdi és helyi mesterek emelték 1839–40-ben. Második emelete részben ráépült egyemeletes társára.

A hajdani postillon (postakocsis) állomás helyiségében (az egyemeletes házban) lebontásakor Zapletál Ignác borbély működött. A bejárat kő keretében egy faragott kövön ott volt postakocsisok címere: a lovas postás. Ma a múzeumban látható.

Postakocsi az 1937-es, első kanizsai bélyegkiállítás alkalmi levelezőlapján

A házak 1845-ben kerültek az uradalom birtokába, akárcsak a Fő út szomszédos két épülete is.

•Addig, a négy épület a Chinorány família tulajdonában volt. A család 1700-as évek elejétől, 200 éven át postamesterek sorát adta a városnak. Közülük az első postamester az 1725-ben meghalt István volt. Őt Lipót, majd Boldizsárok sora követte. A kétemeletes házat az a Chinorány Boldizsár (1782- 1863) építtethette, aki a kapornaki járás al-, majd főszolgabírója is volt 1827 és 1834 között. Itt megjegyzem, hogy a törökök kiűzése után valószínűleg Khay Mihály volt az első postamester. Őt e minőségében egy 1703-as forrás említi.

A két világháború között

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

1960

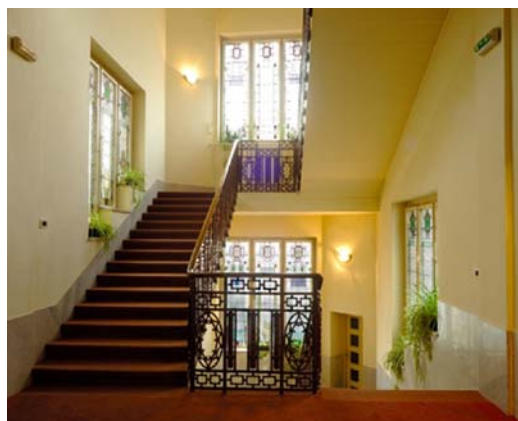

Folyik az épület 1963-as átalakítása

(Ekkor távolították el a földszinti rész oszlopairól a fekete márványból készített burkolatot és a kirakatok görredőnyeit.)

- A bérházak helyére Zerkowitz Lajos bornagykereskedő vezetésével egy konzorcium 1912–13-ban építtette fel ifj. Gyenes Lajos és Vajda Andor budapesti

építészek tervei alapján a Központ (Centrál) Szállót, kávéházat, éttermet és bérpalotát. Az építkezés kivitelezője Müller Ede cége volt Szombathelyről. A Gyenes és Vajda tervezte bútorzatot Lengyel Lőrinc szegedi üzeme készítette. Az épület a maga korában felettébb modernnek számított.

- Az épület sarokrészában volt a 25 méter széles, 38 méter mély kávéház. 70 asztal állt benne 240 székekkel, 70 karosszékekkel.

1913

A kávéház eredeti berendezése

Nyáron a kávéház ablakait teljesen fel lehetett húzni. Friss levegő beszívásával pedig óránként háromszor cserélték a levegőt az egész épületben.

A kávéházban hamar kialakultak az asztaltársaságok törzshelyei. Például a bejáratától jobbra volt a honvédség 20-as ezrede tisztjeinek asztala, balra a közös, 48-as ezred tisztjei ültek másik asztalnál. Az ülésrendből még a katonai ügyekben teljesen járatlan szemlélődő is holtbiztosan eldönthette, ki, hol szolgál.

1910-ben Központi Kávéházi Asztaltársaság is itt jött létre.

•A kávéházhoz az Erzsébet téri oldalon csatlakozott a női szalon, ahol a férfiak nem gyűjthettek rá.

Mellette volt a 46 szobás szálló bejárata. Légfűtéses, vízvezetékes, elektromos ébresztőórával ellátott szobái voltak.

A földszintes udvari rész (itt voltak a játékszobák) felülről kapott megvilágítást. Üvegtetőjét iparművészeti remeknek tartották. A szálló étterme a szuterénbe került.

Berendezés az 1960-as évek elején

- Az épület homlokzatán a földszinti 16 oszlopot fekete márvánnyal burkolták. Hét erkély került rá, a tetőn három kupolát alakítottak ki, amelyekből kettő csúcsban, a sarkon lévő pedig földgömbben végződött.
- 1926-ban a kávéház hátsó részét leválasztva alakították ki az új éttermet. Berendezését Attenberger müncheni iparművész tervezte.

219. Erzsébet tér 24-27. (korábbi számozás szerint)

- Ezek voltak a „Csoportházak”.

Erzsébet királyné tér

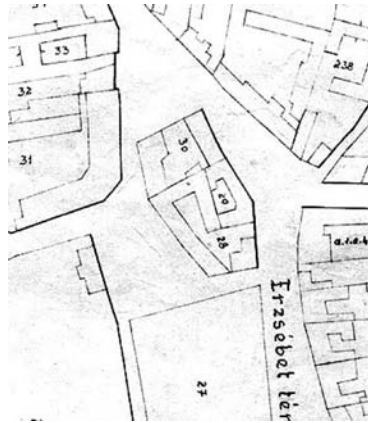

Képek a Csoportházakkal a lebontásukat megelőző évtizedből

Furcsa, a tér északi részén szigetként elhelyezkedő, négy épületből álló házcsoport volt. Déli széle nagyjából az Erzsébet tér 18. és 8. számú épületeket összekötő vonal mentén volt, északon pedig a Kvártélyház közepe és a Szeidmann-ház közepe között húzható vonal határolta.

Ettől északra már akkoriban is aprócska, háromszögű park volt.

- Először az 1822-es térképen jelenik meg; akkor még csak a déli oldal két háza állt Kolompár-ház névvel. Kolompárnak a rézműveseket nevezték akkoriban.
- Az 1860-as években a terület még csak három telekre volt osztva.

1860

Egyik a tömb északi fele volt (Then-ház), másodikon a déli oldal és a nyugati oldal déli felének épületei voltak (ezt nevezték Spánier-háznak). A harmadikon állt a keleti oldal közepén lévő ház.

Az 1850-es években a Then-ház (Then György kovácsmester volt) két földszintes (öt, illetve hat szobával rendelkező) épületből állt.

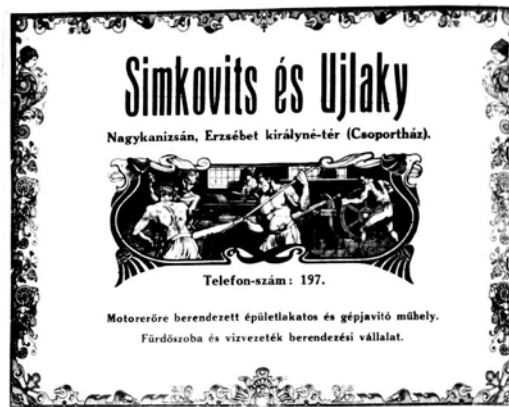
Itt megjegyzem, hogy a Fekete Sas patikát az 1780-as években Thein Jakab vásárolta meg és birtokolta 1792-ig.

A Spánier-háznak volt egy emeletes épülete (a tömb délkeleti sarkán), amelyhez csatlakozott egy földszintes toldalék (összesen hat szoba). Volt még két földszintes épülete kettő, illetve három szobával. Ezeken túl még egy hosszabb, keskeny épület is létezett, amiben lakás nem volt. Ez az ingatlan egy 1846-ban kötött szerződés alapján (cserével) a Batthyány uradalom tulajdonába került.

A harmadik ház tulajdonosa 1867-ig Szép Károly volt. Halála után Neusiedler Pál, a „Zöldfa” bérlője vette meg. Gőzfürdőt akart ott létesíteni.

- A házakban iparosok sorának volt műhelye.

A Szarvas szállóval szemben volt például Simkovits és Ujlaky lakatosok műhelye.

1912

•Az uradalomtól 1901-ben megvásárolt háztömböt a város 1913-ban bontatta le. A helyére tervezett kőszínházból nem lett semmi. A területet 1914-ben kezdték parkosítani.

220. Fő út

1864 után, de 1870 előtt készült kép (TGYM)

(Balról a Deák tér 1. szám alatti telken korábban állt két ház: az emeletes Wlassics-ház, mögötte Németh János szücs földszintes háza. Ezt követi a Csengery út torkolata helyén valaha létezett, emeletes Széchenyi-ház és Belus József már elkészült patikaháza. Tőle nyugatra ott az emeletes Dobrovics-ház. A Fő út 8. számú telken viszonylag jól látszik egy földszintes, kis ház és mögötte Kiss József gombkötő emeletes épülete. (Az 1864-es kataszteri térkép még egyetlen házat ábrázol a telken. Kiss József vélhetően háza nyugati felét építtette át emeletesre.) A Mayer-ház, a városháza és a Pichler-ház már inkább csak sejlik képen. Jobbra a földszintes Lovák-ház egy része. Mögötte a régi, de már akkor emeletes Babochay-ház. A Korona fogadó épülete előtt viszonylag jól látszik Weiserék két részből álló, földszintes háza.)

Az előbbi környék 1898-ban

- Az 1786-os katonai felmérés térképén keresgélve a mai Fő út elődjét lényeges eltérések fedezhetők fel a jelenlegi állapothoz képest.

A Fő út alsó része egyenesen vezetett a Teleki utcáig, ott a Fekete Sas fogadó előtt torkolt abba. Talán a templom mögötti hajdani temető miatt, de nem létezett még a Fő út felső felén, illetve az Eötvös téren a déli házsor.

Az úttól délre nagy, háromszögű, gyakorlatilag beépítetlen terület volt a jelenlegi temetői hídig. E térség határa ma keletről a Kórház utca, nyugatról a Katona József utca és a Kossuth tér nyugati oldala.

- Figyelemre méltó az is, hogy még a 19. század első felében sem volt az Erzsébet tér igazán térnek nevezhető: északi felét elfoglalta a csoportházak növekvő tömbje, déli részén a sóhivatalhoz tartozó építmények álltak.

Nem csoda hát, hogy a Fő utat Piarcsi (Piacz) utcának hívták. A 18. század második felében az elnevezést a nagyjából a Király utca elejétől az Eötvös térig terjedő részre használták. Később (még a 19. század második felében is) csak a Felsőtemplomig tartó útszakaszt értették alatta. Az utca neve nyilvánvalóan utalt annak egyik fontos funkciójára.

Bőgatyás és pantallós atyafiak a vásári hangulat vonzásában, az 1890-es években

Ugyanez – már bőgatyák nélkül – a két világháború között

Még érdekesebb, hogy a mindennapokban a területet Piarcz térként emlegették. Talán furcsa, hogy egy utcát térnek neveztek, de ez az utca meghökkentően széles. Különösen az, ha figyelembe vesszük, hogy nem később szélesítették, hanem az 1700-as évek elején kialakult állapot maradt ránk, amikor még jobbra kis földszintes házacskák szegélyezték. Nem lehetetlen, hogy elődeink valóban (piac) térnek szánták. Ha így volt, akkor ez a tér akár már szűknek is tartható.

Az utca eleje a 20. század legelső éveiben

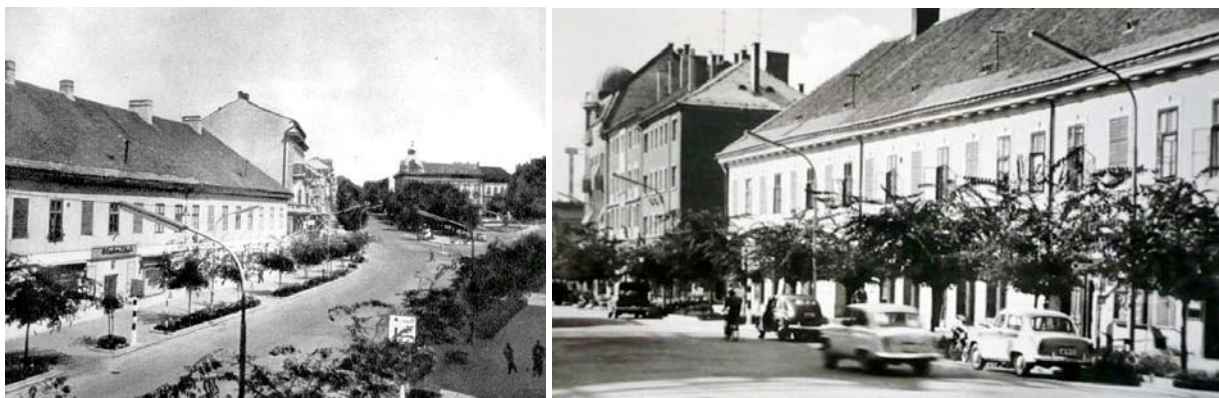
Az 1920-as évek elején

Az 1930-as évek első felében

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Az utca északi oldala 1960-ban és valamivel később

•Máig tartja magát a szóbeszéd Nagykanizsán, hogy a Fő út két oldalát alagutak kötik össze, sőt ilyenek hálózják be a város belső részét.

Semmilyen igazán régi irat nem utal ilyesmire. Ráadásul, az út két oldalának legelső, már nem is létező épületei a törökök távozása után létesültek, így még valamiféle biztonsági szempontok sem valószínűsítik, hogy elődeink ilyen körülményes munkákba fogtak volna.

A hiedelemnek hírlapi forrása azonban van.

1932-ben a Zalai Közlöny nagy és részletes cikkben tájékoztatott a városházi pincében előző nap történt szenzációs eseményekről.

Az írás szerint a házmester a pince egyik falán hatalmas, addig nem létező repedést talált. Abba világítva nagy üreg, benne pedig páncélos csontvázak serege sejlett fel. A polgármesterért szaladt, aki azonnal kibontatta a megrepedt falat, amely mögött hatalmas termet találtak. A csontvázsereg nagyságát ekkor tudták megállapítani: 32 hajdani katona alkotta. Haláluk étkezés közben érhetette őket, mert a több száz éves vacsora maradéka ezüst tálakon még ott volt a közeli asztalon.

Biztosan megérdemelték sorsukat, mert a falhoz láncolva még nyolc hölgy csontváza is megtaláltatott. A nyolc csontvázon rajta volt egykori ruhája, de összes ékszerük (együtt felbecsülhetetlen érték) valamiért az asztalon hevert az ételmaradék társaságában.

Az újság értesülése szerint az ékszerek sorsával kapcsolatban a város vezetése gyorsan kialakította álláspontját: az értékesítésükből befolyt összegből kiegyenlíthetik a város adósságait, a maradékból pedig végre megkaphatnák karácsonyi segélyüket a városháza hivatalnokai.

Ezeket túl leltek még egy vasajtót is. Kinyitása megérte a fáradságot, mert mögötte az egész várost behálózó alagút-labirintusba jutottak.

Mindenkinek, akinek még ennyi jó után sem jutott eszébe, hogy az újság április elsejei számát olvassa, a cikk írója segíteni próbált.

A talált tárgyak utolsója egy kő volt, érthetetlen felirattal:

**takaiaszinak a küjlözövdÜ .abdézsmozs
a knüygem men tréákom isilirpá sik ygE**

(Feleségem azonnal magyarra fordította.)

•A 19. század vége felé a Fő útnak az Ady utcától a Csengery útig terjedő részéből alakult ki a „Korzó”. Különösen este (fél hét és nyolc között) volt népszerű. A sétálók akkor még szabadon használhatták az úttestet is kedvtelésükhöz.

Sétához (1891)

Sétához (1891)

Annak idején a zsurnaliszta – talán igazságtalanul – úgy vélte, hogy a korzózó megállás nélkül, 2500–3000-szer fel-alá járja az útszakaszt, majd távozik; a fiatal hölgyek pedig csak azért látogatják a helyet, mert az esetleges házassághoz közel van az anyakönyvi hivatal és az összes felekezet temploma.

Nagy Kanizsai corzó
Elizabeti megalomnál képmes lapok és fűzű fogadások miatt, bencs. sz. 1891.

A korzózásnak is megvoltak az íratlan szabályai. 1909-ben a Zala című lap munkatársa a férfiak köszönésére vonatkozókat gyűjtötte csokorba. Az írás helyenként talán túlzó, de biztosan nem alaptalan.

Előbb a köszönés fokozatairól értekezett. Ezekből ötöt talált a szembejövő társadalmi súlyának függvényében:

- „1. Az ember a mutató ujjával megböki a kalapja szélét, de nem szól semmit.
2. Az ember a mutató ujjával megböki a kalapja szélét és biccent a fejével, vagy így szól: Jónap.
3. Az ember megemeli a kalapját és mondja: Jónapot, vagy vanszerencsém.
4. Mély kalaplevétel a következő szöveggel: Ah, van szerencsém, alázatos szolgája!

5. Mély kalaplevétel, boldog felkiáltással: Alázatos szolgája, nagyságos uram, hogy parancsol lenni? Valóban nagyszerű színben van!”

Ezt követően a köszönés nem kevésbé fontos időrendjét elemezte. Itt három változatot talált:

- „1. Határozottan elvárjuk, hogy nekünk köszönjenek.
2. Egyszerre köszönünk.
3. Mi köszönünk először.”

Mivel a második változat kivitelezése – szemben a másik kettővel – okozhatott gondot, erre pontos receptet is adott:

„Az egyszerre való köszönés úgy történik, hogy két kilométernyiről boldogan mosolyogni kezdünk egymásra és mi megbökjük a kalapunkat, mire a másik azt mondja: Jónapot.”

•1900-ban döntött úgy a város, hogy a Fő utca (már 1873 előtt is így hívták) a továbbiakban a Fő út nevet fogja viselni.

•A századfordulón, nyaranta fél tucat környékbeli, amatőr fúvósbanda szórakoztatta vasárnaponként – jól-rosszul előadott indulóival – a kanizsaiakat a város központjában. Önzetlen igyekvésük nem váltott ki osztatlan lelkesedést a környék lakóiból.

A gondok Knobloch Frigyes karmester tevékenységéhez kötődtek. Törekvő ember volt, a helyi tűzoltók zenekara mellett a közeli falvakban is létrehozott zenekarokat. Ugyan, még gyengébben játszottak, mint kanizsai társaik, de szereplési vágyuk nem volt kisebb. Az itt lakók közül sokan menekültek a kéretlen „műélvezet” elől; aki tehetett a szőlőhegyi birtokára, mások távolabb lakó ismerőseiket látogatták ilyenkor.

Az enyhülés azonban csak átmeneti lehetett, mert zenéből a hétköznapiakon sem volt hiány: verklisek hada házalt, némi aprópénzt várva.

A legszegényebbek nyakukba akasztva hordták a szerényebb méretű kintornát. A módosabbaknak kerekeken tolható „hangszerük” volt. A legsikeresebbek viszont pónit, szamarat vagy kutyát fogtak elé.

Kintornás (1865)

Kintornás (1899)

• Volt, aki nem verklizésből, hanem alkalmi rigmusok írásából próbált megélni. 1886-ban Kanizsára látogatott (megtette ezt többször is) Hazafi Veray János („a haza koszorús vándordalnoka, a jótekonyság nemes barátja”, ahogy magát nevezte), az ország legismertebb fűzfapoétája, aki színes papírdarabokra nyomtatott versikéi osztogatásával gyűjtötte az adományokat. Már Pécsett járt, amikor kanizsai élményeit is közzétette egy füzetkéjében.

A „megrovási kaland” saját maga által feltalált versfajtája volt. Akkor használta, ha valahol versei elutasításával találkozott, ha nem akadt kellő számú támogatója.

Nagy-Kanizsai megrovási kaland 1886

Nagy-Kanizsán
Nem sújtásos a harisnya,
Nincsen ottan lelkesedés,
Csapjon orrba benneteket a tehenész.

Rendőrségnek is feltűntem,
Pedig hűvösön nem ültem.
Kanizsa zsidó város,
Nem is él meg ottan János.

Egy fillért versemért be nem vettem,
Azonnal onnan siettem,
Mert hol a nép szívtelen,

Kihalt ott az értelem.

Vasúti állomásnál igen,
Ott vették jótékony versem.
Inkey méltósága s többen
Részesítettek ám vendégszeretben

Megvették jótékony versem,
Olyan jó hazafit az isten éltesse.
Hanem bent a városban nincsen lelkesedés,
Hogy csapjon orra benneteket a tehenész.

Írtam N-Kanizsán aug. 9. 1886. mérgemben.

Hazafi Veray János
a nevelésnek törekvő bajnoka és vándor koszorús dalnoka

A versben és a saját titulájában emlegetett jótékonyosság annyit jelentett, hogy Veray a támogatást rászorulóknak gyűjtötte. Az összeszedett pénzből valóban gyakran adott apróbb összegeket ilyen célokra.

Legrászorultabbnak mégis magát találhatta: az adományok maradékából élt, vásárolt kisebb házat és földet a főváros közelében. (Az eljárás ma sem teljesen ismeretlen.)

- A koldulás egyszerűbb módszereivel is voltak gondjai a városnak. Szép számmal akadtak, akik legalább az 1848 előtti módszer újbóli bevezetését követelték. Akkoriban a város „saját” koldusait bádoggjelvénnyel különböztette meg „bejáró” társaiktól.

Így, a fősvényebbek már indokkal rázhatták le legalább a kéregetők jelvénytelen részét. Ráadásul a nem adakozó reménybeli adakozó – ha lelki békéjéhez erre szüksége volt – hitegethette magát azzal, hogy személyében a koldus egy igazi lokálpatriótával találkozott.

A jelvényeket nem rendszeresítették újra, de bevezetésre került és az első világháború előtt még létezett a koldusok napja (csütörtök). Ekkor (és csak ekkor) járhatták sorra – kéregetve – a házakat.

- Ide kívánczik a „Zala” egyik, 1912-es írása is.

Utazásom egy kompon

A parton álltam és rákiáltottam a komp vezetőjére, hogy vigyen át a túlsó partra. A lomha jármű megindult felém, és velem együtt még néhány férfi és nő szállt a tágas alkotmányba.

- Nekem sürgősen orvost kell hívnom az úrnőmhöz – mondta egy fejkendő cseléd.
- Én borotválkozni akarok a túlsó oldalon – jegyezte meg egy fiatalember. – Odaát bérletjegyem van.

A komp lassan elszakadt a parttól és méltóságteljesen úszott a túlsó part felé. Egy idősebb bácsi a hajó orráról vágyó pillantást vetett a túlsó partra. A révész – kevésbeszédű magyar – pipázásba merülve ült a padján, és néha a pipa mellől megnedvesítette a komp padlóját.

A komp lassan úszott. Néha, közvetlenül a hajó mellett emberfej tűnt fel – valami szerencsétlen, aki úszva próbált átjutni a túlsó partra –, néha nagy sötét tömegek vágtak el a hajó orra előtt: idomtalan bérkocsik, amint fáradtan küszködtek a szennyes vízzel.

- Az úrnőm ezalatt meghal – mondta a kis cseléd.
- Loreley-szakállam lesz, mire átérünk – kesergett a fiatalember.

Csak a révész nem szólt semmit, hanem szaporán nedvesítette a komp alját. Rászóltam, hogy meg kellene menteni a szerencsétleneket, akiket az ár elénk sodort. A révész csak búsan legyintett.

- Megszoktam én ezt már, jó uram. Nem lehet ezeken segíteni... Egy darabig küszködnek, aztán elpusztulnak... Egyik-másik mégis átkerül.

A túlsó parton kezdett mutatkozni a lámpavilág. Lassan-lassan egész sor lámpát vettünk észre, néhány perccel később egy épület körvonala bontakozott ki előttünk. Magas és tömör épület. A hóval és sárral kevert folyadék a lábát nyaldosta. Csak annyi hely maradt szárazon, amennyin egy ember elfér.

Megismertem: a városháza portása állt ott.

Kissé távolabb egy városi utcaseprő, szomorúan, tehetetlenül nézve a szennyes vízbe.

Megérkeztünk a Fő út túlsó oldalára.

– Ray –

Magyarázatul annyit, hogy igazi vízelvezetés hiányában a Fő út felső vége környékéről a csapadékvíz az utcán folyt lefelé. Hordalékát ugyan jobbra lerakta a Korona fogadó környékén, de aztán folytatta útját a – száz évvel korábban még vadkacsáktól is lakott – Erzsébet térre.

- A környék volt a rikkancsok fő portyázási területe is. A helyi lapok megjelenésével párhuzamosan ők is megjelentek az utcákon, illetve éjszakánként a vendéglátóhelyeken.

1912-től csak rendőrségi engedéllyel végezhatték tevékenységüket.

Az egyes sorszámú igazolvány tulajdonosa az 56 éves Kucséber István lett. Ő „A Nap” című lapot terjesztette. Munkáját este fél tizenegykor kezdte, járva az éttermeket, kávéházakat és kocsmákat.

- A Fő úton volt a legtöbb hirdetőoszlop is.

A plakátok szabályozott kihelyezéséhez szükséges oszlopok állításának igénye már a 20. század első éveiben felmerült, de két évtized is kellett ahhoz, hogy az utcaképhez – néhol – ma is hozzá tartozó hengeres hirdetőoszlopok megjelenhessenek a városban.

1925-ben kerültek helyükre az első darabok. Az állíttató, a Magyar Hirdető Iroda az első ütemben a Fő út két oldalán négy-négy, az Erzsébet téren kettő, a vasútállomásnál kettő (2,5 méter magas, 70-80 centiméter átmérőjű) oszlop állítására kapott engedélyt.

Néhány éven belül megjelentek az üveglapokkal fedett, belülről kivilágított hirdetőoszlopok is. Ezzel a plakátok, hirdetések kirakásának korábban zűrzavaros jellege lényegesen csökkent.

Utóbbiakból mára nem maradt egy sem, előbbiekből még felfedezhetünk itt-ott egyet (összesen ötöt). Időközben alsó részüket a korrózió miatt átalakították.

Feltétlen indokolt óvásuk a továbbiakban. Nem csupán öregek immár, de talán csinosabbak is (lehetnének némi festéket nem sajnálva), mint később készített, hasonló célú, de más típusú utódjaik.

Ady utca 63.

Teleki út 2.

Ady utca 45.

Zrínyi utca 32.

Csengery út 45.

- A gépkocsik növekvő száma miatt 1935-től tilos lett az úttesten folytatott sétálás. Ugyanakkor fehér vonalakkal kijelölték a néhány helyet, ahol az átkelés a Fő úton engedélyezve lett.
Az intézkedés nem aratott osztatlan sikert.

Fő út 0. (valójában Erzsébet tér 23.)

- Lásd: Erzsébet tér 23.

A képen a későbbi szálloda Fő úti oldala helyén állt egyemeletes ház (balra az első) 1900 körül

Néhány évvel később

A két világháború között

221. Fő út 1.

Balra a „hercegi viskó”, bontása előtt

- A Fő út 1. szám alatti földszintes ház is a Chinorány família birtokában volt 1845-ig.

Az építkezés

Az új ház, röviddel elkészülése után

Az uradalom a tulajdonába került (hercegi viskónak csúfolt) ház helyére 1907-ben Morandini Bálinttal terveztetett és építtetett egyemeletes épületet.

- Ebben a Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár székel. A tetőzetten klagenfurti mesterekkel készítettett, aranyozott méhkas reklámozta a bankot. Alatta vasból kovácsolt, ugyancsak aranyozott, hatalmas, szecessziós jellegű keretben helyezték el a bank nevét.

- A ház a második világháború végén leégett. Megmaradt földszinti részére emeleteket húztak, kialakítva a jelenlegi épületet. Ami átvészelte az eltelt száz évet az a szintén emeletes, udvari szárny nagyobb része. Raktározásra használhatták.

222. Fő út 2. (képek még: Ady utca 0.)

- A mai épület telkén évszázadokon át a városháza állt. Az 1779-ben égett le legkorábbi változata a szerény megjelenésű „Szessziós Ház” (sessio: ülés). Létesítéséről a város tanácsa 1737-ben döntött. Elhatározták, hogy az összedőléssel fenyegető addigi városháza (ismeretlen helyen 1703-tól létezett) helyett egy másik épületre (az itt állt) emeletet húznak. Így a téglából készült alsó szintre egy tornyos, de fából készült emeleti rész került. Leégését (a környék sok más házával együtt) az okozta, hogy kigyulladt a nyugatról szomszédos Schrem-ház istállója. Így néhány évig a város tanácsa az Ispita épületében (Ady utca 7.) ülésezett.

A Pichler-ház (jobbra a sarkon, bontás közben), a városháza (erkélyén a pallosjog jelvény) és a Mayer-ház (Fő út 4.) egy darabja 1872-ben (TGYM)

- 1787-re készült el korábbi helyén újra a városháza.

Ez is viszonylag kicsi ház volt egy emelettel, boltíves kapuja felett erkéllyel. A ház néhány emeleti szobával rendelkezett, földszintjén három – boltként kiadható – helyiség volt. Az újjáépítés terheit László Ferenc akkori városbíró vállalta magára. A ház erkélyéről olvasták fel vasárnaponként az érdeklődőknek a közgyűlési és közbizottmányi határozatokat. Az 1872-es lebontást megelőző időszakban Cser Józsefnek, a város utolsó strázsamesterének volt ez egyik hivatali kötelessége.

- Az erkély felett volt elhelyezve a város pallosjog jelvénye.

Azt hirdette, hogy 1695-ben, a törökök kiverése után a város tanácsa – bíraskodási jogkörében – a főbenjáró bűnök esetére pallosjogot is kapott.

A halálos ítéleteket az Udvari Kamarával még jóvá kellett hagyni.

Ugyanakkor kötelezték pellengér felállítására és vesztőhely létesítésére is a várost.

Utóbbit a Gyékényes felé vezető országú mentén alakították ki (1697-ben, majd egy év múltán ismét, mert egy birtokvita nyomán az eredetit lerombolták). A terület – beépítéséig – az Akasztófa dülő nevet viselte. A fűtőházzal szomszédos, tőle délre eső területet a pályaudvar kialakításához vették igénybe.

A visszaemlékezések szerint a meztelen kardot tartó kart az utca fölé fordították, amikor a képviselőtestület (mások szerint az országgyűlés) ülésezett.

2006-ban a jelvény bronzból készített másolatát az Ady utca 1. szám alatt, az épület homlokzatán helyezték el.

A jelvény eredetijét (ez egy, a 19. századból származó változat) ma a múzeum őrzi.

- Az egyik dokumentálható, 1716-os halálos ítélet boszorkányperben született és a szomszédban, a Fő út 4. szám alatt történetekhez kapcsolódott.

Ott, Malek Menyhért házában szolgált Molnár Marinka. A szolgálólányt azzal vádolták meg, hogy praktikái miatt a prefektus tehenei tejüket vesztették (hogyan)

Malekné tehenei viszont többet adjanak), illetve gazdaasszonya nagymosásakor elérte az épp zuhogó eső elállását.

A vizsgálat során a vádlottat ebben az esetben is víz-próbának (ha nem merül el vízbe eresztve, akkor boszorkány) vetették alá. Négyszeri pozitív eredményű próba („mint toll úszott a vízen”) és tanuk vallomása alapján bűnösségét megállapították és – másokat a hasonló gonoszságoktól visszarettentendő – halálra ítélték.

Kivégzése előtti kínvallatását is elrendelték. Az ítélet szerint, amennyiben ez alatt újabb bűneire nem derülne fény, büntetése lefejezés és holtteste elégetése, ha újabbakat vallana be, élve kell elégetni a máglyán.

A hagyomány szerint a boszorkányégetések az akkorra már lebontott vár helyén lévő réten (Várrét) zajlottak.

Megjegyzem, a hókuszpókuszokban részt vevő Malekné érintettségét – úgy tűnik – nem vizsgálták. Igaz, férje Pogányszentpéter környékén nagy birtok ura volt.

Bűvös szerek készítése
mágiás edényben

A vetés elpusztítása

Utazás közben

Boszorkányok ábrázolása Molitoris 1489-es munkájában (1900)

•Az eddig emlegetett városháza nem foglalta el teljesen utódja teljes telkét; a sarkon mellette állt még egy emeletes, de duplatetejű ház, amelynek telke az Ady utca 3. számú házig nyúlt. E sarokház Schrem János boltos háza volt.

Schrem az 1720-as években került a városba és jómódú, befolyásos ember lett belőle. Kétszer (1747 és 1756) is városbíróvá választották.

1773-ban Pichler Ferenc (Schrem veje) tulajdonába került a ház.

Pichler is kereskedő volt. Személye még a közeli Csurgón tanító Csokonai egyik vígjátékában is (Az özvegy Karnyóné 's két szeleburdiak) megjelenik, mint az a vásáros úr, akinek (a Vasemberházzal) szemben van a boltja.

Csokonai Vitéz Mihály (1859)

A család meggazdagodott, a leszármazottak is jelentős szerepet vittek a város életében.

A fiú, Aloysius (máshol Alajos) 1800-ban és 1829-ben, Henrik, (a következő generáció tagja, aki vaskereskedéssel foglalkozott) 1841-ben lett városbíró. Megjegyzem, hogy Aloysiust 1811-ben, a város és az uradalom közötti szerződés kötésekor is bíróként említik.

1843-ban Henrik (városi viszonylatban ő már hatalmas vagyon ura volt) csődbe ment, anyagilag nehéz helyzetbe jutott ismerőseinek folyósított kölcsönei miatt. Megjegyzem, hogy a Pichlerék leszármazottai ma is Kanizsán élnek. A Pichler-féle rézműves cég 1830 táján jött létre és működik azóta is a városban.

A ház idővel a város tulajdonába került és úgy emlegették a továbbiakban, mint „a városháza ó-sarka”, végül életveszélyessé nyilvánították. Abban a hitben tették ezt, hogy így kész tények elé állítják az új városháza építését mereven ellenző kiskanizsaiakat.

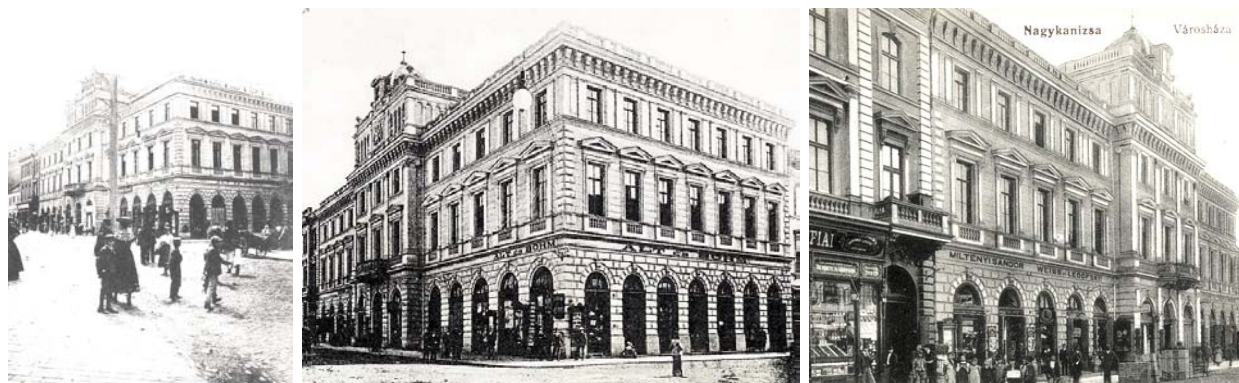
- Ide tartozik, hogy még a kanizsai törvényszék 1872-es létesítése előtt, 1863 januárjában a városban jött létre a megye katonai rögtönítelő bírósága. Veszprém és Zala vármegyék területén volt illetékes.

Az 1860-as évek rettegett rablóvilágát drákói szigorral próbálta felszámolni a kormányzat. Kis és nagy bűnök büntetése ugyanaz volt: kötél általi halál. Jobbára persze nem a „hivatásos” bűnözők kerültek kézre. Akiket azok közül mégis elfogtak, azok többségükben inkább a tűzharc általi halált választották.

Az akasztottak (többségükben cselédek, juhászok, pásztorok) nagyobb részt lopással, betöréssel (annak kísérletével), rablók segítségével vádolva jutottak akasztófára. A bíróság 1-2 órányi tárgyalás után döntött, majd az ítéletet 24 órán belül végre is hajtották.

1863-ban 23, 1864-ben 11 kivégzés történt a kanizsai bíróság ítéletei nyomán. A bíróság valószínűleg itt, a városházán működött, mindenesetre az ítéletek kihirdetése a városháza udvarán történt. Az elítélteket általában nagy tömeg (írtak

több ezer bábészkről is) kísérte, hogy kivégzésük tanúi legyenek. Ennek helyére vonatkozó adatot nem találtam. Legvalószínűbb helyszín a Sánc előtti vesztőhely, amely már 18. század végén is ezt a célt szolgálta. 1865 májusában a statáriális eljárásokat felfüggesztették, így az, ez évi hat halálos ítéletet már nem hajtották végre.

A 20. század első éveiben

A két világháború között

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•1872-ben készült el – az Ady utca 1. szám alatt – a városháza bérházi része és kezdték bontani a régi, már dűledező városházát, valamint a Pichler-házat. Az új épületet a bécsi Adam Henrik tervezte, kivitelezését Sopronból Schármár János építő és idős Hild Károly kőfaragó társas cége nyerte.

1873-ban pénzügyi okokból már-már elakadt az építkezés, amikor a Sziszekre származott Blau Mór kamatmentes kölcsönével sikerült befejezni azt. Az épület tornya azonban így is mindörökre csonkán maradt.

E torony vörös mezejébe készítette el a város címerét Szász Gyula kanizsai származású szobrászművész.

A város címere 1903-ig

A címer 1903-tól 1949-ig és 1990-től

Érdekes adalék, hogy 1880-ban – a „Zalai Közlöny” írása szerint – Szász Károly padlásán porosodott fia, Gyula két féldomborműve, amelyet még hat évvel korábban, a városházára számára készített. Nem tudni, hogy ezek miféle munkák voltak, későbbi sorsukat sem ismerem.

Szász Gyula portréja (1897)

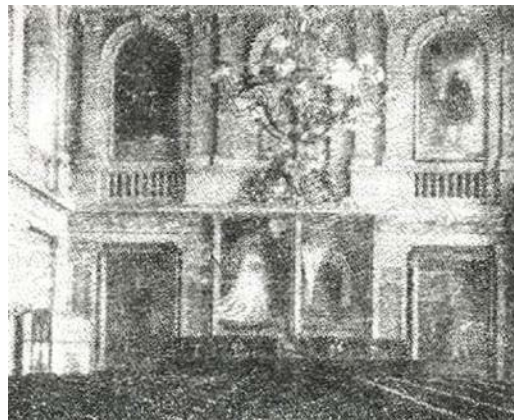

A párizsi világkiállítás magyar pavilonjának építésén (1900)
(Szász a kép jobb szélén, mellette az egyik tervező, Jámbor Lajos.)

A közgyűlési terem légfűtését és szellőztetését bécsi cég építette ki.

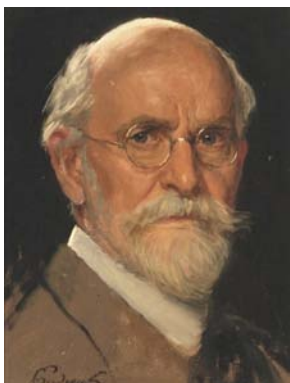
A földszinten bolthelyiségeket alakítottak ki. A fenntartási költségek csökkentésére az első emelet egy részét, a másodikat pedig egészében bérlakásoknak szánták. Az épület közepén alakították ki a kis tanácstermet, illetve az egy emelet magasságú közgyűlési termet. A városháza 1873 végére készült el.

A tölgyfa burkolatú, karzatos közgyűlési terem festmények díszítették. (Meglepő, de e teremről elfogadható minőségű fénykép jelenleg nem ismert.)

Az 1920-as évek második felében

1905-ben négy képet helyeztek ott el (Deák, Erzsébet királyné, Ferenc József, Kossuth). Ezeket a budapesti Endrey Sándor festette. Ugyancsak ő készítette el 1908-ra Széchenyi képét.

Endrey Sándor önarcképe

Bardócz Dezső önarcképe

Mivel az elnöki emelvény mögött hat kép elhelyezésére volt kialakított hely, a város 1912-ben vásárolt Bardócz Dezsőtől (akkoriban hosszabb ideig itt dolgozott és megfestette Babochay György, Deák Péter, Hajós Sománé, Vécsey Zsigmond, Vidor Samu arcképét is) egy Rákóczi képet.

•Dr. Paizs Ferenc (a második világháború végén a város aljegyzője) visszaemlékezése szerint a háború befejeződéséhez közeledve a hat képet összetekerve a városháza pincéjében helyezték el, ahol átvészelte az épület kiégését. A Rákosi időszakban egy gerendának álcázott deszkaládában rejtegették az Ady utca 1. számú ház padlásán. A rendszerváltozás előtt azonban egy Amerikába szakadt (már nem élő) hajdani kanizsai Floridába vitte. A visszaszerzésükre irányuló városi próbálkozások eddig eredménytelenek voltak.

•A képek alatti részre 1904-ben Muzikár Vince helyi asztalosmesterrel készíttettek díszes emelvényt a városi tanács tagjai számára. Ez előtt voltak a rögzített tölgyfa székek. Ott foglalhattak helyet a képviselők.

Székre pedig szükség volt jócskán.

Akkoriban a törvényi szabályozás Kanizsán (24000 lakója volt) 92 képviselő választását tette lehetővé, amely társaságot automatikusan ki kellett egészíteni az ugyancsak 92 virilistával. A legtöbb adót fizetők (személyek, cégek, egyesületek) e táborát még a képviselőtestület (a polgármesteri hivatal vezető beosztású munkatársaiból tevődött össze) tagjai (huszonegyen voltak és ők is rendelkeztek szavazati joggal) bővítették.

Így állt össze Nagykanizsa 205 fős közgyűlése. A város vagyoni helyzetét érintő bármely kérdésben csak ők határozhattak és határoztak is, ha az előterjesztés támogatását legalább 103 képviselő jelezte felállásával.

•Az egyszerű képviselők csak napidíjat kaphattak. Azt is csak akkor, ha képviselői tevékenységükkel kapcsolatban el kellett hagyniuk a város belterületét.

Így talán nem meglepő, hogy népszerű dolog volt jelentkezni a város ügyeit „intéző” küldöttségekbe. Ezek ugyanis – a nevük keltette várakozásnak megfelelően – jobbára elhagyták a város belterületét. 1907-ben a „Zala” sem hagyta szó nélkül a jelenséget:

Kanizsai küldöttségek

Első úr: Nos, ön itt? Hisz azt mondta, hogy Pestre utazik.

Második: Igen, úgy volt, hogy ma utazom, de az éjjel eszembe jutott, hogy rövidesen deputációba megyünk, hát akkorra halasztottam a dolgot. Akkor fél áron utazom. Maga nem jön deputációba?

Első: Dehogynem. Én már két hónapja készülök szép hazánk fővárosába. Roppant sok elvégezni valóm van.

Második: Én a sógorom előmenetelét akarom sürgetni.

Első: Én az öcsémét.

Második: Aztán az ujjamat akarom operáltatni.

Első: Én meg a feleségem gyomrát.

Második: Némely bevásárlások...

Első: Éppen, mint nálam.

Második: Hát mikor is megyünk tulajdonképpen?

Első: Majd a deputációval. Én részemről ahhoz csatlakozom, mely Zichy Aladár díszoklevelét viszi. Tudja, költségkímélés szempontjából.

Második: Értem. Finom úri ebéd a Hungáriában. Én azonban a piaristák borát akarom megkóstolni.

Első: Nagyszerű! És hogy jut hozzá?

Második: Igen egyszerűen. Mi Magyar Gábor rendfőnöknek adjuk át a köszönő iratot.

Első: De hisz ugyanilyen köszönő iratot kapnak Apponyi és Zichy is.

Második: Igaz, de azokat ismét mások adják át. És ismét mások járnak el a pacsai bíróság ügyében.

Első: És mi történik a város nagy kérvényével?

Második: Nem tudja? Ez ismét három deputáció. Egy a törvényhatóság, egy a választókerület és egy Kanizsa-megye ügyében. Ez három.

Első: Eddig összesen nyolc deputáció. Ez már sok deputáció.

Második: De még nem minden. Aztán jönnek a vasúti deputációk. Ez is van kettő.

Első: Nyolc, meg kettő tíz. Egyik, amelyik a pacsai vasutat akarja...

Második: Nem! Pacsa a járásbíróság révén szerepel.

Első: És Csurgó?

Második: Csurgó és Letenye a vasút révén.

Első: Ön téved. Letenye úgy szerepel, mint aki önálló törvényhatóság akar lenni.

Második: Ön összetéveszti a fogalmakat. Letenye nem akar törvényhatóság lenni, hanem Pallos Ignáctól kér vasutat.

Első: Pallos Ignác? Ez ismét új fogalom. Nem ez a mozgóposta igazgatója?

Második: Nem. Az Opris. Ehhez is megyünk deputációba, mert fölépítteti a gimnáziumot.

Első: Hahaha!

Második: Mit röhög?

Első: Azt röhögöm, hogy Opris fölépítteti a főgimnáziumot, holott ezt Szterényi államtitkár építteti föl és ezért visszük neki a díszoklevelet, Opris pedig egy mozgópostás, egy ambuláns* és ez legfeljebb mozgópostát építhet, de nem épít, mert törvényszéket épít...

Második: (Kirúgja a széket maga alul) Jujjujjuj, huhuhu, azt mondja, bruhaha, azt mondja, hogy Opris, hihuha...

Első: Hallja, az istenfáját, ne vihogjon, mint egy fakutya! Maga idióta, hiszen nem is törvényszékről, hanem törvényhatóságról van szó... ez is egy deputáció.

Második: (Az asztalt üti) Ez is deputáció, meg a törvényszék is egy második deputáció.

Első: (Gyanakodva) Öregem, nem hülye maga?

Második: (Kiabál) A fene egye meg a törvényszéket, meg a törvényhatóságot, meg a mozgó postát, meg a mozdulatlan postát, meg magát, meg a deputációt, meg ezt az egész Lipótmezőt. Ebbe bele lehet örülni, ebbe bele kell örülni, ebbe muszáj beleörülni.

Első: Én pedig nem akarok megörülni.

Második: Én sem akarok megörülni, én csupán Pestre akarok menni és már két hónapja várom ezt a kutya deputációt, most már talán az egész kezemet le kell venni.

Első: És szegény nőm gyomra! ...

Második: Én tovább nem várok. Engem tovább ne tartsanak lóvá! Megy az a deputáció, vagy nem megy, én megyek, – jöjjön maga is.

Első: Pestre?

Második: Nem; megsürgetni a deputációkat. Jöjjön a polgármesterhez – deputációba.

* ambuláns: itt mozgópostás

•1907-ben Rákos Manó budapesti szobrásszal készítették el a közgyűlési terembe a város és az ország címerét.

A kis tanácsteremben volt egy vászonra festett olajkép Kanizsa váráról. A képen a PROSPECTUS FORTALITII QUONDAM CANISIENSIS (Kanizsa egykori várának látképe) felirat volt olvasható. Halis István kezdeményezésére a festményt felvették – akkori szóhasználattal – az országos műemlékek közé. Azt tartották róla, hogy nem sokkal a vár lebontása után készült és az 1779-ben leégett városházából mentették ki.

1909-ben restaurálta Sass Brunner Ferenc. A kép második világháború utáni sorsa ismeretlen. Elképzelhető, hogy az épület leégésekor megsemmisült, de lehet, hogy a többi festménnyel együtt kimentették.

1909-ben a város tanácsa egy Petőfi képet is rendelt. Nem ismert, ki készítette el, de 1922-ben említik, hogy a tanácsterem falán van elhelyezve.

Megjegyzem, hogy a képek némelyike időnként eltűnt egy időre a városházára betérők szeme elől: így jártak a királyi párról készített festmények is az 1918-as forradalom nyomán. (Legrövidebb ideig IV. Károly király képét lehetett látni a városházán. Ezt a koronázás után a város elkészíttette és a munkadíj kiegyenlítése előtt – közszemlére téve – kiállították. A forradalom nyomán a városi tanács keresett néhány mondvacsinált okot a honorárium kifizetésének megtagadásához és visszaküldte az alkotást festőjének.)

Aztán változtak az idők; 1922-ben Ferenc József képe újra kifüggesztésre került. Ugyanabban a helyiségben, ahol Petőfi Sándoré is helyet kapott.

1940-re elkészültek a „Polgármesterek Galériája” utolsó képei is. Ekkorra festette meg Sándor Mátyás kanizsai születésű festő Halvax, Belus és Sabján képét.

A sorozat egyik képe
(Dr. Krátky István.)

•Az épület udvarán egy földszintes, „ősi” épületben volt a rendőrlaktanya. Ezt 1897-ben rossz állapota miatt lebontották. A rendőrségnek és az ugyancsak ott elhelyezett mértékHITELESÍTŐ hivatalnak költöznie kellett.

Felújították azonban a fiatalabb melléképületet, oda helyezték át a rendőrséget, kialakítva egy kis börtön fülkét is. Ez sem létezik már: az udvar déli és keleti szegélyét foglalta el „L” alakban.

Az akkori viszonyok érzékeltetésére közlöm, hogy a helyi rendőrség személyi állománya 1905-ben harminc fő volt.

A város 1875-ben hosszadalmas és precíz rendőrszolgálati utasításban szabályozta rendőrei feladatait. Részletezés nélkül itt csak annyit, hogy az akkori 24 rendőr munkája rendkívül szerteágazó volt. Ugyanakkor az esetleges elbocsátás mellett más retorziók is fenyegették a munkájukat gondatlanul végzőket. Például hanyagságért 1-3 napra, sükségtelen durva és sértő bánásmódot 2-5 napra maguk is munkahelyük valamelyik magánzárkájába kerülhettek.

1909-ben jött létre a helyi rendőrségen belül a daktiloszkópiái hivatal.

•Az új városházán működött – az épület elkészültétől folyamatosan – Fesselhoffer József híres fűszerkereskedése.

Fesselhoffer volt az 1870-ben alakított Nagykanizsai Általános Betegsegélyező Egylet első elnöke.

Felesége, Gobra Betti a Vöröskereszt helyi szervezetének elnöke, a koronás arany érdemkereszt birtokosa volt.

1883-tól fiúk (szintén József) folytatta az üzleti tevékenységet. A cég 1910-ben „omlott össze”.

Fesselhoffernek (1848-ban már választópolgár volt Kanizsán) a korábbi városházi épületben is volt üzlethelyisége (vegyesebb profillal). E boltot előtte Spánier Ferdinánd működtette, Fesselhoffer pedig az Erzsébet téri csoportházak egyikében (a korábbi Spánier-házban) tartott fenn boltot, 1854-es adat szerint pedig az Erzsébet tér 22. szám alatt működött.

- A város 1875-től alkalmazott kertészt. Elsőként Szeidl Lipót kapta meg a városi kertész posztját.

Talán nem alaptalan a feltételezés, hogy a „Zalai Közlöny” által az Eötvös tér 1876-os parkosítása kapcsán említett „Szeidl kertész tanár” nem más, mint Szeidl Lipót.

- 1921-ben két hónapig székelt az épületben a határmegállapító bizottság és dolgozott a környéken 38 embere.

Érkezésükkor a helyi sajtó határkiigazító bizottságnak nevezte a jövevényeket és a kanizsaiak így is fogadták őket. Gyorsan kiderült, hogy a remélt „kiigazítás” tőlük sem várható.

- A Principálisvölgyi Leccapoló Társaság alapszabályát 1913-ban hagyta jóvá a minisztérium.

A csatornának Palintól délre eső részén végezték a terület víztelenítéséhez szükséges munkákat. Az érintett tulajdonosok képviselői alakították.

E munkák már előbb, 1904-ben elkezdődtek és 1928-ig tartottak. Ekkor készült el az 1802-ben ásott Dencsár-árok felújítása és új hídja (Dencsár János a 18. század közepén a város adószedője, majd – a hagyomány szerint – városbírója volt).

Érdekesség, hogy a meder és az árkok rendbetételét, újak ásását az első világháború idején hadifoglyokkal végeztették. A társaság az 1930-as években a városházán székelt.

•Az épület a második világháború utolsó napjaiban – tisztázatlan körülmények között – kiégett. Felsőbb szintjeit a háború után eltávolították. A megmaradt földszinti részben még sokáig boltok működtek. Annak lebontására a jelenlegi ház építésekor került sor.

•A jelenlegi épületet sokáig „Lordok háza” néven emlegették a városban. Mivel az épület már akkor sem kelthette szemlélőjében a Westminster-palota kisvárosi utánérzésének benyomását, a név kitalálója más alapon gondolhatta megalapozottnak ötletét.

Talán közelebb visz az igazsághoz, ha felidézzük, hogy az akkori lakásínséges időkben igencsak jó kapcsolatokkal lehetett – ilyen központi helyen különösen – lakást kapni.

•Itt közlöm a város – 1945 előtt megválasztott – díszpolgárainak nevét és nevük mögött a megválasztás évét:

Bója Gergely, 1872

Jókai Mór, 1893

Zichy Aladár, 1907
(A város országgyűlési képviselője, miniszter.)

Szurmay Sándor, 1917
(A 20. gyalogezred parancsnoka Kanizsán 1905-től 1907-ig, tábornok, miniszter.)

Apponyi Albert, 1921

Kállay Tibor, 1925
(A város országgyűlési képviselője, miniszter.)

Imrédy Béla, 1938
(Háborús bűnősként kivégzett miniszterelnök.)

Oszlányi Kornél, 1944
(Vezérőrnagy. A nagykanizsai 9. könnyű hadosztály parancsnoka a Donnál.)

223. Fő út 3.

1910 körül

•Az itt állt klasszicista, egyemeletes épületet ugyancsak 1845-ben szerezte meg az uradalom a Chinorány családtól (Antaltól és Boldizsártól). Építési időpontját nem ismerem.

Még 1922-ben is – ekkor felmerült, hogy emeletén kapnának helyet az alakítandó második plébánia papjai – úgy szerepelt az épület az uradalom nyilvántartásaiban, mint a Chinorány Boldizsár-féle ház. Egyébként az említett elképzelésből nem lett semmi.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•Létrejöttétől, több mint száz éven át itt működött a Berény-féle ékszerész cég. 1836-ban alapította Milhoffer (Mülhoffer) Sándor aranyműves. A 20. században fia (Berény József), majd unokája (Árpád) már valószínűleg joggal hirdette boltját a Dunántúl legrégebbi ékszerüzleteként. A másik Milhoffer fiú is ékszerész lett.

Milhoffer Ödön (TGYM)

Milhoffer Ödön (ő nem magyarosította nevét) 1871-ben saját céget alapított és a szomszédban (Fő út 5.) nyitotta meg üzletét.

- Itt volt a 20. század első felében Kirschner (a 18. századtól Kanizsán élő család tagjai sokszor Kürschner néven szerepeltek) Mór ugyancsak nagy múlttal bíró üzlete is.

Kirschner Mór

A vállalkozás mindvégig Rotschild Albert (felesége Kürschner Fanni volt) nevével működött, aki 1848-ban alapította férfi ruházattal, kelmékkel foglalkozó boltját. Az 1850-es évek elején az Erzsébet tér 10. szám alatti Löwenstein-házban (majd Löwi-ház) volt az üzlet.

- A ház a második világháború végén leégett és teljesen elpusztult.

Az épület helye az 1950-es évek végén

224. Fő út 4.

(Rosenfeld-ház*)

A 19. és 20. század fordulóján

•Rosenfeld Adolf kereskedő lakóháza.

1872-ben még utcát terveztek átvezetni az itteni telken. Az elképzelés nem valósult meg, így Rosenfeld Adolf háza utcai részét 1875-ben átépíttette, eklektikus stílusban. A ma is álló új épületrész homlokzatának vonalvezetése az egykor mellette állott városháza vonalait követi.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- Az épület és elődje földszintjén működött majd 100 éven keresztül (1928 végéig) az 1832-ben, Rosenfeld Sándor (Rosenfeld Adolf apja) által alapított fűszer-, csemege-, üveg-, porcelán- és díszműáru üzlet.

A híres **Strakosch-Boner-féle**
ruhamosó és facsaró gépek
 raktára

189 3-6

Rosenfeld Adolfnál N. Kanizsán
 hol eredeti gyári áron kaphatók.

1888

1907

Rosenfeld Sándor

Radnai Jenő

Rosenfeld Adolf-tól két fia (Rosenfeld József és Radnai Jenő) 1901-ben vette át a céget.

225. Fő út 4. (Mester udvar)

(Mayer-ház*)

- A hagyomány szerint Malek Menyhért pogányszentpéteri földesúr itt építtette fel emeletes házát 1710 körül, amelyet aztán Batthyány Lajos vásárolt meg, amikor Szapáry István után ő lett a város földesura.
- A jelenlegi épület későbbi. Mayer Gottlieb lakóháza a maga idején egyike volt a legszebbeknek a megyében. 1853-ban már Rosenfeld Sándor tulajdonában volt. Fia, Adolf bontatta le a ház utcai részét 1875-ben.

- Mayer Gottlieb (családja az 1760-as években települt Kanizsára) a napóleoni háborúk révén emelkedett ki a nagykereskedők sorából, és ekkoriban lett vállalkozása – Lackenbacher Moses cége mellett – a legjelentősebb. Tekintélyét jelzi, hogy 1842-ben a helyi Iparos és Kézműves Egyesület első vezetőjévé választották.
- Az egyesület egyik alapvető célja az izraelita vallású fiúk anyagi segítése volt a mesterségek kitanulásában. Az iparostanoncokat oktatással is támogatták, különösen az ipari rajz elsajátítása tekintetében. Ennek oktatását a városban élő, jobbára tájképeket festő Fischer Ferenc, császári és királyi, akadémiai festő végezte.

Az egyesület kezdeményezésével végeredményben létrehozta az iparostanoncok első iskoláját a Dunántúlon.

- Az 1830-as években a házban bérelt lakást Hauser János vasáros és Spánier Ferdinánd szivargyáros is.

226. Fő út 5.

(Hercegi vár*)

Az első világháború idején

- A 18. század elején építtette a város földesura, barokk stílusban.

A ma divatos, de forrásokkal alá nem támasztott nézet szerint Grassics Jakab volt a ház építtetője. Halis István viszont Szapáry Istvánt tartotta a várként emlegetett ház emeltetőjének, aki aztán itt is lakott. Sajnos véleményét ő sem támasztotta forrásokkal alá.

A két összefüggő épület (Fő út 5. és 7.) pincerendszerének kialakítása alapján (az összekötő folyosó e ház pincéje részeként épült) feltételezhető, hogy e rész a későbbi építésű.

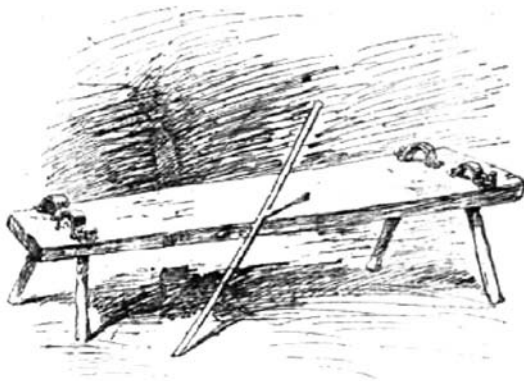
Építtetője így Szapáry István gróf lehetett 1717 (még báróként, ekkor lett a város földesura) és 1743 (halála) között és az épület lett rezidenciája.

A felújítás előtt is fakockás kapualj

•A 18. század közepén a Batthyány család uradalmi tisztartói háza lett. Az épület régi nevét magyarázza, hogy a korábban grófi család 1787-ben II. Józseftől hercegi rangot kapott. A „vár” elnevezést – Halis nem igazán meggyőző magyarázata szerint –, azért kapta a kanizsaiaktól, mert a vár anyagából épült. Az épület utcai sarkán nyugat felé néz egy kiugró ablak. A hagyomány szerint ez azért készült így, hogy onnan jól lehessen látni a városházán történeteket. Zsalugáttere állandóan le volt eresztve.

Nem lehetett tehát a tiszttartót sem látni, amikor latinul lekiáltotta az aktuális számot a porkolábnak: hányat húzzon a földesúr nevében az itteni deresre feszített emberekre.

- 1848 szeptemberében néhány napra a ház emeletén szállásolt be a csapataival a főváros irányába vonuló Jellasics bán.

Jellasics bán (1894)

II. József

Korábban, a törökök elleni harcok színhelyére utazó II. József is megszállt az épületben.

- Az 1850-es években öt üzletnek adott helyet, emeletén 11 szobája volt.

A házban volt a 19. század teljes második felében Halpen Lázár, majd Halpen L. és Fia (Mór) báli cikkeket árusító üzlete. Az unoka, Jenő ügyvédként volt ismert tagja a város társadalmának a két világháború között.

1899-ben a házban létesítette kerületi főügynökségét a városban akkor már 36 éve létező Első Leánykiházásító Egylet (nem azonos az 1905-ben alakult Nagykanizsai Első Kiházásítási Egylettel).

Itt volt 1945-ig a hercegi erdőhivatal, az udvari részben (a magtárban) működött 1805 és 1822 között a zsidó hitközség imaháza.

A város uradalmi épületei 1914-ben kerültek a boldoggá avatott Batthyány-Strattmann László herceg birtokába.

A hercegi címer

Batthyány-Strattmann László

A család ex librise 1915 után
(Batthyány-Strattmann László megváltoztatta a korábbi jelmondatot.)

Az épület emeletes, nyugati szárnyából lebontották a szűkebb, északi részt. Ennek 1860-as létezését az akkori térkép bizonyítja.

1969

A lebontott szárny 1973-ban. (TGYM)

Az 1975-ös tatarozás után

A megmaradt rész 1968-tól máig a Thury György Múzeumnak ad otthont.

•Az épülethez tartozott a mögötte lévő volt magtár (lásd: Múzeum tér 6.), illetve az állattartáshoz szükséges más gazdasági épületek.

Így sokáig a város sajátos, reggeli és esti színfoltja volt a hercegi konda és a csorda napi vonulása a legelőre és vissza – ekkor a korzózók között – a Fő úton.

Ide tartozik hát, hogy 1894-ben (közvetlenül az elektromos közvilágítás kialakítása után) egy neves bécsi újságnak a Korona Szállóban megszállt tudósítója (magyar fordításban) a következőket írta lapjának:

„Felhúztam a függönyt. Elöttem volt a tér, megvilágítva ív- és izzólámpák által. Ünnepiesen öltözött tömeg sétált fel és alá nagy keverékben: városi és falusi nép, bolti szolgák, milliomosok, földbirtokosok, szerelmes párok, marhakereskedők, postatisztek és gyógyszerészek és azután még néhány bolti szolga. Mindnyájan örvendtek a szép világításnak, mely Nagy-Kanizsa bájai közt nem a legutolsó. A kedélyes hangulatú társaságba vegyült a legelőről jövő néhány tehén, melyek vezető nélkül keresik fel istállójukat. Biztos fellépésük ily sok ember közt és azon

fesztelenség, mellyel emésztésük mozzanatainak eredményét a nyilvánosságra hozták, tartós benyomást gyakoroltak reám... Azután ismét valami szürkés hosszúság következett az árnyék birodalmából, valami szörnyeteg. Minél közelebb jött, annál keskenyebb, hosszabb és gyorsabb lett. Hirtelen bekanyarodott a kávéház közelében levő kapubejáratba és eltűnt. Mi volt ez? Egy csorda nyúlánk, szürke disznó, melyek éppen úgy, mint a tehenek, érezve a szállás közelét, sietve iparkodtak oda. Ezen állatkák különben jelenlétüket bizonyos hangokkal adják tudomásra, de ezek nem szóltak semmit, igen sietős volt dolguk.

Kielégítve a különös jelenségek, valamint az egész által, bezártam ablakomat és a függönyt leeresztém.”

Megjegyzem, hogy a város csordásainak és kanászainak – polgármesterré választásakor – Babochay György tiltotta meg a hajdani kürtölést, ostordurrogatást.

A vonulás megszüntetése azonban – ekkor még – meghaladta egy polgármester (vagy városi tanács) lehetőségeit. A tiltó rendelkezés csak 1908-ban születhetett meg.

•Itt említem meg, hogy a ludbergi (ma Ludbreg Horvátországban) Batthyány-kastély Szent Kereszt kápolnájában látható a kanizsai Peckai (máshol Peck) Mihály falfestménye 1753-ból.

Ludberg jeles búcsújáróhely. A hagyomány szerint 1411-ben a kápolnában csoda történt: a kehelyben a bor vérré változott. A festmény az istentiszteletnek e pillanatát ábrázolja. Peckai további alkotásairól nincs adatom.

227. Fő út 6.

1889-ben

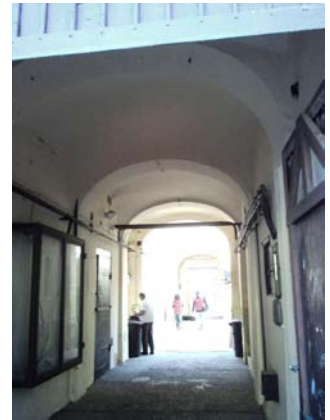

1933-ban (A kép bal szélén.)

1939

•1831-ben építtette a klasszicista stílusú házat az izraelita hitközség iskolájának, Horsetzky Mór – kora tudós orvosa – kezdeményezésére. Az építkezéshez telket és téglát Batthyány Fülöp hercegtől kaptak, fele részében adományként.

•Dénes Gyula szerint 1832-ben az udvari rész földszintjén egy, emeletén két teremben kezdődött meg a tanítás. A rabbi lakása is itt, az emeleten volt. Az utcai oldal helyiségeit boltok kapták.

Az iskola működtetésének anyagi alapját az utcai rész bérbeadása teremtette meg. A következő tíz évben aztán a diákok száma megnőtt, illetve az egyre több részt bérleményként hasznosítottak. Így újból iskola építésébe kellett fognia a hitközségnek, ezúttal a Csengery út 10. szám alatti telken. A feltételek megteremtésében kiemelkedő szerepe volt Löw Lipót rabbi fáradozásainak.

Löw Lipót

A hitközségnek már korábban is volt iskolája (1786-tól), de az 1808-ban megszűnt, amikor a katonaság kórházi célra lefoglalta a helyet, ahol működtek.

•1890-ben költözött ide az 1730-ban alapított Fekete Sas patika. A homlokzat K-i része még őrzi ennek emlékét.

228. Fő út 6. (Zsinagóga udvar)

(Zsinagóga*)

A már ellopott csillár 1960-ban

•Az erősödő hitközség 1807-ben, Wojta Ferenc uradalmi építő terve szerint kezdte építeni zsinagógáját a hercegtől kapott telken.

1817-től az akadozó munkát a varasdi Dank vezetésével, a bécsi Ehmann és a marburgi Marek tervei alapján folytatták. A tetőszerkezet Grácban készült.

A frigyládát és az oltárt a bécsi Hoffmann és Preisach cégnél rendelték meg. A férfiak imaszékei Radkersburgban, a nőké (a második emelet karzatára) Kőszegen, Stegmüller asztalosmesternél készültek.

Az épületet 1821-ben avatták fel.

•Orgonája – első az országban – 1844-ben készült, Strasser D. Lázár költségén.
Focht Ferenc pécsi városi orgonaépítő munkája volt.

Az orgonával egy időben épült alsó karzata, amely 1890-ben bővült, mai formájába pedig 1927-ben került.

Az épületet 1883-ban restaurálták, 1903-ban kötötték rá az elektromos hálózatra. 1912-ben a jobb- és baloldali felső karzathoz – a keleti oldalon – egy-egy új feljárót építettek, megduplázva azok számát.

1921-ben készült el az első világháborúban elesettek áldozatát megörökítő emlékmű. Löfler Sándor budapesti műépítésznek Szeghalmy Bálint által módosított tervét valósították meg.

Az 1927-es kisebb módosításokat Baumhorn Lipót budapesti templomépítész tervezte meg. Ekkor alakították át az orgonát is (már elektromos energiával működtetve) és azt új helyen állították fel.

Baumhorn Lipót

A zsinagóga 1845 óta nem sokat változott külső megjelenésében.

•1911-ben érdekes, az országban addig páratlan esemény történt a hitközségben. A hitközség módosította alapszabályát, adófizető hölgy tagjai számára a választások alkalmával megadta a szavazati jogot. Ráadásul ezt nem megbízottak útján, hanem személyesen megjelenve gyakorolhatták. A kanizsai precedens később országszerte követőkre talált.

•1944-ben itt és a hitközség két szomszédos épületében volt a gettó, ahonnan a város és környéke 3000 zsidó lakosát indították haláltáborokba.

229. Fő út 7.

(Korona Szálló*)

1889-ben

1940 körül

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

1960

•Uradalmi épület.

A két összefüggő épület (Fő út 5. és 7.) pincerendszerének kialakítása alapján a korábbi építésű. Így építtetője Grassics (Grasics) Jakab báró lehetett.

Grassics volt Kanizsa első földesura a törökök távoztása után, 1703 és 1717 között. Azonos lehet a szerb származású Grasics Jakab (Jakov Gracic) báróval, akit „szerb bírónak” nevezték ki a Duna–Tisza közén letelepedett szerbek részére. (A Rákóczi-féle felkelés miatt Gracic báró nem tudott hivatalába lépni.)

A ma divatos, de forrásokkal alá nem támasztott nézet szerint Grassics utódja, Szapáry István volt a ház építtetője.

Halis István viszont Grassics Jakab házában tartotta az épületet. Leírása szerint Grassics öt szobát alakíttatott ki magának az emeleten, a földszintet vendégfogadónak bérbe adta, amely a város első ilyen létesítménye lett. Amikor aztán Szapáry István gróf felépíttette a szomszédos várként emlegetett épületet, azaz rezidenciáját, akkor a ház egésze vendégfogadó lett. Sajnos Halis sem közölt nézetét alátámasztó forrásokat.

A ház a vár köveiből épült, barokk stílusban.

•1715-ben Simon Clement angol diplomata Kanizsán átutazva feljegyezte, hogy egy meglehetősen jó fogadóban szállt meg. Sajnos nem derül ki a leírtakból, hogy ennek épülete hol volt. A város akkori mérete alapján azonban nem feltételezem több „meglehetősen jó fogadó” létét.

•A város 1831-es leírása a házat már úgy említi, mint ami „egyenlően épült” a Fő út 5. számú épülettel. Mai egységes homlokzatát ekkoriban nyerhette el.

•Az itt működő szálló, a „Korona” 1932-ig volt a környék legrégebbi és legelőkelőbb szállodája. Ebben az időben emeletén 16 szoba, a földszinten étterem, kávéház és szép kerthelyiség várta a vendégeket. Legnevesebb bérloői Szigriszt Róbert és Bogenrieder József voltak.

A Zöldfa szálló megnyitásáig (az 1840-es évek elejéig) csak itt tudták megrendezni a város nagy báljait.

1816-ban Frank János, az akkori bérlo „báladó Híradás” című meghívójában már akkor „könyörgött” (a szépnem iránti tisztelet okán), hogy a férfiak a táncteremben tartózkodjanak a pipázástól, e célból keressék fel a kijelölt helyiségeket. A zenét katonazenekar szolgáltatta: „Belovár-Kőrösi- Határ-Őrző nevet viselő Nemes Ezrednek Chorusa”.

Az 1850-es években emeletén 13 szoba volt. Alsó szobáiból 1863-ban alakították ki a vendéglői részt.

Érdekes módon oldották meg a szálló szobáinak fűtéséhez szükséges, viszonylag sok kis kémény számának csökkentését: a tetőtérben téglából épített csatornákkal egyesítették azokat.

1891-ben Bogenrieder – az akkori bérlő – az épület előtt (a 7. szám kapujától nyugatra) kialakíttatta kávéház ponyvával fedett, szabadtéri részét. A tartószerkezetet, a díszes kerítést és rajta a lámpákat Schável János lakatosmester készítette. Az építmény elfoglalta ugyan a teljes járdát, de ebben az időben a kocsutat teljes joggal használhatták még a gyalogosok.

1913

Reggel a szállodában:

ZALAI kis TÜKÖR

KANIZSAI REGGEL

A reggel álmos, álmosító
 És szürke mint az őszi köd,
 Az utcán könn tocsog a hideg hó
 És egy kocsis a bösz időt
 Átkozza büsz, fanyar szíttokkal
 Az alvó kávéház előtt;
 S a szobapincér sebbel-lobbal
 Keféli a sok, sok cipőt.

A szán most surran a vasútra
 A döngő bálhajítás alól,
 A löndiner bundába bujva
 A szán karfáján kihajól.
 Rákiált az álmos kapusra
 S a szán már messze jár vele
 A szél a havát szembe fújja
 S a szeme könnyel lesz tele.

Harang kondul, a reggeli zaj
 Alig-alvásom fölveri.
 A szomszédomban most a szívba
 A vén utazót nyögte.

A szívét már erőszakosan
 A csontjait kez zörgeti
 S a szél fölöttünk a magasban
 A telegráfot pöngeti

Jó volna mostan messze lenni
 Forró-kék déli ég alatt,
 Nagy, zöld pálmák hűsén pihenni
 S elaltatni a vágyakat,
 A sok vágy, mely fájón bezengi
 Minden napom és éjszakám,
 Ott elmarad, ott nem bánt semmi,
 Ott boldog is lennék talán

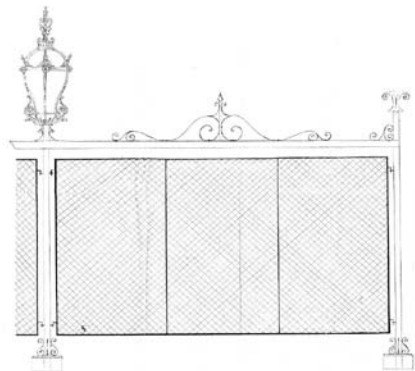
Rigoletto.

1914

1910 körül

(Még áll Schávell kerítése.)

•A vendéglő (és hasonló társai) ezekben az időkben heves kártyacsatáknak adott otthont, szórakoztatva a bábéskodókat is. Nem csoda, hogy Thury Zoltán író nagykanizsai látogatására úgy emlékezett vissza, mint amelyen könyvet, egyet sem, annál több csomag kártyát látott.

Az már helyben is sokak megütközését váltotta ki, hogy idővel a kártyázók új szokást alakítottak ki: jó időben – munkanapokon is – kitelepedtek a vendéglők előtti teraszokra és miközben mások dolgoztak, ők szenvedélyüknek hódoltak.

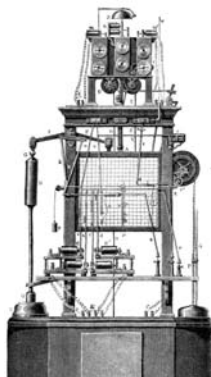

Kocsmai kártyázók (1883)

- 1908-ban vendégei megalakították a Korona Asztaltársaságot.
- 1932-ben a „Korona” addig használt berendezési tárgyait árverésen értékesítették.
- 1908-ban az országos meteorológiai szolgálat állomást létesített a városban. A műszereket a Korona előtti térségen helyezték el.

A napi jelentéseket ihászi Horváth István, (1898 óta) a város anyakönyvvezetője adta.

Jelentései szakszerűségét helyben (is?) többen kétségbe vonták. A városi lap újságírója 1909-ben kifogásolta például a következő mondatot: „A felhőzet átlag félig borult, egészen borult 9 nap és tiszta derült ugyancsak 9 nap volt.” Ezt is: „Az emberek kénytelenek voltak felöltőiket is használatba venni.”

Meteorológiai adatokat rögzítő készülék (1873)

Meteorológiai mérésekről korábbi adatok is vannak.

Már az 1870-es években a gimnázium tanárai intézményükben, majd velük párhuzamosan 1881-től Sapam János ezredorvos a katonai kórházban (Király utca 40.) állítottak fel műszereket és végeztek megfigyeléseket. Ezek eredményét időnként közölte a helyi sajtó is.

1910-től az állomás a tűzoltók Kossuth-téri laktanyájában volt, akik a feladatot is átvették, hiszen ihászi Horváth István 1915-ben meghalt.

- Ugyancsak a szálló épülete elé szerelték a város által megrendelt első utcai „papírkosarak” egyikét. Ezeket 1910-ben készítették vasból.

- Ezzel kapcsolatos, hogy az első utcai seprőgépet 1904-ben állították üzembe. Nem világos számomra, hogy miféle gépezet volt, mert az első seprőautó 1936-ban kezdett dolgozni.

230. Fő út 8.

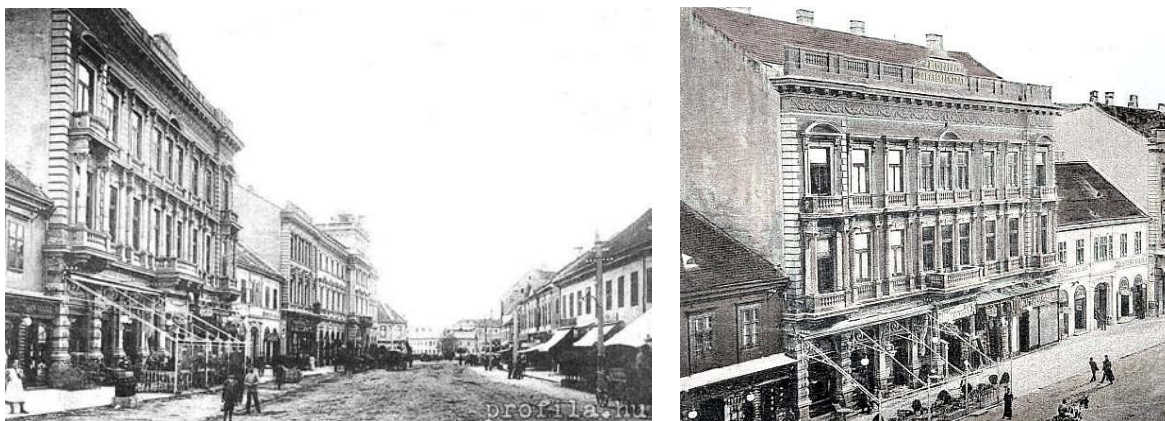
(Bazár udvar*)

- A takarékpénztár székháza felépítése előtt itt Kiss József gombkötő (egy Kiss János nevű gombkötő már az 1830-as években a városban működött, József pedig szerepel az 1848-ban választójoggal rendelkezők között) emeletes háza, tőle keletre pedig egy földszintes ház állt.

Az 1864-es kataszteri térkép még egyetlen lakóházat ábrázol a telken. Így valószínűsítem, hogy Kiss József háza nyugati felét – 1864 után – átépíttette emeletesre.

Az épület a századfordulón

A 20. század első évtizedében

•A két ház helyén az 1870-ben alakult Dél-zalai Takarékpénztár építtette székházának és bérháznak az eklektikus stílusú, mai épületet.

Kivitelezői Hencz Antal építész, Bachrach Gyula és Hirschl Ede vállalkozók voltak. Az épületet Geiszl Mór tervezte.

Miután az épületnek az északi udvarhoz tartozó része (a két udvart elválasztó szárnyal együtt) 1881-ben elkészült, a második ütemmel folytatták az építkezést. 1883-ban került átadásra a déli rész, amivel kialakult a ma is létező átjáró ház.

A homlokzat ornamenseit Szász Gyula helyi születésű szobrászművész készítette. Néhány év múlva a házat több helyen utólagosan meg kellett erősíteni. Visszatérő panasz volt például, hogy a Társaskör nagy táncmulatságai idején az épület ingani kezd.

•A Fő úton a banki rész bejárata későbbi munka. Mint az a lábazatba faragva ma is látszik, Rákos Manó budapesti szobrász alkotása 1928-ból:

„KÉSZÍTETTE
RÁKOS SZOBRÁSZ
BUDAPEST”

Az itteni helyiségek akkori, belső kialakítása Attenberger müncheni iparművész nevéhez fűződik.

A századfordulón e részben még a neves Központ (Centrál) Kávéház működött, amelyet 1890-ben Tivolt János nyitott.

Felette, az első emeleten bérelte a Fő útra néző helyiségeit 1881-től a Nagykanizsai Társaskör. A kör alakuló ülését 1876-ban tartotta. Akkor választotta alelnökének dr. Laky Kristófot, aki 1878-tól 1882-ig, elköltözéséig elnökként irányította az egyesületet.

Laky Kanizsán a királyi ügyészség első vezetője volt 1872 és 1882 között.

Szombathelyre költözve a törvényszék elnöke, majd kúriai bíró lett.

1902-ben a Társaskör a Lovák-ház emeletére költözött. Így bővíthette a szabaddá váló termekkel – felfelé – kávéházát Kardos József, az akkori tulajdonos.

A kávéházat a Centrál szálló (és kávéház) megépülése ítélte megszűnésre.

- Az 1885-ben alakult Nagykanizsai Magyar Irodalom és Műpártoló Egyesület is itt, de a második emeleten bérelte helyiségét 1887-től.

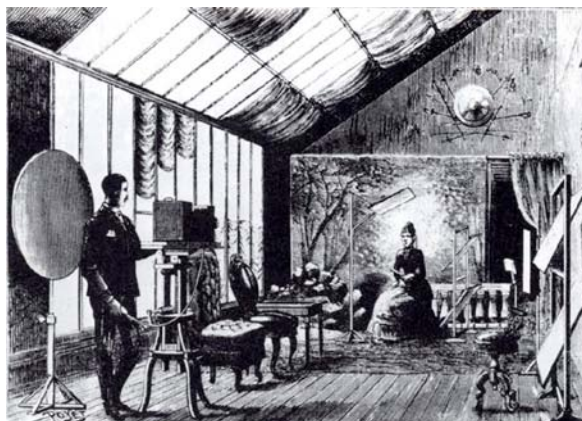
Kezdetben az Oroszlán szálló földszinti részében használtak három termet. Az egyesület története során többször alakult újjá, változtatott nevet, de a második világháború után már nem működött.

- 1883-tól a Zrínyi utcai oldal első emeletén voltak a Nagykanizsai Szabadelvű Kör helyiségei.

- A két udvart elválasztó szárny padlásterét különlegesen alakították ki. A második szintre itt egy (már nem létező) napfény-műtermet építettek, amelyben, egyes időszakokban kimondottan neves mesterek is dolgoztak.

Az udvarokat elválasztó szárny a századfordulón és jelenleg
(A cégtáblán elég jól olvasható, hogy ekkoriban Mathea Károly fényképész használta a műtermet.)

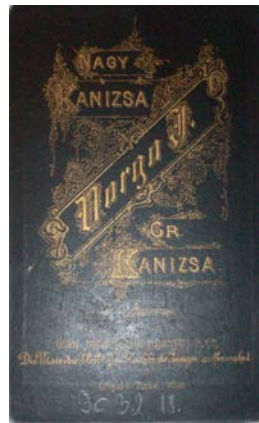
Napfény-műterem egy 1888-as rajzon

A következőkben a Zalai Közlöny és a Zala 1914-ig megjelent hirdetési alapján veszem sorba, hogyan követték egymást itt a fényképészek.

- A műterem – valószínűleg – első használói a Varga testvérek (Varga G. és Varga J.) voltak. Nagyon rövid ideig dolgoztak itt, de ezt megelőzően (esetleg követően) a Vízrendvay-ház (Erzsébet tér 19.) műtermében is tevékenykedtek.

Bár Szakács Margit a magyarországi fényképészekről írt tanulmányában 1900-ra becsüli kanizsai működésük befejezését, ennek nyomait nem találtam. Könnyen lehet, hogy az 1880-as évek közepétől már csak Zágrábban fényképeztek.

Léteznek Varga J. külön munkái is (TGYM)
(Jobbra egy valószínűleg 1882-es kép.)

A Varga testvérek Zágrábban:

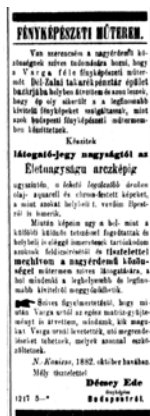
1880-as évek, 1893 és 1895

1909

•1882-ben kezdte itt tevékenységét Décsey Ede. Az elérhető források szerint neki volt pesti műterme is, már kanizsai megjelenése előtt, de párhuzamosan is. Ezzel szemben, 1885-ben a Kolozsvári Fényképészeti Lapok harmadik számában egy kollégája nagykanizsai fényképészként nevezi meg.

Az viszont biztos, hogy kanizsai működését ekkoriban befejezte. A továbbiakban Pesten dolgozva szerzett magának valódi rangot a szakmában. Hírességek sorát fényképezhette és 1890-ben elnyerte a császár és királyi udvari fényképész címet.

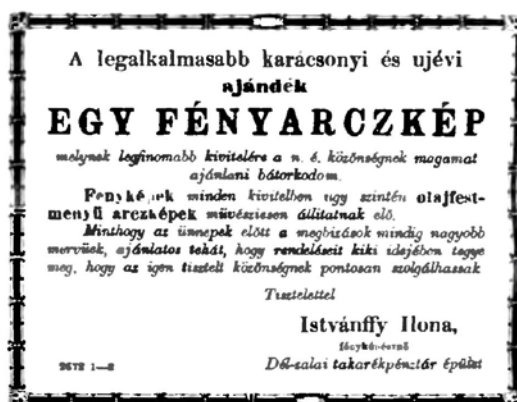

1882 és 1883

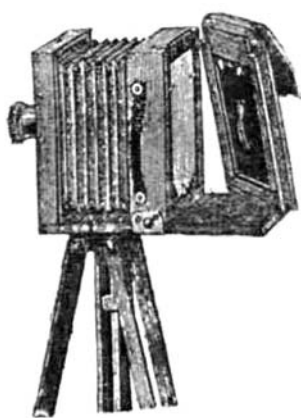

Jobbra Jókai Mór fényképe

•Egy 1885-ös hirdetésből tudhatjuk meg, hogy decemberben már Istvánffy Ilona használta a műtermet. Minden bizonnyal ő volt a mesterség első női művelője a városban.

1885

(1899)

Sokáig nem maradt e helyen, a század vége felé már az Ady utca 6. szám alatt állt házban dolgozott.

•Istvánffy Fodor József fényképész váltotta. Letelepedéséről 1887 májusában adott hírt a helyi sajtó, dicsérve hazai és külföldi mestereknél szerzett szakképzettségét.

Fényirda megnyitás.

Alulírott van szerencsém a nagy-kanizsai és zalamegyei magas uraságok s a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a délszalai takarékpénztár épületében levő fényképészeti műtermet a jelenkor igényeinek megfelelőleg berendezve f. évi május 1-től megnyitom.

Fényképek minden nagyságban a legdiszesebb kiállítással, műtermemben megrendelhetők.

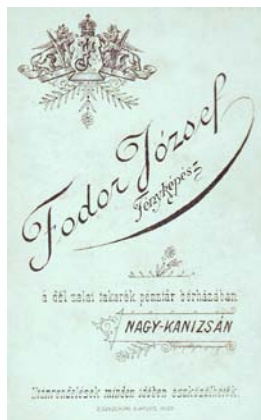
Magamat a magas uraságok s a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok legalázatosabb szolgája.

Kelt N.-Kanizsán április 30. 1887.

FODOR JÓZSEF
fényképész.

3031. 2—5.

1887

•A nagyszebeni születésű Uher Ödön (1859-1931) volt az a Kanizsán is élő, dolgozó fényképész, aki Budapesten kiemelkedően jó nevet szerzett magának.

Uher felvételén Knortzer Györgynek, a Tűzoltó Egylet főparancsnokának öt lánya közül négy
(Balról: Paula, Margit, Aranka és Anna.)
(A kép eredetije Miha Tamásné tulajdonában.)

Ugyan, 1894-ben kérelmezte még, hogy kirakatát a szomszédos Dobrovics-ház homlokzatán helyezhesse el, de még ebben az évben továbbadta e műtermét. Bizonytalan, hogy pontosan meddig dolgozott Kanizsán.

1896-ban felesége még tagja volt a helyi Keresztény Jótékony Nőegylet választmányának és Uher ekkor készült kanizsai képe is ismert.

1898-ban már létezett budapesti műterme. 1900-ban kapta meg a császár és királyi udvari fényképész címet.

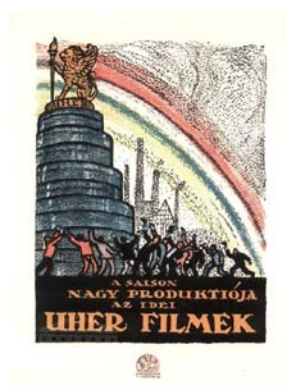

Uher egyik képe a városról

Uher 1911-ben – Németországban tett tanulmányútja után – Pesten, a Kossuth utcában lévő műtermét filmkészítő üzemmé alakította, majd létrehozta az Uher filmgyárat.

1916

1918

Ebben 1912 és 1918 között huszonegy játékfilm készült. Közülük kettő:

„Mire megvénülünk” (1916) és „A bánya titka” (1918)

Főrendezője fia (Ödön) volt, aki a filmgyártáshoz kapcsolódó találmányai (másológép, hívógép) révén is ismert.

Márkus László és ifj. Uher Ödön

Ifjabb Uher Ödön

Az ifjabb Uher 1919-ben az Omega filmgyár egyik alapítója lett. Ezután Berlinben filmtechnikai vállalatot hozott létre, repülőgépek tervezésével foglalkozott, majd gyártulajdonossá (fényképezőgép, magnetofon, hűtőszekrény) vált.

- A műterem következő mestere Mathea Károly volt. Uher utódjaként hirdette magát és egy ideig munkatársa is lehetett. Van adat, amely szerint 1895-ben már Kanizsán élt. Ekkor egyik alapító tagja lett az Irodalmi és Művészeti Körnek.

Fényképeket, melyek karácsonyi és újévi ajándéknak kiválóan alkalmasak a legkisebb alaktól egész életnagyságig művészi kivitelben mérsékelt árt

Mathea Károly

fényképészeti műterem Nagy-Kanizsán, jöttek Dél-zalai takarékpénztár épületében készít.

Különlegesség aquareli pastel és olajképek, továbbá platino-typiak. Vidéki megrendelésekre különös figyelem fordítatik.

Mathea Károly

fényképészeti és fényképnagyító műintézet
Bazár-épület, II. emelet.

Készít a legújabb irányu (modern) valódi művészi fényképeket és nagyításokat bármely régi fénykép után, továbbá selyemre és különböző műtárgyakra is.

1897 és 1906

Mathea megjelenésével megszűnt a fényképészek cserélődése e helyen. Sőt! Ő lehetett közülük az utolsó. Az 1926-os címtár még őt nevezi meg itteni mesterként.

Igaz, a felsorolásban szerepel egy Barthold nevű fényképész is a Fő út 8. címen. Könnyen lehet, hogy nem létezett két műterem akkor sem, hanem már Barthold végezte az érdemi munkát az idős Mathea helyett.

Az 1937-es címtár szerint már nem dolgozott itt fényképész.

- Az 1869-től a városban élő Hoffmann Mór 1875-ben került a polgári iskolába tanítani. 1874-től – indulásától – szerkesztette a „Zala” című lapot. 1882-től a lap társszerkesztője volt. 1902-ben költözött Budapestre. Akkor már a polgári iskola nyugalmazott igazgatója volt. 1915-ben halt meg.

Hoffmann Mór

Hevesi Sándor

Az ő fia volt Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház igazgatója. A család itt lakott.

•Az északi udvarban áll az Ady utca 4. számú lakóházból áthelyezett ón fiúcska figura.

231. Fő út 9.

(Weiser-ház*)

•A mai ház földszintes elődje is a Weiser család birtokában volt. A família az 1820-as években telepedett Kanizsára. A ház 1856-ban Weiser János Károly vaskereskedő (a Nagykanizsán, 1845-ben született József apja) tulajdonaként szerepel az uradalmi iratokban.

Weiserék öreg háza korántsem volt a Fő út díszje. Egy apró faluban sem büszkélkedtek volna vele. A helyi lap is megengedett magának némi élcelődést a teljesen jelentéktelen épülettel kapcsolatban:

— **Párbeszéd. A. Homályosodnak a csillagok Nagy-Kanizsa felett. B. Hogy-hogy? ne ijesszess barátom. A. Weiser urnak a főutcái lebujháza meszeltetik. B. Ilja barátom legyen az is weiser. A. Inkább lenne schwarz, már azt gondoltuk épít. B. ennél egy betűvel többet tesz. épít helyett szépít.**

1873

•Híres gépgyárunk 1842-ben alapított elődje a Kis Sörház (Ady utca 29.) telkén valamelyik uradalmi épületében működött. E műhelyben tűzszekevényeket, gőzgépek egyéb alkatrészeit, kovácsárukat készítettek. Ott volt az új ház megépüléséig a vaskereskedésük is, az „Arany Kaszához”.

A századfordulón

A két világháború között

- A mai ház Weiser József gépgyáros lakóházaként 1885-ben, 1886-ban épült, eklektikus stílusban, Ludwig Schöne terve szerint.

Weiser József (TGYM)

Schöne egyik szobra Bécsben

A bécsi építész az időszak felkapott tervezőjének számított a városban. Azok vették igénybe szolgáltatait, akik megengedhették maguknak az általa megálmodott, gazdagon díszített épületek magasabb költségeit.

- Földszintjén a tulajdonos híres vaskereskedése és raktára működött. A vaskereskedést azonban már az első világháború előtt és két világháború között is Fischer és Bäder (Samu) működtette.
- Az épület – belsejében is – több helyen őrzi eredeti kialakítását. Szép a lépcsőház ajtaja és a lépcső korlátja, az alsó részére állított lámpával. A kapualjban, a lépcsőházba vezető rövidke folyosó feletti fülkében egy szoborcsoport (két fekvő támaszkodó alak között egy méhkas) van elhelyezve. Az adatok között nincs olyan, amely bank itteni működésére utalna; elképzelhető, hogy a mű máshonnan került ide.

Az 1890-es években

Az emeleti nagytermet ugyan a Rákosi-korszakban fallal két lakássá osztották, de még léteznek a mennyezet fából faragott díszei és a hasonló kialakítású hajdani ételkiadó is.

A vaskereskedés még az államosítás után is évtizedekig működött, de „modernizálásakor” az üzlethelyiség három oldalán kialakított, díszes kovácsoltvas korlátú galériáját elbontották.

Közvetlenül az emeleti rész alatt, a homlokzaton viszont még halványan látható a felirat: WEISER J. C. VASRAKTÁRA.

Sajnos a kirakatok vasredőnyeit 2007-ben eltávolították, de felső részükön a szép kovácsoltvas védőrácsok ma is a helyükön vannak.

- A ház előtt állt az 1934-ben felállított első két, zöld színű nyilvános telefonfülke egyike. A másik az Erzsébet tér 20. számú ház elé került.

232. Fő út 10-12. (Belus udvar)

(Dobrovits-ház*)

A 19. és 20. század fordulóján (Balról a második ház.)

- Dobrovics Dömötör apjától, Dobrovics Péter méteráru-kereskedőtől örökölte az emeletes házat, amely a 10. számú telek utcai részén állt.

Az ódon hangulatot árasztó Dobrovics-ház lebontásakor a város egyik legöregebb lakóháza volt.

Az épület udvari részlete az 1940-es évek második felében
(Jobbra a Fő út, balra a Bazár udvar felőli szárny.)
(A kép eredetije dr. S. Nagy Katalin tulajdonában.)

• Dobrovics Dömötör második felesége már özvegy volt, amikor – 1885-ben – felépíttette a ház ma is álló, udvari szárnyát. Az épület tervezője, kivitelezője Sallér Lajos volt.

A földszintjén akkor kialakított pékséget – más pékségei mellett – Gärtner Vilmos működtette. Akkoriban még a Zrínyi utcáról is bejárata volt az ingatlannak, része volt az ottani, 37. számú földszintes ház is.

• A 18. század második felétől megjelenő görög kereskedők közül a Dobrovicsok fontos szerepet játszottak a város életében. Közülük elsőként a textilkereskedő Ignác kerülhetett a város polgárai (purgerei) sorába 1810-ben.

A család görög eredetűnek vallotta magát, amit bizonyít a görögök 1793-as összeírása, de Dobrovics Mihály felesége, Elena (máshol Anna, Jelena, Helena) is görög (Mauritzi) családból származott.

• A család utolsó Kanizsán élő tagját, Dobrovits Milánt (Dömötör – második házasságából származó – fiát) 1906-ban választották a letenyei kerület képviselőjévé.

Dobrovits sikerének híre valamiért nem okozott örömmámort a Zalai Közlöny szerkesztőségében.

Előbb megírták, hogy miként fejtette ki véleményét Dobrovits (az újságíró szerint a képviselő úr maga mesélte el az esetet a Központ kávéház egy jókedvű társaságának kérésére) „a letenyei kerület demokratikus érzelmű választói előtt” az általános, titkos választói jogról:

– Hát, ha a választói jogról való véleményemet akarják tudni, igen tisztelt választópolgárok, azt is megmondom. Ez éppenséggel nem veszedelmes „portéka”. Ez annyit jelent, hogy ti, kedves választópolgárok – kik engem „szeretett képviselőtökké” fogtok megválasztani – ezentúl is, minden körülmények között szavazni fogtok. Ezt ígérem és ez így lesz. Ha pedig esetleg fiaitoknak és

unokáitoknak is megadjuk ezt a szép és sokat jelentő jogot, azt hiszem, ti sem vagytok ellene.

Az újságíró ezek után még közölte, hogy a nagy horderejű kijelentést a kerületben nagy lelkesedéssel vették tudomásul, majd döntött, dicsérni is fog:

„A kanizsai lapoknak illő dolog is feljegyezni, hogy Dobrovics Milán képviselő hétfőn már bent lesz a „házban”. Természetesen a t. képviselőházban. Örülnek is ennek a kanizsaiak. Az öröm okait a következőkben összegezhetjük:

1. Dobrovics Milán kanizsai ember.
2. Dobrovics Milán „elegáns alakja” azt a hiedelmet keltheti Pesten, hogy itt minden ember elegáns, vagyis rendelkezik azokkal a kvalitásokkal, mely – kanizsai vélemény szerint – képviselőségre predesztinál.
3. Dobrovics Milán nagyon sok képviselőházi jegyet fog kijárni.
4. A „Központ” kávéháznak is van képviselő törzsvendége.
5. Farsangi multságaink nagy sikerrel kecsegtetnek, mert Dobrovics képviselő úr pompás bálrendezői ötleteket fog hazahozni.

A „szemelvényeket” csak helyszűke miatt nem folytatjuk. A felsoroltakból is láthatjuk, hogy van okunk az örömré.

Az igazság kedvéért fel kell még jegyeznünk, hogy a pesti lapok országgyűlési tudósítóinak – újságírói nyelven mondva – „jó anyag” lesz Dobrovics Milán képviselő úr, kiről, ha nem csalódunk, a következőket fogják néhány nap múlva feljegyezni: „A képviselőház új tagjai közt feltűnik Dobrovics Milán a letenyei kerület új országgyűlési képviselője, kinek elegáns alakja sok dolgot fog adni a hölgy karzat gukkereinek.”

Lesznek ezért irigyei is Dobrovics Milánnak, de jól mondotta az ünneplés egyik szónoka: „inkább száz irigye legyen, mint egy sajnálkozója”. Egyebekben sok szerencsét az új pályához.”

Dobrovics Milán

Pedig Dobrovits sok helyi egyesületben (Nagykanizsai Általános Munkásképző Egyesület, Ifjúságképző Sport Egylet, Ifjúsági Kör, Petőfi Asztaltársaság, Keresztény Jótékony Nőegylet, Nagykanizsai Háztulajdonosok Szövetsége) játszott vezető szerepet elnökként, díszelnökként, főtitkárként. Tizennyolc éven át igazgatta a munkásbiztosító kerületi pénztárát.

Hatvan évig, 1955-ös haláláig volt a görögkeleti egyházközség – utolsó – gondnoka.

•Az épületben volt hosszú évtizedekig Jack Frigyes órák (itt a dinasztia mindhárom generációjára gondolok) műhelye, üzlete. Bejárata a Dobrovics-ház nyugati szélén nyílt.

JACK FRIGYES,

óraműves Nagy-Kanizsán.

Tisztelettel bátorodik tudomására juttatni a n. é. közönségnek már évek óta fennálló, a jelenleg újonnan felszerelt, és dús választékkal ellátott **óra üzletét**. Kaphatók nála a legjobb minőségű inga-, ráma-, kép- és zeneórák; ugy szinte a legújabb szerkezetű schweitzer henger-, hor-gony-, tengely- és díszesen kiállított arany- és ezüst- női zsebórák a lehetőségig legjutányosb áron, melyeknek jósága- és tartósságáért ke-zeskedik, vesz és cserél ő órákat is, minden igazítási megbízást elfogad és a legrövidebb idő alatt mérsékelt díjért teljesít.

Valamint eddig, ugy ezentúl is odaműködik, hogy minden t. látó-gatók kívánságai gyorsan és tökéletesen kielégíttessenek.

Üzlete fennállása óta tapasztalván a n. é. közönség szíves pártfogá-sát, ezentúl is kiérdemelni legfőbb feladata leend.

Bolítja az „arany korona” vendéglő átellenében létezik. 17 [1—1]

1862

Elgondolkodtató, hogy Jack a Zalai Közlöny indulásakor az első hirdetőik egyike volt, de ezt követően soha többé nem reklámozta helyi lapban üzletét.

Így arról is csak egy újsághírből lehet tudni, hogy egy időben fényképészként is dolgozott.

△ E napokban látogattuk meg Jack Frigyes barátunk díszes fényképészeti műintézetét, csinosan kiállított fényké-peit ajánljuk a közönség figyelmébe.

1865

1867 februárjában is megjelent egy hasonló hír, de a továbbiakban még utalást sem találtam e tevékenységéről. A műterem helyére vonatkozó adat sincs: akár itt is lehetett.

233. Fő út 10-12. (Belus udvar)

(Kocsiszín*)

A Patikaház a századfordulón (Jobbra.)

A Patikaház a századfordulón (Balról a második.)

A gyógyszerertár és az udvari kocsiszín 1940 körül (TGYM)

Az udvar az 1940-es évek második felében
(Balra a 10. szám, jobbra a 12. szám alatti ház kapualja. A két udvart elválasztó fal már nem áll.)
(A kép eredetije dr. S. Nagy Katalin tulajdonában.)

- 1861-et megelőzően Szép Károly patikus földszintes háza állt itt, a 12. számú telken. Benne működött az általa alapított gyógyszerertár. Engedélyezését Szép már 1831-ben kérte, de megnyitására csak 1836-ban került sor.

A jómódú Szép Károlyt 1840-ben és 1852-ben is városbíróvá választották, illetve nevezték ki, 1848-ban a város nemzetőrségének egyik századosa volt. Az 1867-es halála előtti években a helyi dalárda elnöki tisztségét is betöltötte.

- Az új tulajdonos, Belus József gyógyszerész (később polgármester) a telek utcai részén építtette meg emeletes, romantikus stílusú Patikaházát 1861-ben.

Az 1982-ben lebontott házából csak a kocsiszín épülete maradt meg az udvaron, amelyben – a személygépkocsik megjelenéséig – a mindenkori tulajdonosok fogatukat tartották.

A kocsiszín déli oldala mentén álló másik épület

Belus József (TGYM)

Fogat (1888)

- Belus és leszármazottai itt működtették tovább Szép Károly Igazsághoz címzett patikáját. A ház csaknem egésze (az emeleti lakástól eltekintve), a pincétől a padlásig gyógyszerertári célokat szolgált.

Belus Józsefet választották az 1863-ban alakított Kanizsai Dalárda első elnökévé (első karmester Goldstein József, második karmester Rózsavölgyi Antal lett).

- A Belus családtól a ház hamarosan dr. Szukits Nándor tulajdonába került. Ő 1857-től 1898-ig (haláláig) volt gyakorló orvos a városban.

Foglalkozott a város történetével is. Gazdag éremgyűjteményét halála után a város vásárolta meg.

Kereskedelemmel foglalkozó családból származott. A 19. század első felében Szukits Salamonnak, majd Zsigmondnak jó nevű, méterárak kereskedésével foglalkozó cége volt.

Dr. Szukits Nándor

- A házhoz erősen kötődő Belus (akkor már Merkly-Belus) család röviddel az államosítások előtt visszavásárolta ősök házát. Sokáig akkor sem maradhatott tulajdonukban.

234. Fő út 11. (képek még: Sugár út 2.)

(Babochay-ház*)

A felvétel 1877 és 1882 között készült (TGYM)

- A Sugár út torkolata és e ház helyén állott korábbi, emeletes ház akkor került a Babochay család birtokába, amikor Babochay József az 1790-es évek elején feleségül vette Szlovák Katalint, aki hozományként vitte az ingatlant magával. Katalin apja, Szlovák János szűcs, a város jómódú polgára, városi tanácsos volt.

A 20. század legelső éveiben

A két világháború között

- A jelenlegi ház Babochay György polgármester lakóházaként 1883-ban épült, eklektikus stílusban. E házról további adatok a „Sugár út” címszó alatt olvashatók.

•A régi házban működött 1877 után néhány évig a Fekete Sas patika, amely 1882-ben aztán a Bazár udvarba költözött. 1890-ben folytatta vándorlását; akkortól a Fő út 6. számú épület adott helyet számára.

Itteni emblémái azonban fennmaradtak: az új épület kapualjába helyezték át azokat, ma is ott láthatja az érdeklődő, ha be tud jutni.

A patika empire stílusú berendezését pedig – példásan helyreállítva – a múzeum őrzi.

235. Fő út 13. (képek még: Kölcsey utca 12.)

(Bogenrieder-palota*)

•A ma látható épület helyén egykor a Rózsa Szálló állt. Itteni épülete földszintes volt.

•Knortzer Károly tulajdonában volt, aki a telek északi végén (Kölcsey utca 12.) 1875-re építtette fel a szálló újabb épületét.

•Ebben az új részben rendezkedett be, működtette „Casinóját” az ugyancsak 1875-ben alakult Ipar-, Munkás-, Beteg- és Önképző Egyesület. A szerveződés későbbi tevékenységéről nincsenek adataim.

•Akkoriban ez volt a város egyik olyan helye, ahol a fiatalság – tánciskolai jelleggel – találkozhatott és táncolni tanulhatott. A tanfolyamokat egyfajta bál, a „tánckoszorúcska” zárta.

Táncórán (1882)

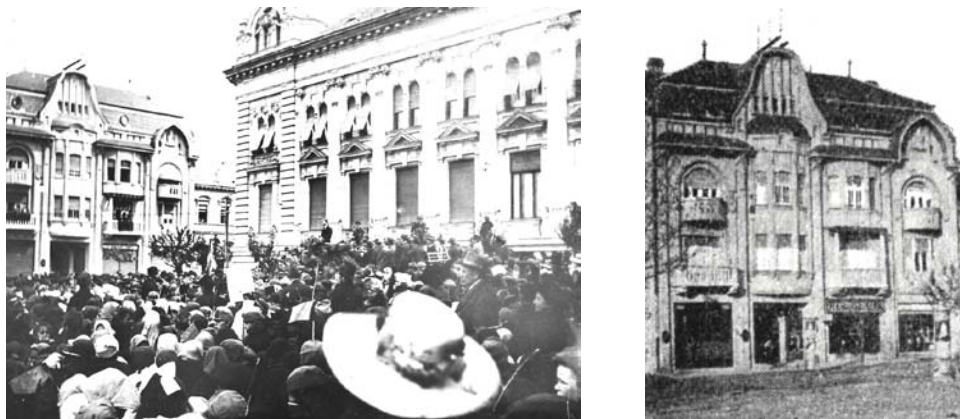
Knortzer (hét szobával, ebédlővel, mézárszékkal rendelkező) szállóját 1888-tól bérbeadással működtette, mert maga 1896-ig Csáktornyan lakott. Visszatérte után a Kis Sörház (Ady u. 29. és 31.) bérlője lett. Lakása is ott volt. Ezt az ingatlant 1896-ban Bogenrieder József vendéglős és szállodás vásárolta meg. A szálló 1913-ig működött itt, majd akkori bérlője az intézményt a Fő út 21. szám alá költöztette.

A szálló épülete már lebontva, az új ház még nem áll

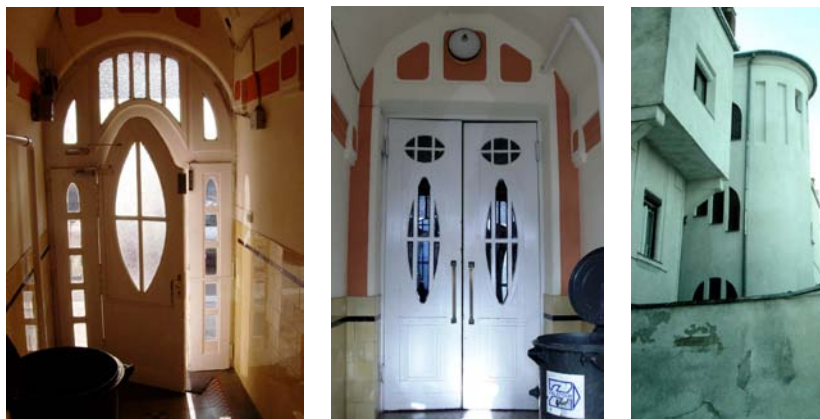
Bogenrieder József
(Jobbra Steiner Edgár 1910-es rajza. Zsittney Gábor tulajdona.)

1918 őszén és 1925 körül

- A lebontott ház helyén 1914-ben Bogenrieder felépíttette szecessziós stílusú, nyaralószerű palotáját. Az épületet Merbl Arnold temesvári műépítész kivitelezte.

•A későbbi tulajdonosok közül feltétlenül említést érdemel Bogenrieder József hat gyermekének egyike, a Megváltó gyógyszertár tulajdonosa, Bogenrieder Frigyes. Nemcsak hírneves birkózó volt, de idősödve a sportélet jeles szervezőjévé és támogatójává is vált.

236. Fő út 14. (képek még: Csengery út 2.)

(Biztosítópallota*)

•A mai épület és a Csengery út torkolata helyén hajdan emeletes ház állt. Azt 1805-ben megvásárolta Széchenyi Ferenc gróf Geber György kalmártól (a 18. század végének egyik leggazdagabb kereskedője volt), majd örökölte fia, István. Ugyanakkor – Barbarits közlése szerint – Széchenyi István 1816-ban eladó házat keresett a városban, ami nincs feltétlenül összhangban az előző adattal.

Széchenyi Ferenc

A fiatal Széchenyi István
(1880)

1840-ben az épületet megvette Tárnok Alajos, aki a vrászlói, a várossal keletről szomszédos, 24000 holdas uradalom jószágkormányzója lett 1842-ben.

1843-ban továbbadta a házat gróf Zichy Károlynak, az uradalom tulajdonosának, de továbbra is abban lakott; a házat pedig ekkor is – jobbára – Tárnok-házként emlegették.

Zichy Károly gróf (1785-1876)

Tárnoknak 1857-ig volt itt a lakása, amikor saját, Batthyány utcai házába költözött.
•E házhoz kötődnek a városban 1832-ben letelepedő Wajdits János „kompektor” (könyvkötő és könyvkereskedő, 1834-ben kölcsönkönyvtárat alapító) fiainak vállalkozásai is.

Alajos, a neves szabó 16-18 legényt foglalkoztató műhelye még az 1860-as években is itt volt.

Wajdits Alajos

férfiöltöny készítő,

ajánlja N.-Kanizsán a fő-utczában b. Walterskirchen-féle házban levő ruharaktárát, a melyben rendszeren 16---18 legény dolgozván, bármiféle kelméből a legdiszesb és legjobb állású öltönyök készülnek. Kelméi a legelső gyárakból valók s a megrendelt munkák pontos és diszes elkészítéséről kezeskedik.

6 [3-2]

1862

1867-ben költözött ki az épületből József könyvkereskedése (1858-ban vette át apja vállalkozását), újságának kiadóhivatala, szerkesztősége. A szerkesztőség eredetileg Kaposváron dolgozott, csak 1866-ban került át Kanizsára.

A cég vezetése 1891-ben került ifj. Wajdits József kezébe.

1854-ben a házban boltot bérlők nevei között ott található Wajdits György is.

Többszöri tulajdonosváltás után (az 1860-as években Wajdits-háznak is nevezték) került a Rosenberg és Wellisch cég birtokába az épület 1866-ban.

Helyiség-változtatás.

Alólirottak bátorkodunk a t. cz. közönségnek tisztelettel kijelenteni, miszerint

fűszer-, anyag- és festék-kereskedésünket

az eddigi helyiségnek átellenében (fő-ut 463. sz. a) fekvő
haját (azelőtt Tárnok fele) házukba tettük át. — A t. kö-
zönség irányunkban tanúsított jóakarását továbbra is kérjük.

ROSENBERG JÁNOS és WELISCH JÓZSEF.

1866

A 19. század utolsó éveiben (Jobbra a Széchenyi-ház meghagyott része.)

1910 körül (Balra a Széchenyi-ház meghagyott része.)

- A Csengery út 1870-es megnyitásakor a ház nagyobb részét lebontották, maradékához a cég egy szárnyat építtetett a Csengery út mentén.
- Ezt és a Széhenyi-ház megmaradt részét lebontva alakították ki a mai palota építési telkét.

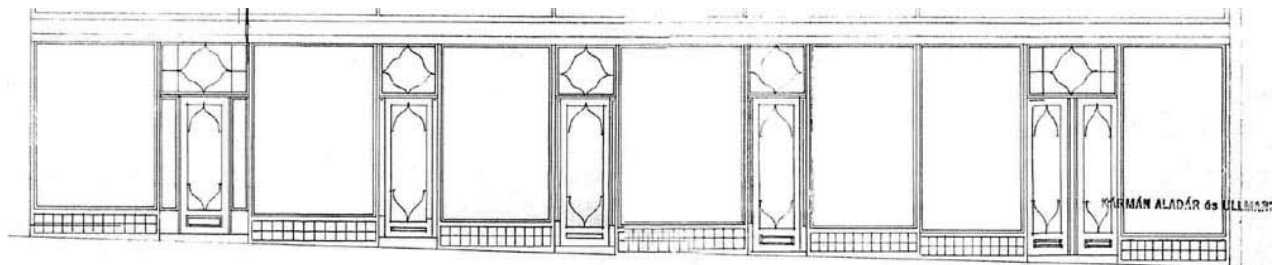

A bontás

A két világháború között

A városban 1857-ben megtelepedett Első Magyar Általános Biztosító Társaság itteni székházát és bérpalotáját 1913–14-ben építtette.

Az eredetileg tervezett portál illeszkedett a homlokzat egészéhez (TGYM)

Kármán Aladár és Ullmann Gyula budapesti műépítészek tervei szerint, eklektikus, szecessziós stílusban épült. A kivitelező Merbl Arnold temesvári építész volt. Az épület lakatosmunkáit a temesvári Klein Dávid végezte.

A félemeleten voltak a biztosító irodái, felettük bérlakásokat alakítottak ki.

237. Fő út 15. (képek még: Kölcsey utca 14.)

(Újváry-ház*)

•Ujváry Illés tisztartó háza.

A 19. század utolsó negyedében épült. Az ingatlan része volt a Kölcsey utca 14. szám alatti, 1860-ban már létező ház is.

Az 1860-as várostérkép szerint a Fő úti oldalon már emeletes ház áll. Nem tisztázott, hogy a mai épület kialakításakor annak mi lett a sorsa.

•Ujváry, a város tekintélyes polgára – iskolaszéki tagként is – különösen a népoktatás feltételeinek megteremtését, javítását tekintette szívügyének. Dolgozott a Polgári Egylet elnökeként is.

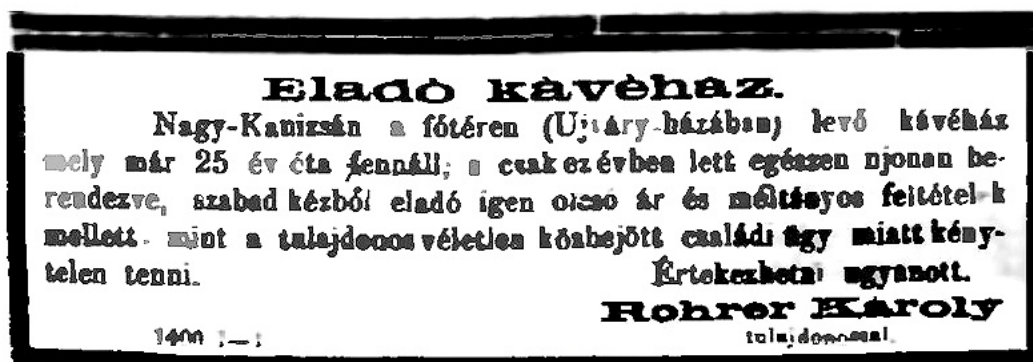

Ujváry Illés (TGYM)

Halála (1891) és az örökösödési viták lezáródása után leánya, Josefa (Simon Zsigmondné) tulajdona lett a ház.

Ujváry Illés fiát, Gézát 1920-ban a város országgyűlési képviselőjévé választották. Lakóháza még áll (képek: Teleki út 24.).

•1879-es adat szerint az ingatlanon működött Hamburger Lipót sütödéje.

1886

A ház egy másik bérlője

•Udvarában volt Mayer Klotild gőzmosodája, míg a mosoda 1913-ban fel nem robbant.

Ekkor a tulajdonos vállalkozását a Hunyadi utca 19. szám alatti, saját házába költöztette. A mosodát utódjaként Varga Nándor működtette tovább ugyanott.

•A házban az 1910-es évektől Royal, majd Sport néven kávéház és étterem, illetve az 1920-as években Petőfi névvel szálloda is működött.

238. Fő út 16. (képek még: Deák tér 8.)

(Bankpalota*)

•A Fő úti oldalon itt állott az a ház, amely az 1810-es évek végén került az Albanich család tulajdonába. Mérete és helyzete arra utal, hogy utóbb ehhez épülhetett a másik szárny és alakult ki a későbbi Weiss-ház.

•Az Albanichok jelentős szerephez jutottak a város történetében.

A Szlavóniából betelepülő szücs, Albanich Jakab 1797-ben nyerte el a purgeri státuszt, 1814-ben lett városbíró (más adat szerint már 1813-ban az volt).

A 48 évesen, 1815-ben meghalt Albanich (Albanitsch) Jakab síremlékének megmaradt része

Fia, a pék Flórián 1848-ban, 1850-ben, 1861-ben újra és újra városbíró lett. Jelentős érdemei voltak abban, hogy a város 1848-ban és 1849-ben elkerülte a megtorlásokat, bár mindenben segítette a szabadságharcot. 1875-ös halála előtt három éven át városi főkapitány tisztségét is betöltötte.

1896-ban (TGYM)

- A mai épület helyén Weiss J. Henrik földszintes, „L” alakú háza állt, amelyet aztán a Lugosi (Weiss) családtól 1901-ben vett meg a bank.
- A Fő úti és a tér felőli szárnyak megjelenésükben két épület benyomását keltették.
- Weiss útépítéssel is foglalkozott, például 1871-ben Kaiser Sándorral együtt klinkerezte a Csengery utat. Idősen lett a város pénztárnoka és 1896-os haláláig maradt az.

A két világháború között

- A mai épület 1903-ra készült el. Székházának építtette az Osztrák-Magyar Bank Hubert József, a bank építészeinek tervei alapján, eklektikus stílusban.

- A bank 1879-ben nyitotta meg kanizsai fiókját. 1924-től a Nemzeti Bank székháza lett, mert a monarchia összeomlása nyomán a korábbi bankból alakították ki az ország jegybankját; később is pénzintézeteknek adott otthont.
- A bank történetével kapcsolatos helyi érdekesség, hogy 1919 júliusában a direktórium az aprópénz hiányát megszüntetendő (a fémből készült érmék beolvasztásra kerültek a világháborúban) megegyezett a bank főnökségével 1, 2, 5 és 10 koronás ideiglenes bankjegyek kiadásáról.

Tömeg 1919-ben az épület előtt (TGYM)

Ezeket a kanizsai pénzintézetek hozták volna forgalomba a korábbi megye (akkor Alsó- és Felső-Zalavármegyére volt osztva) területén. Nem világos számomra, hogy ezek mind megjelentek-e.

A Steinhard László helyi gyűjtő birtokában lévő címletek (1 és 2 korona) egyikén Kanizsa belvárosa, a másikon mezőn dolgozó parasztházaspár látható. Mindkét esetben csak a szükségpénz egyik oldalára került nyomat.

•1900-ban, amikor az utcák jelentős része mai nevét kapta, a tanács úgy döntött, hogy egyben hét kerületre osztja a város területét. A környéknek – ez volt az I. kerület – a „Belváros” nevet adták.

A ház sarkán, a nyugati oldalon erre emlékeztet a hajdani névtábla bronz változata. Sajnos az eredeti – a másolat öntésekor – eltűnt.

A kerületek elnevezése (a többi: Zrínyiváros, Szentgyörgyváros, Törökváros, Erzsébetváros, Ráczváros és Felsőváros) nem ment át a köztudatba.

239. Fő út 17. (egyben Kölcsey utca 16.)

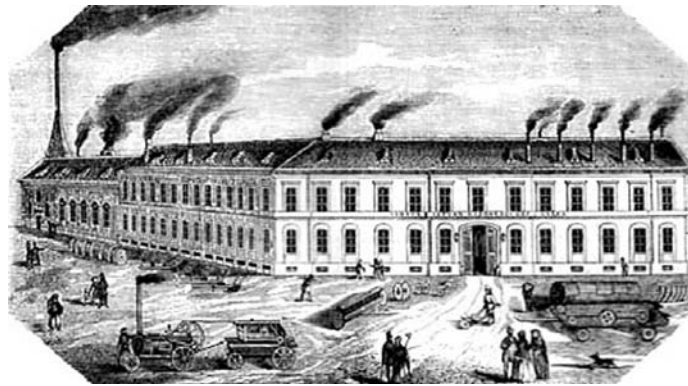
(Harkányi-ház*)

- A telek eredetileg a Kölcsey utcáig nyúlt. Az 1860-as várostérkép szerint a Fő úti oldalon már emeletes ház állt. A telek Kölcsey utcai oldalát hosszú, földszintes ház zárta le. Nem tisztázott, hogy a mai épület kialakításakor mi lett a sorsa az emeletes háznak.

A szűk lépcsőház és a lépcső kőből faragott fokai (megjelenésükben a 19. század első feléből származónak látszó részletek) arra utalnak, hogy teljes elbontás nem történt.

1865-ben a ház udvari részében nyitotta meg „gépgyárát” Lippics Gyula és Vidats István.

Idősebb Vidats István (1802-1883) 1842-ben létrehozott pesti mezőgazdasági gépgyára országos hírré tett szert.

A pesti gyár (1859)

A kanizsai vállalkozást fiainak egyike alapította. Sajnos, az elképzelés sikerességéről nem ismerek adatokat. Egy 1876-os hirdetés szerint, a Vidats-ekéket a Weiser-féle vaskereskedés is árusította. Nem tudni viszont, hogy ezek hol (Pesten vagy Kanizsán) készültek.

Ismert viszont, hogy a házakat 1896-ban még a perlaki Sonnewald M. birtokolta és egyben eladásra ajánlotta.

- Ekkor kerülhetett Harkányi Ede birtokába. Egy akkori felvétel szerint a külseje már a mai volt.

•Az 1837-ben született Harkányi (Hirschl) Ede Bachrach Gyulával, majd önállóan középületek sorát emelte a Monarchiában.

Piski (vasútállomás), Nagyvárád (laktanya), Szabadka (törvényszéki palota és fogház), Déva (törvényszéki palota), Miskolc (három laktanya, több templom és iskola), Kaposvár (laktanya, templom), Sopron (laktanya), Eger (laktanya), Csáktornya (laktanya), Varasd (laktanya, két kórház), Kanizsa (bazárudvari épület, kórház, laktanya, polgári fiúiskola) jelentős épületegyüttese őrzi emlékét.

Bachrach Gyulával közösen alapították, létesítették 1894-ben a Merkur vasgyárat is.

Harkányi Ede (TGYM)

Harkányi és Bachrach az 1880-as években kezdték építési vállalkozói tevékenységüket. Építőmesterük Geiszl Mór volt. Előtte fakereskedőként ismerték őket.

Harkányi építési tevékenysége jelentőségét talán érzékelteti, hogy a csáktornyai laktanya építkezését (1896) meglátogatta Ferenc József.

A Ferenc József laktanya Csáktornyán

Szabadka

Nagyvárad

- Harkányi egyik fia, dr. Harkányi Ede ügyvéd lett, de a fővárosban szociológiai kérdésekkel foglalkozó íróként lett ismert.
Titkára lett a Társadalomtudományi Társaságnak, vezető szerepet vitt a Galilei Körben. Fiatalon halt meg.
- Özvegye, Weiser Ella (máshol Gabriella, Weiser József kanizsai gépgyáros leánya) fordítóként maga is nevet szerzett a társadalomtudományok e – korábban férje által kutatott – területén.

A két apró gyerekkel (Augusztá és Ede) egyedül maradt Weiser Ellát feleségül vette Schütz Aladár pesti gyermekorvos, aki a gyermekeket örökbe is fogadta.

Dr. Harkányi Ede

Teller Ede

- Augusztá – akkori teljes nevén: Harkányi-Schütz Augusztá Mária – 1934-ben Teller Ede felesége lett. Ő az, akit Teller visszaemlékezéseiben jobbra Miciként emleget.

66 évig éltek együtt, egy leányuk (Wendy) és egy fiúk (Paul) született.

240. Fő út 18. (képek még: Széchenyi tér 13.)

- Az 1822-es térkép szerint itt állt Sanveber András rézműves háza.
- Az 1860-as és 1870-es években – tulajdonosa után – Breier-háznak nevezték. Itt működött akkoriban Jack Ede bádigos műhelye.

JACK EDE, bádogsmester N.-Kanizsán,

ajánlkozik mindennemű

építész-, dísz-, mű- és gazdasági bádogos munkákra.

Raktárában mindig találhatók bő kiválogatásban és legjobb minőségben: fény- (Moderateur) és irodai lámpák, kávégépek, horgany- vagy rudbádogból készült fürdő- és ülökádak, zuhanykészületek, mindennemű konyhadények. — Meghibásult Moderateur-lámpák a legrövidebb idő alatt s jutányos díjért megigazíttatnak.

Boltja a fapiaczon, Brejérféle házban, közel a templomhoz. 14 2-2

1862

- A földszintes ház ezután Weiss Manó birtokába került.

A ház (a bank épületétől balra) 1910 körül

- A 19. század utolsó évtizedében és 20. század elején már Deutsch (Dénes) Sándor, majd fia, Lajos tulajdonában volt.
Cégük terménykereskedéssel foglalkozott. Ennek eredményeképp lettek Bocskán 1200 holdas birtok gazdái.

241. Fő út 19. (egyben Kölcsey utca 18.)

(Inkey-ház*)

- A 19. század elején pallini Inkey Ádám (1778-1845) nagyrécsei földbirtokos (1819-ben szerezte meg Kanizsán a „purger” státuszt) városi háza állt itt. Az épületet az 1822-es térkép is jelzi. A ház telke a Kölcsey utcáig ért, bár azon az oldalon még a második világháború idején sem állt épület.
Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy már Inkey Boldizsárnak is volt háza a városban. Nem lehetetlen tehát, hogy Ádám e házat apjától, Boldizsártól örökölte.

Az 1864-es térkép már emeletes házként jelzi.

A ház belső, emeleti része a 20. század második felében, a tetőtér beépítésekor primitív „modernizálás” áldozata lett.

- A század közepétől Zsombor Ferencné (gróf Hugonnay Berta), 1905-től dr. Szigethy Károly törvényszéki orvos, 1949-től a Nagykanizsai Első Temetkezési Biztosító Egylet háza volt.

- Emeletét 1887-ben, élete utolsó évében Inkey Tivadar (Kázmér utód nélkül meghalt fia), 1892-ben a szolgabírói hivatal bérelte. Ekkor került oda néhány évre a járásbíróság és a telekkönyvi hivatal is.

- 1894-ben közölt rövid írást a Zalai Közlöny a Hugonnay család történetéről. A cikk szerint, 1810-ben kapott grófi címet Horváth Zsigmond (Vas megye) egy festőnövény termesztésével kapcsolatos érdemeiért.

Kitagadott fia, Zsigmond (1770-1824) 1811-ben nevét Hugonnayra változtatta, de a szentgyörgyi előnevet megtartotta.

Ezzel szemben az 1859-ben megjelent Magyarország családai című könyvben nem esik szó festőnövényekről és kitagadásról sem. Itt az olvasható, hogy 1810-ben a

grófi címet és mellé Hugonna falut az ifjabb Horváth Zsigmond kapta a királytól. Horváth az adomány miatt változtatta nevét Hugonnayra.

Akárhogy is volt, a Hugonnay név ebből az időből származik.

Hugonnay Zsigmondnak azután szépszámu gyermeke született. Közülük Kálmán fiatalon, 1858-ban meghalt. Hátrahagyott gyermekeit (hatan voltak) édesanyjuk nem tudta nevelni, mert tbc-ben szenvedett és a fertőzés veszélye miatt távol tartotta őket magától. Így közülük Bélának és az ifjabb Kálmánnak Hugonnay Zsigmond egyik leánya, Berta (Zsombor Ferencné) gyakorlatilag nevelőanyja lett. (Hugonnay Berta férjének nevét esetenként Somborként írták.)

Ezek után nem meglepő, hogy Hugonnay Kálmán 1875-ben a kanizsai törvényszék bírója lett. E házban élt, majd nagynénje halála után (1891-ben, 84 évesen hunyt el) rövid ideig a Batthyány utcában lakott. 1892 végén nyugdíjaztatta magát és Budapestre költözött.

Biztosra veszem, hogy (mint a 21. szám alatt állót) e házat is a család (például: Kálmán) örökölte a grófnő halálakor és csak 1905-ben kerülhetett ki tulajdonukból.

•Említést érdemel, hogy Béla és Kálmán egyik testvéréből, Vilmából lett az ország első orvosnője.

Dr. Hugonnai (Hugonnay) Vilma

Ő nem élt Kanizsán, de a református gyülekezet anyakönyve szerint Kálmán Kanizsán született gyermekeinek keresztszülei ő és férje (Wartha Vince akadémikus) lettek.

•Dr. Szigethy Károly (fényképét lásd: Fő út 21.) törvényszéki orvosként és a József Főherceg Szanatórium Egyesület tüdőgondozója főorvosaként volt elismert ember a városban.

1912-ben Bariss Gyulával társulva a Park Szálló (36 szoba) felépítéséhez kezdett Balatonkeresztúron (ma Balatonmáriafürdő).

Szigethy szanatóriuma (A korábbi Park Szálló.)

- Szigethy felesége a 1920-as években lett a Keresztény Jótékony Nőegylet elnöke.

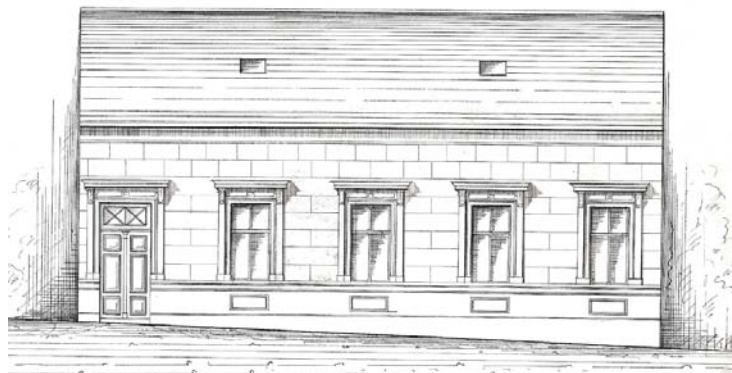
Szigethy Károlyné

242. Fő út 20. (képek még: Széchenyi tér 12.)

A 20. század első évtizedében (Jobbról a harmadik ház.)

- Az ingatlan tulajdonosai a város életében ugyancsak jelentős szerepet játszó Tripammerek voltak.

A Tripammer-ház 1892-ben kialakított új utcai homlokzata (TGYM)

- A Tripammer testvérek (Károly és Gyula) vaskereskedéssel foglalkoztak. 1847-ben Károly hozta létre (a Keszthely és Kanizsa közötti gyorsabb utazás igényével) a „Kanisai Gyors Kotsi Társaság” nevű vállalkozást. Az elképzelés nem bizonyult életképesnek, 1850-re az ötletgazda teljes anyagi összeomlását okozta. Tripammer azonban ezt követően is hihetett a fuvarozás vállalkozási lehetőségeiben. A vasútvonalak megépítése után Stánitz Róberttel állt össze a pályaudvar és a helyi kereskedők raktárai közötti áruszállítás lebonyolítására – most már sikeresen.
- A következő generációból Tripammer Gyula 1885-től 1916-os haláláig igazgatója volt a Nagykanizsai Takarékpénztárnak. Tripammer titkárként segítette a helyi vöröskeresztes tevékenységet is.

Tripammer Gyula

- Megalakulásától ügyvezető elnöke volt a Nagykanizsai Szépítő Egyletnek. Rendkívüli érdemeket szerzett: a Sétakert létrehozása nélküle nem történt volna meg. Ráadásul elkészítette a kert vázlattervét, ő felügyelte a létesítést, a kényesebb növényeket maga ültette el.

A szerveződés létrejötte nem volt problémamentes. Már 1892-ben megalakult Nagykanizsai Szépítő Egyesület névvel. Aztán a semmittevést megelőzve új tagokat toboroztak, új vezetést és új nevet (Nagykanizsai Szépítő Egylet) választottak. Az új alapszabály tervezetét már 1893-ban elkészítették, de a 275 tag 1894 végén hozta létre régi-új egyesületét.

- A család másik tagja, dr. Tripammer Margit (Tripammer Rezső ügyvéd leánya) volt az első kanizsai, aki hölgyként orvosi diplomát szerzett.

- A család földszintes házának másik szárnya a Széchenyi térre nyílt. Ezt aprócska emeletes házzá építtették át, de már 1942-ben lebontásra került. Akkor épült fel azon a telekrészen (Széchenyi tér 12.) a ma is látható bérház.

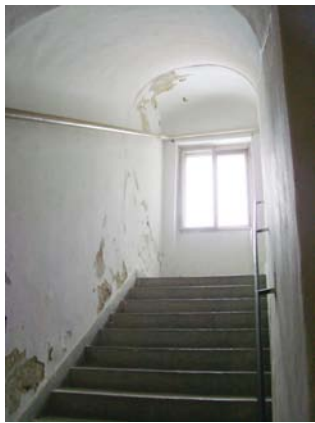
243. Fő út 21.

(Rózsa Szálló*)

- A 19. század közepén 16. városi sorszámmal Zsombor Ferencné, gróf Hugonnay Berta épülete állt itt.

A jelenlegi külseje alapján viszonylag fiatalnak látszó épület meredek, a kapualjból nyíló lépcsőházában meglepetés éri a szemlélődőt. A szűk, boltíves, ódon hangulatú építmény szemmel láthatóan ugyancsak öreg, talán a 19. század első feléből származik. A – már akkor emeletes – ház a 20. század elején, még az első világháború előtt nyerte el mai megjelenését. Akkor készült a kapualj és a felette lévő rész, amivel a ház összeépült keleti szomszédjával.

•1893-ban az ingatlant Hugonnay Béla, Hugonnay Berta unokaöccse örökölte, aki 1897 és 1903 között szatmári főispán volt. Hugonnay Berta másik unokaöccse, Kálmán 1875-től helyi bíró volt, akit az 1890-ben alakult helyi vadásztársulat első elnökévé választottak. Nyugdíjazását követően, 1892-ben elköltözött a városból.

Vadászaton (1895)

A vadász (1895)

Kanizsai vadászok a 20. század első évtizedében

(Elöl, balról: dr. Szigethy Károly orvos, Unger Ullmann Viktor, Závody Albin törvényszéki elnök, Plihál Viktor közjegyző, idősebb Unger Ullmann Elek vaskereskedő, dr. Neusiedler Antal törvényszéki bíró.)

- A házat a Hugonnay családtól 1913-ban özv. Keész Józsefné, Kovacsics Mária, a Rózsa Szálló bérelője vásárolta meg, aki a Fő út 13. szám alól átköltöztetett szállodáját – Új Rózsa néven – itt működtette tovább.

1914

A szálló a második világháborút megelőző egész időszakban (Keészné 1924-es halála után is) működött.

- 1912-től az épület emeletén bérelte helyiségeit az 1907-ben alakult Nagykanizsai Magántisztviselők Egyesülete.

244. Fő út 22. (képek még: Széchenyi tér 11.)

- A 19. század első évtizedeiben Magyar László városbíró (1818-ban és 1822-ben választották meg) háza állt ezen a helyen.
- A jelenlegi ház elődje maga is emeletes volt. Ennek is volt Széchenyi téri (már lebontott) szárnya.
- Az ingatlan a 19. század második felében a Pressburger családé volt. Pressburger Jakab „orvostudor” 1846-tól haláláig (1883) dolgozott Kanizsán. 1913-ban már Mihályi pék házaként említik az épületet.
- A jelenleg itt álló ház az 1930-as, 1940-es évek fordulóján épülhetett.

•Az 1860-as években itt volt Neuberger Mátyás sörraktára és – valószínűsíthetően – „sódavíz-gyár”-a is. Utóbbi a város első ilyen üzeme lehetett. (Neuberger 1870-ben Sopronba költözött.)

Az új ital gyorsan népszerű lett. Nagyszerűségét a hajdani újságíró már 1868-ban meg is verselte:

Sódavízzel jó a bor,
Elbújhat a bakator.*
Nagykanizsán nagy a por,
Nagyban nyeljük mindenkor.
Egyszer még majd megérjük,
Sódavízzel keverjük
Valamint a drága bort,
Úgy a kanizsai port.
Édes urak, nagy urak,
Kik nagyot nem hallanak,
Ismerjék el egyszer már,
Hogy csak rendeletre vár
Az utcai öntözés!
És ez oly kevés, kevés...

* bakator: akkoriban közkedvelt pecsenyebor

A versikéből az is látható, hogy témaként a kanizsai por – a helyiek nyári létezésének megkeserítője – bármivel kapcsolatban előkerülhetett. Elő is került...

245. Fő út 23. (egyben Hunyadi utca 2.)

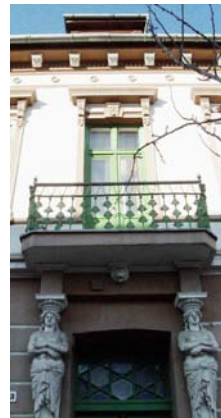
(Keller-ház*)

- Vidákovich Ferenc (1786-1865) bábsütő, 1830-tól városi kamarás (pénztárnok) háza már a 19. század első felében állt.

1939

- Fő úti oldalát 1884-ben építtette emeletesre Hencz Antallal Keller Ignác cipész, az épület új tulajdonosa. Hencz készítette a ház terveit is. Földszintes, Hunyadi utcai szárnya néhány évvel előbb épült meg.

•Keller 1862-ben alapított cége a Monarchia kiállításain, vásárain nyert aranyérmeivel országos ismertségre tett szert.

A székesfehérvári országos kiállítás, ahol Keller egyik aranyérmét nyerte (1879)

(TGYM)

•A ház 1906-ban lett Frank Vilmosé, aki a Bazar udvarban működtette férfiruházati áruházát.

Az udvaron 1910-ben létesült pékműhelyt Mihályi István kezdte működtetni. Az 1930-as években már Lenk Cajetán volt ott a pék, így a házat Lenk-házként ismerték akkoriban.

246. Fő út 24. (képek még: Széchenyi tér 10.)

A 20. század első évtizedében

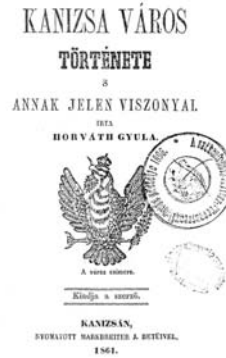
•A korábbi épület Fő úti sarokrésze emeletes, a másik – Széchenyi téri – sarka földszintes volt.

•A 19. század utolsó negyedében Ollop-házként emlegették.

A befolyásos kereskedőknek számító Ollopok közül Ignác egyike volt 1845-ben a Nagykanizsai Takarékpénztár alapítóinak.

Ollop Sámuel elnöke volt a körülbelül 300 taggal működő, 1863-ban alakult Kereskedelmi Egyletnek (Kaszinó), amely 1875-ben egyesült a Casinoval. 1884-es halálakor is még elnöke volt a Nagykanizsai Kereskedelmi és Iparbanknak.

•Markbreiter Jakab és Ollop nyomdája itt, Ollop gabonaraktára helyén (ez az épület földszintes része lehetett a Széchenyi téri oldalon) nyílt meg 1850-ben. Nem tisztázott, hogy az alapításban melyik Ollop vett részt. Rövid idő elteltével Markbreiter lett a vállalkozás egyedüli tulajdonosa és az 1863-ig működött így. Ekkor Fischel Fülöp (feleségül vette Markbreiter leányát, Friderikát) tulajdonába került.

•A századfordulón helyben úgy tartották, hogy a világhírű drámaíró, Arthur Schnitzler apai és anyai ágon is Kanizsához kötődik.

Apja, Schnitzler János 1835-ben valóban Kanizsán született. Belőle Bécsben neves orvos, egyetemi tanár, poliklinikai igazgató lett.

Nagyapja élete végéig (1864) a város egyik asztalosmestere (más forrás szerint ácsmestere) volt; Zimmermann Józsefnek hívták, aki valamilyen okból – idővel – Schnitzlerre változtatta nevét.

1908-ban a helyi sajtó anyjáról – Markbreiter Louise – is azt írta, hogy kanizsai volt.

Az utóbbi állításra nem leltem bizonyítékot. A világhálón található leszármazási táblázatok szerint Louise Kőszegen született, apja pedig Markbreiter Fülöp (1810-1892) volt.

Makbreiter Louise (1837-1911), Schnitzler János és a csecsemő Arthur 1862-ben, Bécsben

Schnitzler János (1835-1893)

Arthur Schnitzler (1862-1931)

•1910-ben az új tulajdonos, Leitner Ödön kereskedő udvari épületet emeltetett az akkor, az épület Fő úti sarkán már 1909-től működő Badacsony vendéglőnek. (Annak mókás kedvű bérlője „Üdvözet Badacsonyból” feliratú képeslapokkal reklámozta vállalkozását.) 1912-ben viszont nem engedélyezték Leitner számára a földszintes, déli rész emeletessé alakítását.

Leitner Ödön

Leitner nevéhez fűződik az Első Nagykanizsai Fekal-Compos Műtrágyagyár (Eötvös tér 23.) 1913-as megalakítása. (Ügyes névválasztás egy igazán szükséges, de nem szívesen emlegetett városi szolgáltatás körülírásához.)

1912-ben tulajdonosa lett a letenyei téglagyárnak is.

•Később a Badacsony vendéglő utcai részébe költözött a „Munkásotthon”. A Munkásotthon 1914-ben létesült, akkor még a Szerb-ház (Erzsébet tér 20.) emeletén.

Itt jegyzem meg, hogy az első olyan egyesület, amelyben a helyi munkásság szervezkedett a Nagykanizsai Munkás-egylet lehetett. Egy 1870-es újsághír szerint

a májusban még csak 28 taggal rendelkező egyesület júliusra (miután új elnököt választottak Horváth József személyében) már 147 taggal tevékenykedett. Többféle lapot is járattak. Működésükről más adatot nem ismerek.

- Az 1919-es megalakulásakor a Nagykanizsai Sakk Kör is itt kapott otthont. Városi sakkverseny szervezéséről, indulásáról szóló legkorábbi híreket a helyi lap 1905 nyarán megjelent számaiban találtam.
- A két világháború között Leitner Ernő gabonakereskedése kapott helyet a házban.

Leitner Ernő 1902-ben (TGYM)

247. Garay János utca

- A hajdani Vizi, majd 1873-tól Garay utca mára teljes lebontásra került, hogy helyén megépülhessen a hetes főút elkerülő szakasza.

248. Garay utca 21.

(Tüzérlaktanya)

A két világháború között

- A Gábor Áron laktanya a lóvontatású tüzérségnek épült, a terület északi részén lovardával.

Gábor Áron (1881)

Medgyaszay István

1932-re készült el. Tervezője Medgyaszay István volt. A légénységi épület honfoglalást idéző sgraffitoi Kacziány Aladár festőművész alkotásai, 1929-ből. A létesítmény kivitelezését a budapesti Farkas és Kármán cég kezdte, majd a helyi Horváth és Vas cég, Kalmár Zoltán és Kertész Béla folytatták.

- Az épületegyüttest 1992-ig használták laktanyaként.

249. Hajgató Sándor utca 1. (Kiskanizsai Polgári Olvasókör székháza*)

- 1870-ben Hajgató Sándor javaslatára alakult a tagjai kulturális gyarapodását szolgáló egyesület.

Alapszabályuk rögzítette jelszavukat: „Becsületesség és haladás”. Pecsétjükön koszorúban egy nyitott könyv volt a jelszóval és e körirattal: „Kis-Kanizsai polgári olvasó-kör 1870.”. Első elnöke Dávidovics György lett.

Egy olvasóköriben (1898)

- Kezdetben a Szent Flórián téren béreltek egy szobát, székeltek a Nagykorcsmában is. A kör helyiségeit reggel nyolctól este tízig tartották nyitva.
- Az itteni telek megvásárlásakor a rajta álló zsúpos ház lett otthonuk. 1900-ban Tóth Mihály helyi építővel emeltették helyén földszintes székházukat. Megemlítendőnek tartom (mert ilyen is volt Kiskanizsán), hogy az avatási ünnepségen a „Kiskanizsai Polgári Zenekar” játszott.

1912

Városi és állami támogatással, huszonhárom tag vagyona terhére felvett kölcsönből, az 500 tag közös munkájával 1928-ban kibővítették a korábbi székházukat, emeletet építettek rá. Az 1928-as bővítés kivitelezője Kertész Béla mérnök vállalkozása volt.

Az 1900-as építkezésben az elnök, Steszlin Ferenc, az 1928-asban a titkár, dr. Fülöp György szervező tevékenysége volt kiemelkedő jelentőségű.

Fülöp György

1939-ben a Katolikus Ifjúsági Egyesület Szent Imre szobrát avatta fel a ház általa használt termében.

- Az épület 1958 óta Kiskanizsa művelődési háza.

•1903 decemberében Kiskanizsa is létrehozta saját legényegyletét. Vezetője Szabó István népiskolai igazgató lett. Az egyesület elnevezését illetően bizonytalan vagyok, mert valamivel később a helyi lap kiskanizsai ifjúsági egyesületként említette őket. Az sem látszik lehetetlennek, hogy a Katolikus Ifjúsági Egyesület megalakítása történt ekkor.
Nincs adatom arról, hogy hol tartották összejöveteleiket.

250. Homokkomáromi utca

•Az utca egyik öreg épülete a 20. század első felében és manapság.

Homokkomáromi utca 1.

•Az utca külterületi folytatása, a homokkomáromi búcsúba vonulók által is használt út mentén kis fogadalmi kápolnát építtetett a Steszlin család az 1920-as évek elején.

A már felhagyott lőtér közelében ma rendbe hozva (bár üresen) áll a Steszlin-kápolna
(Érdeesség, hogy a felújítató személye ismeretlen.)

251. Honvéd utca

- A korábbi Csordás utca (1873-ig). 1772-ben Új utcaként említik.

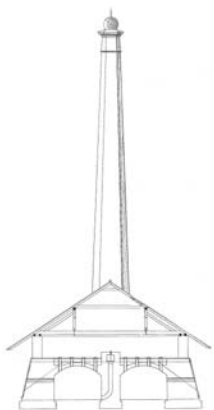

Az egyik, még létező pajta (Honvéd u. 32.)

- Az utca torkolatában 1887-ben állíttatott egy fogadalmi keresztet Gerócs János.

252. Honvéd utca 38. (korábbi számozás szerint)

Az eredeti körkemence metszete

A gyár 1980 körül

1958-ban (TGYM)

1990 körül

•Téglavetőjük helyén, Haba József és Pál körkemencés gyára, a város harmadik téglagyára 1893-ban épült itt, a Petőfi és Honvéd utcák szegletében.

Sallér Lajos tervezte és talán kivitelezte is.
A gyár bejárata a Honvéd utca 38. szám alatt volt.

Habáék téglája

- A kezdeti időkben 20-30 munkással dolgozott. 1910-ben az üzem a Stern család birtokába került. A 20. század végén bontották le.
- A Haba családnak az első világháború után is volt bérelt téglagyára: Eszteregnyén.

253. Hunyadi János utca

Az Eötvös téri torkolatban lebontott (2009 októbere) házak

A 22. és 25. számú telkeken állt házak

Hunyadi utca 37.a

- A város 1822-es térképén már jelezve van. Korábbi neve 1873-ig Kereszt utca volt. Semmilyen forrás nem utal arra, hogy volt az utcában valaha is fogadalmi kereszt, hogy az elnevezés a vallási jelképhez kapcsolódna. Valószínűsítem, hogy a keresztutca jelleg (a Fő út és a Rákóczi utca összekötése) adta az elnevezés alapját. Ugyanez feltételezhető a Kölcsey utca korábbi nevééről (Kiskereszt) is.
- Földszintes házait jellemzően iparosok lakták. Korábbi kisvárosi arculatát sokáig őrizte. Az utóbbi harminc évben a házak közül egyre többet lebontanak, mára csak az utca eleje sejtet valamit a hajdani utcaképből.
- Az utcában lakott 1938-ban Fekete László (1920-1993) iparművész (portré- és templomfestő).

A Királyi Pál utca alatti szakasz
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Ugyanez 1961-ben

(Jobbra a 29. számú ház darabkája, mögötte a 31. és 33. számú házak. Balra a 32. számú épület egy része, amely mögött látszik a Királyi Pál utca 8. számú sarokház.)

Hunyadi utca 2. (egyben Fő út 23.)

•Lásd: Fő út 23.

254. Hunyadi utca 3.

(Hadastyán-ház)

A 20. század első évtizedében
(Jobbról második a Hadastyán-ház.)

- Az utca felé forduló oromfalával a hajdani Kanizsa jellegzetes épülete. A 19. század első feléből származhat.

- A helyi Hadastyán Egylet ebben az épületben székel.
1885 és 1915 között működött főleg betegsegélyezési céllal.
A kiszolgált és tartalékos katonák csukaszürke uniformisukkal, kakastollas fekete vadászkalapjukkal, rézveretű kardjukkal, fehér zászlójukkal színfoltjai voltak a városnak.
Zászlójuk egyik oldalán a Madonna képe volt, karján a gyermek Jézussal és a zászlószentelés 1889-es dátumával. A másik oldalra az ország címere került, a koronát tartó két angyallal és a „A nagy-kanizsai hadastyán egylet 1885.” felirattal.
A zászlórúdba szegeket vertek a tagok nevével.
Rezesbandájuk ugyanabban az időben működött, mint a tűzoltóké. Mindkét zenekar szívesen koncertezett a közterületeken. Így aztán voltak helybéliek, akik már-már elviselhetetlennek érezték a zenei élet e vonatkozású gazdagságát.

- A ház a 20. század elején Babics Antal cipésmester tulajdona volt, akinek itt volt műhelye is.

255. Hunyadi utca 6.

- A század legelején itt, házában működtette Székelyi Lajos Első Nagykanizsai Fehérnemű Mosó és Vasaló Intézetét.

256. Hunyadi utca 7. (korábbi számozás szerint)

- 1913-ban a már lebontott földszintes házban nyitotta meg a József Főherceg Szanatórium Egyesület helyi csoportja (1906-ban alakult) a város első tüdőgondozó intézetét.

1903

Ez volt a „dispensaire” (rendelőintézet). A szerény méretű ház a gondozói lakáson túl helyet adott még két rendelőnek. Első vezetője dr. Szekeres József lett.

257. Hunyadi utca 10.

•Itt állt Simon Gábor, az utolsó kanizsai gombkötő háza. 1913-ban, 85 évesen halt meg.

258. Hunyadi utca 11. (korábbi számozás szerint)

•Itt állt egy régi kanizsai patrícuscsalád földszintes háza.

•Tagjai közül például – 1848-ban – idősebb Kaan Károly és Vilmos ügyvédként, Kaan Ferenc kereskedőként élt a városban.

Kaan Ferencről 1866-os halálakor (élete 86. évében járt akkor) azt jegyezték fel, hogy bátyjával közösen – 1825 környékén – elsőként szállított magyar gyapjút a londoni piacra, amivel felhívták Európa figyelmét az ország e fontos kereskedelmi cikkére.

Az említett testvér a Bécsben élő, bankár Sámuel volt, akit a kereskedelem fellendítésével kapcsolatos tevékenységéért Ferenc császár nemesi rangra emelt. A házban született Kaán Károly (ő már így használta vezetéknévét) erdőmérnök, államtitkár, Kaan Károly ügyvéd fia.

Kaán Károly

A minisztériumban az Állami Erdők Főosztályát vezette 1916-tól. Jelentős érdemeket szerzett az Alföld fásításában, a természetvédelem ügyének felkarolásában.

Testvére, Irma elemi iskolai igazgató lett a városban.

Az 1882-ben zeneakadémiát végzett Kaan Anna zongoratanárként telepedett vissza szülővárosába.

Hunyadi utca 12. (valójában Kálvin tér 1.)

•Lásd: Kálvin tér 1.

Hunyadi utca 14. (egyben Rozgonyi utca 27.)

•Lásd: Rozgonyi utca 27.

259. Hunyadi utca 16.

•Még áll* Kovacsics József, 1848-as honvéd őrmester háza. Egyik alapítója és alelnöke volt a Hadastyán Egyletnek. 1905-ben halt meg.

- A ház korábban Juhász György városi számvevőé (1861-től 1867-ig viselte a tisztséget), előtte pedig apjáé volt.

Juhász György számvevő

Az apa az a Juhász György (1791-1863) volt, aki halála előtt közel ötven évig tevékenykedett orvosként, városi orvosként Kanizsán. Az Ispitának is sokáig volt orvosa.

(* 2010 márciusában lebontásra került)

260. Hunyadi utca 23.

- Az utca egyik öreg épülete – ugyan erősen átalakított homlokzattal – itt még létezik.

Eredetileg (1850 körül is) Bernandics (Bernándis) János szabómester háza volt. A századfordulón már Klapper János szíjgyártó tulajdonában volt.

•Halis István (1855-1927) ebben az épületben is lakott. Halis a város múltjának legjelentősebb kutatója volt. Ilyen jellegűek írásai forrásértékűek.

Halis István

Petőfi utca 39.

A Petőfi utca 39. számú házban született, a ma élő családtagok szerint a Rákóczi utca 20. szám alattiban halt meg. Egyik épület sem létezik már.

261. Huszti György tér

A bontások előtt

- A térnek alig nevezhető kiszögélés 1900-ban kapta mai nevét Halis István javaslatára.

Addig külön neve nem volt. A korabeli helyszínrajzok azt a benyomást keltik, hogy amikor 1873-ban a mai Eötvös tér északkeleti darabjának a Vörösmarty tér nevet adták, a területet e tér részének tekintették.

- Halis sikerrel győzte meg a tanácsot, hogy „a német enciklopédisták” szerint a városban született a törökök által fogságba hurcolt és így igazi világutazóvá vált Huszti György és ezt ők (a német enciklopédisták) Kanizsa legfőbb nevezetességének tartják.

Halis – ilyen kérdésekben megkérdőjelezhetetlennek számító – tekintélyével egyedül Tuboly Viktor képviselő merészelt szembeszállni. Hiába mondta azonban, hogy „ő tagja a Magyar Történelmi Társulatnak, de sohasem hallott semmiféle Huszti, vagy Guszti, vagy minek is hívjákról”.

Volt persze, ami érvelése hatását gyengíthette. Megelőzően indignáltan kifogásolta, hogy őt – mint irodalmi embert – kihagyták a névadásokat előkészítő bizottságból; majd ő indítványozott volna alkalmas neveket.

Így esett, hogy 1900-ban Kanizsa városa szülöttének fogadta Huszti Györgyöt.

262. Huszti tér 1.

- A Huszti téren a mai emeletes házak helyén állt épületek a 19. század második felében – a nagy laktanyák felépüléséig – katonai célokat szolgáltak.

- A Glóbusz-ház nyugati része helyén, az Eötvös téri oldalon (korábbi számozás szerint: Eötvös tér 13.) volt a „várta-ház”, a katonai őrség háza, kaszárnyája. Korábban, 1851 és 1867 közötti időszak egy részében valószínűleg az akkori csendőrség (zsandárok) laktanyája volt. Ezt követően néhány évig a járási bíróság börtöne volt benne.

A katonaság kivonulása után a házban 1910-ben rendőrőrszoba létesült, majd 1927-ben cselédotthonná alakították.

Istállóban (1889)

- A másik épület a Huszti tér sarkán (Huszti tér 1.) ménlovas istállóként szolgált. Az 1822-es térképen a város istállója néven szerepel. A sarokházat 1877-ben a város elemi iskolává alakította, amely a Petőfi utcai iskola felépüléséig volt használatban.

263. Huszti tér 3.

- Bár jelenleg a tér legöregebb háza, de ez is a Rozgonyi utca legfelső részének megnyitása után épült.

- A helyén állt korábbi, a század első éveiben emelt épületet az 1942-es döntés nyomán lebontották. Abban az épületben neves lakatosok dolgoztak. A 20. század első évtizedeiben Ország Kálmán, a ház tulajdonosa, majd az 1930-as években már Márkus József, aki átvette elődje épületét, műhelyét.

Utóbbi korábban a Kisfaludy utca 33. szám alatt tevékenykedett, szabadulási remekként a Rozgonyi utca 9. szám alatti kaput készítette. Ezüst zsebórát kapott érte a bírálatot végzőktől.

Az ő nevéhez fűződnek a rendőrség épülete és a volt Pannónia Szálloda lakatos munkái. Ezekből mára alig maradt valami.

264. Huszti tér 6., 7. és 8.

•A Huszti tér keleti oldalának három háza – az 1864-es kataszteri térkép szerint – Fürst Simon tulajdonában volt. Tőle – a nagy laktanyák megépülése előtt – a katonaság bérelte. Ezeket együtt nevezték annak idején Simon-kaszárnyának.

A magánzárka ablaka előtt (1880)

Az 1860-as évek elején a 6. számú, északi házban a tulajdonos kocsmát is működtetett.

A tér keleti oldala és a Petőfi utca eleje korábban: Huszti tér 6., 7., 8. (sarokház) és Petőfi utca 2. (szomszéd jobbra) (TGYM)

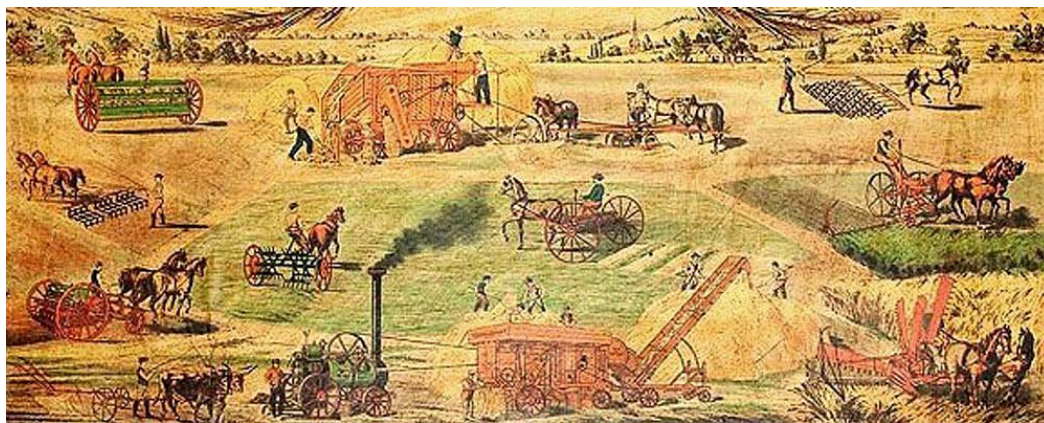
265. Jakabkúti utca

- A Jakabkúti-dűlő irányába vezető Peternác utca 1900-ban maga is a dűlő nevét kapta.

A névváltoztatás utólag is indokoltnak tekinthető. Az internetes népszótár szerint a peternác és szinonimái (betyárkörte, zshiványmazsola és labanctallér) az ánuaszörre ragadt ...csimbókakat jelentik.

266. Kaposvári utca 11.

- A Batthyány uradalom sánci majorja terült el ezen a részen.

A majorból ez az, 1860-ban már létező épület és a szomszédos kápolna épülete (magtár) maradt meg.

1860 táján uradalmi téglagyár (téglavető) is létezett itt.

267. Kaposvári utca vége

Országúton (1888)

•Az 1864-es térkép itt is jelez egy malmot a Potylin. Körülbelül ott állt, ahol ma a Csónakázótó gátja van.

Kassa utca

•Lásd: Babochay utca

268. Katona József utca

•A szőlőhegy felé vezető, innen induló utca hajdanán (már az utcák 1772-es felsorolása szerint is) a Szentgyörgyvári utca nevet viselte. Eredetileg a temetői hídig nyúlt.

Az 1864-es térkép szerint, akkor része volt a jelenlegi Kórház utca is. 1873-ban keleti oldalát (ma Kossuth tér) Vásártérnek nevezték el. 1900-ban a korábbi Vásártér és az utca (tér) nyugati oldala a Kossuth tér nevet kapta. Régi nevét már csak e darabkája viselte, amikor a második világháború után ezt is átkeresztelték (Katona József utcára).

Katona József

A névváltoztatókat talán a Szentgyörgyvári névben „rejtőzködő” szent személye zavarta.

Valamilyen okból a szőlőhegy nevéhez nem nyúltak.

Katona József utca 1. (egyben Széchenyi tér 5.)

•Lásd: Széchenyi tér 5.

Katona József utca 2. és 4. (képek még: Bajza utca 5.)

•Lásd: Széchenyi tér 4. és Bajza utca 2.

Katona József utca 3.

•Lásd: Széchenyi tér 5.

A ház (tetőzete a lombok felett) 1890 körül

269. Katonarét

•A Kossuth tér keleti oldala mögötti beépítetlen térség a téglagyár felé a Katonarét nevet viselte és viseli beépítése óta is. Az első világháború előtt és alatt a katonaság „kis gyakorlótér” néven használta. A keleti szélén lövészárkokkal tarkított területet a környék állattartói legelőként hasznosították.

NAGYKANIZSA CSAK EGY NAP. HÉTFŐN MÁJUS 27. BARNUM & BAILEY. A VILÁG LEGNAGYOBB LÁTVÁNYOSSÁGA.

Óriási
AMERIKAI MÚLATÓHELY
50 év óta amerika büszkesége.
JELENLÉGEN ACONTINENSEN KÖRUTAZÁST
TESZ.

67 óriási, saját külön e célra épített vasúti kocsiával, mely 4 teljes vonatot képez. A teljes „Ensemble” 12 hatalmas színpavilonban lesz kiállítva, melyeknek legnagyobbika körülbelül 12.000 kényelmes ülőhelyet foglal magában. Naponta 2 előadás délután 2 és este 7/8 órakor. A megnyitás 1 1/2 órával az előadás előtt történik, hogy a nagy közönségnek alkalmat legyen az elő csodaberekét, a három elefánt csordát és a kettős állatseregélyt megtekinteni.

70 gyönyörű lónak egy „Manège”-ban való elővontatása. 400 kitüntetett lónak kiállítása. 3 csorda legkifinomottabb idomított elefántunk. 3 perondon egyidőben való elővontatása. 20 nemzetközi nemesjáratok tobozása.

Egy igazi világkiállítás modern látványokkal Csirkusz Hippodrom Állatseregély. Idomított állatok kiállítása.

1000 férfi asszony a ló

Törpék, telorások, kard nyelők, egy hölgy hosszú hajjal a teljes körzetállal, egy kutyafélfő gyermek kéz nélküli emberek jonglörök, 1000 eredeti különös dolog és csodálatra méltó előadások. Egy majdnem vég nélküli sorzata a legújabb produkciókunk, merész felismer meggyőző mutatványok, melyek eddig senki sem látta: hatók s melyek most legelőször lesznek a közönségnek bemutatva.

Helyárak az ülések felvétele szerinti:

Belépés-fülő-helylyel 1 kor. 20 fill. és 2 kor.
50 fill., zárt-szék 4 kor., fenntartott-hely
5 kor., páholy-szék 6 kor.

A helyek mind számozva vannak az 1 kor. 20 fill. és 2 kor. 50 fill. helyek kivételével. A jegyek megvásárlásakor a bejáratnál kaphatók. 10 éven aluli gyermekek az összes helyeken kivétel az 1 kor. 20 fill. helyen a felét fizetik, elővétel csakis az 5 és 6 kor. helyre, az előadás napján, a jegyértékszerűen színtől kaphatók: Fischer Fülöp könyvtárában Karácsony-utca 1.

EGY BELÉPŐ-JEGY, AZ ÖSSZES HIRDETETT LÁTNIVALÓKHOZ ÉS EGY ÜLŐ-HELYRE ÉRVÉNYES
ELŐADÁSOK SZOMBATHELYEN MÁJUS 26-án. ZÁGRÁBBAN MÁJUS 28. és 29-én

Számtalan, összehasonlíthatatlan és utánozhatatlan, vakmerő, felismer nem ismerő mutatvány. A fellépő művészeknek mindegyike mester a maga szakmájában. Minden művész egy csillag. Az arénában bemutatott mutatványok mindegyik egy-egy meglepetést képez. Mindegyik valójában egészen új, tökéletes és eddig még sehol sem lett bemutatva.

Emberi elme által elgondolható leghatalmasabb és legnagyobb látványosság. 3 nagy lovas művészt bemutatók: a csodáló „Manège”-ban, 2 hatalmas színpadon és egy majdnem ismeretlen hosszúságú futópályán. 3 óriási terjedelmű légtornászati társaság, egy egész állatseregély, idomított vadállatokkal. Mindenféle fajta versenyfutás, erőművészi mutatványok, légművészet, a földön és levegőben való tornaművészet bemutatása és új meglepetések.

A bajnokok erejének megfeszítő igyekezete az ügyesség által elért rekordok megdöntésére.

1901-ben olyan cirkusz látogatott a városba, amely csak a Katonaréten fért el

•1906-tól a területet vették igénybe az első repülőgépek is. Ekkoriban a repüléssel próbálkozó jó része még mindenféle képzettség nélkül engedett vágyainak. Nagykanizsán is egy színész, a Kövesy-társulat tenorja, Faludi Károly fogott repülőgép építésébe.

Az idős Faludi Károly

Az 1906-os, első repülésen 1-2 méter magasra emelkedett a Katonaréten. Eredményei ugyan valamelyest javultak a későbbiekben, de egy viharban gépe tönkrement, mert a katonaréti hangárban (sátorban) teljesen szétázott. Új gép építéséhez a „Zala” indított gyűjtést. A pénz összejött, második repülőjét 1910 nyarára elkészítette a színész. (Közben eldőlt az első magyarországi felszállásért zajló verseny. Az év januárjában saját tervezésű gépén, a kőbányai repülőtéren levegőbe emelkedett Adorján János gépészmérnök.) Faludi masináját előbb a gimnázium régi, akkor már nem használt tornatermében (Eötvös tér) megcsodálhatta a város támogató közönsége, majd a Katonaréten emelt – most már komolyabb – hangárba került. Az utolsó simítások elvégzése után, október 19-én jött el a felszállás ideje. A szerkezetet megsemmisítő egy része – képzett aviatikusok, akárcsak Faludi – azt jósolta, hogy az nem lesz képes repülésre. A színész sem lehetett túlságosan magabiztos, mert a próbálkozás előtt még lefénypéztette háromfedelű, 25 lóerős motorral felszerelt gépét. A balsikert várók ezúttal elégedettek lehettek. A repülőgép 100 méternyi gurulás után előre bukott és – ahogy fogalmazott a Zalai Közlöny tudósítása – minden összetörhető része összetört. Az üléséről idejében leugró Faludinak (csak könnyebben, a lábán sérült meg) volt módja Vértess Antal fényképész előkerítésére, akivel új felvételt csináltatott gépe új állapotáról. Fel se szállt, mégis lezuhant! E címmel tudósított másnap a lap és járult hozzá Faludi kísérletező kedve szegéséhez.

- 1911 szeptemberében végre sikeres próbálkozásban reménykedhettek a repülő repülés közben is látni akarók.

Lányi Antal már túl volt első felszállásain. Gépét (Bleriot typ. XI.) sem maga barkácsolta, sőt azzal repülte át (elsőként) a Balatont.

Lányi egy kétszemélyes biplánnal

Végre eljött a várva-várt nap! Ez alkalommal pedig a gép valóban felszállt. Elérte még a harminc méteres magasságot is.

Sajnos, minderről lemaradt a város érdeklődő közönsége. Még nagyobb gondot jelentett, hogy lemaradt maga a pilóta is. Ő még az igazak álmát aludta ágyában, a Korona Szállóban.

Az történt, hogy az egyik szerelő még egy utolsó, hajnali motorpróba mellett döntött. A gép pedig, amelyről a próba kiderítette, hogy motorjai kifogástalanul működnek, elszakította köteleit és felszállt. Pilóta nélkül.

Lezuhanásához sem kellett pilóta.

A repülőgép, amellyel Lányi átrepülte a Balatont, a Katonaréten tört darabokra.

Voltak sikeres próbálkozások is

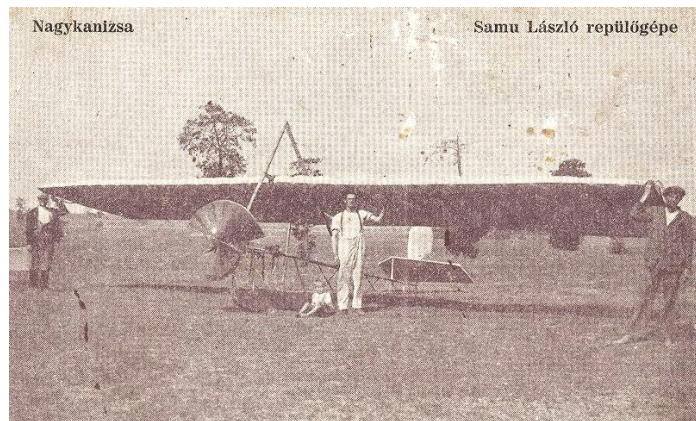
A témával kapcsolatban megemlítem még, hogy az 1920-as években vasárnaponként repülőgép hozta Kanizsára a pesti újságokat. A gép nem szállt le, hanem 8-10 méter magasról kidobta rakományát.

- Katonaréthez nem, de a helyi repülőgép-építgetés témájához kapcsolódik a kiskanizsai kőművessegéd, Samu László tevékenysége is.

Miközben rendezőként irányította az ottani Katholikus Ifjúsági Egyesület műkedvelőinek fellépéseit, repüléssel kapcsolatos találmányokon is törte a fejét. Ezeket – ahogy mondta: pénz hiányában – nem tudta a gyakorlatban kipróbálni, de a 37 darabból álló „csavarmenetes légcsavar” kivételnek bizonyult. 1930-ban barátai, ismerősei összeadták a minimálisan szükséges összeget a légcsavarral kapcsolatos kísérletre.

Samu egy 11,5 méter fesztávolságú vitorlázó repülőgépet épített. Légcsavarja és a hozzá kapcsolódó „gumimotor” a felszállást segítette volna. A hangár (ebben az esetben is egy sátor) Kiskanizsán, az alsónyíresi legelőn lett felállítva.

Az augusztusi próbarepülés nem sikerült. A gép felemelkedett, de egy szellőkéstől lezuhant. Csak kerekei törtek össze, bár a jelenlevők azt állították, hogy 6-7 méter magasra jutott.

•A Katonaréten rendezték a század elejétől az első labdarúgó mérkőzéseket is. A csapatok szertárja a temetői kaszárnya (Kossuth tér 16.) volt. A legelső nyilvános mérkőzésen, 1911-ben, a nem sokkal előbb létrejött Ifjúságképző Sport Egylet, illetve a felsőkereskedelmi iskola csapata döntetlent (2-2) játszott egymással 500 néző előtt.

Az Ifjúságképző Sport Egylet csapata

(A felvétel akár a legelső nyilvános mérkőzéskor is készülhetett, bár Wagner Jenő – a kalapos férfi balján – akkor épp nem volt a kezdőcsapat tagja. Összeállítása viszont csak ennek ismert.)

(A kép eredetije Szalai Ferenc tulajdonában.)

A következő kép is egy akkoriban (valószínűleg 1912-ben) alakult kanizsai egyesület sportolójáról készült:

A Nagykanizsai Athletikai Club két fiatal tornásza 1912-ben
(Balra a galamboki Buzássy László, aki 1916-ban a keleti fronton vesztette életét.)

•Ide építette – 1920-ban, engedély nélkül – tribünös, öltözős sportpályáját az 1866-ban alapított Nagykanizsai Torna Egylet. 1922-ben kellett lebontaniuk, honvédelmi miniszteri rendelethez.

•A katonai gyakorlóteret áthelyezték (1923) a felsősánci major mellé, az új (Zrínyi) sportpálya a Dózsa György út északi oldala és a Petőfi út határolta területen épült fel.

Ugyanakkor elkezdődött a lakóházak építése a területen. Elsőként, 1922-ben Schlegel József ács kért építési engedélyt családi háza felépítésére.

A két sarokház a Mária utca déli végén
(Ketting Klára 1940-es felvételei.) (indafoto.hu)

•A Mária utcával kapcsolatban talán érdemes megemlítenem, hogy az elnevezéssel Batthyány-Strattmann László herceg feleségét, Coreth Máriát tisztelte meg a város. Az eredetileg a Kossuth térről nyíló Semmelweis utcának ugyanakkor adták a László herceg nevet.

•A Sétakert Csengery úti bejáratától (a hajdani „Barátok kertje”) a kőkereszt a Kórházkápolna avatásakor (1932) lett áttelepítve a Táncsics Mihály térre. Sajnos a „helyreállítások” során feliratait eltüntették. Így is annyira öregnek tűnik, hogy elképzelhető: Halis István egyik történetében erről a keresztről ír.

Az elbeszélés szerint, az 1870-es évek első felében a városban szolgáló egyik főhadnagy, miután elkártyázta az ezred valamilyen, általa kezelt pénzét, főbe lőtte magát. Szerb lévén a helyi ortodox sírkertben temették el.

Az öngyilkosság a Sétakert helyén, az akkori kukoricaföldeken történt. Az eredetileg út menti keresztet akkor helyezték át oda, ahol a főhadnagy végzett magával. A leírtakból nem derül ki, hogy melyik út mellett állt a kereszt eredetileg. Az viszont lehetséges, hogy a Barátok kertje keresztje szerepel a történetben.

- Még az 1930-as években a Kápolna tér nevet adták a területnek, mert annak nyugati szegletében, a kereszt közelében állították fel a Kórházkápolna 1932-ben felszentelt harangját. Ma már az építmény nem áll, a harang a Sáncban kialakított apró templomba került.

270. Kazinczy Ferenc utca

- Kazinczy nevét sokáig a város egyik legjelentősebb utcája – a jelenlegi Ady utca – viselte. Az utcának az első világháború után hamarosan – követve az országszerte szokásos eljárást – a Horthy Miklós út nevet adták.

A városatyák azonban nem érezhették az eljárást igazán méltányosnak Kazinczyval szemben. Így, az itteni utcanyitáskor újra őt választották névadónak.

Kazinczy Ferenc

Dr. Krátky István

- Nevezhették volna akár Krátky utcának is, mert a polgármester építési telkek sorához jutott itt és több házat is építtetett maga és családja részére.

Az első épületeket 1935-ben emelték a hajdani, – akkorra már megszűnt – Weiser-féle gépgyár telkéből kihasított zsákutcában.

Kazinczy utca 0. (egyben Sugár út 18.)

- Lásd: Sugár út 18.

Kazinczy utca 1. (egyben Sugár út 16.e)

•Lásd: Sugár út 16.e

271. Kazinczy utca 7.

•1935-ben építtette gróf Klebersberg Ödönné, Horváth Éva családi házát.

- Férje, Klebersberg Ödön őrnagy még a második világháború után is a Károly (Teleki úti) laktanya területén lévő 17. Honvéd Kiegészítő Parancsnokságon szolgált (1947-ben vezette is).
1945-ben átkerült az új hadseregbe, ahonnan 1948-ban alezredesként távolították el. Nagybátyja volt a kultuszminiszter Klebersberg.

272. Kálvin tér

- A tér a templom építése nyomán alakult ki. Korábban a Kölcsey utca vége húzódott nagyobb részének helyén.
- 1936-ban a Mussolini tér nevet kapta. A második világháború után évtizedekig nem volt saját neve.

273. Kálvin tér 1.

A templom 1933-as rajza

Még lelkészlak nélkül

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- A templom építését célul kitűző hitközség a telket és a rajta álló épületet (eredetileg magtárként szolgált, majd katonai ágyraktár lett) már 1912-ben megvásárolta az 1910-es, 1911-es országos gyűjtés eredményeképp. Anyagi okokból a folytatásra még vagy húsz évig várni kellett; az épületet cégek (elsőként a Fischer és Bäder vaskereskedés) bérelték raktárnak.
- A református templom átadására 1934-ben került sor.
Az épületet Kalmár Zoltán helyi vállalkozó kivitelezte Vécsey Barna (Vécsey polgármester fia) városi mérnök többször módosított terve szerint.

Vécsey Barna

A templom épületéhez szervesen hozzátartozik a később épült lelkeszlak. 1937-re készült el.

A templom bútorkészítést helyi asztalosok (Balogh Károly, Heteyi Imre, Vodinák János és Wéber Dezső) készítették. Lakatosmesterként Kátait (kilincsek) és Tanczenberger Lajost (kerítés, kapu stb.) foglalkoztatták.

A Szentlélek galambot Szép Ernő iparművész készítette.

- Az építkezés nyomán módosítani kellett a Kölcsey utca nyomvonalát, mert az építkezéshez igénybe vették az itt eredetileg egyenesen haladó utca egy darabját is. Az új nyomvonal a templom főbejárata előtt húzódott a továbbiakban.

274. Kámánccpuszta

- Az itteni kocsmát – az országút elágazásában – gróf Batthyány-Strattmann Lajos építtette, aki 1744-ben kapta királyi adományként a homokkomáromi uradalmat.

Batthyány-Strattmann Lajos arcképe a maga verette pénzérmén

- A csárda közelében, az akkor létesített erdőirtásában alakult ki azután Korpavár. 1757-ben ott két család élt. Magában a pusztában a század végén is csak egyetlen ház (a kocsmá) állt.

(TGYM)

•Közelében (ma újudvari területen), a Korpavárra vezető út északi oldalán, kevéssel a vasúti pályatest után ma is áll Nepomuki Szent János felújított, kis kápolnája. A feljegyzések szerint 1778-ban már létezett. A kápolna jelenleg üres, a szent szobra a múzeumban tekinthető meg.

•Az itt korábban működő fűrészüzemről az „Alkotmány út 81.” címen lehet olvasni.

275. Kápolna tér

A kápolna Faragó Márton (Alsólendva, 1880 – Nagykanizsa, 1956) 1940-es festményén

- Az 1860 tájkán pusztító tűzvész nyomán építették a horvátszentmiklósiak Szent Flórián kápolnáját.

- Egyben a tűztől óvó szent napját (május 4.) községi ünnepnappá nyilvánították.

276. Kinizsi Pál utca

- Az 1786-os térkép szerint már akkor nyílt innen egy rövid utca, amely északkelet felé vezetett. Szinte biztos, hogy az utcák 1772-es – ifj. Makoviczky Gyula (a cukrász fia) által közölt – felsorolásában Szombathelyi utca névvel ez az utca szerepel.

Feltételezem, hogy neve nem a mai megyeszékhelyre utalt, hanem az Árpád-házi királyok idején itt (a lámpagyár helyén) kialakult falura, Szombathelyre. A település neve alapján vásáros hely lehetett. Vándor László újabb kutatási eredményei alapján a törökök megjelenése előtti időkben a város északi irányban

már idáig terjeszkedett és Szombathely az akkori (a maitól északabbra települt) város része volt.

- 1799-ben már Óriás utcaként említik. Nem tudni miért kapta e nevet a rövidke utca – hacsak nem – rövidsége okán.

A németül beszélő helyiek számára Riesen Gasse volt a neve. A városlakók másik része persze a németesített változatot „visszamagyarosította”, de az eredmény nem az eredeti Óriás utca, hanem: „Rizengászli” lett.

Mai nevét 1873 óta viseli.

- Az 1860-as években még nem ért a Rákóczi utcáig, vége a fedetlen Ördög-árok előtt volt.

Szántó Lajos kőművesmester 1910-ben felépítette a Dózsa György út 51. szám alatti sarokházat és valószínűleg az 53. szám alatti párját is, helyet hagyva az utca folytatásának. 1914-ben engedélyt is kért az utca meghosszabbítására a Dózsa György úton túlra. Akkor ugyanis még földes kocsíút vezetett a Garay utca végéhez és tovább a „Herkules” irányába. A terv azonban terv maradt.

Az utca további kiépítése csak évtizedek múlva folytatódott.

Mára legalább hosszával rászolgál régi, „Óriás” nevére. Ráadásul már Szombathelyig ér.

Kinizsi utca 0. (valójában Erzsébet tér 16.)

- Lásd: Erzsébet tér 16.

Kinizsi utca 1. (egyben Rozgonyi utca 1.)

•Lásd: Rozgonyi utca 1.

277. Kinizsi utca 2.

Az 1950-es években (TGYM)

(Balra a 2. számú, jobbra az 5. számú ház. E mögött a 7. számú épület oromfala.)

- Az épület déli fele öregebb: valószínűleg a Kaiser-házzal együtt épült. Akkori telke az Erzsébet tértől (16. szám) a Kinizsi utca 6. szám alatti ház telkéig (az is része volt) terjedt.

Még a századfordulón is egy tulajdonosa volt az itteni épületeknek. Ekkoriban a telket északról a 4. számú ház telke határolta.

A 20. század első évtizedében készült el az épület északi része.

Ezzel összeépült a telek következő, északabbra álló házával. Ezt az ódon, 1860-ban már létező földszintes raktárt néhány éve lebontották, helyére nagy, emeletes ház került.

A mai kapualjat 1942-ben alakíttatta ki Tóth Béla kereskedő, akkori tulajdonos.

- Az eredeti és a bővült házat terménykereskedők használták raktárként. Előbb Scherz Samu, 1912-től Pollák M. Emil vállalkozása működött itt, de a telek valamelyik épületében volt Schável Lajos lakatos műhelye is.

1910

278. Kinizsi utca 2/a

- Az emeletes épületet 1913-ban húzta fel Fatér Mihály építőmester.

Itt, az első emeleten volt Pollák M. Emil cégének irodája.

279. Kinizsi utca 5.

(Aczél-ház)

- Az utca egyik legöregebb háza. Alaprajza változása alapján 1860 és 1864 között épülhetett. Az épület érdekes része az udvari oldalon a kapu feletti fedett balkon.

- A századfordulón – az első világháború idején még a városban lakó – Aczél Pál ügyvéd tulajdonában volt.

Fia, Aczél (Acél) Pál 1885-ben született Siófokon, a középiskolát Kanizsán végezte.

Budapesten ismert drámaíró, filmrendező és szakíró lett. Például 1916-ban ő dolgozta át Petőfi „Apostol” című művét, amikor abból magyar film készült. 1949-ben halt meg Németországban.

- A két világháború között Grünfeld Miksa, a Herkules téglagyár egyik alapítója, tulajdonosa birtokában volt a ház. Itt voltak a gyár irodái is.

280. Kinizsi utca 6.

- Strém Bernát fakereskedő 1893-ban építtet háza. A korábban itt álló két épület helyére került. Tervezője, kivitelezője Sallér Lajos volt.

- A Strém Bernát és Fiai cég a Magyar utca 2. szám alatt működött. Csonttelepük az Erdész utcában volt.

281. Kinizsi utca 7.

Az 1950-es években (TGYM)

- Itt egy nagyon öreg, oromfalával az utcára néző ház állt.
 - Az 1910-es évek elejéig Strém Károlyé volt.
- Apja, Strém Bernát üzletágát folytatva lett fa és szén adásvételével foglalkozó nagykereskedő.

282. Kinizsi utca 8.

Az 1950-es években (TGYM)

(Balra a 6. számú ház egy része és mögötte a Torma-ház. Jobbra a 17. számú épület vége, aztán egy házként a 19.a és 19. számú ház. A kanyar előtt még látszik a 21. számú is.)

- Torma Lajos asztalos háza. A 19. század utolsó harmadában épült.
- Az építtető T L monogramja ott a kapu két ablakocskája öntöttvas rácsában.

Az udvari szárny emeletes

- Tormáék cége 1884-ben jött létre, a két világháború között is létezett Torma Pál tulajdonában.

283. Kinizsi utca 14. (képek még: Arany János utca 12.)

- A saroktelekre 1890-ben Sallér Lajossal építtette a ma is álló házat Bajor László.

- 1891-ben „Polgárok vendéglője” néven indította itt el saját vállalkozását. Ezt megelőzően a Magyar utca 76. szám alatt működtette vendéglőjét.
- Ekkoriban szokás volt jótékony célokat is felvállaló asztaltársaságok alapítása. 1893-tól az új épületben tartotta összejöveteleit az 1890-ben alakult Nagykanizsai Kossuth Lajos Magyar Asztaltársaság. A társaság elnöke harminc évig Horváth István, a városi adóhivatal főnöke volt.
- 1906-ban megalakult a Petőfi Sándor Asztaltársaság a Bayer-vendéglőben (volt Kozma-vendéglő, Kossuth tér 1.). Elnökük Oroszváry Gyula ügyvéd lett.
- 1911-ben és 1922-ben is újra kezdte működését az Első Magyar Asztaltársaság. Ők az 1890-es egyesület utódai voltak, továbbra is Horváth István elnökletével. 1911-ben a Vaskapu Szállóban (Király u. 26.) volt a székhelyük.

284. Kinizsi utca 15. és 17.

Az 1950-es években (TGYM)
(Balra a 2., jobbra a 9. számú ház egy-egy része. Utóbbi mögött még viszonylag jól látszanak a 11., a 13. és 15. számú épületek.)

- A Gáspár család házai álltak itt.

Kinizsi utca 17. (a téglafallal határolt telek)

- Gáspár Ferenc földműves (az időszak neves szőlőtermelője) egyik alapítója és mindvégig igazgatósági tagja volt a Dél-zalai Takarékpénztárnak, virilista tagja a képviselőtestületnek.

Gáspár Ferenc (TGYM)

A 17. számú épület 1868-ban Simán Ferenc és felesége, Gáspár Örzse hagyatékaként került birtokába.

- Utóbbi udvari részei még léteznek a telek északi és déli oldalán.

285. Kinizsi utca 31.

- Hosszú földszintes házát 1889-ben építtette Keller Mátyás, neves cipész. Sallér Lajos tervezte, kivitelezte.

286. Kinizsi utca 43. és 58.

•A 43. szám alatt, a még létező (két részből álló) épületben 1896-ban Szücs Ferenc nyitotta meg szikvíz üzemét, amely 1935-ben került fia, Lajos kezébe. Gyártottak üdítőitalokat is.

Kinizsi utca 43.

•Pais János úr hívta fel figyelmem az 58. szám alatti ház történetére. Ebben húnyt el 1899-ben Talabér János pap és költő. 1861-ben érte el, hogy Zalaszentbalázssra kerüljön plébánosnak. Így akart egy olyan város szomszédságába jutni, amelyben volt irodalmi élet.

Még többre vágyva lemondott a plébánosságról és az 1870-es évektől a fővárosi irodalmi élet részese lett. Ekkortól ideje javát ott, kisebb részét Kanizsán töltötte. Kanizsai házához (talán ezt is ő emeltette) kápolnát építtetett. Felszentelését 1900 tavaszára tervezte, de halála megakadályozta elképzelése végrehajtásában. A helyi temetőben nyugszik.

A ház kápolnának szánt része is létezik még.

Kinizsi utca 58.

Az épület udvari oldala a kápolnával

Talabér János

Kinizsi utca 72.a (valójában Dózsa György út 51.)

Lásd: Dózsa György út 51.

287. Kinizsi utca 79.

- Roth Miksa 1892-ben építtetett lakóháza. Szántó János tervezte és kivitelezte.

- Roth 1915-ös halálakor a helyi posta vezetője volt, de festőként, könyvek illusztrátoraként is ismertté tette magát. 1912-ben jelentette meg Pécsen „Az erdők világa” című könyvét. A Baranya természeti világával foglalkozó kötetet Roth rézkarcai gazdagítják.

Roth Miksa és egy rajza Halis István egyik könyvéből

•1918-ban a ház már Krátky József telekkönyvvezető (dr. Krátky István polgármester apja) tulajdonában volt.

Kinizsi utca 85.b (valójában: Dózsa György út 53.)

Lásd: Dózsa György út 53.

288. Király utca

1902-ben, a Vár út új nyomvonalának kialakításakor
(A felvételen jól látszik a Király utca déli oldalának első háza, a Bárány fogadó.)

Az utca Erzsébet téri torkolata az 1910-es években

- A 18. század közepén a Német, majd a Nagy Német, Varazsdi utca neveket is viselte. Ifj. Makoviczky Gyula szerint, az eredeti elnevezés oka az, hogy a törökök után a várba vezényelt német nyelvű katonaságból – a városban maradók – itt építkeztek. Mai nevét az utca 1873-ban nyerte el.

- Már az 1850-es évek végén klinkerrel (kétszer égetett téglával) burkolták.

- Hajdan az utca által érintett terület (egészen az Erzsébet térig), a várat körülvevő mocsaras terület részeként, jóval mélyebb volt.

Ez nem meglepő, mert a Principális-csatorna kiásása előtt a vizet levezető Kanizsa-patak jóval keletebbre, körülbelül a Dencsár-árok helyén folyt. A terület tehát a „mocsár” része volt.

A mai terepszint a 19. században végzett feltöltések eredménye. A hajdani viszonyokból valamit lehet még érzékelni a vasútvonal mellett, a tenispályáknál.

- A vasúti vágány nyugati oldalán, az út déli szomszédságában vasúti megállóhely is volt az 1950-es, 1960-as években. A Kanizsavár nevet viselte.
- Az utcában nyomda is működött: az 1922-ben alapított Kereskedelmi Nyomda. Az alapító, dr. Pap József egy év után kénytelen volt megszüntetni.

289. Király utca 1. és 3.

- Itt, a vasútvonal mentén már nem a lakóházak domináltak a századfordulón sem. A Király utca 1. számú telek és a vasútvonal között volt 1925-ig az állatvásártér. Érdekes, hogy a vásártér északi oldalán lévő terület neve Csontos-rét volt.
- Az 1. szám alatt pedig Sartory Oszkár műkő és cementáru üzeme működött. A valószínűleg olasz származású Sartory 1878-ban alapította cégét. Sikeres volt, hiszen a századfordulóhoz közeledve már telephelye volt Miskolcon és Tapolcán.

A miskolci gyalogsági és lovas-laktanya összes cement- és csatornázási munkáinak vállalkozója.

SARTORY OSCAR
 építő-anyagok raktára és cementáru-gyára
 NAGYKANIZSÁN.

— Sürgőnyezim: Sartory Nagy-Kanizsán. —

Fiók: Miskolcz és Tapolcza.

Sartory hírnevét erősítette saját szabadalma, a fémfényű, mintás járólapp. A városi csatornázás korai szakaszában is jelentős szerepe volt cégének. Sartory 1918-as halála után a vállalkozás nem maradt a családnak; fia, Zsigmond bíró lett.

•Sartory szomszédságában, a 3. szám alatt Weinberger Náthán mészkereskedése működött.

290. Király utca 2.

•Itt állt az uradalom Bárány nevű fogadója (az 1850-es években hat szobával) a telek északnyugati sarkán.

•Használták azonban más céllal is. 1865-ben az egyik uradalmi irat mészáros-laknak nevezi.

A város a tulajdonába került földszintes fogadót 1921-ben továbbadta Beák Jánosnak.

SZEGŐ JÓZSEF NAGYKANIZSA - KIRÁLY-U. 2. Telefon lakás 134. iroda

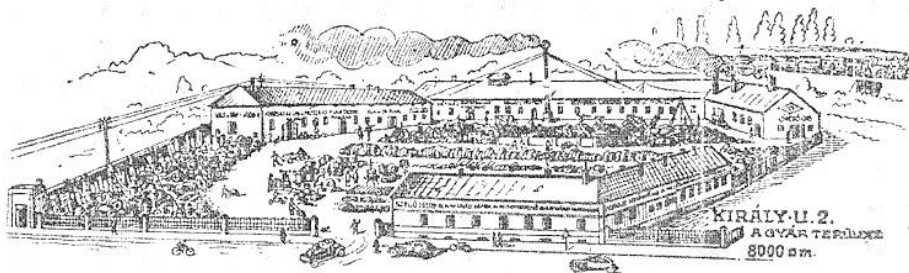
mezőgazdasági gépgyár, acél-, vas- és fémtöredék, ócskavas, fém, új és használt gépek, alkatrészek és műszaki cikkek

Folyószámla:

az Angol-Magyar
Bank R.-T.
nagykanizsai fiókjánál
és a

Zalamegyei Gazdasági
Takarékpénztár RT.-nél
Nagykanizsán

Magyar
postatakarékpénztári
csekk számla: 45690.

•A telken 1938-ban építették fel üzemüket Szegő Mór termény- és vaskereskedő (céget 1918-ban alapította) és fiai, Szegő József és György. Neve Szegő és Társa Dunántúli Mezőgazdasági Gépgyár lett.

Az üzemben vasöntőde is létesült és irodái a volt fogadóba települtek. A cég száz embert foglalkoztatását tervezte, de nagyjából húsz munkással dolgoztak.

- A századforduló tájékán Sattler (később Szegő) Mór ingatlanközvetítéssel, jelzáloggal, hitelekkel, pénzbehajtással foglalkozó irodája révén vált ismertté és vagyonossá a városban.

A Somogyból származó Sattlerék a 19. század közepén nemességet kaptak.

- A telken ma is álló, erősen átalakított öntödei épület már a második világháború utáni időkből származik, az 1955-ben létrejött Vasipari Vállalat hajdani épülete.

Az öntöde épülete 1958-ban (TGYM)

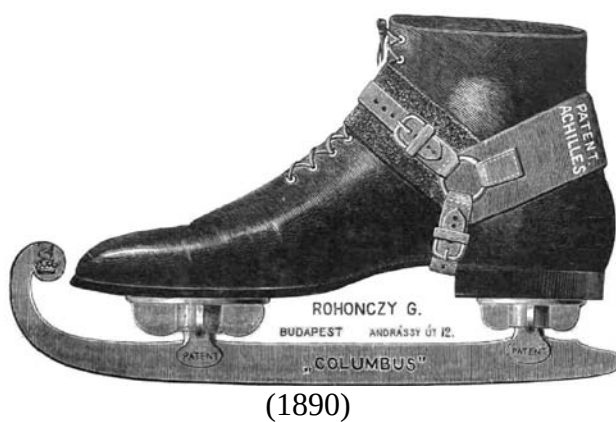
- A városban 1875-ben alakult meg a Korcsolyázó Egylet.

Korcsolyázó pár (1884)

A jégen (1891)

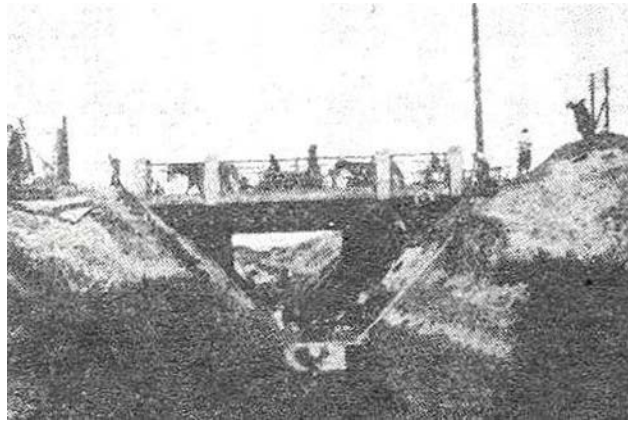
(1890)

A pálya 1928 tájékán

Itt, a Bárány fogadó nyugati oldalán (a jelenlegi, az 1920-as években már létező tenispálya helyén) alakították ki korcsolyapályájukat.

- A telek nyugati szomszédságában, de még a vasútvonal keleti oldalán húzódik a – ma ezen a részén fedett – Dencsár-árok.

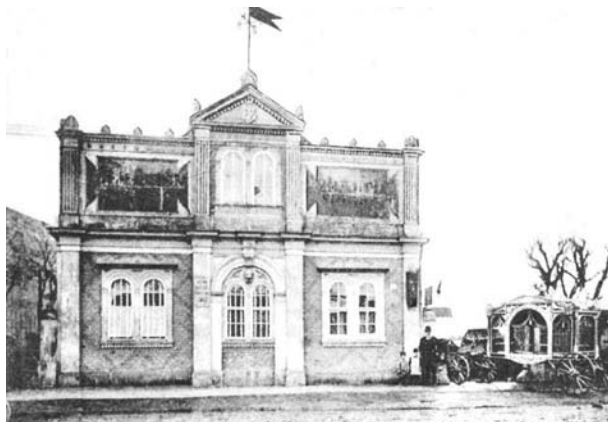

1929

1927-ben épített hídját 1945-ben felrobbantották.

291. Király utca 4.

- Az első Hild, aki szerepet játszott a város történetében id. Hild Károly soproni kőfaragó volt. Az ugyancsak soproni Schármár Jánossal együtt építették fel az 1945-ben leégett városházát.

A 19. és 20. század fordulóján

(A kép jobb szélén Hildék temetkezési vállalatának egyik halottaskocsija.)
(TGYM)

Soproniként is volt háza Kanizsán; itt, a Király utca 4. szám állt földszintes épülete. A ház utca felé forduló oromfalát téglalap alakúvá építették. Azon kőbe faragva ott voltak mestersége jelképei és két freskó.

- Később az épületben alakította ki „szobrászati” műtermét (lakása a Fekete Sas fogadó közelében volt) Szász Károly „rajzmester”.

Szász Székesfehérvárról került Kanizsára. Ott műasztalosként és díszítő-szobrászként dolgozott. Kanizsán a főgimnázium első rajztanára lett, de oktatta tárgyára a tanoncokat és az elemi iskolák tanulóit is. Ugyanakkor eredeti tevékenységét is folytatta.

Készített cégéreket, restaurálta a Szentháromság-szobrot, amikor azt az Eötvös térre áthelyezték (1869), valószínűleg e ház (műterme) homlokzati falfestményeit is ő készítette.

Érdekesség, hogy az 1879-es székesfehérvári kiállításon saját találmányával – egérfogóval kombinált csizmahúzójával – szerepelt.

A helyi sajtó elismeréssel írt a szerkezetről.

•Fia, az 1850-ben Székesfehérvárott született Szász Gyula szobrászként országos hírnévre tett szert. Miután Kanizsán elvégezte iskoláit, a bécsi akadémián, majd Olaszországban tanult.

Ismert munkája Csáktornyan a „Zrínyi-emlék”, az Országházban a hét vezér hét szobra, Árpád vezér szobra Ráckevén.

A gödöllői honvédemlék felső,
három méter magas része,
Hungária alakja (1899)

Ráckeve: Árpád szobra (1897)

Még növendékként készítette el a nagyrécsei templomnak Péter, illetve Pál apostol szobrát.

Kanizsán a már leégett városháza csonka tornyára helyezett ország címer az ő munkája volt, akárcsak két takarékpénztár épületének (Fő út 8. és Csengery út 1-3.) homlokzati díszítése. Az utóbbi palota 1870-es építéskor a Nagykanizsai Takarékpénztár megrendelte tőle (és meg is vásárolta) Csengery Antal mellszobrát, amit székházukba szántak. A szobor további sorsáról nincs adatom.

1880-ban arról írt a Zalai Közlöny, hogy két féldomborműve (nem tudni mit ábrázolt), amelyeket a városházára készített hat évvel korábban, még apja padlásán kallódott. Ezek sorsa ismeretlen, arra az épületre nem kerültek fel.

- Szász Károly halálakor, 1882-ben műtermét Hildék vették át. Temetkezési vállalatuk (Hild László vezette) később itt székel.
- A szép házat lebontották, amikor mögötte felépült a KÖGÁZ irodaháza.
- A telken működött Hartmann Ignác „mérleggyáros” az 1870-es években. Hartmann a század utolsó negyedének egyik sikeres, kiállításokon is elismeréseket szerző iparos volt.
- Ugyanitt Herczeg Sándor 1887-ben élesztőgyárat nyitott (Első Nagykanizsai „Concordia” Sütő és Sajtolt Élesztő Gyár).

1887

A gyár külföldön is elismeréseket szerzett, de Herczeg az üzemet 1893-ban továbbadta, mert gyufagyárat akart létesíteni. Utóbbiból nem lett semmi.

292. Király utca 5. és 7.

- A Király utca 7. szám alatti ház 1907-ben Hitzelberger Mátyásné birtokában volt. Kérdés, hogy a toronyóráinkat készítő Hitzelbergerek merrefelé laktak korábban a városban. Egy 1862-es adat említ egy Hitzelberger-házat (kocsma működött benne) a Szentgyörgyvári utcában, amely elnevezéssel akkor a jelenlegi Kossuth tér, Katona József és Kórház utcák területét illették.
- Az 5-ös számú ház viszont kétségtelenül óráse (Szívós Imre) volt ekkoriban.

Király utca 5.

Az 1926-os címtár szerint itt volt a török származású Isa Ali cukorkaárus műhelye.

293. Király utca 6. és 8.

- A 6. számú házat Tóth Mihály építési vállalkozó saját részére, 1884-ben építette.

- A 8. szám alatti épületet valamivel később, megjelenésében az előzőhöz alkalmazkodva, Berger Adolf gabonakereskedő építtette korábbi háza helyén. Udvari homlokzatán még láthatók a raktárként használható magasított padlástér ablakai és ajtaja.

- A 20. század első évtizedében mindkét épület Fischer Ferenc és Leitner József gabonakereskedők tulajdonában volt. Cégük 1911-ben szűnt meg.

A világháború után újra létezett itt a Fischer és Leitner cég, de ekkor már fűszerek és gyarmatáru kereskedésével foglalkoztak az akkori tulajdonosok: Fischer Ferenc és Leitner Aladár.

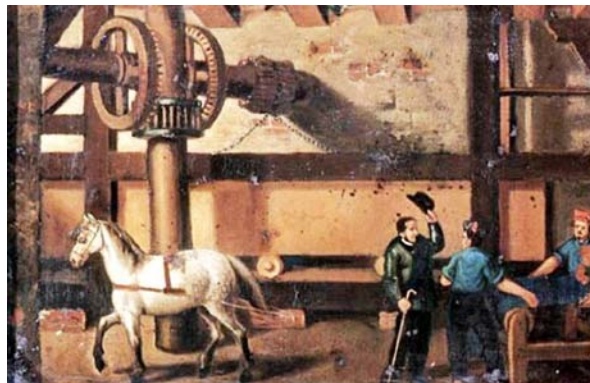

Leitner Aladár

- A 8. szám alatt létesített ecetüzemet 1942-ben Balassa Gyula. Ez a nyugati oldalon volt, részben az utcai, részben az udvari szárnyban.

294. Király utca 9.

- Képfestők dolgoztak az itteni, már lebontott házban. Az 1889-ben árverésen került a Pollák család birtokába, 1905-ben homlokzatát átalakították.

A mesterség soproni ábrázolása 1862-ből

Pollák Ede fia, Ernő folytatta apja képfestő mesterségét.

295. Király utca 10.

- A ház 1888-ban épült. Eredetileg eklektikus homlokzattal, szép kapuval rendelkezett. Építtetője Schulhof Adolf borkereskedő, tervezője, kivitelezője Sallér Lajos volt.

Helyén korábban Blau Lázár háza állt.

- A század első évtizedeiben Kohn Fülöp (idővel, Kerekes Józseffel) szappanos dolgozott itt. Akkoriban a ház tulajdonosa is ő volt.
- Udvara közepén 1927-ben két méter mélyen, vastag korhadó cölöpök között, egy fedett gödörben nagyszámú, a török háborúk korából származó koponyát találtak.

296. Király utca 12.

- Nem áll már az a ház sem, amelyben szintén egy kékfestő dolgozott a 20. század tízes és húszas éveiben: Rosenberg Jónás (Pollák Ede kékfestő sógora).

297. Király utca 13.

- Az épületet Horváth György építtette 1911-ben.

- A ház elődje Mankovics Jakab és Mitró építőmesterek tulajdonában volt, itt működött vállalkozásuk is a századfordulón.

298. Király utca 14.

- Szemben a Tandor-házzal, az utca másik oldalán, a 14. szám alatt állt az emeletes Babochay-ház. Keleti szomszédja már a Zrínyi utca házának számított (Zrínyi utca 2.).

Az épület 1966-ban (TGYM)

- 1838-ban – itt, az utca nyugati felében még alig léteztek házak – építtette Saffarics Ferenc uradalmi földmérő mérnök és „bölcsészettudor”. Az akkoriban még mélyebb, mocsaras területen nyolc méter magas töltést volt kénytelen emelni házának, amelyet így is mélyen levert cölöpökre kellett építeni.
- Leánya felesége lett Babochay Jánosnak, így 1922-ig a házat a Babochay család birtokolta.

A Babochay család első, Kanizsára kerülő tagja – az 1760-ban született József – orvos volt.

A család címere

A család ex librise a 18. századból

Babochay József

Babochay György polgármester

Somogyból költözött a városba 1792-ben, a jakobinus összeesküvés lelepleződésekor, tartva az esetleg személyét is érintő retorzióktól. 1800-ban lett városi polgár (purger).

Őt már a mai értelemben vett orvosnak kell tekinteni, tanulmányait a pesti orvosi karon végezte.

Népszerű és befolyásos ember volt. Amikor 1808-ban városbíróvá választották, a városbírói székkal (ma a múzeumban látható) együtt háromszor felemelték és körülhordozták a tanácsteremben „a közönség többszörözött kívánságára”. 1810-ben ismét városbíró lett.

„Kanizsa privilegizált város története” című munkája sajnos kéziratban maradt. A maga nemében első tanulmányból néhány ívnyi még a család birtokában volt a 20. század elején is. 1838-ban hunyt el.

- Fia, János ügyvéd lett.

1833-ban szintén városbíróvá választották, majd 1835-ben, 1860-ban és 1865-ben ismét a városbírói székbe került. Dolgozott a város főjegyzőjeként is.

1848-ban ő szervezte meg a város nemzetőrségét. Maga a Petőfi (Pesti, vagy Cigány) utcai nemzetőrök századosa lett.

1876-ban halt meg.

- A Babochay család a Fő úton álló korábbi, majd a helyére épített új házában élt, de 1913-as halálakor Babochay György (János fia) már e ház lakója volt.

Személyében folytatódott a családi hagyomány: ő 1878-tól tizennyolc éven át volt a város polgármestere. 1884-ben választották másodszor polgármesterré.

- Az épületben ipari tevékenységet végzők is megtelepedtek. Az 1850-es évektől Zottl György kárpitos, 1884-től Miskei József „kocsigyáros”, 1893-tól Ludvig István gépészmérnök sodronyfonó üze me, a 20. század első évtizedeiben Wilhelm János ruhafestő és vegytisztító vállalkozása működött itt.

- Az épületet 1974-ben bontották le.

299. Király utca 15.

(Schulhof-ház*)

- A monarchia jelentős terménykereskedelmi központjává fejlődő Kanizsán a bornagykereskedések is nemzetközi hírűvé váltak. Évente 200 000 hektolitert szállítottak, főleg Ausztriába és Svájcba.

A szám nagyságát érzékelhetjük, ha összehasonlítjuk az országos adatokkal.

Például, 1897-ben az ország akkori határai között körülbelül 1300 000 hektoliter bort termeltek.

- Schulhof Adolf, a borkereskedők egyike 1888-ban építtette fel e házát.

A szép terrakotta szoborcsoport a világhírű, bécsi Victor Brausewetter (1845-1926) munkája. Közepén, egy címerpajzson SCH. A. 1888. felirat olvasható.

- Schulhof 1884-ben kezdte borkereskedői tevékenységét a városban. Sokáig sikeres lehetett, mert vejével, Árvai Adolffal 1900-ban társulva hamarosan megszerezte a Gstettner testvérek borászatát és házát (Csengery út 31.) is. Viszonya a másik nagy borkereskedővel, Zerkowitz Lajossal hírhedten rossz volt. Utcai verekedésük Schulhofot elmarasztaló bírósági ítélettel zárult. A háttérben talán a jelentkező üzleti gondjai voltak, mert 1909-ben öngyilkos lett, akárcsak fél év múlva veje, Árvai. Nem tisztázott, hogy Schulhof Kanizsára kerülése előtt hol és mivel foglalkozott. Nem lehetetlen azonban, hogy az 1870-es évek közepén, Budapesten cipőgyári raktárát (boltját) hirdető Schulhof azonos a későbbi borkereskedővel.

Jó és tartós munkáért jótállás biztosítatik!

Bámulatos olcsón! Bámulatos olcsón!

SCHULHOF ADOLF

Budapest, országút, Károlyfőszármag 24. újonnan bővíttett: nagyszálló
cipőgyári raktárában,

Legnagyobb választék nagyban és kicsinyben:

Hölgyeknek:	Uraknak:
Comod-czipők, fin. ábrázolást, v. karkal 10-20 ft.	Comod-czipők, fin. ábrázolást 1 ft. 30 kr.
Comod-czipők legfin. bőr v. ábrázolást, nark- kal és nagy csukorral 2 ft.	Legfin. sereghe-czipők (akkorral 4 ft. 80 kr.
Csúcs lapos ábrázolást 6" magas szálal és lakkorral, legfin. faj. 3 ft. 80 kr.	Kölcsödi berzabőr-czipők vagy nagra-bőrűk, vagy dupla talppal, legfin. ábrázolást 2 ft. 50 kr.
Finom bőr-csúcs lapos, 6" magas szálal lakkorral és vatta dupla talppal 4 ft.	Leányok, kék és gyermek-czipők minden minőségben 1 ft. 50 kr. 2 ft. 50 kr.

Fülső rendeltetések utánvétel mellett gyorsan és pontosan elkészítünk nek.

(1875)

- Az első világháború idején és azt követően Reich Samu háza volt, aki pálinkafőzést indított itt. Értékesíteni próbálta a ház „kanálisi jog”-át is. Ez érték volt, mert jellemzően itt, a Zrínyi és Király utcák alsó szakaszán, a Dencsár-árok közelében voltak a város kékfestőinek műhelyei. A tevékenység komolyabb mennyiségű szennyvíz képződésével járt.

- Később valóban megjelent a tevékenység e házban is: Szabados Mátyás dolgozott benne. Kékfestő üzemét 1923-ban létesítette.

300. Király utca 16., 18. és 20.

- A 19. és 20. század fordulóján három (már nem létező) földszintes ház állt a Zrínyi utca torkolatától keletre.

Jobbra a sarkon a 16-os, mögötte a 18-as és 20-as ház
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- A sarokház (Király utca 16.) özvegy Petrics Ferencné vendéglőse volt ekkoriban. 1876-ban még Kovács-házként említik.

- Egy 1888-as adat szerint itt lakott Plosszer Ignác városi mérnök.

- A Király utca 18. szám alatti, a szomszédosoknál lényegesen nagyobb épületet (korábban Boronkai-ház) Tuboly Viktor ügyvéd birtokolta.

Tuboly a magyar függetlenség igen erősen elkötelezett híve volt, aki jelentős szerepet vállalt a Függetlenségi Párt életében.

Eszméit még hajával is hirdette: homloka mindkét oldalán hatvanhatost mintázó tincseket alakított ki és viselt egyfolytában. Mindenkit az osztrákok 1866-os königgrätzi vereségére akarta vele emlékeztetni.

Tuboly Viktor

Tuboly volt szolgabíró is, de igazán ismertté verses pohárköszöntői tették. Ezen túl is, sok mindent megverselt, a Király utcát is (Zalai Közlöny, 1876):

A Király utcában

Ha kinézek az ablakon
Dicső mulatság! – mondhatom –
Az élet így szebbnek látszik,
Amint lót, fut és hullámszik.

Mert hát: látni az utcában
Sok szép delnőt uszályban...
Nőket, kik nem tollatlanok...
Ha felteszik a kalpagot.

Látni, kikre rá van írva
Ártatlanság rózsá-pírja,
S még több jár itt olyan kerge,
Ki festéssel van kikenve.

De egyik úgy, mint a másik
Óriás sarkú cipőt vásít!
Ah! Mily sarok! Hisz alatta
Az egér is elbújhatna!

Jár itt szőke, barna, vörös,
Sovány s kövér, mint egy sörös,

Ki szűk, ki bő, ki meg húsos,
Szilfid-termet, avagy púpos. (* légies termet)

S ne higgyük, hogy csupán lányok,
Hanem járnak itt arszlánok, (* gavallérok)
Háziurak és zsellérek,
Uracsok és himpellérek,

Aztán diák, alkusz, hajhász,
Isten tudja mit nem hajhász, –
Tolong itt a bűn és erény,
S katona, pap, mesterlegény.

És hozzá a hegyes klinker!
Lábát töri rajt az ember,
S hol – úgy mondva, legyen közbe –
A por soha sincs felöntözve!

A gőz, a füst, a bájillat,
Mely itt némely házból kihat,
S a sok szekér, mely úgy törtet,
Hogy téged is összetörhet.

Mind ez egész eldorádó!
S hátra van még: számár és ló,
Töméntelen sok filiszter (* nyárspolgár)
Egetverő nagy cilinder!

Pénzügyőrök és rendőrök,
Futó commis-voyageurök, (* utazók)
S kiknek ki van vetve török:
Bájoznak a – debardeurök! (* rakodómunkások)

Az embernek szeme, szája
Eláll, amint jön egy dáma,
Eláll! Mert ruhája varrva
Úgy van, mint a páva farka!

S akkor látni őt legszebben,
Ha a szárnya meg-meglebben...
Látni csipkében, finomban,
És kitömve! És chignonban! (* kontyban)

Most jön az élv: a sok gamin (* utcagyerek)
Kövezeten, ház sarkain;
Ordít, sípol, kurjant, kiált,
Füled ilyent még ki nem állt.

Szóval: van itt egész kraval, (* utcai csődület)
Hogy szinte reng belé a fal!
Azt képzeled lelkem, testem,
Hogy élek itt egy kis Pesten!

Ugye magas egy régió?
De most jön csak még, ami jó:
Falusi kép esti tája,
A kapások víg danája...

Szól az ének, s a porfelleg
Még annál is repül felebb...
Tehéncsorda haza ballag,
S ím bezárul minden ablak.

Az estharang is megcsendül!
Egy-egy lámpa fénye rezdül...
S alig látni mást, mint itt-ott
Egy-egy elkésett demi-monde-ot. (* félvilági nő)

De én azért el nem hagyom
– Mert oly kedves – az ablakom;
Gyönyört lelek csupán ebben:
Szép hölgy lakik *átellenben*.

Egy olvasó néhány nap múlva „Echo” néven válaszolt:

A Király utcából

Király utca négy ablakán –
Fügét árul egy kis leány!
Sokat küldhet a költőnek –
Hagyjon békét a szép nőnek!

Azért tehát elhagyhatja
Király utcát, ha akarja;
Mert a szép hölgy átellenben
Nem néz önre jó kedvében.

Az utolsó szó Tubolyé lett:

A Király utcai „echonak”

Nem újság, már régi módi:
Ha az „echo” nem valódi,
Mit sem ér!
Mit ér egy *harmadik* hangja
Ott, hol csak a szív visszhangja
Lenne bér!

Jobb lesz hát, ha abban hagyja,
Nekem rekedt kolomp hangja,
Úgy sem árt!
Más dolgába oly kanalat,
Melynek nyele benne marad,
Minek márt?!

És a nótát bármint húzza,
Kedves nekem ez az utca
S ablakom!
Mert ezt azért el nem hagyva
Elmerengék andalogva
Egy kedves kis alakon.

•Nem Tuboly volt az akkori város egyetlen verselgető polgára.

A hajdani lapokat olvasva szükségszerűen alakul ki meggyőződésünk, hogy sokan lelték e tevékenységben örömüket. Ennél nagyobb öröm csak a vers viszontlátása lehetett valamelyik helyi lapban.

A beküldött írások közül a szerkesztőségek viszonylag sokat megjelentettek, de tekintettel kellett azokra is lenniük, akik nem írni, hanem olvasni szerettek. Így aztán, mint a szerkesztői üzenetekből megállapítható, zsenge próbálkozások sokaságára mondtak nemet.

Találtam azonban kivételt is. A versike alkotója, W. Gy. ihletét egy kanizsai fiatalember öngyilkossági esetéből merítette. A szerkesztő úgy vélhette, amennyiben W. Gy. potenciális társait visszatartó alkotást keres, most kincset lelt:

Szerkesztői üzenet.

**W. Gy. helyben. Beküldött versét az ő n s a
j á t külön ortográfiájával s egész terjedelmében
közé tesszük, nem ugyan oltasóink, — hanem az
öngyilkossági szándékban tépelődők elrettentésére.**

Halász Albert öngyilkoshoz!

*Mit gondoltál Halász,
Egy sötét éjszakán,
Hogy kötélt áttal keresed a halált,
Zöldét szombatján . . .*

*Hisz már ifju voltál,
Komolydoggal telve . . .
Megtanulhatod volna már,
Mí egy ifju élv.*

*Hisz nem illik egy ifjuhoz,
Kötél csak nőnek való,
Golyó áttal meghalni,
Ifjuhoz dicő*

W . . . Gy . . .

**Ebből láthatja minden öngyilkosjelölt, hogy tettéért
milyen kegyetlen versekkel lakol egy-egy szerkesz-
tőség!**

1894

•A nagy telken ipari tevékenység is folyt. 1884-ben az itteni Grebencz-féle kocsigyártó vállalkozást Kandors Mór vette át.

•Tuboly 1902-es halála után az új tulajdonos, Weisz Soma cementárukat készítő üzemét rendezte itt be.

•A Király utca 20. szám alatt ház Brück Márkus szállítási vállalkozó tulajdonában volt a 20. század elején.

301. Király utca 17., 19. és 21.

- A kis ház (Király u. 17.) adott helyet Liditt Samu szállítási vállalkozásának 1902-től.

Az első világháború után, 1922-ben Lustgarten Samu viszont ecetgyárat alakított ki benne „Kristály” névvel.

- A következő (Király u. 19.) udvari épületben működött a századfordulón Gärtner Vilmos egyik péksége, majd az első világháború után Fischer Benő működtette azt.

- A Király utca 21. szám alatt Hoch Fülöp kovács háza állt a századfordulón. 1908-ban Pollák Mór bádigos nyitotta meg itt műhelyét.

Tevékenységet az után is itt folytatta, hogy 1912-ben Feller Henrik felépíttette a ház mai változatát.

302. Király utca 22.

- A telken korábban álló ház Tandor Ferenc ügyvédé volt az 1880-as évek elején.
 - A későbbiekben Steiner Mayer, a 19. század második felében működő malomkő-kereskedő tulajdonába került.
 - Fia, Steiner Zsigmond fa kereskedésével, kitermelésével foglalkozó vállalkozó lett. Ő alakíttatta bérházzá az Arany Szarvas Szállót, miután 1929-ben megvásárolta azt.
- Halála után, az általa tett alapítványból építtette fel a hitközség a Steiner Zsigmond Izraelita Aggokházát (Szent Imre utca 3.).

•Ezt megelőzően 1935-ben itt, a családi telken Halpen Jenő, a hitközség elnöke szervezésében, bérházat emeltek, amely bevételeit az előbbi intézmény fenntartására kellett fordítani.

Az adományozó tettét mindkét épületben emléktábla hirdeti.

303. Király utca 23. és 25.

•Egyetlen hirdetés tájékoztatja a régi városi lapok olvasóját a Király Fényképészeti Műintézet létezéséről. Talán nem is működött sokáig. A műterem „királyi” elnevezése amúgy sem lehetett igazán összhangban a Király utca 23. szám alatti hajdani, földszintes épület megjelenésével.

1912

A két fényképész nevével azonban később is találkozhatunk. A város 1926-os címtára szerint Fahn Adolf a Zárda utca 2. szám alatti házban dolgozott akkoriban. Blau Henrik is említve van a fényképészek között, de cím nélkül.

- 2004-től bontogatták, 2008-ra teljesen eltűnt a 25. szám alatti Petrics-ház. Jellegzetes, magasított padlástérét talán gabona tárolására használták.

- A Petricsek hosszú időn át neves vendéglősei voltak a városnak. Az általuk itt működtetett vendéglő még a második világháború után is sokáig létezett. Akkoriban „Lépcsős” néven emlegették.

304. Király utca 26.

- Az eredetileg eklektikus külsejű, mára lecsupaszított homlokzatú emeletes házat Seidl (Szeidl) János (a választópolgárok 1848-as jegyzékében szerepel egy Szeidl János esztergályosként) vendéglős építtette szállónak (hat vendégszobával) 1896-ban.

Seidl (Szeidl) János (TGYM)

Sallér Lajos tervezte, Tóth Mihály kivitelezte. Az épület udvari szárnya (földszintesként folytatódva) eredetileg csaknem a Zrínyi utcáig nyúlt.

- A Vaskapu Szálló rapszodikusan működött. Gazdái váltogatták egymást, volt időszak, amikor a szomszédos épületet (28. szám) is igénybe vette, máskor melegkonyhája sem volt.
- Amikor már véglegesen megszűnt, az ONCSA vásárolta meg az épületet (1942) az 1941-ben létrehozott Nagykanizsa Városi Közjóléti Szövetkezet részére. A házban nagycsaládosoknak alakítottak ki lakásokat, illetve itt kapott helyet háziipari központjuk.

305. Király utca 27.

- 2008 végéig állt itt egy ódon, aprócska ház, amely (zsúptetővel elképzelve) képet adott arról, hogy a 19. század közepén többségükben hogyan nézhettek ki a város épületei.

- A századforduló környékén szatócsboltot működtetett benne tulajdonosa, Fleischacker Gyula. Egy 1864-es hír szerint itt volt Zákony Nándor és Kozłowski Ede lakatosműhelye.

Gépész- és lakatos-műhely.

Készítetnek mindenféle gőzmozdony, malom- és cséplőgépek; vízezi-
vattyuk, stb. Nemkülönb. elvállalnak gépjavításokat és mindennemű épületi
lakatos munkákat. Nagy-Kanizsán, varasdi utca 571. szám saját házában.

Zákony Nándor,
lakatos mester.

Kozlowsky Ede.
gépész.

1864

306. Király utca 28.

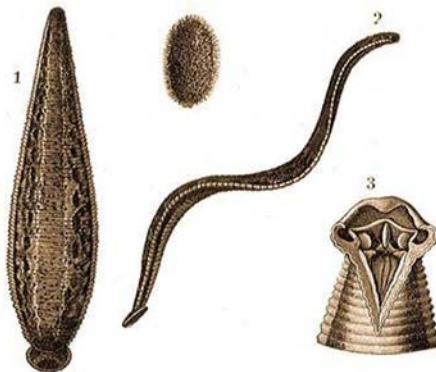
•A 19. század első felében a telek a szomszédos, 30. szám alatti telekkel Tachauer Salamon, gazdag textiltereskedő birtokában volt. Tachauer az 1840-es évek elején a város legtöbb adót fizető kereskedője volt.

Mindkét telken épületei álltak; lakóháza a 28. szám alatt.

A család birtokából az 1890-es évek végén került ki a lakóházas ingatlan.

A földszintes Tachauer-ház viszonylag nem régen került lebontásra. Hajdan nagy magtár is tartozott hozzá.

•Talán itt lakott az 1850-es években Tachauer Lajos is, aki – Villányi Henrik szerint – tavat létesített az utcában a piócáknak, hogy a kor orvosait el tudja látni a népszerű gyógymód e kellékével.

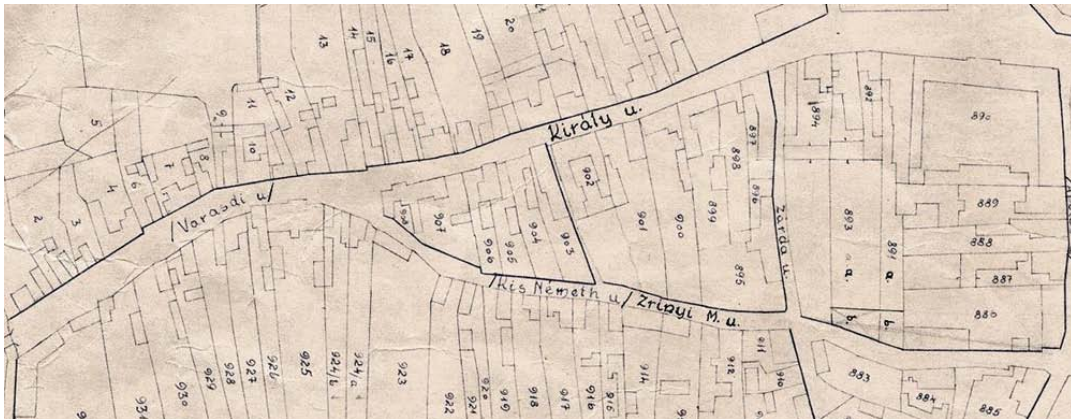
•A 20. század elején itt kezdte működését Perlaky József, a párizsi kiállításon aranyérmes kötszer- és fűzőkészítő.

1911

Az első világháborút követően (1921) itt rendezte be lakatosműhelyét Ujlaky Béla és Hahn Albert, miután előbbi kilépett Simon György műhelyéből.

•A ház nyugati oldalán keskeny sikátor vezetett át a Zrínyi utcába. Még akkor keletkezhetett, amikor a Zrínyi utca alsó része nem épült ki, nem kötött be a Király utcába. (Az 1822-es várostérképen ez az állapot tükröződik.)

Az 1860-as térkép közepén az átjáró

A sikátorból (1900-ban a Vaskapu köz nevet kapta) lehetett elérni a telek hátsó részének épületeit. Az 1890-es években volt ott bóraktár, ott termelt a Kohn testvérek ecetgyára (a terület tulajdonosa akkoriban Kohn Fülöp volt).

Az ecetgyártó üzemet 1907-ben Fehér (Weisz) Vilmos (Weisz Mór szénnagykereskedő fia) és Krausz indította újra.

A sikátort a két világháború között felszámolták, amikor a ház egy időszakra a szomszédos Vaskapu Szálló része lett.

307. Király utca 29.

(Tandor-ház*)

- A telek és a rajta álló ház korábban is a Tandor család birtokában volt. Tandor Mihály a választópolgárok 1848-as listáján szűcsként szerepel. Háza a közelben, a Zrínyi utcában állt.
- Tandor Ferenc sütőmester 1875-ös halála után gyermekei örökölték az itteni házat.
- E házat 1897-ben tervezte és építtette nővérének – Kuhár Ferencnének – Tandor Ottó (1852-1913), Tandor Ferenc egyik fia.
- Udvari, északi szárnyát az 1990-es években lebontották, de erkélykorlátait a helyette épített új épületrészre áthelyezték.

- A kanizsai születésű építész, egyetemi tanár Steindl Imre vezetésével részese volt az Országház tervezésének, építésének. Mestere halála után az építkezést ő fejezte be.

Tandor Ottó

A Műegyetem egyik legszebb épületét is a tervei szerint építették.

Viszonylag közeli, Tandor terve szerint készült épület Kaposváron van. 1885-ben épült ott a Kossuth téren a Nagyboldogasszony plébániatemplom. Kivitelezője a kanizsai Hirschl–Bachrach cég volt.

Az idősödő Tandor sokszor volt vendége e háznak. 1913-ban temették el Nagykanizsán.

- A másik fiú, Tandor Ferenc ügyvéd 1872-től a város főjegyzőjeként is tevékenykedett.

308. Király utca 30.

(Strém-ház)

- A Strém család háza a 19. század utolsó negyedében épült.

- Strém Vilmos és sógora, Klein Illés fűszer és gyarmatáru nagykereskedésüket 1862-ben (más források szerint 1860-ban, illetve 1865-ben) alapították. Strém Vilmos 1917-es halála után Strém Tivadar és Klein Ottó vette át a vállalkozást. A cégnek élénk kapcsolatai voltak Horvátországgal, Ausztriával; raktárakat létesített Triesztben és Fiumében.

Üzlete, kenderfonó- és kötélgyára az Erzsébet tér 22. alatt működött. Piacvesztését a trianoni békeszerződés okozta, 1928-ban megszűnt.

A Strém családból többen (Vilmos testvérének, Bernátnak a gyermekei is) jelentős szerepet játszottak a város első világháború utáni gazdasági, illetve kulturális életében.

309. Király utca 32. és 34.

Király utca 32. az 1950-es évek közepén

- A 32. számú telekről az utcára néző tojásraktárt már 1903-ban lebontották, így a telek nagy részét a mai ház felépültéig téglakerítés határolta.

A megmaradt apró ház a századfordulón a Reichenfeld családé volt.

- A 34. szám alatti telek a 19. század végén még a Pichler család tulajdonában volt, majd Krausz Lipót, a Zöldfakert vendéglőse birtokába került. Háza helyén 1912-ben örökösei emeltették a mai épületet.

Fia itt működtette a két világháború között – „Kálmán Leó Bankháza” néven – vállalkozását.

Kálmán Leó (TGYM)

Veje, Büchler Mór 1924-ben vaskereskedését létesített a házban. Büchler az időszak elismert karnagya volt. 1913-ban megszervezte az Ipartestületi Dalárdát és azt 1927-ig vezette.

Büchler Mór

- 1913-ban ide helyezte át műhelyét a Király utca 28. szám alól Perlaky József kötszerész.
- A második világháború idején már Büchler Edit fényképész (Mór leánya) tulajdonában volt az ingatlan.

310. Király utca 35.

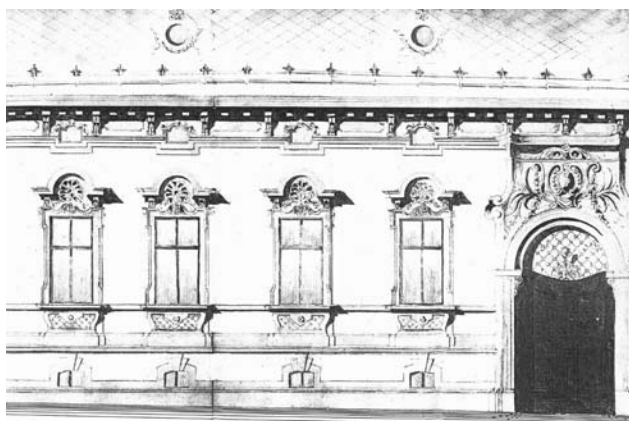
- Plosszer Ignác városi mérnök klasszicista házának egyik fele még áll. A megye műemlékeinek ismertetője az 1830-as évekre teszi építése időpontját.

- A város mérnöki hivatala Halvax József polgármestersége idején került megszervezésre. Ennek lett első vezetője Plosszer, aki előtte az uradalom földmérője (mérnöke) volt. Az 1890-es években ment nyugdíjba.

311. Király utca 36. és 38. (egyben Zárda utca 2.)

- A Király utca 36. alatti földszintes ház (1860 körül Wollheim tulajdonában volt) új homlokzatát 1899-ben Scherz Géza tulajdonos tervezett meg és alakíttatta ki Morandini Románnal.

(TGYM)

Scherz 1910-ben bontatta le az udvari, csehsüveg-boltozatos, másik épületet. Az utca egyik legöregebb házának padlója alatt két, oldhatatlanul összeláncolt személy (valószínűleg egy nő és egy férfi) csontvázát találták meg.

- A Zárda utca nyugati sarkán lévő ház (Király utca 38.) 1907-ben már özv. Boronkai Károlyné (Büchler Ida) és Sartory Oszkár cementáru-gyárosé volt.

Korábban Büchler-házként emlegették. Sartory valószínűleg Boronkai Károly 1899-es halála után vált résztulajdonossá itt.

A hatvanhat évesen meghalt Boronkai 1856-tól (41 éven át) tanított a helyi izraelita tanintézetben.

A sarokház (Király u. 38.) (TGYM)

•1903 decemberében adott hírt a Zalai Közlöny arról, hogy Markó Lajos fiatal festő, grafikus a városban telepedett le és itt, a Boronkai-házban nyitotta meg műtermét. Az 1882-ben Babócsán született művészt a lap kanizsai fiúnak nevezte.

Az idősödő Markó önarcképe

A jelző nyilván azt jelenheti, hogy gyermekként itt tanult, esetleg itt is lakott szüleivel. Egyik lehetőséggel kapcsolatban sincsenek bizonyítékaim, bár a városban éltek akkoriban Markók, akik közül hárman is a Déli Vasúton dolgoztak, nem jelentéktelen beosztásokban.

Azt sem tudom, hogy meddig alkotott Kanizsán Markó. Tartok tőle, nem sokáig. Valószínűleg nem álltak sorba nála a jómódú megrendelők.

Ezt illusztrálja a lap róla szóló következő írása is 1904 januárjából. A benne olvasható két történeten túl figyelemre méltó a lakcím változása is. A Király utca 27. szám alatti ház szegényesebb épület volt, mint a Boronkai-ház. Bérleti díja viszont kisebb lehetett.

Az atelier

Nem merem mondani, hogy tudni illik, sem azt, hogy tudvalevő, egyszerűen így: „jó, ha tudják”, hogy a Király utcában (27. szám alatt) lakik egy piktor, ki ez idő szerint Kanizsán a művészeteknek hivatott képviselője. Ennek a festőnek többek között van egy szobája is, melyet ő állhatatosan műteremnek nevez. Innen e sorok címe: atelier.

Ebben az atelierben sok kedélyes jelenet játszódik le, melyeket rendszerint a helybeli mecénások mesés műértelme idéz elő.

Talán el sem hiszik, ha felemlítem, hogy „az” atelierben szóról megismétlődött Murger „Bohémjeinek” egy pompás mozzanata. A műterembe beállít egy öreges úr és arcképét akarja megfestetni.

Természetesen legelőször is a kép ára után tudakozódik. A festő bemond egy összeget, melyből, ha szépen kéri, enged is valamit. Az idegen megbotránkozik: „Nagyon drága.” mondja fejét csóválva. „De mi is kerülhet egy mellképen ily kolosszális összegbe?”

„Hja, kérem, a festék... a . . .”

„Ah, a festék!” tér magához az idegen, ki most már teljesen érti a dolgot. „Tán most nagyon magas a festék ára?”

„Képtelenül magas!”

„Eszerint, ezzel épp úgy van, mint a gabonával!”

„Tökéletesen!” hagyja helyben a festő, mire az idegen megnyugszik.

Ez a helyi festő régóta dolgozott egy képen. A kép ábrázolta a nyári alkonyt, volt rajta kevés köd, árnyas bokrok, egy misztikusan a homályba vesző fennsík, folyóvíz, a folyóban háló, a folyó hátán csónak, a csónakban öt halász. Miután a festő – mint a régi görög írók – a faj tisztaságát igyekszik műveiben megőrizni, úgy találta, hogy a halászokat meztelenül kell ábrázolnia. Mi nap nap után láttuk a képet készülni, kialakulni és különösen a meztelen test hű megrajzolását találtuk pompásnak, csak a beállott hideg időjárásra való tekintetből a hiányos öltözetű halászok egészségéért aggódtunk.

Én két napig távol voltam az atelierből és ez idő alatt a festőt egy nálunk előrelátóbb és tapasztaltabb műértő látogatta meg. Ez a műértő szintén rosszallását fejezte ki a halászok szemérmetlen öltözkéhiánya miatt, azonban ő nem az egészség, hanem a helyi morál szempontjából érvelt. Véleménye szerint a festőt kiséprűzni fogják Kanizsáról, ha egy ily isteni meztelenséggel teljes képet kiállít. Midőn én ismét meglátogattam festő barátomat, formálisan megdermedtem a bámulattól. A halászok gyönyörűen fel voltak öltöztetve, alkotójuk ellátta őket a legszükségesebb fehérneművel: inggel és az ing pandanjával...

Hát, ha frakkot adott volna rájuk?!

N. S.

•A két épületet az áruház építése miatt (1967) bontották le.

312. Király utca 37.

(Postaház*)

•Valószínűleg Pichler Ignác építtette az 1860-as években.

•1865-től Lackenbacher Herman, 1877-től Weiser József tulajdona volt. Tőle 1911-ben Leitner József és Ödön vették meg.

1868-tól földszintjén működött – Chinorány Géza vezetésével – az állami kezelésbe akkor kerülő postahivatal, jobbra a levélpostával, balra a kocsipostával. A hivatal 1877-ben a Csengery út 3. alatti, takarékpénztári épület földszintjére költözött. Innen került 1887-ben a Király utca 53. alatti, már lebontott, Harmincados-házba.

•Kapukeretén a kőbe vésett háztábla az 1872-ig használatos folyamatos sorszámozással egyedülálló a városban. A felirat két részre oszlik a kapu két oldalán:

Warazsdi
576

Utcza,
Szám

Addig a város házait eggyel indítva más-más számmal látták el. Az 1. számú ház a Hercegi vár volt (Fő út 5.), a 2. számú a szomszédos Korona Szálló épülete.

•A témához kapcsolódva itt teszek néhány megjegyzést.

1844-ben született a rendelkezés, amely kötelezővé tette a házszaomok feltüntetését minden házon.

•Zománcozott utcanév táblákat először 1897-ben rendelt a város a losonci zománcozó üzemből. Ezeket a következő évben fel is szerelték. Előtte a Magyar-Francia Biztosító Társaság címtáblái segítették helyenként az eligazodást a városban.

- 1900-ban jutottak a város vezetői arra a döntésre, hogy be kell vezetni a házszámok ma is használatos rendszerét. Ekkortól az utca két oldalán lévő házak csak páratlan, illetve csak páros számot kaphattak.

Számot adtak az üres telkeknek is. Telekosztáskor a változatlan sorszámhoz kapcsolt betűkkel (a,b,c stb.) kellett a házakat megkülönböztetni.

- 1910-ben a város határán, a bevezető országutak mentén helyeztek ki tíz öntöttvas táblát. Ezeken a megyei címer alatt a következők voltak: „Zalavármegye, Nagykanizsa r. t. város, nagykanizsai járás”.

A felirattal ellentétben a város nem képezte a járás részét.

- A korábbi Nagy-Kanizsa forma helyett 1902-től használatos a város nevének mai alakja.

A századfordulós, helységnevekről szóló törvény megadta a névváltoztatás jogát a településeknek. 1900-ban a helyi képviselőtestület a Nagykanizsa forma mellett döntött, ami korántsem tetszett mindenkinek.

Talán nem is alaptalanul. Valóban nehezen magyarázható, hogy Nagykanizsának hívnak egy várost, amikor az egy Kiskanizsa és egy Nagykanizsa nevű városrészből áll. Másfajta ellenérvek is akadtak azonban.

1901-ben a Zalai Közlöny hosszabb cikkben kritizálta a döntést, amelyet egyenesen a város elleni támadásnak minősített. A szerkesztőségi írásnak csak egy, lokálpatriotizmustól (túl)fűtött érvét idézem:

„Kanizsának nincs szüksége arra, hogy megkülönböztesse magát a többtől, hanem a többi Kanizsa városoknak, kik jogtalanul magukra vették a mi nevünket, mint kóbor koldus egy elhasznált katonakabátot, kötelességük, hogy megkülönböztessék magukat attól a várostól, melynek híréből, dicsőségétől és vitézségétől vették nevüket és úgy keletkeztek a vár pusztulása után, mint nyári eső után a bolondgombák.”

- A Kanizsa név (Kanisa helyett) 1848-ban bukkant fel először.

313. Király utca 39. és 41.

A 19. és 20. század fordulóján (TGYM)

- A Király utca 39. szám alatti telken volt – az 1870-es évektől negyed századon át – Hild Ferenc kőfaragó műhelye. Az épület az udvar belső részén állt.
- Ugyanitt alakította ki 1930-ban létrehozott építési vállalkozása telephelyét Kalmár Zoltán (1893-1958) mérnök. Kalmár tervezői és kivitelezői munkásságával jelentős szerepet játszott a városkép formálásában. A MAORT összes helyi beruházásának megvalósítása nevéhez fűződik.

KALMÁR ZOLTÁN

OKL. MÉRNÖK, ÉPÍTŐMESTER, ÉPÍTÉSI VÁLLALKOZÓ

NAGYKANIZSA, KIRÁLY-UTCA 39.

*
TELEFON: Iroda 362.
Lakás 445.

LEVELEZŐLAP

KALMÁR ZOLTÁN

OKL. MÉRNÖK, ÉPÍTŐMESTER, ÉPÍTÉSI VÁLLALKOZÓ

CEMENTÁRUGYÁRA ÉS ÉPÍTÉSI ANYAGKERESKEDÉSE

TELEFON: IRODA

NAGYKANIZSA, KIRÁLY-UTCA 39.

POSTATAKAREKPÉNZTÁRI CSEKK-
SZÁMLA 16.926.

Nagykanizsa, 194.....

Kalmár Zoltán

Kalmár (balról második a kép alján) a keszthelyi evangélikus templom 1928-as alapkövetételén
(A munkát ekkor még a keszthelyi Kenesey Sándorral együtt pályázva nyerte. A templom
tervezője is kanizsai volt: Szeghalmy Bálint.)

- A Király utca 41. szám alatti földszintes, még létező ház Prager Béla gyógyszerésze volt a századfordulón.

- Az 1909-ben meghalt Prager 1875-ben vásárolta meg a Fekete Sas (Lovák-féle) patikát, majd visszavonulásakor vejének, Neumann Andornak adta át.

Prager Béla

Prager háza akkoriban (1880-as, 1890-es évek) a város komolyzenei életének központja volt. Anyagi áldozatokat vállalva az időszak legnevesebb művészeit hívta Kanizsára, illetve házába.

Prager apja orvosként dolgozott a városban.

Király utca 40. (a korábbi számozás szerint)

•Lásd: Erzsébet tér 4.a

314. Király utca 45. (korábbi számozás szerint)

•A Pénzügyi palota földszintes, nyugati szomszédját az 1990-es években bontották le. A századfordulón Sartory Oszkár „cementgyáros” tulajdonában volt.

•A 20. század első felében Mendlovics József és Márton 1905-ben alapított rézműves műhelyének adott helyet.

Mendlovics József és Márton

Mendlovicsék a ház tulajdonjogát is megszerezték.

315. Király utca 47. (képek még: Sabján Gyula utca 2.) **(Pénzügyi palota*)**

- A korra jellemző funkcionalista jellegű épület 1943-ra készült el. Dél-Zala települései pénzügyi igazgatását végző adóügyi hivatalok és pénzügyőrségi szervek számára készült. Az ház északi, magasabb szárnyában voltak az alkalmazotti lakások. Az alagsori óvóhely a világháború alatt a körzet lakossága védelmét szolgálta.

- A légitámadások elleni védekezés szervezését 1937-ben kezdte a város légoltalmi bizottsága.

A légitámadásokra készülve a polgármester vezette légoltalmi bizottság már 1937-ben a városháza pincéjében védett vezetési pontot, a templomtornyokban megfigyelőhelyeket létesített; kihelyeztek négy szirénát is.

Új sziréna a világháború előtti tartószerkezeten a Nagyrác utcában

Muraköz és a város környéke Kanizsa névvel lett a légi riasztás egyik körzete.

Az Arany János utcai óvoda épületén elhelyezett sziréna 1942-es fényképe a 043-as pont alatt található.

- A századfordulón 49. számmal Berger Bernát, 47. számmal Weiss Jakab üvegkereskedő földszintes háza állt ezen a területen.

Utóbbiban a 19. század utolsó harmadában a város egyik „szappangyára” működött.

Minden bizonnyal Engel Adolf üzemének adott helyet az épület. 1879-ben adta hírül a helyi lap, hogy Szász Károly az épületre elkészítette „Engel úr szappan oroszlányát”, azaz valamiféle cégérét.

1895

Ugyanitt volt Adler Mórnak, az 1860-as évek végén létesített pászkasütő üzeme, amely a 20. század első évtizedében – már mások üzemeltetésében – még létezett.

XX

Itt még soha nem volt!

A világhírű gondolatolvasó
rövid időre ide érkezett.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy keresztülművészemben itt néhány napig időzni fogok és tudományommal nevet, kort, gondolatot, foglalkozást, művet és jövőt mindenkinek mondom.

Senki se mulassza el!

Mivel tudományommal Európa legnagyobb városaiban, úgy Budapesten, Párizsban, Temevárt, Kassán és Verveczen is mindenütt a legnagyobb csodálkozást és elismerést arattam, remélem, hogy a helybeli nagyrésztű közönség a végből, hogy

ma e g y é s é d j é k,

szíves látogatásával megintestelni fog.

Lakásom: Király-utca 581. az udvarban jobbról.

Társalgási idő keddtől, f. hó 6-ától mindennap d. e. 8—12, d. u. 1—6 óráig.

Kiváló tisztelettel **Professzor FEAN J. B.**

Kik a német nyelvet nem bírják, egy tolmácsot szíveskedjenek magukkal hozni

XX

A Weiss-ház egy furcsa vendége 1885-ből

316. Király utca 49. (képek még: Sabján Gyula utca 1.)

•A rendőrségi palota építése 1938-ban kezdődött. A kivitelező Kalmár Zoltán helyi vállalkozó volt.

Az elől két emelettel rendelkező épület északi része egy emelettel készült.

1939 őszén a rendőrség átköltözhetett ide városházi helyiségeiből.

A háttérben már áll a rendőrség új székháza
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- Az eredeti megjelenést csak a Sabján Gyula utcai rész őrzi; másik felére emeleteket építettek.
Az átépítés tervezőjének nevét fedje játékos homály!
- A rendőrségi épület helyén, 51. sorszámmal a századfordulón még széles üres, a fogházhoz tartozó telek volt.
Ennek nyugati szélén tudták kialakítani a Sabján utcát is.

Király utca 53. (egyben Erzsébet tér 5.)

- Lásd: Erzsébet tér 5.

A 20. század első éveiből

317. Királyi Pál utca

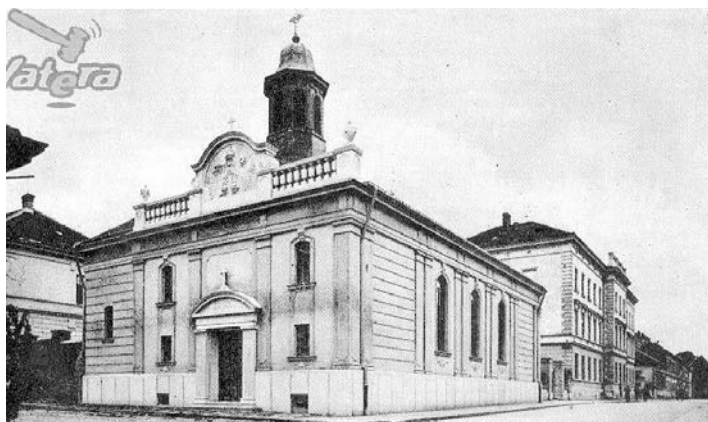
- A nem sokkal előbb nyitott utca 1900-ban kapta nevét.

Királyi Pál

Királyi Pál utca 0. (egyben Sugár út 11.a)

•Lásd: Sugár út 11.a.

318. Királyi Pál utca 1. (képek még: Sugár út 13.)

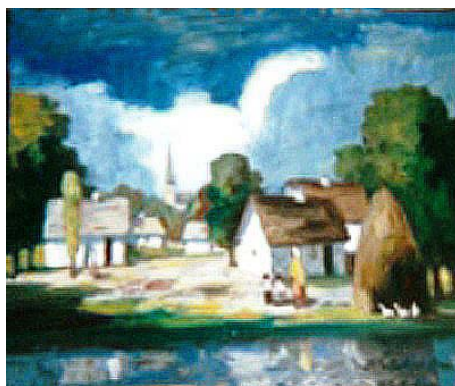
Az 1920-as évek második felében

•Az utca megnyitásakor készült épület előbb Barabás László plébános, majd Pály János honvéd százados tulajdonában volt.

•Kárpáti Jenő festőművész két esztendeig élt és alkotott a városban. 1901elején rendezte itt be műtermét és egyben festőiskolát is indított.

Tiszapart
(Kárpáti egy ellopott festménye.)

•1916-ban vásárolta meg a József Főherceg Szanatórium Egyesület helyi csoportja és itt indította újra tüdőgondozó intézetét. A „dispensaire” (rendelőintézet) orvosai Szigethy Károly és Ország Lajos lettek.

- Az épület homlokzati díszítéseit már régen eltávolították, tetőterét 2007-ben építették be.

319. Királyi Pál utca 2.

(„Zenede”*)

Az 1920-as évek második felében

- 1904-ben építette Morandini Román a laktanya pótraktárának.

- 1926-ban ebben az épületben nyitotta meg 99 növendékkel, Vannay János vezetésével zeneiskoláját a város.

Vannay János

Az intézmény 1940-ben költözött a Sugár út 18-ba.

- Helyén, a piarista rendnek átadott ingatlanban, ekkor nyílt meg a mezőgazdasági képzést folytató téli gazdasági iskola.

A képzés jelvénye 1940-ből

1943-ban elkészült az iskola új épülete az Ady utcában, így az iskola helyére költözhetett a forgalmi adóhivatal.

Az intézmények – jelenleg befalazott – bejárata a Királyi Pál utcában volt.

320. Kisfaludy Sándor utca

- 1854-ben nyitották meg.

A Kerti utca helyett (alsó részét Gőzfürdő utcaként is emlegették) 1873-ban új nevet kapott. Keleti része a Fürdő, nyugati már a Kisfaludy utca nevet kapta.

1900-ban az utca egésze Kisfaludy Sándorról lett elnevezve.

•Sokáig poros, városszéli utcának számított. Még 1921-ben is olyan cikk jelenhetett meg róla a Zalai Közlönyben, amely ezt támasztja alá.

Szenzáció a Kisfaludy utcában

Bármily hihetetlenül is hangzik az olvasónak, de mégis megtörtént. Tegnap este a Kisfaludy utcát egy jött-ment, vagy odatévedt öntözőkocsi a gőzfürdőig végigöntözte. Az eset hihetetlen szenzációt keltett az utcában, amelynek lakói a portól már csaknem derékig betemetve egymás után bújtak elő a csoda szemlélésére. A szenzáció azonban ott van, hogy a kocsi nemcsak megjelent, hanem annak módjával spriccelt is. A Kisfaludy utcabéliek a soha nem látott kocsit nagy ámulással szemlélték.

A glossza még további részletekkel érzékelteti az ott lakók meghatottságba váltó örömet, majd így fejeződik be:

Mindegy. A hihetetlen szenzáció megtörtént s az öregek mesélni fogják még a kései unokáknak is, éltetve a város érdemdús vezetőségét. Vannak azonban, akik azt vitatják, hogy a kocsi csak betévedt ebbe a „kloáka” utcába, mások szerint pedig a kocsis nemrég került be faluról s hű maradt a kövezetlen utcákhoz, már csak a lovak patájára való tekintettel is.

Persze, egy-egy nagyobb esőzés időnként enyhülést hozott a por okozta kínokban. Például 1876 tavaszán az utca alsó részének lakói nyílt levelükben arról tájékoztathatták a városi tanácsot, hogy feléjük megszűnt a kocsis közlekedés. Egyúttal „alázatosan” kértek engedélyt – a kocsikat pótlandó – csónakok, dereglyék használatához.

•Mivel a város legnagyobb része agyagos talajra települt, az utak javításához pedig a közelben nem lehetett követ lelni, a nedvesebb időszakokban szinte lehetlenné

vált a gyalogos közlekedés. Így volt ez már a mai város kialakulásakor, az 1700-as évek elején is.

Halis István egyik írásában olvasható, hogy száz esztendővel később egyesek „falábakat” használtak arra, hogy az utca egyik oldaláról a másikra jussanak. A gólyalábazásnak e kanizsai szokását Czupi Gyula támasztotta fel kétszáz évvel később, az ezredfordulón.

A dolgot megízlelő gyerekekből olyan csapat alakult ki, amely ügyességével sok helyen készített bámulatra sokakat.

A helyi gólyalábászok egy csoportja 2011 nyarán

321. Kisfaludy utca 1.a

•Pusofszky Sándor borbélymester tornácos lakóháza.

1900

1910-ben építtette Palkó Péter építőmesterrel. Kapuja Kohn Samu munkája.

Kisfaludy utca 2.d (valójában Csány László utca 2.)

- Lásd: Csány László utca 2.

322. Kisfaludy utca 4. (képek még: Csány László utca 1. és 1.a)

- 1868-ban alakult meg a Nagykanizsai Fürdő Részvénytársulat.

Az 1920-as évek második felében

Az általa itt – ma két telek van a területen – építtetett gőzfürdő 1873-ban nyílt meg. Az épület, amelynek homlokzata a Kisfaludy utcával volt párhuzamos a telek belsőbb részén állt. Ötven méter hosszú volt, Geiszl Mór tervezte.

- A korabeli leírás szerint nők és férfiak egyaránt igénybe vehették az intézmény szolgáltatásait, de térben elkülönítve. A keleti oldalon voltak a fürdőszobák, márvány illetve egyszerűbb, kő kádakkal. Az épület nyugati felében a két gőzfürdői részhez nagy előtér, öltözők, gőzterem (benne lépcsőzetes gőzpadokkal), hideg és meleg vízzel is ellátható márvány fürdőmedencék (kettő) tartoztak.

Az udvar hátsó részében, az épület mögött volt a nyári uszoda szabadtéri, ovális alaprajzú, nagyjából húsz méter hosszú medencéje. Mellette helyezkedtek el a kabinok. A medence vizét, ha szükséges volt, gőzzel melegítették.

A fürdőt vízzel ásott kút látta el. A fürdő mellett szökőkút (ugrókút) is működött. Tersánczky József – az intézmény ismertetőjének szerzője – fontosnak tartotta megjegyezni, hogy a pénztárban üldögélő Herman Katalin kisasszony szép, barna leány.

További szolgáltatásként hamarosan bevezették a köpölyözést is.

- A fürdő eredetileg elképzelt fejlesztési tervei már nem valósultak meg. A forgalom kisebb volt a vártnál, így nem lett felépítve a szálloda sem, ami a gőzfürdőtől délre lett volna.

A kút vízhozama sem lett megfelelő, jelentős költséggel lehetett csak megoldani a problémát.

Jellemző a pénzügyi gondokra, hogy a részvényeseknek évi egy fürdési lehetőség jelentette az osztalékot.

- Miután 1910-ben a részvénytársaság megszűnt, a fürdőt bérlőkkel működtették. Egyikük, Csillag Jenő 1910-ben itt, a gőzfürdő épületén helyeztette el a város az első fényreklámját.

- Ekkorra már kocsma is létesült a főépület mögötti pavilonban.

Ez és a környező kert volt a 20. század első évtizedében – a rendkívül megszorított munkabeszüntetésekkor – a munkások sztrájkanyája. Volt időszak, amikor a helyi sajtóban a „Ma nincs sztrájk Nagykanizsán” cím igazi hírnek számított.

Sztrájk (Munkácsy festménye alapján.) (1910)

- 1911-ben a város megvette a fürdőt, majd 1921-ben továbbadta Novák János volt országgyűlési képviselőnek. (A Sardon, 1869-ben született Novákot 1910-ben választották a csurgói választókerület képviselőjévé.) Érdekessége az időszaknak, hogy Novák csapi földbirtokán talált és kitermelt szénnel fűttette a kazánokat.
- Az uszodai rész már az 1920-as évek közepén használhatatlanná vált, de a gőzfürdő még a második világháború után is működött. A lakásokba épített fürdőszobák általánossá válásával látogatottsága lecsökkent, a szolgáltatás megszűnt, az épületet lebontották.

323. Kisfaludy utca 7.

- Bojtor József, aki korábban kocsik, szekerek gyártásával foglalkozott – a gépkocsik térhódításával – autók javításával is foglalkozni kezdett az 1920-as években.
- Itt garázst alakított ki, amelyben bérelhető autói álltak. Taxikat is járatott. Az épület előtt volt benzinkútja.

A házat az emeletráépítés során jelentősen átalakították, de a garázs még létezik.

Kisfaludy utca 8. (egyben Csengery út 24.)

•Lásd: Csengery út 24.

Kisfaludy utca 8.a (valójában Csengery út 29.)

•Lásd: Csengery út 29.

Kisfaludy utca 17. (egyben Csengery út 22.)

•Lásd: Csengery út 22.

Kisfaludy utca 17.a (egyben Csengery út 27.a)

•Lásd: Csengery út 27.a

Az első világháború idején

324. Kisfaludy utca 17.b

- Weisz Hugó szesznagykereskedő 1911-ben készült emeletes bérháza.

325. Kisfaludy utca 17.c

- Weisz Mór szénnyagkereskedő 1912-ben épült emeletes háza.

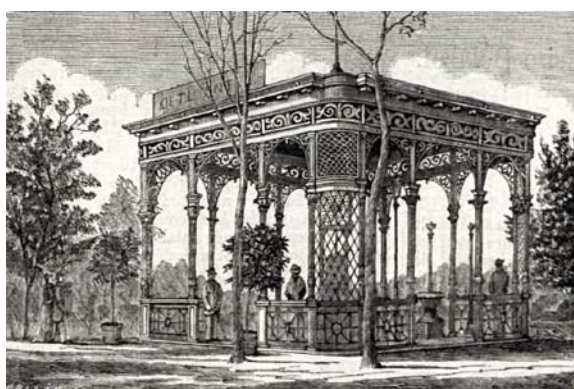
326. Kisfaludy utca 19.

(Vécsey-ház*)

- A telket, az uradalom 10. fülöpvárosi telkét, amelyre e ház épült, Blau Jakab vásárolta meg az eredeti, 1847-es vevőtől, Pávits Jánostól. A telek keleti határa a Batthyány utca lehetett. 1854-ben lett Blau Pálé. Blauék fél évszázad után házhelyekre osztva értékesítették a területet az itt építkezőknek.
- A jelenlegi épület Vécsey Zsigmond polgármester 1912-re elkészült háza.

Védett kapuja a budapesti Oetl öntöde munkája.

Oetl cégének vaspavilonja a székesfehérvári országos kiállításon (1879)

•A torontáli származású Vécsey 1893-tól főkapitánya, 1896-tól 1913-ig, haláláig polgármestere volt Kanizsának.
Idejében a stagnáló város új fejlődésnek indult.

Vécsey Zsigmond

Egy országúti verseny (1898)

Vécsey elnökletével alakult meg 1895-ben a helyi Hungária Kerékpározó Sport Egyesület tizenöt taggal.

- Halála után, 1917-ben Singer József, divatárúkkal foglalkozó kereskedő vásárolta meg az épületet.

Singernek Kiskomáromban volt boltja, majd a század végén Kanizsára költözött. Nagykereskedő cége a Singer József és Társa nevet viselte.

- 1953-tól a MASZOLAJ, majd a DKG óvodája és bölcsődéje működött itt.

Utóbbinak a telek északi oldala mentén hosszú, új épületet emeltek. A város új bölcsődéje (a létező épületek összeépítésével) 2002-ben készült el.

327. Kisfaludy utca 20.

- A házat dr. Merkly Antal ügyvéd építtette családjának.

- Merkly 1885-ben feleségül vette Belus József gyógyszerész, polgármester leányát, Annát.

Fiúk, Merkly József gyógyszerész lett. 1916-ban – a Belus név eltűnését megakadályozandó – a család felvette a Merkly–Belus nevet.

Merkly József

Merkly József vette át Belus Lajostól, a polgármester fiától (neki nem voltak gyermekei) az Igazság gyógyszertár vezetését. Merkly Józsefet fia, Merly–Belus József gyógyszerész követte a patika élén.

Belus Lajos

Merkly–Belus József

Kisfaludy utca 23. (egyben Batthyány utca 14.)

•Lásd: Batthyány utca 14.

328. Kisfaludy utca 24. (képek még: Batthyány u. 16.) (Imaház és lelkészlakás*)

- Itt alakította ki az uradalom 11. fülöpvárosi telkét, amelynek déli és nyugati irányú kiterjedését nem ismerem. A területet 1843-ban Ejjuri János kőműves vásárolta meg.
- A telken ma saárdi Somssich Lőrinc (1819-1894) hajdani háza áll.

- Somssich idősen költözött Kanizsára Somogyból. Ott alispánként is tevékenykedett.
- Unokája volt annak a Somssich Antalnak, aki az Ispita melletti kápolnát építtette. Bátyja, Pál (1811-1888) neves politikus volt, 1869-ben még a képviselőház elnökének is megválasztották.

Az idős Somssich Lőrinc Kanizsán a Kisdiednevelő Egyesület gondnokaként végzett fontos munkát.

- A kanizsai missziós református egyházközség 1887-ben alakult a Tapolcától Fiuméig és a stájer határig terjedő terület központjaként. Első istentiszteletüket – helyiség hiányában – még a polgári fiúiskolában kellett tartaniuk.

Ezt követően, 1893-ig az imaházat Thassy Ábel szolgabíró Arany János utca 9. szám alatti (átalakítva még létező) házában működtették.

E saroképületet 1893-ban vásárolták és átalakították imaház, valamint lelkeszlakás céljára.

Már 1910-ben gyűjtést indítottak templom építésére. Bár még akkor is három megye (benne Varasd vármegye) 540660 hektárnyi területén működtek, nem volt eredményes az akció. Így még ebben az évben az imatermet lelkeszlakássá alakították, az épületet pedig megtoldották a Batthyány utcában egy imateremmel. A ház 1934-ig, templomuk felépüléséig szolgálta a hitéletüket.

Kisfaludy utca 25. (egyben Batthyány utca 19.)

- Lásd: Batthyány utca 19.

329. Kisfaludy utca 26. (képek még: Batthyány utca 21.)

Az 1920-as években (TGYM)

- A ház sarokrésze 1886-ban már állt.

- Tulajdonosa az első világháború után Gonda Hugó bérlő volt. A Kisfaludy utcai szárny toldalék jellegű részét ő építtette valamikor az 1920-as évek elején.

330. Kisfaludy utca 27.

- A ház 1886-ban még nem állt, de 1897-ben már özvegy Sauerné tulajdonában volt.

331. Kisfaludy utca 34.

- Már nem létezik a régi földszintes ház, amelyben a század elején Neu Lipót sómalma őrölt.

Kisfaludy utca 43. (valójában Kossuth tér 9.a)

- Lásd: Kossuth tér 9.a

332. Kiskanizsa

Gazdasági épület 1910 körül

Lakóházak a két világháború között

- A város nyugati részébe a török idők utáni betelepülés három különálló, viszonylag távoli területen kezdődött.

A Rácváros (a Kis- és Nagyrác utcák térsége) volt az egyik góc, amelyben hajdanán az első lakóházak megjelentek. További kettő is létezett: egyik a Hunyadi tér környéke, a másik pedig a Templom téren és a tőle északra eső területen volt. Ezek az 1786-os térkép szerint a Varasdi utcára (ekkor még itt haladt az országút Letenye felé) kapcsolódva már összefüggő egészet alkottak. Nem létezett viszont még a Bajcsy-Zsilinszky utca keleti része, egészen a Szent Flórián térig.

•Itt említem, hogy amikor még a kiskanizsai családok jelentős részénél tartottak teheneket, a piacozó asszonyok egyik jellegzetes áruja volt a „csúcsos túró”.

A túróból körözöttet (túró, tejfel, pirospaprika, fokhagyma, bors, só) készítettek, abból kézzel kúpokat formáltak, ezeket pedig füstre tették. A szikkadtabb, de nem száraz példányok különösen finomak voltak.

Ha ritkán is, a vásárcsarnokban ma is fellelhető egy-egy kiskanizsai árusnál.

Hazafelé a piacról
(Ketting Klára 1940-es képe.) (indafoto.hu)

333. Kistrác utca

Az utca egyik háza és pajtája:

(Ketting Klára 1940-es févételei.) (indafoto.hu)

- 1882-ben a 25. szám alatt építették fel két tanteremmel az új iskola épületét, akkor, amikor Kiskanizsán még csak a Templom téren volt iskola.

Beíratáson (1884)

Az épületben a második világháború után óvoda működött.

334. Kórház utca

Lebontásra került a sarokház (Teleki út 2.) és déli szomszédja is

Az utca eleje a bontások után (2009 novembere)

- Az utca keleti oldalának házsora már az 1786-os térképen is ábrázolva van. Igaz, akkor még a tőle nyugatra lévő nagy, beépítetlen térséget határolta. Az 1822-es térképen Tizenhárom városi utca a neve, 1864-ben a Szentgyögyvári utca részeként ábrázolták. Jelenlegi nevével a város 1901-es térképén szerepel először.

335. Kórház utca 5.

- Az 5. szám alatt még áll* Lengyel Lajos ügyvéd, majd a város főjegyzője (1882 és 1910 között) háza.

Lengyel tevékenykedett a Dunántúli Dalosszövetség és az Önkéntes Tűzoltó Egylet elnökeként is.

Lengyel Lajos

(* 2009 szeptemberében lebontásra került)

336. Kórház utca 13.

- Az 1910 környékén épült, ma is álló ház tulajdonosa Cseh Joakim, a Teleki utcai iskola tanára volt.

- Unokájuk, Bertha Bulcsú (1935-1997), a város szülötte neves íróvá vált.

Bertha Bulcsú

Bertha apró gyermekként sokszor volt hosszabb-rövidebb ideig vendége nagyszüleinek és a háznak.

Csehék háza helyén előzőleg Klein Vilmos szénkereskedő háza állt. Nem tudni, hogy abból maradt-e valami az új épület emelésekor.

337. Kórház utca 15. és 17.

- Lebontásra került viszont Hajgató Sándor eredeti háza, amely a 15. szám alatt volt. Akkoriban, a 20. század első éveiben a mai 15. és 17. számú házak együttes telkén egy ház állt, 15. házszámmal. Ennek helyére épült kettő, amelyek közül még létezik a 17. számú épület.

Kórház utca 17.

Az új, 15. számú ház létesítésére 1911-ben kapott építési engedélyt Hajgató leánya, Janka. Hajgató Sándor özvegye 1912-es halálakor a 17. szám alatt lakott.

- Hajgató a polgári leányiskola tanára, a Kanizsai Tanítói Járaskör elnöke volt. Ő kezdeményezte Kiskanizsán a Polgári Olvasókör megalakítását.

Leginkább mégis helybeli költőként tartották sokra.

1886-ban Szalay Sándorral együtt lapot is adott ki. A „Katholikus Népbarát” megjelentetését fél év után – anyagi okokból – abba kellett hagyniuk.

1909-ben halt meg.

Hajgató Sándor és két könyve

- Kanizsán alapították 1872-ben a Zalamegyei Tanítók Egyesületét is. Székhelyét 1921-ben helyezte át Zalaegerszetre.

338. Kossuth tér

- Az 1860-as években a tér (ennek 1873-ban Vásártér lett a neve) és még két utca (a jelenlegi Katona József és Kórház utcák) a Szentgyörgyvári utca nevet viselték.

Előtte a város e részét Tizenhárom város néven emlegették.

Az elnevezés valószínűleg a szepességi tizenhárom városra utal, amelyeket még Zsigmond király zálogosított el 1412-ben.

Amikor a városok 1772-ben Lengyelországtól visszakerültek Magyarországhoz, az ország sok településén adtak ugyanilyen utcanevet.

Még korábban Temető utca volt a Deák térről a temetőhöz vezető utca neve.

Ugyanakkor a Kossuth tér és a tőle északra eső (csaknem a Fő útig terjedő) térség beépítetlen területei a Sétátér nevet viselték és így is funkcionáltak.

A terület 1900-ban kapta mai nevét.

1889

- Még a kórház megnyitásakor is hetente kétszer marha- és sertésvásárt tartottak itt. Ekkoriban a tér szintje már magasabb volt a régebbi házak bejáratánál: a vasúti bevágásból kitermelt föld egy részét itt terítették szét. A Kossuth téren a mai állapotot eredményező fásítást 120 juhar, 30 gömbakác, 15 hárs elültetésével 1909-ben kezdték.

- A Kórházkápolna közelben, a temetői híd északkeleti sarkánál álló fogadalmi kereszt állításának időpontja ismeretlen. Az 1917-es térképen szerepel, az 1886-os uradalmi térképen is jeleznek itt valamilyen építményt. A korábbi és a két időpont közötti térképek viszont nem jelenítik meg a keresztet.

- A Szentháromság-szobor 1934-ben került mai helyére.

A második világháború előtt

Kossuth tér 0. (valójában Bajza utca 8.)

- Lásd: Bajza utca 8.

339. Kossuth tér 1. és 2.

- A Tizenhárom város hajdani Kozma-vendéglőjének épülete.

- A vendéglő az 1830-as évektől létezett. (Évtizedekig hozzá tartozott a 2. szám alatti ház is. A hajdani borospince ma is jelzi ezt.)

Kossuth tér 2.

Kezdetben a München családé volt, majd a München Máriát feleségül vevő id. Kozma György lett a tulajdonos.

Fénykorát az 1897-ben meghalt ifj. Kozma György idején élte. Pedig volt vetélytársa elég: 1860 tájákn 93 kocsmá működött a városban.

- Járt ide a város mindenféle embere: ismertek, befolyásosok és olyanok, akik nem tartoztak e körbe.

Rendszeresen benéztek a vendéglőbe a vasutasok: tisztviselők, gépészek, mérnökök, kalauzok. Jöttek a katonatisztek, ezredestől a kadétig. A piarista atyák itt találkoztak ortodox kollégájukkal és annak kántorával. Városi tisztviselők, „szénátorok” váltották egymást.

Ha a városbíró, később a polgármester úgy érezte, hogy népszerűségét erősítenie kellene, maga is ellátogatott ide. Itt vigasztalódtak a temetésekről hazafelé tartók közül azok, akik szerették a jó bort. Ez volt a hely, ahol szót értett egymással két polgár akkor is, ha az egyik csak magyarul, a másik csak németül tudott.

Knobloch Frigyes, a tűzoltózenekar karmestere tizenhét éven át vonult ide bandájával Kozma Györgyöt névnapján köszönteni.

Ilyen polgári gyülekező hely nincsen több a városban – indokolta szokásukat.

Volt vendég, akit csak a társaságban való gyönyörködés hozott ide. Ha már eleget látott, hallott arra a napra, mindig úgy távozott, hogy megrendelt borát asztalán hagyta, mert bort sohasem ivott.

- A házban még a második világháború idején is – mások működtetésében – létezett a vendéglő. A két világháború között zárt kapualjjal egészítették ki az épületet, aztán lakóházzá alakították.

340. Kossuth tér 3.

A területét Sanveber József asztalos 1845-ben vásárolta az uradalomtól (24. fülöpvárosi fundus).

- Az öreg ház utcai része már lebontásra került.

Az épületet a katonaság használta kaszárnyaként, még a nagy laktanyák felépítése előtt.

A kaszárnya ablakánál (1880)

341. Kossuth tér 4.

- A már lebontott, földszintes ház tulajdonosa, Jack Frigyes 1908-as halálakor a város legidősebb „óramívese” volt. (A Jack nevet annak idején Jáknak ejtették.)
- Látszerészettel, ékszerészettel is foglalkozó cégét 1854-ben alapította. Üzlete a Fő út 10. alatt működött. Valószínűleg ott rendezte be –1865-ben nyitott – „fényképészeti műintézet”-ét is. Érdeklődési köre széles lehetett tehát, amit mutat az is, hogy 1890-ben „biztosító hajtű” nevű találmányára kapott szabadalmat.

- A tudományára büszke Jack 1875-ben a Zalai Közlöny hasábjain elég ízetlen vitába keveredett a magát reklámozó másik helyi órással. A vita egy hirdetéssel kezdődött. Konkurens melldöngető dicsekvését Jack rövid ideig tűrte, majd reagált.

Ezt, a választ és a viszontválaszokat itt közlöm, mert jellemzőknek érzem az idősakra, ráadásul azt is jelzi, hogy Jack nem (sem?) volt ekkoriban még feltétlen híve a gépesítésnek.

Megjegyzések:

Némelyik mondatot elviselhetetlen hossza miatt kénytelen voltam rövidebbekre osztani. Három helyen zárójelek között, dőlt betűvel, csillaggal leírtam azt a változatot, amely – szerintem – az eredeti szándékot tükrözné, illetve a német mondat fordítását.

Nem változtattam viszont a szöveg eredeti fogalmazásán, írásmódján, bár az helyenként zavaró lehet.

200 frt fogadásul!

Minden Zala-, Vas-, Somogy-, Fehér- és Tolnamegyei, de kiváltképp a nagykanizsaiakat kivéve órásokat és öreg művészeket ezennel felhívom és tudomásukra adom, miszerint ha a tisztelt urak közül valaki azt a munkát és művészetet egy órán képes előállítani oly pontossággal, számítással és csínnal, mint alulírt és azon gépeket képes felmutatni, melyek az óra készítéséhez okvetlen szükségesek, (**amelyekkel?*) az óra művészetben egy perc alatt képes készíteni annyit, mint azok nélkül 4 óra lefolyása alatt, úgy alulírt kötelezi magát a vállalkozónak 200 frtot fizetni. Díjjal (**fizetni díjként?*), ki e tekintetben legyőzni fogja és kérném az érdekelteket minél előbb magukat, ha kedvük támadna fogadni, nálam jelenteni.

Nagy-Kanizsán, január 6.

Kopfmahler Károly
óraművész.

(A hirdetés többször is megjelent, szövege némileg módosult, tapintatosabbá azonban nem vált.)

Válasz a 2000 forint fogadásra.

Részemről emlékezem, hogy Nagy-Kanizsán egy Kopfmahler Károly nevezetű órásczég volt, de ez megszűnt és most Kopfmahler A. nevezetű czég létezik csak, hihetőleg az előbbi czégtulajdonosunk neje; annál nagyobb tehát meglepetésem, hogy Kopfmahler K. ismét phönix-módon életre kapott és pedig annyira összeszedte magát, hogy angol lord módon fölfogadásra hívja föl minden Dunántúli órásokat 200 frtot ígervén annak, ki oly gyorsan és oly jól tudna munkát elkészíteni, mint ő.

No, ez új neme a szédelgésnek, mit talán csakis a túlvilágon tanulhatni! Nincsen szándékomban véleményt adni ezen nagyszerű szájhős művészeti tudománya fölött, de még kevésbé volna hajlamom vele vetélykedni vagy valami polémiába bocsátkozni, de el nem mulaszthatom az igazság kedvéért és a tiszt. közönség tájékoztatására a következő tényeket a nagyszerű bűvész leleplezésére felsorolni.

Aki K. K. úr tudománya fölött fölvilágosítást kívánna, szíveskedjék a Nagy-Kanizsa városának tettes előljáróságánál megtudni, miért volt az illető ott oly számtalanszor bevádolva, vajjon tudománya vagy tudatlansága miatt.

Miért volt kénytelen a városi előljáróság a városi órákat kezelése alul elvenni, és meg fogja hallani, hogy a városi toronyórák, melyek oly jó állapotban voltak, hogy

legalább is 10 évig költség mentesek lehettek volna, most cigánymódon drótozottak, foltozottak, hogy alig haszonvehetők, miről minden szakértő meggyőződhetik most, mielőtt kijavíttatnak. **Miért is polgári kötelességemnek tartom a tekint. elöljáróságot tisztelettel felhívni, méltóztatnék az órákat megbecsültetni!** és az általa ejtett kárt rajta megvétetni.

Mi Kopfmahler Károly úr ügyességét és tudományát az órás művészetben illeti, visszaemlékszem, hogy néhány évvel ezelőtt munkába állott nálam, de csak pár óráig, minthogy nem lehetett semmire használnom. Nevetséges volna tehát tőlem vele munkára kiállanom.

Ami pedig a tőle felhozott gépeket illeti, arról nincsen ugyan tudomásom, úgy hiszem a gép munkája nem is lehet a művésznek dicsérete; de miképp is szolgálhatnának gépek az olyan művésznek dicséretére, ki azokkal bánni nem tud. Egyébiránt azt tartja a régi közmondás: „A munka dicséri a művészt” és ha nem is volnának nekem – vagy talán sehol – oly nagy dicséretre méltó gépek, azt minden túlbecsülés nélkül merem állítani és bebizonyítja az én jó hírben álló üzletem, hogy gépész nélkül is képes vagyok egy t. c. munkaadó közönségnek megelégedését kiérdemelni.

Vége kijelentem, hogy én csakis a kihívásnak szándékoztam ezzel megfelelni és nem fogok többé ezen ügyben sem polemizálni, sem válaszolni és előre visszautasítom minden netalán ellenem felhozandó vagy reám vonatkozó sérelmeket.

Már a kis gyermekek is megtanulják a verset:

„Aki magát igen nagyra tartja,
Annak fejét nem nagy elme lakja.”

A nagy-kanizsai órák nevében:

Jack Frigyes
remekült óraművész.

Hirdetmény.
Jack Frigyes,
a remekült óraművésznek!

Előre gondoltam, hogy nagyon magasan lóg a szöllő és eszerint nagyon savanyú, az egyszeri róka állítása szerint és igaza van - a szöllő savanyú.

Igaz, Kopfmahler Károly órásczég volt és jelenleg Kopfmahler A. nevezetű czég létezik, de Kopfmahler Károly óraművész vezetése alatt.

Ami a 200 frtot illeti, Kopfmahler A. kész letenni azon bizonyos összeget, ha valaki a felhívott órák közül fogadni merne. De savanyú a szőlő.

Az úr azt mondja, hogy a gépek segélyével készített gyors munka szédelgés és czélt nem érő és hogy azt csak a túlvilágon tanulhatni meg; igaza van, az urak csak akkor fognak gyorsan és jól dolgozni, majd mikor a túlvilágon azt meg fogják tanulni, eszerint bátorkodom szerény ajánlatomat tenni, hogy minél előbb a nevezett világrésszel érintkezzenek, akkor talán nem lesz oly savanyú a szőlő.

Szájhősiességgel leszek vádolva.

Kell-e annál nagyobb szájhős, mint aki oly szemtelenül mer hazudni, mint Jack Frigyes úr, ki azt meri állítani, hogy én ezelőtt néhány évvel tőle kértem volna munkát és azt elfogadni nem mertem, vagy nem tudtam. Jegyezze meg az úr magának, hogy egy kontártól egy Kopfmahler Károly soha munkát nem kért, és kérni nem fog, tanúságul merem állítani Marienczeller udvari órást Bécsben, Braunschwettert Szegeden, Térfi Antalt Pesten, Polátzek Ignácot Pesten, Schleich és Mark urakat Dresdában, Blätterbauert Pécsen és újra Marienczellert Bécsben, ahol mindig huzamosb ideig munkában levém és elég alkalmam lévén az óraművészettel közelébb megismerkedni úgy annyira, hogy nem kell a túlvilágra mennem annak megszerzéséért.

És ha kontárságának ellenkezőjét merte volna bizonyítani, úgy nem mélyedett volna oly mélyen a polémiába, hanem azt mondta volna: elfogadom, mi azon munka? Jah, de savanyú a szőlő.

Térjünk a toronyórákra! Ezelőtt három évvel azért vétettek el azok Reich Gottfried órás úrtól, mert nem jól jártak, én tőlem pedig azok nem vétettek el, mert önkényt adtam át őket, mert meggyőződtem, hogy nem lehet az órákat a város egy bizonyos előljárójának az órája szerint igazítani.

Térjünk az úr tudományára és remekére! Az úr remekült, igaz, de minő remek volt az, az Úr nem is teremtett olyan szörnyet, mint aminő az lett volna, ha saját maga készítette volna. Tudtommal úgy készítették egy mű, mint például egy óra, több órás ellenőrzése mellett és ki volt az úrnak remek készítésénél jelen? Talán édes apja – no meg talán a Szent Péter, ha a szobában egy keretben kép gyanánt volt, de ezek nem, mert az amint délelőtt a postán a remek megérkezett, délután az bemutatott az órásoknak és készen volt a remek.

Figyelmeztetem továbbá az urat, mielőtt szenvedéllyé vált volna ezen tette, a zsebórákból a köveket ki nem szedni, mert az fából vaskarika, mikor a kő helyett réz lesz pótolva; (Die ist eine künstlich Pfuzcherei) (**Ez a művészi kontárság*) és ha netalán állításomat kétségbe vonja, be tudom 9 darab zsebórán bizonyítani és azok tulajdonosával és saját segédjével, ki, midőn kérdém tőle, ki csinálja e vaskarikát,

azt mondá, Jack úr. Jah, nem hiába savanyú a szőlő. Azon 9 darab óra tulajdonosát szembe tudom állítani bármikor.

Tehát felkérem 1-ör többet szemtelenül nem hazudni,

2-or nem kontárságát bebizonyítani,

3-or minél előbb a túlvilágba átrándulni és azon tudományt megszerezni és akkor - talán - édes lesz a szőlő.

Vegye ezen választ mint nagy-kanizsai órák pártfogója.

Kopfmahler Károly

óraművész.”

Hirdetmény.

Jack Frigyes úrnak közlött hirdetményemben sietek azon sorokat, melyek így vannak: (Figyelmeztetem továbbá az urat, mielőtt szenvedéllé vált volna ezen tette, a zsebórákból a köveket ki nem szedni, mert az fából vaskarika, mikor a kő helyett réz lesz pótolva;) erre kiegészíteni, ahogy alantabb áll. Figyelmeztetem továbbá az urat, mielőtt szenvedéllé vált volna ezen tette, ha önhöz zsebóra javításba jön és törött kő van benne, azt ne rézzel pótolni, hanem kővel.

Nagy-Kanizsán 1875. január 21-én.

Kopfmahler Károly

óraművész.

JÓ ES OLCSO!!	
KOPFMAHLER KÁROLY,	
ÓRÁS Nagy-Kanizsán.	
<i>Ajándék legjobban félreértélt órákért, és mindenek, jól szabályozott óra v-20 értékében, egy évi járátás mellett kaplat. Születen zsebról legjobban minőségben. A cs. kir. arany- és ezüstdíjazat-kiállítás díjazásában.</i>	
Először horger drák, 4 lóca	9-12.
ugyanazk kettős felfűtél	14-16.
ugyanazk jegeszt évegget	14-16.
Valódi angol horger	16-19.
ugyanaz kettős felfűtél	18-21.
ugyanaz jegeszt évegget	17-21.
ugyanaz kettős felfűtél	20-25.
Valódi Zehmgen Remontoir hor-	
gerora, a felfűtél felhuzandó	28-33.
Arany Remontoir drák	70-80-90-100 frig.
Valódi és drágák: Remontoir drák	15 frigitól 60 frig.
Remontoir, igen jól járók, darabja	6 frig. 60 kr. 60 felfűtél
20 frig.	
Jegeszt napoként felhuzandó	10-15 frig.
minden nyolcz napban felhuzandó	19-23 frig.
ugyanaz, drák és felfűtél drák	30-40 frig.
ugyanaz, megjelölt drák és felfűtél	48-70 frig.
hővezetők	28-30 frig.
Javítások egy évi járátás mellett a legjobban csekélyen, vidéki	
megrendelésük után beküldött órák, vagy utólagos postára megküldött órák	
remontoir drák minden ad nélkül beszereltetnek. Hírs drák beszereltetnek	
lefordítanak. Minden tízen vásárolt órához egy igen csinos belső-óranyelv és	
járatás baroz ingyen adatik.	64-72

1873

•A szövegben felemlgetett „édes apa”, az 1799. december 31-én, éjfélkor született Jack Frigyes (ő is órásmester volt, bár sokszor bádogosként szerepel korabeli

iratokban és dolgozott is e minőségében) lehetett a ház építtetője, mert ő 1848-ban három telket is vásárolt az uradalomnak a Zrínyi utca déli oldalán fekvő, akkoriban kimért földjéből.

Ez volt a 25. sorszámú terület, déli szomszédja pedig a szintén megvásárolt 26. fülöpvárosi fundus (Kossuth tér 5.). A harmadik telek (30. fülöpvárosi uradalmi fundus) a tömb átellenes oldalán van, rajta a Batthyány utca 13. számú házzal. Ez az épület másik fia, Jack Ede bádogos tulajdonában volt 1918-as haláláig.

- Az idősebb Jack Frigyes a Polgári Egylet egyik alapítója, 1846-tól haláláig (1881) a Nagykanizsai Takarékpénztár igazgatósági tagja és 1852-től városi kamarás is volt.

- Az órás-dinasztia utolsó tagja (ő is Frigyes volt) fiatalon halt meg 1914-ben.

342. Kossuth tér 6.

Háttérben a ház öregebb és fiatalabb része az 1930-as években
(Elöl a tűzoltók állítják fel a csapadék mennyiségének mérésére szolgáló műszerük állványát)

- Itt állt a Sanveber-ház, amelyet 1891-ben a kivitelező Sallér Lajos terve szerint északi irányban vendéglői résszel toldatott meg Pintér Sándor, a már itt működő kocsmá tulajdonosa. (Mivel itt volt az állatvásártér, a bővítés előtt a kocsmának kerített marhaállása is volt.) Az épület a 20. század elején már Weismayer Lipót tulajdonában volt.

- 1807-es adat szerint Sanveber (a név Sanweber, Szandveber, Szanweber, Sandweber változatokban is előfordul) András rézműves (talán József apja) Piac utcán álló háza teljesen leégett. Ez a Fő út 18. számú ház helyén állott.

Sanveber József asztalos a város vezető iparosai közé tartozott. 1850-től városi tanácsos lett, elnökként, alelnökként vezette a Polgári Egyletet, harminc éven át volt a Nagykanizsai Takarékpénztár igazgatóságának tagja.

Nekrológiájában (1885) volt városbírónak nevezték, de erről további adatot nem találtam.

- Fia – szintén József – már földbirtokosként élt. A Kisfaludy és Batthyány utca sarkán álló, egyik ház volt a tulajdonában.

Az ifjabb Sanveber az első világháború idején

- Idősebb Sanveber József e háza a fülöpvárosi 27. uradalmi fundusra épült. Azt eredetileg Birkheim Alajos vette meg 1847-ben, de 1853-ban már bizonyíthatóan Sanveberé volt.

343. Kossuth tér 7.

- A házat 2007-ben bontották le.

Tulajdonosa a 19. és 20. század fordulóján Simon György szűrszabó – szakmája utolsó művelője a városban – volt.

344. Kossuth tér 9.a (képek még: Kisfaludy utca 43.)

- Az 1860-ban már létező sarokház az 1880-as években Káspár Antal tulajdonában volt. A mai kapu (kerítés) helyén állt az épület másik szárnya.

- A vén földszintes házat feltűnően alacsonyra építették, ahogy akkoriban ez általános volt a szerényebb anyagi lehetőségekkel bíró építkezők háza esetében. Az alacsnyság benyomását erősíti, hogy építése után a tér szintjét is jócskán megemelték.

345. Kossuth tér 11.

- Az épületet Kugler Antal aranyműves emeltette 1910-ben.

- Cége 1842-ben jött létre, és még a második világháború után is létezett.

346. Kossuth tér 14.

- Az épület kislakásos városi bérházként épült, 12 lakással.
Szeghalmy Bálint városi mérnök tervezte, a Horváth és Vas cég emelte 1926-ban.

- Itt volt az uradalom által kimért terület déli széle. Kaan Károly ügyvéd vásárolta meg 1847-ben. Ez lehetett a 29. fülöpvárosi fundus.

A másik, szintén általa megvett fundus (valószínűleg a 28.) a Kisfaludy utca felső részének északi oldala mentén terült el.

- A bérház felépülése előtt a telek nagyobb, beépítetlen, déli része a 15. sorszámot viselte.

A 14. számú telken álló öreg parasztházban (két szobával és egy konyhával) működtette szegényházát a város, az Ady utcai Ispita lebontása után.

A 20. század elején, a világháború előtt, amikor az intézmény már a Teleki utcába költözött a házat Fabick Tivadar városi kertész lakta. A 15. számú üres telken virágokat termelt és kereskedett azokkal.

347. Kossuth tér 16. (korábbi számozás szerint)

- A vasút mellett, a saroktelken működött – már a 19. század első felében is – az uradalom pintérsége (benne a kádár lakásával), hordókat gyártva az uradalomnak és a környék gazdáinak.

Később temetői kaszárnya néven az ingatlan is katonai célokat szolgált.

Az 1920-as évek második felében

- 1912-ben bontották le, hogy helyet adjon az épülő méntelepnek.

Annak épületegyüttese 1913-ban készült el. Terveit a szombathelyi Rauscher Miksa alkotta. A kivitelezés Bacsics és Kosák helybeli cégének munkája.

Az utcai oldalon, a vasút felőli sarkon állt a parancsnoki lakás földszintes épülete. Északi szomszédságában emeletes épület adott helyet az irodáknak, az állatorvosi és altiszti lakásoknak, a legénység termének. Az emeletes résztől keletre volt az istálló.

2005-ben bontották le a légénységi épület még létező, déli felét

A hajdani istálló (ma orvosi ügyelet)

A méntelep még létező kerítése

1913-ban az új méntelepre a palini telep személyzete költözött be; Palinba a korábban Nagyatádon működő telep került áthelyezésre.

Az új méntelep a hidegvérű lótenyésztés egyik központja lett. Működési területe Zala, Somogy, Vas megyék egészére és Baranya, Sopron, Tolna megyék egyes járásaira terjedt ki.

Az első világháború utáni Magyarország négy lótenyésztési kerületi parancsnokságának egyike Kanizsán székel.

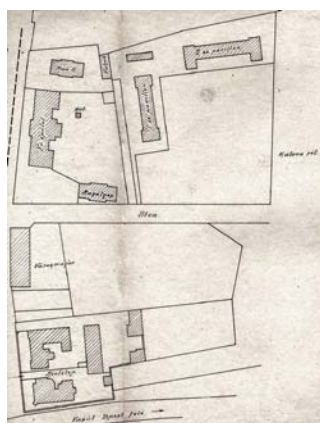

A kiváló lóápolóknak

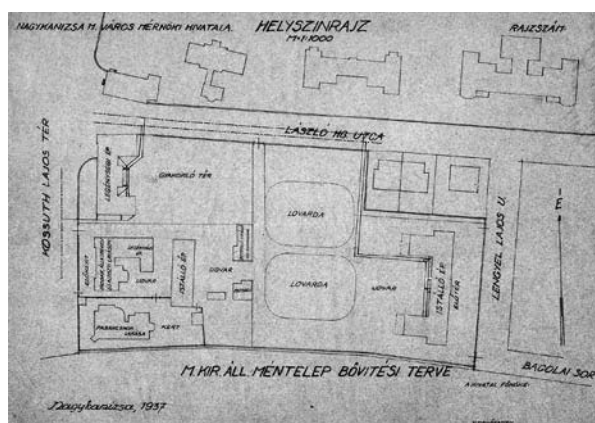

A kiváló patkolókovácsoknak

A későbbiekben, a város mérnöki hivatala 1937-es terve szerint az intézmény bővült. A kórházkápolna és az emeletes épület között készült el a földszintes legénységi épület, az istállótól keletre a kocsiszín, még keletebbre egy újabb istálló. Az új istálló nyugati oldalán, az épületek között volt a két szabadtéri lovarda a lovak futtatásához.

1921 (TGYM)

1937 (TGYM)

- A mentelep megszűnése után a kórház vette birtokba a területet. A bontások nyomán (többszöri átalakításokkal) mára csupán a hajdani istálló (most orvosi ügyelet) és a mai mentőállomás (hajdan kocsiszín) épülete maradt meg. Eredeti, 1913-as viszont a kerítés, amelynek fém részeit Kohn Samu és Heizer Jenő készítette.

348. Kossuth tér 17. (korábbi számozás szerint)

- A Kisfaludy utca vonalában megyei tulajdonban volt a korábban katonai kórházként, az 1860-as években már katonai ruharaktárként használt épület.

- 1848 nyarán ebben és a szomszédos uradalmi épületekben kórházat rendeztek be a honvédsereg számára. A házak padlásain pedig töltényeket készítettek ugyancsak nekik.

1868-ban a város megvásárolta. Az Ispitát helyettesítő kórházként akarták használni, de e helyett új kórházat húztak fel 1885-re a szomszédban.

- Utcanyitás szándékával bontották le 1926-ban. Ekkoriban már városi istállóként használták.

349. Kossuth tér 18. (korábbi számozás szerint)

(Kórházkápolna*)

- Nagyjából a Kórházkápolna helyén volt az 1860-as években az erdészeti hivatal és a városi erdész zsúptetős háza.

Utóbbit „városi fővadászlak” néven is emlegették. (A városnak a 19. század közepén 4000 holdnyi erdeje volt.)

- A háznak volt lakója (az 1870-es évekből származó adat szerint) Botfi (Stockhoffer) Károly (1812-1904), 1850-től városi erdőmester. 1852-től 1862-ig városi kamarás (pénztárnok) is volt.

Fia, Botfy (Botfi) Lajos ugyan Zalaszentgróton született 1847-ben, de Kanizsán járt gimnáziumba. 1895-ben lett Zalaegerszeg polgármestere. 1900-as haláláig vezette a várost.

1900 körül

A 20. század első évtizedében

A kápolna építése előtt

1961-ben

- Az említett házakat északról nagyobb városi telek határolta.
A két telken épült fel 1885-re a város új kórháza 82 ágygal. A mai belgyógyászati épület helyén volt az egyemeletes főépület, tetején harangtoronnyal. Hencz Antal tervei szerint épült. A Hirschl–Bachrach cég kivitelezte.
- Megnyitásakor a helyi újság részletesen leírta az intézmény egységeit.
A főépülettől délre, de hátrébb állt a fertőző betegeknek szánt pavilon 12 ágygal. Északra, a másik pavilonban volt a mosókonyha, a fertőtlenítő helyiség és a halottas kamra. Ezek földszintes építmények voltak.

Kisgyerek vizsgálata (1887)

A főépületben a betegszobák, a műtő, az ápolónők lakásai, az irodák, a fürdő voltak és az épület déli végén a szobányi kápolna. A pincében (ma már csak ez létezik) működött a konyha, amelyet étellift kötött össze a felsőbb szintekkel. A kórházban vezetékes vízellátás is volt. A vizet kútból nyerték. Az intézménynek összesen 82 ágya volt. A betegeket négy apáca látta el.

Kórházi terem (1890)

Ekkor készült az időközben felújított, öntöttvas kerítés is.

- Az épületben létesített kis kápolna oltárát gróf Zichy Aladár tirol mesterekkel készítette. Az alkotásban felhasználták az ugyanakkor lebontott, Ispitához tartozó kápolnából származó – szoborral kombinált – Szent Márton képet. Az oltár közepére Immaculata (Szent Szűz) szobra került. Két oldalán Szent József és Paulai Szent Vince szobra állt. Az oltár 1932-ben került át az új, különálló kápolnába.
- A csúcsán keresztet hordó harangtorony eredetileg valóban torony volt. 1887-ben készült harangját Máninger József helyi esztergályos, bagolai hegybíró (a város 1844 és 1847 közötti kamarását is így hívták, aki kocsmáros, városi szegény-atya is volt) ajándékozta 1889-ben. Az adományozó 1888-ban a kisbagolai szőlőhegyen állította fel, de onnan a gazdák eltávolították vele, mert a harangon rajta volt készítettője neve.

A kisbagolai harangláb manapság

E harang sem élte túl az első világháborút. Így gyűjtésből, 1922-ben új harangot helyeztek el a toronyba. Azt 124 kilogrammal, a budapesti Ecclesia Harangművek öntötte.

1926-ban a rogyadozó tornyot lebontották, annak csak elülső falából hagytak meg egy darabot. Így a harangnak egy haranglábát kellett építeni. Ez azonban a Kórházkápolna felépülése után is ott állt annak északi oldalán, mert abba másik harang került.

- Sajnos, az új intézményről gyorsan kiderült, hogy kicsi. A helyhiányt fokozta az épület célszerűtlen kialakítása: a méretével impozáns lépcsőház, a széles folyosók mellett kevés hely maradt a betegek és a személyzet számára.

1909-ben már arról számolt be a helyi lap, hogy 200 beteget ápolnak a kórházban, ahol csak 116 ágy van. Egyes ágyakra valóban két beteget fektettek, de voltak sokak, akiknek így sem jutott normális fekvőhely. Ők csak a földön kaphattak helyet: esetenként hármójuknak tudtak biztosítani két egymás mellé rakott szalmazsákot.

A betegeket nem tudták az elvárható módon szétválasztani: ugyanabban a teremben voltak lábadozók, haldoklók, tébécések és más fertőző betegségben szenvedők, szülés előtt álló, vajúdo asszonyok, újszülöttek.

Csak az elmebetegeket tudták elkülöníteni. Ebben sem volt köszönet, mert nekik a pince jutott.

Ekkoriban kilenc fiatal apáca gondozta a betegeket. Mindannyian az épület két apró szobájában voltak elhelyezve. Nem ritkán maguk is fertőzések áldozatai lettek.

A parkban álló szobor állításának időpontját nem ismerem

•1914-ben bővítették a kórházat egy két teremből álló, 24 ágyas fertőzőosztállyal. A földszintes épületet Székely Nándor városi mérnök tervezte, Fatér Mihály kivitelezte.

Ekkor készült egy külön épület a prospektúrának is.

Egy év múlva újabb hasonló épület készült el. Ide is a fertőző betegeket helyezték el, de úgy, hogy a későbbiekben majd tüdőbetegek kerülnek a helyükre. Ekkor is Székely volt a tervező, de a keszthelyi Berényi Béla cége emelte.

Még áll a harangláb

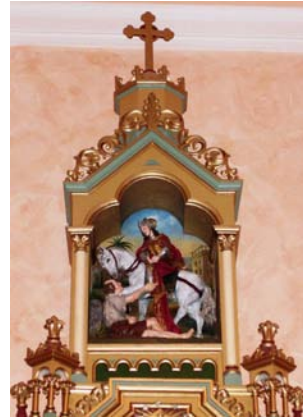
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Az oltár 1945 előtt

•A kórház akkori telkének délnyugati sarkában közadakozásból, a város és a Népjóléti Minisztérium támogatásával épült meg a kórház önálló kápolnája. 1932-ben szentelték fel Szent Márton tiszteletére. Terveit Vécsey Barnabás városi mérnök készítette. Kivitelezője Kalmár Zoltán építési vállalkozó volt.

•Ólomkeretes, színes, adakozók által finanszírozott ablakai Palka József üvegfestő mester műhelyében készültek.

A helyi sajtó egy részük témáját fel is sorolta: Szent Imre, Szent Erzsébet, Boldog Mária Lujza, a Csodás Érem, Szent István, az isteni Bárány, a három erény szimbóluma volt ábrázolva egy-egy ablakon.

A második világháborúban erősen sérült ablakokból mára három lelhető fel a múzeumban.

Oldalra Lisieuxi Szent Teréz szobrát állították.

A kórusra egy harmónium került.

120 kilogrammos harangja az első világháború idején Lengyelországból került a városba. A nagykanizsai 6. gyalogezred tisztikara adományozta.

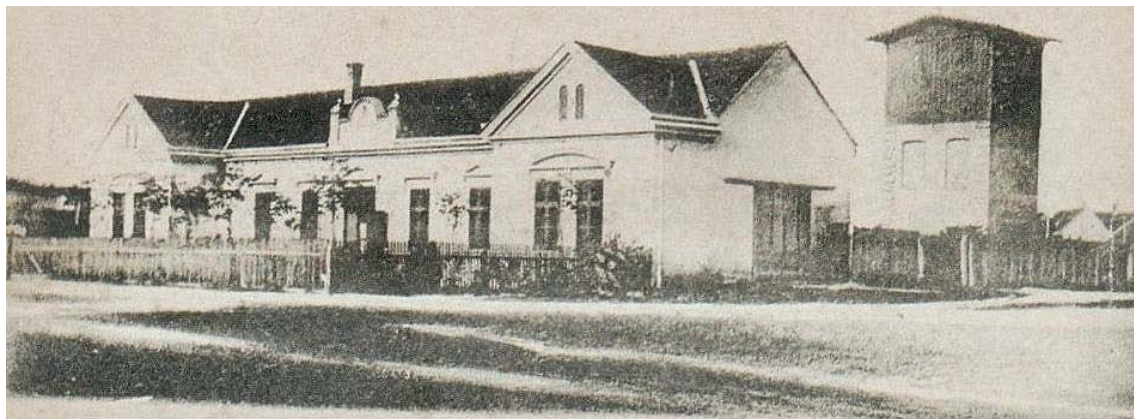
•Pete Zsolt, a kápolna jelenlegi gondnoka tájékoztatót úgy, hogy e harang még az 1930-as években a Katonarétre került (akkor Kápolna, ma Táncsics térre), majd a háború után kialakított sánci templom tornyába.

Itt tehát, ma már másik harang van, amely adatairól nem tudok semmit. Akár az Ecclesia Harangművek korábban haranlára állított harangja is lehet.

350. Kossuth tér 22., 23., 24. és 25.

•A tér belső részén, szemben a jelenlegi Kossuth tér 6. számú házzal – megyei tulajdonban – egy katonai lisztraktár hosszú épülete volt a 19. század közepén. 1868-ban vásárolta meg a város katonai raktár céljára. Ez volt a tér 25. számú háza. Tőle északnyugati irányban még három ház állt akkoriban. A középső (23. szám) – 1915-ös haláláig – Benkő Ferenc borbély tulajdona volt.

Benkő arról volt nevezetes, hogy üzlete ugyan sohasem volt, de ő volt a helyi előkelőségek házi borbélyja. Így aztán mégiscsak kisebb vagyont tudott szerezni.

1900

1905

A laktanya 1934-es állapota maketten

•A raktár épületét építtették át Sallér Lajossal (1893-ig, 22 éven át a tűzoltók főparancsnoka is volt) 1893-ra a tűzoltók új laktanyájává. (Ebben az évben Knortzer György lett az Önkéntes Tűzoltó Testület főparancsnoka.)

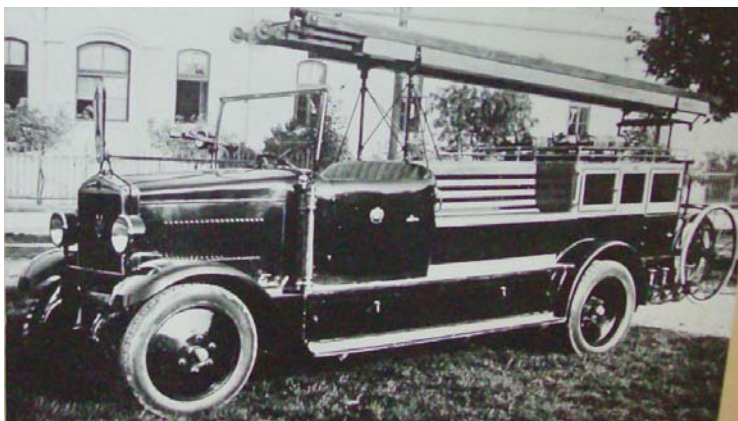
1904

Az egyesület vezetősége 1904-ben
(Az asztal mögött Lengyel Lajos főjegyző ül. Jobbján Knortzer György.)

•1922-ben nyerték el a tűzoltók (és mentők) a várostól véglegesen a hivatalos státuszt. Ekkor – fennállásuk 50. évfordulóján – helyezték el az őrtorony (ezt 1893-ban kezdték építeni) tanácstermében négy, korábban, kötelességük teljesítése közben meghalt bajtársuk szobrát.

1929-ben érkezett meg a városba az első piros autóra szerelt tűzoltófecskendő.

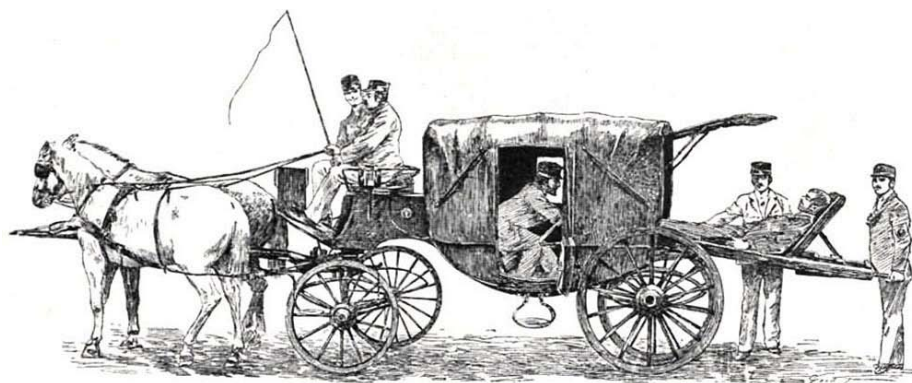

A város első tűzoltóautója

1932-től a város a tűzoltókkal működtette a mértékhitelesítő állomást. A hordóhitelesítéshez ekkor egy új, udvari épületet húztak fel.

1934-ben 17 méteres mászó-tornyot építettek.

•Ugyancsak 1922-ben avatták itt fel az újjászervezett „mentőosztály”-t, amely még 1894-ben alakult az egyleten belül.

A korszak mentőkocsija (1891)

A helyi mentők 1904-ben

A mentők 1927-ben kapták az első gépkocsijukat, addig lovas kocsikat használtak.

Mentők az 1920-as évek elején

Mentők 1929-ben
(A háttérben látszik a kórház főépületének bővítése.)

•1937 és 1939 között a város – a tűzoltóság terjeszkedéséhez – sorra kisajátította az előbb említett három házat (akkor Kossuth tér 22., 23. és 24.), de az északi (Kossuth tér 22.) helyére 1940-ben a Széchenyi téri mázsaházat költöztették.

1937

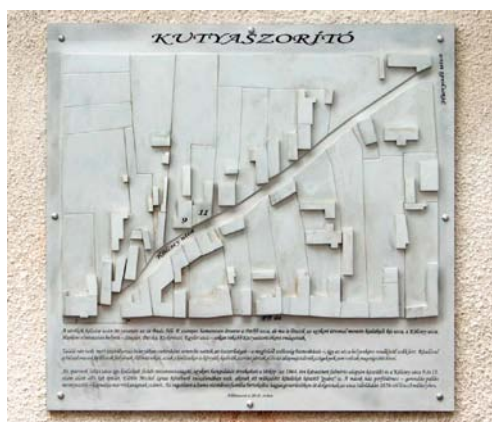
•A tűzoltóság mai, második világháború után emelt épülete (1952-től használja a tűzoltóság azt) és területe a bekezdésben érintett terület egészét elfoglalják. A főépület meglepetést tartogat az érdeklődőknek. A helyi tűzoltás történetét feldolgozó kiállítás gazdag anyaga tekinthető ott meg.

A mentők 1953-ban lettek önállósítva és költöztek a Bagolai sorra, ahol ma is vannak.

351. Kölcsey utca

- A város legrégebben kialakult utcái közé tartozik. Makoviczky Gyula feltételezése szerint a törökök távozása után (amikor utcák itt még nem léteztek) itt ágazott el a Pécs, illetve a Buda felé vezető út. Utóbbi mentén települt az utca, bár szerepét hamarosan átvette a jelenlegi Petőfi utca.
- A Kölcsey utcát a 18. század közepén Szeglet utcának nevezték, később Patika, Kiskereszt (lásd a Hunyadi utca korábbi nevét), Egylet neveken emlegették. Az utca 1873-ban kapta mai nevét.
- Legtalálhatóbb talán nem hivatalos neve, a „Kutyaszorító” volt. Főleg az utca északi oldalán voltak annak vonalvezetésével nem törődő építkezések; a homlokzat ritkán lett párhuzamos az utcával, így az helyenként nem szűk, hanem rendkívül szűk lett.

A „Kutyaszorító” emlékét őrző domborműves térkép a 9. számú ház falán

A Czenek-ház (Deák tér 14.) és az utca északi oldalának eleje 1953-ban (TGYM)

- A déli oldal telkei (kivéve a Hunyadi utca mentén levőket) eredetileg a Deák térig (Fő útig) nyúltak és egy gazdájuk is volt. Így a páros házszámú épületek adatairól a megfelelő Deák téri, Fő úti háznál írok.

- Megjegyzem, hogy az új utcanevek nagyon lassan mentek át a köztudatba. Talán oka volt ennek az is, hogy a nevek csak elvétve voltak kitáblázva a városban. 1900-ban (akkor is egy sor utca kapott új nevet) egy Szombathelyről városunkba látogató személy – témába vágó – levelét közölte a Zalai Közlöny. Íme, az írás rövidített (a levélből kihagytam a város fiákerjeivel foglalkozó részeket) változata.

Merre van a Kölcsey utca?

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Emlékezetemben még tisztán él a hely, hol ifjúságomnak legszebb éveit töltöttem. 25 éve annak, hogy befejeztem Nagy-Kanizsán tanulmányaimat és evvel egy negyed évszázadra terjedő búcsút vettem városuktól.

Ezen hosszú távollét után végre húsvét vasárnapján eljöttem Kanizsára.

A Koronába szálltam. Miután jóízűen elköltöttem ebédemet, kávéházba mentem, majd pedig a korzóra sétálni. Itt eszembe jutott, hogy az én régi szállásadóm még életben van, valamint arra is emlékszem, hogy fia az elmúlt évben említette Pesten, hogy a Kölcsey utcában lakik.

No, ezt jó lesz meglátogatni!

Odamegyek a sarki rendőrhöz:

„Merre van, kérem a Kölcsey utca?” kérdem tőle.

„Kölcsey utca? ... Nem tudom!” feleli.

No, ez szép, ha még ez sem tudja! gondoltam magamban. Tovább sétálok és egy csoportot látok, melyből egy levélhordó bontakozik ki. Odamegyek hozzá és kérdelem tőle:

„Kedves barátom! Nem tudná, kérem nekem megmondani, hogy merre van a Kölcsey utca?”

„Ja! Das was i nit!”* feleli.

Pech! gondoltam magamban. Öt évig voltam nála ellátásban, most mégsem látogathatom. Ha megtudja, bizonyára megharagszik érte!

Így tehát, kénytelen vagyok sétálni. Még pedig, én is arra mentem, merre a többség. A vasút felé, ahol keresztülmentem az „alagúton”.

Bárcsak ne mentem volna keresztül!**

Ezen azonban mégis szerencsésen keresztüllestem.

Mentem tovább. Megnéztem a tárházakat, majd eljutottam Kanizsa egyik legszebb utcájába, melyet, mint még emlékeztem reá, Csengery utcának nevezünk.

Utcajelző táblát azonban nem találtam. Az utca első pillanatra elég csinos, csupán akkor vettem észre, hogy ez az utca sem különbözik Kanizsa egyéb utcáitól, mikor egy volt iskolatársam kiáltja át a másik sorról:

„Szervusz, Lajos!”

Megállok és látom, hogy szegény kollégámnak, a velem való találkozás végett be kellett piszkítani, sárosni lakkcipőjét, mert a Csengery utcában, két oldalt a járda és a kocs út között két méter szélességű *sárszalag* húzódik végig, melyen keresztül kellett szegény Vilmos barátomnak úszni.

Örültünk egymásnak, majd elváltunk, én pedig folytattam utamat.

Az utcasarokra érve, felnéztem a házakra, hogy megtudjam, most milyen utcák ágaznak el innét. Hát, legnagyobb meglepetésemre nem találtam utcajelzőt, csupán néhány házon látható világosan a biztosító társaság táblája*** mellett egy-egy házszámjelző. Ezen azonban az idegen nem tud eligazodni, mert ha tudtam is volna valamikor a volt szállásadóm házszámát, akkor sem találtam volna meg, mert ki tud *azonkon a tört számokon eligazodni*.****

Amint így gondolkozom, eszembe jut, hogy ezen utcát még az én időmben Fürdő utcának hívták, mert benne gőzfürdő van.

A másik utcának a nevére, mely elágazik nem emlékeztem, odamegyek azon reményben, hogy ott majd találok utcajelzőt. Azonban, a legnagyobb sajnálatomra kellett konstatálnom, hogy mikor a házat újra festették, vele együtt az utcajelzőt is befestették.

Csak most kezd lekopni a házról a festék, és ha valaki megerőlteti szemeit, akkor a következő betűket veheti ki:

K f dy-utca,
amiből arra lehet következtetni, hogy ez Kisfaludy utca, hogy azonban melyik
Kisfaludy nevéről, az már a mérnöki hivatal titka.

Tovább, találtam balra egy másik mellékutcát a következő felirattal:

NFő-tér

Utca.

Ilyen elnevezést igazán még sohasem hallottam. Azt tudom, hogy itt óvoda is van,
tehát ez bizonyára Óvoda utca lesz, gondoltam magamban. Ezt a nevet azonban
csak én gondoltam ki, jó lenne elmenni a másik utcasarokra, ott majd talán
megtudhatom ezen utca nevét.

Meglepődtem!!

Nemzetiszínű tábla jelzi, hogy

Nádor utca.

Ez bizonyára a háztulajdonos hazafiságából telik ki, mert miért tenne a város épp
ezen utcával kivételt. Amely véleményemet megerősítette az ugyanazon házon
lévő, hasonló kiállítású tábla, mely azt mondja, hogy

Kazinczy-utca.

Visszafordultam, hogy folytassam utamat. Eljutottam a Nagykanizsai
Takarékpénztárhoz.

Itt már csak bizonyára találkozom utcajelzővel!?

Volt is, de csak egy!

Talán, ha nem lenne, még sokkal jobb volna!

„Deák-tér”, jelzi a tábla, azonban elég elhibázottan, mert a tábla keze a korzó felé
mutat. Értelmezze ezt mindenki úgy, hogy neki tetszik! Most elkezdtem
következtetni.

Ez a tábla bizonyára, dacára annak, hogy a keze meg van fordítva, mégis a
templom felé menő utat jelzi. Azonban, egész jogos valakinek azon állítása is, hogy
ez a korzót jelzi, mert ezt máshol tábla nem jelöli, a „Deák-tér” keze pedig a korzó
felé fordul.

Rövid séta után megvacsoráltam és betértem a „Központ”, majd pedig az „Otthon”
kávéházakba.

Itt csak bámultam!!

Fiatal kereskedősegekből összeállított kártya-kompániát láttam.

Megelégteltem a sok jót és a vasútra hajtvá felültem a 12 óra 45 perckor Bécs felé
menő személyvonatra, hogy Szombathelyre utazzam.

Amint kiszálltam a vonatból, felültem a villanyosra és bementem a városba. A
városház-palota előtt kiszálltam és miután tudtam a házszámot, egyenesen
betaláltam nagybácsimhoz.

Remélem, hogy a további huszonöt éves találkozás már kellemesebb lesz, és talán már akkor lesznek utcajelző táblák, rendes házszámok, sőt, ha szállásadóm még életben lesz és a Kölcsey utcában fog lakni, akkor biztosan azt is meg fogom találni.

Csodálom, hogy Szombathelyen jobban ismerik Nagy-Kanizsát, mint Kanizsán, mert itt meg tudták mondani, hogy a Kölcsey utcát úgy kellett volna kérdeznem: „Hol van a Kiskereszt utca?”

Ezek után maradok a tisztelt szerkesztő úrnak alázatos szolgája
Szombathely, 1900. ápr. 18.

Komáromy Lajos

* „Ja! Das weiß ich nicht!” Azaz: „Nos! Azt nem tudom!”

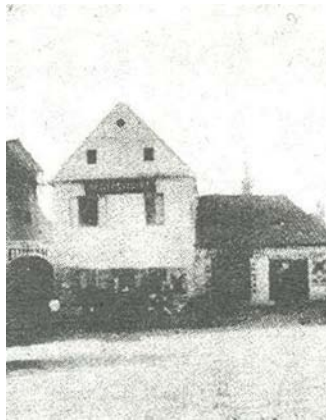
** Már akkor is?

*** Magyar-Francia Biztosító Társaság.

**** Gyanítom, hogy az említett tört jellegű házszámok a helyieknek sem mondtak sokat.

Például, ami ma a Kinizsi utca 6. szám, az hajdanán, hivatalosan a „Kinizsi utca 1025/919 népsorszám” megnevezést bírta.

352. Kölcsey utca 1.

Jobbra a Fasciatti-ház az 1920-as évek második felében

•A közelben cukrászdát működtető Fasciatti Bertalan (1880-ban halt meg), majd özvegye háza állt itt. Az épület adott helyet az 1852-ben alapított Halvax-féle kalapos-műhelynek, amelyet 1905-től modern üzemként működtetett tovább Halvax Károly (Halvax József polgármester testvére) és fia, Frigyes.

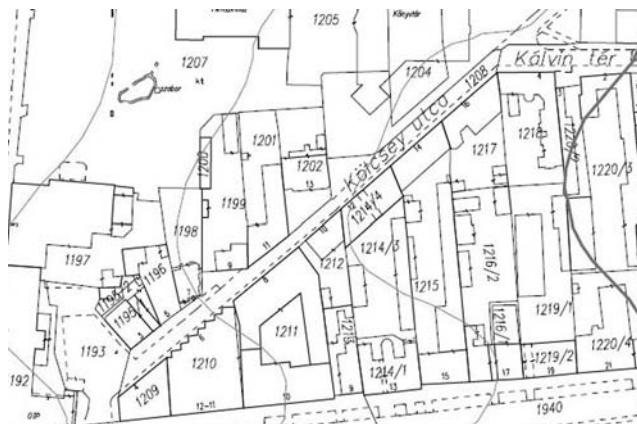
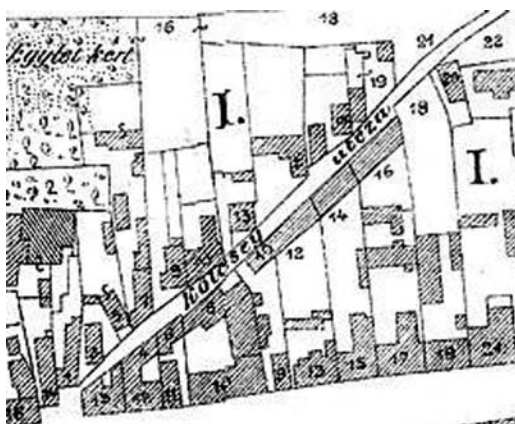

1896

1918-ban a ház az Ipartestület tulajdonába került.

Kölcsey utca 2.

•Korábban a Bayer-ház a Deák tér 13. mellett a Kölcsey utca 2. házszaómot viselte. Ma ugyanez Kölcsey utca 4.

Az utca számozása 1901-ben és ma

353. Kölcsey utca 3.

•Ma dr. Haiszer János fogorvosnak az 1920-as években épített háza van itt. Tervezője, kivitelezője a Horváth és Vas cég volt.
•A helyén állt épület 1733-ban épült, 1919-ben összeomlott.

Kölcsey utca 4. (egyben: Deák tér 13.)

- Lásd: Deák tér 13.

Kölcsey utca 6.

- Lásd: Deák tér 11-12.

354. Kölcsey utca 7.

- A már lebontott ház Csemits Károly csizmadiáié volt.
Tőle veje, Miltényi (Miltenberger) Sándor cipész örökölte, aki 1877-ben alapította műhelyét és üzletét.

Szamos kitüniesés
jó munkáért.

Miltényi Sándor
cipőszester
NAGY-KANIZSÁN
Városház mellett.
Alapított 1877.

Megnagyobbított üzlethelyiségemben állandóan **nay**
raktárt tartok
saját készítményű mindenféle
uri-, női- és gyermekcipőkből.

Raktáramra készített cipők épp oly gondtal készülnek, mint a megrendelt cipők és áruimmal versenyzek a gyárilag készült silány kivitelű és minőségű cipők áruival.

Megrendelésre készítek beteg lábakra orthoped-cipőket és minden e szakra vágó különlegességet.

Megrendelésre készülő cipők a legrövidebb idő alatt készülnek.

Váráról mérték kedélyben elegendő egy vicieli lábbeli beállítás.
A n. érd. közönséget pontos és jó kiszolgálásról biztosítva teljes listáimmal

MILTÉNYI SÁNDOR
cipőszester.

1902

A MILTÉNYI-cipő minden más cipőnél jobb, a láb anatómiájának megfelelően készült, kizárólag kézi munka, elegáns kiállításban, tartósságban utófértelen. Biztos felépés, kényelmes járás.

Készítünk minden fajta orthopédikus és különleges cipőket és lábbeliket. Ezen rajzokon bemutatluk a heges és heigetlen lábbeli utcai közúti különbséget. Amerikai, angol, francia és minden divatos formában raklárban és megrendelésre.

Üldös lábbeli, előzetes láb. MILTÉNYI-cipő, egyszemélyes láb. Üldös lábbeli, nehézség járta. MILTÉNYI-cipő, kényelmes járta. Üldös lábbeli, fáras láb. MILTÉNYI-cipő, helyes láb.

Miltényi Sándor és Fia
Minisztériumi elismerés. Királyi elismerés.
Számos kiállításban kitüntetve.
— Üzletalapítás 1877. —

1908

A vállalkozást 1908-tól fiával, Gyulával társulva működtette tovább.

Ne használjon mást, mint csak
„MILTÉNYI” cipőkenőcsöt
cipői tisztításához, mert

Magyar gyártmány!
Jóságban felülmúlja a legjobb angol kenőcsöket is. A cipőnek szép fényt ad és a bőrt megtartja eredeti színében. Nem fogja meg a ruházatot. Mindig megmarad friss állapotban.

1907

Miért vesz géppel varrott gyári cipőt,
mikor már meggyőződött arról, hogy a
kézi munka legyen a gyári cipő.

Miltényi-cipő
kézi munka, elegáns kiállításban, tartósságban utófértelen.

Biztos fellépés, kényelmes járás, a láb anatómiájának megfelelően készült, minden divatos formában raklárban és megrendelésre. Minden pár kézimunka, saját készítmény.

Óriási választékban raklárban.

Mértékli egy vicieli cipő
— is elég —
Aranygát legyen

Miltényi Sándor és Fia üzletében, Nagykanizsán,
a városházban.

1909

Eötvös tér 3. alatti üzemük fokozatosan erősödött: 1910-ben 35 munkással dolgozott.

- Az 1860-as években még Hajmási-háznak nevezték az épületet. Hajmási Csemit apósa volt. Övé volt a Hajmási-rét is.

A „rét” az Ördög-árok déli oldalán húzódott, széle csaknem a Királyi Pál utca vonalára esett. A Hunyadi utcától (azt a részét akkor még nem építették be) a Kinizsi utca házainak telkéig ért.

A 19. század közepén, amikor még nem létezett a Sugár út, a diákok kedves labdázó helye volt. Akkoriban a labdázás még tömör gumilabdákkal történt és nem a mai focizást jelentette.

Kölcsey utca 8.

- Lásd: Deák tér 10.

A korábban földszintes ház ma

355. Kölcsey utca 9. és 11.

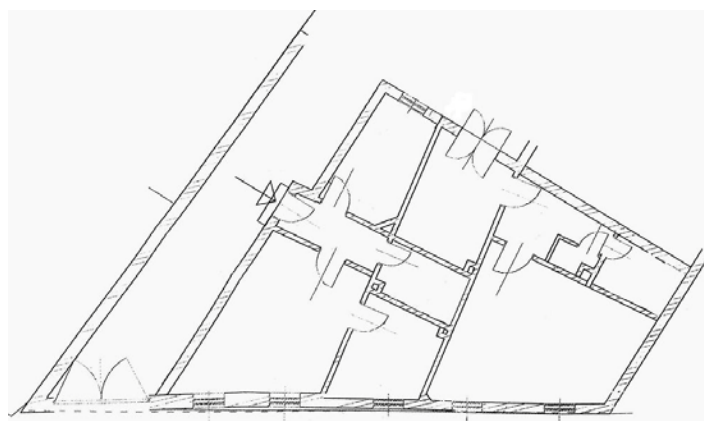
- A még létező régi házak érzékeltek az utca beépítésének hajdani módját.

Kölcsey utca 9.

A pórfödémes kapualj

Kölcsey utca 11.

(A ház utcai szárnyának szabálytalan alakja igencsak furcsa alaprajzú helyiségeket eredményez.)

- Michel Ignácnak a 9. szám alatt, saját házában volt köteleket készítő „gyára”. Ezt 1825-ben kezdte működtetni Kanizsán, majd egy ideig Kiskanizsán volt a műhelye.

1860-ban az uradalmi iratokban, mint a kanizsai vámút bérlője szerepel.
1863-tól dolgozott e házban.

MICHEL IGNÁ CZ

kötélgyártó N.-Kanizsán.

Tisztelettel jelenti a nagy érdemű közönségnek, hogy ő kötélgyártó, mely 1825 óta Nagy-Kanizsán főnáll, és egy ideig Kis-Kanizsán létezett ismét Nagy-Kanizsára visszahelyezé; gyártása oly szerencsés volt az 1847-iki pesti iparkiallításán elismerést nyerni. — Egyszersmind biztosítja a t. cz. Közönséget, hogy tisztelet megrendeléseket pontos, gyorsan és a lehető legjutényosb áron kielégíthesse.

Gyára saját házában egylet-utca 25. sz. alatt. — Raktára pedig a város templom melletti Tuboly-féle házban létezik.

1863

- A századforduló tájékán már a szemközti házakat (Deák tér 11. és 12.) is birtokoló Vagner család tulajdonában volt a Michel-ház is.

- A város 1907-es címtára szerint a Kölcsey utca 11. és a Kölcsey utca 4. (ma 6-os számmal áll helyén emeletes ház) számú ingatlan birtokosa Samu József rézműves volt.

Samu ekkorra már Kanizsa egyik legtekintélyesebb iparosává vált. Többször is ipartestületi elnökké választották. Először 1893 és 1895 között, másodszor 1910 és 1914-es halála között viselte a tisztséget.

Műhelye az utca 4. számú házában működött, lakása viszont itt lehetett.

Cégéről további adatok a Deák tér 11. és 12. címen olvashatók.

- Mindkét, a 19. század közepe Kanizsájának hangulatát sugárzó házat érdemes lenne megmenteni az utókor számára.

Kölcsey utca 10.

- Lásd: Deák tér 9.

Kölcsey utca 12.

- Lásd: Fő út 13.

356. Kölcsey utca 13.

- Itt állt Perger Károly városi aljegyző háza. Korábban is a család birtokolta. 1860 táján a szítás mesterséget űző özvegy Perger Józsefné tulajdonában volt.
- Ekkoriban élt a házban a gyerek Biba Zseni (Erdősy Eugénia). Még a járókelők is megcsodálták a gyakran énekelgető kislány szép hangját. Piringer Róza vette pártfogásába és ő érte el, hogy Bécsbe került, ahol kellő képzésben részesülhetett.

Kölcsey utca 14.

- Lásd: Fő út 15.

Kölcsey utca 16.

- Lásd: Fő út 17.

357. Kölcsey utca 17.

- A 17. szám alatt állt Zapletál Ignác borbélymester két kis háza. A házakat és az 1870 tájáán alapított vállalkozást fia, Simon örökölte.
- Az 1920-as években itt volt Quittner Artúr műhelye. Minden bizonnyal ő volt a város első villanyszerelő-mestere.

Kölcsey utca 18.

- Lásd: Fő út 19.

358. Kölcsey utca 19.

- Korábban a 19. szám alatt egy keskeny, de északra rendkívül hosszan elnyúló épület (csaknem 35 méter hosszú volt) helyezkedett el. A 19. század közepén itt volt Reindl Károly kávéháza, a „Kéményseprő”, amely az 1880-as évekig létezett, akkor már Klein Miksa tulajdonában.

Az elől négy ablakkal rendelkező hosszú ház hátsó termében még nappal is – akkoriban gyertyával, repceolajjal – világítani kellett.

- Reindl Károly (1868-ban halt meg) volt az 1840-es években az akkoriban épült Zöldfa fogadó első bérlője. 1863-ban ő lett az akkor alakult Pincérek és Mészárosok Segédegyletének elnöke, alelnöke pedig Knortzer Frigyes. A „segéd” szót itt segély értelmében használták, hiszen céljuk egymás segítése volt, például betegség esetén.

A megelőző tíz-húsz év a kanizsai vendéglátóipar jelentőssé válásának időszaka volt. 1865-ben százöt pincér dolgozott Kanizsán, húsz évvel korábban csak egy. Számuk növekedését részben magyarázza, hogy 1860-ban már kocsmából is 93 működött a 14000-es városban.

- Reindl a kávéházat később vejével, Brunner Józseffel együtt működtette. A kávéház 1870-ig létezett.

Brunner 1848-ban (ifjabb Brunner Józsefként) nemzetőr százados volt Kanizsán. Halis írja róla, hogy a májusi városi gyűjtésen aranyórája adományozásával támogatta a forradalom ügyét.

A választásra jogosultak helyi, 1848-as névsorában két Brunner szerepel (József és Mátyás), mindketten ácsok voltak.

- 1892-ben, az akkor Ábrahám Zsiga tulajdonában lévő házat kibérelte a Kanizsára telepedő Mayer Károly kékfestő.

Vállalkozását fokozatosan vegytisztító és textílfestő üzemmé fejlesztette. A telken második épületet húzatott fel, 1910-ben pedig az egész ingatlannak tulajdonosa lett. A cég fénykorában tucatnyi munkást foglalkoztatott, Mayer megalkotta és szabadalmaztatta körforgó kefélgépét.

1910 és 1911

Az első világháború után a cég már a Fő út 17. szám alatt ajánlotta szolgáltatásait.

- A telek épületeit már a két világháború között lebontották.

359. Látóhegy

(Szent Bertalan-kápolna*)

- Látóhegy Kanizsához tartozott, de Batthyány Lajos egy erdőért elcserélte Festetics Kristóffal. Ezzel Látóhegy nemcsak gazdát, de megyét is váltott: hosszú időre Somogy részévé vált.

1891-ben állított fogadalmi kereszt

- A – hajdan a környék legjobb termőhelyének tartott – szőlőhegy kápolnáját

1776-ban Szent Donát, 1816-ban Szent Bertalan titulussal említik. Harangja 1700-ban készült. A kápolna 1816-os leírása szerint a kis harang haranglábon függött. Ekkoriban mindkét szent napját körmenettel ünnepelték a gazdák.

Körmeneten (1886)

Az eredeti harangot a világháborúban rekvirálták, így a gazdák 1922-ben újat öntettek a soproni Seltenhofer Frigyes Fiai céggel.

1980 (TGYM)

(Az oltár két oldalán szentek nagy, fából faragott szobrai állnak. E két eredeti szobor mára eltűnt. Ugyan nem gondolom, hogy bárki valamiféle csodára gyanakodna, mégis megfogalmazom a tényt kevésbé szégyenlősen is: több mint kétszáz év és világháborúk után eltulajdonításra kerültek.)

Míg a harangról maradtak fenn adatok, a kápolna létesítésének időpontját, kialakításának változásait nem ismerjük. Mégis, harangjának kora alapján a város legöregebb épületei közé kell sorolni.

•Oltárának megjelenése arra utal, hogy a 18. század közepén készülhetett. Emlékeztet az Alsótemplom egyik-másik egyszerűbb kivitelezésű oltárára. A szakemberek feltételezése, hogy azokat a helyi ferences szerzetesek faragták, ebben az esetben is érvényes lehet.

Nagyjából száz évvel később történhetett, hogy az oltárt először „állították helyre”. Az aranyozott és ezüstözött díszítményeket – az addigra sok helyen lepattogott részeket nem pótolva – igénytelenül lefestették. Az eredetileg ezüst- és aranyfüsttel borított részeket is festékkel fedték.

A felső rész felhőit, két angyalát, többi elemét ormótlan kovácsoltvas szegekkel (az oltár eredetileg szegek használata nélkül készült) háttérként alkalmazott deszkákra erősítették. Ezek és az oltár alsó része ekkor kapták szürke mázolásukat, helyenként sötét csíkokkal. Ugyanilyen csíkokkal tették viharos hangulatúvá az oltár felhőit is. Ugyanekkor tűnhetett el az oltárkép is. Helyén egy dobozszerű mélyedést alakítottak ki, ugyancsak deszkából. Ettől kezdve itt állt a szobor, amellyel az oltárképet helyettesítették.

(A 2010-es helyreállításkor felső rész durván megfelelő hosszúságúra fűrészelt, háttérként használt deszkáin a szürke festék alól egy régi festmény nyomai kerültek elő. Akár a hajdani oltárkép maradványai is lehettek.)

A továbbiakban, 2010-ig az oltárt jelentősebb beavatkozás nem érte. Csak a szűk dolgoztak rajta csendesen, de eredményesen. Működésük révén a faragott díszek belseje porrá alakult, csak a darabok el nem fogyasztott kéregszerű, külső rétege és a festék miatt őrizték meg formájukat. Az oltár alsó, kép alatti része kevesebbet szenvedett a rovarok kártevésétől.

2010 nyarán, a tatarozáskor a menthetetlennek látszó oltár kikerült a kápolnából. Ekkor a különösen szúette részek részben szétporlottak, részben saját súlyuktól is összetörték. A szétesett oltár darabjaiból egyesek el is tűntek.

Az oltárasztal feletti rész java azonban megmaradt. Így, Szakony Attila 2010 elején a kápolna belsejéről készített fényképei alapján (egyikük fentebb látható) sikerült a helyreállítás.

Az oltárra Carlo Crivelli Szent Bertalan képének másolata került.

2011 tavaszán újra helyén az oltár

- 1913-ban az oltár asztallapjába ereklye került.

Az ereklyetartó hátsó lapján az ereklyét tartalmazó mélyedést fából készült lappal fedték, amelyet pecséttel rögzítettek. Mellette egy papírlapon a következő nyomtatott szöveg olvasható:

MCMXIII die 8 mensis Novembris Ego Colomanus Kránitz, Episcopus consecratus Cymaensis consecravi altare hoc et Reliquias Sanctorum Martyrum Victorii et Pii in eo inclusi et singulis Christi fidelibus hodie unum annum et in die anniversario Consecrationis huiusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera Indulgentia, in forma Ecclesiae consueta concessi.

EGYHÁZMEGYEI NYOMDA VESZPRÉM

Magyarul:

Én, Kránitz Kálmán, felszentelt címzetes püspök 1913. november hónap 8. napján megszentelem ezt az oltárt valamint Victorius* és Pius** szent vértanúk itt bezárt maradványait és Krisztus minden híve nyerjen bűnbocsánatot, aki a következő egy évben vagy későbbiekben – egyházi szokás szerint – a felszentelés évfordulóját követő negyven napban idelátogat.

EGYHÁZMEGYEI NYOMDA VESZPRÉM

* Victorius valószínűleg Szent Victor szaracén származású katona vértanú lehet, aki Maximianus császár idején kínhalt szenvedett.

** Pius esetében nincs határozott véleményem.

•A kápolna melletti, mára felhagyott kis temető létesítésének időpontját nem ismerem.

1950-nel záródóan a fejfák egy részére házilag készített tábla került. Az elhunytak adatait is tartalmazó fém alkotások kedvesen esetlenek és ugyanazon kéz munkáinak látszanak.

360. Magyar utca

A Magyar utca 54. számú ház helyére 2008-ban került új épület

A 2009-ben lebontott Magyar utca 76. számú ház

Még létező öreg házak:

Magyar utca 64. (balra) és 161.

Magyar utca 171.

- A 1772-ben még Soproni utcaként említik (ezt a nevet később a Teleki utca viselte), majd Bécsi utcának nevezték.

Volt egy átmeneti időszak is, amikor már Magyar utcának nevezték az utca belső szakaszát. Egy 1868-as árverési hirdetmény már említi a Magyar utcát, ugyanakkor a ma Magyar utca 116. számú ingatlant Bécsi utca 1. szám alattiának nevezi, amelyen néhai Stehlik Vencel kertész háza áll.

Feltételezem, hogy első ütemben az út városi kezelésben lévő része kapta meg a „Magyar” nevet. Az így kialakított Magyar utcának még része volt az Erzsébet tér északi oldala is.

Az egész utca 1873-ban nyerte el mai nevét. Ekkortól nem tartozott már hozzá Erzsébet téri ház, kialakult az épületek mai számozása.

- A város tűzvészektől legtöbbet szenvedő utcája volt.

Az 1851-es tűzben például 59 háza pusztult el, annak ellenére, hogy 1834-ben a város a lajtos-szekerekhez tíz darab kézfecskendőt szerzett be, majd megtiltotta fából építeni, illetve zsúppal fedni a házakat.

Tűz oltása (1887)

Szent Flórián szobra az Alsótemplomban

- Az utca nagyobb része még a 20. század közepén is jellegzetes, a város külső részeire korábban jellemző képet mutatott: a telkek házak közötti, beépítetlen részét magas, függőleges, kátránnyal átítatott, csaknem fekete deszkapalánk kerítés választotta el az utcától. Belátni nemigen lehetett, mert a függőlegesen álló deszkák általában egymást érték; bemászni bajos lett volna, mert felső végük hegyesre volt vágva.

Magyar utca 1.

- Lásd: Erzsébet tér 12.

A gyárkémény alul

361. Magyar utca 2.

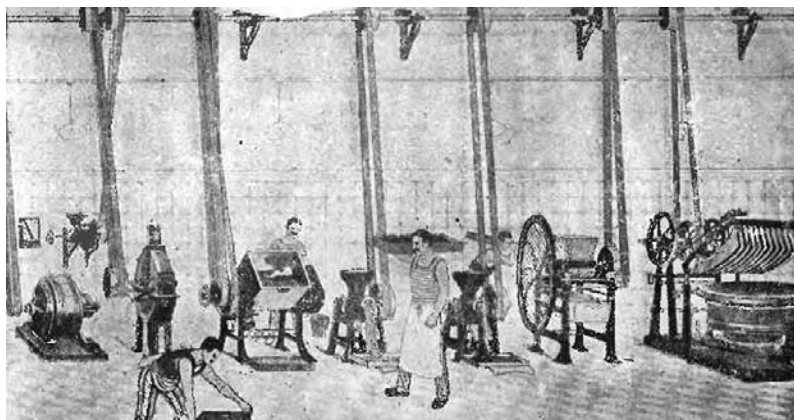
A Gutmann-palota (balra) mellett a Magyar utca 2. és 4. számú házak az 1930-as években (TGYM)

- Az ezredforduló után lett lebontva az itteni hosszú, földszintes ház. 1901-es haláláig Bauer Miksa fakereskedő birtokolta. Az 1860-ban is létező épületet 1876-ban már Bauer-házként említették.

Akkor Fürst Lajos a város első állatorvosa költözött ide. A ház nagy telke még a Báthory utcáig ért, azon az oldalon is egy épülettel (jelenleg 7. házzal egy viszonylag új ház áll ott).

Már új gazdája volt az ingatlannak, amikor 1902-ben a Strém Bernát és Fiai cég fakereskedése nyílt meg udvarán.

- Reichenfeld Albert is – az akkori tulajdonos – itt hozta létre szalámi- és kolbászgyárát 1906-ban. Ezt a világháború alatt átvette özv. Deutsch Albertné, majd 1928-ban fia, Ignác. Utóbbi a vállalkozást a Király utca 36. szám alá költöztette.

Az üzem képe egy 1907-es hirdetésben

Mészáros azonban továbbra is dolgozott az épületben. Még nem költözött el Deutschék vállalkozása, amikor már létezett Mattersdorfer Mór üzlete, amelyet aztán Kluger (Ede) és Bagladi (Lajos) működtetett tovább.

Itt nyitotta meg 1907-ben Löwy Sándorné, "vizsgázott arcápoló" intézetét. Az érdeklődőket "amerikai porcellán poudert" használatával próbálta szolgáltatása igénybevételére ösztönözni.

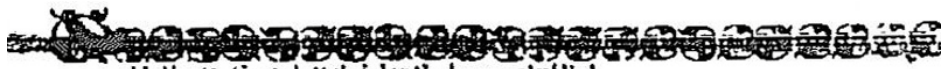
Az első világháborút követően dolgoztak itt kovácsmesterek (Boha Lászlót 1925-től Strebeloszky Ferenc követte), Hajó névvel vendéglő is nyílt.

- 1928-ban id. Koller János vendéglős, a ház akkori tulajdonosa szikvízüzemet nyitott az udvarban. (Érdekes, hogy a helyi lap szerint 1868-ban ez, vagy valamelyik környékbeli ház Koller József tulajdonában volt.)

- A második világháborút követően az udvar déli oldalán lévő melléképületben sokáig szóda- és hordójelző állomás működött.

362. Magyar utca 3.

- Itt, saját házában volt Schável János lakatos műhelye már az 1860-as években.

Alulírott tiszteltetéssel jelentem, hogy elvállal
gépeket kijavításra,
megszámlált mindenre
lakatos munkákat,
nemcsak egyes megrepedéseknél, de új épületeknél is pontosan, jól és
lehetőleg jutányosan, mire másra számos megrendelésre kéri a t. cz. közön
ságot
Sável János,
gépezés és lakatos N.-Kanisán, a „Zöldfa-
vendéglő” mellett.

1867

A Magyar utca 3. szám alatti ház (jobbra) az 1960-as években

Az 1865-ös alapítású céget a századforduló tájékán Schável Lajos vette át. A műhely is átkerült a Kinizsi utca 2. szám alá.

A költözés oka, a mester személyének változásán túl, az lehetett, hogy Kohn Samu lakatos személyében új tulajdonosa lett a háznak és a műhelynek is.

Egy 1907-es és egy 1911-es hirdetés

Ma már nem áll az udvari részén emeletes épület; évtizedekkel ezelőtt lebontották.

•Kohn Samu (1869-1936) az időszak legnevesebb kanizsai épület- és műlakatos volt.

1912

Kohn Samu

Elismertségét jelzi, hogy munkáiból közterületeinken (például a temetőben) ma is találhatunk jó néhányat.

Kohn 1896-ban kezdte tevékenységét a városban. Hat évvel később már saját háza volt a Hunyadi utcában.

Műhelyt létesített Balatonbogláron is. 1906-ban több alkalmazottja volt, mint kollégáinak együttesen.

1920-ban műhelyét a Zárda utca 5. szám alá helyezte át. A későbbiekben fiával, Király Ernővel dolgozott együtt.

- Markó Lujza, Schável felesége 1895-ben a kihullott haj helyén új és „legsűrűbb” hajjal kecsegtette a helyi lap azon rászoruló olvasóit, akik vásárolni fogják szabadalmaztatott hajkenőcsét.

Valószínűleg kapott vásárlói visszajelzéseket, mert ezt követően évekig nem reklámozta magát. 1901-ben jelentkezett újra, de ekkor már megelégedett a további hullás megakadályozásának ígéretével.

1895 és 1901

363. Magyar utca 6.

- A már nem létező épület Bozsinovics János cukrászmesteré volt a századfordulón, aki az 1880-as években került a városba és itt saját készítésű cukorkáival kereskedett.

- Itt lakott Schreiber mészáros, akinek gyermekei közül (iskoláikat részben Kanizsán végezték) Béla, Gizella, Rezső, Zoltán – Szántó névvel – a kommunista mozgalomban váltak ismertté. A család 1904-ben költözött Budapestre.

- Az ingatlan része volt a ma is létező Báthory utcai ház is, amely számozás és bejárat nélkül látható a 9. és 11. számú házak között (lásd: Báthory utca 9.a). (Időközben – 2009-ben – a házat lebontották.)

364. Magyar utca 7.

- Létezik még Klein Illésnek, a Strém és Klein nagykereskedő cég egyik alapítójának lakóháza.

Valószínűleg ő építtette a 19. század végén.

365. Magyar utca 9.

- Az itteni két épületben működött – már az 1860-as években is – a Magyar Királyhoz címzett vendéglő és szálló. 1880-ban hat hálósobával, két ebédlővel rendelkezett. A vállalkozás a két világháború között már csupán vendéglőként volt életképes.

Az öreg házakat a második világháború kezdete körül bontották le.

Magyar utca 10.

- Lásd: Báthory utca 13.

366. Magyar utca 14. (képek még: Báthory utca 15.)

- A tömb sarka korábban egy telek volt. Ma a Magyar utcában két ház (12. és 14.), a Báthory utcában egy (15.) áll rajta.

- A 20. század elején Dőri József ügyvéd tulajdonában volt a felsorolt részekből álló ingatlan.

1916-ban vásárolta meg Kohn Samu. Ekkoriban alakult ki a 14. számú ház mai formája, a szép, fedett tornáccal.

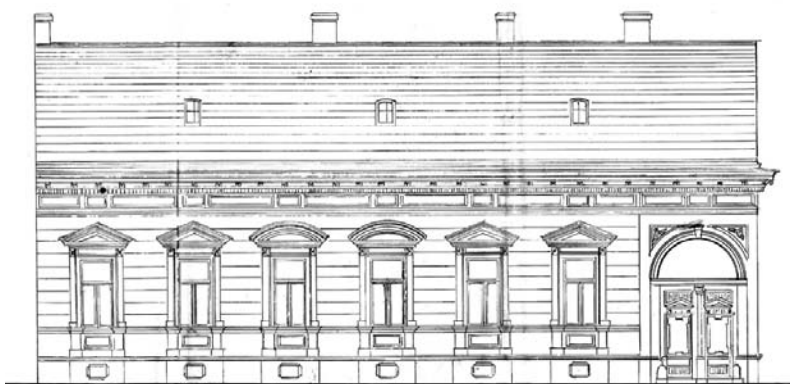
1920-ban Ungár Benő borkereskedő tulajdonába került.

367. Magyar utca 19.

- Rotschild Samu terménykereskedő – régi háza helyén – 1892-ben építtette a tervező Sallér Lajossal. Ugyanakkor készült az udvarban az emeletes, mára szintén átalakított raktár.

Az eklektikus utcai épületet a közelmúltban fosztották meg homlokzati díszzeitől.

Az 1892-es utcai homlokzat (TGYM)

- Rotschild Samu (dr. Rotschild Jakab ügyvéd testvére) nyersbőrök és termények exportjával foglalkozott. Ezt az üzletágot a Blau M. és Fiai cégtől vette át. Apja, Rotschild Albert a 19. század második felében rőfösként vált vagyionossá.
- Itt működött az első világháború után Schwarz Ottó és Hoffmann Bernát által 1924-ben alapított, 50-60 főt foglalkoztató „Stella” Köté- és Szövőgyár, majd Klein Simon cukorkagyára.

368. Magyar utca 20.

- A ház 1907-ben – a város címjegyzéke szerint – Samu József tulajdonában volt.

Mai alaprajza az 1910-es években alakult ki, amikor új tulajdonosa, Oesterreicher Samu kialakította az utcai rész északi felén szódavíz üzemét.

369. Magyar utca 23.

- A századfordulón Turek Géza csizmadia-mester tulajdonában volt a ház.

Turek az 1890-es években kezdte szakmáját művelni.

Turek Géza

•Apja, testvére (Gyula) szintén csizmadiaként tevékenykedett. Felmenői is kanizsai iparosok (például szűrszabó, Turek Ferenc pedig – 1848-as adat szerint – szűcs) voltak, már a céhes időkben.

370. Magyar utca 22. és 24.

(A kötélverő háza*)

•A 24. szám alatti ház a 19. század első felében épült, klasszicista jegyekkel.

Az 1920-as évekig itt működött Rozs Ferenc kötélverő műhelye.

A homlokzat meglévő fülkéjébe Szent András apostol – a kötélverők védőszentje – szobrát Wegroszta Zoltán készítette 2004-ben.

- A délről szomszédos telken (Magyar utca 22.) a 19. század közepétől a 2. világháborúig „szappanyos-mesterek” sora működött.

Az első Rosenstock W. A. volt. Őt 1840-ben már itteni háztulajdonosként említik.

- Házában született Rosenstock Kamilla (Emília), aki – Bécsben, Emil Bürdénél tanulva drámai színészetet – neves színésznő lett a századfordulón. Milla Rosen művésznéven vált ismertté. Ő volt – ahogy méltatói állították – a „Magyar Duse”.

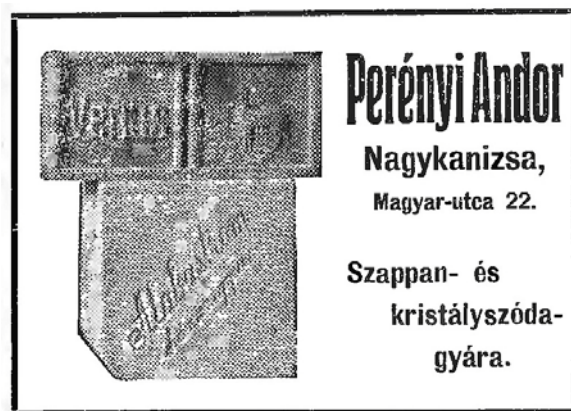
- 1879-ben Pollák Lipót alapította itt kristályszóda- és szappangyárát, amelyet fia, Perényi Andor (1924-től), illetve Sándor vitt tovább, ugyancsak e helyen. Nekik tucatnyi munkásuk volt.

Legjobb minőségű **Szinszappan, Kossuth Lajos szappan, Faggyugyertya, Olvasztott gépfaggyu és Mosószóda** legjutányosabb árban nagyban és kicsinyben kapható :

Pollák Lipót, gyertya és szappangyárában Nagykanizsán, Magyar-utca 21. sz. Füszerkereskedés - Hengermalmi lisztraktár.

1911

(A cég címében a 21. elírás.)

1937

(A hirdetésben az Alabástrom és a Venus elnevezésű szappanok fényképe.)

Pollák gyártmányai az 1896-os „ezredévi” kiállításon

Érdekesség, hogy Pollák Lipót egyik szappanát Kossuth Lajosról nevezte el.

371. Magyar utca 30.

•Bettlheim W. Samu (89 évesen, 1908-ban halt meg) hajdani nagy lakóháza ma is áll a Magyar utca 30. szám alatt.

Másik házát (Csengery út 20.) bérbeadással hasznosította.

372. Magyar utca 55.

- Muraközi József háza volt a 20. század elején.
- A jelentéktelen épület lakója volt 1915-ös halálakor ihász Horváth István anyakönyvvezető.

Horváth nyughatatlan természetével (nehéz lenne felsorolni, hány helyen lakott Kanizsán tizenhét év alatt), szokatlan ötleteivel kicsit csodabogárnak számított a városban.

Több egyesülettel került közelebbi kapcsolatba. Kezdeményezésére jött létre 1905-ben a Nagykanizsai Első Kiházasítási Egylet. Később elnöke lett az Általános Ifjúságképző Egyesületnek. Ő végezte a meteorológiai megfigyeléseket Kanizsán az országos szolgálat részére.

Néhány évvel halála előtt hipnotizőri tevékenységével osztotta meg a város közvéleményét. E vonatkozású karrierjét bírósági ítélet törte derékba.

Aztán Halvax Frigyessel újfajta cipőkrém gyártásába kezdett, annak Sugár úti házában. A tüzet sikerült eloltani.

- Anyakönyvvezetői tevékenységét 1898-tól végezte a városban.

Hivatalba lépése nem sokkal az állami anyakönyvvezetés bevezetését követően történt. Az intézkedést egyébként tiltakozó tüntetések sorozata előzte meg Nagykanizsán is.

A minisztérium 1895-ben nevezte ki Babochay György polgármestert és Lengyel Lajos főjegyzőt a nagykanizsai kerület anyakönyvvezetőinek.

Még ez év októberében megtörtént az első polgári házasság. A nemzeti színű válszalagos, fekete „salon” öltönyt viselő polgármester előtt első párként Fürst

Laura és Bolgár (Berger) Sándor jelent meg. A boldogító igen kimondását a nagyszámú érdeklődő lelkes éljenzése követte.

A főjegyző anyakönyvvezetői címe a későbbiekben is megmaradt, de 1896-tól a tényleges tevékenységet anyakönyvvezető-helyettes státusszal mások végezték.

Thomka Endre (TGYM)

Elsőként Thomka Endre kapta a megbízatást.

373. Magyar utca 65.

- A ház elődjében halt meg 1915-ben, 101 évesen Vas József fazekasmester. Halála előtt 4-5 évvel még önállóan dolgozott itteni műhelyében. Mesterlevelét 1846-ban kapta a helyi gerencsér céhtől. A szabadságharc idején honvéd volt. Fia, unokája, dédunokája is fazekas lett.

Magyar utca 68.

- Lásd: Erzsébet tér 4.a

374. Magyar utca 81.

- 1889-ben Varga János a telken álló kisebb házát déli irányban megtoldatta. Az új szárnyat Meskó Károly tervezte, kivitelezte.
- A Dózsa György út megnyitásakor sarokházzá váló, már városi tulajdonú épületet 1903-ban átalakították, „elmebajosok háza” lett belőle. Nem lehetett egy barátságos hely. Egyik részében volt az ápoló lakása, másikon négy zárka az „ápoltaknak”.
- Az akkori épület már nem áll.

375. Magyar utca 86.

Az üzem 1958-ban (TGYM)

•Itt volt a Konzerv- és Tésztagyár. Az első világháború idején nyitotta Glasgall Vilmos mérnök és Csillag Jenő.

A mai telek észak felé jóval szélesebb, mint hajdanán. E telek déli szélén, a középső részen építették fel a tésztaüzem épületét. Ma, helyén egy jóval hosszabb építmény van, ami úgy is készülhetett, hogy a régi házat keleti irányban bővítették.

A már (1922-től) Csillag tulajdonában levő üzem száz munkással készített gyümölcskonzerveket, száraztésztákat, ostyákat, desszerteket és süteményeket. Termékei javát a környező országokba szállította.

1926

•A „tésztagyár” a gazdasági világválság nyomán termelését megszüntette, majd Csillag Zsani, a fűzvízlgyi malom tulajdonosa létrehozta a későbbi „Patyolat” üzem elődjét, ugyanott.

•A 18. század közepén, amikor még a Principális csatornát nem ásták ki, az elődjének számító patak sokkal közelebb volt az utcához, mint a későbbi csatorna. Ekkoriban a Magyar utca e részétől (az utca még alig volt hosszabb) a patakon keresztül vezetett egy út Kiskanizsa északi részébe, a mai Órtorony utca végéhez. Átjutva a patak hídján, az út északi oldalán az első katonai felmérés (az 1780-as évek első felében) épületet (Berki vendégfogadó) jelez.

Itt volt egy forrás, amelyet a messzi vidék csodás gyógyulásban reménykedői is Szent-kútként tiszteltek és vizétől egészségi állapotuk javulását várták.

Ilyesmiről nem maradt fenn adat. A fogadós vagyoni állapotának javulása sem számítható a csodás jelenségek közé.

A második katonai felmérésen (1858) már nem szerepel a fogadó.

376. Magyar utca 108.

•A két világháború között Dukász Ferenc gépészmérnök telepe működött itt, amely deszka, épületfa és más építőanyagok forgalmazásával foglalkozott. Jellege azóta sem változott. Sőt! Korábbi tulajdonosai is e célra használták.

Az 1860-ban már létező telepet 1886-ban adta tovább Hirschl (később Hűvös) Ármin (Hermann) és Lipót. 1911-ben került Dukász Dávid marhakereskedő tulajdonába.

Magyar utca 135., 137., 139. és 143.

•Lásd: 377. Magyar utca vége

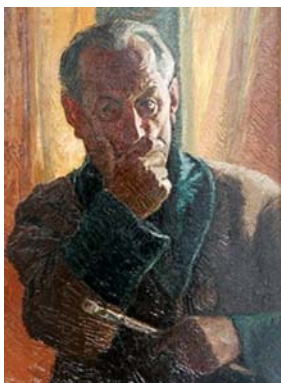
377. Magyar utca vége

•Az utca vége felé, a keleti oldal mentén a házak sora egy rövid szakaszon hiányos. A 135. és 143. számú házak között kialakult kis terecskére több, az úttól távolabb lévő ingatlan bejárata nyílik.

Még a 20. század elején is földművesek birtokolták a környék minden házát.

Magyar utca 139.

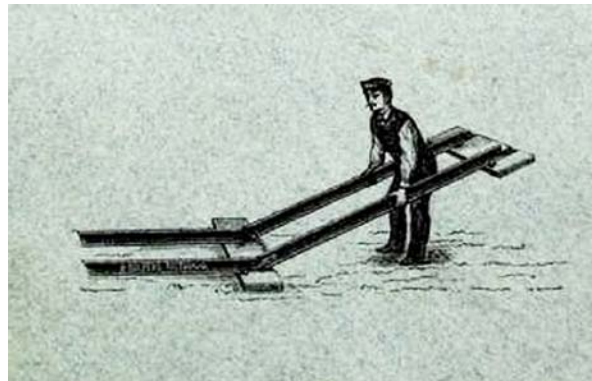
Önarckép és Patyi, a festő felesége

1900-ban a 139-es számot viselő házban született a 2002-ben elhunyt Z. Soós István festő. A mai épület akár szülőháza is lehet, bár nem kizárt, hogy néhány évvel születését követően épült.

•Az Inkey-kápolnától délre, a Magyar utca akkori végén létezett egy nagy (ahogy akkor jellemezték: sok ezer négyszögöles) fatelep. A három méter magas kerítéssel övezett telepen szénégető is működött, belsejében kisvasút szállította az anyagokat.

A telepet a város által bérbe adott területen Prpič (a helyiek számára: Pripics) Milán zágrábi fakitermelő létesítette 1918-ban, miután megvette Pick György palini uradalmát.

Az erdők kivágott fáját – mindig az aktuális helyre vezetett – „mezei” vasúttal szállították a telepre.

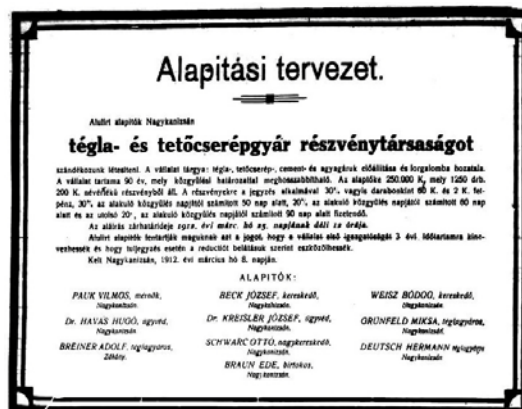
Mezei vasút 1896-ban

A létesítményt 1921-ben már a város működtette, majd 1923-tól a Strém és Eppinger cég birtokolta. Ekkoriban a tűzifa mellett mindenféle faárut forgalmaztak. Emlékeim szerint a telep az 1950-es évek elején már nem létezett. Helyén állatvásártér volt kialakítva.

- A megszűnt erdők területéből 1927-ben 500 holdat megvett a város (erdősítésre), és annak 25 holdján (Palin és Nagybakónak között) létrehozta a rabkertészetet.

378. Magyar utca vége

- A kápolna közelében (délkeleti irányban, ahol ma az iparvágány halad) épült fel 1912-ben Grünfeld Miksa, dr. Kreisler József és Weisz Bódog kezdeményezésére a részvénytársasági formában működtetett Herkules téglagyár.

1912

A tégl- és tetőcserepet is gyártott a hatvan főt foglalkoztató üzem.

Herkules Téglagyár Részvénytársaság Nagykanizsa.

Városi iroda: Sugár-ut 11. sz. Telefon-szám 278.

Dunántul legmodernebbül berendezett gőztégla- és tetőcserepgyára.

Gyár: Magyar-utca végén. Telefon-szám 242.

Gyárt és raktáron tart:

Fali, Kut, Kémény, Klinker, Disz	téglát	Hód farku kézi, Francia hornyolt, Német hornyolt, Gerinc	cserepet kátrányozva, vagy természetes színben!	Elsőrendű anyag! Szállít gyorsan és pontosan vidékre is! Ajánlattal készséggel szolgál! Megrendelések úgy a városi, valamint a gyári irodában teljesíthetők!
--	--------	---	---	---

1913

A gyár megszűnése időpontját nem ismerem, de 1949-ben már nem termelt, ekkoriban már épületei sem álltak. A cégbírói iratok szerint a részvénytársaságot tulajdonosai 1940-ig működtették.

- A gyár mögött létrejött nagy, vízzel telt bányagödröt 1932-ben népfürdővé nyilvánították. A kialakított strand (a „Herkules”) nem volt veszélytelen: voltak, akik ott lelték halálukat. A második világháború után, a nyugati oldalán még folyt a (tiltott) fürdőzés, keleten már hordták bele a város szemetét. A bányagödör a lámpagyári építkezés során lett teljesen feltöltve.

379. Magyar utca vége

(Inkey-kápolna*)

- 1702-ben Umsunst János itt építtette fel a Három Kereszt kálváriát.

Az első katonai felmérés (az 1780-as évek első felében) az út keletei oldalán még jelezte egy kálvária kőből emelt stációit az utca akkori végétől egészen az Inkey-kápolnáig. Nem világos, hogy ezeket ki állíttatta. Elképzelhető, hogy Umsunst korábbi kálváriájának meghagyott állomásai voltak, de helyükre kerülhettek később, az Inkey-kápolna tartozékaként is. Akárhogy is volt: a második katonai felmérés (1858) már nem jelezte azokat.

Balogh Gyula olajképe 1936-ból

A kápolna 1950-ben (TGYM)

•1768-ban a kálvária végpontja helyén, a kálváriadombon építkezett pallini Inkey Boldizsár (1726-1792), a palini központú, százezer holdas birtok ura.

A Szent Kereszt feltalálása tiszteletére állított, késő barokk, rézzel fedett kápolnában volt a családi kriptá is.

A kápolna alaprajza egyenlő szárú (görög) kereszt. Laternája (a kupola tornyocskája) nyolcszögletű.

Az épület alaprajzát követő falkerítésben – részben szobrokkal díszített – fülkéket alakították ki.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

1940 körül (TGYM)

1940 körül (TGYM)

A három legnagyobbban, a kápolna mögött álltak a keresztek. A középső keresztfából faragott, gyönyörű barokk korpusza ma a múzeumban látható.

•1816-as feljegyzés szerint kupolája és a laterna is rézzel borított volt.
A szabadságharc idején (Inkeyék engedélyével) löportoronyként használt épületet
1862-ben Inkey László helyreállította.
Akkoriban a kápolna északkeleti szomszédságában kis ház állt; a kápolnaőr lakása.
A feladatot generációkon át a Zoller család látta el.

- A második világháború előtt – bár a pusztulás már elkezdődött – a kápolna bejáratát szép kovácsoltvas ajtó védte, amely maga is egy kőkeretben (a mára megmaradt kőkereten belül) volt.

A bejáratallal szemben volt a főoltár, mögötte a sekrestye. A főoltár szentségtartója két oldalán állt egy-egy szárnyaló angyal fából faragott szobra, alatta szintén fából az úrvacsora reliefje.

1940 körül (TGYM)

1940 körül (TGYM)

1940 körül (TGYM)

Felette mennyezetig érő, ébenfa-arany keretű oltárkép függött. A kápolna belsejét freskók díszítették.

Balra, az oldalfalon volt a fából faragott Mária-oltár és Inkey Boldizsár alabástrom sírtáblája. Jobbra a kápolna padjai helyezkedtek el.

- Munkám internetes közzététele után kaptam a kiskanizsai Hohl Lászlótól az észrevételt, amelynek ide vonatkozó része körülbelül a következő volt:
„Gyermekekoromban Kiskanizsán voltam ministráns és Grétsy atyával (aki a nyelvész testvére volt, már elhunyt) szoktunk kirándulni. Egyszer ellátogattunk a kápolnához is. Ez 1963-ban, 1964-ben lehetett. Szomorúan tapasztaltuk a rombolást. A kápolna közepén egy gödör volt tele mindenféle szeméttel. Volt egy tábla is, rajta latin felirat. Kérdeztem az atyát, mit jelent a szöveg magyarul.

A választ soha nem fogom elfelejteni: Én elnyertem az élet koronáját, ti is szolgáljatok neki.”

Bár a visszaemlékezőben az esetről csak ez az emlék maradt meg, de nem lehetetlen, hogy Inkey Boldizsár sírtábláját láthatta akkoriban még.

- A kápolnát övező fal két bejáratú oszlopán egy-egy szoboralak állt. Egyiküket jelenleg a múzeum udvarán őrzik.

A fal a kaputól jobbra és balra két-két szakasszal folytatódott, amelyeket a kereszteteket tartalmazó rész kapcsolt össze a kápolna mögött. A négy szakasz

mindegyikében négy (összesen tizenhat) fülke volt, kétféle magassággal. Az alacsonyabbak üresen álltak, de ezek nem is voltak mélyek.

Mind a négy szakaszban egy igazi fülke volt, amely a többinél magasabbra és jóval mélyebbre készült, félgömb alakú boltozattal. Ezekben homokkő szoborcsoportok álltak a passió egy-egy jelenetével.

•Az épület bejárata előtt állt latin felirata szerint Balthasar Inkey de Pallin (akkoriban fehér) urnája. Egyes visszaemlékezések szerint a talapzatán száz éve még elmosódottan látszott egy felirat (ma nyoma sincs):

Ember! Megemlékezzél arról, hogy ünnepeket szentelj!

Legenda magyarázta a felirat történetét:

Inkey Boldizsár kíméletlen uraság volt. Jobbágysait a legnagyobb ünnepeken is munkára kényszerítette.

Egy ilyen alkalommal az erdőbe, favágásra küldöttek fejszecsapásai alatt a kiszemelt fa vérezni kezdett. Azok a munkával leállva hívták urukat. Ő mértéktelen haragra gerjedve, káromkodva csapkodta fejszéjével a fát.

Ekkor (egyik változatban a testéből) hangyák sereglettek elő, felfalták, csak csontvázát (másik változatban szívét is, amely még a hangyák számára is túl keserű volt) hagyták meg.

A megbűnhődött ember utolsó szavai kerültek az urna talapzatára. Családja az urnában helyezte el csontjait (illetve szívét) és azt a vérző fa helyén emelt kápolna mellett állították fel.

1911-ben – akkor megjelent első verseskötetében – Strém István (akkoriban Kanizsán volt újságíró és Kanizsa István néven publikált) is megörökítette a történetet.

A palini gróf

A harang zúg. Ma Boldogasszony.
„Az ünnep senkit ne lankasszon!”

Ámul-bámul a sok cseléd:
„Mennénk tán templomba elébb.”

Kacag a gróf: „Menjen, ki érzi!”

S fájdalmukat göggel tetézi.

„Itt a fa, rajta, nagy halom!”
S fűrész lendül az udvaron.

Mily különös a fűrészkongás!
Sikoly hallatik és jajongás.

Az égen kusza felleg ég.
Mi csurg a fán, mi folyadék!?

Megborzongnak, kik hozzáérnek,
Látván színét-szagát a vérnek.

Ím égi dobszózat pereg.
Kél egy fekete hadsereg.

Honnan, mely rejtelmes odúkból
E gyászos hadsereg rád zúdul?!

Borzadva áll a nép: Szíved
Az undok hangya eszi meg.

S mái napig áll a kápolna,
Hol élt a gróf, s hol történt holta.

A gróf, rég eltemették,
S a tájon száll a mese még.

•Strém István szépirodalmi munkássága Budapestre költözése után teljesedett ki.

Strém István

Apja (József) helyi borkereskedő, nagyapja (Bernát) helyi fakereskedő volt.

- Az 1842-ben készült urnát 1936-ban szállították mai helyére, a Sugár útra. A hagyomány szerint eredetileg a palini kastély parkjában állt és a birtok eladásakor (1846) helyeztette át a család ide, a kápolnához. Ekkor vésették feliratait is.

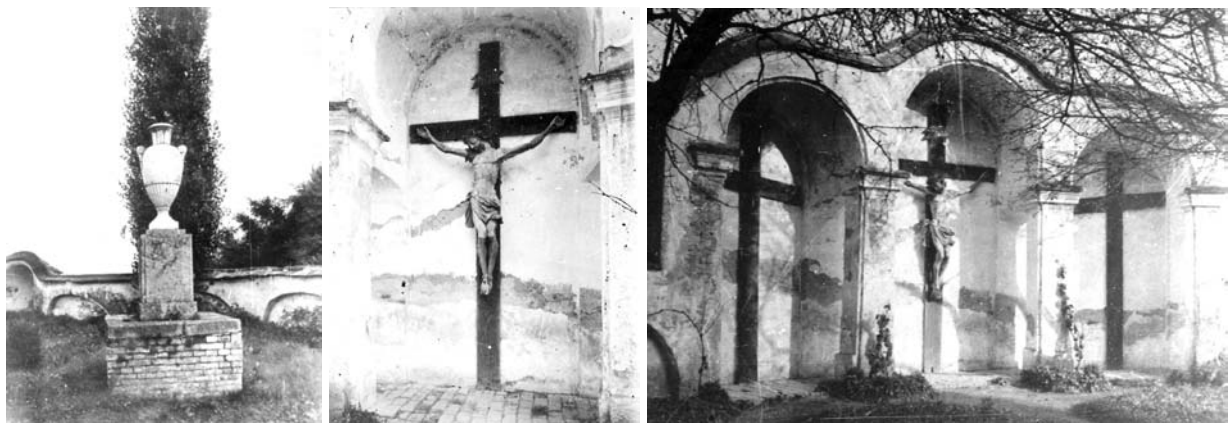
- Hajdanán, nagypéntek délutánján a hívők nagy számban zarándokoltak a kápolnához. Böjtben és imában töltötték ott a nagyszombatra virradó éjszakát. Ugyancsak szokásos volt a Gyümölcsoltó Boldogasszony napján tartott mise is. A feljegyzések szerint Gyümölcsoltó, illetve Sarlós Boldogasszony napján (március 25. és július 2.) emlegették különösen sokat a legendát.

- A kápolna ugyan már (egy 1881-es törvény alapján) 1917-ben műemléki minősítést kapott, de állapota folyamatosan romlott. A műemlékké nyilvánítás kezdeményezője Tandor Ottó volt. Az alábbi képek az ő hagyatékából valók és eredetijüket a helyi múzeum őrzi.

Még áll a kápolnaőr háza

A második világháború után sokáig fosztogatók szabad prédája volt az épület.

- A kápolna építésekor a palini temető még nem létezett. A gazdatisztek a kápolna falkerítésén kívül, annak tövébe, a szabadosok és a jobbágyok a domb oldalán temetkezhettek.

380. Magyar utca vége

(Lazsnaki kastély)

- A jelenleg is létező kastély területén korábban a szomszédos – már lebontott – vendégfogadó kiegészítő épülete és kertje volt.

A házat utóbb a zsandárok (az 1850-től létező csendőrséget a kiegyezésig így emlegette a köznyelv) használták kaszárnyaként. Szerepüket akkor a pandúrok (megyei csendbiztosok, perzekutorok) vették át.

Perzekutorok (1898)

Az épület eredetileg „vadászlak” (ez valószínűleg az erdész házat jelentette) volt. Az 1870-es évek elején a város 70 fő számára katonai laktanyának bérelte.

- A kert mögött hajdan téglavető működött.

A város létesítette, miután 1838-ban a város és az uradalom (maga is működtetett egy téglavetőt) közötti – a téglavetés jogáról folyó – per megegyezéssel zárult. A per azért indult, mert 1837-ben a sánci pusztától keletre egy második téglavetőt nyitott a város. Ez a kaposvári út északi oldalán volt, nagyjából ott, ahol most a Csónakázó tóhoz vezető bekötőút nyílik.

A megegyezés értelmében a város az iharosberényi út (Teleki út) mentén lévő régi téglavető mellett (ehhez a téglavetés jogát 1811-ben kapta meg a város) egy másodikat is kialakíthatott itt, a palini határban, míg a sáncit be kellett zárni.

A város régi téglavetőjének nyomai a Teleki út mentén, az északi oldalon ma is felfedezhetők. A terület bolygatottsága, a terepszint hirtelen csökkenése ma is látszik a később épített laktanya keleti határán túl, ahol korábban az állatmenhely működött.

Batthyány Ádám téglája

A felvétel tükrözve

(Batthyány Ádám Vencel gróf 1765 és 1787 között volt a kanizsai domínium ura. A család másik ágának hercegi címét 1772-ben örökölte.)

A város téglái (Kanizsa Város)

Batthyány Fülöp téglája

(Batthyány Fülöp herceg 1806-tól 1870-ig volt a város kegyura.)

A lazsnaki üzemet az ottani dűlő neve után telekúti téglagyárként emlegetették. Az 1880-as években még működött, városi tulajdonban volt és Fürst (Feleki) Lajos állatorvos (ő volt az első városi állatorvos 1868-tól 1884-ig) bérelte.

1884

Fürst nevét a Petőfi utca végén, a keleti oldalon dűlőnév is őrzi (Fürst téglaszín), bár van vélemény, amely szerint az, az eredeti Füret név elírása.

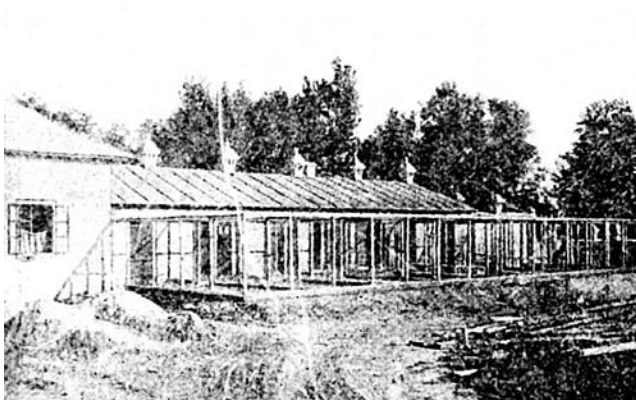
Négy kép a Budapesti Látogatók Lapja 1892-es évfolyamából:

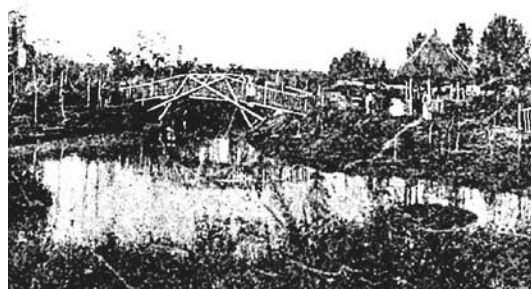
A kastély a bejárat felől

A „nyaraló”, a melegház és a szélkerék

Üvegházak

A tó és a sziget

•A kastélyt az itt 80 holdnyi földet vásárló Back Károly uradalmi intéző 1891-ben építtette, fővárosi építész vezetésével, 25 szobával. Tervezője Schweiger Gyula budapesti műépítész volt.

A 22 holdas angolparkot Hein János tervezte külön, nyaralónak nevezett villával, szökőkúttal, kertészlakkal, üvegházzal, fürdőházzal, mesterséges várrommal, fél holdas tóval (talán a korábbi bányagödör helyén), szigettel és híddal.

A tavat az ott lévő természetes források táplálták. A parkot és a kastélyt vezetékes vízzel látták el. A vizet az ásott kútból szélkerék emelte ki.

Az újfajta kényelem (1892)

Konyhabelső (Koroknyai Ottó festménye.)

A kupolás épület mindkét oldalára terasz került. A hátsó, nagy terasz alatt fogadták a kocsival érkező vendégeket.

A kastély építésekor a volt téglavető létesítményeit elbontották.

- A huszonöt szobás kastélyt 1913-ban vásárolta meg gróf Billot Nándor (Ferdinánd), aki parkját 42 holdasra növelte. Az itteni „téglagyár” utolsó nyomai is ekkor tűntek el.
Billot francia származású volt (nagyapja – Billot márki – még a francia király főudvarmestereként tevékenykedett).

Az 1920-as években már lovag Sypniewszky György tábornok volt a kastély lakója.

Sypniewszky György

Ő ezredesként a helyi 20. honvéd gyalogezred parancsnoka volt 1913-tól 1915-ig. A Zalai Közlöny 1940-ben adta hírül, hogy meghalt lazsnaki kastélyában – leszármazottak nélkül – Billot Ferdinánd (1875-1940) gróf, akit ősei mellé, Pozsonyban temettek el.

Miután a város megvette a kastélyt, 1943-ban tudószanatóriumot nyitott benne.

A kastély udvari homlokzata 1975-ben és a vendéglő (halászcserda) 1958-ban (TGYM)

- A kastélypark déli határa mellett állt a népszerű lazsnaki vendéglő.

A vendégfogadó a 18. század utolsó évtizedeiben már létezett, mészárszékkal és kerékgyártó műhellyel.

A 19. század második felében nyaranta kertvendéglő is várta a vendégeket a fogadó épülete mellett. Volt benne „lövölde” (valamiféle löcsarnok), három tekepálya.

A kerthelyiség és vendégei 1902-ben (TGYM)

A századfordulón ingyenes „társaskocsi” szállította ki a városból a vendégeket. A kerthelyiség 1909-ben megszűnt, mert területét igénybe vették a kastély számára. A vendéglő halászcserdaként működött a második világháború után, majd lebontották.

- 1865-ben – a hely adottságait kihasználva – itt jött létre a városi „Lövölde társulat”, amelynek tagjaiból 1868-ban alakult meg a Lövészegylet.

381. Miklósfa

- Halis István szerint a 19. század első felében még „Szent-Miklós akkori híres lóköti népe majdnem teljesen horvát nyelven beszélt”. Mint írja, utóbbiról az iskola és a város közelsége, előbbiről pedig az odahelyezett csendőrség „szoktatta le” őket.

- Tény: a hajdani falu alapítói érdekes domborzatú területre telepedtek, amely jócskán különbözik a város más részeitől. Nagyszámú, szűk, viszonylag meredek oldalú völgyecske kanyarog útvesztőhöz hasonló rendetlenségben a lakóházak között.

Lóköti-knek ideális terep.

•Az 1872-től Horvátszentmiklósnak, 1895-től Somogy-szentmiklósnak nevezett települést (Bagolasánccal együtt) 1948-ban csatolták Zalához. Nevét 1950-ig tűrték a hatalom akkori birtokosai.

A Miklósfai utca elején

Miklósfai utca 30.

- Megjegyzendő ezzel kapcsolatban, hogy 1919 februárjában Somogyszentmiklós (továbbá Bagolasánc és Liszó) Nagykanizsához csatolását kérte; a kezdeményezés eredménytelen maradt.

1982-ben lett Nagykanizsa része.

- Halálakor a faluban, a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra gróf Keglevich Bélát (1862-1924), nagybirtokost, a főrendi ház tagját, Batthyány Lajos miniszterelnök unokáját. Apja – idősebb Keglevich Béla (1833-1896) – első férje volt édesanyjának, Batthyány Ilonának (1842-1929).

Batthyány Ilona fényképen és Vaszary János festményén

Édesanyja (Batthyány Lajosné) fényképével

Batthyány Ilona első férje, idősebb Keglevich Béla (1833-1896) 1865-ös (országgyűlési képviselői) portréja

A Keglevich család címere

A sírbolt helyét nem ismerem. A miklósfai temetőben nem találni nyomát, de amúgy sem valószínű, hogy ott lett volna. Leginkább a Keglevich-kúria területe jön számításba, de mára ott felszíni épített emlék nem maradt.

A helybeli Tóth László gyermekkori emlékei szerint a temetkezési hely a jelenlegi temető és a Miklósfai utca 1. számú ingatlan közötti erdősült területen volt. Mivel felszíni részei nem láthatók, a kifosztott sírbolt megtalálása komolyabb kutatást igényel.

- Amikor 1815-ben Richard Bright dunántúli utazási során Szent-Miklóstra látogatott a körülbelül 10 000 holdas miklósfai határ (1733 óta) a Festetics-uradalom része volt.

Felmerül a kérdés, hogy hogyan lettek idővel Miklósfán, a Festeticsek hajdani birtokán a legnagyobb földbirtokosok a Keglevichek.

A pontos választ nem ismerem, de biztos, hogy a későbbi tulajdonosváltások végeredményben Zichy Károly gróf (1785-1876), a 24 000 holdas vrászlói uradalom gazdája személyéhez kötődnek.

Ő – miután felesége lett Batthyány Antónia grófnő – igen jelentős birtokok tulajdonosa lett a Dunántúlon is.

A vrászlói uradalom ezek egyike volt. Vrászló mai neve Varászló. A falu Somogy megye határán fekszik. Nyugati szomszédja a zalai Pat.

Az uradalom irányításához Zichy 1843-ban Nagykanizsán vásárolt házat. A Fő út 14. szám alatti épületet (a korábbi Széchenyi-házat) az ott élő jószágigazgatója neve után Tárnok-házként emlegették.

Zichy leányai közül kettőnél is találhatunk kanizsai (miklósfai) kapcsolódási pontokat.

Zichy Antónia Batthyány Lajos (az 1849-ben kivégzett miniszterelnök) feleségeként adott életet Ilona nevű leányuknak. Ilona és első férje az, akiktől a Miklósfán élt Keglevichek származtak.

Zichy Mária férje Wilhelm Walterskirchen báró (1808-1884) lett. Zichy Károly után, 1857-től ők birtokolták a Fő utca 14. szám alatt állt épületet.

Zichy Károly a városi ház megvásárlása után egy jó évtizeddel (1856) megszerezte a somogyszentmiklósi uradalmat is.

Így lehet, hogy a miklósfai templom oltárát annak idején (1881) Zichy Antónia (Batthyány Lajosné) készítette. Akkor már rég ő volt az uradalom gazdája.

A két világháború között jórészt Keglevich Ilona grófnő (1885-1941) – ifjabb Keglevich Béla leánya – volt a birtok tulajdonosa.

A fiatal Keglevich Ilona

(Balra három másik grófkisasszony társaságában a Széchenyi-bálon. Az 1912-ben készült kép bal szélén látható. A másik, 1913-as felvétel esküvőjén készült. Mellette fiatalon meghalt első férje, Batthyány Tamás gróf.)

•Richard Bright leírása szerint az uradalom központjában volt az intézők lakhelye, a „tisztilak” és közelében a gazdasági épületek. Az utazó említ ott egy hatalmas pincét, továbbá egy téглаégetőt is.

Mindezek csak a templomnak is helyet adó domb magasabb részein, attól északra és keletre állhattak. A tisztilak pedig csak az a L alaprajzú épület lehetett, amelyet a helyiek sokszor kastélyként emlegettek és 1960-tól óvodaként használtak. A terület, amely még a termelőszövetkezeti gazdálkodás idejében is majorként funkcionált, keleti szélén valamit jelenleg is őriz hajdani jellegéből.

Itt néhány gazdasági épület még áll. Kettőt a lovak és a lovaglás „szerelmesei” hasznosítanak.

A lovasok által használt két épület nyugatról

Ugyanezek keletről

A harmadik megmaradt ház a Dr. Szentendrey utca 10. szám alatt

A többi építmény (a tisztilak is) már lebontásra került.

Az egykori tisztilak
(Dr. Kotnyek István fotója.)

•Volt a faluban még egy „kastély”. Valójában ez sem kastély, csak kúria (Keglevich-kúria) volt.

A mai országút nyugati oldalán helyezkedett el, a Dr. Szentendrei Edgár utca túloldali folytatása és a házak közül a Potyliba tartó ér déli oldalán. Már nem létezik, helyére két, a Dallas című amerikai sorozatot idéző, nagy épület került. A terület most a Miklósfai utcának 1. sorszámú telke.

A kúria a két világháború között

Romlott állapotában
(Dr. Kotnyek István felvétele.)

A kúria építési időpontját nem ismerem.

Már a második katonai felmérés (1858) is jelzi, de akkor még két párhuzamosan épült ház formájában. Ezek akkor közvetlenül az országút (később az keletebbre került) nyugati oldala mentén álltak.

Idővel megépülhetett az összekötő szárny és így alakulhatott ki a végső, U formájú alaprajz.

- Nem tudni, mióta foglalkoznak Miklósfán a kerekrépa savanyításával.

A kerek, húsos, lila-fehér gyökerű, emberi fogyasztásra is alkalmas növényt hagyományosan az aratást követően felhántott tarlóba (tarlórépának is nevezik) vetik. Így a területet ismét hasznosítják és a répa feldolgozásával a család táplálékhoz, de piaci bevételhez is jut.

E répaféleség savanyítása másfelé sem ismeretlen teljesen, de itt kovászos lével történik, ami kellemesebb ízt ad neki.

Lisztből langyos víz és élesztő hozzáadásával kovászt készítenek, ezt tányéron pár napig érlelik. A kovászt ezután egy edényben langyos vízzel elkeverik és egy újabb napot várnak. A meghámozott, legyalult répa ebbe a lébe kerül és legalább két-három napig benne is marad. Fűszerként birsalma szeleteit, babérlevelet, egész borsot, tormát és csöves pirospaprikát használnak.

Az így savanyított répából aztán többféle ételt készítenek.

Számomra a babos répa a legkedvesebb. Ezért alább ennek receptjét olvashatják, nagyjából úgy, ahogy Németh Károlyné a Zalai Hírlap újságírójának elmondta.

Először is áztassuk be a szárazbabot vízbe és egy napig hagyjuk is benne, mert különben kemény marad a gyorsan puhuló répa mellett! Ezután a babot feltesszük főni annyi vízben, amennyi ellepi. Kevés sót is dobunk bele, meg egy babérlevelet. Közben egy fej vöröshagymával, zöldpaprikával hagyományos pörköltet csinálunk, éppen csak annyi vízzel, hogy ne égjen le. A savanyított répát is feltesszük főni. Felhasználás előtt nem árt hideg vízzel leöblíteni kicsit, úgy veszít a savanyúságából. Tíz-tizenöt szem egész borsot, egy kávéskanálnyi törött borsot és sót is szórunk bele. Egy egész vöröshagymát felkockázunk, azt is hozzáadjuk: nyugodtan dobjuk a tetejére, néha úgyis meg kell kavarni a répát, majd elvegyül benne. Főzés közben vegyünk ki egy-egy szál répát, kóstoljuk meg, ha már elég puha, öntsük hozzá a pörköltet, a babot és keverjük el benne! Ezután egy tányérban kis doboz sűrített paradicsomot kevés vízzel simára keverünk, azt is hozzáöntjük, majd fokhagymanyomóval három gerezd fokhagymát préselünk bele. Végül hozzáadjuk a liszttel és zsírral (olajjal) készített rántást, az egészet még egyszer jól összekeverjük, miközben a főzés közben elpárolgott vizet pótoljuk. A húsként általában használt sertéslapockát lehet részben helyettesíteni füstölt csülökkel, füstölt tarjával, akár vegyesen is.

2010

(A hozzávalók arányát talán érzékelteti, hogy 2010-ben, amikor Miklósfán 1500 adag csülkös-babos répát főztek egyetlen hatalmas kondérban, 100 dkg répához 30 dkg babot, 80 dkg sertéslapockát, 30 dkg füstölt tarját és 30 dkg füstölt csülköt adtak.)

382. Múzeum tér 6.

„Uradalmi magtár*”

- A 18. század első felében épült barokk stílusban, a szomszédos hercegi várhoz tartozott.

Eredetileg a földszintjén volt az uradalmi istálló és kocsiszín, emeletén a magtár.

- A zsidó hitközség 1805 és 1822 között az uradalmi épületegyüttesen belül itt működtette imaházát.

A korabeli térkép szerint az első világháború idején az épület az „Elit” nevű mozinak is helyet adott.

- A Zalai Közlöny és a Zala nyomdája (Kereskedelmi, másképp Nagykanizsai Nyomda és Hírlapkiadó Vállalat) már 1921-ben a magtárban működött. 1924-ben vásárolta meg az előbbi lapot a zalaegerszegi Zrínyi Nyomda Rt. Ebből önállósodott 1927-ben a Délzalai Nyomda és Lapkiadó Vállalat – a későbbi, 1948-ig létező Közgazdasági Rt. Gutenberg Nyomda és Lapkiadó Vállalat –, miközben a nyomda ezen a helyen maradt. A nyomdászat azonban korábban jelent meg itt: megszűnésekor, 1911-ben már itt dolgozott Farkas és Krausz nyomdája.
- A műemlék épület jelenlegi tulajdonosa a Zalaerdő Zrt. A cég elődje, a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság az államosításoktól 1967-ig a hercegi várban működött. A magtár földszinti részét üzemi étteremként használták. 2008-ban történt utolsó külső helyreállítása.

383. Nagybagola

(Szentháromság-kápolna)

- A szőlőhegy birtokosai 1753-ban emeltették, szolgálva a templommal még nem rendelkező Bagola lakóinak hitéletét is.

•Az 1778-as és az 1816-os vizitációs jegyzőkönyvek Legszentebb Háromságnak ajánlott szőlőhegyi kápolnaként említik.

Az 1824-es leírása szerint tornya még fából volt – belsejében 44 kg-os haranggal –, volt viszont már kórusa, orgonája és sekrestyéje.

Szinte teljes újjáépítésével 1876-ban nyerte el mai megjelenését.

Miséket a hívek kérésére celebráltak a kápolnában.

Homlokzatán az 1950-es években még napóra volt.

Másik fogadalmi kereszt az előzőtől délre, egy kilométernyire

384. Nagyrác utca

•A vár visszafoglalása után az ott lakó, a törökökkel együtt nem távozó, nem magyar anyanyelvű népesség erre a környékre telepedve Kiskanizsa „Rácváros” nevű részét hozta létre. Az utca neve és a Kistrác utcáé is erre emlékeztet.

•A Nagyrác utcában, a megszűnt általános iskolánál volt a Goszpon-tóka. Elnevezése a délszláv nyelvekben ma is használt goszpon (úr) szóból eredhet. A Goszpon ragadványnévként is előfordult Kiskanizsán: a Flumbortok közül – nem voltak kevesen – emlegették így az egyik családot a századfordulón. Így aztán az is lehet, hogy az egyik kiskanizsai gazda ragadványneve „ragadt” a tókán.

385. Nagyrác utca 26.

•Klebersberg Kunó miniszter 1925-ben – a városba látogatva – felkereste a Templom téren lévő iskolát is.

Klebersberg Kunó

Szembesülve azzal, hogy ott négy tanteremben is két-két osztályt kell tanítani, megígérte, hogy a külterületekre vonatkozó iskolaépítési program keretében Kiskanizsán is új intézményt építtet. Az ígéret megvalósult.

- Az építkezés helyszínéül a Nagyrác utcát („Vánsi (Vánsa, Váncsa) tér”) találták megfelelőnek. A minisztérium által kijelölt Bauer Gyula és Schmitterer Jenő budapesti műépítészek tervét a helyi Horváth és Vas cég valósította meg. A hat tantermet, továbbá az igazgató és az iskolaszolga lakását magába foglaló épületet 1928-ban adták át rendeltetésének.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

•Ezzel a kiskanizsai oktatási feltételek (a Templom téren tíz, a Kistrác utcában két tanterem volt ekkor) lényegesen javultak.

386. Öregförhénc

(Förhénci kápolna*)

Öregförhénc Újförhéncreől nézve

•A területet már 1710 tájékán szőlőhegyként említették.
Förhénc két hegyhátból áll. Öregförhénc keleti oldalán húzódik Újförhénc. Neve is jelzi későbbi kialakítását. Szokatlan módon e hegyhát keleti oldalán már nem találunk szőlőket, ott ma erdő nő.
Nem volt ez mindig így. Az első katonai felmérés (1786) még szőlőt jelzett itt is. 1857-ben, a második felmérés készültekor viszont már nem találtak szőlőt e helyen a térképészek.

1786

1857

Hiába újabb keletű e hegyhát területének művelésbe fogása, igazán régi pincéket inkább itt talál, aki ilyeneket keres.

Újföhrénc

Ennek (és a keleti oldal ültetvényei hajdani felszámolásának is) talán az oka az, hogy e várostól (Kiskanizsától) távolabbi rész kevésbé volt felkapott a szőlészkedni, borászkodni akarók között, mint szomszédja.

•Öregföhréncen 1761-ben épült barokk, egyhajós, hagymakupolás kápolna. Építtetője Inkey Boldizsár volt.

Urunk színeváltozása (Transfiguratio) titulusú.

Későbbi szentélyfreskója ugyanezt a bibliai jelenetet örökíti meg.

1816-os leírása szerint tornyában 31 kilogrammos harang függött.

A világháborúban rekvirált harang helyett Szlezák László öntött új, 160 kg-os harangot 1924-ben.

1929-ben a gazdák Fekete Lászlót bízták meg a kápolna oltárképének megfestésével.

•Az ünnep napjához (augusztus 6.) kapcsolódik a bor megáldásának általános szokása, és a szőlőhegy egyik búcsúja is.

387. Őrtorony utca

- 1900 előtt Rózsa utca volt a neve.

388. Petőfi utca

A már lebontott Petőfi utca 39. szám alatti (dupla) épület

Petőfi utca 62. és 64.

- A városnak ez az öreg utcája a Budára vezető országút mentén alakult ki. 1772-ben, de a 19. század közepén is Cigány utcának nevezték, de ekkor a belső (a Honvéd utcáig terjedő része) része a Récsei utca nevet viselte. Emlegették Nagy utcaként is.

1873-ban lett az akkori Pesti utcából Petőfi utca, majd 1900-ban Petőfi út.

Az 1890-es évek közepén

Az előző felvétel rajzolt változata egy képeslapról

A 20. század elején
(Jobbra piros tetővel a 9. számú ház, balra egy darabka a 16. számúból és mögötte a téglakerítéses 16.a.)

Az 1950-es években
(Balról jobbra: a 13., a 11. – itt két épület áll –, a 9. és a 7. számú telkek.)

Az 1980-as években
(Balról az 51. számú, jobbról a 64. számú ház egy-egy része.)

389. Petőfi utca 1. (korábbi számozás szerint)

- Bár címe szerint e házzal kezdődött a Petőfi utca, mégis az Eötvös tér keleti oldalának volt része.

A földszintes ház, amely 1860-ban már létezett az 1870-es években – mint az Eötvös tér több háza is – a katonaság használatában volt. Itt helyezték el nyilvántartási hivatalukat.

A ház tulajdonosa ekkoriban Talabér Zsigmond volt.

390. Petőfi utca 3.

- Az Eötvös tér keleti oldalán (északkeleti sarkán), Petőfi utca 3. számmal állt a Hertelendy-ház.

- Hertelendy Béla 1870-ben végzett ügyvédként és telepedett Kanizsára.

Hertelendy Béla (TGYM)

Fiskálisra várva (1883)

Alapító elnöke lett Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztárnak, majd a Zalamegyei Gazdasági Önszegélyező Szövetkezetnek (1897) is.

1889-ben országgyűlési képviselőnek választották.

Éljen Hertelendy Béla

a nagy-kanizsai választókerület

képviselő jelöltje.

1887.

Ad notam: Kossuth Lajos azt izente.

*Kanizsai város végen,
Fényes csillag jár az égen.
Azt jelenti az minékünk,
Hertelendy lesz követünk.
Éljen a haza!*

*Szive nemes, lelke tiszta,
Nem beszél az önszeressza.
A szegénynek pártját fogja,
Imerjük már régtől fogva,
Ő lesz követünk!*

1887

Választási kampánya gyakran használt eleme volt a Hertelendy induló éneklése is. Az induló egy akkor született kortes dal is lehetett, de valószínűbb, hogy a már korábban létező Hertelendy indulót (a 12. számú Nádor-huszárezred indulója) használták e célra. Utóbbi az ugyanezen zalai családból származó Hertelendy Gábor altábornagy (1742-1820) nevéhez fűződik. Szövege a következő:

„Hát fiaim ti vitéz nevetek
rablánczzal váltjátok-e fel?

Ősz fejem is ma tehát veletek
nyert koszorúját vessze-e el?

Nem magyar az czudar az, ki kivont
karddal is esdekel s kér pardont;

Rajta tehát velem a ki vitéz !
a csatán elő lobogó tollamra néz.

Ezredem vér mezején vezetem
győzni vagy halni tanult seregem.”

•1874-ben alakult meg Kanizsán az Első Zalai Ügyvédegylet. Elnökül Koch Mihályt, titkáru Hertelendy Bélát választották.

A városban ugyan jelentős számú ügyvéd dolgozott, de az alakulás közvetlen előzménye az volt, hogy az igazságügyi miniszter Kanizsát jelölte meg az alakítandó ügyvédi kamara székhelyeként. Az elképzelés azonban így sem valósult meg, mert a kamarát 1875-ben zalaegerszegi székhellyel kellett létrehozni.

•Hertelendy háza – mielőtt tulajdonába került – szolgált tiszti étkezdeként, haláláig pedig Traupmann Lajos (1798-1865) birtokolta.

A Pesten 1823-ban végzett Traupmann negyvenkét esztendőn át volt az uradalom orvosa.

Talán fia lehetett az uradalmi írnok Traupmann Lajos, aki a szabadságharcban hadnagyi rangot szerzett a 7. honvéd zászlóaljban.

Emlékét ma is őrzi „A szabadságharcz első hadi foglyai: 53 honvéd tiszt Königrätzben 1849.” címet viselő, színes ceruzával rajzolt amatőr sorozat egyik darabja.

•Itt említem, hogy Traupmann egyik kollégája Rosenberg Zsigmond volt. Pesten szerezte diplomáját 1837-ben, majd 1866-os haláláig Nagykanizsán gyógyított, a város (akkor még kicsi és szegényes) kórházaiban is. Ide tartozik, hogy az 1860-as években nagyjából tucatnyi orvosa volt Kanizsának.

Rosenberg 1887-ben, Nagykanizsán született unokája (szintén Zsigmond) 1891-ben már Beliscsén élt, mert apja, Rosenberg Ádám lakhelyet változtatott. A kis Zsigmond Sigmund Romberg néven lett az Egyesült Államokban világhírű zeneszerző.

Rosenberg Ádám az 1880-as években a Széchenyi tér 4. szám alatti helyiségében zongorákat árusított. Talán lakása is e házban volt.

Sigmund Romberg

- A telek északi oldalán torkollott az Attila utca a Petőfi utcába, amely aztán az Attila utcán túl térszerűen kiöblösödött.

Jobbra a Hertelendy-bástya, majd az Attila utca torkolata, mögötte oromfalával látszik a Petőfi utca 5. szám alatti ház (óvoda) a 20. század legelején

Mivel a telek az utca szintjénél jóval magasabban volt, északnyugati sarkán téglából egy támfalat (Hertelendy-bástya) építettek.

391. Petőfi utca 5.

- A Hertelendy-ház északi oldalán (ma Petőfi út 5.) építettett újabb elemi iskolát a város 1937-ben. Az új intézmény lehetővé tette a Huszti téri kis iskola kiürítését. Terveit a város mérnöki hivatala készítette, kivitelezője a Horváth és Vas cég volt. Épületlakatosként Márkus József dolgozott a tervek megvalósításán.

- A korábbi Petőfi utca 5. számú házban (ez az épület már az Attila utcától északi oldalán volt) az első világháború előtt óvoda működött.

A kép jobb szélén Petőfi utca 5. (a volt óvoda épülete) 1939-ben

392. Petőfi utca 22.

A 19. század elején épült ház 1973-ban (TGYM)
(Alsó részében ekkor asztalos-műhely működött.)

- A magassíkszintes épület alsó szintje az út folyamatos töltögetése nyomán lebontásakor már jócskán az úttest szintje alá került.

393. Petőfi utca 33.

- Ugyancsak Petőfi úton a Honvéd utca kiöblösödő torkolatának közepén állt egy régi épület, amely már 1822-ben katonai istálló volt.

Lóápolás (1880)

1868-ban döntöttek laktanyává alakításáról. Egy 1890-es, Honvéd utcai tűzesetről szóló híradás szerint még katonák lakták. 1925-ben a város bérbe adta gépjavító műhelynek. A következő napokban teljesen leégett.

- A laktanyától délre állíttatta 1887-ben Gerócs János a ma is látható fogadalmi keresztet. Képei a Honvéd utca címszónál tekinthetők meg.

394. Petőfi út 49.

- A földszintes épület homlokzatán ma is látható egy szép, fehér márványból készült dombormű (Szűzanya a gyermekkel). Nem ismert állíttatója, készítője és kora.

•1907-ben Apáthy Lajos postai szolga tulajdona volt a ház.

395. Petőfi utca 79. és 81.

- A Petőfi utca legutolsó épületei a keleti oldalon (ma a 79. és 81. számú házak állnak a helyükön) a 19. században az Utolsó Garas kocsmá részei voltak.
 - A hagyomány szerint – az akkoriban (a 19. század közepe) a város lakói számára a „világ végén” lévő helynek – gyakori vendége volt a betyár, Patkó Pista, akit 1862-ben lőttek le a pandúrok.
- Utoljára akkor látták itt, amikor az utca (nevezték hajdanán Cigány utcának is) végén tanyázó vályogvető cigányoktól megszöktette a legszebb cigánylányt.

Patkó Pista egy 1859-es színezett krétarajzon

Vályogvető cigányok (1862)

Szemben Patkó Pistával, Patkó Bandi csak a legendák betyárja volt

- A csárda telkét előbb megosztották, majd a vendéglővé szelídült részét valamikor, a két világháború között lebontották.

396. Petőfi utca 86. (korábbi számozás szerint)

- A létező, régi fényképe miatt érdemes az épületről szót ejteni, hiszen az érzékeltet valamit a hajdani szatócsboltok világából.

Az 1907-es és az 1926-os címtár szerint is a házban működtette vegyeskereskedését Laduszlau Jenő szatócs. A képen, ami még az első világháború előtt készülhetett, valószínűleg ő is látható.

Később az üzlet megszűnt; 1937-ben már Milhoffer Jakab terménykereskedőnek volt itt a telephelye.

397. Petőfi utca vége

- Fogadalmi keresztet már az 1786-os térkép (a későbbiek is) is jelez az utca végén.

Sajnos a jelenleg ott álló kereszten nem olvasható állíttatása időpontja. A kíméletlen „felújítások” nyomán eltűnt róla minden eredeti felirat.

- A jelenlegi ipari park (volt Kossuth laktanya) és az autópálya közötti terület volt a Képeskereszti-dűlő.

A hagyomány szerint egy jómódú, helyi kereskedő kocsijába itt vágott villám, amikor hazafelé tartott. Családja az eset helyén temettette el, síremléke volt a képes kereszt.

A kereszt az 1786-os térképen már ábrázolva van a Petőfi utca végétől Förhéncre vezető, akkori földút mentén.

Ifj. Makoviczky Gyula szerint a két világháború között még létezett, de a keresztet a jelzetnél későbbi térképek nem ábrázolják.

- A Kiserécse felé vezető országút déli oldala mentén, a Péterfai-árok nyugati oldalán terül el a Katonatemető-dűlő. (Az 1690-es években még „Katona temetés” a neve.) Most az M7 autópálya vágja ketté.

A dűlőről azt tartja a hagyomány, hogy ott temették el a kanizsai vár visszafoglalására 1601-ben indított sikertelen ostrom több ezer keresztény halottját.

Az ostrom egy 1602-ben megjelent metszeten

Ugyanez a sárvári vár 1653-ban készült freskóján

- Az ostromban szerzett betegségében meghalt a pápai állam generalissimusza, Gianfrancesco Aldobrandini herceg, VIII. Kelemen pápa unokaöccse is. Holttestét bebalzsamozva szállították Rómába. Hatalmas szobra a Capitoliumot díszíti. 1935-ben, 1936-ban arról cikkezett a Zalai Közlöny, hogy az olasz főváros a szobor másolatát megküldi Kanizsának. Ebből végül nem lett semmi. Magyarázatul annyi kívánczik ide, hogy Krátky István polgármester ekkoriban szerette volna – idegenforgalmi látványosságként is – újra megépíttetni a kanizsai vár egyik bástyáját. Arra került volna a másolat.
- A dűlőtől délre, már az „új hetes” út északi oldalán, szemben Szabadhegygyel volt a Békástói erdő.

Az országút északi oldala a Péterfai-árok erdősávjával

Kétszáz évesre becsült fái között helyenként 500-600 éves hatalmas tölgyek álltak. Az erdőben apró tavacskák sorakoztak, amelyek a Szabadhegy alapítása után

csatornává mélyített patak (Péterfai-árok) miatt lassanként kiszáradtak, mára legfeljebb vízenyős hely utal hajdani létükre.

Az erdő a kanizsaiak kedvelt (és sokáig egyetlen) kirándulóhelye volt. Halis szerint különösen népszerű szokás volt hajdanán május elseje hajnalán ellátogatni oda. Az őserdőt (és mellette a „Katonatemető” erdejét) az első világháború idején (tűzfának) kivágták.

Erdőben (1877)

Patakpart (1880)

- Az erdő szélén, Szabadhegygel átellenesen állt egy öreg, odvas tölgy a fenyők között. Hatalmas üregébe az arra járók szentképeket kezdtek elhelyezni, amikor oda már nem fértek, mohos kérgére is.

A közeli patakra egyszerű kis híd is került, végül pedig az odúba Szűz Mária porcelán szobrát, elé rácsos ajtót, fölé rézkeresztet helyeztek a helyet egyre nagyobb számban látogatók.

Ez volt a Képes tölgy, illetve Rezula. A 19. és 20. század fordulóján (talán az egyik odahelyezett gyertya révén) a fa meggyulladt és leégett, a spontán született kegyhely emlékké vált.

- Maga a Békás tó közvetlen a régi hetes út északi oldalán volt, ott, ahol jelenleg is hídon vezet át az út Péterfai-árok itt végződő nyugati ágán. A tó hajdani létét csak a környék nedvesebb volta sejteti.

- Ettől délre – ahol találkozik a Péterfai-árok két ága – volt a városi gyepmester háza, telepe.

A régi hetes út déli oldaláról megközelíthető völgy mélyén, a két vízfolyás között a telep épületei már az 1858-as térképen láthatók, de létezett még a két világháború között is.

Érdekesség, hogy 1846-tól – gyepmester férje halálától – nő végezte a városi gyepmester munkáját: Lentz Rozália.

1856-ban jelezte a városnak, házasságra kíván lépni segédjével, Schmidtleitner Jánossal, akit így gyepmesternek javasolt maga helyett. Javaslatát alátámasztandó

előadta, hogy pártfogoltja a „baromorvoslásban is jártas, sött már 2 éveken át a Hóhéri foglalkozás körüli ügyességének elismerést érdemlő jeleit adván, a közönség irányában hasznos és szükséges egyénné vált”.

Az indokolás akkoriban nem lehetett igazán meglepő, mert a 19. század elején a gyepmester még komoly szerepet kapott a tanács által kirótt testi fenyegetések végrehajtásában is.

- Korábban volt a környéken egy további tó is. Ott, ahol a Péterfai-árok keleti ágának (hajdan, szabályozatlan pataként, sokkal hosszabb volt) hídja van a régi hetes úton, közvetlenül a cserfői út előtt.

A híd északi oldalán lévő tavat 1686-ban Gáti tónak, kétszáz év múlva már Récsei tónak (Récsei gát) nevezték. A vízfolyás duzzasztásával hozták létre, talán ennek eredménye lett a feltöltődés is.

398. Rákóczi utca

- Kiépülése a Petőfi utca felől kezdődött.

Az 1786-os térkép szerint már akkor létezett egy rövid szakasza.

Ezt 1772-ben Külsőkerti utcaként említik. Az 1822-es térképen az utca neve Cziczelle. Cziczelle a Cecília név hajdani megfelelője.

1873-ban kapta mai nevét.

- Az utcával párhuzamosan, attól délre van az Ördög-árok.

Az eredetileg természetes vízfolyás idővel szennyvizet gyűjtő csatornává változott.

Az első világháború előtt már kolerapatakként emlegették.

Így 1927-ben elsőként a Kinizsi és a Magyar utca közötti szakaszt fedték be. A terv megvalósítását 1941-től folytatták.

399. Rákóczi utca 15., 17., 19., 21. és 23. (képek még: Kinizsi utca 34.g)

•A 20. század elején az utca e szakasza bordélyházaival szerzett kétes hírnevet. A város 1888-ban hozott döntést az Újvilág (Bajza) utcai bordélyházak bezárásáról. Ezek az „intézmények” valószínűleg ekkoriban települtek ide, olyan helyre, amely nem esett távol a városközponttól, de átmenő forgalma mégsem volt. Az utcában itt (a Kinizsi és Árpád utcák között) még nem voltak házak, a szóban forgóak lettek az északi oldal első épületei.
A 17. szám alatti házon túl ugyanezzel a rendeltetéssel bírt a 19. és 21. szám alatti is.

A vállalkozások jövedelmezők lehettek, mert az eredetileg kisebb, különálló házakat az első világháború idejére már összeépítették, elkészültek az udvari szárnyak is.

Érdekes, hogy míg a 17-es ház tulajdonosa Lamberger Henrik, a nyilvánosház működtetője volt, addig a másik kettőt Devecseri Ferenc városi rendőr birtokolta. A helyi sajtó általában szégyenlősen hallgatott az „intézmények” létéről, inkább egy-egy botrány nyomán kerültek szóba. Például, írtak egyiknek tulajdonosáról, amikor leánykereskedésben bűnösnek találták.

A helyi címtárakban sem szerepelhettek az „éjjeli kávéházak” (az „éjjeli” jelzővel különböztették meg őket a szolgáltatások szűkebb kínálatát ajánló hagyományos kávéházaktól). Nem is tudtam megállapítani pontos számukat. Egy negyedik létezésére azonban még emlékeznek az itt gyerekeskedő idősebbek.

Míg az említett három épület legfeljebb jelentéktelenségével tűnhetett ki az utca házai közül, addig a 15. sorszámu, nem. Ez a (másikaknál jóval későbbi, 1910 körüli) ház igényes tervezés és kivitelezés eredménye. Mérete is szokatlan a város e részén.

A „Lányos ház”

Pedig, ezt is nyilvánosház számára építették. Az is maradt az 1940-es évek végéig. A környékeliek tapintatos megnevezést találtak számára; ez volt a „Lányos ház”.

- Az is meglepő, hogy a szomszédban (Rákóczi utca 23.) a két házat (a közvetlenül szomszédos kis épület és a sarokház) egy grófnő építtette.

Somssich Janka (Horváth Gyuláné) megbízásából, Tóth Mihály terve szerint Rada István helyi építési vállalkozó emelte 1892-ben.

400. Rákóczi utca 40. (képek még: Sugár út 23.)

- A sarkon akkor már álló kisebb házat 1887-ben toldatta meg Schlesinger Anna Bardó Károllyal.

Ennek során készült a keleti rész a Rákóczi utcában négy ablakkal és a kapuval, a Sugár úton pedig a déli rész két ablakkal.

401. Rákóczi utca 46.

- Az utca legérdekesebb régi háza. Nem csupán látványában, de várostörténetileg is. A századfordulón itt három épület állt, amelyből kettő volt az utca felől.

Utóbbiak az utca kanyarodását követve homlokzatukkal eltérő irányba fordultak. Ekkoriban az utca déli oldala még nem volt beépítve az Árpád és a Kinizsi utca között, így az oldal meglévő házai a maitól eltérő sorszámot viseltek.

A kettő, majd az eggyé összeépített házat 14, 16, 18 számon is nyilvántartották. Tulajdonosa Deutsch József volt. Bécsben élő örököse, Deutsch Terézia 1911-ben, az akkor még külön álló, három épületet árulta. 1917-re viszont azok már mai, összeépített formájukban léteztek. Így alakult ki a jelenlegi homlokzat, amely maga is „kanyarodik”.

•A századfordulótól addig nem használt eszközzel, a sztrájkkal ismerkedett a város lakossága.

Az iparoslegények mesterükkel, az alkalmazott munkások az üzemek, gyárak tulajdonosaival szemben igyekeztek érdekeiket érvényesíteni. E törekvésük támogatását remélve alakították meg az országosan már létező szakszervezetek helyi csoportjait.

Május elsején (1891)

Az 1907-es névtár szerint többségük itt működtette irodáját. Felsorolva:
Magyarországi Vas- és Fémmunkások Szövetsége, Cipész és Csizmadia Munkások

Szakegylete, Magyarországi Famunkások Szakegylete, Magyarországi Földmunkások Szövetsége, Magyarországi Ácsmunkások Szakegylete, Élelmezési Ipari Munkások Szakegylete, Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége, Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűöntők Szakegylete.

Létezett még a Magyarországi Kereskedelmi Alkalmazottak Szakegylete (Erzsébet tér 13.), Vasúti Munkások Országos Szövetsége (Kisfaludy utca 8.), Magyarországi Borbély- és Fodrászsegédek Szakegylete, Szabómunkások és munkásnők Szakegylete. Utóbbi kettő székhelye nincs közölve.

- Érdekes jelenség volt, hogy az első világháború idején a török birodalomból érkezve többen kértek iparengedélyt cukorka, fagylalt és más édességek készítésére, árusítására.

Néhány név (azzal az írásmóddal, ahogy azokat a helyi sajtó közölte) közülük: Redjéb Haszip, Ragib Abdul, Mirticse Istoján, Belzat Achmed, Machmud Nedin, Balret Achmed, Mechmed Ádám, Zulfikar Chakir. Utóbbi három még 1926-ban is, az utolsó kettő pedig 1937-ben is a városban dolgozott.

Letelepedésekor Zulfikar Chakir itt bérelt lakást, talán műhelye is itt volt.

Vállalkozása sikeres lehetett, mert 1937-ben már a város központjában, az Erzsébet tér 15. alatt tevékenykedett.

- 1926-ban a cukorkakészítők sorában pedig megjelent Isa Ali neve is. A család (fiát is Alinak hívták) még a második világháború után is ismert volt a városban fagylaltjairól.

Ő is 1919-ben telepedett le Kanizsán. 1937-ig vásári árusként dolgozott.

- 1907-ben itt dolgozott egy eltűnő mesterség utolsó helyi képviselője, Goldfinger István fésűs.

A Goldfinger-féle műhely 1926-ban még itt volt, 1937-ben viszont már a Honvéd utca 1. szám alatt működött.

402. Rákóczi utca 79.

- Áll itt még egy régi ház, amely még őrzi annak emlékét, hogy az utca keleti felében elsősorban földművesek éltek.

A hosszú, földszintes épület oromfalával fordul az utca felé. Udvarán hátul, keresztben áll az istálló megszokott megjelenésű épülete. A telket az utcától az akkoriban szokásos, kátránnyal beeresztett, csaknem fekete palánkokból összeállított kerítés választja el.

A kerítést a gazda kútja szakítja meg úgy, hogy az – az utca felől is – használható legyen.

- A 20. század első évtizedeiben Metz József gazdálkodott itt.

403. Rákóczi utca 91.a

- Érdekes, amit Halis István írt a Zalai Krónika 1915-ben megjelent füzetében a helyi izraelita iskolával kapcsolatban:

„A tanítók még inkább ismeretlenek.

Azaz egyiket mégis ismertem, Hofman Jakab rajztanítót. Ő hamarjában otthagyta a nyomorult tanítói állást, feleségül vette a cigányutcai szatócs Netti lányát és úri módon élt. Felesége vezette a szatócs üzletet, ő pedig gabonával próbált

kereskedni. Persze kicsiben. De azért néhány év alatt a düledező zsuppos alacsony bolt helyére zsindeyes szép új házat és nagy magtárt építtetett. (Most Dukász Dávid korcsmája.)

Mikor 1867. februárban kiütött a magyar világ, Hofman Jakab mindjárt az első nap vésőt és kalapácsot vett a kezébe, kiállott az utcára és azzal a kiáltással: „Ide gyerekek! Ilyent még nem láttatok!” maga köré csődítette az egész környék naplopó seregét. A viháncoló csapat bámulása közben lefeszítette boltja ajtajáról a kétféjű sasos „K. k. Tabak Verschleiss” köriratú címet és új címet vert fel: a magyar koronát, melyet az a szokatlan felírás díszített: „Magyar királyi dohány és szivar eladás.”

A volt rajztanító maga festette meg a címet, mert nem tudta bevárni azt a néhány napot, mely alatt mesterember elkészítette volna. A kifüggesztés alatt „a kis Hofman” magánkívül volt az örömtől és azt kiabálta a gyerekeknek: „Látjátok ez a magyar korona! Ezután mindent kidobálunk, ami német!”

Abban a jelentéktelen dologban a kiegyezés óriási jelentőségét magyarázta meg.”

•Megjegyzem, hogy a szöveg Cigány utcája a jelenlegi Petőfi utca.

Hofman apósának boltja, a későbbi ház és magtár azon a telken volt, amelynek keleti széle akkor a Petőfi utcánál volt és 1901-ben még 93. házzszámmal szerepeltették.

Az emlegetett épületek azonban már nem azonosak a maiakkal, még a legidősebb, a 91.a szám alatti (az ide épült három ház közül ez áll a hajdani telek nyugati szélén) is fiatalabb: a 20. század első éveiben épült, Lenkei Zsigmond szolgabírói írnok birtokolta.

Rákóczi utca 91.a

404. Rozgonyi utca

- Amikor megszületett a döntés a Sugár út létrehozásáról, indokoltá vált az Erzsébet tér északi részének összekapcsolása az új utcával.

Ma már nem könnyű elképzelni, hogy ekkoriban közvetlenül a Fő és Kölcsey utcák északi oldalának telkei mögött mezőgazdasági hasznosítású területek – az újságíró szerint jobbra kukoricások – húzódtak. Távolabb a Rákóczi utca ugyan még keresztezte a földeket, de északabbra utca már nem volt.

A Stern-ház lett az újonnan megnyitott – akkor Koronaherceg – utca elsőként megépült háza.

A Rozgonyi utca középső részének kialakítása 1891-től (a Sugár út 9. szám alatti honvéd laktanya bővítése miatt) kezdődött.

Az 1970-es években
(A két utca sarkán a hajdani, Rozgonyi utca 15. szám alatti ház.)

1900-ban e két rész kapta a Rozgonyi nevet.

- Jelenleg nincs adatom arról, hogy a nagyhatalmú, 1556-ban fiúágon kihalt Rozgonyi nemzetség melyik tagjáról nevezték el az utcát, de arról sem, hogy egyáltalán miért merült fel névadóként a városhoz különösebben nem kapcsolható családból bárkinek a személye.

A Rozgonyi család címere

Esetleg Arany János 1853-ban megjelent és nagyon ismertté vált balladájának (V. László) két versszaka szolgáltathatta az ötletet.

Előbb:

„Mélyen a vár alatt
Vonúl egy kis csapat;
Olyan rettegve lép,
Most lopja életét...
Kanizsa, Rozgonyi.”

Később:

„Az alvó aluszik,
A bujdosó buvik;
Ha zörren egy levél,
Poroszlót jöni vél
Kanizsa, Rozgonyi.”

1457-ben Hunyadi Lászlóval és Mátyással együtt – mások mellett – elfogták a Hunyadiakat támogató Kanizsai (a versben Kanizsa) Lászlót és Rozgonyi Sebestyént. Halálra és vagyonelkobzásra ítélték őket is.

V. László végül csak Hunyadi Lászlót végeztette ki. Kanizsai és Rozgonyi megélték a hatalomváltást, majd jelentős szerepet játszhattak Mátyás király országában. Például, erdélyi vajdának nevezte ki őket a király. E posztot megbízási idejük javában közösen töltötték be.

A költő is sorsuk összefonódásának érzését erősítette azzal, hogy együtt „szöktette meg őket” művében. (Kanizsai és Rozgonyi szökésére – sem együtt, sem külön – nincs ismert bizonyíték.)

•A mai utca harmadik – a Hunyadi utcán túli – szakaszának kiépülése 1942-ben indult.

1936-ban úgy döntöttek, hogy az utóbbi lord Rothermere nevét fogja viselni. Az elnevezés tényleges használatáról nem találtam adatot.

A Trianon utáni magyar revíziós törekvéseket támogató
sajtómágnást népszerűsítő képeslap

Rozgonyi utca 0. (valójában Erzsébet tér 17.)

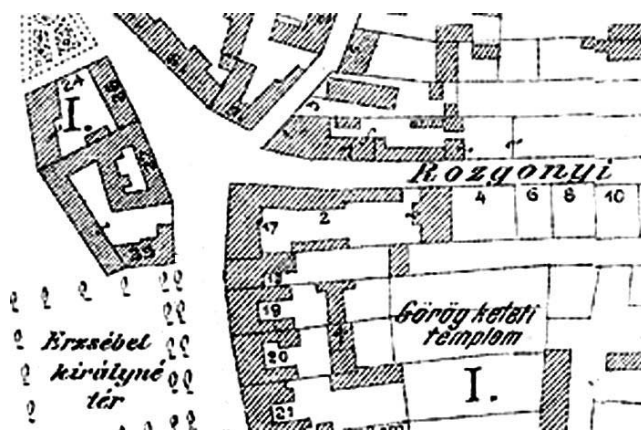
•Lásd: Erzsébet tér 17.

405. Rozgonyi utca 1. és 1.b (képek még: Kinizsi utca 1.) (Stern-ház*)

•1883-ban építtette Stern J. Mór téglagyáros, nagybirtokos, helyi bankok igazgatósági tagja lakóházának és vállalata irodáinak.
1909-ben az emeletes épületet valamelyest bővítették az udvar felé. Az alaprajz Rozgonyi utcai vonalát „egyenésre” igazították. Így kialakult a homlokzat ma is látható, a ház sarkát levágó eleme is.

A ház alaprajza 1901-ben

Az átalakított épület képeslapon

Ekkor készült – szintén az utca mentén – a Rozgonyi utca 1.b alatti kocsiszín is. Egyben lebontották a két épület közötti földszintes építményt.

Rozgonyi utca 1.b

- A Stern J. Mór és Fiai céget 1863-ban alapították. A cég termény- és fakereskedelemmel is foglalkozott.

A ma is létező téglagyárukat, amelyet 1858-ban létesített a Déli Vasút a Csengery úton, Sternék 1863-tól bérelték. Az üzemet 1883-ban megvásárolták és 1944-ig birtokolták.

Övék volt a század elejétől a Honvéd utcai Haba-féle téglagyár is.

Stern Sándor

A cég vezetését a későbbiekben az alapító fia – Sándor –, majd az unoka – Gyula – vette át.

406. Rozgonyi utca 4.

A magtár 1990-ben

- Armuth Náthán 1912-ben a mára lebontott Löwinger-féle magtárban alakította ki az első állandó mozit, az Urániát.

1912

1914

•A magtár utcai falára egy balkonszerű építmény került (Uránia színház feliratokkal), alatta négy vasredőnyös, üveges ajtó vezetett a váróterembe. Ez 21 méter hosszú, 6,5 méter széles volt.

A terem három ajtaja nyílt a 24x10 méteres nézőtérre. 270 felcsapódó ülése volt, mögöttük a páholyokban 40 személynek volt helye.

5x5 méteres felületre vetítettek. Alatta foglalt helyet az ötfős zenekar, illetve ott volt a felolvasó emelvénye.

A nézőtérrel három kijárat vezetett az utcára.

•1938-as felújítása idején már Nép-mozgó névvel működött.

Hivatalos neve mellé – idővel – az intézménynek a közönség maga is adott nevet.

Így lett – az akkor működő két belvárosi mozi közül ez – a „Bolhás”.

Mások – nyilván más emlékekkel térve haza – „Tetves”-ként emlegették.

Bizonyos, közelben lakó hölgyek a film mellé vállalták a sötét nézőtéren egyéb élmények nyújtását is. Árát a belépőjegy nem tartalmazta.

•Megemlítem, hogy 1933-ban készült el az első olyan hosszabb mozifilm, amely a város bemutatása céljából készült (Hunnia filmgyár: „Városok filmje” sorozat).

Nem tudom, hogy fennmaradt-e kópia az alkotásból.

407. Rozgonyi utca 6.

- A házat minden bizonnyal Sallér Lajos építette befektetési céllal a századfordulón.

A házhoz 2010-ben Eiter István faszobrász (Balatonmagyaród) készített új kaput

Néhány év múlva már az 1870-ben alakult Nagykanizsai Általános Betegsegélyező Egylet épülete volt.

408. Rozgonyi utca 7.

Amikor még működtek a szabadkőművesek

- A helyi Munka Szabadkőműves Páholy erősen átalakított háza. 1912-ben épült. Terveit Rauscher Miksa szombathelyi műépítész készítette. A májusban kezdett munkákkal októberre már végzett Bricht Jenő tapolcai építőmester, aki ekkoriban kanizsai házak sorát kivitelezte.

Előtte a Zrínyi utca 36. (Ady utca 12.) szám alatt volt otthonuk.

- 1878-ban alakult a páholy elődje, a Kelle jótékonyági egyesület. Jelképük a vakolókanál lett. 1890-ben (másik adat szerint 1886-ban) vették fel végleges nevüket.

Szabadkőműves szimbólumok

A kanizsai páholyt – magyarországi társaival együtt – 1920-ban belügyminiszteri rendelettel feloszlatták.

- Az első világháború után a ház a Szociális Missziótársulat székháza lett, akik ott egy kis kápolnát is kialakítottak.

Kanizsán 1918-ban világiak alapították a misszió helyi csoportját. Beltagjai 1927-ben telepedtek le Nagykanizsán.

409. Rozgonyi utca 8.

(Sonnenberg-ház*)

- Sonnenberg Frigyes postatiszt, majd főtiszt (Steiner Simon földbirtokos veje), 1902-ben épült háza. A lépcsőházi korlát elemei Bécsben készültek (R. P. H. Waagner Wien).

- A második világháború idején a maláriavizsgáló állomásnak adott helyet. Az ország öt ilyen állomásának egyike 1940-ben az Ady utca 1. szám alatt nyílt meg. Akkor ott a rendőrség költözésével épp megürültek helyiségek.
- Ebben a házban a maláriavizsgáló állomást a Tüdőbeteg-gondozó Intézet követte, amely 2005-ig működött itt.

Az ingatlan tulajdonjogát megszerző ügyézség 2009-ben példát adóan restauráltatta az épületet.

- A Tüdőbeteg-gondozó Intézet elődjét a József Főherceg Szanatórium Egyesület 1906-ban alakult helyi csoportja 1913-ban nyitotta meg a Hunyadi utca 7. szám alatt. 1916-ban került a Királyi Pál utca 1. szám alatti épületbe.

410. Rozgonyi utca 9.

- A házat Schável Lajos lakatosmester építtette lakásának és műhelyének 1910-ben.

A kapu részlete 1995-ben

Védett kovácsoltvas kapuja Márkus József szabadulási remeke 1913-ból.

- Schável céget Schável János alapította 1865-ben.

Alapított 1865-ben.

Alapított 1865-ben.

Motorerőre berendezett épület és lakatos műhely!

Schável Lajos

épület és műlakatos

Nagykanizsa, Rozgonyi-utca 9. szám.

Schável takaréktűzhelye egy 1910-es hirdetésében

Schável Lajos nem sokáig örülhetett új házának és műhelyének. 1912-ben, 45 éves volt ekkor, meghalt. Özvegye 1915-ben Budapestre költözött.

411. Rozgonyi utca 11.

(Knortzer-ház)

•Knortzer György, a Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár vezérigazgatójának háza. 1891-ben építtette.

•Knortzer 1879-ben a Tűzoltó Egylet titkára, 1891-ben alparancsnoka lett. Főparancsnokként 1893 és 1927 között megteremtette a kanizsai tűzoltóság intézményesítésének lehetőségét.

Knortzer ünnepi alkalmakon viselt parancsnoki sisakja

1898-tól elnöke volt a Zalavármegyei Tűzoltó Szövetségnek is, amely ekkor székhelyét is Kanizsára helyezte át. Ennek megbízásából írta meg a „Tűzoltóvizsga-rendszer és tankönyv” című művét. Úttörő jellegű munkáját 1892-ben elfogadták; ekkortól Kanizsán a tűzoltótiszti kinevezést a könyv anyagából tett vizsgához kötötték.

Knortzer György

- Házában töltötte utolsó éveit nagybátyja, Knortzer Frigyes, messze földön híres kanizsai szállodás.

Rozgonyi utca 14. (egyben: Sugár út 12.)

- Lásd: Sugár út 12.

A 20. század elején

Rozgonyi utca 15. (egyben: Sugár út 14.)

•Lásd: Sugár út 14.

Rozgonyi utca 16. (egyben: Sugár út 5.)

•Lásd: Sugár út 5.

412. Rozgonyi utca 18. (korábbi számozás szerint)

Az Aréna eredeti változata

- Itt – ahol jelenleg a könyvtár és a templom közötti térség van – épült fel 1902-ben a város nyári színháza, a fából épített, fedett Aréna. Kövesy (Kövessy, Kövesi) Albert színházigazgató emeltette.

Kövesy Albert

Az Aréna építési munkáit Geiszl Viktor építőmester vezette.

•Az épület trapéz alaprajzú volt. Leghosszabb oldala a Fő út felé nézett.

Falmagassága három méter volt.

Emeleti páholyai, karzata is voltak. 450 néző számára tervezték.

Még Blaha Lujza is megfordult benne (1906). 1910-ben, Fedák Sári fellépésekor már ponyvával kellett fedni öltözőjét, mert épp esett az eső, a nézők pedig esernyőt voltak kénytelenek nyitni.

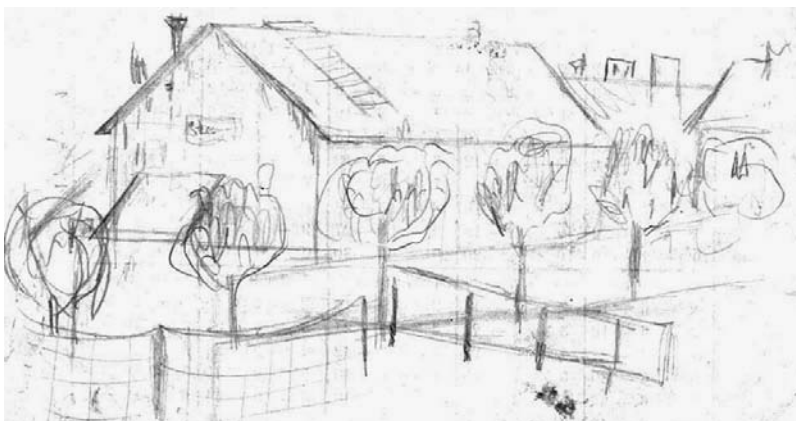

Blaha Lujza (1875)

Fedák Sári

Pedig a színházat sokan látogatták. Akiknek nem volt pénze belépőre, az utcán sétáltak fel-alá. A zenét ott is lehetett hallani.

Ahogy az épületet (és a katonai tenispályát) 1909-ben a szomszédos gimnázium firkálgató diákja északkelet felől látta

•1912-ben a színházat Füredi Béla színházigazgató és Csillag Jenő felújították. A munkát König Lajos pécsi műépítész vezette.

Füredi Béla

(Füredi kötődött a városhoz, mert színésznő felesége kanizsai leány volt. Zalai Margit – talán művésznőről van szó –1880-ban itt látta meg a napvilágot.)

Ekkor már kétemeletnyi magasságú lett, mert kialakították zsinórpadrását. Lett zenekari árka, színpadját 11x14 méteresre alakították, korszerűnek mondható villamos világítással látták el.

A – korábban mindent porral borító – talajt padlóval fedték. A lejtőssé alakított nézőtéren felcsapódó üléseket, páholyokat helyeztek el, amelyeket elektromos csillár világított meg.

Az eseményt a Zalai Közlöny rigmussal köszöntötte:

A rozzant Színkör újra épül.
Óh, nem a város kegyelméből,
Hanem Füredi direktornak

Lesz „díszes” otthona maholnap.
Más senkié, övé az érdem,
Miénk pedig csupán a szégyen,
Hogy Thália itt nem találhat
Más menhelyet, csupán faházat.
Vivát, művészet! Szép a sorsa,
Elég neki éppen a morzsa.
S mi, domború mellünket verve
Belátjuk, hogy Isten kegyelme
(meg egy direktor-zseb), gondoskodása
Elég a magasba jutásra.
Lesz színkör, szépen renovált,
Amelyben újra hangzik a magyar szó,
S lesz benne taps, orkánszerű, viharzó.
A „mérésékelt” és „zónaárak” mellett
Lelkünkben a közöny jege fölenged.
Megnézzük, ha frivol az operett,
S elalszunk a Shakespeare tragédián.
Futóbolond lenne az csakugyan
Ki Kanizsától egyebet kíván.
S ha éhezik majd a művészcsapat,
Hiszen évszázados szokása az
Különben is, spenótot, retket és
Vereshagymát nekik hoz a tavasz.

A létesítmény 1920-ban még állt, akkor faanyagát Füredi eladta.

413. Rozgonyi utca 25.

(Elemi iskola)

•1910-ben és 1911-ben a katonai tenispálya (rajza az előző címnél látható) helyén épült. A pályát pedig áthelyezték szembe, oda, ahová később a református templom épülete került.

A szecessziós stílusú épületet a Fuchs és Gross cég tervezte és emelte.
Lépcsőházi korlátja nabrezinai márványból készült.

Az új iskola és diákjai

1942

(A kép jobb oldalán a Hunyadi utca 9. és a 7. számú ház egy része látszik. A Rozgonyi utca legfelső szakasza még nincs megnyitva.)

1942

•A 2007-ben lebontott, az iskolával egy időben emelt tornacsarnoka volt az első a városban, amelyet elemi iskola számára építettek. Király Sándor városi mérnök tervezte, Takács és Darvas budapesti építészmérnökök kiviteleztek.

1942

Tetőzete érdekes példája volt a beton korai felhasználásának ilyen célra: a belőlük öntött gerendákkal igyekeztek fából készült tartóelemek benyomását kelteni.

- Az iskola régi fényképén a bejárat bal oldalán látható egy – Kanizsán sokáig különösen hasznos – szerkezet: a sárkaparó. Magánházaknál is gyakran felszerelték; jobbra az épületek belsejében.

Az aszfaltozás terjedésével lassanként eltűntek a városból. Csak a Csengery út 4. számú épület lépcsőházában tudok egyről. Ott is csak a felső, kapaszkodásra szolgáló fele maradt meg.

Csengery út 4.

414. Rozgonyi utca 27. (képek még: Hunyadi utca 14.)

(Leber-ház)

1939 (TGYM)

- Hajdanán itt csatlakozott a Kölcsey utca a Hunyadi utcához. Ezt még ma is jelzi az épület déli oldalának a mai utcavonalhoz nem illeszkedő, ferde volta.
- 1870 táján Leber Ignác cipész háza volt.

•1877-ben már iskolának használták. Általában 2-3 osztálynak adott helyet.
1897-ben a város döntött a Hunyadi utcai községi népiskola átalakításáról.
A munkákat Sallér Lajos végezte.

Írás (1892)

A Rozgonyi utca 25. szám alatti, új iskola építésével az akkor százévesnek tartott régi iskolaépület kiürítése is célja volt a városnak. Ez nem történt meg, sőt, 1914-től 1927-ig óvodát is helyeztek el benne.

1935 körül a népkonyha is a házban működött.

415. Rozmaring utca 28. (Korábbi számozás szerint)

- 1902-ben itt építtette fel Sallér Lajossal a város a pásztorházat és a bikaistállót. Az akkoriban sokkal nagyobb telek a Bajcsy-Zsilinszky úttól kezdődően a 18. számú ház telkéig terjedt, azt is magába foglalva.

Az építmény a mai 10-12. számú házak helyén volt.

Itt, a jórészt még beépítetlen területen már 1864-ben is állt egy épület.

Az utca páratlan számú házai és egy tóka korábban
(Balra a 11. szám, szemben még nincsenek épületek.)

Sabján Gyula utca 1. (egyben: Király utca 49.)

- Lásd: Király utca 49.

Sabján Gyula utca 2. (egyben: Király utca 47.)

•Lásd: Király utca 47.

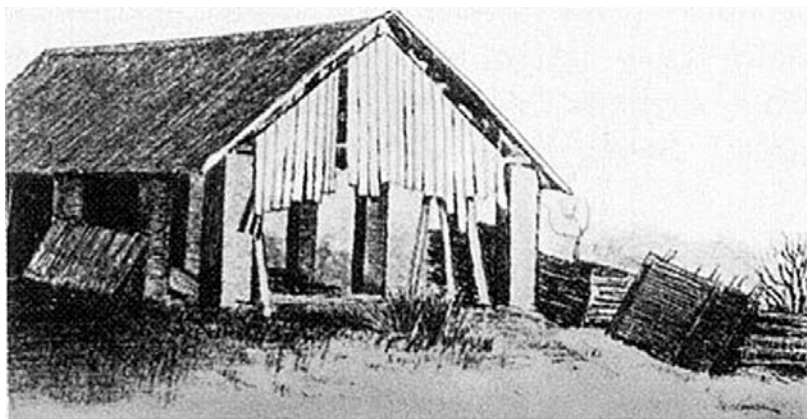
Sabján Gyula utca 3.

•Lásd: Erzsébet tér 6.

416. Sánc

•Korábban itt húzódott a megye határa.

Az első katonai felmérés idején (az 1780-as évek első fele) még csak az országúttól délre eső része létezett a településnek; ez Somogy megye része volt. A második katonai felmérés (1858) térképén már ott van az északi oldalon az uradalom (Felső-Sáncz, Sáncz-puszta néven emlegetett) majorja, ami a városhoz tartozott.

Vályogszáritó 1910 körül

A somogyi település – Bagolával együtt, amelyhez tartozva Bagolasánc volt együttes nevük – 1948-ban lett Zalához csatolva.

Rába József (Bagola-Sáncz) szódásüvege

A sánci temetőben

Sánc neve a hagyomány szerint a vár törökök általi elfoglalása előtti időszakból származik. Ekkoriban a portyázó törökök ellen, védve a fontos utat itt őrtornyot és köré sáncot építettek.

Sáncban egy levél szerint 1775-ben már volt kocsmá.

- Ide illik a több mint százéves kanizsai nyelvtörő:
„Peksz szűcs nem sánci szűcs.”

Sikátor utca

- Lásd: Árpád utca

Só utca

- Lásd: Tárház utca

Só utca 3. (egyben Tárház utca 6.)

- Lásd: Tárház utca 6.

417. Sörgyár utca

- A korábban névtelen utcácskát a Csengery út részeként tartották nyilván.
 - A hajdani járványkórház épülete jelenleg is a Csengery út 111.b házszámot viseli.
- A város 1901-ben építtette Sallér Lajossal.

Ennek ellenére 1905-ben a helyi lap még úgy írt róla, mint ami nem működik, berendezése sincs. Így aztán az is felmerült akkor, hogy esetleg itt épülhetne fel a pótkávégyár.

Az intézményhez tartozott még a „megfigyelő” ma már nem létező épülete is. Ez ugyancsak az utca déli oldalán volt, félúton a Csengery út és a járványkórház épülete között.

A kórház elődje – a „fertőtlenítő” – az Erdész utcában volt kialakítva.

418. Sugár út

A 20. század első éveiben

- A Kinizsi és a Hunyadi, valamint Petőfi utcák közötti hatalmas terület beépíthetővé tétele már korábban is igény volt, végül az utca megnyitását a tervezett laktanyaépítés (Sugár út 9.) kényszerre tette.
- Eredetileg a Sugár utat Babochay polgármesternek a Fő úton állt emeletes háza teljes szélességében akarták kialakítani. Ő azonban furcsa alakú, új háza (Sugár út 2.) megépítésével kész tények elé állította a képviselőtestületet. Az újságok már arról cikkeztek, hogy a Csengery útnál szűkebb utcába senki sem fog építkezni, így inkább Bánom utcának kellene nevezni. Felmerült ugyan Babochay háza lebontásának ötlete, de végül az utat a mai szélességében adták át a forgalomnak 1885-ben. Első ütemben a Vörösmarty utcáig épült ki. Meghosszabbításáról 1899-ben döntöttek. A mozdatórugó ekkor is laktanyaépítés volt: 1902-ben készült el az új útszakasz és a Dózsa György úti kaszárnya is.
- Meg kell jegyezni, hogy a második világháború előtt az utca nyugati oldalán az első házak számozása eltért a maitól.

A korábbi 2. számú telken ma a 2., 2.a és 2.b számú házak vannak. A következő három épület sorszáma nem változott. Hajdan a 10. számot a Sugár út 12. számú sarokház előtti keskeny (mára beépített, most Sugár út 8.a számú) foghíj és annak telke mélyén épült kis ház (a már nem létező épület nagyjából a Rozgonyi utca 2. számú emeletes házzal volt egy vonalban) viselte.

Ma tehát az utcában nincs 10. számú épület. Megemlítem, hogy e megállapításnak ellentmond a város érvényes szabályozási terve. A tervezési alaptérképről ugyanis a 8. szám hiányzik, mert azt az épületet ott 10. számmal jelölték.

Sugár út 1. (egyben Deák tér 15.)

•Lásd: Deák tér 15.

A 20. század elején

Sugár út 2. (egyben Fő út 11.)

•Lásd: Fő út 11.

1943

419. Sugár út 3.

(Polgári Egylet székháza*)

•Az eredetileg – jobbra német származású – iparosokat tömörítő egylet 1836-ban jött létre.

1845-ig német, majd 1848-ig magyar és német nyelven vezette jegyzőkönyveit, 1848-ig nevét is német változatában (Bürger Verein) használta.

Megalakulásuk után uradalmi épületekben (az Ady utca 31. szám alatt állt sörházban, majd a Korona Szállóban, végül a Vasemberházban) béreltek maguknak termeket.

1840-ben vették meg Czenek Márton házát (Deák tér 14.) és rendezték be székházuknak.

Jobbra a székház, balra a Szigriszt-ház az 1910-es években

1936

Az 1950-es években (TGYM)

- Új székházát az új utcában – fennállásának 50. évfordulójára készülve – 1885-ben építtette a Polgári Egylet, eklektikus stílusban. A homlokzatterv Geiszl Mór, az épületterv Hencz Antal munkája.
- 1888-ban bővítették az épületet – a kert felé – a karzatos, színpados nagytermi résszel. E munkát a Hirschl–Bachrach cég végezte. A karzat viszonylag szűkre sikeredett, nem volt igazán alkalmas székek elhelyezésére.

A lépcsőházi tükör

A csaknem három méter magas tükör-pár
(Jelenleg mindhárom tükör a városi könyvtárban található.)

Színpadján olyan jeles művészek fordultak meg, mint Jászai Mari, Márkus Emília.

Márkus Emília (1884)

Jászai Mari 1867-ben (1900)

•Persze, helyet adott a ház kevésbé igényes rendezvényeknek is.

1894 és 1896

- Az első „mozis” próbálkozások színhelye is sokszor a székház volt.

1896 novembre

1899 febrúarja

Voltak vetítések máshol is:

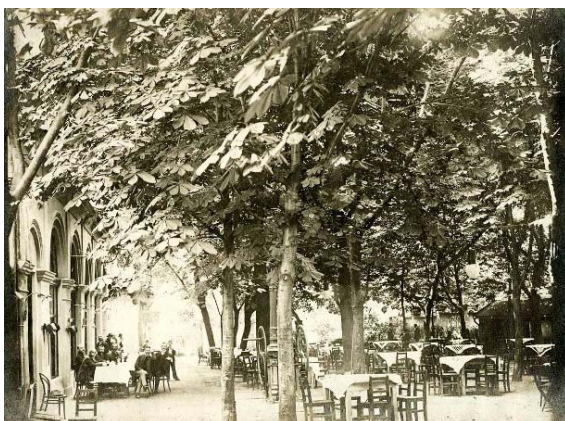
Nagy-Kanizsán a Zárda-utcában
CSAK 12 NAPIG! **BIOSKOP** CSAK 12 NAPIG!

Javított Kinetograph 1899-es szerkezettel.
A képek elhelyezkedésén megváltoztattuk az elrendezést.
N A P O N K E N T I E L Ó A D Á S O K:
Kétszázötven: esti 6, 7 és 8 órákor. — Vasárnap 3, 4 és 5 órákor délután, 6, 7 és 8 órákor este.
Minden este 9 órákor kezdődik a színház.
Melyre 20 éves alatti utazókak a bejuttatást nem engedték meg.
Saját villamos világítás.

M Ű S O R:			
1. A nagy kanizsai csata.	2. A nagy kanizsai csata.	3. A nagy kanizsai csata.	4. A nagy kanizsai csata.
5. A nagy kanizsai csata.	6. A nagy kanizsai csata.	7. A nagy kanizsai csata.	8. A nagy kanizsai csata.
9. A nagy kanizsai csata.	10. A nagy kanizsai csata.	11. A nagy kanizsai csata.	12. A nagy kanizsai csata.
13. A nagy kanizsai csata.	14. A nagy kanizsai csata.	15. A nagy kanizsai csata.	16. A nagy kanizsai csata.
17. A nagy kanizsai csata.	18. A nagy kanizsai csata.	19. A nagy kanizsai csata.	20. A nagy kanizsai csata.
21. A nagy kanizsai csata.	22. A nagy kanizsai csata.	23. A nagy kanizsai csata.	24. A nagy kanizsai csata.
25. A nagy kanizsai csata.	26. A nagy kanizsai csata.	27. A nagy kanizsai csata.	28. A nagy kanizsai csata.
29. A nagy kanizsai csata.	30. A nagy kanizsai csata.	31. A nagy kanizsai csata.	32. A nagy kanizsai csata.
33. A nagy kanizsai csata.	34. A nagy kanizsai csata.	35. A nagy kanizsai csata.	36. A nagy kanizsai csata.
37. A nagy kanizsai csata.	38. A nagy kanizsai csata.	39. A nagy kanizsai csata.	40. A nagy kanizsai csata.
41. A nagy kanizsai csata.	42. A nagy kanizsai csata.	43. A nagy kanizsai csata.	44. A nagy kanizsai csata.
45. A nagy kanizsai csata.	46. A nagy kanizsai csata.	47. A nagy kanizsai csata.	48. A nagy kanizsai csata.
49. A nagy kanizsai csata.	50. A nagy kanizsai csata.	51. A nagy kanizsai csata.	52. A nagy kanizsai csata.
53. A nagy kanizsai csata.	54. A nagy kanizsai csata.	55. A nagy kanizsai csata.	56. A nagy kanizsai csata.
57. A nagy kanizsai csata.	58. A nagy kanizsai csata.	59. A nagy kanizsai csata.	60. A nagy kanizsai csata.
61. A nagy kanizsai csata.	62. A nagy kanizsai csata.	63. A nagy kanizsai csata.	64. A nagy kanizsai csata.
65. A nagy kanizsai csata.	66. A nagy kanizsai csata.	67. A nagy kanizsai csata.	68. A nagy kanizsai csata.
69. A nagy kanizsai csata.	70. A nagy kanizsai csata.	71. A nagy kanizsai csata.	72. A nagy kanizsai csata.
73. A nagy kanizsai csata.	74. A nagy kanizsai csata.	75. A nagy kanizsai csata.	76. A nagy kanizsai csata.
77. A nagy kanizsai csata.	78. A nagy kanizsai csata.	79. A nagy kanizsai csata.	80. A nagy kanizsai csata.
81. A nagy kanizsai csata.	82. A nagy kanizsai csata.	83. A nagy kanizsai csata.	84. A nagy kanizsai csata.
85. A nagy kanizsai csata.	86. A nagy kanizsai csata.	87. A nagy kanizsai csata.	88. A nagy kanizsai csata.
89. A nagy kanizsai csata.	90. A nagy kanizsai csata.	91. A nagy kanizsai csata.	92. A nagy kanizsai csata.
93. A nagy kanizsai csata.	94. A nagy kanizsai csata.	95. A nagy kanizsai csata.	96. A nagy kanizsai csata.
97. A nagy kanizsai csata.	98. A nagy kanizsai csata.	99. A nagy kanizsai csata.	100. A nagy kanizsai csata.

1899 július

•Az emeleten volt a társalgó, a biliárd- és játéktér. Ezek mennyezetét egy 1911-es híradás szerint Petrekovits József, helyi iparos „művészies freskói” fedték. Az épület nagyterme alatti részt annak idején katakombaként emlegették. A katakomba északi oldala nyílt a kerthelyiségre.

Társasági élet a már csökkent területű kertben az első világháború előtt (TGYM)

A kerthelyiség az épület felől nézve 1909-ben

(Steiner Edgár vízfestményének tulajdonosa Zsittney Gábor.)
(A háttérben látszik annak a téglából emelt kerítésnek a felső része, amely kelet-nyugat irányban leválasztotta az Egylet-kert város által megvásárolt részét.)

•A székházhoz tartozott a szomszédos park – akkor Egylet-kert –, amely a városi társas élet kedvelt színtere volt.

1886-ban a kertet, amelyet korábbi székházuk idejében is használtak, átrendezték. A tekepályát áthelyezték, a régi kioszkot lebontották, új székeket, padokat, asztalokat helyeztek ki.

Az egylet kertjének északi része (a város által 1900-ban megvásárolt 1220 négyszögöl) 1903-ban lett közpark.

1932-ben a Polgári Egylet kertjében nyílt meg a kertmozi, amelyet a szomszédos mozi üzemeltető Magyar János működtetett.

A KERT-MOZI
ÜNNEPÉLYES MEGNYITÁSA
szombaton és vasárnap, július 16–17. este 9 órákor
A legnagyobb hangos filmszenzáció!
GUSTAV FRÖHLICH, a legfelkapottabb filmszínész és
DITA PARLO, a kőrökeny filmdiva együttes fellépésével
Somerset Maugham világhírű regénye:
SZENT LÁNG
A szerelem, a hiúság és büszkeség apotheozisa 10 felv.
KISERŐ MŰSOR: 1. Fox hangos híradó. 2. Dunán, hajóval a Fekete tengerig. 3. Fekete Pál rádió énekes fellépése. 4. Éji hangulat.
Ugyanez a műsor szombaton 4. n. 6 órákor, vasárnap 4. n. 3, 5, 7 órákor
filmes helyiségekkel (28, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100) a Városi Színházban.
A kert-mozihoz járul, sőt is egyéb kerti ünnepi kaputól, de a legújabb és legkisebb.
Kedvezőtlen idő esetén az előadás a Városi Színházban fog megtartatni.
Jegyelővétel a Városi Színház pénztáránál.

Az ülések egy része a kerthelyiség asztalainál volt, így előadás közben akár vacsorázni is lehetett.

•1933-tól az Ipartestület székháza volt az épület, majd városi művelődési ház illetve könyvtár lett.

•A nagyterem adott helyet 1910-ben a helyi sakkélet első látványos eseményének. Az Izraelita Jótékony Nőegylet farsangi estélye keretében élősakk bemutatót rendezett.

A két játékos hölgy volt. A fehér öltözékű "bábukat" Rosenberg Richárdné, a pirosakat Zerkowitz Lajosné vezette. A piros király a 79. lépésben mattot kapott.

•Miután elkészült a ház nagyterme, ideális helyszínhez jutattak a város nagyobb báljai is. Rendezőik általában a teljes első emeletet bérelték ki vendégeik számára.

A nagyterem 1975-ben

Természetesen a báli szezonban továbbra is voltak kevésbé előkelő „estélyek”, amelyeknek általában a Fekete Sas, a Rózsa, a Zöldfakert és a Vaskapu vendéglők adtak helyet. Közös jellemzőjük volt, hogy vendégeik nem vártak és nem is kaptak ezen eseményekre nyomtatott meghívókat. Ha mégis, akkor (a Zalai Közlöny szerint) a meghívók végén olvasható volt a szerény intelem: „És a hölgyek kéretnek cipőben megjelenni.” Ez estélyeket, hol a cipőviselet ily szigorú etikettje uralkodik, általában cselédbáloknak nevezik... – írta a lap újságírója.

A huszadik század legelső éveit olvasónak gyorsan kialakul a benyomása, hogy a város báli szezonjának gazdagítási szándéka talán már értelmetlennek is tekinthető vetélkedésbe torkolt, a kínálat szinte követhetlenné vált.

Nem csupán azt nem lehetett fejben tartani, hogy egy-egy rendezvény szervezői milyen jótékony és fontos cél (ez nélkülözhetetlen kelléke volt a szervezkedésnek) támogatása okán óhajtanak újabb mulatságot. Az is nyilvánvalóvá vált, hogy a bálozással válogatás nélkül jótékonykodni akarónak számolnia kell egészségi állapota romlásával.

A vigalom-rendezők közt jócskán akadtak szerveződések, amelyekről addig nem hallott a város polgára, meg olyanok is, amelyekről a bál után megint nem fog hallani. A falragaszokon, a meghívókon, a levegőben, a majdnem a földig lelógó hatalmas zászlókon ott voltak rendezőként a „Mágnásklub”, a „Szakácsnék és Szobaleányok Köre” mellett, az ipar valamennyi ágának munkásait képző egyletek, a „Budhista és Confucista Legényegylet” (ők valamiféle mohamedán templomot kívántak építeni), a magyar-, német- és török nőegyletek.

Verseny folyt a bálok elnevezése tekintetében is: Elite, Sárga csizma, Ezeregy éj mesekönyv, Színes teríték, Dominó, Snassz, Fehér asztal, Fehér estély.

Utóbbi kettő rendezvényen a fehér szín jegyében az Izraelita, illetve a Keresztény Jótékony Nőegylet igyekezett lepipálni egymást.

Kétségtelen viszont, az 1904-es farsang során az Elite-bál szervezése mozgósította a legnagyobb erőket. Nyilvánvaló, hogy az ötlet szülői semmit sem óhajtottak a véletlenre hagyni és már az előkészületek méretével is imponálni akartak: 1903 decemberében kereken száz főből álló bizottság kezdte meg a bál előkészítését. A száztagú szervezőbizottság létrejöttét megszervező bizottság nagyságáról nem találtam adatot.

Hogy kiket vártak a zártkörű rendezvényre a szervezők, kiktől várták a bevételt a Korcsolyázó Egylet új pavilonja építésére? A bál neve árulkodik.

A helyi sajtóban olvasható vélemények szerint az est anyagilag is sikeres volt. Nem csoda, mert csupán a műsor legfontosabb számának (Révay József, gimnáziumi tanár három képben előadott „öndrámája”: a „Tél költészete”) színpadra állításához ötven amatőr szereplőt nyertek meg és tanítottak be, épp a megcélzott társadalmi rétegekből.

Mégsem tekinthetjük teljesen őszintének egy idegen (de nem „elite”), a bál hírért halló ifjú állítólagos sóhajtását:

„Oh, mily boldog város ez a Kanizsa! Van állandó színháza, múzeuma, szép főgimnáziuma, gyönyörű katedráléja, árvaháza és, ami fő, nincsenek szegényei, mert ott csak csupa sportsman and lady lakik!”

Báli készülődés (1888)

Keringő (1882)

- Révay József helyi piarista tanár jelentős szerepet játszott az 1904-es kanizsai farsangon. Nemcsak rendezte a bálók egy részén a műsorok irodalmi részét, de több művet is írt azokhoz.

Végül a „Mars főhadnagy Nagykanizsán” című komikus eposzában összegezte tapasztalatait. Az írást a „Zala” jelentette meg 1904-ben.

Én e helyen közlöm újra. Igyekeztem nem változtatni az eredeti szövegen. Ezt az elképzelésemet azonban fel kellett adnom, amikor az újság nyilvánvaló hajdani helyesírási hibáival találkoztam, illetve, amikor a szabályok annyira változtak

időközben, hogy kisebb bűnnek tűnt a jelenlegiek alkalmazásával belenyúlni a szövegbe.

Az idegen kifejezések jelentését a kérdéses sor mellett, zárójelek között közlöm. Néhány helytörténeti és más információt a szöveg értéséhez pedig itt adok meg a zárójeles részekben.

A történetben szereplő üzletek:

Alt és Böhm (norinbergi- és rövidáru kereskedése)

Asztalos (Béla virágkereskedése)

Bajer (Vince cukrászdája)

Berény (József ékszerész üzlete)

Fesselhoffer (József fűszerkereskedése)

Hamburg (Miksa ékszerész, órás és látszerész üzlete)

Irmeler (József fehérnemű-kereskedése)

Kohn Lajos (norinbergi- és rövidáru üzlete)

Milhoffer (Ödön aranyműves üzlete)

Rosenfeld Adolf és Fiai (fűszerkereskedése)

Schweitzer (József borbélyüzlete)

Strasser (Márton látszerész és műszerész üzlete)

Más adatok:

Beniczkyné Bajza (Lenke író)

Beregi (Oszkár színész)

Blau (Simon orvos)

Böhm Emil (az Irodalmi és Művészeti Kör énekkarának karnagya)

Csóti Márkus (a gimnázium tanára)

dalköltő barát (Révay József)

Dobrovits (Milán egyesületek elnöke)

Engel (Sándor orvos)

Ficzko (János főpincér)

Fodor (Aladár orvos)

Franz (a Franz fiúk (Károly, Lajos és Rudolf) egyike)

Goda (Lipót orvos)

Kardos (József „Központ” kávéháza a Fő út 8. alatt)

Kaszinó (Nagykanizsai Kaszinó székháza)

kereskedő ifjak (Kereskedő Ifjak Önképző Egylete)

Krammer Terka (operaénekes)

Lauschmann (helyi honvédszázados)

Legényegylet (Katholikus Legényegylet)
P.E. (Polgári Egylet)
Rátz (Rácz Kálmán orvos)
Rózsahegyi (Kálmán színész)
Sterneck (Zsigmond zenetanár)
Szekeres (József orvos)
tót gyerekek (szereplők Révay József „Tél költészete” című művében)
Vidor néni (Samuné, az Izraelita Jótékony Nőegylet elnöke)

Mars főhadnagy Nagykanizsán.

– Helybeli víg éposz. –

Írta és az Irodalmi és Művészeti Körben felolvasta: **Révay József.**

ELŐHANG

Lampionok, Léggömbök, kerti-diszítések.
Rendező-jelvények — Confetti — Serpentin
legolcsóbb árak mellett kaphatók:
FISCHEL FÜLÖP könyvkereskedésében Nagykanizsán.

Kócos hajú Múza, hivasd a frizérnőt*,	(fodrásznőt)
Fésültesd meg szépen a hajad, azér' nőtt;	
Vedd fel az ünneplő, legszebb toiletted*,	(estélyi ruhád)
Akaszthass rá láncot, drága amulettet,	
Nézz be a tükörbe, fordulj egyet körbe,	
Ülj kocsiba és hajthass az „Arany Ökörbe”.	
Ott találsz engem az asztalra borulva	
Mostantól számított három óra múlva.	
Kemény a toll szára, rágom, egyre rágom,	
Könyörülj meg rajtam, szépséges virágom.	
Légy te is ott akkor, mert én verset írok,	
De csak úgy, ha eljössz, de csak úgy, ha bírok.	
Míg én vacsorázom marhagulyást lében,	
Simulj hozzám halkan édes múzsalében.	
Pödörd ki a bajsom, míg húrom felajzom,	
Simítsd el fürtimet, szép legyen az arcom;	

És azután diktáld, hadd jöjjön az ének,
Nem bánom azután akármit beszélnek.

ELSŐ RÉSZ

Volt egyszer egy ablak és azon egy ráma,
Azon pedig egy fal, így mondja a fáma.
A fal mögött pedig Kardos kávéháza,
Amelyben álldogál az asztalok száza.
Van azonban több úr, akit nem vigasztal
Sem az a kávéház, sem az a víg asztal;
Törik a fejüket, ott mellette ülven,
Arcukat törölvén s a cúgtól meghűlvén.
Hárman voltak akkor, Dobrovits, Lintner
(Aki legénykedni csak falun kint mer),
Harmadik Lauschmann, már régen kapitány,
Azért átlát mindig a szitán, a szitán.
Mindhárman rendezők, tudja minden ember,
De kérdezősködni azért senki sem mer.
Folyik a rendezés, ámde csak titokban,
Közben folyik más is, bizony az se sokban,
Hanem egészséges, jóhangú torokban...
Közben fő a feje egy valaki másnak,
Aki azt gondolja, néki már sírt ásnak,
Annyi sok a dolga, meghalni se ér rá,
Mégis nap-nap mellett... Tanú vagyok én rá!
E derék rendező neve Csóti Márkus,
Címeivel tele lenne három árkus.
Kereskedő ifjak, Vidor néni és Franz
Mind főzik a tervet. No hiszen lesz itt tánc,
De majd a tűzpróbát legjobban kiállja,
Szerényen úgy vélem, a szakácsnék bálja.

Jó Jupiter apánk letekint az égből,
 Látja ezt a szörnyű futkosást egy végből;
 Letekint, föltekint, aztán lenéz újra,
 S megböki homlokát isteni nagy ujja.
 Haragosan így szól: „Hol vannak a lányok?
 Hol vannak a múzsák? Szaladj csak utánok!”
 Elő is jön sorban valamennyi rendre,
 S szólnak az öreghez: „Haragszunk mi kendre,
 Minek zavar minket?!” Közbevág az rája:
 „Én volnék talán az istenek királya!
 Ámbátor a fülem egy kicsikét kajla,
 Hallgasson előttem mindenféle frajla*!” (rosszhírű nőszemély)
 Azok pedig bögtek, ő pedig mosolygott...
 Mind együtt voltak, csak Kalljopé* nem volt ott. (Kalliopé)
 „Hát ezt a kis lánykát, ki sohase hencseg,
 Megszöktette talán valami főherceg?
 Vagy ő, míg ti itten álltok szépen körben,
 A költőnek segít az Arany Ökörben?
 Jól van. Megbocsátok. Figyeljete szépen,
 Rendeletem hangzik következőképen.
 Minthogy itt a farsang, minden bálra elmegy
 Közületek, lányok – felöltözve – egy-egy,
 És ott vidámságot, jókedvet hint széjjel,
 Hogy jól mulassanak ottan egész éjjel,
 Reggel aztán feljön, repülve a légben,
 És a katzenjammert* kialussza szépen. (másnaposságot)
 No mit szóltok hozzá? Vagyok én jó bácsi!”
 Sivítanak a lányok: „Éljen, éljen!” „Ácsi*! (hallgass)
 Most menjetek haza, szóljatok Merkúrnak,
 Hogyha meghívó jön, hozza el az Úrnak!
 Hej, ez a vén huncut, csak el ne sikkassza,

Mert nem biztos ettől semmiféle kassza!
 Főhadnagy úr Marsot is küldjétek hozzám,
 Ezt üzenem néki: jó szivart is hozzám!
 Lakkcipőt is húzzon, waffenrokkot* öltön, (egyenruhát)
 S valakitől egypár pengőt kérjen kölcsön!”
 Elmentek a lányok, Mars úr jött utánok,
 Monokli a szemén, pillantása álnok;
 Mintha jambusokban lépkedne a lába,
 Pedig nem tanulta hadiiskolába!
 Érkezik házához a Herr Generálnak,
 Hol posztot komoran feszes bakák állnak
 S főhadnagy úr Marsnak strammal* szalutálnak (fesziesen)
 (És nem ellenségi csirkecombos tálnak)
 Generál Jupiter, avagy Feldzeugmeister*, (táborszernagy)
 Nem is tudom én jól eigentlich wie heist er*; (tulajdonképp, hogyan hívják)
 Kezet szorít véle, „Hozott Isten öccsük,
 Ezt a jó kis törkölyt kupicákba öntsük
 S ha jól esik fiam, igyunk egyet rája,
 Én indítványozom, istenek királya.
 Azért hivattalak édes öcsém, Marsom,
 Aki első voltál übungon és marson*, (gyakorlaton és menetelésen)
 Hogy megparancsoljam, hogy leszállj a földre,
 Két hétre, háromra, négyre, avagy ötre.
 Minden bálba elmenj, jól megfigyelj mindent,
 Mert én nem láthatok le olyan jól innent.
 Azután meg látod, pápaszemet hordok,
 Mint a professzorok és az angol lordok.
 Mulass jól, kurizálj*, melegen ajánlom, (udvarolj)
 Csinálj nagy cecheket*, valamennyit állom. (számlákat)
 Ígérj házasságot ötven-hatvan lánynak,
 Jól megfigyelj mindent, aztán gyere hozzám,
 Kegyesen mosolyog rád isteni orcám;
 És jelentsd gehorzámszt*, mit láttál a földön, (engedelmesen)
 Mert különben reád a nyelvemet öltöm!”
 Így szólt a hatalmas, nagy Jupiter Marshol,
 S ez rögtön vidáman le a földre marsol.

Kohn Lajoshoz vitte legelőbb az útja,
Hogy hol kapni szépet, azt már ő is tudja.
Összevett ott mindent: nyakkendőt és máslit,
Gallért, inget, kesztyűt, mandzsettát, kamáslit*, (bokavédőt)
És a végén így szólt: „Nevem főhadnagy Mars,
Lakásom az égben; hogyha pénzért jön, mars;
Megfizet azonban Jupiter helyettem!”
„Jó pénz!” mondja Kohn L. úr elégedetten.
Aztán bekukkant a drogériába,
Finom parfümökért nem járt itt hiába.
Benéz Asztaloshoz: „Szép bolt; mi van benne?
Egypár san remoi ibolya, ha lenne?”
Van is neki éppen, van is nála hitel,
Majd megfizet érte Generál Jupiter!
Irmelerhez is elmegy, ott is sokat megvesz,
S szól: „Ezt kifizetni Jupinak is sok lesz!”
Bajer néninél is mindenfélét rendel.
(Akinek az ura Vince és nem Vendel.)
Alt és Böhm úrnál ül két órát egyhelyben
S mikor távozik, szól vígan: „Aufschreiben*!” (írja fel)
Rosenfeld Adolf és Fiai boltjába'
Pisztolyt vesz hitelbe, ámbár nem is gyáva.
Fesselhoffernél vesz ötven forint árát:
„Jupiter apám majd megadja az árát.”
Fesselhoffer Pista fölírja a könyvbe
S kicsordul utána a két szeme könyje.
Lakást keres aztán, odahordat mindent,
A borbélyhoz rohan egyenesen innent,
Schweitzer úr Mars urat meg is borotvájja,
Hja, mert nagyon finom az ő borotvája.
Ahogy kijön innen, eszébe jut rögtön,
Hogy monokli nélkül nincsen úr a földön;

Strassernél kap egyet, tíz forint az ára,
Hja, nincs nap-nap isten az ember boltjába'.
Hamburghoz is elmegy, Berénnyel is komáz,
Itt egy gyémánt bánja, amottan egy topáz.
Milhoffernél végre aranyórát és láncot
Vesz, amelynek fénye már messzire látszott.

Erre hazaindult, de meglátta Ficzkó,
Ki igen kedélyes és igen derék fickó,
És egy pohár sörre azonnal behitta,
Ő ment... és reggelre magát jól leitta.
Isteni Jupiter Látja ezt az égből,
Dühében az arca zöldül, aztán kékül.
Előveszi rögtön a wertheimnek* kulcsát,
Hátha aranyai mindezt ki nem futják.
Megalégedéssel konstatálta végre,
Hogy nem kell válnia se zöldre, se kékre,
Mert van ott pénz annyi, annyi, mint a szemét,
Kiszúrhatja vele egész világ szemét.
Mars isten-főhadnagy magát kialudta,
És azt hitte, mindjárt megüti a guta!
Fájt a feje nagyon, doktorért is futnak,
Lohndinert* és pincért szalasztanak útnak,
Jön is Blau doktor, Szekeres és Goda,
Fodor, Rátz és Engel mind sietnek oda.
Aspirint és chinint, migrainint és theát
Adnak neki, meg kell gyógyulnia tehát.
Végre aztán kisül, megvizsgálják jobban,
Hogy a kisujja van idült cúgos lobban*;
Szellős a mennyország, sokan járnak benne,
Egy kis reumája ott kinek ne lenne.
Estére azután, mindjárt eleibe

(páncélszekrénynek)

(szállodai szolgát)

(huzatos gyulladásban)

Fölvonul a P. E. összes termeibe
 Főhadnagy úr Mars, mert lesz ott fényes bál ma,
 Mely őnéki régen legizgatóbb álma.
 A rendező urak ottan sürgölődnek,
 Kit oldalba, hátba, kit meg fejbe löknek.
 De jól mulat Mars úr eleitől végig,
 Szilaj kurjantása hallatszik az égit,
 Így ment ez a dolog kerek hat kis hétig...

MÁSODIK RÉSZ

Jánus* apó fönt ül mennynek kapujába' (Janus)

S Beniczkyt olvas rettentő bújába';

Ő az égi kapu hatalmas portása,

Nála nélkül nincsen annak kinyílása.

Hús fillérért bárkit beereszt a mennybe,

Nagyot ásít s így szól: „No, csak gyorsan menj be!”

Most is, hogy ott olvas Beniczkyt-Bajzát

S meg-megpödrinti kacskaringós bajszt,

Elbóbiskol szépen, alig-alig hallja,

Hogy a fülébe zúg Jupiternek hangja:

„János! Az angyalát!” ráordít nagy hangon

„Megint elaludt kend odakint a gangon*!?” (folyóson)

Följered rá Jánus, körülteking bambán,

Keresi a kulcsot, kezében is van mán...

S szól újra Jupiter, a hangja csengő:

„Egy órája szól már a villamos csengő!

Ereszd be Jánoskám, nyisd ki azt a kaput,

Mert talpadra kötök másképp útilaput!”

Szalad is, de gyorsan, Jánus kaput nyitni

S fölkiált: „Mars úrfi megjött, itt van, itt ni!”

S tartja a tenyerét, vajon kap-e hatost...

Mars úr a zsebeit kifordítgatja most.
Szomorúan néz rá, elneveti magát:
„János bácsi, minden vagyonom e kabát!
Odalenn a földön drága ám az élet,
Ott lenn minden pénzem, vagyonom másé lett.
Odalenn a kapuk mindig zárva vannak
S ki be akar menni, fizetni kell annak!
Így minden pénzemet ki kellett ott adni
S hogy kendnek fizessek, nem maradt már annyi.”
„Jól van főhadnagy úr.” hagyja rá János,
„Megkapom majd máskor. Hanem, maga álmos!”
„Katzenjammer, öreg, tönkre vagyok téve,
Olyan vagyok, mint egy jól kicséptelt kéve!
Be vagyok én rúgva, meg vagyok én halva,
Ébren járok-e itt, avagy talán alva?
Tudja a Jupiter, ki most jut eszembe,
S kihez a lábamat addig nem teszem be,
Amíg meg nem mosdom, magam ki nem alszom,
S finom Speick szappannal* bekenem az arcom. (borotvaszappan)
Isten áldja, János!” e szavakat mondja
S most csak hazajutni, a legelső gondja.
Otthon, ahogy bemegy, várja már egy szolgál:
„Jupiternek volna Marssal egy kis dolga.”
Ez volt az üzenet, mit névjegyen hozott,
„Rögtön megyek.” így szólt s megborotválkozott;
Mert a földön bizony belejött a módba,
Nem hiába járkált annyi úri bótba.
Felköti a kardját, felteszi a sipkát,
A szájába vesz egy tajték szivarszipkát,
Abba kurta szivart dug nagy siettébe',
A monoklit vágja a jobbik szemébe,
Felhőről felhőre nagyokat lép, végre
Látja Jupi házát, amely van festve kékre;
Bekocogtat ottan, várják meghatottan,
Jupi, ahogy látja, szíve nagyot dobban,
Felesége, Héra nagyot sikolt rája,
Örömkönnyet hullat az égnek királya.
„Isten hozott öcsém, isten hozott fiam,

Ezt a nagy szerencsét milyen lapra írom?
 Héra asszony menj ki, legyen hamar enni,
 Cognacot is hozz, mert így a világ semmi!
 Te meg öcsém gyorsan mindenről adj számot,
 Én majd addig szépen befogom a számat.”
 „Hát öregem,” kezdé „tartsd ide a füled
 És a kritizálás legyen távol tőled.
 Adj ide egy kupát, koccints egyet vélem,
 Jobban pörög nyelvem, ha iszunk, úgy vélem.
 Hát, ahogy leértem, mindent összevettem,
 Hiszen a számlákat fizeted helyettem,
 Felöltöztem teljes eleganciával,
 Mosolyogtam egyet-kettőt gráciával*, (bájjal)
 Be is rúgtam közben, bevezetésképpen,
 Öt pincért vágtam úgy istenesen képen,
 Aztán kialudtam a nagy katzenjammert
 S felmentem egy bálba stante pede*. Hja, mert (azonnal)
 Jupiter fiának könnyen megy a dolga,
 Bolondul utána Marcsa, Böske, Olga.
 December huszonhat; ez az első dátum,
 Legényegylet bálra vitt engem a fátum*. (végzet)
 Ottan míg a csárdást, meg a valcert járom,
 Belém veszekedett szép kis leány három.
 Megforgatom őket istenigazába',
 Tudom, hogy a vége lett egy szörnyű zsába.
 Páholyok is voltak, s páholyokban hölgyek,
 Karcsúk, mint a nádszál s vastagok, mint tölgyek.
 Előadás után – előadás is volt,
 Milyen bizony senki sem bóbiskolt –,
 Előadás után ráhúzta a móré* (cigány)
 S vidám táncra perdült ott a jeunesse d'orée*. (aranyifjúság)
 Én pedig kiálték: »Az angyalát, pincér!
 Olyan lassan mászik, mint egy beteg cincér,
 Sört ide, de gyorsan!« »Hab nélkül vagy habbal?«
 Mérgesen kiáltok: »Hát persze, hogy avval!«
 És a három tündért asztalomhoz kértem,
 Azt mondták, hogy készek meghalni is értem.
 Mit parancsol Nagysád, kérdem tőle bájjal;

»Limonádét kérek, de csak fél pohárral.«
 »Pincér,« így üvöltök telt torokkal újra
 S a cigarettámból karikákat fújva:
 »Limonádét hozzon három nagy pohárral,
 Citrommal, cukorral és ezüst kanállal!«
 De minek mesélem, de minek hallgatnád,
 Végre odahíttá mindegyik az anyját,
 Aztán beleuntam a nagy dicsőségbe,
 Kimentem s táncoltam reggelig egy végbe'.
 Hazavittek aztán, mert nem tudtam menni.
 Öt napig álmomból föl nem zavart semmi,
 Akkor aztán hallom, hogy ma van szilveszter,
 Hogy ma mulat János s a cselédem, Eszter.

Én is felkészültem, de nem tudtam hova
 Vigyen el engem az apostolok lova.
 Végre úgy döntöttem: bármi lesz a vége,
 Három helyen is fog inni ma e gége.
 A Polgári Egylet volt az első terem,
 Ahová bementem s hol sok szép lány terem
 S e nagy teremben, hol máskor sohse laknak,
 A művész-dalárda dalolt a falaknak.
 Fogtam magam s mentem biz' a Társaskörbe,
 Az út, mely odavisz egyenes s nem görbe.
 Itt nagy volt a jókedv, jól mulattam én is.
 Tombolázott azon fiatal is, vén is
 S bár, hogy majd én nyerek izgatott a remény,
 Polgármester úré lett a főnyeremény.
 Innét bandukoltam fel a Kaszinóba,
 Hol nemzeti csöndest* játsztam hébe-hóba. (ferblit)
 Itt még tomboláztak, csak lassan lett vége,
 Az aranyifjúság táncra perdült végre.

Az volt ám a csárdás, amit ottan láttam,
Nincsen olyan sehol, nem is volt más bálban.
Aztán tudod öreg, hogy mi lett a vége,
Reggel sem tudtam még, vajon hazamék-e?
Végre újév napján hazaértem szépen
S a korcsolyabálig voltam békességben.”
„Hanem öccsük, megállj, pihentessünk néha!”
Szólal meg Jupiter, ki volt eddig néma.
Koccintottak egyet, kettőt ittak rája,
„No, hogy is volt tovább?” Jupi alig várja.
„Föntnevezett urak, Lintner és Lauschmann,
(Kiről én biztosan tudom, hogy nem busman)
És Dobrovits, kinek másik neve Milán
– Folytatom Jupikám az én históriám –
Rendeztek egy nagy bált, jeges bál a neve,
Bár belőle igen vidám muri léve.
Szép asszonyok, lányok járnak ott a táncot
És a fényes színpad tündéerkertnek látszott.
Dalköltő barátom, kit itt megismertem,
Végignézett a szép tündéerkerten.
A kulisszák mögött vidám ám az élet,
Nem olyan szomorú, mint ahogy te véled.
Szép kis tót gyerekek álldogáltak ottan
S köztük a barátom, igen meghatottan
Kínálgatja őket köhögős cukorral,
Közben a szívében szerelmet is forral.
Kezdődik a játék, jaj micsoda lányok,
Ilyeket idefönn én sohasem látok.
Ilyen jól öregem, nem mulattam régen,
Másnap fejeztem be a murit a jégen.

Nyitott könyv estélyén nagyon jól mulattam,

Csak úgy döngött az a rossz padló alattam.
 Japán, orosz, magyar, tót lány volt ott elég,
 A szívem úgy égett, azt hittem, hogy elég.
 Leültem magamba, mert bár a szív dobog,
 De a tyúkszemfájás sem bagatell dolog.
 Egy páholyban cipőm levetettem s egek!
 Nővász volt! Egy kislány fölker... mit tegyek!?
 Kapom a cipőmet, begombolni késő,
 Sújja barátom: »Siess, mert elkéső!«
 Begombolatlanul táncoltam övele,
 Kinek az angyalok közt volna a hele.
 Így fumigáltam* ott az egész világot (vettem semmibe)
 S hálából mindenki tyúkszememre hágott.
 Kereskedő ifjak bálja jön most sorra,
 Ez is vidám bál volt, nem pedig mogorva;
 Ott volt Krammer Terka, aki sohsem vikszel*, (fényesít padlót)
 Mégis balesete lett egy kicsi gikszer*. (baklövés)
 A villamos bálon minden olyan fényes
 S a kis lányok közül egy sem nagyon kényes.
 Dalköltő barátom jól érezte magát,
 Én meg hasba löktem két kicsípett bakát.
 Azután egy kis lányt soupéra* felkértem, (az éjféli étkezést követő első táncra)
 S néki sírig tartó hűséget ígértem...”
 „De bolondul tetted, uramöcsém, hallod,
 Még utóbb valahogy ennek kárát vallod.”
 „Dehogy vallom öreg, generális uram,
 Másfelé vezet már azóta az utam;
 Hiszen minden bálon csináltam galibát,
 Elbolondítottam mindig egy-egy libát.
 Egyszer aztán végre becsületes lettem,
 Régi rossz szokásom mind-mind elfeledtem,
 És a diákbálon eljegyeztem magam
 S el is veszem Böskét, adom erre szavam!”
 „Szerencsétlen flótás,” rivallt rá Jupiter
 „Úgy látszik, benned volt bor vagy négy-öt liter!
 Ördög vigye azt a sok mihaszna táncot,
 Nem csinál egy isten csak mésallianceot*!” (rangon aluli házasságot)
 „Hagyd el, jó öregem, szívemben a túske,

Nem lesz feleségem soha más, csak Böske!
 (És erre én leszek mindig igen büszke.)
 Hanem így a dolog megy majd igen lassan,
 Engedd meg öregem, hogy tovább folytassam.
 Dalköltő barátom boldog volt az este,
 Mindig csak egy kislány szép szemeit leste;
 No és olyan murit, mint ennek a vége
 Nem pipált a mennyek országa száz éve.
 Most jön a fehér bál!” „Haladjunk csak rendre!
 A szakácsnék bálja következik erre!”
 „Alássan kérlek, hogy ne szólj öreg bele,
 Arra nem emlékszem, ott voltam-e, nem-e?

Ez a história úgyis olyan tarka,
 Könnyen megzavarsz, hisz se füle, se farka.
 A fehér bál után szomorúak voltunk
 És a dalköltővel hazabandukoltunk.
 Ugyanis hiányzott a mi ideálunk,
 Ezért a búbánat olyan nagy minálunk.
 Elkezdtünk utazni a fehér asztal körül,
 Ilyen utazásnak biz' mindenki örül.
 Volt ott magyar nóta és gyönyörű angol,
 Amely felvidámít, nem pedig lehangol.
 Francia chansonette*, csupa élet és sikk,
 Akit meghallgatni ott senki sem késik
 S aki meghallgatta, soha meg nem bánja;
 S ki nem kíváncsi rá, csípje meg a kánya!
 S a tiroli kislány kuplét dalolt, végre,
 Sterneck tanár pedig fütyült az egészre.
 Meggondolta aztán magát a sok csárda
 S kezdett dűledezni vendégek nyakába;
 Cigányok pengették a vékony húrokat,

(kabarédal)

Én meg elkezdtem az ehrenturokat*. (udvariassági köröket)
 Még egy utazás egy művész úr körül,
 Melynek Böhm Emil és Csóti Márk nem örül:
 Nem tudják, hogy ki jön, Kovács, Rózsahegyi,
 Akinek nincsenek bőven szőlőhegyi;
 Avagy Hegedűs jön; jött végre Beregi,
 Aki a verseket nemcsak úgy berregi.
 Elszavalja szépen, úgy, ahogy ígérte
 S százötven pengőket zsebébe rak érte.
 Az egész farsangban ez volt az a muri,
 Ahol elzüllöttem végleg, kedves Jupí.
 És ezzel bezárom élményeim sorát,
 Hozassa fel hamar a legjobbik borát.
 Generálné asszony, hol a malacpörkölt,
 Amit a konyhában épp az elébb pörkölt?
 Behozza az hamar, falatoznak hárman,
 Mars úr tokajiból nagyot iszik bátran.
 „Amit elmondtam,” szól ingadozó hangon
 „Az történt Kanizsán ezen a farsangon.”
 „Derék gyerek vagy Mars, megdicsérlek, érted,
 Bár tízezer pengőt fizettem ki érted.
 Most abtreden*! Kelj fel!” Nem mozdult meg biz' az, (távozz)
 Holtrészezen vitték a közbakák haza.
 S hogy másnap felébredt, így kiálta rögtön:
 „Abcúg* az Olimposz, mégis jobb a földön!” (pusztuljon)

VÉGE.

Markó Lajos: Bál után

420. Sugár út 4.

(Pannónia Szálloda*)

Jobbra a Szigriszt-ház a 20. század elején

- Szigriszt Róbert, a Korona Szálló bérloje építtette Hencz Antal építésszel 1884-ben, eklektikus stílusban. A lakóház 10 szobás szállodai részét, amely a Korona Szálló bővítését szolgálta, Kis Koronaként emlegették.
- Szigriszt 1889-ben meghalt. Örökösei az épületet eladták; a 20. század elején Burján Lajos őrnagy tulajdonában volt. Itt volt az első világháború alatt és után a „Zala” szerkesztősége, kiadóhivatala.

A szálló 1935-ben

- Kiss Ernő 1930-ban emeletráépítéssel modern, 34 szobás szállodává alakította, Pannónia névvel. Az átépítést Kalmár Zoltán végezte. A munkák révén teljesen megváltozott az épület homlokzata is. A szállodába Haverland Antal liftjét és ételfelvonóját

építették be. A bejáratí ajtót (már nincs meg) és az erkélyek rácsait Márkus József és Simon György helyi lakatosok készítették.

•A házban a szálloda mellett kávéház, udvarán kerthelyiség is működött. Az épület a szálloda 1991-es megszűnése óta irodaház.

421. Sugár út 5.

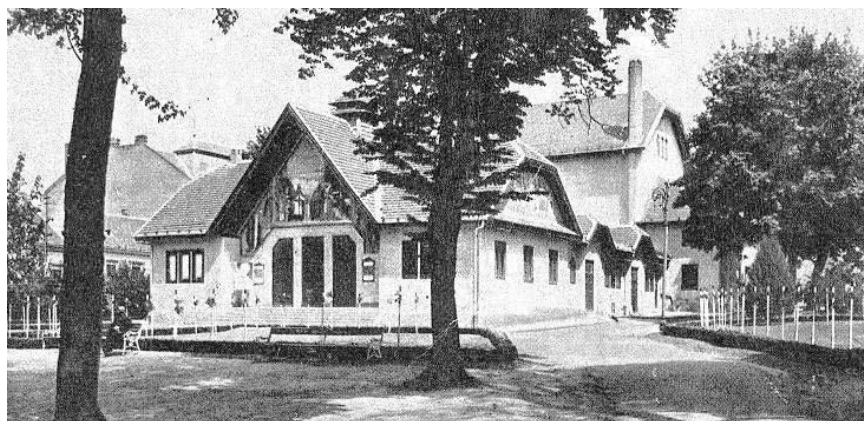
(Városi Színház és Mozi*)

1927

1927

A két világháború között

Az 1950-es években

Az 1960-as években

- 1926-ban építtette a város, magyaros, népies szecessziós stílusban.

Medgyaszay István

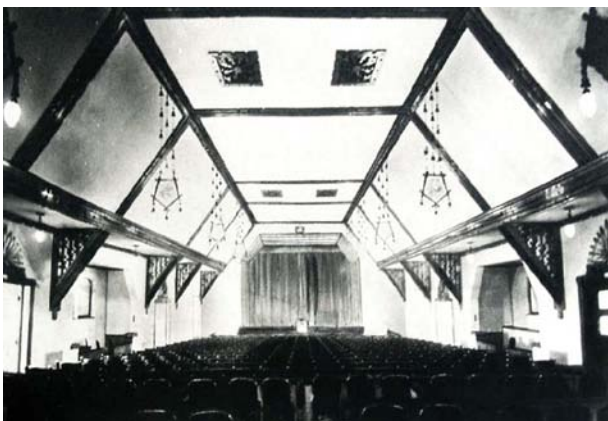
Tervezője Medgyaszay István volt. Az építést a helyi Városépítő és Ipari Építési Rt. végezte.

Homlokzatának sgraffittoit Raksányi Dezső tervei szerint Beszédes Ottó készítette el. Az akkori Zalai Közlöny írása szerint középen a Bánk bán, két oldalt pedig Herczeg Ferenc két darabja jelenetei vannak. Északon A falu rossza, délen A híd egy-egy jelenete látható. Utóbbi – már jó ideje – a János vitéz egyik jelenetének mondják.

A 2005-ös felújítás idején

- A nézőtéren 17 sorban 21-21 ülőhelyet helyeztek el. Az oldalsó falak fülkéiben egy-egy oldalpáholy, a színpaddal szemben, a terem túlsó végén (külön bejáratokkal) páholyok lettek kialakítva. Ezekben újabb 90 főnek volt helye.

1927

A színpadot vasfüggöny választotta el az épület többi részétől.

A vasfüggönyt emelő csörlő

Az előtérből a nézőterre vezető két főbejárat (az előtér két szélén) ajtóit Szeghalmi Bálint tervezte.

- Moziként 2000-ig működött. Keleti oldalán volt 1959-től három évtizeden át a kertmozi.

1973

A kertmozi vetítési felületei: a korábbi előtt a szélesvásznú felület maradványa

•A mai parknak az Egylet-kertből kihasított területét a város 1900-ban vásárolta meg.

A parkosítás, a parkot övező téglakerítés elkészülése után, 1903-ban adták át a város közönségének.

A park kerítése 1957-ben

- A fák ültetése Fabick Tivadar városi kertész nevéhez fűződik, akárcsak az időszak többi fásítása (Sétakert, Csengery úti hársak stb.).

Fabick 1919 végén kérte nyugdíjazását, negyedszázados főkertészeti tevékenység után.

- A parkba 1936-ban került az Inkey-urna. Előtte az Inkey-kápolnánál állt.

422. Sugár út 6.

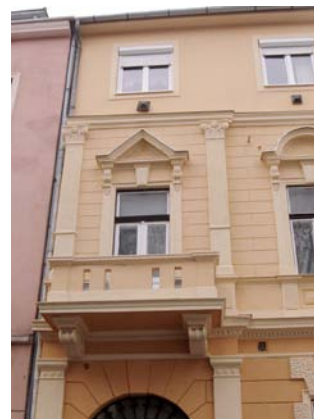

A felvétel az első világháború tájékán készülhetett
(Balra az Irmmler-ház részlete, mögötte a Rotschild-ház.)

- A ház tervezője, kivitelezője Sallér Lajos volt. Irmmler József kereskedő (Irmmler és Wagner cég) építtette 1895-ben.

Nagykanizsán 1911-ben alakult Dunántúli Parcellázó és Finanszírozó Bank Rt. Egyik alapítója Irmmler volt.

1911-ben dr. Schwarz Adolf ügyvéd tulajdonába került a ház.

•Itt lakott – 1927-es halálakor is – Remete Géza ügyvéd, a letenyei kerület többszörös (1872, 1875) országgyűlési képviselője.

Remete Géza

Az 1878-as országgyűlési választások sikertelen csáktornyai indulását követő évben költözött Kanizsára.

Mások kanizsai választási kampányában ért el feltűnő sikereket. Végül 1892-ben őt is képviselővé választották, megint Letenyén.

423. Sugár út 7. (korábbi számozás szerint)

A 20. század elején
(Jobbról második a Wittinger-ház.)

1975-ben

- Az emeletes épületet a honvédlaktanya déli szomszédjaként 1888-ban Wittinger Antal építtette Sallér Lajossal.
 - Több korabeli visszaemlékezés szerint Wittinger létesítette az első cukrászdát a városban.
- Az 1885-ben a Lovák-házban (Deák tér 15.) volt, annak térre néző oldala keleti felén. Helyiségeit 1894-ben – megszűnése miatt – már kiadásra hirdették. Wittinger cukrászdája megnyitása időpontját nem ismerem. A kérdésben valamelyest eligazít, hogy egy 1864-es fényképen már látható egy másik cukrászda is, amely a Vagner-házban (Deák tér 11-12.) működött Fasciatti Bertalan tulajdonában.
- Megemlítenéd, hogy hamarosan létrejöhetett egy további cukrászda is (hacsak, ez nem azonos az előzővel): egy 1875-ös hír szerint Vucskics János akkor vette át Alexics Demeter cukrászdáját. Ennek működési helyét nem ismerem.
- Wittingert halála után új tulajdonosok (már 1894-ből van adat ilyen adat) váltották egymást. A 20. század elején Dőri József ügyvéd birtokolta, majd az ő 1918-as halálát követően Berger Géza orvos lett a tulajdonosa.
 - A háztól délre még egy 1894-ben épült, földszintes ház állt a Rozgonyi utca sarkán.
- Mindkettő házat a gimnázium új részének építésekor bontották le. Az új épület 1981-ben lett kész.

424. Sugár út 9.

(Honvéd laktanya*)

A laktanya udvara az 1890-es évek végén

- 1886-ra készült el Hencz Antal helyi építész kivitelezésében Nagykanizsa háziezredének, az akkor alapított 20. honvéd gyalogezrednek. Az épületegyüttes utcai részét Say Ferenc építész tervezte. Az udvari szárnyakat 1887 és 1892 között Sallér Lajos építette.

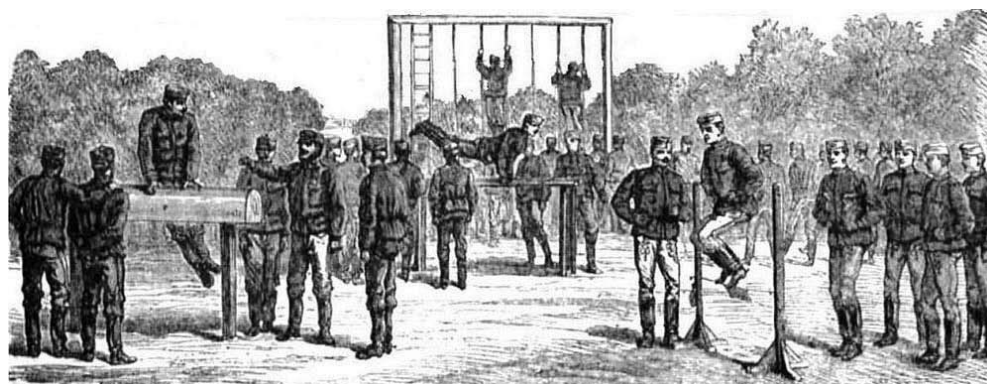
Eredetileg az ezred itt állomásozó két zászlóalja befogadására volt képes.

Katonák a gyalogságból (1886)

Altiszt (1892)

Testgyakorlás (1881)

•A 20. gyalogezred innen a Dózsa György útra költözött, amikor ott elkészült az új, nagyobb laktanya.
1904-től az épület az 1765-ben alapított régiós szellemi központ, a piarista gimnázium otthona lett.

A gimnázium épületeként az első világháború előtt

A gimnáziumot képviselő tanulók az 1907-es székesfehérvári tornaversenyen

A gimnázium az épületegyüttes két udvari szárnyát használta iskolaként, az utcai rész volt a rendház. Az épületet Sallér Lajos alakította át oktatási célra (1904).

•1923-tól a fémipari szakiskola, majd a szakiskola 1933-as megszűnésétől kezdve a Notre Dame Leánylíceum használta az épületegyüttest.

Két kép 1939-ből

Utóbbi 1931-ben jött létre két osztállyal – Nagykanizsai Egyesületi Leánygimnázium névvel –, a célra alakult Iskolaegyesület szervezésében. Kezdetben a Piarista kápolna (Sugár út 11.a) helyén állt földszintes épületben működtek.

A már nyolc évfolyamos iskolát 1935-től működtette a Zalaegerszegen székelő Notre Dame rend (már 1933-tól tevékenykedett az intézményben), miután azt hivatalosan is átvette az egyesülettől.

A kaputól északra eső részben lett elhelyezve az iskola. Jobbra pedig a kollégium, illetve a külvilág elől elzárt rész, a klauzúra lett kialakítva.

1936-ban alakították ki az északi, udvari szárny végén a tornatermet.

- Az udvar déli oldalán lévő hátsó, korábban különálló épület adott helyet 1926-tól az ipariskolának. Még a második világháború után is sokáig itt volt elhelyezve.
- A Batthyány Lajos Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola – korábban más nevekkel – 1948 óta működik az épületben.

425. Sugár út 8.

(Rotschild-ház*)

•A házat korábban **Sugár út 10.** címmel szerepeltettem, mert a számozással kapcsolatos helyzet ellentmondásos. (Lásd: 418. pont.)

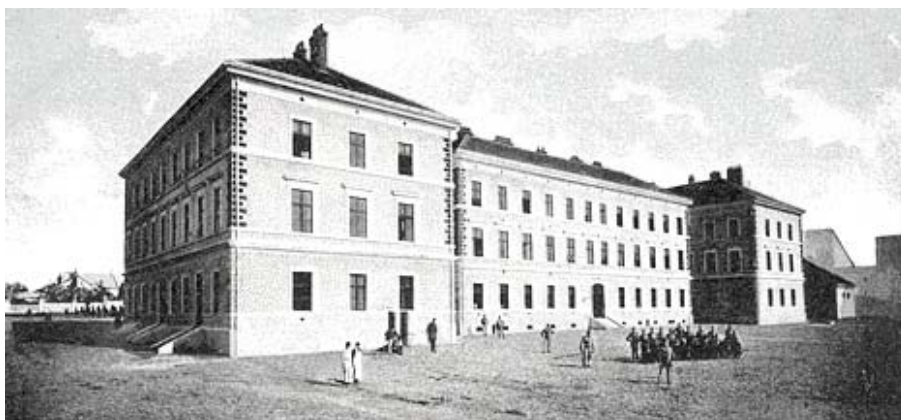
•A Rotschild család szecessziós elemekkel díszített lakóháza 1912-ben készült el. Dr. Rotschild Jakab ügyvéd építtette.

- Rotschild városi képviselőként, iskolaszéki elnökként is tevékenykedett. Az 1910-es évektől többször is elnökének választotta az izraelita hitközség. Az 1907-es városi címtár szerint akkoriban a helyi Munka Szabadkőműves Páholy elnöke is ő volt.
- A helyi televíziók sorában elsők között alapított Kanizsa Tv 1988 óta működik a házban.

426. Sugár út 11.

(„Közös” laktanya*)

Két kép a vadonatúj laktanya legénységi épületéről
(Felül nyugatról, alul keletről.)

Nagykanizsa — Frigyes főherceg laktanya

1910 körül

(Ketting Klára felvétele 1940-ból.) (indafoto.hu)

A tisztikar 1903-ban

A 20. század elején

Az első világháború környékén

•1890-re építette fel a közös hadsereg 48. gyalogezredének (az ezred egy zászlóalja 1857 óta folyamatosan Kanizsán állomásozott) a szegedi Erdélyi és Társai cég (Erdélyi Mihály, Heitzmann György, Milkó Vilmos és Fiai, Markovics L. társvállalkozók).

Az egy zászlóalj elhelyezésére szánt épületekhez 5,5 millió helyben gyártott téglát használtak fel.

•Már ekkor – egy boszniai háború fenyegetésében – 1200 tartalékos indult innen délre.

Itt jegyzem meg, hogy a közös hadseregben – nem úgy, mint a szomszédban állomásozó honvédség esetében – magyarok mellett a monarchia minden nációja képviselve volt.

A tisztek és a legénység jó része nem tudott magyarul, nem is akartak magyarul tanulni. Egymás között a német nyelv e célra egyszerűsített és kicsit a birodalom többi nyelvével is kevert változatát („armeedeutsch”) használták.

Így aztán, a helyi lakossággal sem volt nagyon kapcsolatuk.

Frigyes főherceg (1893)

A zászlójelvény

Petőfi Sándor (1869)

A kaszárnyát 1908-ban nevezték el Frigyes főhercegről.

1910-ben Petőfi Sándor – itt, az irattárban őrzött – katonai törzskönyvi lapját (Grundbuchsblatt) – kérésükre – átadták a Petőfi Társaságnak. Petőfi az ezred katonája volt 1839-től 1841-ig.

A 48. ezredet 1915-ben a városból Pilsenbe helyezték át. Amikor a Teleki úti laktanyát 1922-ben elhagyta a katonai főreáliskola, a katonaság a helyére költözve kiürítette az itteni épületegyüttest.

•1923-tól a piarista gimnázium számára Hüttl Dezső terve szerint, a Horváth és Vas cég kivitelezésében átépítették.

Hüttl Dezső

Az utcai épület az átépítés után

Az átépítéskor az udvari, kétemeletes legénységi épületet alakították át a tulajdonképpeni gimnáziumnak; a földszinten volt az igazgatói iroda, különféle termek, továbbá az északi végen a város múzeuma és könyvtára.

Az első emeleten az osztályok és a tanári szoba, a másodikon az előadótermek kerültek elhelyezésre.

A Sugár úti épületre második emeletet húztak, ebből lett a rendház. Ezt az épületet egy folyosóval kapcsolták az attól délre álló, mára lebontott, földszintes altiszti épülethez. Az lett a refektórium (ebédlő).

Két kép az 1930-as évekből (TGYM)
(Focizás az udvaron.)

(Szünetben a tornaterem előtt.)

Az ebédlő az utca felől
(Jobbra a földszintes rész.)
(Ketting Klára felvétele 1940-ból.) (indafoto.hu)

A Királyi Pál utcában, a mai sportcsarnok helyén álló kocsiszínt tornateremmé alakították.

1924-ben kezdték (emeletráépítéssel) a Hunyadi utcai oldalon lévő hajdani pótraktár átalakítását kétemeletes – 50 fő befogadására tervezett – internátussá.

Az internátus az 1930-as években

A munka leállt, csak 1928-ban fejeződött be.

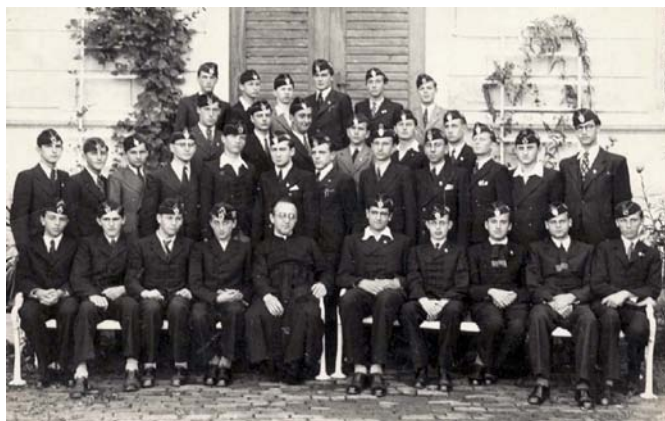

- A piarista gimnázium eredeti, Eötvös téri épületegyüttese északi oldalán, a kapu felett vésett kő volt, „Az erénynek és tudománynak” felirattal. A bontáskor – 1919 áprilisában – Halis István a követ megmentette a múzeum számára. Nem tisztázott, hogy a mai felirat – a középső épület nyugati bejárata felett – e kő áthelyezésével lett-e kialakítva.
- Telcs Ede 1903-ban felavatott domborműve eredetileg a gimnázium Eötvös téri épületén volt, a déli oldalon.

Az 1903-as avatás

- Deák Ferenc születése 100. évfordulójára készítette az Irodalmi és Művészeti Kör.
- 1948-ban még a piaristák érettségizettek, majd bekövetkezett a rend feloszlatása.

Osztály 1941-ben

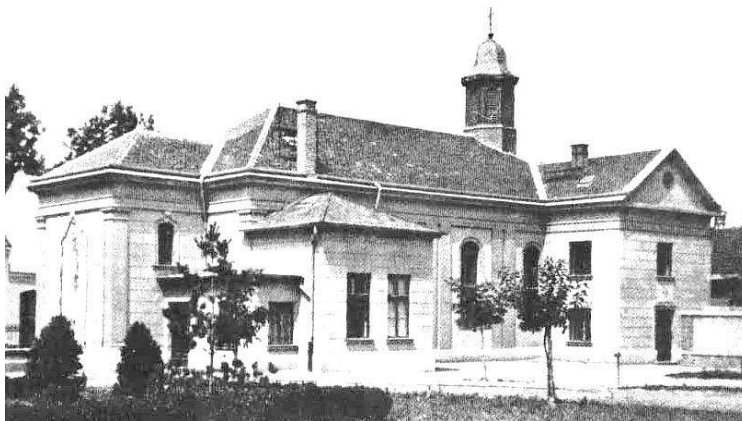
A kanizsai piarista tanárok 1950-ben, az államosítás után
(A kép kényszertartózkodásuk helyén, a váci püspöki palotában készült.)

Az államosítástól az épületek gimnáziumi, gépipari (1950-1956), vegyipari (1951-től), kőolajbányászati (1951-től) középfokú és 1956-tól általános iskolai (Hunyadi iskola) képzésnek adtak helyet. A kollégium volt épületét úttörőházként is használták.

1995-től újra a piaristák 1765-ös alapítású iskolája az ingatlan birtokosa.

427. Sugár út 11.a (képek még: Királyi Pál utca 0.)

(Piarista kápolna*)

Az 1930-as években az udvar felől

- A piarista gimnázium kápolnájaként épült 1934-ben. Vécsey Barnabás városi mérnök tervezte. Az építést a helyi Horváth és Vas cég végezte. A homlokzat díszítését és a piarista címet Noll József gimnáziumi tanár tervezte. A főoltárt a Piarista Diákszövetség készítette.

Noll József

Az építkezés pénzügyi alapját Juk Béla pacsai plébános hagyatéka, a város segítsége, a Kegyes Tanítórend, továbbá a gimnázium és a Notre Dame Leánylíceum növendékeinek adományai teremtték meg.
A kápolnát Szent Pompiliusz tiszteletére szentelték fel.

Szent Pompiliusz

- Az építkezéssel megoldódott a piaristák házi kápolnájának problémája. Korábban (míg a gimnázium az Eötvös téren volt) a Felsőtemplom volt megszokott otthonuk.
- A kápolna helyén a laktanya egyik földszintes altiszti (van visszaemlékezés, amely parancsnoki lakásként említi) épülete állt.

1930-as adat szerint ebben volt az 1895-ben alakult Irodalmi és Művészeti Kör (elődje az 1885-ben létrejött Nagykanizsai Magyar Irodalom és Műpártoló Egyesület volt) otthona, amely 1920-ban vette fel Zrínyi Miklós nevét.

428. Sugár út 12. (képek még: Rozgonyi utca 14.) (Blumenschein-palota)

A 20. század első éveiben

•Kohn Emil és zongoraművész testvére, Hedvig – később Blumenschein Vilmos módos gabonakereskedő felesége – építtette 1897-ben, eklektikus stílusban.

- Blumenschein Vilmos Zalaszentbalázsról került Kanizsára. Apja, József ott volt kereskedő, majd földbirtokos.

A 20. század elején élénk zenei élet folyt a házban. Kohn Hedvig a csodagyerek Szigeti József egyik felfedezője és mecénása volt. Kanizsai szereplésein (ezek a Kaszinóban voltak) rendszeresen kísérte őt zongorán.

- 1932-től dr. Kreiner Zsigmond kórházi főorvos háza volt.

Az 1950-es években a pártbizottság és az Államvédelmi Hatóság használta.

A város egyik legegységesebben fennmaradt palotája.

Sugár út 13. (egyben Királyi Pál utca 1.)

- Lásd: Királyi Pál utca 1.

A képen eredeti homlokzati kialakításával látható a ház sarokrésze
(Ketting Klára felvétele 1940-ből.) (indafoto.hu)

429. Sugár út 14. (képek még: Rozgonyi utca 15.)

(Nőegyleti székház*)

•1890-ben építtette Halász Elek vendéglős Sallér Lajos helyi építésszel.
A szállodaépítés előkészületei Feiner Dániel nevéhez fűződnek. Ő a Király utca 2. alatti urasági épületet, a Bárány vendéglőt bérelte. Halála után tervét az özvegyét feleségül vevő Halász Elek valósította meg.

- Az épület emeletén volt Hotel Hungária néven a szálló, alatta az étterem. Udvarára fedett nyári étterem és tekepálya került.
- Halász özvegye 1908-ban eladta az épületet Bischitzky Miksánének, aki ide helyezte át hosszabb ideje létező zongora raktárát. Bischitzkyné férje Csehországban született, 1922-ben halt meg, zenetanár (zongora, ének) volt a városban.
- Bischitzkynétől 1913-ban székházának vette meg az Izraelita Jótékony Nőegylet. A város első, 1843-as alapítású nőegylete több száz taggal segítette a rászorulókat. 1888-tól a népkonyha, másképp a „szegények tápintézete” évente 14000 adag ebédet osztott ki gyermeknek és 3000 adagot felnőtteknek – felekezeti megkülönböztetés nélkül. 1925-től – itt – „iskola-konyha” működtetésébe kezdtek. Neve ellenére ez is vállalta idősek és betegek ellátását is. Az egyesület tanácstermének falán ott függött – legjelentősebb szerepet betöltő, kitüntetések sorát kiérdemlő – elnökének, Vidor Samunénak olajképe. Dolgoztak, amíg csak lehetett, egészen a város zsidó származású lakosságának haláltáborokba hurcolásáig.

430. Sugár út 15.

- Halvax Frigyes kalaposmester háza. Valószínűleg a századforduló környékén épült. A 2009-es felújítás során eredeti kapuját másikkra cserélték.

- Halvax 1905-ben már „villanyerőre berendezett” kalapgyárrá alakította műhelyét (Kölcsey utca 1.), amelyet apja, Károly alapított 1852-ben.

Frigyes aktív szereplője volt a város közéletének. Elnökként vezette az Ipartestületet, alelnöke volt a Soproni Kereskedelmi- és Iparkamarának, szintén működött elnökként a Nagykanizsai Általános Ifjúságképző Egyesületben.

•Halvax Frigyes nagybátyja – Halvax József – Nagykanizsa első polgármestere volt 1868-tól 1872-ig. A német anyanyelvű Halvax, mint cipész került Kanizsára Németújvárról 1836-ban.

Halvax József

Polgármesterként nem keveset ért el, de a magyar nyelvvel akadt gondja, még mulatságos eredménnyel is: a Csengery utat a megnyitási ünnepségen a forgalom helyett, a forradalomnak adta át.

Háza valahol az Eötvös téri Fekete Sas fogadó közelében volt.

431. Sugár út 16.a,b,c,d, e (képek még: Kazinczy utca 1.) (Sugár út 16.a,b,c,d*)

16.a

16.b és c

16.d

16.e

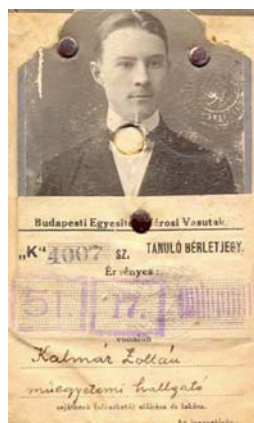

- A lakóházak az 1930-as évek funkcionális jellegű építészetének jó példái.
- A 16.a szám alatti épületet 1934-ben emelte – saját tervei szerint – Kalmár Zoltán építési vállalkozó.

(Ketting Klára felvétele 1940-ből.) (indafoto.hu)

Kalmár 1958-ig, haláláig élt családjával a ház első emeletén.

Az egyetemista Kalmár

•Helyükön álltak a Weiser Gépgyár és Vasöntöde épületei 1884 és 1932 között. A kezdetben javításokkal foglalkozó műhely 1891-ben kezdett ekéket gyártani, a következő évben kezdték működésüket itteni öntödéi.

Az első világháború előtt

Az üzem 1898-ban

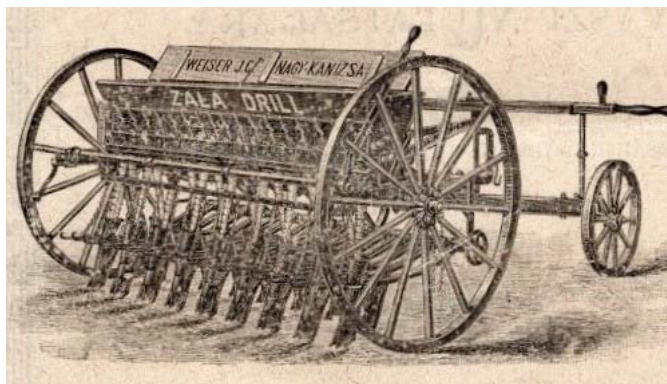
1909 (TGYM)

Az 1842-es alapítású cég a maga idejében Nagykanizsa legfontosabb gépipari üzeme volt.

Az itt kialakított telepnek volt vas- és rézöntödéje, kovács-, kazánkovács-, esztergályos-, géplakatos-, asztalos-, bognár-, szerelő- és festőműhelye. Mezőgazdasági gépei a Monarchián túl eljutottak a Balkán-félszigetre és Olaszországba is.

A gyárnak telepe volt Budapesten (Váci körút). 120-150 munkást foglalkoztatott. Kiállítások során szerepelt kiválóan. Weiser József a millenniumi kiállításon bemutatott termékeiért a királytól arany érdemkeresztet kapott.

„Zala Drill” sorvetőgépük különösen híres volt, azzal a párizsi világkiállításon is ezüstérmesek lettek.

1896

Az érdemkereszt

1927

WEISER GÉPGYÁR

Telefon 9. Nagykanizsa, Sugár-ut 16. T. telefon 9.
Sürgőnycim: Weiser Nagykanizsa. Postatakarépkönyvtári szám: 1722.
Alapítástörténet: 1842.

Borsajtók, szőlőszúrók, malomalkatrészek, mindennemű malomgépöntvény 2200 kg. darabsúlyig. Tégla- és téglagyári és mészégető öntvények. Teljes transzmisszióberendezések, saját vagy idegen minták szerint. Mindennemű gazdasági gép elrendelt kivitelben. Mindennemű nyers vas- és fémöntvény. Szivattyúk eredeti Garwens minták szerint. Szeszgyári burgonyamosók és egyéb szeszgyári alkatrészek. Csigák és csigakerekek. Új automotorok megmunkálva. Autojavítások. Mindennemű motorhoz új henger, dugattyúgyűrű, csapágyak. Autógumik nagy raktára. Autóalkatrészek. — Új személy- és teherautóautóautóautó. Austro, Daimler, Mag, Puch. — Gyújtófejek nyersolajmotorokhoz. — Foszforbronz öntvények.

1926

Weiser József 1889-ben egy vasraktárral bővítette gyárát, ekkor északi szomszédjától, Dukász Sándortól vásárolt az építéshez területet. 1910-ben építették az utcai részre emeletes irodaépületüket. 1912-ben viszont leégett a belső, régi rész.

Az 1920-as évek második felében

Apját követően Weiser János vezette a gyárat

Ezt ugyan újjáépítették, de a gazdasági válság végül tönkretette a vállalkozást. A gyár szép öntvényei (aknafedelelek, tűzcsapok) még fellelhetők Kanizsa és más települések utcáin.

432. Sugár út 18. (képek még: Kazinczy utca 0.)

(Sugár út 18.)

•Nem sokkal az utca megnyitása után emelték. 1889-ben már a telek tulajdonosa volt özv. Csima Jánosné (Hayden Mária). (Csimáné már fiatalon, 1875-ben megözvegyült.) Ekkoriban épülhetett az emeletes ház, amely egy 1892-es hír szerint már létezett.

- Csimánét 1911-ben a névtár még ezen a címen említette, akárcsak Tóth István gazdasági főfelügyelőt.
Akkoriban itt működött az 1906-ban alakult városi és járási gazdakör.
1916-ban a házat Tóth Istvántól Dukász Dávid marhakereskedő vásárolta meg.
Az épület 1927-ben már Dukász Lajos (Dávid fia) marhakereskedő tulajdonában volt.
- A házat 1930-ban a Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíjegylete birtokolta és bérházként hasznosította, benne továbbra is működtek különféle irodák is.
A Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíjegyletének helyi szervezetét 1897-ben kezdték szervezni. 1923-ban már 2000 tagja volt.
- Itt bérelt Krátky István polgármesternek lakást a város, majd 1939-ben zeneiskolája számára megvette a házat, és kialakította benne a mindenkori polgármester lakását is.
A zeneiskola 1940-ben kezdte itteni működését.

433. Sugár út 20. és 22.

- 1889-ben Sattler Mór akart itt emeletes házat építtetni. Az épület tervét Sallér Lajos el is készítette, de valamiért az építkezés nem kezdődött el.
- Sallér Lajos tervezte és építette csendőrlaktanyának a mai, földszintes házat 1891-ben.

Ugyan nem került a csendőrség tulajdonába, de bérelték a házat e célra Sallértól. 1899-ben itt székelt a csendőrség 27 csendőrrel, de használták az épületet még 1906-ban is. Ekkoriban települhettek át a Csengery út 32. szám alá.

- 1913-ban Strém Károly nagykereskedő a Kinizsi utcából ide költöztette fatelepét.

1913

1916-os hirdetésében már az itt felállított „első nagykanizsai villanyerőre berendezett faaprító” is szerepelt.

Strém nagyapja volt Strém Kálmánnak, akinek emléktáblája az Erzsébet tér 11. szám alatti épületen látható.

- Itt célszerű írnom városunk egy másik szülöttéről, Zrínyi Béláról is.

A soproni határőrségen dolgozott már kinevezett rendőrbiztosként, amikor végképp megelégtelt, hogy csak szemlélője mások utazgatásainak. Szó, se beszéd, otthagya hivatalát és 1903-ban felkerekedett, hogy gyalogosan körbejárja a világot. Keleti irányban indulva átszelte Európát és Ázsiát. Végül „csak” Japánig jutott, ahonnan 1905-ben hajózott haza.

Nem tudtam megállapítani, hogy Zrínyi Béla családja hol lakott a városban. Egyetlen adatot ismerek, amely kapcsolatos lehet a kérdéssel: a szócikk elején említett 1889-es terven a Sugár út 22. szám alatti ingatlan tulajdonosaként (keresztnév nélkül) Zrínyi szerepel.

Sugár út 23. (egyben Rákóczi utca 40.)

•Lásd: Rákóczi utca 40.

434. Sugár út 27.

- Csigaházi Antal városi erdőmester háza a 20. század első éveiben épült. A két világháború között Grünfeld Adolf terménykereskedő birtokolta.

435. Sugár út 28.

A ház a századfordulón Mayer Ferenc orvos tulajdonában volt. Valószínűsíthetően akkoriban épült és ő volt az építtetője.

Mayer Ferenc

Az 1920-as évek elején itt működött Fleitscher Béla és Illés József fonott-bútor készítő és kosárfonó vállalkozása.

1924-ben áttelepedtek a Rozgonyi utca 9. alá, majd különválva folytatták tevékenységüket.

436. Sugár út 34., 36. és 38.

- A 36-os számú házat Knáusz Boldizsár építette Szántó Jánossal, annak tervei szerint 1892-ben.

- Akkor már állt másik épülete a 38. szám alatt és a 34. szám alatt Knáusz Péterné háza.

Sugár út 34.

Sugár út 36.

Sugár út 38.

Knáusz Boldizsár (TGYM)

Knáusz, a Dél-zalai Takarékpénztár Rt. főkönyvelője itt nagyobb területtel rendelkezett, így az említett másik két házat is ő építtette. A Sugár út 38. szám alattit 1891-ben, szintén Szántó Jánossal.

A 34. számú ház 1907-ben már Markó Antal (1838-1909), a Déli Vasút felügyelője birtokában volt.

Markó Antal

Markó (puchói és martonfalvi) 1870-től 1899-es nyugdíjazásáig volt nagykanizsai állomásfőnök. Másodikként tevékenykedhetett e poszton.

437. Sugár út 43.

(Haba-ház)

- Haba Pál szecessziós házat Böcsföldi János építtette 1909-ben.

1908

•Haba József és Pál építtette fel a Honvéd utca 38. szám alatt a város harmadik téglagyárát.

Haba József eredetileg bognár volt. Iparjegye 1862-ből származik.

Kiskanizsán települt le. Házai a Szent Flórián tér 10. és 20. számok alatt voltak.

Valószínűleg fakereskedőként vált módossá.

1878-ban választották Kiskanizsa városbírójává.

Haba Pál néhány évvel volt fiatalabb Józsefnél, aki a leszármazottak szerint unokatestvére volt.

A két Haba építési vállalkozóként lett ismert. Egyik munkájuk az eszteregnyei templom 1886-ból.

A család sírboltja a temetőben látható. Talán nem véletlen, hogy az építmény vakolatlan téglával van burkolva.

A két világháború között dr. Haba Antal szülész főorvos volt a család legismertebb tagja.

438. Sugár út 53. (egyben Dózsa György út 61.)

Jobbra Bruncsics háza, szemben a Dózsa György út keleti része

Bruncsics házának Sugár úti oldala az első világháború tájékán
(Szemben a Sugár út belvárosba vezető része.)

- A sarokházat Bruncsics József fűszer- és vegyeskereskedő építtette. Az akkoriban épült ház 1913-ban már állt. A sarki részen volt a tulajdonos boltja.

- Az 1920-as években itt lakott Szeghalmy Bálint építész.

Szeghalmy Bálint

Sugár út 55. (egyben Dózsa György út 61.)

•Lásd: Dózsa György út 61.

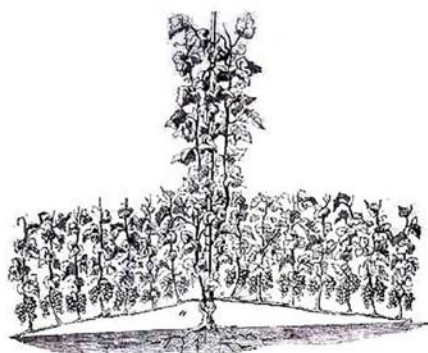

439. Sugár út 66.

•Krátky József telekkönyvvezető építtette 1912-ben.
Ő volt Krátky István polgármester (1930 és 1944 között) apja.

440. Szabadhegy

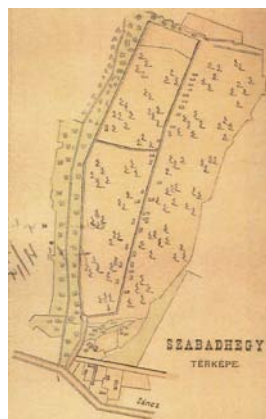
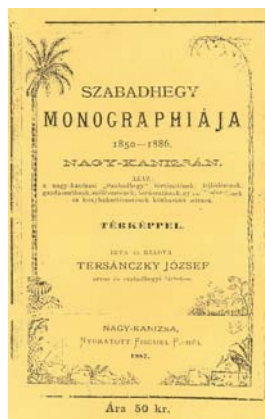
•Az uradalommal közösen használt itteni legelőn 1849-ben a város a maga részéről megszűntnek nyilvánította a legeltetést. Ezzel elérte, hogy ott az uradalom sem legeltethetett tovább, a területet „szabaddá” vált (Szabadhegy). Így a régi és új tulajdonosok 1850-től szőlőhegygé alakíthatták a területet.

A birtokosok még abban az évben elfogadták a „Szőlőhegy rendszabály” pontjait, előljáróságot, hegymestert választottak.

Az első prэшázat Babochay János hegymester építtette.

•A történeteket az uradalom nem nézte jó szemmel, hosszú pereskedés kezdődött, amely 1858-ban megegyezéssel zárult. A visszaemlékezők szerint, az amúgy inkább hajthatatlanságáról ismert Sényi Gábor, uradalmi jószágigazgató szívét Keményfy Júlia kisasszony lágyította meg.

Ezzel a szőlőhegy sorsa jogilag is rendeződött. Az 1880-as évek végéig 45 holdnyira nőtt a szőlővel beültetett terület.

Befolyásos polgárok sora telepített itt szőlőt. Jellemző, hogy voltak gazdák, akik már a 20. század első évtizedében kiépítették a telefonhálózatot itteni pincéjükhöz.

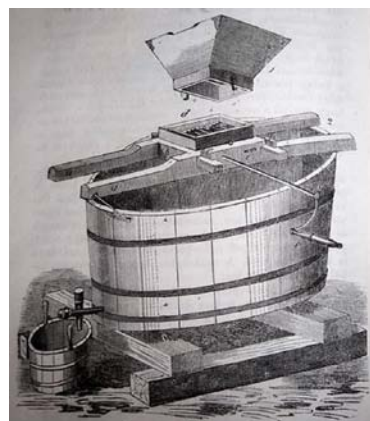

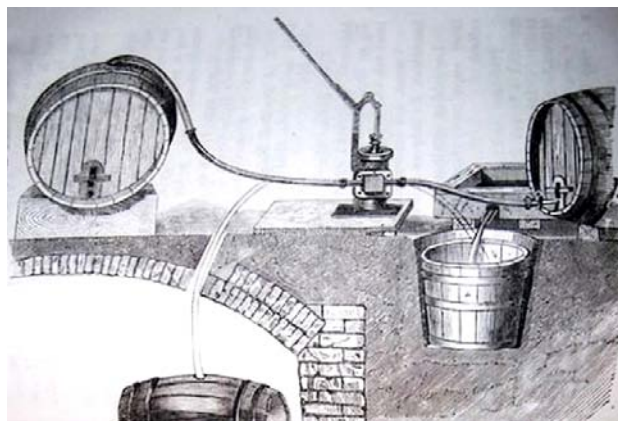
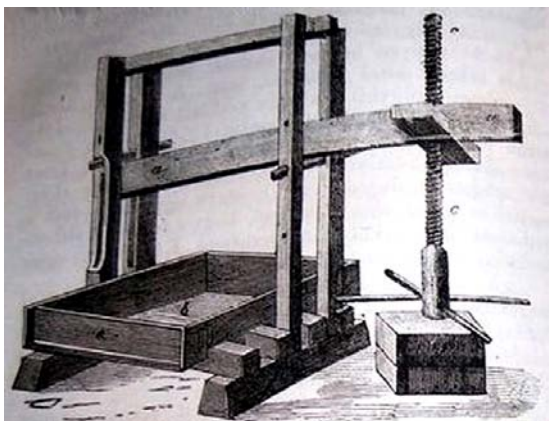
Telefon 1900 tájkán

•Ma már nehéz megítélni, milyen eredménnyel járt az új szőlőhegyen kezdett bortermelés. Tény, hogy több mint száz éve a Szabadhegyre látogató újságíró szerint, ott jóféle borokat is kóstolhatott bárki, aki vitt magával.

A tulajdonosok azonban biztosan egyetértettek Sényi hajdani kijelentésével: „Szabadhegy valóságos paradicsomkert”.

A Szabadhegyért rajongó és dolgozó birtokosok sorának élén minden bizonnyal Tersánczky József orvos állt. Megírta a szőlőhegy történetét (Szabadhegy monographiája) és szakkönyvek írásával, kiadásával segítette társai sikeresebb tevékenységét. Az itt közölt ábrák is könyvéből származnak.

•Ma már a környék belterület, a szőlők, gyümölcsösök helyét családi házak foglalják el.

441. Szabadhegyi utca 25.

•A szabadhegyi birtokosok 1854-ben döntöttek az jelenleg is álló hegypásztori lakás felépítéséről, 1857-ben harang állításáról.

A harangot egy évvel később szentelték fel. Az 1864-es térkép azt a benyomást kelti, hogy a ház elé építettek egy haranglábat. Az eredeti harang, társaival együtt 1916-ban elszállításra, beolvasztásra került. Ekkor még mindig haranglábat említ a korabeli híradás.

A jelenlegi, 80-90 kilogrammos harangot 1923-ban szentelték fel. 1922-ben öntette a hegyközség birtokossága a soproni Seltenhofer Frigyes Fiai céggel. A harang oldalán Gábor angyal látható a liliummal és a 3893. SZ. jelzést viseli.

A harang mai helye az épület tetején, valószínűleg ekkor lett kialakítva. Onnan a közelmúltban szerelték le, hogy újra haranglábra kerüljön.

A leszerelt harang

442. Szemere Bertalan utca

- Az újonnan nyitott utca már akkor, 1873-ban Szemere nevét kapta.

Szemere Bertalan

443. Szemere utca 1. (képek még: Ady utca 41.)

(Transzformátorház*)

- Az utca 1. számú házát Katzenbach József járásbíró építtette 1896-ban. Geiszl Viktor tervei szerint, az akkor még ugyanezen a telken lévő Ady utca 41. szám alatti sarokházzal együtt készült.

- Utóbbiban volt a 20. század elején a magyar királyi erdőgondnokság hivatala. Ez az épület ugyanebben az időben került Löwe Adolf tulajdonába, aki az alsódomborui Ujlaky, Hirschler és Fia cég főtisztviselője volt negyvenöt éven át.

•A Szemere utcai oldalon, a két ház közé az 1890-es években építtette transzformátorházát, a várost 1894-től villamos energiával ellátó Franz Lajos és Fiai cég. Akkoriban további két – mára lebontott – társát is felépítették a városban. Ezekben alakították kisfeszültségűvé a közép-feszültségű áramot.

•Nagykanizsa 1938-ban kapcsolódott az országos hálózathoz. Addig a helyi lakossági és ipari igényeket a Kanizsán termelt villamos energia és e három „táppont” kielégítette.

444. Szemere utca 4.

(Kefegyár*)

•Kardos Sándor 1901-ben alapított, az Ady utcában működő, kisipari cége fokozatosan bővítette termelését és dolgozói számát.

1910-ben

1906-ban betéti társasággá alakultak. 1907-ben itt építtették fel Kardos és Társa kefe, ecset és cirokseprű gyárát.

•Kardos társai Böhm Emil kereskedő (az Alt és Böhm díszműáru bolt a Fő úton volt) és a Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár voltak.

Böhm Emil a Nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Körnek tizenhat éven át tagja, énekkarának karnagya volt (TGYM)

Az üzem Kínáig, Egyiptomig jutó áruit 150 munkás termelte.

Havonta két számmal kiadták (Löffler Ferenc a gyár művezetője indította) a kétnyelvű Osztrák-Magyar Kefeipari Közlönyt is.

Az első világháború alatti tulajdonosváltás után Frank Jenő kefekereskedő és társa működtette tovább a gyárat.

1926

Az államosított gyár (TGYM)

1949-ben

- 1920-tól termelt egy másik, kisebb üzem is a városban, amely seprűk, kefék, ecsetek, esernyők gyártásával foglalkozott, „Hungária seprő-, kefe-, meszelő- és ecsetárugyár” néven. Az 1919-es alapítói közül Kreiner Gyula kereskedő és Wolf Lipót személyéről tudok. Bérelt helyiségekben működött; e helyen is.
- Az elődök helyén 1962-ben létesült a Kanizsa Bútorgyár.

Modernizálása nyomán a hajdani építményekből talán már nem maradt semmi sem. Igaz, nem tudni, hogy mi rejtőzik a ma látható épületek burkolata alatt.

445. Szemere utca 4.b

- Deák Péter helyi rendőrfőkapitány 1912-ben építtetett háza.

•Deák Péter rokonságban volt Deák Ferencsel: dédapja, Deák Gábor nagyapja volt Deák Ferencnek.

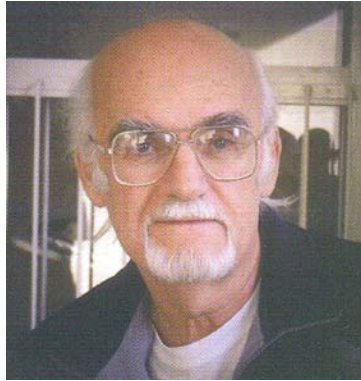
Deák Péter

446. Szemere utca 8.a (képek még: Csány utca 16.a)

•1909-ben építtette Fischl János fűtő.

- A házban született Pék Pál költő, tanár (1939-2008).

Pék Pál

447. Szent Flórián tér

A tér északi oldala a századfordulón

- A tér a területen létező tószzerű, vizes terület miatt jött létre, akárcsak a másik nagyobb kiskanizsai tér, a Templom tér.
 - A „tókák” léte egész Kiskanizsára jellemző volt.
- Még a 20. század közepén is léteztek ilyenek: egyik a Hunyadi tér (a korábban névtelen teret 1900-tól hívják így) felét foglalta el („Kacsastrand”), a Goszpon-tóka a városrész déli felén volt, a Nagyrác utcában.
- Itt jegyzem meg, hogy az első katonai felmérés (az 1780-as évek első felében) vízimalmot jelez a Mántai-patakon a jelenlegi (akkor még nem létező) Szent Flórián tértől északra. A későbbi térképek már nem ábrázolták, de dűlőnév (Malom-kert) őrzi emlékét.

448. Szent Flórián tér

(Szent Flórián-kápolna*)

- 1773-ban a város kérte püspökétől öt védőszentje kiválasztásának jóváhagyását. Bár a kérést elutasították, a kiskanizsaiak ettől kezdve „fogadott” ünnepüknek tartották e szentek napjait.
- Közülük a tűztől óvó Szent Flórián tiszteletére 1867-ben szentelték fel e kápolnát, helyet adva a szent szobrának. Mára a kápolna eredeti berendezése elpusztult. Az építkezés időpontját magyarázhatja, hogy 1865-ben (szeptember 18.) nagy tűzvész pusztított a városrészben, amelynek 140 ház és sok gazdasági épület lett áldozata.

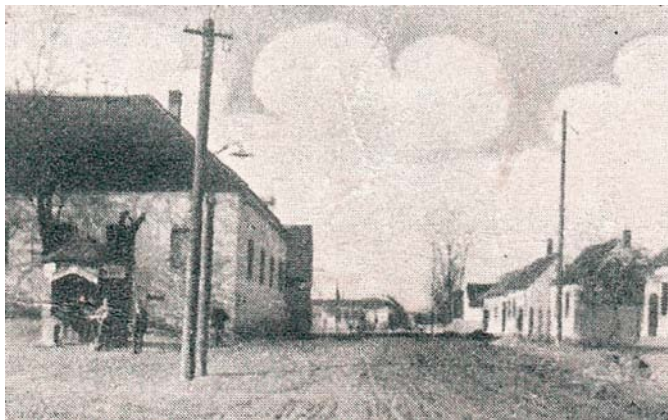
A közeli fogadalmi keresztet 1868-ban állították fel.

- A tér keleti oldalán állt a Városházának nevezett épület. Már az 1864-es térképen is megtalálható, de csak az 1917-es és a későbbi térképeken szerepel e néven. Ma a szolgáltatóház áll helyén.

449. Szent Flórián tér 17.

(Nagykorcsma)

Balra az épület sarokrésze (keletről nézve) az 1920-as vagy 1930-as években

- A mai Kiskanizsa legöregebb épületegyüttese. A Batthyány-uradalom három épületből álló, beszálló vendéglője volt. Már a 18. század közepén felmerült a kocsmaeépítés szándéka, de a létezését tanúsító adat a 19. század első feléből származik. Az épület jelzése az első katonai felmérés (az 1780-as évek első felében készült) térképén sem látható.

A hajdani kocsiszín

•Az olvasókör építkezéséig ez volt Kiskanizsa szinte minden fontos társadalmi eseményének színhelye. Az 1870-es években az olvasókör is itt tartotta összejöveteleit az egyik, számukra kialakított teremben.
A kocsmá magas kőkerítéssel körbevett területén három épület állt.

- Az „L” alakú saroképület volt maga a vendéglő. Ezt 1910-ben a város Geiszl Viktorral óvodává alakíttatta, amely 2000-ig működött itt.
- Mögötte, nyugaton még két melléképület (kocsiszín, istálló) volt. Ezek közül a nyugatit, a kocsmá istállóját 1921-ben Holczer Mór és Fia (bővítéssel) 350 fős mozivá építtette át. Első üzemeltetője Teutsch Gusztáv drogista lett. Ő biztosította a mozi berendezését is.

Még 1921-ben a belügyminiszter úgy szabályozta az engedélyek kiadását, hogy ahhoz a politikailag „megbízható” egyének juthattak. Nincs adatom arról, hogy ekkor ki kapta a működtetés jogát. Az viszont tudható, hogy 1922-ben a vetítés megszűnt, mert nem volt elegendő néző.

1929-re az intézmény épületét – most már – a város átalakíttatta és a mozi újra működni kezdett.

- 1939-ben adták közre a következő kiskanizsai népdalt. Az adatközlő az akkor már matuzsálemi korú öreg Szokol János volt az első világháború után.

Kiskanizsa legősibb kardalának éneklése a 19. század elejétől volt szokás lakodalmakon, disznótorokon, társasági összejöveteleken. (A szólót éneklő személy

és a kar végig azonos rendszerrel váltogatja egymást, ezért ezt csak az első versszaknál jelzem.)

Szóló: Szeretném tudni...
Kar: Hogy a paraszt...
Szóló: Szeretném tudni...
Kar: Hogy a paraszt...
Együtt: Szeretném tudni, hogy a paraszt, hogy veti a zabot.

Így veti el... (karjával mutatja)
Szép csendesen...
Így veti el...
Szép csendesen...
Így veti el, szép csendesen a paraszt a zabot.

Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni, hogy a paraszt, hogy aratja le a zabot.

Így aratja... (mutatja)
Szép csendesen...
Így aratja...
Szép csendesen...
Így aratja szép csendesen, le a paraszt a zabot.

Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni, hogy a paraszt, hogy adja el a zabot.

Így adja el... (ketten paroláznak)
Szép csendesen...
Így adja el...
Szép csendesen...
Így adja el szép csendesen, a paraszt a zabot.

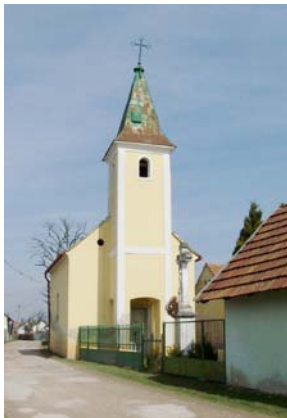
Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni...
Hogy a paraszt...
Szeretném tudni, hogy a paraszt, hogy issza el a zab árát.

Így issza meg... (koccintanak, isznak)
Szép csendesen...
Így issza meg...
Szép csendesen...
Így issza meg szép csendesen, a paraszt a zab árát.

450. Szentgyörgyvári-hegy

(Szent György-kápolna)

- A második hegyháton emelt kápolna első említése 1778-ból származik.

A kápolna a fogadalmi kereszttel (1885) és az északról szomszédos épületekkel

- Ugyanakkor van adat arról, hogy Szent György napján már korábban rendszerezések voltak a szőlőhegy búcsúi. A hívek körmenettel vonultak a helyszínre, ahol nagymise keretében történt meg a szőlő első hajtásainak megáldása. Később szokássá vált a Szent Anna napján tartott búcsú is.
- A filoxéra pusztítása előtt az itteni hegyhátakon különösen népszerű szőlőfajta volt a kadarka. Alig akad viszont tudósítás, amely ne szólna az itteni bor (a „karcos”) szinte elviselhetetlen savanyúságáról.

Szüretelő társaság (hátul nagy szakállal Morandini Román építőmester) a Szentgyörgyvári-hegyen 1910-ben

- Az első hegyháton építtette fel 1865-ben Blau Pál emeletes, „svájci modorú” préházát. A táncteremmel is rendelkező „szőlős nyaraló” több száz fős szüreti mulatságok színhelye volt.
- Ugyancsak az első hegyháton 1933-ban Jámbor Anna és Jámbor Mária, itteni birtokosok állíttattak egy haranglábat (Anna-harang). Felszentelését Mindszenty József végezte.

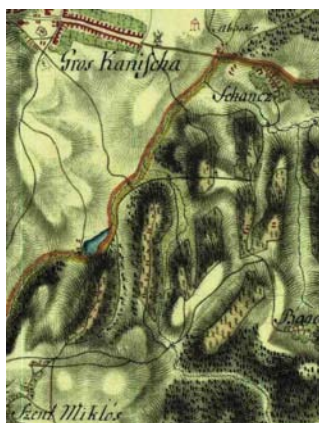
•Az első hegyhát alatt, a nyugati oldalon folyik a Potyli. A térképeken Bakónakipatakként találjuk, de a városban mindenki az ide épített malom hajdani molnára nevével emlegette.

A Potyli-malom és a molnár háza már nem létezik, de sokáig jellegzetes helye volt a környéknek.

A századfordulón

Az 1786-os katonai felmérés is jelzi a malmot. Felette kisebb tóként terül el a felduzzasztott víz.

1786

A malmot a – Somogyfőszentmiklós és Kanizsa határán folyó – patak nyugati (kanizsai) oldalán építették fel. A Potyli keleti oldalán ásták ki a felesleges víz levezetésére a malomárkot.

A hagyomány szerint a 19. század első felében (akkoriban Gondos Illés volt a molnár) a malomnak még két kereke volt és szélmalomként is használható volt. 1840 tájékán a Potylin működő malmot (is) mezei malomként emlegették.

Később, amikor már Csuka Illés molnár bérelte a Batthyány uradalomtól (körülbelül 1880-tól 1910-ig), a felduzzasztott víz a kanizsaiak népszerű fürdőhelyévé vált; Potylifüredként emlegették. A molnár és családja a fürdőzők vendéglátásával is foglalkozott.

1910-ben (ekkor került Szabó Lajos molnár tulajdonába) nyersolajjal hajtott motor is beszerelésre került. A malom az 1930-as évekig működött.

Lehetséges, hogy ez volt az 1802-es összeírás szerint Festetics György gróf tulajdonában levő Békás-malom.

Mára a malom épülete eltűnt. A mellette kialakított gát és zsilip (romosan) még a helyén van.

A gát alsó és felső oldala

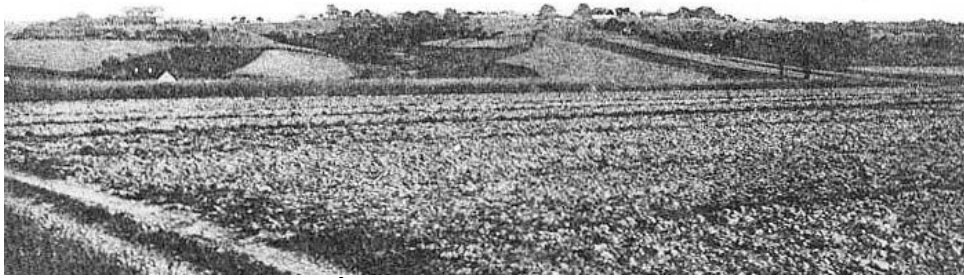
Ma a víz a malomárokban folyik, mert a malom felszámolása után az eredeti medret – északi végén feltöltve – holtággá változtatták.

- A Potyli-malom északnyugati szomszédságában, a jelenlegi Potyli-tanya helyén a 19. század közepén még Gutmann S. Henrik telepe volt. A harmadik katonai felmérés (1879) téglavető működését jelzi ott.

A 20. század első évtizedében Plihál Viktor vásárolta meg és egy tehenészetet rendezett be e helyen.

- Átellenesen, a szőlőhegy túlsó szélén, egészen közel a budapesti vasútvonalhoz állt gerincen az „Éden”. Emeletes borház, hegyi kocsmá volt.

Zöldre festett, fűrészelt deszkaerkélye a város felé nézett. Ide jártak mulatni a pécsi színészek, a színésznőkkel a kereskedők és ide jártak általában a jobb módúak. A házat körülvevő vörösfenyőkből még áll néhány a hegyháton, amely ma a kocsmá nevét viseli.

A „hegy” északi vonulata (Éden) a Vasútpatról fényképezve a századfordulón

- Végül egy vers, amely talán érzékeltet valamit a környék hangulatából:

Már füstszagú a hegy

Vörhenyes a vadszőlő lombja és
fogynak, fonnyadoznak a napok.
Itt a néma ősz. De mustszagú a hegy,
S érlelnék ám még egy-két fürtös mondatot,

csak hát fázom is. Hiába napsütés,
Mindössze fénye van, ragyog, de nem meleg.

Rőzsét rakok a tűzre, s begombolkozom.
Itt a néma ősz. És füstszagú a hegy.

A vers írója, Alaksza Ambrus (1903-1983) tanár tanított Nagykanizsán is.

A századfordulón

451. Szent Imre utca

- Az utca helyét 1875-ben jelölte ki a város az Izraelita Hitközség által birtokolt területen. Kialakítása még abban az évben megtörtént. Megnyitása után, 1877-ben a Nádor utca nevet kapta. 1895-re a déli oldal összes háza már állt.

452. Szent Imre utca 1.

- A 19. század végén szűk (a Nádor utcáig szélesebb nem fért el), földszintes épületet emeltek az Ady utca 11. számú ház déli oldalfala mentén. Ez volt a Nádor (Szent Imre) utca 1. számú ház.
- Kóser mészárszék működött benne, az 1910-es években Prager Ferenc húscsarnokaként.

Értesitem a n. érd. hus-
fogyasztó közönséget, hogy huscsarnokomban
naponként friss

marha- és borjú-hus kapható.

Práger Ferencz, mészáros.

1907-es hirdetés

Volt terv arra, hogy a szomszédjával megegyezően kétemeletessé alakítsák, de földszintes maradt lebontásáig. Ez a mai sarokház építéskor történt.

Szent Imre utca 2. (egyben Ady utca 13.)

•Lásd: Ady utca 13.

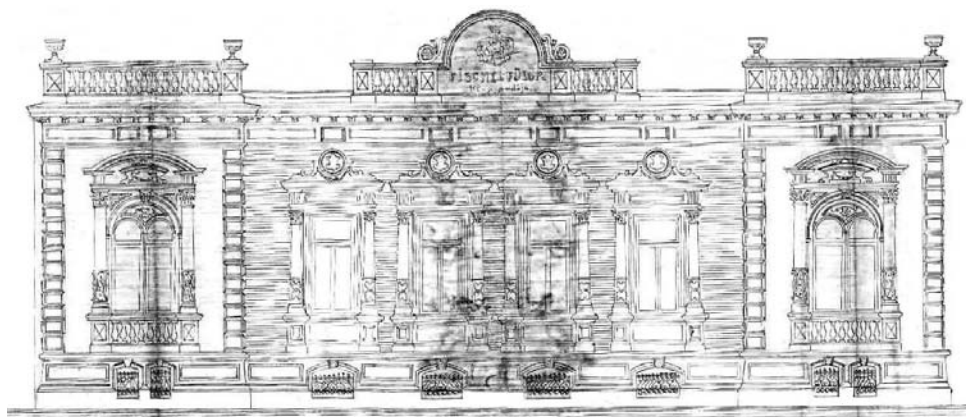
453. Szent Imre utca 3.

•Korábbi földszintes háza helyére 1939-ben építtette a hitközség a Steiner Zsigmond Izraelita Aggokházát. Az épületet Vécsey Barna tervezte.

Az építkezés anyagi alapját a névadó alapítványa teremtette meg. Tettét az épületben elhelyezett emléktáblán örökítették meg tisztelői.

454. Szent Imre utca 4.

Az eredeti homlokzat (TGYM)

- Az épületet Fischel Fülöp építtette 1887-ben Geiszl Mór tervei szerint.

- A lakóház pincéjét úgy alakították ki, hogy helyet adott Fischel nyomdájának is, sőt a házban működött egy időben Zala című lapjának szerkesztősége is. Eklektikus homlokzati díszítése az emeletréépítéskor eltávolításra került.
- Az 1910-es évek elején a városban dolgozó Bacsics és Kosák építési vállalat itt rendezte be tervezői irodáját.

455. Szent Imre utca 5. és 5.a

- Eredetileg egy épület volt. A 19. század utolsó évtizedében épülhetett. Akkoriban Sauer Ignác bérlő tulajdonában volt.

- A 20. század elejétől az Izraelita Hitközség intézményei működtek itt. Előbb polgári, majd elemi leányiskolájuk, végül óvodájuk. (A hitközség 1890-ben döntött polgári iskola létesítéséről.)

456. Szent Imre utca 7.

- A 19. század utolsó évtizedében épülhetett. Akkoriban Kohn Emil tulajdonában volt.

A viszonylag fiatal Kohn Lamberg gróf stájerországi uradalmának igazgatójaként halt meg 1902-ben.

- 1910 körül az épületben dolgozott a Zalai Közlöny kiadóhivatala és szerkesztősége.

457. Szent Imre utca 9. (képek még: Csengery út 12.a)

- A sarki épületet 1883-ban építtette az Izraelita Hitközség iskolaházaként.

Céljuk ezzel elemi leányiskolájuk megfelelő elhelyezésének biztosítása volt.

458. Szent Imre utca 10.

- Az épület a 19. század utolsó évtizedéből származhat. Tulajdonosa a Pollák család volt.

- Az 1902-ben meghalt Pollák Vilmos kereskedő volt. Utána fiai lakták a házat. Dr. Pollák Ernő orvosként, Pollák (Pásztor) Miksa pedig zenetanárként tevékenykedett a városban.

Pollák Ernő dr.

459. Szent Imre utca 12.

- Harmonikus homlokzatával tűnik ki az utca épületei közül. Építéséről nincsenek adataim.

Az 1930-as években dr. Hoch Oszkár ügyvéd tulajdonában volt.

460. Szent Imre utca 14.

(Kisdedóvoda*)

- Az óvodai nevelés ügyének felkarolására 1875-ben, több száz taggal alakult meg a Kisdednevelő Egyesület. Első elnökéül Martinkovics Károlynét (Győry Vilma) választotta. Csoportjait 1880-ig csak bérleményekben működtette: előbb az Eötvös téren, majd 1877-től szemben, az izraelita leányiskola volt termeiben.

1896-ban

- Közadakozásból 1880-ban készült el itt első óvodájuk Hencz Antal kivitelezésében.

1882-ben Friedrich Fröbel születése 100. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségükre Koroknyai Ottó térítésmentesen megfestette számukra az ünnepelt arcképét.

Ekkor készült el az udvari „nyaraló” épülete is.

- Építkezéseik 1885-ben az Arany János utcában folytatódtak.

Az egyesület négy óvodája 1904-ben anyagi okokból került a város kezelésébe.

- Megjegyzem, hogy egy az óvodai neveléssel foglalkozó, 1940-es újságcikk szerint 1844. szeptember 15-én Varga János alapításában már nyílt egy óvoda, amely 1848-ban még létezett. Sajnos nem tudni, hogy a cikk írója milyen források alapján állította ezt.

- 1856-ban a fővárosi Vasárnapi Újság adott arról hírt, hogy Nagykanizsán letették a kisdédóvoda alapkövét. Több adatot erről a kezdeményezésről sem ismerek.

Elképzelhető, hogy a lap az izraelita óvoda megnyitásáról tudósított némi késéssel és pontatlanul.

Szent Imre utca 18. (egyben: Csengery út 14.)

- Lásd: Csengery út 14.

461. Széchenyi István tér

- Az akkori Szent János teret 1873-ban nevezték el Széchenyiről.
- A kanizsai vár visszafoglalása után a városi temető előbb az Alsótemplom körül, majd itt, a templom mögött alakult ki.
Mária Terézia rendelete nyomán a temetőket a települések szélére kellett költöztetni. Így, az itteni, régi temetőbe 1784-től nem lehetett temetni.
Ennek nyomán, a város az 1800-as évek elején hosszas vitába keveredett a szomszédos Fő úti telkek tulajdonosaival. Ők arra hivatkozva kérték a már nem használt temető területét, hogy azt – annak idején – telkeik egy részét igénybe véve alakították ki.
A tulajdonjogi vitát a város nyerte; kialakulhatott a – ma Széchenyi nevét viselő – tér.
- A Hunyadi utca folytatásában kötött be a térre egy utcácska (kezdetben Öröm, majd Bocskai névvel). Bátorfi szerint az 1840-es években alakult ki. Ezzel szemben az utcanevek 1799-es felsorolásában már említésre került egy Öröm utca. Igaz, megállapíthatatlan, hogy hol helyezkedett el.
Az 1822-es térkép is jelez itt egy utcát, Tizenháromvárosi névvel (ugyanakkor a Kórház utca elődjét is ezzel a névvel illeti).
- A Széchenyi téren 1925-ig hetente kétszer volt szénavásár. Így aztán Széna térként is emlegették. 1925-ben a gabonapiac került ide.
A tér ekkoriban – funkciójával a parkosítás nem fért volna össze – bazalt kockakövel volt burkolva.
- A Felsőtemplom mögött, a téren állt a mázsaház (1940-ben költöztették a Kossuth térre) észak-dél irányban elnyúló épülete.

A mázsaház 1939-ben

1868-ban vásárolta meg a város a megye tulajdonában lévő raktárt mázsáló és csapszék nyitása céljából.

A már lebontott keleti oldal (Balra a 9., mellette a 8. számú épület.)

Trafik a Széchenyi tér 4. számú ház előtt az 1930-as években

- A tér keleti oldala az 1976-ban avatott művelődési ház építése miatt került lebontásra.

462. Széchenyi tér 1. (egyben Zrínyi utca 55.)

- Egyszerű külseje is jelzi az épület öregségét. Akkoriban épült, amikor még a városban nem jutott meghatározó szerephez az eklektika mindent díszíteni akaró törekvése.

- Általam is ismert, első tulajdonosa Horváth Mihály „hites” ügyvéd volt. Horváth 1840-ben lett városi tanácsos, 1848 és 1850 között városi kamarás (pénztárnok) volt. 1850 és 1852 között a város főjegyzőjeként tevékenykedett. 1865-től 1867-es haláláig vezette a közgyámi hivatalt. Csak valószínűsítem, hogy Horváth Mihály után Horváth Lajos ügyvéd lett a tulajdonos, mert az 1882-es hírből csak annyi derül ki, hogy háza valahol itt, a templom közelében volt. A család (Horváth Pál plébános Salamonról) az 1880-as évek közepén adta el a házat. 1915-ös halálakor az épületben lakott Belus Lajos gyógyszerész (a polgármester fia).
- A két világháború között a város ebben az (akkor már birtokában lévő) ingatlanban működtette „árvatári” házát. A Zrínyi utcai épületet is elfoglaló intézménynek nyolc szobája volt.

463. Széchenyi tér 2.

A Széchenyi tér 2. (jobbra) és 3. számú ház 1939-ben

- A korábbi, már lebontott házban született 1879-ben Zemplén Győző fizikus, egyetemi tanár. A róla elnevezett tételével világhírű lett.

Zemplén Győző

Apja Danitskó János rövid ideig távírdai tiszt volt Nagykanizsán. E foglalkozás együtt járt a lakóhelyek gyakori változásával. A gyermek Zemplén így már Fiumében kezdte iskoláit.

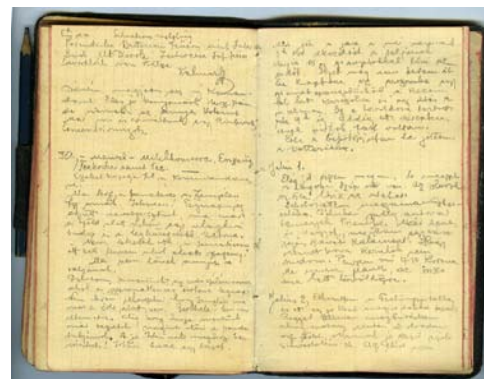
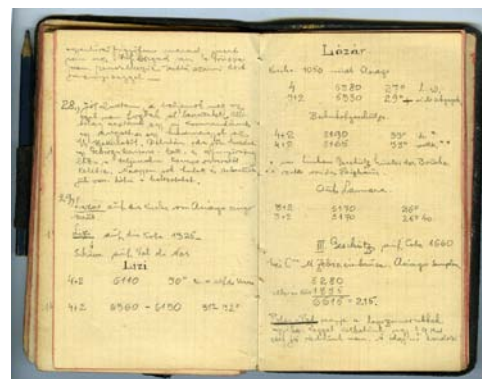
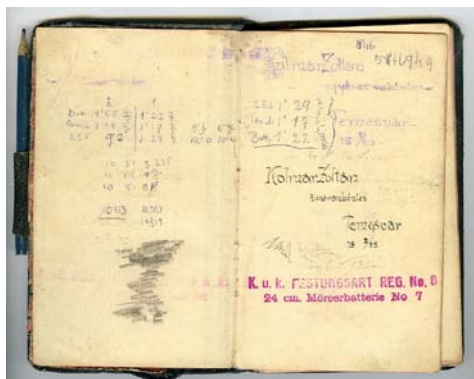
Röviddel Győző születése után a család Zemplénre magyarosította nevét.

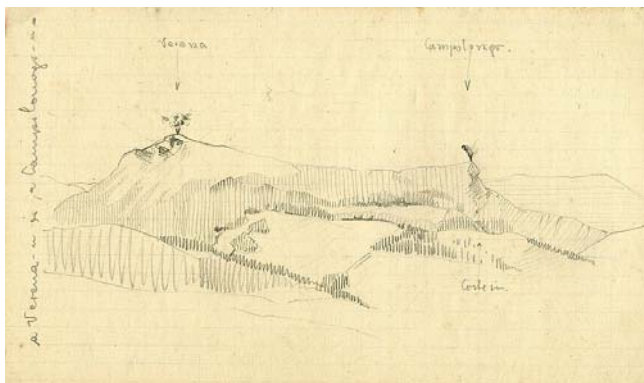
- Érdekes adatokkal a véletlen is szolgálhat.

A Sugár út 16.a ház emléktáblája szövegéhez szükséges adatgyűjtés során találok ifjabb Kalmár Zoltánnal, a tábla állíttatójával. A két világháború közötti Kanizsa legjelentősebb építési vállalkozójának fia megmutatta édesapja 1916-os naplóját, amelyet az olasz fronton vezetett. Abból aztán kiderült, hogy a műegyetemi diákként bevonult Kalmár közvetlen parancsnoka professzora, Zemplén Győző lett.

Ugyanazon üteghez került két ember; egyikük már nem, másikuk még nem volt kanizsai lakos. Az pedig talán tudománytörténeti jelentőséggel is bír, hogy idősebb

Kalmár Zoltán (a világhírű fizikus végzetes sérülésének szemtanúja) a helyszínen rögzítette naplójában a Monte Dorole tűzérsegi megfigyelő állásában történeteket. Ifjabb Kalmár Zoltán jóvoltából (munkám más helyein is szerepelnek tőle származó képek) közzétehetem itt a napló néhány oldalát és édesapja ottani rajzaiból kettőt.

A környék és a megfigyelő állás egy-egy részlete

1916. június 29.

Péter-Pál napja a legszomorúbbak egyike. Reggel felkelünk úgy 1/2 9-kor és jó kedvünk van. A *főhadnagy* úr kérdezi, tőlem: „Mit jelent az, ha Péter-Pál szép napos?” Mondom: „Rossz vége lesz!”

Reggeliztünk, de már akkor a taljánok erősen lövöldöztek srappel és gránátokkal. Ajánlottam, keressünk egy kis *fedezéket* valahol. El is mentünk, vittük a kenyeret és a szardíniát. De egy öt perc múlva megint visszamentünk a sátrainkba.

Megint elkezdtek. Éppen cognacot ittunk. Én valahogy egy fenyőfa mögött álltam, egyszer csak a fejünk felett explodált egy disznó srappel. Eleinte azt hittem, nincs semmi, hisz máskor is jártak ilyen közel, de a *főhadnagy* úr elkiáltja magát „Jaj, meghaltam!” s a melléből ömlik a vér.

2-3 fordult a saját tengelye körül és halványan összeesett. Ugyanakkor a Schwedler is tapogatja az oldalát, mondja: *Engem is eltalált valami!* Őneki a borda felett, a bőr színén ment keresztül.

A harmadik a Schwedler *legénye*. Szegény, az tele van srappel *golyóval*. A kezei, lábai, melle, lágyéka csupa lyuk, alig tudjuk bekötni.

A *főhadnagy* úr nagyon rosszul érzi magát. Lassan mondja: „Ugye Kalmár, mi történt velünk. Az egész gyomrom forog.” Ő kapta a leg súlyosabb sebeket. Egy a hason, a másik a tüdőn ment keresztül.

Azon kívül össze-vissza van lyuggatva minden holmink, sátraink, főző masináink. Egy *golyó* bement a *távcső*-tokomba és benne is maradt, a kabátom is át van lyukasztva. Nekem, hála a Jó Istennek, nem történt semmi bajom.

Én maradtam tovább és ők is lőttek tovább. 12 h délben kezdett alábbhagyni. Az alezredes parancsára egy *megfigyelőhelyet* (?) kell keresnem, ahonnan látom a Monte Nost. Találtam, de épp olyan exponált hely, mint ez. Onnan már elszöktek a 22-es *tábori ágyús* (?) urak.

Leírtam az elemadatokat a Zemplén *főhadnagy* úr noteszéből, most várom az új *parancsnokomat*. Kíváncsi vagyok, hogy fogja magát itt érezni.

Most hallom a hírt, hogy Zemplén főhadnagy úr délután 3 és 4 h között meghalt. A legőszintébben sajnálom szegény *főhadnagy* urat. 5 kis gyermeke maradt és fiatal felesége.

Délután megjött az új *parancsnok*. Elég jó benyomást tesz rám, de német az anyja Istenit. Már neki is csináltunk egy *visszarendeléses összevonást* (?).

30.

Ma lesz a temetése a Zemplén *főhadnagy* úrnak. Istenem! Tegnap még együtt nevetgéresztünk, ma már a föld alatt pihen egy világhírű tudós és a leghűségesebb katona.

Nem lehetek ott a temetésen, itt kell lennem, ahol elesett szegény!

Ma nem lőnek annyit a taljánok.

Délután kimentünk az erdő szélére ismét, ahol a szerencsétlenség történt tegnap.

Nem bírom elképzelni, hogy Zemplén ma már a föld alatt van. „Gerthele”-ben van eltemetve.

Alighogy visszamentünk már kezdtek megint lőni a ronda taljánok. A jó Isten csak megőriz bennünket! Írtam haza egy lapot.

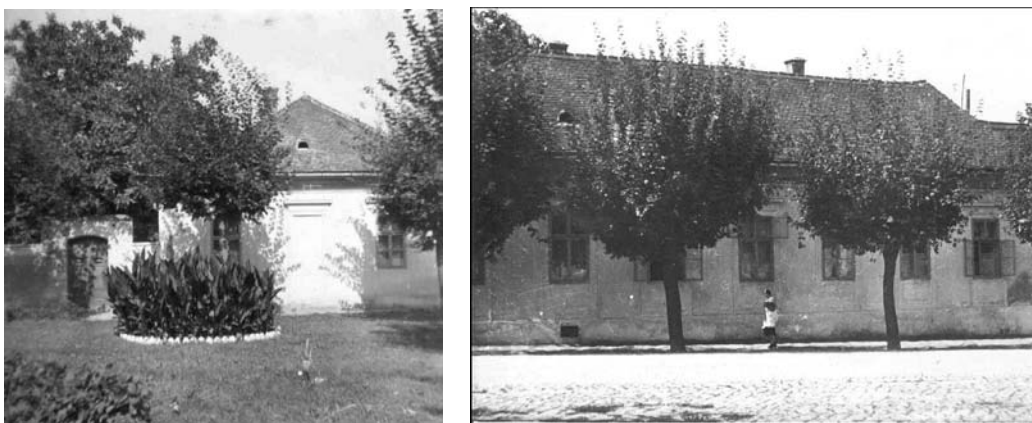
Most jön a java a mai napnak. 5 h-kor elkezdték a taljánok csupa 15-ös gránátokkal lőni az erdőt. Ilyet még nem éltem át. Én kaptam az arcomba egy gránát *szilánkot*, a kezem fel lett karcolva és egy ütés a vádlimon.

Ez a lövöldözés tartott este 9 h-ig. Addig ott véreztem, csupa piszok, kosz voltam. Este a bekötözés után lejttem az *ütegbe*.

A fenti szövegben a német kifejezéseket magyarokkal helyettesítettem. (Esetenként találgatásokra is kényszerültem, mert az eredeti változat számomra olvashatatlanak bizonyult, illetve az alkalmazott rövidítést nem tudtam értelmezni.)

Jelentősebb módosításaim helyeit dőlt betűk jelzik.

464. Széchenyi tér 3. (egyben Zrínyi utca 59.)

A ház keleti és északi oldala 1939-ben

- A háztömb keleti szélén korábban állt földszintes ház 1895 körül került a Neusiedler család tulajdonába.
Dr. Neusiedler Antal (fényképét lásd: Fő út 21.) 1909-ben (Pécsre költözve az ottani ítélőtáblánál lett bíró) a városnak adta el házát.
- Apja, Neusiedler Pál mészáros, majd neves vendéglős (Zöldfa) 1840 táján költözött Kanizsára. 1891-ben hunyt el.
A még Kanizsán gyerekeskedő dr. Arató (Neusiedler) Jenő (Antal fia) naplója ma a múzeum birtokában van.

Dr. Arató Jenő

Rendkívül színes életképei sokat adnak vissza a századforduló kanizsai életéből.

465. Széchenyi tér 4. (egyben Bajza utca 3.)

(Spánier-ház*)

A ház az 1970-es évek végén (TGYM)

- A 19. század elején itt állt az uradalmi mészárszék.
A nagy telek és a ház 1847-ben került az uradalomtól Spánier Ferdinánd (1785-1865) kereskedő birtokába.

Az 1830-as években már Kanizsán tevékenykedő Spánier – miután Hollandiában megtanulta a mesterséget – 1841-től szivargyártással is foglalkozott (ekkori cége bejegyzése is).

Specialitásokat is gyártó üzeme, dohányraktárai itt épültek fel.

Ő volt az 1851-ben alakult Kereskedelmi Társulat első elnöke.

•Halis István szerint az 1848-as muraközi hadjáratban szerepet játszó háznak akkoriban még csak a Bajza utcában álló szárnya létezett. A ház udvarában a Perczel seregéhez Kanizsán csatlakozó soproni honvédszázad élelmiszer szállító szekereit helyezték el.

1862-ben a Nagykanizsai Takarékpénztár az Axenti-házból ide költözött át. Az épület néhány évvel ezelőtti átépítéskor még léteztek a házban kiépített csöpposta maradványai.

•Korábban a telekhez tartozott az a sarokrész (akkor park), amelyen ma a Katona József utca 4. számú ház áll.

Itt, a Bajza és a Katona utcák sarkán kicsi, de emeletes, neogótikus építmény (kerti lak?) állt. 1950-ben lebontották. 1860-ban már létezett, Tóth Lajos ügyvéd (Spanier

vejeként ő örökölte a házat) építtethette a Bajza utca 2. szám alatti parkjával valószínűleg párhuzamosan kialakított, itteni, kisebb kertjében.

A kerti lak 1950-ben (TGYM)

- Feltételezhető az is, hogy a teleknek – Spánier 1847-ben szerezte meg – része volt a Batthyány utca 1. számú háztól az 5. számú házig terjedő terület is.

Az itt álló két öreg épület (a Szöglet-háznak nevezett Batthyány utca 5. és a Batthyány utca 1. számú házból megmaradt földszintes darabka a Zrínyi utcában, a 60. házszám alatt) akár Spánier idejéből is származhat, hiszen ezek a házak 1860-ban már léteztek.

A Zrínyi utca 60. számú ház az felújítás előtt

- A Spánier-ház homlokzata utoljára az ezredfordulón változott jelentősen.
- Az épületben árusított zongorákat Rosenberg Ádám (Sigmund Romberg zeneszerző apja) az 1880-as években. Talán lakása is e házban volt.

466. Széchenyi tér 5. (képek még: Katona József utca 1.)

(Plihál-ház*)

A ház 1890 körül, a sarokrész átépítése előtt
(Középen.)

•A tér sarkán álló házban működött – 1868-as adat szerint – Tschirtz (más források szerint Tschürtz) József bognár, kovács és kocsigyártó műhelye. Már 1845-ben is Kanizsán dolgozott bognárként és e házat birtokolta.

1883-ban műhelyében már Hartmann Ignác „mérleggyáros” tevékenykedett. Hartmannok már 1848-ban éltek a városban: Ferdinánd zenetanárként, Lipót tanítóként tevékenykedett, Hartmann Samu pedig bolt vagy műhely bérelője volt itt akkoriban.

A szakmájában jó nevet szerző Hartmann Ignác a 70-es években a Király utca 4. szám alatti műhelyében dolgozott.

Mielőtt Plihál Ferenc birtokába került a ház, abban volt a Zalai Közlöny szerkesztősége is.

•Plihál 1883-ban vette meg a nagy területet a Hirschler testvérektől. Azon még egy ház állt (Katona József utca 3.) és szélé a Bajza utcánál volt.

A 3. számú háznak akkor még csak a délkeleti része létezett.

Plihál mindkét épületet bővítette (egymás irányában). A 3. számú ház udvari oldala (a mai épület középső harmadán) emeletes lett.

A sarokház nyugat felé néző szárnya és mai homlokzata az 1890-es években készülhetett.

A tulajdonosváltást követően Fialovits Lajos 1885-ben Fehérvárról Kanizsára költöző „bútorgyára” került ide.

- Plihál 1848-ban gimnazistaként állt honvédnek. A volt őrmestert aztán tízévnyi katonáskodással büntették, mégis főszolgabírósáig jutott.

Plihál Ferenc (TGYM)

Plihál Ferenc a zalaegerszegi járásnál 1863-ban harmad-aljegyzőként kezdett dolgozni, 1872-ben főszolgabíróként távozott onnan.

Ezután lett Kanizsán bíró, közjegyző (1875-től) és a Szépítő Egylet első elnöke.

Plihál Ferencné, Horváth Gabriella az 1881-ben nőegyletként alakult, helyi „Veres-Kereszt” Egylet – az országos szervezet egyik alapítója – első elnöke volt.

Plihál Ferencné (TGym)

Egy 1882-es ábrázolás A Magyar Vöröskereszt háborús helyzetre szánt személyzete (1884)

•Plihál 1901-ben, 71 éves korában meghalt. Ekkor hazaköltöző fia (addig Újpest közigazgatója volt), Plihál Viktor vette át apja hivatalát és maradt közigazgató 1920-ig.

Dr. Plihál Viktor

Ő már csak a Katona József utca 3. számú házat birtokolta. Közigazgatói irodája is ott volt. A sarokházat a család eladta.

Miután hivatalából távozott, ezer holdas birtokán gazdálkodott. 1924-ben kormányfőtanácsossá nevezték ki és a vármegye felsőházi taggá választotta. Képviselő maradt 1944-ig. Megszűnésekor (1916) ő volt az 1875-ben alakult Társaskör elnöke, de elnök volt a Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaságnál is.

467. Széchenyi tér 6. és 7. (korábbi számozás szerint)

Középen és balra a 6. és 7. számú ház a 1940-es években (TGYM)

- Az itt álló ház Vellermann Jánosé volt. Már örökösei birtokolták, amikor 1884-ben Tuboly Gyula ügyvéd az udvar hátsó részén – azt a térrel párhuzamosan lezárva – emeletes házat építtetett irodájának.
- 1922-ben dr. Merkly-Belus József gyógyszerész a telekre, a tér mentén új házat építtetett magának.
- Mindezek már lebontásra kerültek, akárcsak Tuboly lakóháza (Széchenyi tér 7.), amely a Vellermann-ház szomszédja volt.

Tuboly Gyula (TGYM)

Tuboly Gyula Zala vármegye tb. ügyésze volt, de tevékenykedett a Nagykanizsai Takarékpénztár és az Önszegélyező Egylet elnökeként is.

- Özvegye 1924-ben lett a Keresztény Jótékony Nőegylet elnöke.

Széchenyi tér 10. (egyben Fő út 24.)

- Lásd: Fő út 24.

1939 (TGYM)

Széchenyi tér 11. (egyben Fő út 22.)

- Lásd: Fő út 22.

1939 (TGYM)

Széchenyi tér 12.

- Lásd: Fő út 20.

Széchenyi tér 13.

•Lásd: Fő út 18.

A 13. számú épület az 1940-es években
(A templom mögött – közvetlenül jobbra – az alacsony emeletes ház.)

Széchenyi tér 14. (egyben Deák tér 7.)

•Lásd: Deák tér 7.

Táncsics Mihály tér

- Lásd: Katonarét.

468. Tárház utca

- A 20. század elején a Csengery út e részén 78. sorszámmal Blau Lajos nagy, üres telke terült el. Blau 1912-ben kért engedélyt parcellázására. A terület feltöltése után három utcát (Só, Tárház és Vasúti utcák) kellett kialakítania. A három elnevezésből kettő a szomszédban akkor működő sóhivatalra utalt. A telek Csengery utcai oldalán ma a 78.a-tól a 78.k-ig terjedő sorszámmal állnak a házak.
- Itt már előírás volt az utca vonalára merőleges telekhatár, nem úgy, mint a telektől északra eső területeken.
- Kezdetekben a vegyes hasznosítás volt a jellemző. A lakóházak mellett például fatelep is létesült.

Az első világháború idején a Tárház utca végén (most a 15. és 15.a számú házak vannak ott) működtette azt Kondor Adolf és társa.

469. Tárház utca 6. (képek még: Só utca 3.)

- Az első világháború után hozta létre Zob Elemér nyugalmazott százados Autóforgalmi Vállalatát.
- A személygépkocsik kölcsönzésével, áruszállítással foglalkozó Nagykanizsai Autóforgalmi Rt. 1921-től működött; garázsai, műhelyei itt voltak. Nem lehetett igazán nyereséges a tevékenység, mert 1923-ban a társaságot felszámolták, anélkül, hogy az autóbuszjáratok tervezett indítása megtörtént volna.

- Még 1923-ban döntött Kaiser és Strasser egy kötő- és szövőgyár alapításáról, amelyet itt alakítottak ki. Az üzem létesítéséhez valószínűleg felhasználták a már létező épületeket is.

1925-ben, amikor az elnevezés mellett („Nagykanizsai Kötszövőgyár Strém és Társai”) részben változott a tulajdonosok személye is, a Strasser József és Récsei Imre által vezetett üzemet modernizálták. 80-90 munkással (főleg nőkkel) állított elő kötött árukat.

Később a gyár az „Ideál” nevet kapta. 1937-ben Rosenberg Oszkár, Récsei Imre és Strasser Károly voltak tulajdonosai.

Az épületekben azóta is ipari jellegű tevékenység folyik.

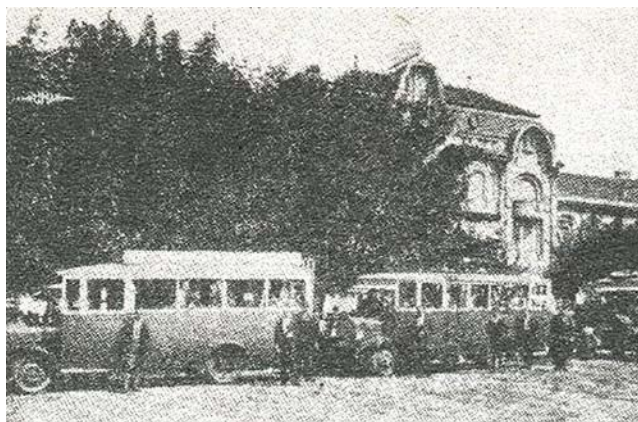
1926 és 1937

•Itt említem, hogy már 1911-ben tervezte Dobó Márton autóbusz vállalat létesítését. 18-20 üléses járműveit a Teleki utca vége és Kiskanizsa, a Magyar utca vége és a vasútállomás, a sörgyár és a honvédlaktanya (Dózsa György út) között akarta közlekedtetni.

•1919-től az Amerikai Automobil Forgalmi Vállalat járatta autóbuszát a Központ (Centrál) Szálló és a vasútállomás között.

•1927-től a – Sággy Dezső által vezetett – Nagykanizsai Autóbusz Vállalat már három (32 férőhelyes, sárga) buszt is közlekedtetett.

Ezek az Erzsébet térről indultak viszonylag sok irányba. Végállomások voltak: a vasútállomás, Kiskanizsa, Ligetváros, a Zrínyi sportpálya (Virág Benedek utca), Sánc, Lazsnak, a köztemető.

Buszok a Deák téren az 1920-as évek második felében

470. Teleki László út

A sarokház a bontás előtt

Az utca eleje a 2009 novemberében végzett bontások után

Balra a Teleki út 1. (egyben Eötvös tér 22.) szám alatti sarokház a 20. század legelején
(Az épületben Matán Ödön szatócsboltja.)

- 1772-ben még Szigeti utca volt a neve.

Ezt követően a Sopron (Soproni), majd a Pécsi nevet viselte az utca, de volt egy időszak, amikor párhuzamosan is használták ezeket. Például, 1870-ben még említik Sopronyi utca névvel.

A Pécs felé vezető út hajdani, logikusnak nem tűnő elnevezését ifj. Makoviczky Gyula azzal magyarázta, hogy erre fuvarozták áruikat (Pécs felé) a soproni kereskedők.

Teleki László (1861)

- Az utca ma az 1861-ben meghalt Teleki László gróf nevét viseli.

A gróf halála után, a helybeliek arcképe megfestetéséhez az anyagiakat adakozással szándékoztak előteremteni. A megemlékezés tiltva volt, így a rendőrséggel mulatságként engedélyeztették a Zöldfa fogadóban tartott népes összejövetelt. A bevétel megfelelő volt, a festmény elkészült.

Ha eddig semmit sem tudott a rendőrség a történésekről, ekkor már igen, mert a képet elkoboztatta Szakonyi rendőrkapitány.

Lakásán tartotta a kiegyezésig, amikor aztán – sokak meglepetésére – hivatalában függesztette ki. Sőt!

Maga javasolta, hogy a Pécsi (Soproni) utcát Teleki Lászlóról nevezzék el. 1873-ban ez meg is történt.

1900-ban a Teleki utca elnevezést Teleki útra változtatták.

A kép az első világháború idején még a városházán volt, későbbi sorsát nem ismerem.

- Az utca teljes északi oldala lebontásra került a lakótelep építése miatt.

471. Teleki út 4.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

- Áll még* az öreg ház, amely Bentzik József, a mészárosok céhe utolsó céhmesterének tulajdona volt az 1870-es években.
Bentzik József már 1848-as feljegyzésekben is mészárosként szerepel. 1894-ben halt meg.
A házat utána az unoka, Bentzik Ferenc ügyvéd birtokolta.

Bentzik Ferenc ügyvéd

(* 2009 szeptemberében lebontásra került)

472. Teleki út 6.

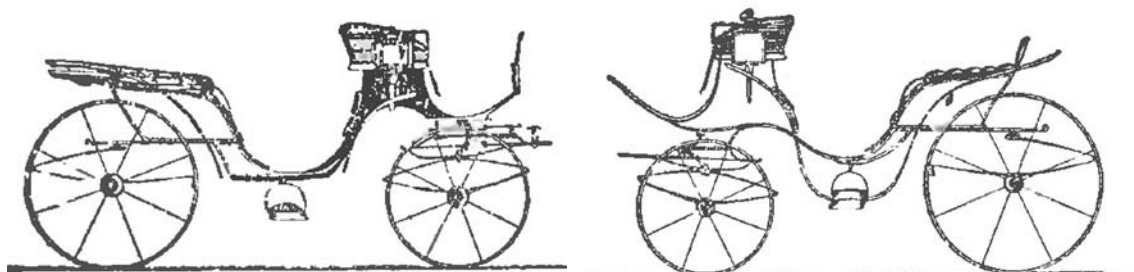

A mester (1883)

Kocsik szerelése (1896)

•Bár átalakítva, de áll még* a ház, amelyben 1908-ig Tóth József, messze földön ismert kovács és kocsigyártó műhelye működött. A ház az 1860-as térképen már szerepel. Az „U” alakú épület teljesen elfoglalta az utcai oldalt, viszont nem nyúlt mélyen az udvarba.

Kocsik Tóth József 1907-es hirdetésén

- 1908-ban a műhelyt átvette Bazsó József, megszerezte a ház tulajdonjogát is.

1908

Ekkoriban épülhettek meg a telek mindkét szélén az udvari szárnyak. Bazsó is elismert figurája lett Kanizsa iparos-társadalmának.

Bazsó József

1919-től tíz éven át volt az Ipartestület elnöke. 1927-ben hozta létre a Zalavármegyei Ipartestületek Szövetségét, amelynek első elnöke lett.

- Halála után Tüchert Lajos – Bazsó alkalmazottja, tanítványa – működtette tovább a céget. A 2001-ben meghalt Tüchert lett Kanizsa utolsó neves kovácsmestere, aki a műhelyt az 1960-as évek végén kénytelen volt átköltöztetni Magyar utcai házába.

Kerékvasaló készülék Tüchert Lajos hagyatékából

- A ház mai állapota valamikor a második világháború után alakult ki: az addig elkészült részekből csak a nyugati oldal maradt meg.
(* 2009 szeptemberében lebontásra került)

473. Teleki út 11. (korábbi számozás szerint)

- 1887-ben itt építette fel saját lakóházát (a régi helyett) Sallér Lajos (1842-1905) építőmester.
- Sallér jelentős kanizsai épületek sorát tervezte, emelte.

(TGYM)

Ugyanakkor nyolc éven át (1885-től 1893-ig) volt tűzoltóság főparancsnoka, sok éven át vezette alelnökeként az Ipartestületet. Halálakor is elnöke volt a Nagykanizsai Általános Betegsegélyező Egyletnek.

A Kanizsáról elszármazott Sallér Aladár (valószínűleg Sallér Lajos fia) orvos zene- és nótaszerzőként tette ismertté magát. Siófoki sírja egyike ott azoknak, amelyek helyi védeltséget kaptak.

1908-ban a „Zala” közölte két nótája szövegét:

Árván maradt kiskertemben...

Árván maradt kiskertemben nem nyílnak virágok,
Hűtlenné lett a kedvesem, nincs, ki gondol rájuk.
Esküdöztem, hogy megvetlek, de szememmel csak
[kereslek, kereslek;
Úgy verjen meg a nagy Isten, úgy áldjon meg,
[amint engem;
S megtudod, mit szenvedek.

Lehullott a legszebb csillag az ég közepéről,
Elvágom én messze-messze erről a vidékről,
Elmegyek egy más világba, ahol szívem szent
[imája, imája
Meggyógyítja a lelkemet, míg nem a sír majd
[eltemet
S nem szeretlek hiába.

Szép a hajnal

Szép a hajnal ezüst színű ruhája,
Szebb az alkony aranyozott sugára,
De legszebb nekem az egész világon:
Gyémánt szemed ragyogását, ha látom.

Hátha ismeri valaki – a szintén általa írt – zenéket is.

•1916-ban hirdette műtermének itteni megnyitását Novák Frida fényképész.

Sem elképzelése megvalósulásáról, sem munkásságáról nincsenek adataim. Az 1926-os címtárban már nem találjuk nevét.

474. Teleki út 14.

- A Teleki úton – több helyen is – működött elemi iskola.

1939 (TGYM)

Felvétel 1975-ből

A 14. szám alatt ma is áll egyikük épülete, amelyben még a második világháború után is sokáig iskola működött. Ezt 1886-ban emeltette a város Sallér Lajossal a korábbi ház helyén.

- Cser József itteni házát 1873-ban vette meg a város az örökösöktől és már akkor iskolává alakíttatta.
 - Cser 1868-ban halt meg, közvetlenül az után, hogy a város utolsó strázsamestereként nyugdíjazták.
- 1848-ban a választópolgárok névsorában egy Cser József, mint szűcs szerepel. Ugyanakkor, az akkori helyi történetekben szerepel Cser József városi őrmester.

Az őrmester fiának – Cser József tanítónak – 1848 és 1849 kanizsai eseményeiről írt visszaemlékezése a helytörténet fontos adaléka.

475. Teleki út 17. (korábbi számozás szerint)

Az 1960-as években

- Volt két tanterem az itteni Bentzik-házban is. Ezeket azonban valószínűleg csak az első világháború idején használták, amikor a katonaság iskolák és tantermek sorát foglalta le hadicélokra.

1927-től a ház hátsó részét a város bérelte, hogy az addig a Hunyadi és Rozgonyi utca sarkán álló épületben lévő óvodája itt működhessen.

- Az eredeti (korábbi) ház a hagyomány szerint Bentzik Józsefnek, a mészáros céh utolsó mesterének volt tulajdonában (a céhládát még ma is őrzik a leszármazottak), majd Ferenc nevű fia és unokája követte a sorban.

Idősebb Bentzik Ferenc (TGYM)

Előbbi a sánci uradalom bérlője, utóbbi ügyvéd, a város tiszti ügyésze, sokáig a Délzalai Takarékpénztár Rt. és a Polgári Egylet elnöke volt.

A város életében jelentős szerepet játszó Bentzikek kanizsai jelenlétéről 1723-tól, tíz generáción át talált adatokat az egyházi anyakönyvekben Dénes Gyula.

476. Teleki út 18.

- Itt volt a Mantuano-ház.

A város kéményseprőinek sorát adó család olasz származású.

1848-ban a választópolgárok lajstromában Mantuano Rudolf neve található. Ő is kéményseprő volt, tagja a helyi nemzetőrségnek.

Mantuano József – az itteni ház tulajdonosa – a 19. század utolsó negyedében a város határain túl is elismert képviselője volt szakmájának.

- Fia, Márffy-Mantuano Rezső jogász lett, a két világháború között több éven át képviselte az országot a Népszövetség genfi munkaügyi kongresszusán.

1926-ban követ, meghatalmazott miniszter lett.

- A kéményseprő szakmával kapcsolatos adat, hogy 1909-től Berlász Jenő szerkesztésében adták ki Kanizsán a kéményseprősegédek lapját, a Jövendőt.

477. Teleki út 20.

- Már nem áll a ház, amely a 20. század első évtizedeiben Grünfeld Mór – Mező Ferenc apja – tulajdonában volt.

- Dr. Mező Ferenc tanár, irodalom- és sporttörténész „Az olimpiai játékok története” című munkájával 1928-ban, az amszterdami olimpián aranyérmet nyert.

Mező Ferenc

Teleki út 24.

- Lásd: Fő út 15.

478. Teleki út 27. (korábbi számozás szerint)

- A már lebontott ház és telke (ebből később leválasztották a 27.a számú részt) Martinkovics Károly ügyvéd tulajdonában állt. Martinkovics 1848-ban nemzetőr kapitány volt, a szabadságharc vége Komáromban érte, az 56. zászlóalj kapitányaként. 1867 és 1872 között a kapornaki járás (ide tartozott Kanizsa is) főszolgabírójaként dolgozott. Felesége, Győry Vilma volt a Kisdednevelő Egyesület első elnöke.
- 1924-ben egy hirdetésében Szegő László e címen várta felvételre a munkásokat a Nagykanizsai Fémárugyár nevű üzemébe, amit csak bicskagyárként emlegettek. Nem sikerült még tisztáznom, hogy a „gyár” itt működött-e.
- Az sem világos, hogy Szegőnek milyen kapcsolata volt az üzem utódjával, a SZELA Bauer és Társa Fa- és Fémárugyár névvel, 1933-ban alapított céggel (SZELA: Szegő László?). Ezt ugyancsak bicskagyárnak nevezték a mindennapokban. Alapítói Bauer József és dr. Eicher Árpád voltak. Utóbbi helyett 1937-ben Bauer testvére, Márton társult a cégbe. Az 1937-es címtár szerint az üzem a Zárda utcában (talán a Zárda utca 5. szám alatti, volt játékgári épületben) működött. Ekkoriban nagyjából húsz munkást foglalkoztatott. Fanyelű bicskákat, faipari fűrőket készítettek. Bauerék 1944-ig működtethették vállalkozásukat.

479. Teleki út 34.

- A jelenleg ipari-kereskedelmi jellegű ingatlan a két világháború között Bäder Samu vaskereskedő tulajdonában volt.

Akkoriban kerthelyiséges vendéglőjét működtette benne, de már az első világháború előtt is a tulajdonos, Goldmann Ignác vendéglőjének adott helyet. Akárcsak a „Hattyú” (Teleki út 43.), e vendéglő is alkalmas volt a kocsival érkezők fogadására is.

480. Teleki út 35. (korábbi számozás szerint)

- A háború előtt is működött már katonai intézmény az utcában. E helyen volt a „Cs. és Kir. 5. számú lóavató-bizottság” kis laktanyája és (30-40 ló számára) istállója. 1911-ben átköltöztek a Kis Sörház telkére (Ady utca 29.).

481. Teleki út 36.

- Ugyancsak iskolaként használta a város az itteni Thomka-házat 1873-tól, majd 1900-ban meg is vásárolta azt. Akkor már katonai kórházként, majd szegényházként szándékoztak használni. Az utóbbi elképzelés meg is valósult (az iskolát 1917-ig – a világháború alatt – hadikórházként használták). 1917-ben a Keresztény Jótékony Nőegylet segítségével sikerült a szegényház normális működésének feltételeit kialakítani. A következő zavaros években szünetelhetett működése, mert 1922-ben újra kellett indítani. Akkor 5 szobával, 35 férőhellyel nyílt meg az intézmény.
- Elődjét a város – az Ady utcai Ispita lebontása után – a Kossuth tér 14. számú telken állt öreg parasztházban működtette. Nyomorúságos körülményeket biztosító épület volt, két szobával és konyhával. A Teleki út 36. szám alatti házat a második világháború végén bombatalálat döntötte romba.

482. Teleki út 43. (korábbi számozás szerint)

•A nagy telken, amely a Rózsa utca torkolatától nyugatra terült el, „Hattyú” névvel működött fogadó, majd kocsmá. Épületei már az 1860-as térképen ábrázolva vannak.

1882-ben Szigriszt Róbert e néven árulta, a fogadóhoz tartozó hét holdnyi földdel együtt.

A 20. század elején Köő József működtette, a két világháború között pedig Horváth Ferenc. Ő már „Vigadó” névvel illette vendéglőjét.

483. Teleki út 79. (korábbi számozás szerint)

•A víztorony nyugati szomszédságában lévő területen állt az uradalom beszálló fogadóinak egyike, az „Ökör” (a 19. század elején „Szélmalom”, majd a közepén „Ökör”, a századfordulón „Vörös ökör”).

Legkorábban az 1760-as, 1770-es években épülhetett.

Az 1850-es években négy szobája volt. 1940-ben már nem állt.

A Szélmalom elnevezéssel kapcsolatban megjegyzem, hogy az 1786-os térkép itt (a telken vagy közvetlen közelében) egy szélmalmot jelez.

484. Teleki út 81. (korábbi számozás szerint)

(Víztorony*)

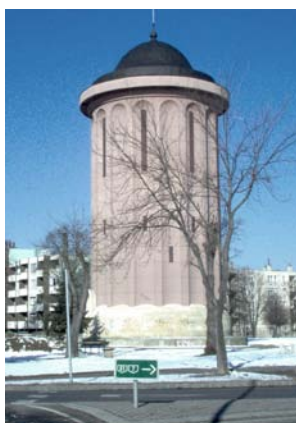
•Már állt kisebb víztorony a Teleki utcai laktanyában, Ligetvárosban (a város határán túl Palinban is), amikor a víz- és csatornaművek kiépítése után 1927-re elkészült itt a városi víztorony.

Jendrassik Alfréd neves, budapesti műépítész tervezte a 31 m magas, 700 m³ űrtartalmú, 10 m vízoszlopmagasságú vasbeton építményt. A 16 oldalú sokszög sarkaiban álló pillérek között ívelt cement rabcifalak vannak.

A tornyot a helyi Városépítő és Ipari Építési Rt. kivitelezte. A rézből készült kupola a helyi Szepes Imre munkája.

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Az új számozás szerint a torony a Teleki út 19. szám alatt áll.

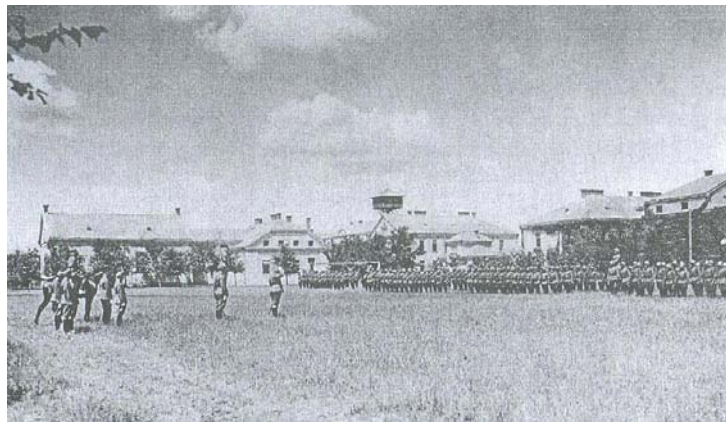
- Elkészülése után a város 4,5 km hosszú vezetékhálózatát 1929-ig 15 kilométerre bővítették.

485. Teleki út 83-105. (korábbi számozás szerint) (Gyalogsági laktanya*)

- Az új számozás szerint, megmaradt része a Teleki út 21. szám alatt található, de a két világháború között minden épületének külön házszáma volt. A 83. szám alatt terült el korábban a katonai kórház (a barakkok 1926-ban már nem léteztek), a Teleki út mentén, a kelet felé utolsó (ma is létező) épület viselte a legnagyobb, 105-ös házszámot.

IV. Károly

Az 1930-as években
(Középen a víztorony.)

A két világháború között

1942-ben

- A Károly király laktanya 1915-ben, Merbl Arnold temesvári műépítész vállalkozásában épült, a Monarchia legnagyobb laktanyáira vonatkozó títusterv szerint, 20 holdon, 1200 katona részére.
 - A háború miatt rohamtempóban építette 500 ember (hadifoglyok, katonák). Az anyagok szállításához ideiglenes keskenynyomtávú vasutat építettek a sánci vasúti őrházig.
- A kaszárnya vízellátása három ásott és két artézi kútból történt, amelyek ekkor készültek. Felépítették a város (Palin és víztornya akkor még nem tartozott a városhoz) első víztornyát.
- A laktanyát saját generátora látta el elektromos árammal.
- Az utca mentén álló épületek mögött volt a négy (egy kivételével, 2006-ban lebontott) nagy, emeletes légénységi épület. Épült még két egyemeletes épület az utcai oldalon a gépfegyverosztály légénységének, illetve a parancsnokságnak. A többi kiszolgáló épület (köztük két istálló) földszintes volt.
- Az akkor készült, az Attila utcához vezető makadámút (ma Hevesi út) mentén (az első légénységi épület mögött) építették fel a víztornyot.

Még álló épületek (az utca közelében):

Már lebontott (az utcától távolabbi) épületek:

- A laktanya mögött, 82000 négyzetméteren, szintén 1915-ben – hús, fából készült barakkal – katonai kórház létesült. A 800 ágygal működő kórház hamarosan Ligetvárosba költözött. A barakkokat pótlaktanyává nyilvánították a helyhiány miatt, ami aztán a katonák frontra kerülésével megszűnt.
- Ekkor már az épületegyüttes kihasználatlansága okozott gondokat. Ezt szüntette meg a Marosvásárhelyről ide menekített katonai alreáliskola 400 növendékével.

A katonai al-, majd főreáliskola 1916 és 1922 között működött itt. Kápolnaként használt épületük ma is létezik a Teleki utcai bejárat mellett.

1919 elején az akkor még marosvásárhelyinek tekintett intézményt véglegesen nagykanizsaivá nyilvánították.

Honvéd „tisztsarjadékok” az első világháború idején

1922-ben a város kérte (!) az iskola elvételét Kanizsáról. A városvezetés a gimnázium végleges elhelyezésére törekedett: remélte, hogy a katonaság az iskola elköltöztetésével ki fogja üríteni a közös laktanyát (Sugár út 11.), amelyet megkaphat a gimnázium.

A főreáliskola még abban az évben Pécsre költözött. A világháború után néhány évvel a gimnázium valóban elfoglalhatta a közös laktanya épületeit.

•Hodák Sándor kutatásai szerint az alreáliskola többi diákjával együtt került Kanizsára Marosvásárhelyről Maszlay Lajos. A fiúból a későbbiekben nem csak katonatiszt, hanem jó vívó is lett. Annyira jó, hogy az 1948-as londoni olimpián törvívásban bronzérmes szerzett.

Maszlay Lajos

- A két világháború között a laktanya mögött, az egykori kórházi rész helyén működött a városi kertészet. Üvegházai a lazsnaki kastély kertészetéből származtak.

Ekkoriban a városi kertész Dene Béla volt. 1921-ben került Kanizsára, miután hét évig a zirci apátság főkertésze volt.

- A laktanya 1997-ig működött.

486. Teleki út vége

- Sánc előtt, a város akkori határán folyó patakon – ma Péterfai-árok – 1840-ben építettek téglából boltozatos hidat. Ez volt a Szent János-híd. A három méternél nagyobb nyílású építményt a második világháború végén felrobbantották. (A határ a hídtól délre a patak mentén húzódott; itt keletre fordulva az országutat követte.)

- A Péterfai-árok nyugati partján, az út északi oldalán, a híd mellett kis kápolna állt. Ebben volt Nepomuki Szent János szobra.

A kápolna bontása előtti állapotában (TGYM)

A szobor korábban Nagykanizsa és Kiskanizsa határán, a két városrészt összekötő országút (Vár út) mentén volt elhelyezve. 1825-ben helyezték át ide.

1922-ben a helyi újság arról írt, hogy a szobor rettenetes állapotban van, amiért újra cseréléséhez – eredménytelenül – gyűjtést indítottak.

A második világháború után a kis kápolnát elbontották, a fából faragott szobor a múzeumba került.

- 1816-os adat szerint Sánc előtt, az út mentén, a Péterfai-árok mentén állt a „Mezei” malom” (a Potyli melletti másik malmot szintén emlegették e néven) és a gyepmester téglából épült háza (már az 1780-as évek elején az első katonai felmérés is jelzi az utóbbit).

A malom a 19. század második felében készült térképeken már nincs jelölve.

- Az 1700-as évek vége felé itt, a Sáncba vezető országút északi oldalán volt a hely, amelyen felállítottak az akasztófát, ha ilyen kivégzésre került sor. A későbbiekben is használták e célra.

- A Péterfai-árok hídjától nyugatra, az út két oldalán, majd csak a téglagyár és a laktanya közötti még beépítetlen térségen tartották a ló- és marhavásárokat. 1911-ben a terület egyik sarkában építette fel Geiszl Viktor építőmester a város szénkéneg-raktárát (máshol elhelyezve 1904-től létezett). 1925-ben vette át az itteni vásártér szerepét a Vár úton kialakított utódja.

487. Templom tér 5.

(Sarlós Boldogasszony-templom*)

A templom és az iskola a 19. század utolsó éveiben

Festmény a plébánián

Az 1920-as vagy 1930-as években

A főoltár eredeti állapota négy képen

•Az 1716-os vizitációs feljegyzések szerint akkor már állt egy néhány éves, fából készített kápolna a városrészben, amelyet Boldogságos Szűz Mária tiszteletére szenteltek fel.

1748-ban szentélye már téglából épített volt, egy oltárral rendelkezett.

Feljegyezték, hogy körülötte volt a temető. Kiskanizsa e templomát az első katonai felmérés (az 1780-as évek első felében) a mai templom helyén jelzi.

A templom Barbarits által jelzett 1761-es építése valószínűleg tévedés, esetleg felújítás történhetett ekkor.

1799-ben (más források szerint 1797-ben, 1798-ban) leégett, majd 1803-ban újjáépítésre került.

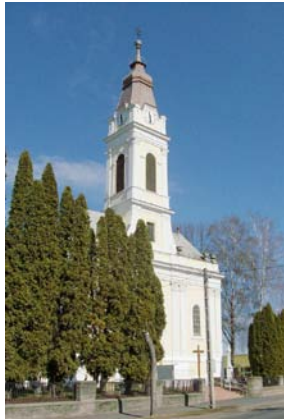
1816-ban már két oltára volt, fehér bádoggal fedett tornyában négy harang volt elhelyezve: 312, 228, 134 és 58 kilogrammosak. Volt kórusa és sekrestyéje is. Egy 1824-es feljegyzés említi először hét regiszteres orgonáját.

•A szűkös, kisebb templom helyén Hencz és Berg építészek emelték az akkor önálló mezővárosnak a mai templomot.

A helyi sajtó esetenként bővítésként emlegette a munkákat. Feltételezhető tehát, hogy valami megmaradt a korábbi templomból. Kétévnyi munka után, 1874-ben szentelték fel az új alkotást.

Szószékére a két angyal által emelt nemzeti címer került.

A templom mai üvegablakai 1914-ben készültek.

•Az első világháború előtt a templom tornyában öt harang „lakott”. 1895-ben öntött, hatalmas nagyharangja 1322 kg-os, a délben használt, régi nagyharang 700 kg-os, a misei 500 kg-os, a fertályos 230 kg-os, a művészi kidolgozású kisharang 80 kg-os volt. Öt harangjából négyet 1916-ban rekviráltak, mindössze a régi nagyharang maradt meg.

A meghagyott harang mellé 1922-ben Szlezák Lászlóval öntettek három harangot. A 307,5 kilogrammos harangot Szent Antalról, a 149,5 kilogrammosat Szent Vendelről, a 44 kilogrammos Szent Józsefről nevezték el.

Ekkor a templom tornyát is átalakították, négy új ablak és új bádogtető került rá.

•1924-ben Szántó Lajos építőmester és Wuszter Károly bádogos kivitelezésében külső renoválás történt.

A kereszt javításakor a már tönkrement toronygombban, egy rozsdáette dobozkában megtalálták az 1872-ben kezdett építés adatait és az akkori tisztségviselők nevét tartalmazó papírlapot.

A helyenként már olvashatatlan szöveg megmaradt részeit egy új lapra másolták, kiegészítették az 1924-es adatokkal. Az utókornak szánt új üzenet ugyancsak a toronygombba került.

- Éber Sándor bajai festő freskói, stukkói az 1927. évi restaurálás eredményei. Ugyanekkor festette a Nagykanizsáról elszármazott beregszászi gimnáziumi tanár, Haba Ferenc a Szent Ferencet ábrázoló oltárképet.

Orgonáját az 1920-as évek második felében vásárolták.

Az 1942-es felújításkor készült Szent Antal oltára és átalakították a Magyarok Nagyasszonya-oltárt. A munkákat Bicskei Karle János festőművész és Bicskei Karle István szobrászművész végezték. A belső renoválást Mankovits István helyi építőmester végezte.

1962-ben Jets György és Konfár Gyula festették újra oldalfalait.

- A templom melletti rendház építésére 1942-ben született indítvány.

Hely hiányában akkor a plébánia az Olvasókör épületének földszintjén volt elhelyezve.

- A templom keleti oldalán található fogadalmi kereszt még a jelenlegit megelőző, kisebb templom lebontása előtti időkből származik.

488. Templom tér 5. (korábbi számozás szerint)

A 19. század utolsó éveiben

Balra az iskola a 20. század első éveiben

(Ugyancsak balra látható az egyik személy fején az a jellegzetes kosárféleség, amelyet a helyi lányok, asszonyok teherhordásra használtak. A 20. század nagyobb részében ilyenekben vitték Kiskanizsáról gyalogolva terményeiket a nagykanizsai piacra. Sokszor egymásra rakott kosarak emeleiteit egyensúlyozták fejükön.)

- Itt, a templom északi szomszédságában, a régi temető helyén épült fel a kiskanizsai „iskolaház”, amelyben 1842-ben kezdődött meg a tanítás. Egy-egy osztállyal fogadta akkor a leányokat, illetve fiúkat. Ezt megelőzően a Templom tér 1. számú házban bérelt helyiségben folyt a tanítás. Halis István közlése szerint (Zalai Krónika), az 1896-os bővítéskor, a fundamentumot ásva öt csontvázat és egy bádogdobozt találtak. A dobozban tizenkét ív papír volt fametszetekkel, latin és német nyelvű imákkal.
- Az iskola négy tanteremmel történő bővítésének elhatározása 1905-ben megszületett, de csak 1911-re valósult meg. Szuknay Lajos helyi építőmester kivitelezésében egy második épületet emeltek a régebbi mögött. Ez jelenleg is létezik, a szomszédos plébánia használja.

1979-ben az intézmény a közeli, új, emeletes épületébe költözött, a feleslegessé vált itteni, öregebbik házat lebontották.

- Amikor Kiskanizsa önálló mezővárosként (1868-tól), majd nagyközségként (1873 és 1880 között) élte életét, szükségből itt rendezték be a városházát.

Eredetileg Dolmányos Vendeltől béreltek e célra növekvő számban helyiségeket. (A Bajcsy-Zsilinszky út 37. szám alatt 1864-ben Bördolmányos György háza volt. Ő szerepelt a választójoggal rendelkezők 1848-as névsorában, Bördolmányos Antallal együtt, Dolmányosok viszont nem. Nem lehetetlen, hogy a név az idők során rövidült, mert később megjelennek az iratokban a Dolmányosok, eltűnnek a Bördolmányosok.)

Később – valószínűleg anyagi okokból – az itteni iskola részbeni igénybevétele mellett döntöttek.

- Megjegyzem, hogy ettől az időszaktól eltekintve, Kiskanizsa mindig Kanizsa városának egyik fele volt. Az 1880-as egyesülés végső oka az önállóvá vált városrész pénzügyi ellehetetlenülése volt.

Jobb ötletem nem lévén, itt sorolom fel azoknak a nevét, akiket ebben az időszakban Kiskanizsa első emberének (városbírónak) választottak. A listában csak azokat tudom szerepeltetni, akiknek megválasztásáról szóló hírt a helyi lapokban megtaláltam.

1868: *Varga István,*

1870: *Hegedüs László,*

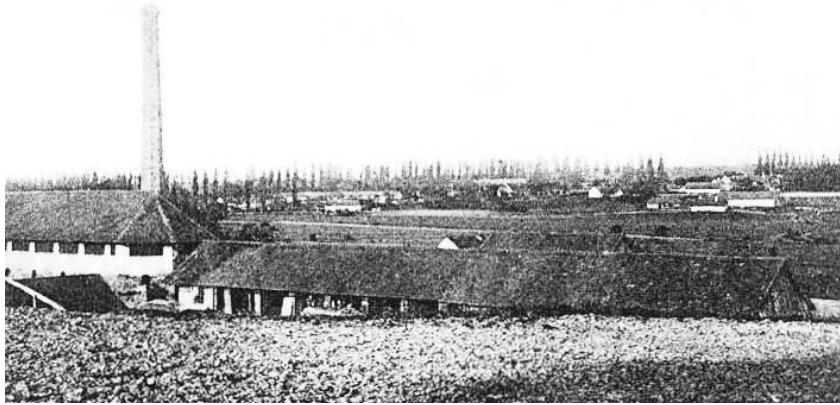
Bolf György,

1878: *Haba József,*

1880: *Dolmányos László.*

(Bolf György megválasztása időpontját nem ismerem, de az 1924-ben, a templom felújításakor a toronygombban talált irat szerint az 1874-es felszenteléskor már ő volt a városbíró.)

489. Téglagyári utca 20.

A gyár a századfordulón a Vasútpatról fényképezve
(A háttérben a sánci majorok.)

•A laktanyától délre, a vasúti töltés közelében téglagyár működött. Nem világos számomra, hogy a mai értelemben is gyárinak nevezhető tevékenység, mikor indult itt és kinek nevéhez fűződik.

Az 1858-as katonai felmérési és az 1864-es kataszteri térkép is már ábrázol e helyen négy épületet a Bentzik József tulajdonában lévő nagy területen. Arra azonban nem utalnak, hogy ott téglavetés folyt.

Az 1880-as években a város többször hirdette bérbeadásra Teleki úti (esetenként sáncinak nevezett) téglagyárát. Elképzelhető azonban, hogy ez a „gyár” a Teleki utcai téglavető volt.

Tovább bonyolítja az ügyet, hogy a harmadik (1879) katonai felmérés szerint volt egy téglavető, ha nem is a leendő téglagyár helyén, hanem átellenesen, a vasúti töltés déli és a Potyli keleti oldala által határolt szegletben is.

Egy 1894-es újságcikk szerint Sartory Oszkár és Morandini Román a város negyedik, körkemencés téglagyárát építi fel Sánc határában, amelyhez a területet meg is vásárolták. E hír sem szólhat a tárgyalt üzemről. Ha a tervezett létesítmény lett volna negyedik téglagyár, akkor feltételezni kell, hogy már működött (Sternék és Habáék gyára mellett) a Billisics-féle gyár is.

Billisics téglája

- Az viszont cégbíróági adatok szerint bizonyos, hogy 1890-ben az itteni gyár tulajdonosa már Billisics József volt és az is maradt haláláig (1896). Ezt követően veje, Fatér Mihály építőmester birtokába került.

=====

Scherz Géza gőztéglagyára
Nagykanizsán.

Modernül, újonnan berendezve.

Szállít:

Legjobb minőségű
falitéglát,
külön e célra készült
kémény és kuttéglát,
közönséges és hornyolt
zsindelyt.

Városi iroda: **Fő- ut 24. szám.**
Telefonszámok:

Gyár: **216.** Városi iroda: **217.**

=====

1911

1912-től Reichenfeld Gyula és társai (Geiszl Viktor, Székely Nándorné) Viktória Gőztéglagyár néven működtették tovább az üzemet, hatvan dolgozóval.

A részvénytársaság főleg cserepet és alagsövet gyártott.

1922-ben új körkemencét és hozzá gyárkéményt emeltek.

Viktória Gőztéglagyár R.-T.		
Telep: Sánc község mellett. Telefon: 216.	Nagykanizsa 	Városi iroda: Kisfaludy-utca 12. sz. Telefon: 301.
== Ajánlja legjobb minőségű tégl- és cserépgyártmányait. ==		

1926

A gyár olajfestményen
(A kép az 1970-es vagy 1980-as években készülhetett.)

490. Tripammer utca 1.

- A temetői híd beton változata 1909-ben épült.

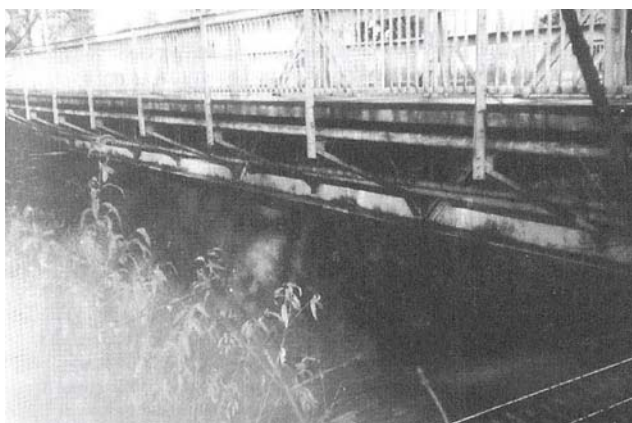

A híd alulról

Akkor a meglevő, fából készült elődjét (Sóhajok hídjaként emlegették, amivel a hidat életük azonnali befejezésének gondolatával felkeresőkre céloztak) helyéről eltolva építették fel három nyílással az újat. A kivitelező Schustler József budapesti mérnök vállalkozása volt.

A híd a második világháború végén (1945 márciusa) lett felrobbantva.

1960-ig egy faszerkezetű pótlás, majd egy 30 méter nyílású, alsópályás, rácsos acélhíd volt ott.

1990 körül

A jelenlegi, az elődeihez nem hasonlító változat 1995-ben készült. A szokatlan megoldást, „alagút-híd” kialakítását – annak előnyeiről mindenkit meggyőzve – Magyar József önkormányzati képviselő javasolta.

•A temetői híd délkeleti sarkánál helyezkedett el az 1962-ben szanált „Ráctemető”, ahová a város görög és szerb származású, görögkeleti vallású lakói temetkeztek.

Balra az ortodox temető, jobbra a mai köztemető kapuja 1907-ben
(Steiner Edgár rajzának tulajdonosa Zsittney Gábor.)
(Látható, hogy a köztemető korábbi bejárata északabbra állt, mint a mai.)

Az ortodox temető részlete az 1950-es években (TGYM)

A kis sírkert létesítésének időpontját nem ismerem, de feltételezhető, hogy a 18. század második felében jött létre, talán párhuzamosan templomuk építésével. Az

első katonai felmérésen (az 1780-as évek első felében) nem jelezték, de ez – a temető kicsinysége miatt – nem jelenti feltétlenül, hogy akkor még nem létezett.

- Az élő sövénnel kerített, ortodox temető mellől indult az a fasor a vasútvonal mentén, amelyet a Szépítő Egylet telepített 1903-ban. A „Vasútpart” – a vasúti bevágástól a fasorral együtt telepített sövény választotta el – még a 20. század középső harmadában is népszerű sétálóhelye volt a kanizsaiaknak.

Régóta elhanyagolt, de ma is létezik.

- A sétány végén, a vasúti őrháztól némileg nyugatra 1924-ben épült egy 1,2 méter széles beton felüljáró a gyalogosok számára.

Akár a temetői hidat, ezt is Sóhajok hídjaként emlegették. Az azonosság azonban csak formai, ha hihetünk a hajdani vasutas felmenőkkel bíró családokban még élő hagyománynak.

E szerint az itteni sóhaj nem a kétségbeesése, hanem a megkönnyebbülése volt. Állítólag, az állomásról induló gőzmozdonyok fűtői nagyjából idáig voltak kénytelenek megfeszített ütemben lapátolni, hogy a szerelvény elérje a kívánt sebességét. Itt aztán egy sóhaj kíséretében felvehették munkájuk megszokott ütemét.

A híd 1930 körül
(Háttérben a Viktória Gőztéglagyár két kéménye.)

Az átjáró 1995-ben került lebontásra. Acél utódja jóval nyugatabbra lett kialakítva.

- A kis temető helyének déli oldalán a ma is álló transzformátorház 1938-ban épült.

Ekkor kapcsolták rá a várost az országos hálózatra. Ide kötötték be a Szigetvár felől érkező 30 kilovoltos távvezetékét.

Tripammer utca 2. (egyben Csengery út 45.)

- Lásd: Csengery út 45.

491. Tripammer utca 3.

(Temetőkápolna*)

- A temető, amelynek területét a „Tizenháromváros végén” a város vásárolta, majd gondozta 1769-ben nyílt meg. Katolikus temetőként működött, ahol a protestánsokat – külön temetőjük nem lévén – a sírkert kijelölt részébe lehetett temetni.

- Elsőként, 1770-ben Frantsits Jánost temették itt el.

Első sírkövét 1779-ben emelték Terzer Vencel „király-szappanfőző”-nek. A síremlék 1925-ben még megvolt. Az útnak háttal álló köről azt tartották, hogy száz (Halis szerint hét) évente az út felé fordul.

1832-es adatok szerint már állt a sírkertben egy kereszt Jézus képével.

A temető területét 1827-ben növelni kellett.

Temető (1885)

- A temető kápolnája 1847-ben, Tárnok Alajos uradalmi igazgató alapítványából épült.

Építéskor – de még az első világháború idején is – a temető déli széle nem sokkal a kápolna mögött volt.

A kápolna előtti kőkeresztet a város 1864-ben állíttatta a korábban létezett kereszt helyett.

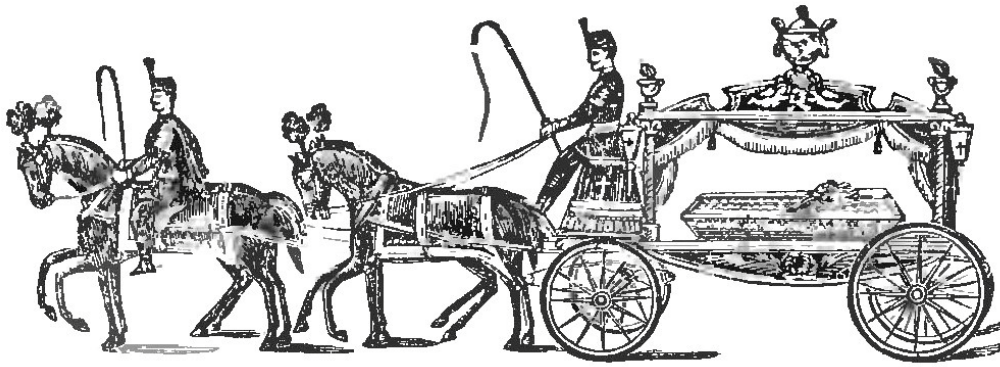
A kápolnát 1892-ben, déli irányban ravatalozóval bővítették. A munkákat Sallér Lajos végezte saját tervei szerint.

Jelenlegi harangját – felirata szerint – Szlezák László öntötte Budapesten, 1928-ban. A korábbi harang feltehetően az első világháború áldozata lett.

- Korábban a ravatalozás még a halott házában történt. A gyászolók onnan kísérték a (a később halottas kocsin szállított) halottat a temetőbe.

A 19. század közepétől a tehetősebb családok esetében a menet két oldalán fáklyavivők, a halottat szállító kocsi előtt zenekar (általában Grünbaum zenekara) haladtak. Mindezek előtt párosával és gyertyával a férfi ismerősök, mögöttük pedig a hintók sora – a hölgyekkel – helyezkedett el.

- A keleti oldal sírboltjait 1891-től kezdték építeni.

1914-ben a temető korábbi kapuját lebontották, és négy méterrel délebbre helyezték át.

Az 1100 első világháborús áldozat hősi temetője – mai formájában – 1928-ra készült el. Tekintettel a Kanizsán akkor létesített katonai kórházra, 1916-ban a pozsonyi katonai parancsnokság 3000 sír elhelyezésére, katonatemetőnek alkalmas területet kért a várostól. Ekkor jelölték ki, az akkor még a temető mögött lévő területet erre a célra.

A magyarokon túl osztrák, német, lengyel, olasz, orosz, román, szerb, cseh katonák is nyugszanak ott. 1934-ben 29 olasz katona maradványait hazájukba vitték.

A hősi temető mai formájának kialakítására 1924-ben Barbarits Lajos, a Zalai Közlöny szerkesztője indított társadalmi akciót.

Barbarits Lajos

A hősi temető közepére a kanizsai helyőrség készíttetett egy homokkő obeliszket 1940-ben. A hat méter magas alkotás a helyi Mankovits István munkája.

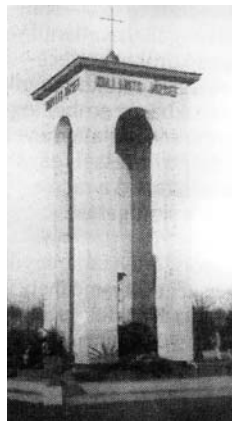
A ma használatos ravatalozó 1936-ban készült el.

Akkor építették be a temető északi oldalának kerítésébe a Sétakert Csengery úti bejáratából áthozott három kovácsoltvas kaput és hat kerítéselemet.

1937-ben emelték a temetőben a nagybakónaki (1919-es) vértanuk mauzóleumát. Az öt méter magas, 1952-ben lebontott építményt Vécsey Barna tervezte.

- Az 1926-ban halt meg Móger János, aki három évtizeden át volt a temető sírásója, kertésze.

A harcsabajuszú, pipás-csizmás Mógert mindenki ismerte, sokan kedvelték is. Így aztán a temetőt egyre többen kezdték csak Móger-kertként emlegetni. A szokás még a második világháború után élt.

Bár Móger bácsit szerették a kanizsaiak, a helyben kialakult kifejezés: „Kikerült a Móger-kertbe.”, nem takart öröndetes eseményt.

- Akad azért a kanizsai temetőben – akár mulatságosnak tartható – dolog is.

A ravatalozó és a Tripammer utcai bejárat között kialakított kis parkban áll néhány síremlék, amelyeket a hozzájuk tartozó sír megszüntetése után hoztak ide.

Egyikük fehér márványába a következő feliratot vésték:

Itt nyugszik
TAKÁCS LAJOS
miháldi
Élt 7 évet
Megh. 1928 nov. 5.
BÉKE PORAIRA!

Emeltette bánatos unokája
Özv. TAKÁCS FERENCZné
Miháldról.

492. Úttörő utca 4.

- A sánci major 1860-ban már létező, ma is álló magtárát a második világháború után alakították templommá.

Harangja korábban a Katonaréten volt. Még előbb, a Kórházkápolna 1932-es felszentelésekor annak tornyában.

- Az uradalom itteni majorjába kellett behordania a gazdáknak a Kiskanizsa és Nagykanizsa közötti, szántóföldnek feltört berek terményei után az 1812-től kivetett kilencedet.

493. Varasdi utca 78.

- A 20. század elején itt, a Hajgató Sándor (akkor Polgár) utca torkolatával szemben – a már lebontott házban – működött a városrész óvodája. Akkoriban az ingatlan a 46. házszámot viselte.

Vasúti utca

- Lásd: Tárház utca.

494. Vágóhídi út eleje

- A Vágóhídi úton, közvetlenül a vasútvonal előtt, az út déli oldalán 1887-ben létesítette ezer sertést befogadó hizlaldáját Vucskics János.

- Többszöri tulajdonosváltás után a város bővítette, majd 1921-ben eladta a Dunántúli Élelmiszer és Áruforgalmi Részvénytársaságnak.

Ők nagyszabású tervet készítettek a hizláló feldolgozó üzemekkel történő bővítésére. Bőrgyár, szappan- és gyertyagyár, a szarut, a szőrt, a csontokat feldolgozó üzem telepítését képzelték el.

1922-ben elkészült valamiféle húsfeldolgozó rész, majd a fejlesztés véglegesen elakadt.

- 1927-re már kiderülhetett, hogy a vállalkozás nem fog hasznot hajtani, mert augusztusban az ingatlanon kerthelyiséges „kiránduló” vendéglőt nyitották a Puskaaporoshoz címezve.

Az ötletgazdák bevallottan számítottak a principálisi fürdőzés szándékával errefelé járókra is. A megnyitó sikeres volt. A helyi lap szerint ezrek látogattak ki az eseményre. A tulajdonosok már tervezték az Erzsébet térről induló buszok beállítását augusztus huszadikán, hogy segítsék az érdeklődők kijutását. Mindezek ellenére december végén az ingatlant árverésen értékesítették.

495. Vágóhídi út közepe

- A Vágóhídi út vasútvonalon túli részén, ugyancsak a déli oldalon, körülbelül félúton a vágóhíd felé állt az a puskaaporos torony és őrszoba, amelyet 1863-ban volt kénytelen megépíttetni a város.

Lebontásának idejéről nincs adatom, 1905-ben még állt, az 1926-os városrendezési térképen már nem tüntették fel.

496. Vágóhídi út vége

- A város első, kezdetleges vágóhidjához 1874-ben jutott, amikor átvette a két épületből álló, uradalmi vágóhidat, amely a Lazsnak-csatorna nyugati oldalán volt, nem túl messze a kiskanizsai úttól, déli irányban.
- Az új városi vágóhidat 1897-ben kezdte építeni Sallér Lajos itt, a puskaporos tornyon túl.

1911-ben Rauscher Miksa tervei szerint bővítették (gyakorlatilag újat építettek). E modernizálás első lépéseként 1910-ben 44 méter mély, percenként 40 liter vizet adó kutat ásattak. A feladatot Neukom Bálint neves kútfúró végezte el. 1930-ra újabb modernizálás fejeződött be, ekkor Krencsey Géza fővárosi műszaki főtanácsos tervei szerint.

497. Vár út

A Vár út eleje a 19. század utolsó éveiben

- Korábban a Kiskanizsára vezető utat hivatalos név híján csak Töltésként emlegették.

Az 1700-as évek elején alakította ki a város két híddal. Az elsőnél (keleten) vámsorompót állítottak. Az 1790-es években azonban az uradalom szerezte meg az itteni vámszedés jogát.

1853-ban az út mellé nyárfákat ültettek.

A kanyarjai miatt hosszú utat 1902-ben a vasút és a Principális-csatorna között „kiegyenesítve” új nyomvonalra helyezték át.

Az új nyomvonal kialakítása 1902-ben

Az új út négy méter magas szénpernye rétegre épült, a régi töltést elhordták. Három év múlva az új utat már szélesíteni kellett.

1914-ben döntöttek a még mindig változatos szélességű út egységes 15 méteresre alakításáról. Mellette vadgesztenyével fasort alakítottak ki.

Vár út 2.

•Lásd: Vár út 8.

498. Vár út 3.

•A szeszüzem keleti és északi oldalán 1923-ban a Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Rt. új fatelepet nyitott.

Vár út 4.

•Lásd: Vár út 8.

499. Vár út 5.

(Szeszgyár)

•A Dunántúli Mezőgazdák Szeszfinomító Rt. 1903-ban alakult. Somogyi és zalai földbirtokosok alapították.

Az átadást követően

(Ketting Klára 1940-ben készített képe.) (indafoto.hu)

A gyár 1958-ban (TGYM)

Ugyanekkor építették e szeszfinomítójukat Gráner Lipót Fiai és Fuchs Samu zalaegerszegi vállalkozásaival. Az építést Fuchs Ernő mérnök vezette. Az iparvágányt is Gráner Géza cége építette. 1918-ban az épületet nyugati irányban bővítették, és elkezdték likörgyártást is.

•1915-ben az Erzsébet téren lévő, nemzetközileg sikeres, 1835-ben alapított Blau-féle konyakgyár is tulajdonukba került, ismert termékük lett a Radicum sósborszesz, a Szent Domonkos gyomorkeserű.

Itt 30 emberrel dolgoztak, szállítottak Ausztriába, Angliába, Olaszországba, Amerikába.

•Méri István 1950-es években végzett ásatásai bizonyították, hogy a kanizsai vár magja, belső vára, legrégebbi épülete (várkastély) alapfalai itt rejtőznek a földben, jórészt a szeszgyár épülete alatt.

A kőből rakott falak parkosított környezettel bemutatathatók lennének. Ennek azonban előfeltétele a jelenlegi felszíni építmények majdani eltűnése.

A vár ostroma 1600-ban, elfoglalásakor
(Balra: a vár körül táboroznak az ostromló törökök, tőlük balra, a felmentésre érkező keresztény csapatok tábora. Jobbra: középen az ostromló török sereg hadrendben, a kép bal oldalán a keresztény csapatok, jobb oldalán a vár kis részlete. Mindkét képen balra esik a mai belváros, jobbra Kiskanizsa.)

A császári sas alatt a felszabadult (1690) vár és város

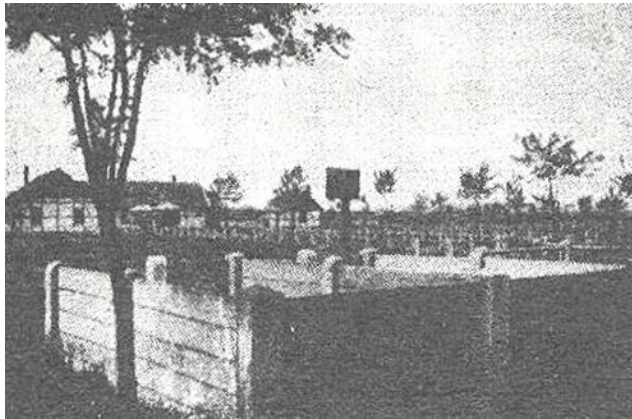

1693-as metszet a várról

Vár út 6.

•Lásd: Vár út 8.

500. Vár út 7.

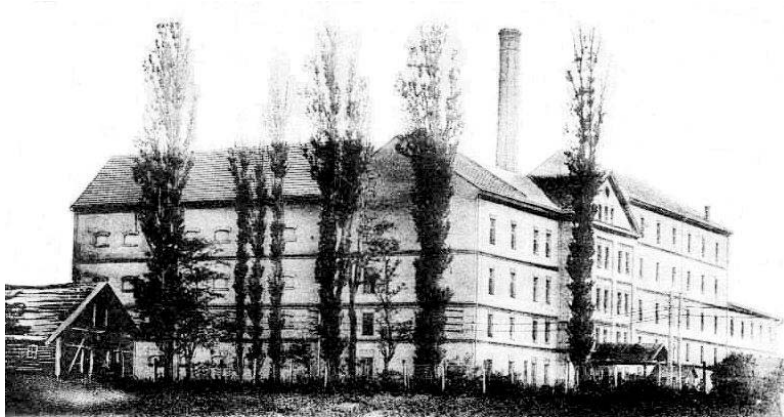

Az 1920-as évek második felében

•A szeszüzem telkének nyugati szomszédságában, erősen feltöltött területen nyílt meg 1925-ben az új marhavásártér. Egy favázas épület és egy mérlegház állt rajta. A marhák, lovak, sertések számára állásokat alakítottak ki.

501. Vár út 8. és 10.

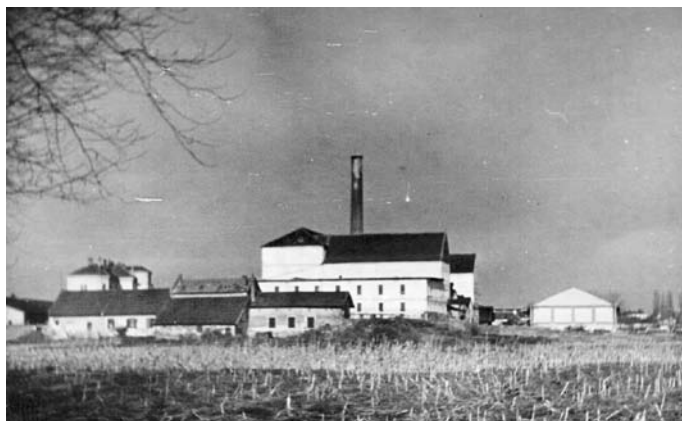
(Transdanubia)

A malom három képe a 19. század utolsó éveiből

(Ketting Klára 1940-ben készített képei.) (indafoto.hu)

•1850 táján építtette fel a város első gőzmalmát (ma Vár út 10.) négy kereskedő (Aufricht Lipót, Láng Henrik, Bettlheim Sámuel és Ollop Sámuel), akik 1862-ben a palini uradalmi malmot is bérbe vették és Kanizsai Gőzmalom Társaságnak nevezték magukat.

A leálló üzem 1869-ben egy „nyilvános közkereseti társulat” tulajdonába került (Rosenberg János, Wellisch József, Neumann Sándor – ők kanizsaiak voltak –, Preisach József és Bettlheim József).

1885-ben a marburgi idősebb Franz Lajos megvásárolta az akkor Vucskics János tulajdonában lévő, romos, működését újra szüneteltető malmot. A malom ma is álló, négyemeletes épülete ebben az időben már létezett.

•A város 1892-ben kötött szerződést Franz Lajossal, aki vállalta a város ellátását villamos árammal.

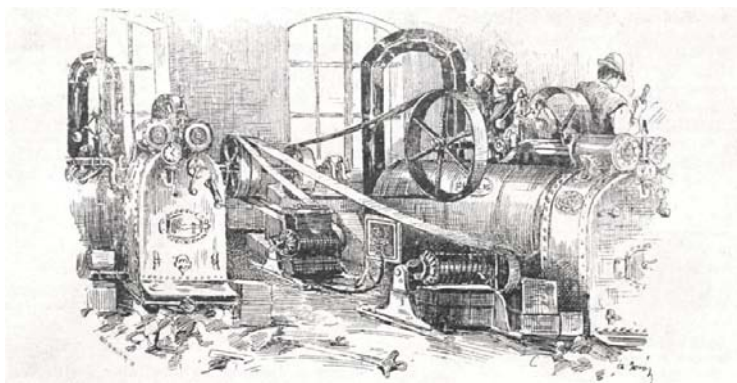
Ekkor még petróleumlámpákkal oldották meg a közvilágítást: a 265 lámpából 25 volt Kiskanizsán.

A szerződés a város utcáira 280 izzólámpa, 14 ívlámpa állítását írta elő. Mivel a villamosítás Kiskanizsa nagy részét nem érintette, a vállalkozónak ott további húsz petróleumlámpát is üzemeltetni kellett. (A szerződés szerint a többi régi lámpát is meg kellett hagyni, hogy üzemzavar esetén azokat használhassák.)

Az elektromos energia termelését az itt lévő gőzgépekkel képzelték el. Így, a létesítményt Morandini Román kivitelezésében modernizálták.

1894-re kialakították a – várost árammal ellátó – „villámgyárat” is, amely 1922-ben tért át a (váltakozó) „forgóáramra”. Megjegyzem, a cég erre már 1912-ben ajánlatot tett a városnak.

A várost elektromos energiával ellátó, itteni gőzgép 1893-ban új, 32 méter magas kéményt kapott.

Áramfejlesztő telep (1887)

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a villamos világítás berendezéseinek munkálatait **Egger B. és Társa cég a napokban megkezdi** és miután Nagy-Kanizsa várossal a villamos világításra vonatkozólag kötött szerződés 28. § értelmében azon magánfogyasztók, a kik a villamosvilágítás berendezéseig a magánvilágításnak lakásukba **leendő bevezetését kötelezőleg biztosítják**, az évenként és izzólámpáként fizetendő alapdíj fizetése alól fel vannak mentve, felkérem mindazokat a kik ennek megfelelőleg az érintett kedvezményt maguknak biztosítani és a világítást a szerződésnek rendelkezései alapján berendeztetni akarják, a

berendezés iránti kötelező nyilatkozat megtétele végett

Rapoeh Gyula vagy dr. Rothschild Samu ügyvéd irak irodájában

f. évi augusztus hó 15-ik napjától ezen hó 31-ik napjáig hezárolag d e. 9—12-ig és délután 3—5-ig jelentkezzenek, a hol a megkívántató okiratokat aláírhatják.

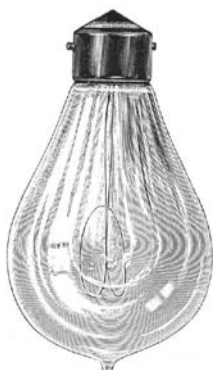
Nagy-Kanizsán. 1893. évi augusztus hó 10 én.

Franz Lajos, vállalkozó.

1893

Az 1892 augusztusában a korzón bemutatott kísérlet után (Villamos világítás csak minél előbb jöjjön el a te országod!!! – írta a tudósító.), 1894. június 22-én nagy tetszést aratott „próbavilágítást” tartottak a Vucskics-ház (Erzsébet tér 22.) udvarán, egy ott felállított gőzgéppel, majd július 1-én kigyulladtak az utcai lámpák.

Világítási kellékek 1896-ból:

Szénszálas izzó

Kezdetben 120, majd rövidesen 150 volt lett a kanizsai hálózat által szolgáltatott feszültség.

Az utóbbi érték még a második világháború után is jellemzője volt a városnak: a helybeliek kénytelenek voltak transzformátorokat kapcsolni boltban vásárolt, az országos szabványnak megfelelő berendezéseik elé.

A közvilágítás kiépítése azonban nem egyformán érintette a város különböző részeit: Kiskanizsán még 1910-ben is jobbára petróleumlámpákat használtak. Ekkor azonban történt egy jelentős bővítés. Az addigi 20 kiskanizsai lámpa mellé még 69-

et telepítettek, a teljes városban pedig 500-ra emelték az izzólámpák számát és 11 helyen szereltek fel (ebből kettőt Kiskanizsán) újabb ívlámpákat.

Az iskolákban 1894-től, a városházán 1901-től, a kórházban 1903-tól használták az elektromos világítást.

Összehasonlításként: Magyarország (egyben Európa!) első városa, amely közvilágítását villamosította, Temesvár volt, 1884-ben. A századfordulóra az ilyen magyar városok száma huszonötre nőtt. Budapest még nem volt köztük.

Megjegyzem, hogy Vucskics János már 1887-ben ajánlatot tett a városnak a villamos energia szolgáltatására.

1899-ben a Franz-cég javasolta az eredeti, fából készült oszlopok lecserélését öntöttvas oszlopokra, de még 1910-ben is ormótlan faoszlopokon, kötélt vastagságú kábeleken továbbították az elektromos energiát, a város központjában is.

A századfordulón

- A Franz Lajos és Fiai cég (1895-ben alakult Franz Lajos és fiai közül Lajos, József és Rudolf társulásával) fő tevékenységi területe azonban a malomhoz kötődött. Ehhez a gabonasilót és az iparvágányt 1896-ban tervezte és építette Morandini Román.

Az üzem 150-200 emberrel dolgozott. Zala, Somogy és Fejér megyék gabonáját exportálták Ausztriába, Boszniába.

1909-ben műjéggyárat is létesítettek.

1921-től Transdanubia Egyesült Gőzmalmok Rt. néven a cég kiterjesztette működését a Dunántúlra. Kanizsán kívül üzemük volt Bonyhádon, Enyingen és Körmenden.

Az irodaház délnyugatról 1958-ban (TGYM)

A Vár út 8. szám alatti irodaházuk (alagsorral, két emelettel, tisztviselői lakásokkal) 1912-ben épült meg.

A Transdanubiától 1934-ben vette át a Drávavölgyi Villamossági Rt. a városi, elektromos energiaellátás feladatát, ami következményeként az itteni malom is leállt.

- Az irodaházba 1941-ben költözött a MAORT (Magyar Amerikai Olajipari Rt.) központja.

A MAORT Nagykanizsa és Lovászi között 1941-től közlekedő busza

- A Transdanubia volt egyik alapítója a Nagykanizsai Városépítő és Ipari Építési Részvénytársaságnak 1921-ben. A cég telepe itt lett kialakítva vasútvonal és a malom telke között (Vár út 2-től 6-ig).

502. Vár út 9.

(Vasvázás*)

- A Dunántúli Kőolajipari Gépgyár elődjét a MAORT a Délnyugat-Dunántúlon 1937 óta eredményes olajbányászat gépei javítására, gyártására létesítette. Műhelyei alapját e jellegzetes tetőzetű gépcsarnok képezte.

Egy Teheránba szánt szövőgyár (a németek 1939-ben uszályon csak Budapestig tudták szállítani) elemeiből Gaál Antal bányamérnök és dr. Falk Richárd gépészmérnök szervezési és építési tervei alapján emeltette a MAORT.

Falk Richárd 1948-ig volt a „Vasvázak” főmérnöke

Az építkezés 1942-ben kezdődött, 1944 elején végződött.

Az építési munkák

A 15 „mezővel” megtervezett csarnok kivitelezője Kalmár Zoltán cége volt.

1943-ban elkészült az iparvágány is.

A MAORT bárcája az 1940-es évekből

Az 1960-as évek elején
(Az eredeti képek Béres Sándor tulajdonában.)

- A gépcsarnoktól keletre alakították ki a MAORT azóta felszámolt sporttelepét. A füves futballpályát salakos futópálya vette körül. A megemelt nézőteret a nyugati oldal mentén építették fel. A létesítmény avatására 1946-ban került sor. Az utolsó rendezvénynek 1964-ben adott helyet, aztán a gyár bővítésére használták fel területét.
- Az üzem előtt, az út mentén mára eltűnt fogadalmi kereszt állt.

503. Vár út 12.

A már lebontott (2009) üzem bejárati része

- A Nagykanizsai Üveggyár Rt. 1943 végén alakult meg, hogy a város által biztosított ingyenes telken ólomüveget gyártó üzemet létesítsen. A tényleges üveggyártás azonban csak egy újabb kezdeményezés nyomán 1947-ben indult el.

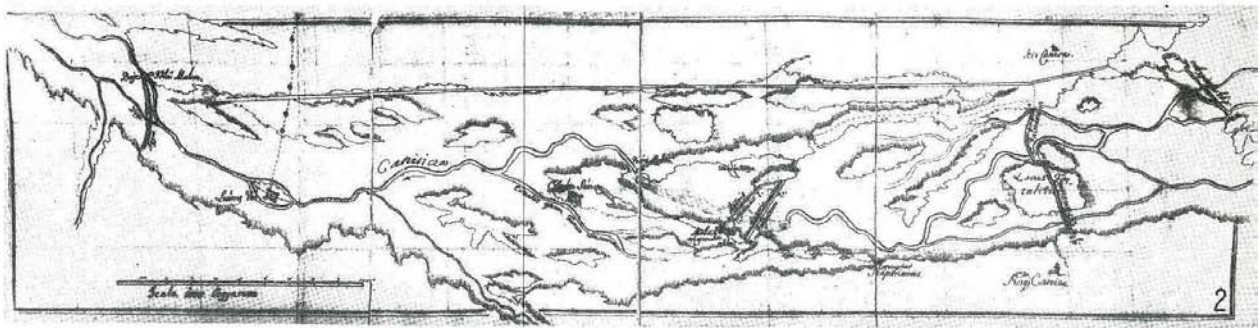
504. Vár út vége

- A város első, kezdetleges vágóhidjához 1874-ben jutott, amikor átvette a két épületből álló, uradalmi vágóhidat, amely a Lazsnak-csatorna nyugati oldalán volt, nem túl messze a kiskanizsai úttól, déli irányban.
- A Principális hídja mellett állt Nepomuki Szent János szobra (János-kép), amelyet 1825-ben helyeztek át a Teleki út végére. Az 1786-os – ekkor még nem létezett a Principális csatorna – térképen is ugyanott látható a szobor jelezve; egy kis, névtelen vízfolyás (korábban a Kanizsa-patak nyugati ága) és az átvezető híd nyugati oldalán. Halis szerint a 18. század első évtizedeiben került erre a helyére.
- A két városrészt korábban egy szabályozatlan, a környéket rendszeresen elárasztó kis folyó választotta el.

A „Kanizsa” név első, írásos említése nem is a várossal, hanem a patakkal kapcsolatos; az okirat 1193-ban keletkezett. A török korban Kanizsnicza volt a neve a várostól délre eső részének. Szabályozása előtt hívták Kógyár-, illetve Kanizsa-patakként is.

Mikoviny Sámuel (?)

A vár helye és a Kiskanizsára vezető híd a térkép jobb szélé közelében

Mikoviny Sámuel 1740-es években készült térképvázlatán a patak a két városrész között még három ágra szakadva látható.

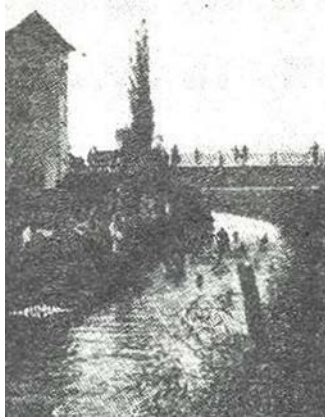
A középső ág az akkor már nem álló vár területén haladt át, a hajdani belső vár nyugati oldalán. Ezt a későbbiekben feltölthették, mert az 1786-os térképen a patak medre már nagyjából a jelenlegi Dencsár-árok helyén volt. Korábban ez volt a keleti ág.

A törökök távoztása után a vízfolyások fölé hidak kerültek. Halis szerint a Kanizsa-patak (a keleti ág) hídján sorompó volt, mert a város itt vámolta az áthaladókat, ha azok vidékiek voltak. Már Batthyány Ádám herceg volt a város földesura, amikor a vámszedés joga átkerült az uradalomhoz.

- 1802-ben, amikor a város lakóival kiásatta a két városrész közötti vízlevezető árkokat, kialakították a Principális-csatornát is. Ekkortól a Kanizsa-patak vizét már a Principális csatorna vezette át a város területén.

A lecsapolás szándékával a földesúr, illetve a város már 1762-ben és 1766-ban munkákat indított, de ezek megszakadtak, érdemi eredménnyel nem jártak.

- A Principális-csatornának a hídtól északra eső részét sokáig ingyenes népfürdőként használták a helyiek.

Az 1920-as évek második felében

Már a 19. század végén gát került (a Franz cégnek volt rá szüksége) a csatornára és egy kiskanizsai polgár öltözőt is állított. Ez hamarosan eltűnt, majd 1909-es híradás szerint egy Flumbort nevű kiskanizsai gazda épített fel hat kabint az átöltözéshez. Járt ide a „gólya” is. 1910-ben a „Zala” arról tudósított, hogy egy – a hideg vízben megmártózó – napszámos asszonynál megindult a szülés. Az egészséges fiúcska világra jövetelét cigánykerekeket vetve ünnepelték a fürdőző gyerekek. 1937-ben a város a hídtól (északra) 200 méternyire épített gáttal 100 cm-re emelte a „strand” vizét, amelyet a csatornával együtt Kanárisként emlegettek.

A zsilip délről
(Ketting Klára 1940-es felvételei.) (indafoto.hu)

Érdekesség, hogy a vizet – nagynak tartott vastartalma miatt – kis üvegekben azok is hordták haza, akik nem fürödtek. Ha szükségesnek érezték, szemvízként használták. Állítólag, használt.

A hídtól délre
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Ugyanitt, amikor a Principális folyónak képzele magát

- A hídtól délre, a Principális kiskanizsai oldalán volt a Pivári-malom épülete. Már az 1740-es évekből megmaradt Mikoviny-féle térképvázlat és az 1780-as évek első felében készült első katonai felmérés is jelezte helyét. Utóbbin azt láthatjuk, hogy a még szabályozatlan patak itt egy kis szigetet alkotva elágazott; a nyugati ágra települt a malom. Később a csatorna nyomvonala a kis malom mellé került.

Viszonylag messze volt Kiskanizsától, Ligetváros déli végétől esett nyugatra. A csatorna délnyugati irányba fordulásától délre volt, körülbelül 200 méter távolságban.

Az 1864-es kataszteri térképen még szerepeltették.

- Az első katonai felmérés délebbre, már bajcsai területen is ábrázolt két (ahogy megkülönböztették: alsó és felső) vízimalmot a Principális elődje mentén.
- A csatornák (Principális és Lazsnak) fölé 1897-ben és 1902-ben épültek modern, acéltartós, 10 méteres hidak.

A Principális hídja délről
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Ezeket 1945-ben felrobbantották. Utódjaikat 1947-ben avatták.

505. Vécsey Zsigmond utca

- Az utcát 1913-ban alakították ki (akkor még Mező utcának hívták), majd 1914-ben Vécsey Zsigmondról, a város nem sokkal korábban meghalt polgármesteréről elnevezve átadták rendeltetésének.

506. Vécsey utca 4.

- 1930 őszén avatták fel a város itteni elemi iskoláját.

(Ketting Klára 1940-es képe) (indafoto.hu)

A közoktatásügyi miniszter megbízásából Friedrich Lóránt budapesti műépítész tervezte nyolc tanteremmel, igazgatói és gondnoki lakással.

Az építést Kalmár Zoltán cége végezte.

507. Vécsey utca vége

- Az új utca tette feltárhatóvá a Babochay (Gyár) utca és a köztemető közötti nagy területet. Így kezdődhetett itt meg 1942-ben a MAORT lakótelepének kialakítása. Ezt szükségessé tette, hogy a zalai olajmezők termelése felfutott, lakásokat kellett építeni a MAORT mérnökök, tisztviselők, munkások számára. Elsőként az utca északi oldalán (ehhez a Sétakertből hasítottak ki területet) építettek két sorban tíz családi házat tisztviselőiknek. Ezeket túl további 39 lakást terveztek – már szerényebb méretekkkel – más alkalmazottaknak. Hamarosan elkészült a lakótelep azon része, amelyet a mai Papp

Simon-sétány, a Vécsey utca, a MAORT utca, Olaj utca és a Gyulai Zoltán köz határol.

A terület egy részének parkosítási munkái csak a háború után kezdődhettek el. A háború által félbeszakított építkezések 1946-ban folytatódtak, az ideiglenes barakképületeket lebontották, helyükön időtálló épületek készültek. A munkálatokat a MAORT építési és tervezési osztálya végezte Bösze Kálmán irányításával.

508. Virág Benedek utca 2.

A két világháború között
(Háttérben a Dózsa György út házai.)

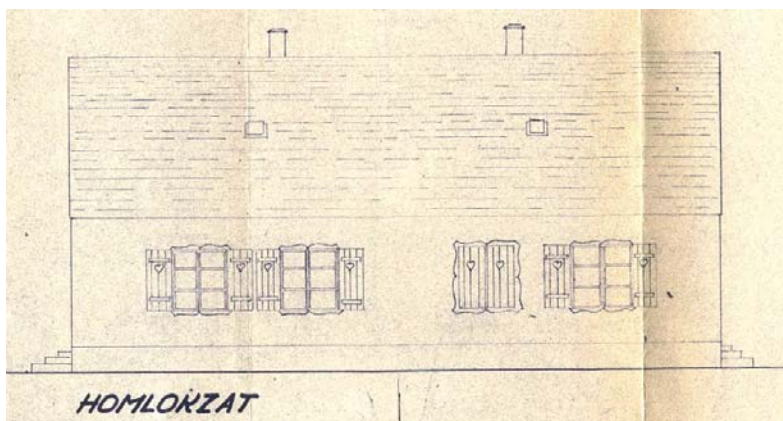
Mérkőzés az 1930-as években
(Háttérben a Gábor Áron laktanya új épületei. A közbülső térség még beépítetlen.)

- Itt épült meg 1922-ben a Zrínyi sporttelep a városi mérnöki hivatal tervei alapján.

A hajdani lelátót (alatta voltak az öltözők) jelenleg hullámpala fedi. Felette fából ácsolt tetőzet volt.

509. Virág Benedek utca 4. és 6.

Az eredeti homlokzat (TGYM)

•Itt és a környéken (Virág Benedek u. 8-10., 12-14., 16-18., Dózsa György út 97-99., 101-103., 105-107., és Gábor Áron u. 4-6.) épültek az ONCSA ikerházai. 1942 és 1944 között a város mérnöki hivatalának terve szerint készültek.

Már nem áll mindegyikük, a többi pedig átalakításra került.

510. Vörösmarty utca

•A „Zala” című napilap 1887-ben adott hírt a Kinizsi és Petőfi utcákat összekötő utca megnyitásáról, amelyet akkor még Mezei illetve Mező utcának hívtak. 1900-ban kapta mai nevét.

Az utca elődje 1864-ben – a kataszteri térkép szerint – már létezett. Az utca jelenlegi helyén egy földút vezetett a Kinizsi utca mai nyomvonaláig. Az itteni szántók eléréséhez használhatták, de az út keleti végén, a Petőfi utca közelében egy-két ház is állt az északi oldalán.

Az alábbi képeken látható közkúttól északra terült el Kotnek (Kotnyek?) József nagy telke a tulajdonos lakóházával és melléképületével.

A város egyetlen megmaradt közkútjának öntöttvas vízemelő szerkezete a 61. számú ház előtt

- A Vörösmarty utca 36. szám alatt ma is álló, akkoriban épült házban született Farkas Ferenc (1905-2000) zeneszerző.

Az 1930-as években

Vörösmarty utca 36.

•Lásd: Vörösmarty utca

Wlassics utca

•Lásd: Babochay utca

511. Zárda utca

•A rövid utca korábbi házaiból nem maradt semmi.

A Zárda utca 2. (egyben Király utca 38. szám) alatti épület déli vége az ottani kosárfonó piaci kipakolásával 1967 előtt

(TGYM)

(Balról az udvarban a Zárda utca 4. szám alatti ház.)

Korábban a Király és Zrínyi utcák között a keleti oldalon két házat (a sarkon az 1. számút – ez volt a Király utca 40. szám alatti ingatlan földszintes épülete – és az 1.a házszámút) láthatott az erre sétáló. Az ezektől délre eső telekre (1.b) csak később került épület. Az utca nyugati oldalát pedig négy ház (Zárda utca 2. – másképp Király utca 38. – 4., 6. és 8.) foglalta el.

A Király és a Zárda utcák közötti szakasz 1931-ben
 (A festmény eredetije a polgármesteri hivatal Erzsébet téri épületében.)
 (Balról az 1. és 1.a épületek. Jobbról a 2. számú ház egy része, a 4. számú ingatlan bejárati része,
 mögötte a 6. és 8. számú házak.)

A Zrínyi utcától a templom felé a keleti oldalon a 3. és 5. számú, a nyugatin a 10., 12. és 14. számú ház állt.

- Az első világháború előtt, készülve a ferencesek területének parcellázására az utca meghosszabbítását tervezték, bekötve azt a Kisfaludy utcába.

Zárda utca 1.

- Lásd: Erzsébet tér 4.a

512. Zárda utca 1.b (korábbi számozás szerint)

- A második világháború után itt működő piac helyén, a háború idején a város faaprító telep működött.

Az 1890-es években ugyanitt tartották előadásait a városba látogató vándorcirkuszosok.

(1886)

NAGY-KANIZSÁN a Zárda-utcában
1. október hó 26-án szombaton dé. u. 4 órakor.
NAGY
megnyító előadás.
Csak 8 napig! **BERG F.** Csak 8 napig!
nagy világhírű
ÁLLATSEREGLETE
Nagy és gazdag állomány csakis szép és gondosított példányokból állnak a legcélszerűbb arányban.
A jelenkor leghevesebb állatszeliidőit
NAGY FELTÖNÉSI KÉLTŐ
szelidítő és etető előadás.
Helyárak:
I. hely 50 kr., II. hely 30 kr., III. hely 20 kr., 10 éves alatti gyermekek az I. és II. helyen félt tizenk.
Az állatsereglert a roz. időjárás ellen védve van.
Nyitva van reggel 9 órást este 10 óráig.

OESER villamos színháza
A külön e célra épített díszes és minden kedvesítően előjártatol megrendő színházban, nagy phantastikus, trükkös előadásokkal.
A színház villanyvilágítva van.
Ma és mindennap nagy előadás a legérdekesebb műsorral!
Kezdete este 8 órakor
Mindén harmadnap új műsor.
Helyárak: I. hely 70 kr. II. hely 50 kr. III. hely 30 kr. Kiszá. 20 kr. — Gyermeknek 10-15 éves korig és katonák minden helyen fél árat fizetnek.
Jegyek előre válthatók Fischel Fülöp könyvtárkezelésében és a színházi pénztárnál.
A nagyjérdemű közönség szíves látogatását kéri.
OESER testvérek, vállalkozók.
N.-Kanizsán, a Zárda-utcában.

1895, 1895

Uj! Sensacios ujdonság! Uj!
Látható N.-Kanizsán
a Zárda-utcában
TÉVESZTŐKERT.
A nagy keleti Labyrinth. pálmakertnek is nevezve.
A tévesztőkert, amely rövid idő múlva a „Ujteremtés” című német lapjaitól által. méltatást, egy érdekes építészeti csap. borítású csarnokból, úgy hogy a belépéssel azonnal egy csodálatos csarnokba lépünk, melynek magának: — Hosszú, szinte végelátható ajtó. — Iskolás korlátok nagy üres csarnok itt bevezet, és azonnal levezetjük a csarnokba, hogy a folyódnak nem oly könnyű és azért tanácsos: nem gyorsan a nagy lépcsőkben előre haladni. Együttel szembe kerülünk a csarnokba, mely a színpadon álló nagyszámú alakjai, egyaránt a világ legméllyebb kútjai, melyek egy lombos pálmák árny. közepén vannak. Vándorlással egy aranyos pálmák ágában ér véget, és a kijáratnál még a kárpátok Kanizsánba jutnak, hol minden oldalról (Bükkbe hazán a kárpátok kancs).
Ezért csak rövid időre látogatni a látványosságokat. A nagyjérdemű közönség szíves látogatását várom az érdekes és igazgatódnak.
219

GENI L.
bűvész, szellem s különlegességek színháza
N.-Kanizsán a Zárda-utcában
két és célra épített díszes és minden kedvesítően előjártatol megrendő színházban, nagy phantastikus, trükkös előadásokkal.
A színház villanyvilágítva van.
Ma és mindennap nagy előadás a legérdekesebb műsorral!
Kezdete este 8 órakor.
Mindén 3-4 nap új műsorral.
Bővebbet a felragasztások és műsorok.
Jegyek előre válthatók egész napon át a színháznál.
Tisztelettel: **GENI L. igazgató.**
nagy megnyító előadások.
Az összes előadások művészek fellépésével.
Az előadás végeztével előadások Fancs doktor kalandjai a tollcsúcsai konyhában. — Erreketi szellem és kísértet megjelenések.
Kezdete naponta este 8 órakor.
Mindén 3-4 nap új műsorral.
Bővebbet a felragasztások és műsorok.
Jegyek előre válthatók egész napon át a színháznál.
Tisztelettel: **GENI L. igazgató.**

Csak 8 napig látható a Zárda-utcában.
Ujdonság! Itt először Ujdonság!
A világ legidomítottabb kutyái!
Mindén versenyekről. Készen egy főnyereményre, minden 6. nyertesnek kint a legutolsó díjaz. **MARTHA és CHARL** című darabot az ő szerepében szerepeltetjük, ami csak a világon látható.
Az előbbi kutyákat a múlt év 7. díjazásán és kitüntetését sikerült bemutatni. Így a világ és színpadon látni, hogy hogy minden látogató által látni a világon legidomítottabb kutyák, a kutyák nem és világ mindenki számára látható, egyaránt a világon legidomítottabb kutyák.
Együttel a világon legidomítottabb kutyák, a kutyák nem és világ mindenki számára látható.
Naponta 2 előadás, I. előadás délután 5 órakor.
II. előadás este 8 órakor.
Vasárnap és ünnepnapokon minden órában 1 előadás.
HELYÁRAK: Zárta. 50 kr. I. hely 40 kr. II. hely 30 kr. Aláhely 15 kr., katonák és gyermekek félt tizenk.
A TULAJDONOS.
Csak 8 napig látható a Zárda-utcában.

1897, 1898 és 1898

Egyébként kocsis térként emlegették, valószínűleg akkori funkciója miatt.
•A 2007-ben elbontott piac kialakítása közvetlenül a második világháború után történt.

Ehhez lebontották a Király utca 40. szám alatti földszintes sarokházat, amelyben még ekkor is patika, illetve Sárkány Mór, fűszer-nagykereskedő raktára volt. (A 40. szám alatt két épület volt. Az emeletes ház ekkor még megmaradt az utca új nyomvonala sarokházaként.) Ugyancsak bontásra került a Zárda utca 1.a számú ház is.

513. Zárda utca 5. (korábbi számozás szerint)

- 1911-ben építtette Spitzer Ernő játékgyárnak és lakóháznak.
- A Fém- és Játékárugyárat 1908-ban kanizsai kereskedők Fonyó Mihály és a Spitzer testvérek: Ernő, Samu, Lajos és Zsigmond alapították.

Az üzem 50 munkással játékokat, próbababákat, háztartási eszközöket készített. Működését a Király utcában kezdte, de gyorsan a Zrínyi utcába telepedett egy, a mai posta telkén lévő raktáépületbe, majd ebbe az épületbe került.

Alt és Böhme, Nagykanizsa.

Játékáruk!

Nagykanizsai karácsonyi kiállításunk

Ezen kiállításunkon több százféle játékot és minden gyermek számára a legújabb játékokat találhatunk. Azonban nemcsak a legújabb játékokat, hanem a régi játékokat is megtalálhatjuk. Azonban nemcsak a legújabb játékokat, hanem a régi játékokat is megtalálhatjuk. Azonban nemcsak a legújabb játékokat, hanem a régi játékokat is megtalálhatjuk.

Babákban rendkívüli árajánlatok

Permetező ruhák, cipők, kárpokok és minden más. Feltétlenül érdemes megnézni. Különösen a babakészlet, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a babakészlet, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a babakészlet, amely a legújabb és legkisebb.

Gőzgépek, modellek és vasutak

Különösen a gőzgépek, amelyek a legújabb és legkisebb. Különösen a gőzgépek, amelyek a legújabb és legkisebb. Különösen a gőzgépek, amelyek a legújabb és legkisebb.

Levegőből Az ugró káncsuk

Különösen a levegőből, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a levegőből, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a levegőből, amely a legújabb és legkisebb.

Bukincsu medve

Különösen a bukincsu medve, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a bukincsu medve, amely a legújabb és legkisebb. Különösen a bukincsu medve, amely a legújabb és legkisebb.

Karácsonyi díszek óriási raktára

Kanizsai gyártmány a játékok kínálatában 1909 karácsonyán

Fonyó helyére már az alapítás évében Steiner József, a Centrál (Központ) kávéház társtulajdonosa került.

A gyárat 1920-ban még megkísérelték újból indítani (munkásokat kerestek), de ez nem sikerülhetett, mert már ugyanebben az évben az üzem volt épületébe Kohn Samu lakatosműhelye telepedett.

- Fonyó apja, Friedlaender Salamon kaposvári kereskedő volt.

Spitzer Lipót (1834-1918), a Spitzer testvérek apja kádár- és bognármesterként dolgozott a városban. A Zrínyi utca 12. számú hajdani házat (dédunokája tájékoztatása szerint 1867-től) birtokolta, műhelye is itt volt.

A Spitzerek általam ismert legkorábbi helyi említése 1851-es. 1851 júniusában az Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) a jelentősebb kanizsai kereskedőkről készített felsorolásában szerepeltette Spitzer Ludwig bőrkereskedőt.

- Spitzer Samu vejével, Stern Arnolddal közös cégében a malomiparban is érdekelt volt. Az 1920-as években a sormási hengermalomnak tulajdonosai, a Szentmiklósi (Csengery) úton lévőknek működtetői voltak.

Érdekes viszont, hogy az 1926-os címtár telefonkönyvi része még mindig, mint „Spitzer és Stern malomtulajdonosok és játékgyárosok” adja meg elérhetőségüket a Kisfaludy utca 17.c szám alatt.

- A gyáralapító testvérek közül az 1913-ban, 38 évesen meghalt Bognár (Spitzer) Zsigmond a labdarúgás egyik meghonosítója volt Kanizsán.

514. Zárda utca 8. (korábbi számozás szerint)

- A századfordulón a Kanizsán élő Hűvös (Hirsch, Hirschl) Ármin (Hermann), botfai földbirtokos tulajdonában volt.

Hűvös Ármin (TGYM)

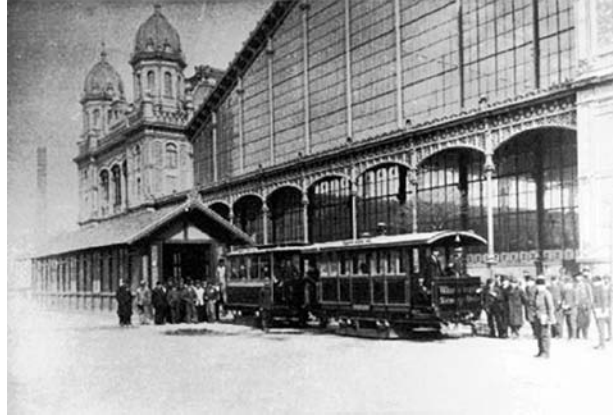
•Testvérei is Botfán voltak földbirtokosok: Lipót évtizedekig Kanizsán élt, József ugyan Kanizsán született 1848-ban (más adat szerint 1838-ban), de Budapesten lett ügyvéd, majd közlekedéspolitikus.

Húvös József 1891-ben Balázs Mórral megalakította a Budapesti Villamos Városi Vasút Részvénytársaságot. Ennek előbb vezérigazgatója, majd elnöke lett.

Alapítója volt a földalatti vasútnak is.

Balázs Mór

Az első (kísérleti) villamosvonal 1887-es megnyitása Budapesten

Döntő szerepe volt abban, hogy a kontinens egyik első villamosjárata Budapesten indult és a villamosok a főváros közlekedésében gyorsan teret hódítottak.

Érdemeiért botfai előnévvel magyar nemességet kapott.

Iván nevű fia zeneszerző, Kornél író, László szobrász lett.

Húvös Iván

Húvös Kornél

•Húvös Ármin és Lipót tulajdonában volt 1886-ig a ma is működő fatelep a Magyar utcában, a 108. szám alatt.

•Itt, ebben a Zárda utcai házban volt a KÖGÁZ elődjének, a Nagykanizsai Földgázüzem Vállalatnak egyik telephelye megalakulásakor.

Zárda utca 10. (korábbi számozás szerint) (egyben Zrínyi utca 30.)

•Lásd: Zrínyi utca 30.

515. Zárda utca 16. (korábbi számozás szerint) **(Ferences kolostor*)**

•A ferencesek már a jelenlegi templom építése előtt megtelepedtek a városban.

Egy barát
(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

Itt, a későbbi zárda udvarán építették fel kis, bolthajtásos székhelyüket, az 1696-ban felszentelt szentéllyel együtt. A későbbiekben a barátok istállóként használták az építményt.

Tóth János 1952-es felmérésekor még állt az udvarban ez a pilléres, tornácos, kéttermes rezidencia. Ma a Zárda utca 5. számú ház áll a helyén.

A kolostor kertje a tekepályával a két világháború között

A kerengő udvara az 1960-as években

Az ebédlő a kollégium használatában

- A kolostor jelenleg is létező épületének négyzetes, közepén kerengővel ellátott része a templommal együtt épült 38 szerzetes befogadására. Kiterjedt, a Nagyváthy utcáig nyúló kertjében gyümölcsös volt és gazdasági épületek álltak.

A kolostorkert

(Ketting Klára 1940-es felvétele.) (indafoto.hu)

A második világháború idején (TGYM)

- A barátok 1769-ig az északi oldal földszintjén patikát is működtettek, ahol a szegények ingyen kaphattak gyógyszereket.

A patika gyógyszeres üvegei (TGYM)

A gyógyszerháznak külön bejárata volt néhány méterre a zárda bejáratától nyugati irányban. (Ennek nyoma már nem látszik a kerítés téglafalán sem, mert a második világháború után azt itt lebontották és az épülethez tapasztottak egy kiszögelő kisebb toldalékot, amely talán az ott működő kollégium igényeit elégítette ki.) A szerzetesek e tevékenységüket 1714-ben kezdték, de van korábbi adat is a gyógyszerészet helyi jelenlétéről. 1696-ban a város lakója volt Schober József patikus.

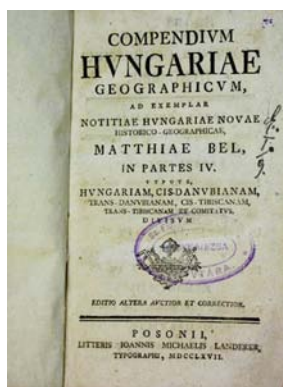
- A nyugati szárny és a déli, L alakú rész a 19. században épült. Utóbbinak földszinti részén volt az ebédlő. Freskók díszítették, amelyek mára megrongálódva, lemeszelve várják sorsuk alakulását.

Az utolsó vacsorát ábrázoló hatalmas olajfestménye ma a piarista gimnáziumban van, az ebédlőben.

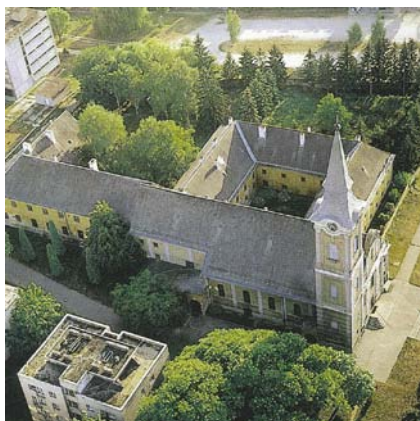
Intarziás ajtaját, illetve a berendezés egy részét a múzeum őrzi.

1690-től létezett könyvtárában több száz régi kötetet őriztek, de a kötetek teljes száma a két világháború között csaknem 5000 volt.

E kötet jelenleg a Budapesti Műszaki Egyetem Központi Könyvtárában található

A zárda folyosóit 1892-ben burkoltatták kőcsockákkal, a folyosó ajtóit fölé – csökkentve a huzatot – piros, fehér, zöld színekkel üvegtáblákat rakattak, a téglakerítést pedig megmagasították.

A kolostor tekepályájának maradványai

- A rend teológiai főiskolája 1925-ben ugyan Kanizsára került és itt működött, azonban már 1926-ban Szombathelyre költözött.
1924 végén tervezték, hogy a rend tulajdonában lévő – akkor Zalaegerszegen lévő – két képet, amelyeket a zárda a zágrábi rendháztól kapott hajdanán, visszahozzák Kanizsára.
A terv megvalósulásáról nincs adatom. Az egyik, akkor 265 éves kép Zrínyi Miklóst, a költőt, a másik (126 éves) Zrínyi Ádámot ábrázolta.
1929-ben a rendház padlásán egy régi, 60-65 centiméter magas Madonna-szobrot találtak. Valószínűleg körtefából faragták, a ruházatot kékre festették, a kis Jézust tartó Máriát meghajlított derékkal ábrázolta.
Azt feltételezték róla, hogy a várban állt hajdani templomból származik és Mátyás király idejében készült. A szobor további sorsáról nincs adatom.
- 1702 és 1714 között a ferencesek helyi gvárdiánja Andrassy Miklós volt. A Rákóczi-féle felkelés idején a kurucok mellé állt és egy időre elhagyta a rendházat. Dervis generálisként emlegették, mert a szabadságharcban egy – kétszáz krími tatárból álló – csapatot vezetett.

- A kanizsaiak annak idején a zárdát, illetve a templomot övező körülbástyázott részt (ez hajdan temetkezési hely is volt) cintóriumnak, cinktóriumnak nevezték. A nevek talán a cinterem (templom körüli temetőkert), a locus cinctus (körülkerített hely), cemeteryum (temető) szavak torzulásával születtek.

Minden bizonnyal itt alakították ki a modern Kanizsa első temetőjét. Ezt alátámasztja, hogy a Felsőtemplom első elődje (egy fából készült kápolna) 1730 körül épült. Így az ott létesített temető sem jöhetett létre sokkal korábban.

A cintóriumot a 18. században, a 19. század első felében árok vette körül, amelyen az Ady, illetve Zárda utca felé (észak felől) egy-egy vasból készült rostélyon lehetett átjutni.

- Még az 1870-es években is szokás volt, hogy város hajdúja a nagyobb ünnepeken a cintórium utcai oldalán, a szentmise alatt „mozsarazott”: 8-10 mozsár elsütésével emelte az ünnepi hangulatot. Ezek állítólag még a török időkből származó rozsdás mozsárágyuk voltak.

A hajdúk a strázsamester vezetésével alkották a város rendőrségét.

Cser Józsefet, utolsó strázsamesterét 1868-ban nyugdíjazta a város.

Fia írta meg elsőként 1848-49 kanizsai történetét.

- 1950-ben a ferences barátok már nem miséztek, de deportálásukat nem kerülhették el.

A kiürült épületet középiskolai kollégiumként, majd városi könyvtárként hasznosították.

516. Zrínyi Miklós utca

A Zrínyi utca háztetői az Ady utcától délre 1907-ben (TGYM)

- Az 1820-as években még csak az Ady utcából induló két darabkája létezett. A déli részből alakult ki a Kis Német utca.

Ez sokáig nem vezetett a Király utcáig, oda csak egy sikátoron (Király utca 26.) lehetett átjutni.

Az utca e része északi oldalán még a második világháború idején is alig-alig volt ház: a telkek tulajdonosai csak a Király utcai oldalon építkeztek. Ugyanakkor ellenállásuk még a 20. század elején is akadályozta az utca szélesítését.

Az 1873-ban Zrínyi Miklósról nevezték el a Kis Német utcát. Számozása akkor még az Ady utcától indult. Házaiból mára egy sem maradt.

- Az északi rész kapta a Fülöp utca nevet, valószínűleg ez sem vezetett eredetileg a Széchenyi térig.

Batthyány Fülöp hercegről nevezték el. Ő volt az, aki az 1840-es évektől az utcától délre eső területeit kimérette, és lehetővé tette az oldal beépítését, illetve több utca kialakítását errefelé. A városnak e részét (a Csengery, Zrínyi, Katona József utcák, a Kossuth tér és a vasútvonal között) ekkoriban Fülöpvárosnak nevezték.

A Csengery úttól keletre az északi oldal beépítése itt is lassan haladt, mert a telektulajdonosok háza a Deák téren állt.

A jelenlegi Zrínyi utca e részét 1873-tól Iskola utcának nevezték.

- 1900-ban az akkori Zrínyi és Iskola utcákat Zrínyi út névvel összevonták.

Az Iskola utca nevének megváltoztatása előtt

517. Zrínyi utca 2. (korábbi számozás szerint)

- A hajdani földszintes ház a Babochay-ház szomszédjaként érdemben még a Király utca része volt.

Az 1860-as években Schönfeld Ignác, majd a Hoch család birtokolta, a századfordulón Hoch Fülöp itt működtette kovácsműhelyét.

Utóbb dr. Hoch Oszkár ügyvédé, a sormási hengermalom tulajdonosáé lett az épület.

•1924-ben itt kezdte, később pedig a Király utca 33. szám alatt folytatta tevékenységét Kovács József, az időszak vezető kőfaragó-mestere. Nevéhez fűződik például a Törvényház (Erzsébet tér 7.) összes kőfaragó és műköves munkája.

Kovács József

518. Zrínyi utca 18. (korábbi számozás szerint)

A ház (utolsóként a mézeskalácsos Sárkány család birtokolta) 1968-ban, bontása évében (TGYM)

•A századfordulón Vilheim János képfestő dolgozott itt, az utca déli oldalán álló házban.

519. Zrínyi utca 24. (korábbi számozás szerint)

•Itt nyílt meg az izraelita hitközség földszintes kis kórháza. Az 1920-as évekig működött. 1800-ban alapították, három szobában húsz ágygal működött. Főorvosa, igazgatója volt Horsetzky Mór is.

- 1925-ben ide költözött a város szemkórháza.

Zrínyi utca 27. (egyben Ady utca 10.)

- Lásd: Ady utca 10.

1930-ban

Zrínyi utca 29. (egyben Ady utca 7.)

•Lásd: Ady utca 7.

A Kaszinó Zrínyi utcai oldala a 20. század első éveiben

520. Zrínyi utca 30. (korábbi számozás szerint) (egyben: Zárda utca 10.)

- A Zárda és Zrínyi utcák kereszteződésében, a délnyugati saroktelken már az 1860-as térkép is jelez egy kisebb házat. Nagyjából ennek helyére, végig a Zárda utcai oldal mentén építette fel új házát Leipnik Manó.

1872

Kávéházass vállalkozása nem lehetett igazán sikeres, mert a későbbiekben semmi nem utal a helyi lapokban még létezésére sem. Ezt támasztja alá az is, hogy az ingatlan századfordulós tulajdonosa, Leipnik Jakab már kereskedőként (piaci rőfös) kereste kenyerét.

Közben a telek Zrínyi utcai oldalára (nagyobb részt nem foglalta el a sarokház) Leipnik újabb földszintes házat építtetett.

Sokáig utóbbi nem állt, mert a 20. század elején (az 1917-es térkép már feltünteti) az udvarba mélyen benyúló emeletes épület került helyére.

A két világháború között az ingatlan Kellermann Miksa, majd özvegye tulajdonában volt.

521. Zrínyi utca 31.

- A telek belső részén ma is áll Weiss Ernő üvegkereskedő 1927-ben épült raktára. A vasbetonból emelt épületben lifttel mozgatták az árut az alagsor és a második emelet között.

Az 1990-es évek elején ürítette ki a raktárt akkori használója, a PIÉRT.

522. Zrínyi utca 33.

(Kereskedelmi iskola*)

Két kép 1957-ből

1968

•Az izraelita hitközség építtette hivatalos helyiségeinek és lakóháznak 1882-ben. Geiszl Mór helyi építész tervezte, Hirschl Ede és Bachrach Gyula cége kivitelezte.

- Itt alakították ki a rabbi és a hitközség világi elnökének lakását is. 1892-99 között itt működött a középfokú kereskedelmi iskola első évfolyama, az emeleti rész keleti felén.
- 1944 és 1992 között a felsőkereskedelmi iskola, majd utóda, a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola otthona volt.
- 2000 óta főiskolai képzés folyik az épületben.
- A telken előzőleg három apró ház állt.

523. Zrínyi utca 35.

- Miután a Dél-zalai Takarékpénztár a Fő utcai oldalon felhúzatta a Bazár udvar épületét, 1882-ben folytatták a beruházást.
- A Zrínyi utcára nyíló második udvar épülete a másiknál szerényebb kivitelezésű lett.

•1883-tól itt, az első emeleten bérelte helyiségeit a Nagykánizsai Szabadelvű Kör, amely egy évvel korábban jött létre Eperjesy Sándor ügyvéd, a Dél-zalai Takarékpénztár elnöke vezetésével.

Eperjesy Sándor (TGYM) és síremléke a köztemetőben

A bérlemény 11 teremből állt, ami maga is utal a kör jelentőségére ezekben az években.

Zrínyi utca 36. (egyben Ady utca 12.)

•Lásd: Ady utca 12.

Az építkezés idején

Zrínyi utca 38. (egyben Ady utca 9.)

•Lásd: Ady utca 9.

Az első világháború idején

Zrínyi utca 39. (egyben Csengery út 8.)

•Lásd: Csengery út 8.

524. Zrínyi utca 40.a

•Itt építtette fel házát a telek keleti felén Bartos Béla fogorvos 1890-ben. Annak idején a teljes telek a 40. sorszámot viselte, az is, amelyen most a szomszédos iskola tornaterme van.

A 20. század elején még Bartos Géza fogtechnikus birtokolta.

1896

Ekkoriban kerülhetett sor a jelentős átépítésére, amely révén a ház már a telek teljes szélességét elfoglalta, hiszen az 1916-os felmérés nyomán készült térképen már látható a máig megmaradt rész is.

Aztán kereskedők követték tulajdonosként egymást. A világháború idején az idős Szukits Zsigmond, a város egyik legtekintélyesebb kereskedője, majd Blumenschein Jakab.

Zrínyi utca 41. (egyben Csengery út 7.)

- Lásd: Csengery út 7.

525. Zrínyi utca 42.

- Az utca e részének legöregebb, de erősen átalakított háza. 1860-ban már létezett.

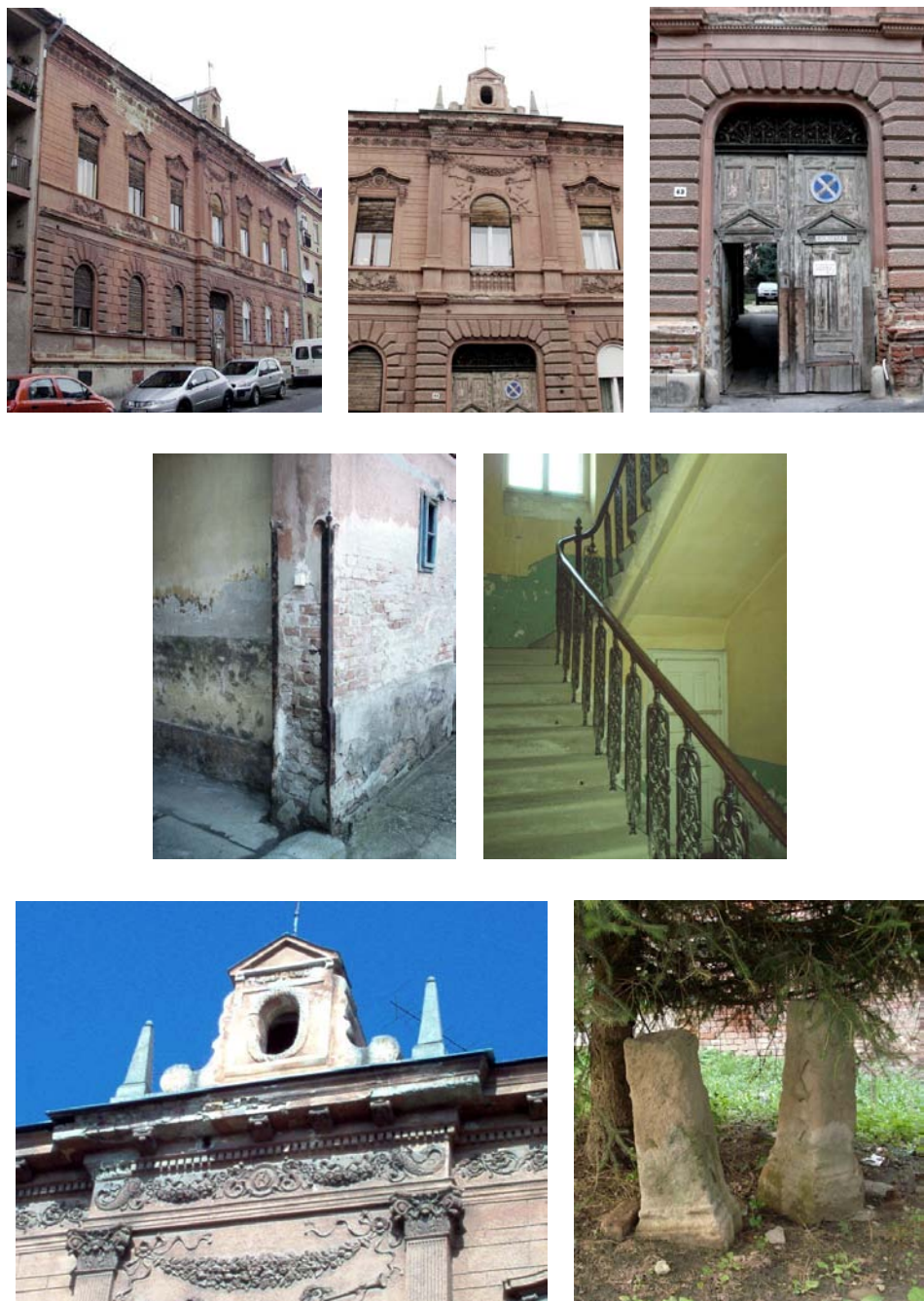

1911-ben Svastits-házként említették, özv. Svastits Károlyné birtokolta.

526. Zrínyi utca 43.

(Bettlheim-ház)

- Az építtető – Kohn Ödön – nevét ma is őrzi a KÖ monogram a homlokzat középső részén, fenn, a párkányzat alatt.
Az építés 1896-os időpontját pedig még feljebb, egy szélkakason láthatjuk. A takarékpénztár telkéből kihasított területre Sallér Lajos tervezte és építette.

A kőből faragott, eredeti párkányzati díszek ma a Csengery út 7. szám alatti ház udvarán vannak

- Kohn kalapkereskedő cégét 1841-ben alapították.
Korai halála (1899) után özvegye, Strém Johanna (Janka) 1901-ben már kénytelen volt áruba bocsátani a jelentős múltú vállalkozást és évekkel később e házát is.

- Utóbbi Bettlheim Győző tulajdonába került. Így az 1910-es években itt volt az 1809-ben alapított Bettlheim W. Samu és Fiai cég szalmatok és nádfonó gyárának irodája.

A gyár az Erdész utcában működött, és számos nyugati országba szállította üveghüvelyeit és nádfonatait.

Zrínyi utca 44. (egyben Csengery út 10.)

- Lásd: Csengery út 10.

Balra a felsőkereskedelmi iskola épületének Zrínyi utcai oldala a 20. század legelső éveiben

527. Zrínyi utca 45.

- Udvára nyugati oldalán – erősen átalakítva – még áll a Fatér Mihály által utólag, 1886-ban épített kocsiszín.

Fogat (1896)

Építtetője Grünhut Henrik volt, hiszen akkoriban a család tulajdonában lévő telek innen a Deák térig nyúlt.

Az 1966-os állapot (TGYM)

Maga a ház is akkoriban épült egy emelettel, romantikus stílusú homlokzattal. Az utóbbiból az emeletráépítés után már semmi sem látszik. Kapuja viszont máig az eredeti.

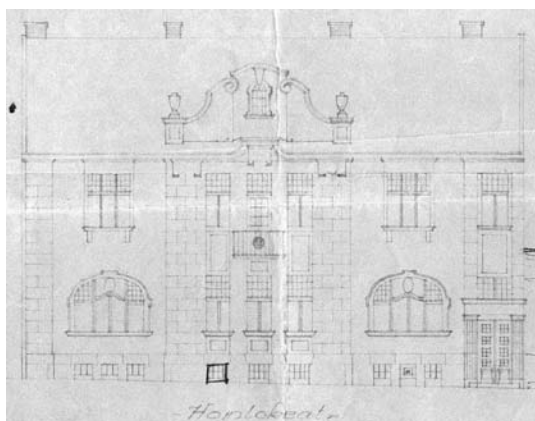

- A házban kezdte meg működését a Kanizsára áthelyezett megyei iparfelügyelőség 1911-ben.

Az 1920-as években Merkly-Belus József gyógyszerész tulajdonában volt.

Zrínyi utca 46.

- Lásd: Csengery út 9.

A homlokzat terve

528. Zrínyi utca 47.

(Eisinger-ház)

•A textíliák kereskedésével 1861 óta foglalkozó Eisinger Henrik 1885-ben építtet, Geiszl Mór tervezte háza.

A Deák térig nyúló telek másik oldalán pedig, a már ott lévő házat (Deák tér 3.) emeletesre építtette át.

Eisinger 1909-es halála előtt a Nagykánizsai Takarékpénztár Rt. pénztárnokaként volt közismert.

•Itt, az új épület emeletén működött 1885-től néhány évig (nyolc szobával és egy nagy tanteremmel) Vezekényi Horváth Lilla „leánynövelde” intézete.

•Az 1920-as évektől a Harkányfürdőt 40 évre bérlő Antal Jenő nagyvendéglős háza volt.

A harkányi fürdő hajdan (1888)

Antal Jenő 1924-ben szerződött a Benyovszky családdal a fürdő haszonbérletéről. Korábban hét évig bérelte Hévízen a fürdőt és a szállodát. Tagja lett a Magyarországi Balneológiai Egyesület vezetőségének is.

Antal Kanizsán 1918-ban megszerezte a vasúti vendéglő bérleti jogát, majd az Arany Szarvas szálló tulajdonosa lett.

- A ház keleti oldalához 1922-ben öt szobával házat építettek (a Zrínyi utca 49. alatt, de már nem létezik), a városi zeneiskola alapítását megelőzve, a Fenyves-féle zeneiskolának.

Egy évvel később kapta meg a hivatalos működési engedélyt Nagykanizsai Közművelődési Társaság államilag engedélyezett zeneiskolája névvel. Működését – a feltételek hiánya miatt – nagyon sok kritika érte. Pedig, azok itt javultak: az intézmény az előző évben a gőzfürdő (Kisfaludy utca 4.) akkor már nem használt kocsmái épületében volt elhelyezve, ahol a sok helyütt hiányos tetőn keresztül áztak, penészedtek a falak, a kölcsönbe vett zongorák.

1920-as létrejöttékor az Ady utca 1. alatti épület második emeletén kezdte tevékenységét. Létrehozója dr. Fenyves (Fleischacker) Ferenc volt.

529. Zrínyi utca 48.

- Az öreg ház 1860-ban már létezett.

- 1912-es haláláig Schmiedt Frigyes (a szabadságharc résztvevője), majd özvegye tulajdonában volt.

Batthyány Gusztáv

Akkoriban, amikor Batthyány Gusztáv (1803-1883) volt a hercegi birtok ura, Schmiedt volt a kanizsai és ludbergi uradalmi tisztartó. Sokáig elnöke volt a Nagykanizsai Társaskörnek.

- Szintén hosszú életű fia, Zsigmond (az ő nevét már jobbra Schmidtként írták) 1902-től cementáru-, majd ecetgyárosként (Magyar utca 13.) vált a városban ismertté.

Zrínyi utca 49.

- Lásd: Zrínyi utca 47.

530. Zrínyi utca 50.

- Ez a ház is állt már 1860-ban, bár homlokzata későbbi átalakítás eredménye lehet.

A századfordulón Deutsch Mór bőrkereskedő birtokolta.

Zrínyi utca 55. (egyben Széchenyi tér 1.)

- Lásd: Széchenyi tér 1.

531. Zrínyi utca 56.

(Evangélikus imaház és iskola)

- Az evangélikus gyülekezet 1845-ben alakult meg, bár a 16. században már volt lelkésze a felekezetnek Kanizsán. Az akkori gyülekezet azonban az ellenreformáció korszakában megszűnt.
- Koch Gottlieb asztalos e házát 1857-ben vásárolták meg imaháznak.

Ezt követően építették fel az udvar végén 1884-ig működő iskolájukat, amelyet a reformátusokkal együtt használtak.

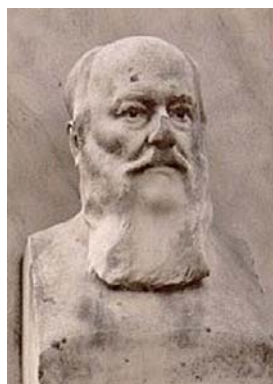

A hajdani iskola épülete

Első tanítójuk 1861-től Péterfi Sándor volt, akinek ez volt első működési helye.

Péterfi Sándor

A gyülekezet 1899-ben adta el az épületet.

•1907-ig német nyelvű istentiszteletei is voltak a gyülekezetnek.

532. Zrínyi utca 58. (képek még: Batthyány utca 2.)

(Tersánczky-ház)

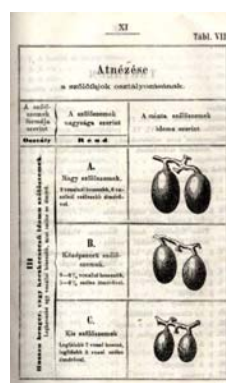
•A hajdani 5. számú fülöpvárosi, uradalmi funduson áll a ház. A területet az 1840-es évek végén vásárolta meg 1/3-1/3 arányban Koch Gottlieb, Koch Mihály és Tersánczky József.

E harmadán épült fel dr. Tersánczky (Trsztjánszky) József járási tisztiorvos klasszicista lakóháza. A 19. század közepén már állt.

•Tersánczky (1813-1888) 1844-ben Kanizsára kerülve nagy elismertséget szerzett szemorvosként.

A Szabadhegyen volt birtoka; a helyi szőlészet és borászat lelkes híveként, hirdetőjeként ismerték.

Amúgy polihisztornak számított; a helyi sajtóban a város ügyeivel kapcsolatos javaslatok sokaságával bombázta – ahogy írta: „jobb híján” – a képviselőtestületet, „mert hiszen az úristenről alig tételezhető fel, hogy újságot olvas”.

Alapállását jól jellemzi a tőle származó mondat: „Olyanról írunk, ami nincs, és azért írunk róla, hogy legyen.”.

Termékeny szakírónak is számított a maga korában. A legkülönbözőbb témákban jelentek meg könyvei, jobbára a helyi nyomdákban.

1867 végén alakult meg a Nagykanizsai Tornaegylet. Elnöküknek az eszmét lelkesen támogató Tersánczkyt választották, aki a tisztséget viszont nem vállalta. Így az eredetileg alelnöknek választott Walbach Mór lett egy hét elteltével az elnök.

- Tersánszky halála után, 1910-től a Kerületi Munkásbiztosító Pénztár, majd 1938-ig az OTI itt működtette irodáit, orvosi rendelőit.

- A fiatalon, 1886-ban elhunyt Erdősy (Biba) Eugénia ünnepelt szubrett volt. Legnagyobb sikereit a berlini Walhalla Színház, az udvari opera énekeseként érte el. Szülei – halálakor – e házban éltek, innen indult az énekesnő temetési menete.

Erdősy Eugénia (1886)

A tragédia hírére a helyi lapokban többen is verssel emlékeztek Kanizsa ünnepelt szülöttére. A legrövidebbet (talán legjobbat) itt közlöm.

Erdősy Eugénia emlékkövére:

Csillag voltál... Csillag az égboltról, ha lehullott:
Egy szaladó fényív messze utána ragyog...

Ifj. Tersánczky József

Erdősy Nándor másik leánya, Kornélia és fia, Bálint is tanítók lettek. Utóbbi a későbbiekben kereskedelemmel is foglalkozott.

Zrínyi utca 59. (egyben Széchenyi tér 3.)

- Lásd: Széchenyi tér 3.

Zrínyi utca 60. (egyben Batthyány utca 1.)

- Lásd: Batthyány utca 3. és Széchenyi tér 4.

Név- és tárgymutató

A szervezetek nevét, ha az a „Nagykanizsai” jelzővel kezdődik, jobbára a jelző nélküli elnevezésnek megfelelő helyen szerepeltetem.

A

A falurossza (színdarab) [421](#)
A híd (színdarab) [421](#)
A kötélverő háza [370](#)
ABC-s könyv [109](#)
Ábrahám Zsiga háztulajdonos [358](#)
Aczél (Acél) Pál filmrendező [279](#)
Aczél Pál ügyvéd [279](#)
Aczél-ház [279](#)
Adam Henrik építész [222](#)
Adatok Zalavármegye történetéhez (helytörténeti füzetek) [42](#)
Adler Miksa mészáros [14](#)
Adler Mór mészáros [14](#), [315](#)
adóhivatal [199](#), [315](#)
Adorján János gépészmérnök, pilóta [269](#)
adventista imaház [165](#)
aggok ápolója [7](#)
agyagbánya [64](#), [139](#), [172](#), [378](#), [380](#)
Akasztófa-dűlő [89](#), [135](#), [222](#)
aknafedél [124](#), [431](#)
Alabástrom szappan [370](#)
alagutak a Fő út és a belváros alatt [220](#)
Alaksza Ambrus költő [450](#)
Albanich család [238](#)
Albanich Flórián városbíró [70](#), [186](#), [238](#)
Albanich Jakab városbíró [238](#)
Aldobrandini Gianfrancesco herceg [397](#)
Aldobrandini herceg szobra [397](#)
Alexics Demeter cukrászdája [423](#)
Alföld fásítása [258](#)
alkapitány [51](#)
állami anyakönyvvezetés [372](#)

Állami Erdők Főosztálya [258](#)
Államvédelmi Hatóság [428](#)
állatorvosi hivatal [78](#)
állatvásártér [172](#), [289](#), [338](#), [342](#), [377](#)
Állatvédő Egyesület [108](#)
Alsó-Ausztriai Kézműves Egyesület (Nied. Oesterr. Gewerb. Verein) [152](#), [195](#),
[204](#), [205](#), [212](#)
Alsódomboru [175](#)
alsónyíresi legelő [269](#)
Alsótemplom [16](#), [359](#)
Alsó-Zalavármegye [238](#)
Alt és Böhm üzlete [419](#), [444](#)
Altai József rendező [130](#)
Általános Betegsegélyező Egylet [212](#), [222](#), [407](#), [473](#)
Általános Ifjúságképző Egyesület [215](#), [372](#)
Általános Munkásképző Egyesület [215](#), [232](#), [430](#)
Altstädter és Loewy (Löwy) cég [211](#)
aluljáró (Csengery út) [123](#), [351](#)
aluljáró (Erdész utca) [188](#)
Amerika vendéglő [137](#)
Amerikai Automobil Forgalmi Vállalat autóbusza [469](#)
amszterdami olimpia [140](#), [477](#)
Andrássy Miklós gárdián [515](#)
Andrisuv András pék [186](#)
angolpark [39](#), [60](#), [380](#), [465](#)
Angster cég [148](#)
Anna-harang [450](#)
Anna-napi búcsú [146](#)
Ansorge (Aradi) Antal pályamester [135](#)
Antal Jenő vendéglős [151](#), [528](#)
anyakönyvi hivatal [220](#), [372](#)
Apáthy Lajos postai szolga [394](#)
Ápolda utca [1](#)
Apolló Mozgóképszín [215](#)
Apponyi Albert [222](#)
Aradi (Ansorge) Antal pályamester [135](#)
Arany János [404](#)
Arany Kasza vaskereskedés [231](#)

Arany Oroszlán Szálló [196](#), [197](#), [198](#), [230](#)
Arany Szarvas Szálló [128](#), [196](#), [197](#), [212](#), [213](#), [214](#), [302](#), [528](#)
Arató (Neusiedler) Jenő bírő [148](#)
Aréna [412](#)
armeedeutsch [426](#)
Armuth Náthán kereskedő [212](#), [406](#)
Armuth-telep [212](#)
Árpád vezér szobra [291](#)
Árvai Adolf kereskedő [299](#)
árvatári ház [462](#)
Árvay Zsigmondné kereskedő [93](#)
Assisi Szent Ferenc harang [16](#)
Asztalos Béla virágkereskedése [419](#)
asztaltársaságok [218](#), [229](#), [283](#)
Athletikai Club [269](#)
átkelőhelyek az úttesten [220](#)
Attenberger iparművész [218](#), [230](#)
Auerbach és Kozmata fényképészek [214](#)
Aufricht Lipót kereskedő [501](#)
Augenfeld Fülöp orvos [212](#)
Auspitz Jakab [62](#)
Auschwitz [150](#)
Autóbusz Vállalat [469](#)
autóbuszjáratok [469](#)
Autóforgalmi Rt. [469](#)
Autóforgalmi Vállalat (Zob Elemér tulajdonában) [469](#)
autópálya [397](#)
ÁVH [428](#)
Axenti György kereskedő [153](#)
Axenti János kereskedő [153](#), [215](#)
Axenti Rozália [215](#)
Axentiek [153](#), [157](#)
Axenti-ház [153](#), [465](#)
Az olimpiai játékok története (tanulmány) [477](#)

B

Babics Antal cipész [254](#)
Babits Mihály [26](#)

Babochay család [298](#)
Babochay család címere [298](#)
Babochay György polgármester [180](#), [213](#), [222](#), [226](#), [234](#), [298](#), [372](#), [418](#)
Babochay János városbíró [7](#), [147](#), [205](#), [298](#), [440](#)
Babochay József városbíró [198](#), [234](#), [298](#)
Babochay Józsefné (Szlovák Katalin) [234](#)
Babochay-ház [234](#), [298](#), [517](#)
Babochay-telek [52](#)
babos répa [381](#)
Baboss László ügyvéd [82](#)
Bacchus szobra [115](#)
Bach-huszárok [116](#)
Bachrach és Hirschl cég [9](#), [22](#), [94](#), [120](#), [307](#), [349](#), [419](#), [522](#)
Bachrach Gyula kereskedő [9](#), [94](#), [126](#), [217](#), [230](#), [239](#), [307](#)
Bachrach Károly nemzetőr [94](#)
Bachrach Leopold nemzetőr [94](#)
Bachrach-ház [94](#)
Back Károly földbirtokos [380](#)
Bacsics és Kosák építési vállalkozók [88](#), [113](#), [347](#), [454](#)
Badacsony vendéglő [215](#), [246](#)
Bäder és Fischer cég [231](#), [273](#)
Bäder Samu kereskedő [231](#), [479](#)
Bagladi és Kluger mészárosok [361](#)
Bagola [53](#), [383](#)
Bagolasánc [381](#), [416](#)
bagolasánci fiókgyülekezet (evangélikus) [53](#)
bajcsai vízimalmok [504](#)
Bajer cukrászda [159](#), [419](#)
Bajer Vince cukrász [159](#), [419](#)
Bajer Vincéné [148](#), [419](#)
Bajer-ház [159](#)
Bajor László vendéglős [283](#)
Bakónaki-patak [450](#)
báladó Híradás [229](#)
Balassa Béla [95](#)
Balassa Gyula üzemtulajdonos [293](#)
Balassa Károly színtársulata [127](#)
balatonberényi fürdőtelep [36](#), [212](#)

Balatonkeresztúr [241](#)
Balatonmáriafürdő [241](#)
Balatonszentgyörgy [150](#)
Balázs Károly [213](#)
Balázs Mór [514](#)
Balázsi és Offenbeck cég [138](#)
Balázsi Károly nyomdatulajdonos [93](#)
Balázs György fürdős [105](#)
Balla János orvos [208](#)
Balogh Dezső egyesületi titkár [7](#)
Balogh Károly asztalos [273](#)
bálozás [157](#), [419](#)
Balret Achmed cukorkakészítő [401](#)
Balthasar Inkey de Pallin [379](#)
Bánk bán (színdarab) [421](#)
Bankegyesület Rt. [2](#), [23](#)
Banki székház [90](#)
Bankó Károly festő [148](#)
Bankpalota [238](#)
Bánom utca [418](#)
Barabás László plébános [318](#)
barakk-kórház [124](#), [145](#)
Bárány fogadó [288](#), [290](#), [429](#)
barátok kertje [124](#), [269](#)
Barbarits Lajos szerkesztő [213](#), [487](#), [491](#)
Barcs (Bartsch) György aljegyző [148](#)
Barcs [32](#)
Bardó Károly építőmester [44](#), [400](#)
Bardócz Dezső festő [91](#), [222](#)
Bariss Gyula szállodás [241](#)
bárói cím adományozása [205](#)
Barthold fényképész [230](#)
Barthos Gyula főerdőmester [26](#)
Bartos Béla fogorvos [524](#)
Bartos Géza fogtechnikus [524](#)
Bátorfi (Bobek) Lajos szerkesztő [42](#), [461](#)
Batthyány Ádám Vencel gróf, majd herceg [380](#), [504](#)
Batthyány Antónia (Zichy Károlyné) grófnő [381](#)

Batthyány birtok [22](#)
Batthyány Fülöp herceg [7](#), [65](#), [107](#), [199](#), [208](#), [227](#), [228](#), [380](#), [516](#)
Batthyány gimnázium [423](#), [424](#)
Batthyány Gusztáv herceg [529](#)
Batthyány Iván gróf [65](#)
Batthyány Lajos gróf, a város földesura [16](#), [33](#), [187](#), [225](#), [359](#)
Batthyány Lajos herceg, a város földesura [208](#)
Batthyány Lajos gróf, miniszterelnök [170](#), [381](#)
Batthyány Lajosné (Zichy Antónia) grófnő [170](#), [381](#)
Batthyány Tamás gróf [381](#)
Batthyány uradalom [22](#), [194](#), [219](#), [266](#), [450](#)
Batthyány-kastély (Ludberg) [226](#)
Batthyány-Strattmann Lajos gróf uradalma [274](#)
Batthyány-Strattmann László herceg [226](#)
Bauer Ferdinánd hadügyminiszter [70](#)
Bauer Gyula műépítész [385](#)
Bauer József üzemtulajdonos [478](#)
Bauer Márton üzemtulajdonos [478](#)
Bauer Miksa kereskedő [361](#)
Bauer-ház [361](#)
Baumhorn Lipót építész [228](#)
Bay György rendőrkapitány [137](#)
Bay-féle vendéglő [137](#), [283](#)
Bay-ház [137](#)
Bazár udvar [94](#), [98](#), [230](#), [232](#), [234](#), [239](#), [245](#), [523](#)
bazársor [92](#)
Bazsó József kocsigyártó [472](#)
Beák János vendéglős [290](#)
Bécs [128](#), [152](#), [178](#), [189](#), [205](#), [206](#), [212](#), [356](#), [370](#), [401](#), [409](#)
Becsehely [124](#)
bécsi gabonavásárok [212](#)
Bécsi utca [360](#)
Beierl Ferenc hentes [132](#)
Békás tó [397](#)
Békás-malom [450](#)
Békástói erdő [397](#)
belga király [39](#), [201](#)
belga trónörökös [39](#)

Belgrád [195](#), [206](#)
beliscsei faipari gyártelep [205](#)
Belovár-Kőrösi- Határ-Őrző nevet viselő Nemes Ezrednek Chorusa [229](#)
belső major [22](#)
Belus Anna [327](#)
Belus József polgármester [222](#), [233](#), [327](#), [462](#)
Belus Lajos gyógyszerész [327](#), [462](#)
Belus udvar [232](#), [233](#)
Belváros [238](#)
Belzat Achmed cukorkakészítő [401](#)
Bem József [178](#)
Beniczkyné Bajza Lenke író [419](#)
Benkő Ferenc borbély [350](#)
Bentzik Ferenc bérlő [475](#)
Bentzik Ferenc ügyvéd [471](#), [475](#)
Bentzik József mészáros [471](#), [475](#), [489](#)
Bentzikek [475](#)
Bentzik-ház [475](#)
Benzián (Benzion) Izrael kereskedő [204](#), [212](#)
Benzián-ház [212](#)
Benyovszky család [528](#)
Beregí Oszkár színész [419](#)
Beregszász [487](#)
berek [492](#)
Berény Árpád ékszerész [223](#)
Berény József ékszerész [223](#), [419](#)
Berény-féle ékszerész cég [223](#)
Berényi Béla építési vállalkozó [349](#)
Béres Sándor adatközlő [117](#), [502](#)
Berg Károly építész [2](#), [149](#), [487](#)
Berge György Kristóf várparancsnok [16](#), [198](#)
Berge-ház [198](#)
Berger (Bolgár) Sándor [372](#)
Berger Adolf kereskedő [293](#)
Berger Bernát háztulajdonos [315](#)
Berger Géza orvos [423](#)
Berger Pál fakereskedése [103](#)
Berkes József építész [12](#)

Berki vendégfogadó [375](#)
bérkocsik [147](#)
Berlász Jenő szerkesztő [476](#)
Berlin [230](#)
Bernandics (Bernándis) János szabó [260](#)
Bernhard Gáspár városbíró [7](#)
Bertha Bulcsú író [336](#)
Beszédes Ottó képzőművész [421](#)
betelepülés Kiskanizsára [332](#)
Bettlheim B. és Fia cég [106](#)
Bettlheim Baruch kereskedő [106](#)
Bettlheim Ede gyáros [106](#), [190](#)
Bettlheim és Guth cég [194](#)
Bettlheim Győző (Szigfrid) gyáros [23](#), [190](#), [526](#)
Bettlheim József kereskedő [501](#)
Bettlheim Márkus [10](#)
Bettlheim Rezső kereskedő [194](#)
Bettlheim S. W. és Fiai cég [106](#), [526](#)
Bettlheim W. Samu kereskedő [106](#), [371](#), [501](#)
Bettlheim-ház [526](#)
bevásárlók (Krobotenfahrer) [152](#)
Biba (Erdősy) Bálint tanító [109](#)
Biba (Erdősy) Eugénia szubrett [109](#), [356](#), [532](#)
Biba (Erdősy) Kornélia tanító [109](#)
Biba Zseni (Erdősy Eugénia) [356](#)
bicskagyár [478](#)
Bicskei Karle István szobrász [487](#)
Bicskei Karle János festő [487](#)
Billisics József gyáros [489](#)
Billisics-féle téglagyár [489](#), [490](#)
Billot Ferdinánd gróf [380](#)
Billot márki főudvarmester [380](#)
Billot Nándor (Ferdinánd?) gróf [380](#)
Bimbilla, vagy: A diákköltészet alkonya (életkép) [187](#)
Birkheim Alajos [342](#)
birkózás [235](#)
Bischitzky Miksa zenetanár [429](#)
Bischitzky Miksáné kereskedő [429](#)

Bisztricsányi János borbély [78](#)
biztosító hajtű [341](#)
Biztosítópalota [236](#)
Blaha Lujza színész [197](#), [412](#)
Blankenberg Géza [118](#)
Blankenberg Imre kereskedő [118](#), [161](#), [204](#)
Blankenberg Vilmos kereskedő [118](#)
Blau Béla gyáros [206](#)
Blau család [195](#)
Blau Henrik fényképész [303](#)
Blau Jakab kereskedő [326](#)
Blau Károly [108](#), [110](#)
Blau Lajos gyáros [132](#), [206](#)
Blau Lázár [295](#)
Blau M. és Fiai cég [367](#)
Blau M. Fiai cég [206](#)
Blau Mór kereskedő [222](#)
Blau Mózes és Fia cég [206](#)
Blau Mózes kereskedő [195](#), [206](#)
Blau Nándor gyáros [206](#)
Blau Pál gyáros [110](#), [132](#), [195](#), [206](#), [326](#)
Blau Pál prérháza [195](#), [450](#)
Blau Simon orvos [208](#), [419](#)
Blau-ház [110](#), [160](#), [195](#), [215](#)
Blau-telek [52](#), [89](#), [132](#), [468](#)
Blumenschein Jakab kereskedő [144](#), [524](#)
Blumenschein József kereskedő [144](#), [428](#)
Blumenschein Mór kereskedő [144](#)
Blumenschein-palota [428](#)
Blumenschein Vilmos kereskedő [428](#)
Blumenschein Vilmosné (Kohn Hedvig) zongoraművész [428](#)
Bocska [240](#)
Bocskai utca [461](#)
Boda Karolin (Szekeres Józsefné) elnök [61](#)
bodega (falatozó) [161](#)
Bogenrieder Frigyes gyógyszerész [235](#)
Bogenrieder József vendéglős [229](#), [235](#)
Bogenrieder-palota [235](#)

Bognár József rendőrkapitány [50](#)
Bognár (Spitzer) Zsigmond gyáros [513](#)
Boha László kovács [361](#)
Boheim Theofilus szobrász [193](#)
Bója (Boja) Gergely tanító [68](#), [222](#)
Bojtor József kocsigyáros [12](#), [22](#), [323](#)
Boldogságos Szűz Mária-kápolna [487](#)
Bolf György kiskanizsai városbíró [488](#)
Bolgár (Berger) Sándor [372](#)
Bolhás (mozi) [406](#)
Bolyai János Általános Iskola [203](#)
Bonyhád [501](#)
bordélyház és témaköre [59](#), [78](#), [79](#), [105](#), [399](#), [406](#)
borkereskedelem [23](#), [63](#), [75](#), [88](#), [115](#), [129](#), [295](#), [299](#), [366](#)
Boronkai Károly tanító [311](#)
Boronkai Károlyné (Büchler Ida) [311](#)
Boronkai-ház [300](#), [311](#)
Boros János cigányprímás [197](#), [520](#)
borszállítás [23](#)
boszniai háború [426](#)
boszorkányperek [222](#)
Botfa [514](#)
Botfi (Stockhoffer) Károly erdőmester [349](#)
Botfy (Botfi) Lajos polgármester [349](#)
botlókő [150](#)
Bozsinovics János cukrász [363](#)
Böcsföldi János építő [437](#)
Böhm Anna női intézete [107](#)
Böhm Emil gyáros [419](#), [444](#)
Böhm Jenő fürdős [105](#)
Böhm József fürdős [105](#)
Bördolmányos Antal háztulajdonos [488](#)
Bördolmányos György háztulajdonos [488](#)
börtön (járási) [262](#)
börtön [199](#), [200](#)
börtönügyi múzeum [146](#)
Bösze Kálmán erdőmérnök [507](#)
Brandl Mór és Izidor kereskedők [23](#)

Brausewetter Victor terrakotta szobra [115](#), [299](#)
Brebrovics János kovácsmester [9](#)
Breier-ház [240](#)
Breiner és Grünfeld cég [57](#)
Breuer Izidor bérlő [95](#)
Bricht Jenő építőmester [408](#)
Bright Richard utazó [381](#)
Brónyai Lajos mozis [213](#)
Bruncsics József kereskedő [438](#)
Brunner Erzsébet festő [51](#)
Brunner József (ifjabb) nemzetőr százados [358](#)
Brunner József ács [358](#)
Brunner József kávéházas [195](#), [215](#), [358](#)
Brunner Mátyás ács [358](#)
Brück Márkus szállító [300](#)
brücksali börtön [200](#)
Bucholz Viktor [57](#)
búcsújárók [250](#)
Buda felé vezető út [351](#)
Budapesti Villamos Városi Vasút Részvénytársaság [514](#)
Budhista és Confucista Legényegylet [419](#)
bújóhíd [188](#)
Bún Samu tanár [111](#)
Burgenland [152](#)
Burján Lajos őrnagy [420](#)
Buzássy László tornász [269](#)
Büchler Edit fényképész [309](#)
Büchler Ida (Boronkai Károlyné) [311](#)
Büchler Mór kereskedő, karnagy [160](#), [309](#)
Büchler-ház [311](#)
Bürde Emil [370](#)
Bürger Verein [419](#)

C

Camera (folyóirat) [130](#)
Canisa Schlaraffia [213](#)
Casino [7](#), [246](#)
céhláda [475](#)

céhmester [471](#), [475](#)
céllovölde [160](#), [380](#)
cemeteryum [515](#)
Centrál (Központ) Kávéház [230](#), [351](#), [513](#)
Centrál (Központ) Szálló [218](#), [230](#), [469](#)
chemal [70](#)
Chevra Kadisa [33](#)
Chinorány Antal [223](#)
Chinorány Boldizsár postamester [48](#), [151](#), [218](#), [223](#)
Chinorány család [218](#), [221](#), [223](#)
Chinorány Géza postamester [312](#)
Chinorány István postamester [218](#)
Chinorány Lipót postamester [218](#)
Cigány (Petőfi) utca [298](#), [388](#), [395](#), [403](#)
cigányzenészek [197](#), [201](#)
Ciglenice [64](#)
cikória [138](#)
címer (Nagykanizsa) [222](#)
cinterem [16](#), [17](#), [515](#)
cintórium (cinktórium) [515](#)
Cipész és Csizmadia Munkások Szakegylete [401](#)
cipőgyár [21](#)
cipőkrém [372](#)
Clement Lipót bérlő [39](#), [152](#)
Clement Lipótné (Godina Vilma) elnök [39](#), [61](#), [152](#)
Clement Simon diplomata [229](#)
Crivelli Carlo festő [359](#)
cukorkakészítő (gyár is) [13](#), [118](#), [131](#), [292](#), [363](#), [367](#)
cukrászda [92](#), [149](#), [158](#), [159](#), [352](#), [423](#)
Czenek Márton kalapos [160](#)
Czenek-ház [160](#), [419](#)
Cziczelle utca [398](#)
Czirbusz Géza egyetemi tanár [187](#)
Czobor Zoltán [95](#)
Czupi Gyula a helyi gólyalábasok vezetője [320](#)

Cs

Cs. és Kir. [5.](#) számú loávató-bizottság [480](#)

Cs. k. szab. oszt. hitel intézet magyar s   zlete [133](#)
Csáktornya [117](#), [199](#), [235](#), [422](#)
csáktornyai laktanya [239](#)
Csány László [78](#)
csapi uradalom [175](#), [322](#)
császár és királyi udvari szállító [206](#)
Császári   s Királyi Fleischacker-féle Katonai Rumgy  r [159](#)
Császári   s Királyi Szabadalmaztatott Déli Vaspálya Társaság [135](#)
csatornázás [124](#), [289](#), [484](#)
csavarmenetes légcsavar [269](#)
Cseh Joakim tanár [336](#)
Csehország [152](#), [161](#)
csel  db  lok [419](#)
cselédlakások [22](#)
csel  dotthon [262](#)
Csemits Károly csizmadia [354](#)
csend  riskola [116](#)
csendőrség [116](#), [381](#), [433](#)
csendőrség laktanyája [116](#), [262](#), [433](#)
csendőrség sz  rnyparancsnoks  ga [116](#)
Csengery Antal mellszobra [89](#), [291](#)
Csengery Antal országgyűlési képviselő [89](#), [203](#), [213](#)
Cser József strázsamester [222](#), [474](#), [515](#)
Cser József sz  cs [474](#)
Cser József tanító [474](#), [515](#)
Cserf   [7](#), [146](#)
cserfői   t [397](#)
Csertán Sándor kormánybiztos [186](#)
Csigah  zi Antal erdőmester [434](#)
Csillag Jenő gyáros [322](#), [375](#), [412](#)
Csillag Zsani malomtulajdonos [375](#)
Csima Jánosné (Hayden Mária) háztulajdonos [432](#)
csíráztató [143](#)
Cs  k Ilona (Dobrovics Dömötörné) [173](#)
Csokonai V  t  z Mihály [222](#)
Csónakázótó [267](#), [380](#)
Csontos-r  t [289](#)
csonttelep [192](#), [280](#)

Csoportházak [204](#), [219](#), [220](#), [222](#), [410](#)
Csordás utca [251](#)
Csóti Márkus tanár [419](#)
csőposta [10](#), [465](#)
csúcsos túró [332](#)
Csuka Illés molnár [450](#)
Csurgó [222](#)
Csutorás utca [49](#)
Csúzy-kastély [124](#)

D

daktiloszkópiai hivatal [222](#)
dalárda [107](#), [160](#)
Dalmay Artúrné színtársulata [127](#)
dalosünnep [143](#)
Damensalon [213](#), [215](#)
Danitskó (Zemplén) János távírdai tiszt [463](#)
Dank építőmester [228](#)
Danneberg és Weisz cég [210](#)
Danneberg Jakab kereskedő [13](#)
Danneberg Mihály kereskedő [13](#), [15](#), [97](#)
Danneberg-ház [13](#)
Danneberg-telek [11](#), [13](#)
Darás József uradalmi ügyész, ügyvéd [7](#)
Darvas építészmérnök [413](#)
Davidovics gazda [146](#)
Dávidovics György elnök [249](#)
Deák Ferenc [106](#), [108](#), [187](#), [197](#), [203](#), [222](#), [426](#), [445](#)
Deák Gábor [445](#)
Deák Péter főkapitány [214](#), [222](#), [445](#)
Deák Péterné (Knortzer Paula) [214](#), [230](#)
Deák-dombormű [426](#)
Décsey Ede fényképész [230](#)
Dél Tirol [124](#)
Déli Vasút [32](#), [123](#), [135](#), [150](#), [188](#), [205](#)
Déli Vasút emeletes vagonjai [32](#)
Déli Vasút emlékköve [33](#)

Déli Vasút fogadócsarnoka [32](#)
Déli Vasút forgalmi laktanyája [32](#)
Déli Vasút fűtőházai [135](#), [222](#)
Déli Vasút közúti áruátrakói [32](#)
Déli Vasút lakóházai [30](#), [140](#)
Déli Vasút mozdonyvezetői laktanyája [135](#)
Déli Vasút osztálymérnöksége [30](#)
Déli Vasút sínjei [32](#)
Déli Vasút téglagyára [139](#), [405](#)
Déli Vasút tekepályája [31](#)
Déli Vasút tisztviselői klubháza [31](#)
Déli Vasút vízháza [32](#)
Dél-zalai Állami Erdőgazdaság [382](#)
Délzalai Nyomda és Lapkiadó Vállalat [382](#)
Dél-zalai Takarékpénztár Rt. [2](#), [155](#), [230](#), [284](#), [436](#), [475](#), [523](#)
Dél-zalai Takarékpénztár székháza [230](#), [291](#)
Dencsár János adószedő [222](#)
Dencsár-árok [222](#), [288](#), [290](#), [299](#), [504](#)
Dene Béla városi kertész [485](#)
Dénes (Deutsch) Lajos földbirtokos [240](#)
Dénes (Deutsch) Sándor kereskedő [240](#)
Dénes Gyula helytörténész [227](#), [475](#)
deresre feszítés [226](#)
dervis generális [515](#)
Deutsch (Dénes) Lajos földbirtokos [240](#)
Deutsch (Dénes) Sándor kereskedő [240](#)
Deutsch Albertné mészáros [361](#)
Deutsch Ignác mészáros [361](#)
Deutsch József háztulajdonos [401](#)
Deutsch Mór kereskedő [530](#)
Deutsch Terézia háztulajdonos [401](#)
dévai törvényszéki palota [239](#)
Devecseri Ferenc rendőr [399](#)
di Basio Anton kereskedő [204](#)
direktóriumi szükségpénzek [238](#)
dispensaire [256](#), [318](#)
díszpolgárok [222](#)
Dobó Márton autóbusz vállalata [469](#)

Dobrin Benő kereskedő [15](#), [92](#), [152](#)
Dobrin Irén (Grünhut Alfrédné) [152](#)
Dobrin Jakab kereskedő [15](#)
Dobrin József és Társa cég [15](#)
Dobrin József kereskedő [15](#)
Dobrin Józsa kereskedő [15](#)
Dobrin-ház [15](#)
Dobrovics Anna [173](#)
Dobrovics Anna szépfestőnő [157](#)
Dobrovics Dömötör kereskedő [232](#)
Dobrovics Dömötörné (Csók Ilona) [173](#)
Dobrovics Dömötörné (Popovics Mária) [173](#)
Dobrovics Heléna [173](#)
Dobrovics Ignác kereskedő [232](#)
Dobrovics Ilonka [173](#)
Dobrovics Mihály kereskedő [232](#)
Dobrovics Mihályné (Mauritzi Elena) [173](#), [232](#)
Dobrovics Péter kereskedő [232](#)
Dobrovits Milán képviselő [232](#), [419](#)
Dobrovics-ház [230](#), [232](#)
Dobrovits-ház [232](#)
Dóczy Lajos költő [205](#)
dohánykezelőség [202](#)
Dohányraktár [201](#), [202](#)
Dohnányi Ernő [7](#)
Dolmányos László kiskánizsai városbíró [488](#)
Dolmányos Vendel háztulajdonos [488](#)
dombi korcsma [203](#)
donga- és hordógyár [134](#), [137](#), [205](#)
Dőri József ügyvéd [366](#), [423](#)
Dr. K. H. G. [157](#)
Drávavölgyi Villamossági Rt. [126](#), [501](#)
Dreher-féle sörraktár [17](#), [211](#)
Dreher-Haggenmacher Rt. [143](#)
drogéria [60](#)
dróthuzalmunkások [199](#)
Dukász Dávid kereskedő [376](#), [403](#), [432](#)
Dukász Dávid korcsmája [403](#)

Dukász Ferenc mérnök [376](#)
Dukász Lajos kereskedő [432](#)
Dukász Sándor [431](#)
Duna-Dráva-Adria Vasúttársaság [32](#), [150](#)
Dunántúli Dalosszövetség [143](#), [335](#)
Dunántúli Élelmiszer- és Áruforgalmi Rt. [92](#), [97](#), [494](#)
Dunántúli Kőolajipari Gépgyár [326](#), [502](#)
Dunántúli Mezőgazdák Szeszfinomító Rt. [206](#), [499](#)
Dunántúli Parcellázó és Finanszírozó Bank Rt. [422](#)

E

Ebenspanger (Elek) Ernő földbirtokos [216](#)
Ebenspanger (Elek) Géza földbirtokos [216](#)
Ebenspanger (Elek) Lipót kereskedő [216](#)
Ebenspanger (Elek) Pál földbirtokos [216](#)
Ebenspanger és Fia cég [216](#)
Ebenspanger Fiai cég [216](#)
Ebenspanger Leó kereskedő [216](#)
Ebenspanger Manó kereskedő [216](#)
Ebenspanger-ház [128](#), [216](#)
Éber Anna festő [16](#)
Éber Sándor festő [16](#), [155](#), [487](#)
Eberhard Henrik harangöntő [148](#)
Ecclesia Harangművek [349](#)
ecetüzemek [293](#), [301](#), [306](#), [529](#)
Éden borház [450](#)
Edison mozgó [213](#)
egérfogóval kombinált csizmahúzó [291](#)
egri laktanya [239](#)
Egyesületi Leánygimnázium [424](#)
Egylet utca [351](#)
Egylet-kert [419](#), [421](#)
Ehmann építész [228](#)
Eicher Árpád üzemtulajdonos [478](#)
Eisinger Henrik kereskedő [151](#), [528](#)
Eisinger-ház [528](#)
Eiter István faszobrász [407](#)
éjjeli kávéházak [399](#)

éjjeliőrök [205](#)
Ejjuri János kőműves [328](#)
Eke-céh [16](#)
Elek család címere [216](#)
Elek (Ebenspanger) Ernő földbirtokos [216](#)
Elek (Ebenspanger) Géza földbirtokos [216](#)
Elek (Ebenspanger) Lipót kereskedő [216](#)
Elek (Ebenspanger) Pál földbirtokos [216](#)
Elek-major [216](#)
Élelemtár [12](#)
Élelmezési Ipari Munkások Szakegylete [401](#)
elemi iskola (Horvátszentmiklós) [169](#)
elemi iskola (Korpavár) [141](#)
elemi iskola (Palin) [40](#)
Elemi iskola [413](#)
elemi iskola [9](#), [43](#), [187](#), [262](#), [333](#), [385](#), [391](#), [413](#), [414](#), [474](#), [475](#), [481](#), [488](#), [501](#), [506](#)
élesztőgyár [291](#)
Elit mozgó [382](#)
Elite-bál [419](#)
elmebajosok háza [374](#)
első autóra szerelt tűzoltófecskendő [350](#)
első benzinkutak [217](#), [323](#)
első elemi iskolai tornacsarnok [413](#)
első élősakk bemutató [419](#)
első fényreklám [322](#)
első fürdőszoba [195](#)
első hirdetőoszlopok [220](#)
első igazolványos rikkancs [220](#)
első iskola az iparostanoncoknak [225](#)
Első Kiházasítási Egylet [226](#), [372](#)
első labdarúgó mérkőzések [269](#)
első lakóház a városban [198](#)
Első Leánykiházasító Egylet [226](#)
Első Magyar Általános Biztosító Társaság székháza [236](#)
Első Magyar Asztaltársaság [283](#)
első magyarországi repülőgépes felszállás [269](#)
első mentőautó [350](#)
első mozi [215](#)

Első Nagykanizsai „Concordia” Sütő és Sajtolt Élesztő Gyár [291](#)
Első Nagykanizsai Fehérnemű Mosó és Vasaló Intézet [255](#)
Első Nagykanizsai Fekal-Compos Műtrágyagyár [246](#)
Első Nagykanizsai Gépgyár, Kazánkovács, Vas- és Ércöntöde [126](#)
Első Nagy-kanizsai Kereskedő Ifjúsági Művelődési Egylet [17](#), [107](#)
Első Nagy-Kanizsai Temetkezési Vállalat (Hild S.) [151](#)
első nagykanizsai temetkezési vállalat [151](#)
első női fényképész [230](#)
első nyilvános telefonfülkék [231](#)
első orvosi végzettséget szerző hölgy [242](#)
első öntözőkocsi [1](#)
első polgári házasság [372](#)
első postamester [218](#)
első rajztanár a főgimnáziumban [291](#)
első repülőgépek [269](#)
első röntgenkészülék [208](#)
első sakkverseny (városi) [246](#)
első seprőautó [229](#)
első seprőgép [229](#)
első sírkő a köztemetőben [491](#)
első személygépkocsi [95](#)
első téglából emelt épület [199](#)
első téglával burkolt utcák [1](#), [288](#)
első temetés a köztemetőben [491](#)
Első Temetkezési Biztosító Egylet [241](#)
Első Temetkezési Egyesület [151](#)
első temető [515](#)
Első Tudakozó és Közvetítő Intézet [149](#)
első utcanév táblák [312](#)
első városi kertész [222](#)
első városismertető film Kanizsáról [406](#)
első vízvezeték [124](#)
Első Zalai Ügyvédegylet [67](#), [390](#)
első zenekar [187](#)
Endrey Sándor festő [222](#)
Engel Adolf szappanfőző [315](#)
Engel Sándor orvos [419](#)
Engländer Lajos kereskedő [154](#)

Enying [501](#)
Eperjesy Sándor ügyvéd [523](#)
építési szokások hajdanán [84](#)
Építőiparosok Szövetsége [117](#)
Eppinger és Strém cég [377](#)
Erdélyi és Társai cég [426](#)
Erdélyi Hírmondó [7](#)
Erdélyi Magyar Közművelődési Egylet [114](#)
Erdélyi Mihály építési vállalkozó [426](#)
erdélyi vajda [404](#)
erdészeti hivatal (városi) [349](#)
erdőhivatal (hercegi) [226](#)
Erdős Alice színész [197](#)
Erdősy (Biba) Bálint tanító [109](#), [532](#)
Erdősy (Biba) Eugénia szubrett [109](#), [356](#), [532](#)
Erdősy (Biba) Kornélia tanító [109](#), [532](#)
Erdősy Nándor [532](#)
Erdősy-ház [109](#)
ereklye a látóhegyi kápolnában [359](#)
Erzsébet kávéház [215](#)
Erzsébet királyné [222](#)
Erzsébet királyné tér [193](#)
Erzsébetváros [238](#)
Eszék [175](#)
Eszteregnye [252](#)
eszteregnyei templom [437](#)
Ettel Karl [32](#)
Európa-ház [95](#)
evangélikus gyülekezet [69](#), [531](#)
evangélikus Gyülekezeti Otthon [120](#)
evangélikus imaház [69](#), [531](#)
Evangélikus imaház és iskola [531](#)
evangélikus iskola [69](#), [531](#)
evangélikus lelkészlakás [120](#)
evangélikus nőegylet [120](#)
Evangélikus templom [120](#)

F

Fabick Tivadar városi kertész [346](#), [421](#)
Fahn Adolf fényképész [303](#)
Faics György tanító [9](#)
faiskola [39](#)
Fakospusztá [205](#)
falatozó (bodega) [161](#)
Falk Richárd mérnök [502](#)
Faludi Károly színész, repülőgép-építő [269](#)
fapiac [172](#)
Farkas Erzsébet festő [51](#)
Farkas és Kármán cég [248](#)
Farkas és Krausz nyomdája [2](#), [382](#)
Farkas Ferenc [45](#)
Farkas Ferenc zeneszerző [510](#)
Farkas Ferenc rendőrkapitány [51](#)
farsangi mulatságok [232](#), [419](#)
Fasching Károly mérnök [126](#)
Fasciatti Bertalan cukrászdája [158](#), [352](#), [423](#)
Fasciatti Bertalanné háztulajdonos [352](#)
fatelep [217](#), [376](#), [377](#), [433](#), [468](#), [498](#), [514](#)
fatelítő üzem [134](#)
Fatér Mihály építőmester [10](#), [16](#), [181](#), [278](#), [349](#), [489](#), [527](#)
Fedák Sári színész [412](#)
Fehér (Weisz) Vilmos ecet-gyáros [306](#)
Fehér és Krausz ecetgyártó üzeme [306](#)
Feiner Dániel vendéglős [429](#)
Fekete (Schwarz) Hirschler kereskedő [208](#), [210](#)
Fekete László festő [253](#), [386](#)
Fekete Sas fogadó [108](#), [179](#), [220](#), [291](#), [419](#), [430](#)
Fekete Sas patika [108](#), [161](#), [219](#), [227](#), [234](#), [313](#)
Feledi és Kondor vállalkozók [135](#)
Feleki (Fürst) Lajos állatorvos [361](#), [380](#)
Feller Henrik háztulajdonos [301](#)
Felső templom tér [147](#)
felsőkereskedelmi iskola [96](#), [108](#), [111](#), [175](#), [269](#), [522](#)
felsősánci major [269](#)
Felsőtemplom [148](#), [151](#), [193](#), [220](#), [427](#), [461](#), [515](#)
Felsőváros [238](#)

Felső-Zalavármegye [238](#)
Feltl Márton harangöntő [16](#), [148](#)
feltöltések (talajszint emelése) [1](#), [193](#), [198](#), [199](#), [288](#), [298](#), [338](#), [344](#), [392](#), [468](#)
Fém- és Játékárugyár [513](#)
Fémárugyár [478](#)
fémfényű járólap [289](#)
fémipari szakiskola [424](#)
fémkupak üzem [206](#)
fényképészek Kanizsán (a tevékenységüket 1914 után kezdők közül) [11](#), [206](#), [230](#), [473](#)
fényképészek Kanizsán (tevékenységüket 1914-ig megkezdők) [3](#), [6](#), [149](#), [156](#), [214](#), [230](#), [232](#), [303](#)
Fenyves-féle zeneiskola [2](#), [528](#)
Fenyves (Fleischacker) Ferenc dr. [528](#)
Ferenc császár [258](#)
Ferenc József [201](#), [222](#), [239](#)
Ferenc József rend lovagkeresztje [111](#)
ferences barátok deportálása [515](#)
Ferences kolostor [60](#), [515](#)
ferences rezidencia [515](#)
ferencesek [16](#), [124](#), [201](#), [511](#)
ferencesek gazdasága [515](#)
ferencesek patikája [515](#)
ferencesek teológiai főiskolája [515](#)
fertőtlenítő [191](#), [417](#)
Fesselhoffer István kereskedő [419](#)
Fesselhoffer József (ifjabb) kereskedő [222](#), [419](#)
Fesselhoffer József kereskedő [212](#), [222](#)
Fesselhoffer Józsefné (Gobra Betti) elnök [222](#)
Festetics György gróf [450](#)
Festetics Kristóf gróf [170](#), [359](#)
Festetics uradalom [381](#)
fiákerek [147](#), [351](#)
Fialovits Béla mérnök [121](#)
Fialovits Lajos bútorgyártó [121](#), [466](#)
Fialovits Lajos bútorüzeme [121](#), [466](#)
Fiatalági Társaskör [215](#)
Ficzko János főpincér [419](#)

Fiedler Gyula fényképész [6](#), [230](#)
Fielgrader harangöntő [215](#)
filmtechnikai vállalat [230](#)
Fischel Ede kereskedő [93](#)
Fischel Fülöp [4](#), [113](#), [150](#), [246](#), [454](#)
Fischel Fülöpné (Markbreiter Friderika) háztulajdonos [113](#), [246](#)
Fischel Lajos kereskedő [3](#), [93](#), [113](#)
Fischelék nyomdája [3](#), [4](#), [82](#), [111](#), [113](#), [230](#), [286](#), [300](#), [440](#), [454](#), [532](#)
Fischel-ház [13](#), [113](#)
Fischer Benő pék [301](#)
Fischer építész [95](#)
Fischer és Bäder cég [231](#), [273](#)
Fischer és Leitner cég [293](#)
Fischer Ferenc festő [225](#)
Fischer Ferenc kereskedő [293](#)
Fischl János fűtő [446](#)
Fitos Gyula fényképész [3](#)
Fiume [150](#), [189](#), [308](#), [328](#), [463](#)
Fiume kávéház [215](#)
Flandria grófja [39](#)
Fleischacker (Fenyves) Ferenc dr. [528](#)
Fleischacker Gyula kereskedő [305](#)
Fleischacker József Fiai cég [159](#)
Fleischacker József kereskedő [159](#)
Fleischacker Wilhelm Kiszt iparos [159](#)
Fleischacker-ház [159](#)
Fleitscher Béla és Illés József fonott-bútor készítő és kosárfonó cége [435](#)
Flora szobor [124](#), [155](#)
Flumbort kiskanizsai gazda [504](#)
Focht Ferenc orgonaépítő [228](#)
Fodor Aladár orvos [419](#)
Fodor József fényképész [230](#)
fogadott ünnepek [275](#), [448](#)
fogház [199](#), [200](#), [201](#), [316](#)
Folyammérnöki Hivatal [175](#)
fonográf [150](#)
Fonyó (Friedlaender) Salamon kereskedő [513](#)
Fonyó Mihály gyáros [93](#), [513](#)

fordítókorong [135](#)
forgalmi adóhivatal [319](#)
forgó (váltakozó) áramra áttérés [501](#)
Forster Sámuel serfőző [69](#)
Fő tér [193](#), [200](#), [351](#)
Fő út (Kiskanizsa) [55](#)
Fő utca [220](#)
főgimnázium [187](#)
főiskolai képzés [522](#)
főkapitány (rendőr) [51](#), [326](#)
földalatti vasút [514](#)
földgáz üzemi felhasználása [139](#), [143](#)
Földgázüzem Vállalat [514](#)
Förhenc [397](#)
Förhenci kápolna [39](#), [386](#)
főszolgabírói hivatal [71](#), [241](#)
főszolgabírósági lak [198](#)
főtávírdai központ [2](#)
fővadászlak [22](#)
fővámhivatali kirendeltség [189](#)
Franck Henrik és Fiai cég [138](#)
Frank János vendéglős [229](#)
Frank Jenő gyáros [444](#)
Frank József mérlegkészítő [174](#)
Frank Lajos mérlegkészítő [174](#)
frank pékmester [146](#)
Frank Vilmos kereskedő [245](#)
Frantsits János [491](#)
Frantz Antal patikus [161](#)
Franz cég [79](#), [95](#), [504](#)
Franz József gyáros [501](#)
Franz Károly gyáros [95](#), [419](#)
Franz Lajos (ifjabb) gyáros [95](#), [180](#), [419](#)
Franz Lajos és Fiai cég [443](#), [501](#)
Franz Lajos gyáros [95](#), [501](#)
Franz Rudolf (Rezső) gyáros [95](#), [419](#)
Friedlaender (Fonyó) Salamon kereskedő [513](#)
Friedrich Lóránt építész [506](#)

Frigyes főherceg (közös) laktanya [426](#), [428](#), [485](#)
frigyláda [228](#)
Fröbel Friedrich [13](#), [460](#)
Fuchs Ernő mérnök [499](#)
Fuchs és Gross cég [413](#)
Fuchs Samu építési vállalkozó [499](#)
fuvarosok állomáshelye [193](#)
fúvósbandák [79](#), [201](#), [220](#), [254](#)
Fülöp Eugén herceg [39](#)
Fülöp György ügyvéd [124](#), [249](#)
Fülöp utca [65](#), [516](#)
Fülöpváros [65](#), [516](#)
Fürdő Nagyszálló [212](#)
Fürdő Részvénytársulat [322](#)
Fürdő utca [320](#), [351](#)
Fürdőegyesület [125](#)
fürdőház [195](#)
fürdők (épületben) [78](#), [105](#), [322](#)
fürdők (szabadtéri) [64](#), [125](#), [322](#), [378](#), [450](#), [494](#), [504](#)
fürdőszoba (első) [195](#)
Füredi Béla színházigazgató [412](#)
fűrészüzem [39](#), [217](#)
Füret (dűlő) [380](#)
Fürst (Feleki) Lajos állatorvos [361](#), [380](#)
Fürst Laura [372](#)
Fürst Simon kocsmáros [264](#)
Fürst téglaszín (dűlő) [380](#)
fűtőház (egyenes) [135](#)
fűtőház (kör) [135](#)
fűtőház [36](#), [222](#)
fűtőházi múzeum [135](#)
fűzfapoéta [220](#)

G

Gaál Antal mérnök [502](#)
gabonapiac [461](#)
Gabonapiacz [193](#)
Gábor angyal [441](#)

Gábor Áron laktanya [248](#), [508](#)
Gábor laktanya [70](#)
Gábor utca [65](#)
galéria [209](#)
Galilei Kör [239](#)
Gärtner Vilmos pék [232](#), [301](#)
Gáspár Ferenc szőlőtermelő [284](#)
Gáspár Örzse (Simán Ferencné) háztulajdonos [284](#)
Gáti tó [397](#)
Gazdák Biztosító Szövetkezete [151](#)
gazdakör (városi és járási) [432](#)
Geber György kalmár [236](#)
Geiszl Mór építész [22](#), [44](#), [94](#), [147](#), [151](#), [187](#), [230](#), [239](#), [322](#), [419](#), [454](#), [522](#), [528](#)
Geiszl Viktor építőmester [16](#), [27](#), [412](#), [443](#), [449](#), [486](#), [489](#)
Gelse [205](#)
Geltsch és Graff cég [60](#)
gépipari technikum [426](#)
gerencsér céh [373](#)
Gerócs János [251](#), [393](#)
Gerstner Adolf cukrászdája [158](#)
Gerthele (Ghertele) [463](#)
gettó [228](#)
gimnázium [148](#), [172](#), [187](#), [349](#), [424](#), [426](#), [428](#), [485](#)
Glasgall Vilmos mérnök [375](#)
Glóbusz-ház [262](#)
Gobra Betti (Fesselhoffer Józsefné) elnök [222](#)
Gobra Ferenc [150](#)
Goda (Goldmann) Lipót orvos [5](#), [419](#)
Godina Vilma (Clement Lipótné) elnök [39](#), [61](#), [152](#)
Gold-cipőkrém [131](#)
Gold Ignác szatócs [131](#)
Goldberger Vilmos nyomdatulajdonos [93](#)
Goldfinger István fésűs [401](#)
Goldmann (Goda) Lipót orvos [5](#)
Goldmann Ignác vendéglős [478](#)
Goldmann Samu kántor [5](#)
Goldstein József karmester [233](#)
Goldstein-féle fakereskedés [103](#)

Goll Elemér építész [10](#)
gólyalábazás [320](#)
Gombos Anna fényképész [214](#)
Gonda Hugó bérlő [329](#)
Gondos Illés molnár [450](#)
Goszpon-tóka [384](#), [447](#)
görög kereskedők [153](#), [157](#), [173](#), [215](#), [232](#)
görögkeleti egyházközség [157](#), [173](#), [215](#), [217](#), [232](#)
görögkeleti kántortanító [215](#), [339](#)
görögkeleti pap [339](#)
görögkeleti paplak [215](#)
görögkeleti temető [269](#), [490](#)
görögkeleti templom [215](#)
görögkeletiek száma [215](#)
görredőnyök [10](#), [92](#), [157](#), [159](#), [218](#), [231](#), [406](#)
Götz Adolf templomfestő [16](#)
gőzfürdő [4](#), [219](#), [322](#), [351](#), [528](#)
Gőzfürdő utca [320](#)
gőzfürdői kocsmák [322](#), [528](#)
gőzmalom [28](#), [38](#), [39](#), [57](#), [144](#), [156](#), [208](#), [213](#), [217](#), [501](#), [513](#), [517](#)
gőzmozdonyok tervezése [121](#)
Grác [193](#), [228](#)
Gráf Simon kereskedő [131](#)
Graff Ádám cukrász [149](#)
Graff és Geltsch cég [60](#)
gramofonlemezok árusítása [150](#)
Grandpierre Charles [2](#)
Grandpierre Emil [2](#)
Grandpierre Károly [2](#)
Gráner Géza építési vállalkozó [499](#)
Gráner Lipót Fiai cég [499](#)
Grassics (Grasics, Gracic) Jakab a város földesura [226](#), [229](#)
Grebencz-féle kocsigyár [300](#)
Grétsy atya [379](#)
Gross Dezső ügyvéd [152](#)
Gross Dezsőné (Grünhut Lúcia) háztulajdonos [152](#)
Gross és Fuchs cég [413](#)
Grossinger József kádár [134](#)

Grünbaum Hugó [13](#)
Grünbaum József zenész [201](#)
Grünbaum utca [76](#)
Grünbaum-féle zenekar [201](#), [491](#)
Grünfeld Adolf háztulajdonos [434](#)
Grünfeld és Breiner cég [57](#)
Grünfeld Miksa gyáros [279](#), [378](#)
Grünfeld Mór [477](#)
Grünhut Alfréd kereskedő [150](#), [152](#)
Grünhut Alfrédné (Dobrin Irén) [152](#)
Grünhut Elemér elektromérnök [150](#)
Grünhut Fülöp és Fiai cég [150](#)
Grünhut Fülöp kereskedő [150](#)
Grünhut Henrik kereskedő [150](#), [527](#)
Grünhut Lúcia (Gross Dezsőné) háztulajdonos [152](#)
Grünhut-ház [150](#), [152](#)
Gstettner testvérek (Salamon és Vilmos) kereskedők [115](#), [299](#)
Gudbrand Gregersen építőmester [32](#)
Gutenberg Nyomda [93](#)
Guth Arnold kereskedő [194](#)
Gutmann Hedwig (Vidor Samuné) elnök [91](#), [429](#)
Gutmann Henrikné (Strasser Anna) elnök [13](#)
Gutmann S. H. cég [205](#)
Gutmann S. Henrik telepe [450](#)
Gutmann Simon Henrik kereskedő [205](#)
Gutmann Vilmos gyáros [205](#)
Gutmann-féle donga- és hordóüzem [134](#)
Gutmann-féle raktárak [133](#), [199](#)
Gutmann-palota [205](#)
Guttmann Sándor kádár [18](#)
günskircheni koncentrációs tábor [157](#)
Gürtler Ágoston kesztyűsmester [29](#)
gvárdián [60](#)

Gy

Gyalogsági laktanya [485](#), [486](#)
Gyár utca [52](#), [507](#)
Gyarmati György nyomdatulajdonos [213](#)

gyászkocsi [151](#)
gyékényesi országút [1](#), [89](#), [135](#), [222](#)
gyékényesi vasútvonal [152](#)
Gyenes Lajos (ifjabb) építész [10](#), [91](#), [124](#), [218](#)
Gyenes Lajos [13](#)
gyógynövénygyűjtés [205](#)
Győry Vilma (Martinkovics Károlyné) elnök [460](#), [478](#)
gyufagyár [291](#)

H

H. B. E. feliratú téglá [208](#)
Haas (Rochus) építész [7](#)
Haas és Somogyi cég [10](#)
Haas Vilmos kereskedő [159](#)
Haba Antal orvos [437](#)
Haba család [252](#)
Haba Ferenc tanár [487](#)
Haba József gyáros, kiskanizsai városbíró [252](#), [437](#), [488](#)
Haba Pál gyáros [252](#), [437](#)
Haba-féle téglagyár [252](#), [405](#), [437](#), [489](#)
Haba-ház [437](#)
Haba-sírbolt [437](#)
Hadastyán Egylet [107](#), [152](#), [174](#), [254](#), [259](#)
Hadastyán-ház [254](#)
hadastyán-zenekar [254](#)
Haditengerész Egyesület [144](#)
Hahn Albert és Ujlaky Béla lakatosok [306](#)
Haiszer János fogorvos [22](#), [353](#)
Haiszer-ház [22](#)
Hajcsár utca [137](#), [188](#)
hajdinahántoló [118](#)
hajdúk [515](#)
Hajgató Janka tanító [337](#)
Hajgató Sándor tanár [249](#), [337](#)
Hajgató Sándorné háztulajdonos [337](#)
hajkenőcs [362](#)
Hajmási-ház [187](#), [354](#)
Hajmási-rét [354](#)

Hajó vendéglő [361](#)
Hajós Sománé [222](#)
halálos ítéletek (pallosjog) [222](#)
haláltáborok [228](#), [429](#)
Halász Elek vendéglős [429](#)
Halász Elekné vendéglős [429](#)
Halász Sándor fényképész [11](#)
halászcserda [380](#)
Halis István helytörténész [148](#), [172](#), [186](#), [187](#), [213](#), [226](#), [229](#), [260](#), [261](#), [269](#), [320](#),
[358](#), [381](#), [403](#), [426](#), [465](#), [488](#), [491](#), [504](#)
halle [32](#)
Haller Antal patikus [13](#)
Halleriana [13](#)
halottas kamrák [198](#), [349](#)
halottas kocsi [54](#), [491](#)
halottkísérő kereszt [151](#)
hálózati feszültség Kanizsán [501](#)
Halpen Jenő ügyvéd [23](#), [226](#), [302](#)
Halpen L. és Fia cég [226](#)
Halpen Lázár kereskedő [226](#)
Halpen Mór kereskedő [226](#)
Halvax Frigyes kalapos [352](#), [372](#), [430](#)
Halvax József polgármester [149](#), [222](#), [310](#), [352](#), [430](#)
Halvax Károly kalapos [352](#), [430](#)
Halvax-féle kalapos üzem [352](#), [430](#)
Hamburg Miksa ékszerész [419](#)
Hamburger Lipót pék [237](#)
hamisított kanizsai levelek (16. század) [213](#)
Handelscasino [7](#)
hangász egyesület [7](#)
hanglemezek árusítása [150](#)
Haragos Mihály borbély [105](#)
Haragos-féle fürdőház [105](#)
harang (Bagola) [53](#)
harang (kisbagolai szőlőhegy) [349](#)
harang (Palin) [38](#), [39](#)
harang (Szabadhegy) [441](#)
harangláb [53](#), [148](#), [171](#), [215](#), [349](#), [359](#), [441](#), [450](#)

Harkányfürdő [528](#)
Harkányi (Hirschl) Ede építési vállalkozó [126](#), [167](#), [230](#), [239](#), [307](#)
Harkányi Augustza [239](#)
Harkányi Ede (legifjabb) [239](#)
Harkányi Ede ügyvéd [239](#)
Harkányi Edéné dr. (Weiser Ella) fordító [239](#)
Harkányi-ház [239](#)
Harkányi-Schütz Augustza Mária (Teller Edéné) [239](#)
harmadik patika [216](#)
hármasszámú laktanya [70](#)
harmincad [199](#)
Harmincados-ház [10](#), [149](#), [199](#), [202](#), [312](#)
Három Kereszt kálvária [379](#)
háromszögelési munkák [9](#)
Hársfa szálló [25](#)
Hartmann Ferdinánd zenetanár [466](#)
Hartmann Ignác mérlegkészítő [291](#), [466](#)
Hartmann János nyomdatulajdonos [93](#)
Hartmann Lipót tanító [466](#)
Hartmann Samu [466](#)
Háry likőr [213](#)
Háry János Rum és Likörgyár [213](#)
Háry János vendéglője [213](#)
hat kerék felállított gőzmalom [380](#)
határkiigazító bizottság [222](#)
határmegállapító bizottság [222](#)
Hattyú fogadó [478](#), [482](#)
Hauser János kereskedő [95](#), [225](#)
Hauser János ügyvéd [95](#)
Hauser Josef Anton kereskedő [95](#)
Hauser-ház [95](#)
Havas Hugó ügyvéd [157](#)
Havas K. Géza újságíró [157](#)
Haverland Antal felvonókészítő [420](#)
Hayden Mária (Csima Jánosné) háztulajdonos [432](#)
Hazafi Veray János [220](#)
házak folyamatos számozása [312](#)
házak népsorszáma [351](#)

házak számozása (folyamatos) [193](#)
házak számozása (utcánkénti) [193](#)
házak számozásának története [312](#), [351](#)
háziipari központ [304](#)
Háztulajdonosok Szövetsége [232](#)
Heffert Simon kőművesmester [9](#)
Hegedüs István és Fia női szabósága [157](#)
Hegedüs László kiskanizsai városbíró [488](#)
hegypásztori lakás [441](#)
Hein János kerttervező [380](#)
Hein Mihály kávéházas [195](#), [215](#)
Hein-féle kávéház [110](#)
Heitzmann György építési vállalkozó [426](#)
Heizer Jenő lakatos [347](#)
helyközi autóbusz [60](#)
Helyőrségi Tiszti Klub [7](#)
Hencz Antal építész [2](#), [9](#), [92](#), [114](#), [115](#), [149](#), [161](#), [175](#), [200](#), [230](#), [245](#), [349](#), [419](#), [420](#),
[424](#), [460](#), [487](#)
Hencz-féle „kuglizó” [74](#), [114](#)
Hencz-féle tekéző társaság [114](#)
Hencz-ház [114](#)
Hengermalom Rt. [144](#)
hercegi konda és a csorda [188](#), [226](#)
Hercegi vár [226](#), [312](#), [382](#)
hercegi viskó [221](#)
Herczeg Ferenc író [421](#)
Herczeg Sándor gyáros [291](#)
Herkules (bányató) [276](#), [378](#)
Herkules téglagyár [279](#), [378](#)
Herman Katalin pénztáros [322](#)
Hertelendy Béla képviselő [390](#)
Hertelendy-bástya [390](#)
Hertelendy-ház [390](#), [391](#)
Hertelendy-induló [390](#)
hét vezér szobra [291](#)
hetedik honvéd zászlóalj [390](#)
hetvennyolcadik honvédszászlóalj [203](#)
Heteyei Imre asztalos [273](#)

Hevesi Sándor rendező [230](#)
Hévíz [528](#)
hidegvérű lótenyésztés [347](#)
Hild István cégvezető [151](#)
Hild József cégvezető [151](#)
Hild E. L. Temetkezési Vállalat a „Részvét”-hez [151](#)
Hild Ferenc kőfaragó [147](#), [151](#), [313](#)
Hild Károly (idős) kőfaragó [151](#), [222](#), [291](#)
Hild kőbányája (Varasd) [147](#), [151](#)
Hild László temetkezési vállalkozó [151](#), [291](#)
Hild S. [151](#)
Hild S. építő és kőfaragó üzlet [151](#)
Hild S. Temetkezési Vállalat [151](#), [291](#)
Hild-féle temetkezési egylet [104](#)
Hild-ház [151](#)
hipnotizőr [372](#)
hirdetőoszlopok [220](#)
Hirländer Gyula főkalauz [52](#)
Hirländer Jozefin [52](#)
Hirsch és Szegő cég [204](#)
Hirsch Oszkár kereskedő [204](#)
Hirschl (Harkányi) Ede építési vállalkozó [126](#), [167](#), [230](#), [239](#), [307](#)
Hirschl (Hűvös) Ármín (Hermann) kereskedő [376](#), [514](#)
Hirschl (Hűvös) József közlekedéspolitikus [514](#)
Hirschl (Hűvös) Lipót kereskedő [376](#), [514](#)
Hirschl és Bachrach cég [9](#), [22](#), [94](#), [120](#), [307](#), [349](#), [419](#), [522](#)
Hirschler (Löwenstein) Leó kereskedő [208](#), [210](#)
Hirschler és Hlatkó cég [128](#)
Hirschler testvérek [466](#)
Hitzelberger Ferenc órás [148](#), [292](#)
Hitzelberger Gábor órás [16](#), [292](#)
Hitzelberger Károly órás [16](#), [292](#)
Hitzelberger Mátyásné háztulajdonos [292](#)
Hitzelberger-ház [292](#)
Hlatkó és Hirschler cég [128](#)
Hlatkó János szabó [128](#), [213](#), [214](#)
Hoch Fülöp kovács [301](#), [517](#)
Hoch Oszkár ügyvéd [98](#), [459](#), [517](#)

Hodák Sándor [485](#)
Hoffmann Bernát gyáros [367](#)
Hoffmann és Preisach cég [228](#)
Hoffmann Mór tanár [230](#)
Hofhauser Antal műépítész [148](#)
Hofman Jakab tanító [403](#)
Hofstädter Kristóf építész [170](#)
hóhér [397](#)
Hohl László adatközlő [379](#)
Holczer Mór és Fia cég [449](#)
Hollop János mérnök [9](#)
Homokkomárom [250](#)
homokkomáromi uradalom [274](#)
Homonnay Vince templomfestő [148](#)
Homorai Béla szobrász [170](#)
Honig és Schlesinger cég [175](#)
Honvéd (József főherceg) laktanya (Dózsa György út) [162](#), [167](#), [239](#), [418](#), [424](#)
honvéd- és közrendészeti kórház [145](#)
Honvéd laktanya (Sugár út [9](#).) [114](#), [167](#), [187](#), [404](#), [418](#), [423](#), [424](#)
honvédek névsora (1848-49-ben a város által állított) [9](#)
honvédkórház (1848) [348](#)
hordárok [193](#)
hordójelző állomás [350](#), [361](#)
Horgos János malomtulajdonos [57](#)
Horn Ede [203](#)
Horsetzky Mór orvos [152](#), [227](#), [519](#)
Horsetzky Mórné (Lackenbacher Julianna) [152](#)
Horsetzky Sándor mérnök [152](#)
Horthy Miklós ifj. [125](#)
Horthy Miklós út [270](#)
Horváth Emil [19](#)
Horváth és Vas cég [101](#), [102](#), [103](#), [248](#), [346](#), [353](#), [385](#), [391](#), [426](#), [427](#)
Horváth Éva (gróf Klebersberg Ödönné) háztulajdonos [271](#)
Horváth Ferenc vendéglős [482](#)
Horváth Gabriella (Plihál Ferencné) elnök [466](#)
Horváth György háztulajdonos [297](#)
Horváth Gyula újságíró [215](#)
Horváth Gyuláné (Somsich Janka gróf) [399](#)

Horváth István (ihászi) anyakönyvvezető [215](#), [229](#), [372](#)
Horváth István a városi adóhivatal vezetője [283](#)
Horváth János ügyvéd [183](#)
Horváth József egyleti elnök [246](#)
Horváth József székes [59](#)
Horváth Laci cigányprímás [201](#)
Horváth Lajos ügyvéd [107](#), [462](#)
Horváth Lipót építőmester [10](#), [101](#)
Horváth Mihály főjegyző [462](#)
Horváth Pál plébános [462](#)
Horváth Zsigmond idősebb és ifjabb [241](#)
horvátok [381](#)
Horvátszentmiklós [169](#), [275](#), [381](#)
Hotel Hungária [429](#)
hősi temető [145](#), [491](#)
Hubert József építész [238](#)
Hugonnai (Hugonnay) Vilma orvos [241](#)
Hugonnay Béla gróf [241](#), [243](#)
Hugonnay Berta gróf (Zsombor Ferencné) [241](#), [243](#)
Hugonnay Kálmán bíró [2](#), [241](#), [243](#)
Hugonnay Kálmán gróf [241](#)
Hugonnay Zsigmond gróf [241](#)
Hungária Kerékpározó Sport Egyesület [326](#)
Hungária seprő-, kefe-, meszelő- és ecsetárugyár [444](#)
Hungária Szálló [429](#)
Hunnia filmgyár [406](#)
Hunyadi iskola [426](#)
Hunyadi László [404](#)
Hunyadi Mátyás [404](#)
húsfeldolgozó üzem [494](#)
hús-pavilon [193](#)
huszadik gyalogezred [218](#), [380](#), [424](#)
huszadik gyalogezred emlékműve [193](#)
Huszi György utazó [261](#)
Hübner Tibor építész [201](#)
Hültl Dezső építész [426](#)
Hűvös (Hirschl) Ármin (Hermann) kereskedő [376](#), [514](#)
Hűvös (Hirschl) József közlekedéspolitikus [514](#)

Húvös (Hirschl) Lipót kereskedő [376](#), [514](#)
Húvös Iván zeneszerző [514](#)
Húvös Kornél író [514](#)
Húvös László szobrász [514](#)
Hybl József szobrász [193](#)

I

Ideál Kötő- és Szövőgyár [469](#)
Ideiglenes Sétatér [172](#)
Ifjú Társulat [215](#)
Ifjúsági Kör [232](#)
Ifjúságképző Sport Egylet [232](#), [269](#)
Igazság patika [233](#), [327](#)
igazságügyi palota [201](#), [203](#)
Iharosberény [61](#)
iharosberényi út [380](#)
ikonok [215](#)
Illés József és Fleitscher Béla fonott-bútor készítő és kosárfonó cége [435](#)
Illés Simon cukrász [149](#)
illetékszabási hivatal [114](#), [199](#)
Imaház és lelkeszlakás [328](#)
Immaculata (Szent Szűz) szobra [349](#)
Imrédy Béla [222](#)
Imreh főmérnök [9](#)
Imrei Ferenc plébános [54](#)
inasiskola [9](#), [187](#), [225](#), [291](#), [424](#)
India [51](#)
indóház [32](#)
Inkey [222](#)
Inkey Ádám [241](#)
Inkey Boldizsár [39](#), [193](#), [241](#), [379](#), [386](#)
Inkey Boldizsár legendája [379](#)
Inkey Boldizsárné (Nagy Júlia) [16](#)
Inkey Eduárd [39](#)
Inkey János [39](#)
Inkey János százados [39](#)
Inkey Kázmér [39](#), [241](#)
Inkey László [379](#)

Inkey N. János [37](#), [39](#)
Inkey Tivadar [241](#)
Inkey Zsófia [7](#)
Inkey-birtok [36](#), [39](#)
Inkey-ház [241](#)
Inkey-kápolna [39](#), [170](#), [377](#), [378](#), [379](#), [421](#)
Inkey-kastély [39](#), [40](#), [379](#)
Inkey-urna [379](#), [421](#)
Inn völgye [152](#)
internálótábor [138](#), [203](#)
Ipar-, Munkás-, Beteg- és Önképző Egyesület [235](#)
iparfelügyelőség (megyei) [527](#)
ipari park [397](#)
ipariskola [9](#), [187](#), [225](#), [291](#), [424](#)
Iparos Egyesület [160](#)
Iparos és Kézműves Egyesület [225](#)
Iparsegédék Önképző Egylete [127](#)
Ipartársulat [160](#)
Ipartestület [23](#), [114](#), [158](#), [160](#), [352](#), [368](#), [369](#), [419](#), [430](#), [472](#), [473](#)
Irányi Dániel [213](#)
Irmeler és Wagner cég [419](#), [422](#)
Irmeler József kereskedő [112](#), [419](#), [422](#)
Irodalmi és Művészeti Kör [426](#), [427](#), [444](#)
Irodalmi és Művészeti Kör énekkara [444](#)
Isa Ali (ifjabb) cukorkakészítő [401](#)
Isa Ali cukorkakészítő [292](#), [401](#)
iskola (izraelita) [96](#), [98](#), [227](#)
Iskola utca [65](#), [516](#)
Iskolaegyesület [424](#)
iskolaház (kiskanizsai) [488](#)
iskola-konyha [429](#)
Ispita [7](#), [66](#), [146](#), [222](#), [259](#), [346](#), [348](#), [349](#), [481](#)
Ispita utca [1](#)
ispotály [7](#)
Istók János szobrász [147](#)
Istvánffy Ilona fényképész [6](#), [230](#)
Isztambul [180](#)
Iván utca [65](#), [89](#)

izraelita „cultus község” [97](#)
izraelita hitközség [11](#), [13](#), [21](#), [31](#), [33](#), [96](#), [97](#), [226](#), [227](#), [228](#), [302](#), [382](#), [425](#), [451](#),
[453](#), [455](#), [457](#), [519](#), [522](#)
izraelita iskolaház [457](#)
Izraelita Jótékony Nőegylet [91](#), [201](#), [419](#), [429](#)
izraelita kistemplom [96](#)
izraelita kórház [145](#), [519](#)
izraelita leányiskola [96](#), [157](#), [455](#), [457](#), [460](#)
izraelita óvoda [13](#), [455](#), [460](#)
izraelita polgári iskola [455](#)
izraelita temető (régi) [31](#), [33](#)
izraelita temető (új) [33](#), [52](#)
izraelita temető ravatalozója [33](#)
Izraeliták Oskolája [96](#), [152](#), [311](#), [403](#)

J

Jack Ede bádogos [240](#), [341](#)
Jack Frigyes (idős) órás, bádogos [205](#), [232](#), [341](#)
Jack Frigyes (ifjabb) órás és fényképész [232](#), [341](#)
Jack Frigyes (legifjabb) órás [232](#), [341](#)
Jack Frigyes fényképészeti műintézete [232](#), [341](#)
Jägerkert [22](#)
Jáger Sándor temetkezési vállalkozó [54](#)
jakobinus összeesküvés [298](#)
Jakopovics-telek [41](#)
Jámbor Anna birtokos [450](#)
Jámbor Mária birtokos [450](#)
Jancsecz Imre cipész [158](#)
Janda Károly kertész [85](#)
Jankapuszta [19](#)
János vitéz (színdarab) [421](#)
János-kép [504](#)
járásbíróság [241](#)
járási bíróság börtöne [262](#)
járvány-kórház [145](#), [191](#), [417](#)
Jászai Mari színész [419](#)
játékgyár [10](#), [206](#), [478](#), [513](#)
Jellasics bán [226](#)

Jendrassik Alfréd építész [484](#)
Jets György templomfestő [487](#)
Jézus és Mária szíve [148](#)
Jézus Szíve Plébánia [152](#)
Jézus Szíve-templom [148](#)
Jókai Mór [45](#), [203](#), [213](#), [222](#), [230](#)
Josifovics (Josipovich) Milivoj mérnök [75](#), [126](#)
József főherceg (honvéd) laktanya (Dózsa György út) [162](#), [167](#), [239](#), [418](#), [424](#)
József Főherceg Szanatórium Egyesület [241](#), [256](#), [318](#), [409](#)
József főherceg utca [162](#)
József főherceg zenekara [197](#)
József keresztnévű pék [215](#)
József, második [16](#), [216](#)
Jövendő (a kéményseprősegédek lapja) [476](#)
Juhász György orvos [66](#), [259](#)
Juhász György számvevő [259](#)
Juk Béla plébános [427](#)
Jungfer Gyula kovács [90](#)
Jurisics Márton harangöntő [120](#)

K

K. Császár Ferenc építész [201](#)
K. Havas Géza újságíró [157](#)
K. und Kön. Marodenhaus [198](#)
Kaan Anna zenetanár [258](#)
Kaan Ferenc kereskedő [258](#)
Kaan Irma igazgató [258](#)
Kaán Károly erdőmérnök [258](#)
Kaan Károly ügyvéd [61](#), [73](#), [258](#), [346](#)
Kaan Sámuel bankár [258](#)
Kaan Vilmos ügyvéd [258](#)
Kacziány Aladár festő [248](#)
Kacsastrand [447](#)
kadarka [450](#)
Kaiser és Strasser Kötő- és Szövőgyára [469](#)
Kaiser Sándor kereskedő [211](#), [238](#)
Kaiser-ház [193](#), [211](#), [277](#)
kalapgyár [13](#)

Kalivoda János gyógyszerész [82](#)
Kalivoda Jánosné (Vízlendvay Magda) [82](#)
Kalivoda Kata festő [82](#)
Kállay Tibor képviselő [222](#)
Kálmán Leó bankár [309](#)
Kálmán Pál mozis [215](#)
Kalmár Zoltán (idősebb) építési vállalkozó [12](#), [120](#), [248](#), [273](#), [313](#), [316](#), [349](#), [420](#),
[463](#), [502](#), [506](#)
Kalmár Zoltán (idősebb) naplója [463](#)
Kalmár Zoltán (ifjabb) adatközlő [463](#)
kaloda [146](#)
Kámáncspuszta [39](#), [216](#), [274](#)
kámáncspusztai kocsmá [274](#)
kanálisi jog [299](#)
Kanáris [504](#)
Kanders Mór kocsigyártó [300](#)
Kandi Klári (lap) [42](#)
Kanisai Gyors Kotsi Társaság [242](#)
Kanizsa (Strém) István újságíró [379](#)
Kanizsa Bútorgyár [444](#)
Kanizsai László [404](#)
Kanizsa nevű légi riasztási körzet [315](#)
Kanizsa privilegizált város története (tanulmány) [298](#)
Kanizsa Serfőzde Rt. [91](#)
Kanizsa Tv [425](#)
Kanizsa várának olajképe [222](#)
Kanizsa várkerület [152](#)
Kanizsai Dalárda [233](#)
Kanizsai Gőzmalom Társaság [501](#)
Kanizsai Takarékpénztár egyesület [156](#)
Kanizsai Tanítói Járaskör [337](#)
Kanizsa-megye [222](#)
Kanizsa-patak [288](#), [375](#), [504](#)
Kanizsavár vasúti megállóhely [288](#)
Kanizsanicza [504](#)
kápolna (a piarista gimnáziumban) [187](#)
kápolna (Palin) [39](#)
kápolna [145](#), [146](#), [215](#), [250](#), [266](#), [274](#), [275](#), [349](#), [359](#), [408](#), [485](#), [487](#), [491](#), [515](#)

kápolnaőr [379](#)
Kápolna tér (Katonarét) [269](#), [349](#), [492](#)
kapornaki járás [71](#), [478](#)
Kaposi Zoltán [205](#)
Kaposvár [98](#), [120](#), [307](#)
kaposvári laktanya [239](#)
kaposvári templom [239](#), [307](#)
Kapronczai utca [1](#)
karcos (a Szentgyörgyvári-hegy bora) [450](#)
Karczag István bérlő [215](#)
kardal (Kiskanizsáról) [449](#)
Kardos és Steiner-ház [211](#)
Kardos és Társa kefe, ecset és cirokseprű gyára [444](#)
Kardos József kávé [230](#)
Kardos József kereskedő [211](#)
Kardos Sándor gyáros [444](#)
karlócai érsekség [215](#)
Kármán Aladár építész [236](#)
Kármán és Farkas cég [248](#)
Karnyóné (özvegy) [222](#)
Károly laktanya (Teleki út) [271](#), [426](#), [484](#), [485](#), [486](#), [489](#)
Károly, negyedik [222](#)
Kárpáti Jenő festő [318](#)
kártyacsaták [229](#), [351](#)
Káspár Antal háztulajdonos [344](#)
Kassa utca [52](#)
Kaszinó [7](#), [246](#)
Kaszinó székház [7](#), [16](#), [117](#), [419](#), [427](#)
Kátai lakatos [273](#)
katakomba [419](#)
Katholikus Ifjúsági Egyesület [249](#), [269](#)
Katholikus Legényegylet [8](#), [174](#), [406](#), [419](#)
Katholikus Népbarát (lap) [337](#)
katolikus kultúrház [15](#)
Katona temetés (dűlő) [397](#)
katonai (ménlovas) istálló [262](#)
katonai al- és főreáliskola [426](#), [485](#)
katonai dobosok [70](#)

katonai gyakorlótér [269](#)
katonai gyengélkedők háza [198](#)
katonai istálló [393](#), [480](#)
katonai kórház [70](#), [198](#), [227](#), [229](#), [348](#), [481](#), [485](#), [491](#)
katonai lábadozóhely [167](#)
katonai lisztraktár [350](#)
katonai nyilvántartási hivatal [389](#)
katonai raktár [79](#), [273](#), [461](#)
katonai rögtönítélő bíróság [222](#)
katonai ruharaktár [348](#)
katonai tenispálya [412](#), [413](#)
katonai tiszti étkezde [215](#), [390](#)
katonai tiszti szállás [187](#), [198](#)
Katonarét [124](#), [269](#), [349](#), [492](#)
katonatemető [491](#)
Katonatemető-dűlő [397](#)
Katonatemető-dűlő erdeje [397](#)
katonazenekar [229](#)
Katzenbach József bíró [27](#), [443](#)
kávégvár [136](#), [138](#), [417](#)
kávégvári irodaház [136](#)
kávégvári munkáslakások [136](#), [138](#)
kávéház [90](#), [110](#), [194](#), [195](#), [196](#), [213](#), [214](#), [215](#), [218](#), [229](#), [230](#), [237](#), [351](#), [358](#), [420](#)
Kazinczy utca (régi) [1](#), [270](#), [351](#)
Keész Józsefné (Kovacsics Mária) szállodás [243](#)
Kefegvár [444](#)
Keglevich Béla gróf (idős) [381](#)
Keglevich Béla gróf (ifjabb) [381](#)
Keglevich Ilona grófnő [381](#)
Keglevich-kúria [381](#)
Keglevichek sírboltja [381](#)
Kegyes Tanítórend [427](#)
Kelemen Rezső kereskedő [156](#)
Kelle jótékonyági egyesület [408](#)
Keller Ignác cipész [245](#)
Keller Mátyás cipész [285](#)
Keller-ház [114](#), [245](#)
Kellermann Miksa háztulajdonos [520](#)

Keményfy Júlia [440](#)
Kéményseprő kávéház [358](#)
kenderfonó- és kötélgyár [308](#)
Kenesey Sándor építési vállalkozó [313](#)
kenyérgyár [142](#)
képes kereszt [397](#)
Képes tölgy [397](#)
Képeskereszti-dűlő [397](#)
képviselők javadalmazása [222](#)
képviselők száma [222](#)
Kerecsényi Edit múzeumi igazgató [205](#)
Kerekes József szappanos [295](#)
kerekrépa [381](#)
kerékvető [110](#), [132](#), [203](#), [205](#)
kerengő [515](#)
Kereskedelmi Alkalmazottak Egyesülete [7](#)
Kereskedelmi Egylet (Kaszinó) [7](#), [246](#)
Kereskedelmi és Iparbank [90](#), [246](#)
Kereskedelmi iskola [522](#)
Kereskedelmi Kaszinó [7](#)
Kereskedelmi Nyomda [288](#)
Kereskedelmi Társulat [465](#)
Kereskedő Ifjak Önképző Egylete [107](#), [419](#)
Kereskedők Társulata [17](#), [189](#)
Kereskedők Társulata [91](#)
Kereszt utca [253](#)
Keresztelő Szent Jánost ábrázoló oltárkép [146](#), [186](#)
Keresztény Jótékony Nőegylet [61](#), [178](#), [230](#), [419](#), [467](#), [481](#)
kerítés deszkapalánkból [48](#), [360](#), [402](#)
Kert utca [86](#)
Kertész Béla építési vállalkozó [21](#), [22](#), [248](#), [249](#)
Kerti utca [320](#)
kertmozi [419](#), [421](#)
kerületek [238](#)
Kerületi Munkásbiztosító Pénztár [532](#)
keskenynyomtávú vasút [145](#), [377](#), [485](#)
Keszthely [114](#)
keszthelyi evangélikus templom [313](#)

Keszthelyi László piarista [187](#)
Két ház utca [167](#)
kézifecskendők [360](#)
Khay Mihály postamester [218](#)
kiállítás a fűtőházi műhely hajdani gépeiből, berendezési tárgyaiból [135](#)
kiállítás a tűzoltás helyi történetéből [350](#)
kiegyezés [403](#)
kilenced [492](#)
Killer Henrik kereskedő [215](#)
kinematográf Kanizsán [419](#)
kintorna [220](#)
Király Ernő lakatos [362](#)
Király Fényképészeti Műintézet [303](#)
Király kenyérgyár [142](#)
Király Sándor városi mérnök [413](#)
Király Sörfözde [143](#)
Király Sörfözde Rt. [143](#)
Királyi Pál [187](#), [317](#)
Kirschner (Kürschner) Mór kereskedő [223](#)
kis gyakorlótér [269](#)
Kis Hungária Szálloda [213](#)
Kis Korona (kiegészítő szálló) [420](#)
Kis Német utca [516](#)
Kis Sörház [21](#), [194](#), [231](#), [235](#), [419](#), [480](#)
Kis Szarvas vendéglő [213](#)
kisbagolai harangláb [349](#)
Kisdednevelő Egyesület [42](#), [43](#), [47](#), [67](#), [91](#), [328](#), [460](#), [478](#)
Kisdedóvoda [460](#)
Kisfaludi Stróbl Zsigmond szobrász [147](#)
Kiskanizsa mezőváros, nagyközség [488](#)
Kiskanizsa városbírói [437](#)
kiskanizsai csendőrlaktanya [116](#)
kiskanizsai mozi [449](#)
kiskanizsai piacozó asszonyok [332](#), [488](#)
Kis-Kanizsai polgári olvasó-kör [249](#), [337](#), [449](#)
Kiskanizsai Polgári Olvasókör székháza [249](#)
Kiskanizsai Polgári Zenekar [249](#)
kiskanizsai templom [114](#)

Kiskastély [209](#)
Kiskastély udvar [209](#), [210](#)
Kiskereszt utca [253](#), [351](#)
Kiskomárom [326](#)
Kisrécse [397](#)
Kiss Ernő szállodás [229](#), [420](#)
Kiss István mérnök [148](#)
Kiss János gombkötő [230](#)
Kiss József gombkötő [3](#), [230](#)
kistemplom (izraelita) [96](#)
kisvasút [145](#), [377](#), [485](#)
klagenfurti mesterek [222](#)
Klapper János szíjgyártó [260](#)
Klebersberg Kunó gróf [271](#), [385](#)
Klebersberg Ödön gróf [271](#)
Klebersberg Ödönné gróf (Horváth Éva) háztulajdonos [271](#)
Klein Dávid lakatos [236](#)
Klein és Strém cég [217](#), [364](#)
Klein Illés kereskedő [308](#), [364](#)
Klein Miksa kávéházas [358](#)
Klein Ottó kereskedő [308](#)
Klein Péter puskaműves [160](#)
Klein Simon cukorka-gyáros [367](#)
Klein Vilmos kereskedő [336](#)
Kligor József [9](#)
Klingspögl Konrád fővadász [22](#)
klinkerezés [1](#), [114](#), [288](#), [300](#)
Kluger és Bagladi mészárosok [361](#)
Klup és Kondolitz kereskedők [115](#)
Knáusz Boldizsár főkönyvelő [436](#)
Knáusz Péterné háztulajdonos [436](#)
Knobloch Frigyes zenetanár [79](#), [153](#), [220](#), [339](#)
Knortzer Anna [230](#)
Knortzer Aranka [230](#)
Knortzer Frigyes vendéglős [197](#), [213](#), [214](#), [215](#), [358](#), [411](#)
Knortzer György tűzoltó főparancsnok [230](#), [350](#), [411](#)
Knortzer Károly vendéglős [235](#)
Knortzer Margit [230](#)

Knortzer Paula (Deák Péterné) [214](#), [230](#)
Knortzer-ház [411](#)
Knöpfler Mór zenemester [62](#)
Koch Gottlieb asztalos [67](#), [531](#), [532](#)
Koch János főpallér [120](#)
Koch Mihály ügyvéd [60](#), [61](#), [67](#), [390](#), [532](#)
Koch Mihályné elnök [67](#)
kocsiműhely [135](#)
kocsis tér [512](#)
Kocsiszín [233](#)
kocsiszín [95](#), [233](#), [405](#), [426](#), [527](#)
kocsmák száma [339](#), [358](#)
Kodály kórus [130](#)
kódis-bíró [95](#)
Kógyár-patak [504](#)
Kohn Emil háztulajdonos [428](#), [456](#)
Kohn Fülöp háztulajdonos [306](#)
Kohn Fülöp kávéházas [195](#), [215](#)
Kohn Fülöp szappanos [295](#)
Kohn Hedvig (Blumenschein Vilmosné) zongoraművész [428](#)
Kohn Lajos kereskedő [419](#)
Kohn Ödön kereskedő [526](#)
Kohn Ödönné (Strém Johanna (Janka)) háztulajdonos [526](#)
Kohn Samu lakatos [52](#), [167](#), [321](#), [347](#), [362](#), [366](#), [513](#)
Kohn testvérek ecetgyára [306](#)
Kohn-féle ház [141](#)
koldulás [220](#)
kolerajárványok [206](#)
kolerapatak [398](#)
Kolin Lipót szappanos [183](#)
Koller János (idős) vendéglős [361](#)
Koller József [361](#)
Kolompár-ház [219](#)
Kolozsvári Fényképészeti Lapok [230](#)
Kolozsvári Grandpierre Emil [2](#)
komatál (sörgyári) [143](#)
Komárom vára [152](#)
Komáromy Lajos [351](#)

komolyzenei élet magánházaknál [313](#)
komp [220](#)
kompektor [149](#)
Kondolitz és Klup kereskedők [115](#)
Kondor Adolf és Társa cég [468](#)
Kondor és Feledi vállalkozók [135](#)
Konecny mérnök [143](#)
Konfár Gyula templomfestő [487](#)
Konold Frigyes bérlő [24](#)
Konzerv- és Tésztagyár [375](#)
konyakgyár [195](#), [206](#), [499](#)
Kopfmahler A. cég [341](#)
Kopfmahler Károly órás [341](#)
korcsolyapálya [290](#)
Korcsolyázó Egylet [290](#), [419](#)
kórház [7](#), [61](#), [239](#), [338](#), [347](#), [348](#), [349](#), [501](#)
Kórház utca (rég) [1](#)
Kórházkápolna [7](#), [269](#), [338](#), [347](#), [349](#), [492](#)
Kóroda utca [1](#)
Koroknyai Ottó festő [15](#), [380](#), [460](#)
Korona Asztaltársaság [229](#)
Korona Szálló [213](#), [220](#), [226](#), [229](#), [312](#), [351](#), [419](#), [420](#)
Korona herceg utca [404](#)
koronás arany érdemkereszt [222](#)
Korpavár [171](#), [274](#)
kortes-nóták [213](#)
korzó [201](#), [220](#), [226](#), [351](#), [406](#)
Kosák és Bacsics építési vállalkozók [88](#), [113](#), [347](#)
kóser étkezde [215](#)
kóser mészárszék [14](#), [452](#)
Kossuth Lajos [39](#), [178](#), [222](#)
Kossuth Lajos Magyar Asztaltársaság [283](#)
Kossuth laktanya [397](#)
Kossuth-szappan [370](#)
koszos korsó [201](#)
Kotnek (Kotnyek?) József [510](#)
Kotnyek István dr. fotói [381](#)
Kovács Gábor cigányprímás [197](#), [201](#), [520](#)

Kovács József kőfaragó [201](#), [517](#)
Kovács-ház [300](#)
Kovacsics József 1848-as őrmester [259](#)
Kovacsics Mária (Keész Józsefné) szállodás [243](#)
Kozáry Kálmán hivatalvezető [88](#)
Kozáryné Szamuely Olga háztulajdonos [88](#)
Kozłowski Ede és Zákony Nándor lakatosok [305](#)
Kozma György (idős) vendéglős [339](#)
Kozma György (ifjabb) vendéglős [339](#)
Kozma Györgyné (id.) (Münich Mária) [339](#)
Kozman Mihály [215](#)
Kozmata és Auerbach fényképészek [214](#)
Kozma-vendéglő [283](#), [339](#)
kőbánya (Varasd) [147](#), [151](#)
KÖGÁZ [514](#)
KÖGÁZ irodaháza [291](#)
Köhler Antal kereskedő [185](#)
Köhler Gyula kereskedő [185](#)
Köhler-ház [152](#), [185](#)
kőkereszt [124](#), [251](#), [269](#), [338](#), [393](#), [397](#), [448](#), [487](#), [491](#), [502](#)
kölcsonkönyvtár [92](#), [149](#), [236](#)
König József fogorvos [155](#)
König Lajos építész [412](#)
König-ház [155](#)
könyvtár (városi) [419](#)
kőolajbányászati technikum [426](#)
Kő József vendéglős [158](#), [482](#)
körforgó kefélgép [358](#)
Körmend [501](#)
körmenetek [201](#), [359](#)
Köstenbauer Matheus harangöntő [16](#)
Kőszeg [228](#)
köszínház [219](#)
kötő- és szövőgyár [469](#)
Kötszövőgyár Strém és Társai [469](#)
Kövesy (Kövessy, Kövesi) Albert színházigazgató [412](#)
Kövesy-társulat [269](#)
középkereskedelmi iskola [96](#), [522](#)

Közgazdasági Rt. Gutenberg Nyomda és Lapkiadó Vállalat [382](#)
közgyűlés felépítése [222](#)
közgyűlés jogköre [222](#)
közgyűlési terem [222](#)
közút [193](#), [510](#)
Közművelődési Társaság államilag engedélyezett zeneiskolája [528](#)
Közös (Frigyes főherceg) laktanya [426](#), [427](#), [485](#)
közös hadsereg [426](#)
Központ (Centrál) Kávéház [230](#), [232](#), [351](#), [419](#), [513](#)
Központ (Centrál) Szálló [218](#), [230](#), [469](#)
központi bank és pénzváltó üzlet [309](#)
Központi Kávéházi Asztaltársaság [218](#)
Közraktárak Rt. [23](#)
községi ünnepnap [275](#)
közvilágítás [205](#), [226](#)
Krakkó [206](#)
Krammer Teréz operaénekes [419](#)
Kránitz Kálmán címzetes püspök [359](#)
Krátky István polgármester [222](#), [270](#), [287](#), [397](#), [432](#), [439](#)
Krátky József telekkönyvvezető [287](#), [439](#)
Krausz Aladár közraktári igazgató [93](#)
Krausz ecet-gyáros [306](#)
Krausz és Farkas nyomdája [2](#), [382](#)
Krausz és Fehér ecetgyártó üzeme [306](#)
Krausz Lipót [309](#)
Krausz Mária háztulajdonos [208](#), [209](#)
Kreiner Gyula üzemtulajdonos [444](#)
Kreiner Zsigmond orvos [428](#)
Kreisler József ügyvéd [91](#), [378](#)
Krémer József építész [210](#)
Krémer Józsefné építész [210](#)
Krencsey Géza műszaki főtanácsos [496](#)
Kristály ecetgyár [301](#)
Kriszkindi bácsi [117](#)
Krobotenfahrer (bevásárlók) [152](#)
Kronfeld Camilia (Emilia) [11](#), [129](#)
Kronfeld Ida [11](#), [129](#)
Kronfeld Mór kereskedő [129](#)

Krosetz Gyula gyógyszerész [157](#)
Kucséber István rikkancs [220](#)
Kugler Antal aranyműves [194](#), [345](#)
Kuhár Ferencné háztulajdonos [307](#)
Kumin Ferenc vendéglős [137](#)
Kunfi Zsigmond népbiztos [58](#)
kút (városi) [193](#), [510](#)
Kutassy Kálmán kereskedő [185](#)
Kutyaszorító [351](#)
küldöttségek (városi delegációk) [222](#)
Külkereskedelmi Bank [202](#)
Külsőkerti utca [398](#)
Kürschner (Kirschner) Mór kereskedő [223](#)
Kürschner Fanni (Rotschild Albertné) [223](#)
Kürschner Mayer kereskedő [8](#)
Küster Johann rézműves [124](#)
Kvartélyház [193](#), [199](#), [203](#), [204](#), [205](#), [219](#)

L

labdarúgás [269](#), [513](#)
labdázás [354](#)
Lachenbacher I. S. és Társa cég [152](#)
Lachenbacher Jos. és Társa cég [152](#)
Lackenbacher Antónia [15](#)
Lackenbacher Bernath kereskedő [152](#)
Lackenbacher Heinrich (Bécs) kereskedő [152](#)
Lackenbacher Heinrich kereskedő [152](#)
Lackenbacher Herman háztulajdonos [312](#)
Lackenbacher Ignaz kereskedő [152](#)
Lackenbacher Isacher Bernath [152](#)
Lackenbacher Israel kereskedő [152](#)
Lackenbacher József kereskedő [151](#)
Lackenbacher Julianna (Horsetzky Mórné) [152](#)
Lackenbacher M. és Társai cég [152](#)
Lackenbacher Moses kereskedő [152](#), [225](#)
Lackenbacherek (Lachenbacherek) [152](#)
Lackenbacher-ház [152](#), [157](#)
Laduszlau Jenő szatócs [396](#)

Lajos Béla szobrász [16](#)
lajtos-szekerek [360](#)
Lakatos Sándor tánctanár [187](#)
Lakner-ház [205](#)
Lakonpack település [152](#)
laktanya (Dózsa György út) [162](#), [167](#), [239](#), [418](#), [424](#)
laktanya (Garay utca [21.](#)) [248](#), [508](#)
laktanya (megyei) [187](#)
laktanya (Sugár út [11.](#)) [319](#), [426](#), [428](#), [485](#)
laktanya (Sugár út [9.](#)) [114](#), [167](#), [187](#), [404](#), [418](#), [423](#), [424](#)
laktanya (Teleki út) [271](#), [426](#), [484](#), [485](#), [486](#), [489](#)
laktanyácskák [70](#), [203](#), [262](#), [264](#), [340](#), [380](#), [393](#), [480](#)
Laky József [80](#)
Laky Kristóf dr. ügyész [230](#)
Lamberg gróf stájerországi uradalma [456](#)
Lamberger Henrik nyilvánosház működtető [399](#)
Lámpa Egyesület [205](#)
lámpagyár [276](#), [378](#)
Landler Jenő Gimnázium [424](#)
Láng Henrik kereskedő [501](#)
Láng Viktória verse [41](#)
Lányi Antal katonaréti repülése [269](#)
Lányi Pál pénztárnok [130](#)
Lányos ház [399](#)
László és Pálffy cukorkaüzeme [131](#)
László Ferenc városbíró [222](#)
László fürdő [78](#)
László király (V.) [404](#)
László Zsigmond [71](#)
Látóhegy [359](#)
látóhegyi kápolna ereklyéje [359](#)
Lauschmann honvédszázados [419](#)
Lázár-villa [209](#)
Lazsnak [116](#), [469](#)
Lazsnak-csatorna [504](#)
Lazsnaki kastély [380](#)
lazsnaki kastély kertészete [485](#)
lazsnaki vendéglő [380](#)

Leány énekkar (városi) [107](#)
Leány nevelő s tanintézet [107](#)
leánygimnázium [424](#)
leánykereskedelem [109](#), [399](#)
leánynevelő intézet [9](#), [107](#), [528](#)
Leber Ignác cipész [158](#), [414](#)
Leber-ház [414](#)
lecsapolás [222](#), [504](#)
Ledofszky Ernő gyáros [21](#), [94](#)
lefejezés [222](#)
légoltalom [43](#), [315](#)
Légrád [71](#)
légrádi országút [1](#), [89](#)
Légrádi utca [1](#)
Legszentebb Háromság-kápolna [383](#)
légszesz-lámpák [32](#)
Lehr Oszkár kereskedő [207](#)
Leipnik Jakab kereskedő [520](#)
Leipnik Manó kávész [520](#)
Leitner Aladár kereskedő [293](#)
Leitner Ernő kereskedő [246](#)
Leitner és Fischer cég [293](#)
Leitner József kereskedő [293](#), [312](#)
Leitner Ödön kereskedő [246](#), [312](#)
Lékai Gyula nemzeti bizottsági elnök [109](#)
Lengyel Bernát kereskedő [107](#)
Lengyel I. P. kereskedő [107](#)
Lengyel Ignác kereskedő [107](#)
Lengyel J. T. és Fia cég [107](#)
Lengyel Lajos főjegyző [335](#), [372](#)
Lengyel Lőrinc bútorgyára [218](#)
lengyel menekültek [138](#)
Lenk Cajetán pék [245](#)
Lenkei Zsigmond írnok [403](#)
Lenk-ház [245](#)
Lentz Rozália gyepmester [397](#)
Lépcsős vendéglő [303](#)
Lessner Henrik kereskedő [152](#)

Leszámítoló Társulat [90](#)
Letenye [199](#), [222](#), [246](#), [422](#)
letenyei választókerület [232](#)
Lichtenstein Albert bérlő [95](#)
Lichtenstein Mór malomtulajdonos [57](#), [95](#)
Liditt Samu szállító [301](#)
Liesengi sörcsarnok [212](#)
Ligetváros [144](#), [469](#), [484](#), [485](#), [504](#)
likőrgyártás [499](#)
likőrgyártó üzem [152](#)
Lili [32](#), [52](#), [95](#)
Lingg Gyula fényképész [149](#)
Lintner [419](#)
Lipót I. belga király [39](#)
Lipót II. belga király [39](#)
Lipót-rend lovagkeresztje [149](#)
Lippics Gyula és Vidats István „gépgyára” [239](#)
Lisieuxi Szent Teréz szobra [349](#)
Liszó [381](#)
Littke József gyáros [161](#)
ló- és marhavásárok [486](#)
lóavató bizottság [480](#)
lóavató bizottsági méneskar [123](#)
Locke József órás [167](#)
locus cinctus [515](#)
Lohr Ferenc festő [16](#)
lókötők [381](#)
londoni olimpia [485](#)
Lord Rothermere utca [404](#)
Lordok háza [222](#)
losonci zománcozó üzem [312](#)
Lotaringia [186](#)
lottéria [187](#)
Lovák Ferdinánd patikus [161](#)
Lovák Károly (ifjabb) gyógyszerész [161](#), [313](#)
Lovák Károly patikus [161](#)
Lovák-ház [118](#), [160](#), [230](#), [423](#)
Löffler Ferenc művezető [444](#)

Löfler Sándor építész [228](#)
lőportorony [379](#), [495](#)
Lövelde [160](#)
Lövészegylet [380](#)
lövölde [380](#)
Lövölde társulat [160](#), [380](#)
Löw Lipót főrabbi [96](#)
Löwe Adolf főtisztviselő [27](#), [443](#)
Löwenstein (Hirschler) Leó kereskedő [208](#), [210](#)
Löwenstein Emil bérlő [23](#)
Löwenstein Mór kereskedő [204](#), [205](#)
Löwenstein-ház [197](#), [204](#), [208](#), [223](#)
Löwi (Löwy) József szállítmányozó [204](#)
Löwi Adolf szállítmányozó [204](#)
Löwi-ház [202](#), [203](#), [204](#), [223](#)
Löwinger Ignác kereskedő [212](#)
Löwinger Izrael kereskedő [212](#)
Löwinger-ház [6](#), [212](#)
Löwy Efráim szállítmányozó [204](#)
Löwy Sándorné arcápoló [361](#)
Ludbreg (Ludberg) [226](#), [529](#)
Ludvig István mérnök [298](#)
Ludvig Zoltán [95](#)
Lugosi (Weiss) család [238](#)
Lukács Vilmos gyógyszerész [198](#)
Lustgarten Samu üzemtulajdonos [301](#)

M

Maár Nándor állatorvos [78](#), [207](#)
Machmud Nedin cukorkakészítő [401](#)
Madonna-szobor [515](#)
magániskola [180](#)
Magántisztviselők Egyesülete [243](#)
magassági jegy [9](#), [167](#)
magazin (raktár) [148](#)
máglya-halál [222](#)
Mágnásklub [419](#)
Magtár [210](#)

magtárak [208](#), [209](#), [210](#), [212](#), [226](#), [266](#), [273](#), [306](#), [382](#), [403](#), [406](#)
Magyar Amerikai Olajipari Rt. (MAORT) [12](#)
Magyar Borkereskedelmi Rt. [97](#)
Magyar Duse [370](#)
Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Rt. [498](#)
Magyar és Osztrák Automobil Club állomása [217](#)
Magyar Gábor rendfőnök [222](#)
Magyar Hirdető Iroda [220](#)
Magyar Hírmondó (lap) [187](#)
Magyar Irodalom és Műpártoló Egyesület [230](#)
Magyar Irodalom és Műpártoló Egyesület [427](#)
Magyar János mozis [419](#)
Magyar Király vendéglő és szálló [365](#)
Magyar Királyi Dohány Fő és Különlegességi Áruda [202](#)
magyar királyi erdőgondnokság [27](#), [443](#)
Magyar Királyi Erdőhivatal [109](#)
Magyar László városbíró [244](#)
Magyar Társalgókör [7](#)
Magyar Távirati Iroda [198](#)
Magyar Tudományos Akadémia [89](#), [152](#)
Magyar-Francia Biztosító Társaság [312](#), [351](#)
Magyarok Nagyasszonya-oltár [487](#)
Magyarországi Ácsmunkások Szakegylete [401](#)
Magyarországi Balneológiai Egyesület [528](#)
Magyarországi Borbély- és Fodrászsegédek Szakegylete [401](#)
Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége [401](#)
Magyarországi Famunkások Szakegylete [401](#)
Magyarországi Földmunkások Szövetsége [401](#)
Magyarországi Kereskedelmi Alkalmazottak Szakegylete [401](#)
Magyarországi Könyvnyomdászok és Betűöntők Szakegylete [401](#)
Magyarországi Munkások Rokkant- és Nyugdíjegylete [432](#)
Magyarországi Vas- és Fémmunkások Szövetsége [401](#)
Major Jenő festő [120](#)
major (Miklósfa) [381](#)
május elseje hajnala [397](#)
Makbreiter Jakab banki titkár [90](#)
Makbreiter Jakab nyomdász [90](#), [113](#), [246](#)
Makoviczky cukrászdája [159](#)

Makoviczky Gyula cukrász [159](#), [165](#)
Makoviczky Gyula ifjabb [276](#), [288](#), [351](#), [397](#), [470](#)
maláriavizsgáló állomás [409](#)
malátagyár [143](#)
Malátagyár és Serfözde Részvénytársaság [143](#)
Malek Menyhért földesúr [222](#), [225](#)
Malek Menyhértné [222](#)
Malom-kert dűlő [447](#)
Malom utca [55](#)
Malonyai (Misinger) Dezső író [187](#)
mamutfenyő [123](#)
Máninger József esztergályos [349](#)
Máninger József kocsmáros [349](#)
Mankovics (Jakab) és Mitró építőmesterek [297](#)
Mankovits István építőmester [168](#), [487](#), [491](#)
Manovits-ház [15](#)
Mántai-patak vízimalma [447](#)
Mantuano József kéményseprő [476](#)
Mantuano Rudolf kéményseprő [476](#)
Mantuano-ház [476](#)
MAORT beruházások [313](#)
MAORT gázvezeték [143](#)
MAORT (Magyar Amerikai Olajipari Rt.) központja [501](#)
MAORT lakótelepe [124](#), [507](#)
MAORT műhelyei [502](#)
MAORT Nyugdíjintézet [12](#)
MAORT sportpálya [502](#)
MAORT-ház [12](#)
Marburg (Maribor) [126](#)
Marek építész [228](#)
Márffy-Mantuano Rezső diplomata [476](#)
Margit fürdő [105](#)
marhaállás [342](#), [500](#)
marhakihajtó út [188](#)
marhavásár [338](#), [486](#), [500](#)
Mária-napi búcsú [146](#)
Mária-szobor [16](#)
Markbreiter és Ollopp nyomdája [90](#), [246](#), [532](#)

Markbreiter Fülöp [246](#)
Markbreiter Jakab nyomdatulajdonos, banki titkár [90](#), [246](#)
Markbreiter Friderika (Fischel Fülöpné) háztulajdonos [113](#), [246](#)
Markbreiter Louise (Schnitzler Jánosné) [246](#)
Markó (puchói és martonfalvi) Antal állomásfőnök, vasúti felügyelő [119](#), [436](#)
Markó (puchói és martonfalvi) Jenő állomáskezelő [119](#)
Markó Lajos festő [311](#), [419](#)
Markó Lujza (Schável Jánosné) hajkenőcse [362](#)
Markó (puchói és martonfalvi) Nándor vasúti főellenőr [119](#)
Markó Nándorné (Viosz Mariska) [119](#)
Markovics L. építési vállalkozó [426](#)
Márkus Emília színész [419](#)
Márkus József lakatos [263](#), [391](#), [410](#), [420](#)
Marosvásárhely [485](#)
Mars főhadnagy Nagykanizsán (komikus eposz) [187](#), [419](#)
Martincsevics Imre asztalos [10](#)
Martinkovics Károly ügyvéd [478](#)
Martinkovics Károlyné (Győry Vilma) elnök [460](#), [478](#)
Marton Adolf kereskedő [156](#)
Marton Vilmos postai főtiszt [25](#)
Marvalits József mozdonyvezető [140](#)
Marvalits Kálmán diszkoszvető [140](#)
Maschanzker & Wilhelm cég [137](#)
Maschanzker Ignác vendéglős [137](#)
Maschanzker Mór kereskedő [137](#)
második József [16](#), [226](#)
második patika [13](#)
második plébánia [152](#), [223](#)
Maszlay Lajos vívó [485](#)
Masznyák-telek [41](#)
MASZOLAJ [326](#)
mászó-torony [79](#), [350](#)
Mattersdorfer Mór mészáros [361](#)
Matthea Károly fényképész [230](#)
Mattos Gizella (Székelyi Lajosné) mosodás [122](#)
Mattos Jenő postatiszt [122](#)
Mattosch (Mattos) József szabó [122](#), [149](#)
Mattosch (Mattos) Józsefné [122](#)

Mátyás király [404](#)
Mauracher testvérek orgonakészítők [16](#)
Mauritzi Elena (Dobrovics Mihályné) [173](#), [232](#)
MÁV [150](#)
MÁV sportpálya [29](#)
Mayer Ferenc orvos [435](#)
Mayer Gottlieb kereskedő [225](#)
Mayer József orvos [5](#)
Mayer József rézműves [124](#)
Mayer Károly kékfestő [358](#)
Mayer Károly vegytisztító és textilfestő üzeme [358](#)
Mayer Klotild gőzmosodája [237](#)
Mayer-ház [225](#)
mázsaház [148](#), [350](#), [461](#), [500](#)
Mechmed Ádám cukorkakészítő [401](#)
Medgyaszay István építész [248](#), [421](#)
megfigyelő épülete [417](#)
megmártás [172](#)
megrovási kaland [220](#)
Megváltó Gyógyszertár [216](#), [235](#)
megyebálok [203](#), [213](#)
megyeháza [39](#)
megyei csendbiztosok [380](#)
megyei iparfelügyelőség [527](#)
Melczer Jakab üvegkereskedő [3](#)
Melczer-ház [3](#)
Mendlovics József és Márton rézművesek [314](#)
menekültek elhelyezése [145](#)
ménlovas istálló [262](#)
méntelep (Kossuth tér) [36](#), [347](#)
méntelep (Nagyatád) [347](#)
méntelep (Palin) [36](#), [38](#), [347](#), [484](#)
mentőállomás [347](#), [350](#)
mentőosztály [350](#)
Merbl Arnold építész [235](#), [236](#), [485](#)
Méri István régész [499](#)
Merkly Antal ügyvéd [327](#)
Merkly-Belus család [233](#), [327](#)

Merkly-Belus József gyógyszerész [327](#), [467](#), [527](#)
Merkur vasművek Rt. [124](#), [125](#), [126](#), [239](#)
Merkur Vasművek, Nikolai és Társa [126](#)
Merkur von Ungarn (lap) [187](#)
mérleggyár [174](#), [180](#)
mérnöki hivatal [310](#), [347](#), [391](#), [508](#), [509](#)
mértékhitelítő hivatal [3](#), [10](#), [88](#), [222](#), [350](#)
Meskó Károly építőmester [374](#)
Mester udvar [225](#)
mesterjegy (építő) [212](#)
mészárosok céhe [471](#)
meteorológiai állomás [229](#), [342](#), [372](#)
Metz József gazdálkodó [402](#)
Mezei (Mező) utca [510](#)
mezei malom [450](#), [486](#)
mezei vasút [377](#)
Mező Ferenc olimpiai bajnok [477](#)
Mező utca [505](#)
mezőgazdasági felsőfokú képzés [34](#)
mezőgazdasági közraktár [143](#)
mezőgazdasági szakiskola [34](#), [319](#)
mezőgazdasági technikum [34](#)
Michel Ignác kötélverő [355](#)
Michel-ház [355](#)
Miháldi (Miháld) utca [46](#)
Mihályi István pék [245](#)
Mihályi pék háza [244](#)
Miha Tamásné [230](#)
Miklós Béla főmérnök [9](#)
Miklósfa [138](#), [381](#)
miklósfa major [381](#)
miklósfa temető [381](#)
Mikolasch (Mikolás) Samu fényképész [156](#)
Mikoviny Sámuel térképe [504](#)
Milánó [152](#)
Milhoffer (Mülhoffer) Sándor aranyműves [223](#)
Milhoffer Jakab kereskedő [396](#)
Milhoffer Ödön ékszerész [223](#), [419](#)

Milkó Vilmos és Fiai cég [426](#)
Milla Rosen színésznő [370](#)
millenniumi kiállítás [205](#), [431](#)
Miltenberger (Miltényi) Sándor cipész [354](#)
Miltényi (Miltenberger) Sándor cipész [354](#)
Miltényi Gyula cipőgyártó [26](#), [354](#)
Mindszenty József [450](#)
Mirticse Istoján cukorkakészítő [401](#)
Misinger (Malonyai) Dezső író [187](#)
Miskei József kocsigyáros [298](#)
Miskolc [289](#)
miskolci iskola [239](#)
miskolci laktanyák [239](#)
miskolci templom [239](#)
Mitró és Mankovics (Jakab) építőmesterek [297](#)
mocsár [288](#), [298](#), [504](#)
Móger János sírásó [491](#)
Móger-kert [491](#)
Mohács [195](#)
Mojzilovics magániskolája [180](#)
Moller Károly villanyszerelő [12](#)
Molnár Marinka szolgálólány [222](#)
Monte Dorole [463](#)
Morandini Bálint építőmester [7](#), [109](#), [117](#), [221](#)
Morandini Giacomina [26](#)
Morandini Román építőmester [117](#), [120](#), [124](#), [149](#), [189](#), [202](#), [311](#), [319](#), [450](#), [489](#),
[501](#)
Morandini Tamás építőmester [117](#), [149](#)
Morandini testvérek építőmesterek [52](#), [92](#)
Morse találmánya [2](#)
mozdonyszín [135](#)
mozdonyvezetői laktanya [135](#)
Mozgóposta [32](#)
mozik [212](#), [213](#), [215](#), [382](#), [406](#), [419](#), [421](#), [449](#)
mozsarazás [515](#)
Mózsi Jancsi [200](#)
Munka Szabadkőműves Páholy [12](#), [408](#), [425](#)
munkás kaszárnya [143](#)

munkásbiztosító pénztár [215](#), [232](#)
Munkás-egylet [246](#)
Munkásotthon [215](#), [246](#)
Muraköz [114](#), [152](#), [315](#)
muraközi hadjárat [212](#), [465](#)
Muraközi József háztulajdonos [372](#)
Muraközi Lajos [44](#)
Muskátli cukrászda [159](#)
Mussolini tér [272](#)
Musztafa aga [16](#)
mutatványosok [110](#)
múzeum [205](#), [234](#), [298](#), [349](#), [379](#), [426](#), [464](#), [486](#), [515](#)
Muzikár Vince asztalos [10](#), [222](#)
Műegyetem [307](#)
műjéggyár [501](#)
Müller Ede építési vállalkozó [218](#)
München [148](#)
Münich Mária (id. Kozma Györgyné) [339](#)
Münich-vendéglő [339](#)
művelődési ház (városi) [419](#), [461](#)

N

Naderer Thomas kőfaragó [170](#)
Nádor utca [351](#), [451](#), [452](#)
nádszövet [106](#), [190](#), [526](#)
Nagy József polgármester [60](#)
Nagy Júlia (Inkey Boldizsárné) [16](#)
Nagy Lajos tanár [200](#)
Nagy Német utca [288](#)
Nagy Péter író [2](#)
Nagy Sörház [21](#), [194](#)
Nagy utca [388](#)
Nagy Valér tábornok [123](#)
Nagybagola (szőlőhegy) [383](#)
nagybakónaki (1919-es) vértanúk mauzóleuma [491](#)
Nagyboldogasszony- (Szent Szűz Mária mennybevétele-) templom [170](#)
Nagyboldogasszony templom (Kaposvár) [307](#)
Nagycenk [85](#)

Nagykanizsa (a város mai nevének kialakulása) [312](#)
Nagykanizsa címere [222](#)
Nagykanizsa Város Gyümölcsértékesítő és Központi Szeszfőzde Vállalata [79](#)
Nagykanizsa Vidéki Autóbusz Vállalat [60](#)
Nagykanizsai Gőzmalom cég [156](#)
nagykanizsai járás [71](#)
Nagykanizsai Kaszinó [7](#)
Nagykorcsma [249](#)
Nagykorcsma [449](#)
Nagy-Magyarország emlékmű [172](#), [193](#), [201](#)
Nagyrécse [241](#)
nagyrécsei templom [291](#)
Nagyudvar [194](#)
nagyváradi laktanya [239](#)
nagyvásárok [147](#)
napfény-műterem [214](#), [230](#)
napóra [148](#), [198](#), [383](#)
Nedelnik mérnök [143](#)
negyedik Károly [222](#)
Négyházak [32](#), [140](#)
negyvennyolcadik gyalogezred [70](#), [218](#), [426](#)
negyvennyolcadik gyalogezred emlékműve [147](#)
nemesi cím adományozása [152](#), [205](#), [216](#), [241](#), [290](#), [514](#)
német nőegylet [419](#)
Német utca [288](#)
Németh Antal iskolaszolga [9](#)
Németh János bírósági [149](#)
Németh János szűcs [89](#), [149](#)
Németh József bognár [198](#)
Németh Károlyné szakácsnő [381](#)
Németh László [26](#)
Németújvár [73](#), [430](#)
Nemzeti Bank székháza [238](#)
Nemzeti fürdő [105](#)
Nemzeti iskola [7](#), [9](#), [187](#)
Nemzeti Színház [230](#)
Nentwich Gyula gyógyszerész, kereskedő [177](#), [185](#)
népfürdők [64](#), [378](#), [450](#), [504](#)

Népjóléti Minisztérium [349](#)
népkonyha [201](#), [414](#), [429](#)
Nép-mozgó [406](#)
Nepomuki Szent János [148](#)
Nepomuki Szent János kápolnája (Kámáncspusztá) [274](#)
Nepomuki Szent János kápolnája (Sánc) [486](#)
Nepomuki Szent János szobra (Vár út, Sánc) [486](#), [504](#)
Népszövetség [19](#), [476](#)
Néptakarékpénztár Rt. [90](#), [159](#)
Neu Dezső [21](#)
Neu Lipót sómalma [331](#)
Neuberger Mátyás kereskedő [244](#)
Neufeld Henrik borkereskedő [63](#)
Neufeld Ödön borkereskedő [63](#)
Neukom Bálint kútfúró [496](#)
Neumann Andor gyógyszerész [313](#)
Neumann Henrik kereskedő [4](#)
Neumann Mór [109](#)
Neumann Rezső fényképész [207](#)
Neumann Sándor kereskedő [4](#), [501](#)
Neumann-ház [4](#)
Neusiedler (Arató) Jenő bíró [148](#), [464](#)
Neusiedler Antal bíró [243](#), [464](#)
Neusiedler Pál vendéglős [201](#), [219](#), [464](#)
Neutra kávéház [215](#)
Névmagyarosító Társaság [7](#)
Ney Béla építész [200](#)
Nikolai Nándor gyáros [126](#)
Nith Norbert gvárdián [60](#)
Noll József tanár [427](#)
Notre Dame Leánylíceum [424](#), [427](#)
Notre Dame rend [424](#)
Novák Frida fényképész [473](#)
Novák János képviselő [322](#)
Nőegyleti székház [429](#)
női zenekarok vendégszereplése Kanizsán [215](#)
nőnevelde [107](#)
nőnevelő intézet [107](#)

NTE sportpályája [269](#)

Ny

nyári színpark (színház) [94](#), [412](#)

nyelvtörő [416](#)

Nyers János [11](#)

Nyolcadik Kelemen pápa [397](#)

nyomdaipari vállalat (megyei) [211](#)

nyomdák [3](#), [4](#), [93](#), [200](#), [208](#), [211](#), [213](#), [246](#), [382](#), [454](#)

Nyucsecz-telek [41](#)

O

Oblidál Konrád alezredes [100](#)

Oesterreicher Samu szikvízgyáros [368](#)

Oetl öntöde [326](#)

Offenbeck és Balázs cég [138](#)

Offenbeck Vilmos nyomdatulajdonos [93](#)

Oláh István cigányzenész [197](#)

olajlámpák (utcai) [205](#)

olaszok a városban [204](#)

Ollop és Markbreiter nyomdája [246](#)

Ollop Ignác kereskedő [246](#)

Ollop Sámuel kereskedő [246](#), [501](#)

Ollop-ház [246](#)

olvasókör [249](#), [337](#), [449](#), [487](#)

Omega filmgyár [230](#)

OMKE nagykanizsai kerülete [118](#)

omnibusz [197](#)

ONCSA [304](#), [509](#)

Oprisiu (Opris) Péter távírdai titkár [2](#), [157](#), [222](#)

orahovikai vasútállomás [205](#)

Óriás utca [276](#)

Oroszlán Pali [45](#)

Oroszlán Szálló [196](#), [197](#), [198](#), [230](#)

Oroszvály Gyula ügyvéd [174](#), [283](#)

Ország József kereskedő [204](#)

Ország Kálmán lakatos [263](#)

Ország Lajos orvos [318](#)

Ország út [55](#)
Országház [291](#), [307](#)
országos gyermekjáték kiállítás [43](#)
Országos Honvédelmi Bizottmány [39](#)
országos meteorológiai szolgálat [229](#)
Országos Társadalombiztosító Intézet [21](#)
Országos Tejszövetkezeti Központ üzeme [35](#)
országos tornaünnepély [23](#)
Országzászló [147](#)
Országzászló (Miklósfa) [168](#)
orvosok száma [390](#)
Osterer Károly malomtulajdonos [144](#)
ostyagyár [78](#)
Oszlányi Kornél vezérőrnagy [222](#)
osztalék a gőzfürdő részvényeseinek [322](#)
Osztrák-Magyar Bank helyi fiókja [91](#), [149](#), [238](#)
Osztrák-Magyar Kefeipari Közlöny [444](#)
OTI [532](#)
OTI-székház [20](#)
Otthon kávéház [215](#), [351](#)
óvoda (izraelita) [13](#), [455](#), [460](#)
óvoda [43](#), [47](#), [145](#), [333](#), [391](#), [414](#), [449](#), [460](#), [475](#), [493](#)
Óvoda utca [351](#)

Ö

Ökör fogadó [483](#)
önálló törvénykezési kerület [199](#)
Önkéntes Tűzoltó Egylet [79](#), [114](#), [174](#), [213](#), [335](#), [411](#), [473](#)
Önkéntes Tűzoltó Testület [350](#)
önsegélyező egyesület (Dél-zalai Takarékpénztár) [93](#)
Önsegélyező Egylet [467](#)
öntöde [126](#), [290](#)
Órangyal Gyógyszertár [157](#)
Ördög-árok [49](#), [50](#), [276](#), [354](#), [398](#)
Öregförhénc (szőlőhegy) [386](#)
Örkény István [157](#)
örökbér [65](#)
Öröm utca [461](#)

őserdő [397](#)
őszirózsás forradalom Nagykanizsán [187](#), [235](#)

P

Pacsa [222](#)
Pacsirszky Alajos kalapos [181](#)
Pacsirszky László kalapos [181](#)
Páduai Szent Antal patika [56](#)
Pais János adatközlő [52](#), [286](#)
Paizs Ferenc aljegyző [222](#)
palánkokból összeállított kerítés [48](#), [360](#), [402](#)
Pálcsics Ferenc gyáros [213](#)
Pálffy és László cukorkaüzeme [131](#)
Pálfy Alajos főerdőmester [26](#)
Palin Korpavárhoz csatolása [171](#)
pálinkafőzde [206](#), [299](#)
Palka József üvegfestő [16](#), [349](#)
Palkó Péter építőmester [321](#)
Pallos Ignác [222](#)
pallosjog [135](#)
pallosjog jelvény [222](#)
Palotai (Purgstaller) József piarista [9](#)
Pály János honvéd százados [318](#)
pályaudvar [32](#), [135](#), [188](#), [205](#), [222](#)
Panca Rozi balladája [200](#)
pandúrok [116](#)
Pannónia Cipész Ktsz [202](#)
Pannónia Szálloda [263](#), [420](#)
Pap József nyomdatulajdonos [288](#)
papírgyár (Felsőszlatina) [194](#)
papírkosarak (utcai) [229](#)
Papp László néptáncos [130](#)
Paraszt-céh [16](#)
Párisi Nagy Áruház leégése [118](#)
párizsi világkiállítás [201](#), [431](#)
Park Szálló [241](#)
pászkasütő [14](#), [315](#)
Pásztor (Pollák) Miksa zenetanár [458](#)

Pásztor Zoltán építész [12](#)
pásztorház és bikaistálló [415](#)
Pataki Józsefné [13](#)
Pataki (Piringer) Mihály honvédtiszt [178](#)
patika [13](#), [56](#), [157](#), [161](#), [198](#), [216](#), [219](#), [227](#), [233](#), [234](#), [313](#), [512](#), [515](#)
Patika utca [157](#), [351](#)
patikabútor [234](#)
Patikaház [233](#)
Patkó Pista betyár [395](#)
Pátia Pótkávégvár [138](#), [194](#)
Patyi [377](#)
Patyolat üzem elődje [375](#)
Paulai Szent Vince szobra [349](#)
Paulusz György malomtulajdonos [57](#)
Pávits János telektulajdonos [326](#)
Peckai (Peck) Mihály festő [226](#)
Pécsi utca [470](#)
Pék Pál költő [446](#)
Peksz szűcs [416](#)
pellengér [147](#), [193](#), [222](#)
Pénzügyi palota [314](#), [315](#)
pénzügyőrség [199](#), [315](#)
Perčec usztasa szervező [19](#)
Perczel Mór [201](#), [212](#), [465](#)
Perényi Andor szappanfőző [370](#)
Perényi Sándor szappanfőző [370](#)
Perger Józsefné szítás [356](#)
Perger Károly aljegyző [356](#)
Perlak [145](#), [239](#)
perlaki szemkórház [145](#)
Perlaky József fűzőkészítő [306](#), [309](#)
perzekutorok [380](#)
Pesti Magyar Kereskedelmi Bank [90](#)
pesti újságok Kanizsán [269](#)
Pesti utca [298](#), [388](#)
Pete Zsolt gondnok, adatközlő [349](#)
Péter és Pál apostol szobra [291](#)
Péter Hugó borkereskedő [75](#), [115](#)

Péterfai-árok [397](#), [486](#)
Péterfi Sándor tanító [531](#)
Petermann József kertész [85](#)
Paternác utca [265](#)
Petőfi Asztaltársaság [174](#), [232](#)
Petőfi Sándor [2](#), [147](#), [187](#), [222](#), [426](#)
Petőfi Sándor Asztaltársaság [283](#)
Petőfi Szálloda [237](#)
Petőfi Társaság [426](#)
Petőfi út [388](#)
Petőfi utcai iskola [262](#)
Petrokovits József festő [419](#)
Petrics család vendéglősök [127](#)
Petrics Ferencné vendéglős [300](#)
Petrics-ház [303](#)
petróleumlámpák (utcai) [205](#), [501](#)
pezsgőgyár [39](#)
Pfaff család [186](#)
Pfaff János pék [7](#), [146](#), [186](#)
Pfaff József kamarás [186](#)
Pfaff József pék [186](#)
Pfeifer József tanár [148](#)
Pflanzer Gábor tanár [182](#)
piac (Zárda utca) [198](#), [512](#)
Piac tér [205](#)
Piacz utca [342](#)
Piarcz tér [220](#)
Piarcsi utca [220](#)
piarista címer [427](#)
Piarista Diákszövetség [427](#)
piarista internátus (konviktus) [187](#), [426](#)
Piarista kápolna [424](#), [427](#)
piarista rendház [187](#), [424](#), [426](#)
Piarista utca [2](#), [149](#)
piaristák [148](#), [187](#), [319](#), [339](#), [426](#)
piaristák gimnáziuma [148](#), [172](#), [187](#), [349](#), [424](#), [426](#), [427](#), [485](#)
Pichler Aloysius városbíró [222](#)
Pichler család [309](#)

Pichler Ferenc kereskedő [222](#)
Pichler Henrik városbíró [222](#)
Pichler Ignác háztulajdonos [312](#)
Pichler-féle rézműves cég [222](#)
Pichler-ház [222](#)
Pick Albert orvos [66](#)
Pick György földbirtokos [377](#)
Pigmond Ferenc rendőrkapitány [193](#)
Pilsen [426](#)
Pilsudszky marsall utca [167](#)
Pincérek és Mészárosok Segédegylete [358](#)
pincérek száma [358](#)
Pintér Sándor vendéglős [342](#)
piócák árusítása [306](#)
Piringer (Pataki) Mihály honvédtiszt [178](#)
Piringer Klára (Zadubánszky Lajosné) [61](#), [178](#)
Piringer Róza nevelőnő [178](#), [356](#)
Piringer Róza nőnevelője [107](#), [178](#)
piski vasútállomás [239](#)
Pivári-malom [504](#)
plakátház [210](#)
Planka asztalos [157](#)
Planta Gyógynövénygyűjtő és Termelő Vállalat [205](#)
Plihál Ferenc közjegyző [466](#)
Plihál Ferencné (Horváth Gabriella) elnök [466](#)
Plihál Viktor képviselő [243](#), [450](#), [466](#)
Plihál-ház [466](#)
Plosszer Ignác mérnök [9](#), [300](#), [310](#)
Pogányszentpéter [222](#)
Polgári Egylet [67](#), [160](#), [237](#), [341](#), [342](#), [419](#), [475](#)
Polgári Egylet székháza [160](#), [197](#), [419](#)
polgári fiúiskola [9](#), [94](#), [97](#), [230](#), [239](#), [328](#)
polgári leányiskola [9](#), [337](#)
Polgármesterek Galériája [222](#)
polgármesteri hivatal [201](#)
Polgárok vendéglője [283](#)
Pollák Ármin tornász [23](#)
Pollák Ede képfestő [294](#), [296](#)

Pollák Ernő kékfestő [294](#)
Pollák Ernő orvos [458](#)
Pollák József kereskedő [157](#)
Pollák Lipót szappanfőző [370](#)
Pollák M. Emil kereskedő [277](#), [278](#)
Pollák Mór bádogos [301](#)
Pollák (Pásztor) Miksa zenetanár [458](#)
Pollák Vilmos kereskedő [458](#)
Pollak, Albert és Bornstein műépítészek [106](#), [110](#)
Pollák-ház [150](#), [157](#), [158](#)
Pollákok [157](#)
pompa-sátor [214](#)
Popovics Dömötör kereskedő [217](#)
Popovics Katalin (Vucskics Istvánné) [217](#)
Popovics Mária (Dobrovics Dömötörné) [173](#)
Popovics Sándor kereskedő [217](#)
por [1](#), [244](#), [300](#), [320](#)
posta (Palin) [36](#)
posta [10](#), [149](#), [151](#), [199](#), [218](#), [312](#)
posta államosítása [48](#), [312](#)
postautó [10](#)
Postaház [312](#)
Postakert [48](#)
postakocsi [10](#)
postakocsisok címere [218](#)
postamesterek [218](#)
Postapalota [10](#), [124](#), [199](#), [513](#)
postillon (postakocsis) állomás [218](#)
Potyli [267](#), [450](#), [486](#)
Potylifüred [450](#)
Potyli-malom [450](#)
Potyli-tanya [450](#)
Pozsony [380](#)
pozsonyi katonai parancsnokság [491](#)
Prága [213](#)
Prager Béla gyógyszerész [313](#)
Prager Ferenc mészáros [14](#), [452](#)
Prager Lipót ügynök [14](#)

Prager orvos [313](#)
Pragerhof [32](#), [205](#)
Pragersko [32](#)
Prater [33](#), [35](#)
Preisach és Hoffmann cég [228](#)
Preisach József kereskedő [501](#)
Pressburger Jakab orvos [244](#)
Pribich Jakab kávé [215](#)
prímusz [187](#)
Principális-csatorna [125](#), [288](#), [375](#), [504](#)
Principálisvölgyi Leccapoló Társaság [222](#)
Prinz Gyula egyetemi tanár [187](#)
Prinz József vasúti tisztviselő [187](#)
Pripics (Prpič) Milán fakitermelő [377](#)
próbavilágítás [501](#)
Prpič (Pripics) Milán fakitermelő [377](#)
purger [153](#)
Purgstaller (Palotai) József piarista [9](#)
puskaporos torony [379](#), [495](#), [496](#)
Pusofszky Sándor borbély [321](#)

Q

Quittner Artúr villanyszerelő [357](#)

R

Rába József szikvízgyáros [416](#)
rabkertészet [377](#)
rablóvilág [222](#)
Ráckeve [291](#)
Ráctemető [490](#)
Rácváros [238](#), [332](#), [384](#)
Rác Antal orvos [66](#)
Rác Kálmán orvos [66](#), [419](#)
Rada István építő [399](#)
Radicum sóborszesz [499](#)
Radkersburg [178](#), [228](#)
Radnai Jenő kereskedő [224](#)
Radnóti Miklós [26](#)

Radnóti Miklósné [26](#)
Raffaeli Alajos cementáru-gyáros [26](#)
Raffaeli-ház [26](#)
Raffaeli Rafaela [26](#)
Ragib Abdul cukorkakészítő [401](#)
Rákóczi Ferenc (második) [222](#)
Rákóczi vendéglő (szálló) [207](#)
Rákóczi-féle felkelés [515](#)
Rákos Manó szobrász [222](#)
Rákos Manó szobrász [230](#)
Raksányi Dezső festő [421](#)
Rapoch Aladár ügyvéd [93](#)
Rapoch Gyula ügyvéd [93](#)
Rapoch-ház [93](#)
Rápolthy Lajos szobrász [201](#)
Rauch Jakab szatócs [58](#)
Rauscher Miksa építész [167](#), [347](#), [408](#), [496](#)
ravatalozó (Tripammer utca) [491](#)
Récsei gát [397](#)
Récsei Imre gyáros, üzemvezető [469](#)
Récsei tó [397](#)
Récsei utca [388](#)
Redjéb Haszip cukorkakészítő [401](#)
református gyülekezet [45](#), [230](#), [241](#), [273](#), [328](#), [531](#)
református imaház és lelkészlakás [45](#), [328](#)
református lelkészlak [273](#)
református templom [273](#), [328](#), [413](#)
Régi Posta [10](#)
Reich és Weisz cég [57](#)
Reich Gottfried órás [341](#)
Reich Samu háztulajdonos [299](#)
Reichenfeld Albert mészáros [361](#)
Reichenfeld család [309](#)
Reichenfeld Gyula kereskedő [8](#), [153](#), [489](#)
Reichenfeld Ignác kereskedő [8](#)
Reindl Károly kávéházas [195](#), [203](#), [215](#), [358](#)
Reiner Antal patikus [161](#)
Reiter Katalin és Szeremlei Erdődy Sarolta leánynevelő intézete [107](#)

reklámozás [138](#)
Reményi Ede hegedűművész [7](#)
Remete Géza képviselő [422](#)
rendelőintézet [21](#)
rendház (Kiskanizsa) [487](#)
rendőrlaktanya [222](#)
rendőrőrszoba [262](#)
rendőrség [2](#), [51](#), [222](#), [316](#), [409](#), [470](#), [515](#)
rendőrségi palota [316](#)
rendőrszolgálati utasítás [222](#)
repceolaj-finomító [204](#), [205](#)
Révay (Ullrich) József író [187](#), [419](#)
révész [220](#)
Révffy Andor bíró [94](#)
rezesbandák [79](#), [201](#), [220](#), [254](#)
Rezula [397](#)
Riedl Jenő fuvarozási vállalata [24](#)
Riesen Gasse [276](#)
rikkancsok [220](#)
Ringhofer cég [143](#)
Rizengászli [276](#)
robbantásos bontás [194](#)
Robinsohn Gyula szűcs [176](#)
Rohrer Károly kávé [237](#)
Róma [397](#)
Romberg Sigmund zeneszerző [390](#), [465](#)
Rómer Flóris [171](#)
Rongyos Lámpás fogadó [21](#)
rongyos magazin [148](#)
Rosenberg Ádám [390](#), [465](#)
Rosenberg és Wellisch cég [90](#), [92](#), [156](#), [236](#)
Rosenberg-ház [196](#), [197](#)
Rosenberg János kereskedő [156](#), [501](#)
Rosenberg Jónás képfestő [296](#)
Rosenberg Károly „gazdász” [12](#)
Rosenberg Oszkár gyáros [469](#)
Rosenberg Richárdné sakkozó [419](#)
Rosenberg Zsigmond orvos [390](#)

Rosenfeld Adolf és Fiai cég [419](#)
Rosenfeld Adolf kereskedő [224](#), [225](#)
Rosenfeld Alajos szikvízgyáros [20](#)
Rosenfeld József kereskedő [224](#)
Rosenfeld Miksa cipész [101](#)
Rosenfeld Sándor kereskedő [224](#), [225](#)
Rosenfeld-ház [224](#)
Rosenstock Kamilla (Emília) színésznő [370](#)
Rosenstock W. A. szappanfőző [370](#)
Rosenthal Géza pék [186](#)
Rosenthal Jakab kereskedő [156](#)
Roth Miksa postafőnök [287](#)
Róth Szidónia szabó [93](#)
Rotschild Albert kereskedő [223](#), [367](#)
Rotschild Albertné (Kürschner Fanni) [223](#)
Rotschild Jakab ügyvéd [367](#), [425](#)
Rotschild Samu kereskedő [367](#)
Rotschild-ház [425](#)
Royal kávéház és étterem [237](#)
Royal Photographic Society (London) Emerson-plakettje [130](#)
Rozgonyi Sebestyén [404](#)
Rozs Ferenc kötélverő [370](#)
Rózsakert étterem [214](#)
Rózsa Szálló [235](#), [243](#), [419](#)
Rózsa utca (keleti városrész) [48](#)
Rózsa utca (Kiskanizsa) [387](#)
Rózsahegyi Kálmán színész [419](#)
Rózsavölgyi Antal karmester [233](#)
Rózsavölgyi Antalné (Tavaszy Ilona) tanító [107](#)
Rózsavölgyi Antalné leánynevelő intézete [107](#)
rögtönítelő bíróság [222](#)
R. P. H. Waagner Wien (öntöde) [409](#)
Rubint Károly mérnök [36](#)
rumgyár [159](#)
Rütgers Guidó fatelítő üzeme [134](#)

S

S. Nagy Katalin dr. adatközlő [60](#), [178](#), [179](#)

Sabján Gyula polgármester [185](#), [198](#), [222](#)
Saffarics Ferenc mérnök [298](#)
Sághy Dezső vállalatvezető [469](#)
Sakk Kör [246](#)
sakkélet [105](#), [246](#)
Sallér Aladár zeneszerző [473](#)
Sallér Lajos építész [23](#), [36](#), [43](#), [45](#), [66](#), [71](#), [90](#), [93](#), [126](#), [130](#), [142](#), [159](#), [190](#), [232](#),
[252](#), [280](#), [283](#), [285](#), [295](#), [304](#), [342](#), [350](#), [367](#), [407](#), [414](#), [415](#), [417](#), [422](#), [423](#), [424](#),
[429](#), [433](#), [473](#), [474](#), [491](#), [496](#), [526](#)
Salvator Gyógyszertár [216](#), [235](#)
Sambach Caspar Franz festő [16](#)
Samu Lajos rézműves [158](#)
Samu József rézműves [158](#), [355](#), [368](#)
Samu József ifjabb rézműves [158](#)
Samu László kőművessegéd, rendező, repülőgép-építő [269](#)
Sánc [45](#), [205](#), [416](#), [469](#), [486](#), [489](#)
sánci major [266](#), [492](#)
sánci templom [269](#), [349](#), [492](#)
Sándor jugoszláv király [19](#)
Sándor Mátyás festő [222](#)
Sanveber (Sanweber, Szandveber, Szanweber, Sandweber) András rézműves [240](#),
[342](#)
Sanveber József (ifjabb) földbirtokos [342](#)
Sanveber József asztalos [340](#), [342](#)
Sanveber-ház [342](#)
Sapam János ezredorvos [229](#)
sár [1](#), [203](#), [320](#), [351](#)
Sárecz József csizmadia [172](#)
Sárecz tenger [172](#)
sárga csillag [93](#)
Sarkady István, a „Hajnal” szerkesztője [213](#)
Sárkány Mór kereskedő [512](#)
sárkaparó [413](#)
Sarlós Boldogasszony-templom [114](#), [487](#)
Sarlós Boldogasszony-templom plébániája [487](#), [488](#)
Sartory Oszkár cementáru-gyáros [39](#), [289](#), [311](#), [314](#), [489](#)
Sartory Zsigmond bíró [289](#)
sárvári vár [397](#)

Sass Brunner Erzsébet festő [51](#)
Sass Brunner Ferenc festő [51](#), [222](#)
Sattler (Szegő) Mór ingatlanközvetítő [290](#), [433](#)
Sattlerek [290](#)
Sauer Ignác bérlő [455](#)
Sauerné háztulajdonos [330](#)
Savanyú Jóska [45](#)
Say Ferenc építész [424](#)
Schármár János építőmester [151](#), [222](#), [291](#)
Schável János lakatos [362](#), [410](#)
Schável Jánosné (Markó Lujza) hajkenőcse [362](#)
Schável Lajos lakatos [93](#), [277](#), [362](#), [410](#)
Schertz Teréz tisztviselő [93](#)
Scherz Albert kereskedő [154](#), [208](#)
Scherz Albert piperész [154](#)
Scherz Géza háztulajdonos [311](#), [489](#)
Scherz Jakab kereskedő [154](#)
Scherz Lipót kereskedő [5](#)
Scherz Luiza kereskedő [154](#)
Scherz Samu kereskedő [277](#)
Scherz Zsigmond kereskedő [154](#)
Scherz-ház [154](#)
Schiffer Vilmos Fia cég [3](#)
Schiffer Vilmos üvegkereskedő [3](#)
Schilhan János mérnök [135](#)
Schilhan-kerék [135](#)
Schilhan-váltó [135](#)
Schlaraffia [213](#)
Schlegel József ács [269](#)
Schlesiger (Szegő) Gyula kereskedő [175](#)
Schlesinger Anna háztulajdonos [400](#)
Schlesinger és Honig cég [175](#)
Schlesinger Ignác cipész [93](#)
Schlesinger Lipót szikvízgyáros [207](#)
Schlesinger Mór vendéglős [21](#)
Schless Antal kereskedő [157](#)
Schless István [172](#)
Schlimp Carl építész [32](#)

Schmidt (Schmiedt) Zsigmond üzemtulajdonos [529](#)
Schmidtleitner János gyepmester [397](#)
Schmiedt Frigyes tisztartó [529](#)
Schmitterer Jenő építész [385](#)
Schnitzler Arthur drámaíró [246](#)
Schnitzler asztalos [246](#)
Schnitzler János orvos [246](#)
Schnitzler Jánosné (Markbreiter Louise) [246](#)
Schnitzler (Zimmermann) József asztalos (ács) [246](#)
Schober József patikus [515](#)
Schöne Ludwig építész [7](#), [90](#), [92](#), [157](#), [231](#)
Schönfeld Antal kereskedő [98](#)
Schönfeld Ignác háztulajdonos [517](#)
Schönfeld Miksa [98](#)
Schreiber (Szántó) Béla [363](#)
Schreiber (Szántó) Gizella [363](#)
Schreiber (Szántó) Rezső [363](#)
Schreiber (Szántó) Zoltán [363](#)
Schreiber mészáros [363](#)
Schrem János városbíró [222](#)
Schrem-ház [222](#)
Schreyer Lajos orvos [92](#), [94](#)
Schreyer-ház [4](#), [92](#)
Schulhof Adolf kereskedő [115](#), [295](#), [299](#)
Schulhof-ház [299](#)
Schustler József mérnök [490](#)
Schütz Aladár orvos [239](#)
Schwarz (Zalán) Gusztáv kereskedő [194](#)
Schwarz Adolf ügyvéd [422](#)
Schwarz és Tauber cég [138](#), [194](#)
Schwarz Ottó kereskedő [194](#), [367](#)
Schwarz Samuné kereskedő [194](#)
Schweiger Gyula építész [380](#)
Schweitzer József borbély [419](#)
Segélyegylet Szövetkezet [17](#), [91](#), [93](#)
Seidl (Szeitl) János vendéglős [304](#)
Seidl Lipót kertész [172](#), [222](#)
Seiler Péter órás [196](#)

Seltenhofer Frigyes Fiai cég (harangöntő) [148](#), [359](#), [441](#)
Selyem- Kelme- Fonálfestő, Fehérítő- és Vegytisztítóüzem [213](#)
selyemfestő műhely [157](#)
Semál kaszárnya [70](#)
Sényi Gábor jószágkormányzó [65](#), [440](#)
serfőző ház [21](#)
serház [21](#)
sertéshizlaló telep [217](#), [494](#)
sertésvásár [338](#)
Sétakert [124](#), [155](#), [172](#), [242](#), [269](#), [421](#), [491](#), [507](#)
Sétakerti bejárat [124](#)
sétakerti pavilon [124](#)
sétatér (Sétatér) [7](#), [172](#), [338](#)
sgraffito [248](#), [421](#)
sikátor (Király és Zrínyi utcák között) [306](#)
Sík Sándor [26](#)
Simán Ferenc [284](#)
Simán Ferencné (Gáspár Örzse) háztulajdonos [284](#)
Simkovits és Ujlaky lakatosok [219](#)
Simon Gábor gombkötő [257](#)
Simon Géza Gábor tanulmánya [150](#)
Simon György lakatos [306](#), [420](#)
Simon György szűrszabó [343](#)
Simon Zsigmondné (Újváry Josefa) háztulajdonos [237](#)
Simoncsics Antal szítás [180](#)
Simon-kaszárnya [264](#)
Simonsits uradalmi várnagy [180](#)
Simontsits Mátyás városbíró [180](#)
Singer József és Társa cég [326](#)
Singer József kereskedő [161](#), [326](#)
Singer Sándor fényképész [149](#)
Siófok [473](#)
sírboltok (Tripammer utca) [52](#), [87](#), [437](#), [491](#)
Skublics Imre közjegyző [6](#), [95](#)
Sóhajok hídjá [490](#)
sóház [201](#)
sóhivatal [132](#), [133](#), [199](#), [220](#), [468](#)
sómalom [204](#)

Sombor (Zsombor) Ferenc [241](#)
Sommer Ignác földbirtokos [4](#), [92](#)
Sommer József [4,5](#)
Sommer Miksa és Sándor cég [4](#)
Sommer Mór [4](#)
Sommer Sándor kereskedő [4](#), [120](#)
Somogy megye közigazgatási apparátusa [216](#)
Somogyi család [38](#)
Somogyi és Haas cég [10](#)
Somogyi Gyula (ifjabb) nagybirtokos [38](#), [171](#)
Somogyi Gyula nagybirtokos [36](#), [38](#)
Somogyi-kastély [38](#)
Somogyszentmiklós [381](#)
Somogyszentmiklósi templom [170](#)
Somssich Antal gróf [7](#), [328](#)
Somssich Janka gróf (Horváth Gyuláné) [399](#)
Somssich Lőrinc gróf [328](#)
Somssich Pál gróf [328](#)
Sonnenberg Frigyes postatiszt [409](#)
Sonnenberg-ház [409](#)
Sonnewald M. háztulajdonos [239](#)
sópajták [133](#), [199](#)
Sopron (Sopronyi) (ma Teleki) utca
Sopron [32](#), [213](#), [222](#), [244](#), [470](#)
Soproni (ma Magyar) utca [360](#)
soproni honvédszárad [465](#)
Soproni Kereskedelmi- és Iparkamara [430](#)
Soproni Kereskedelmi és Iparkamara Nagykanizsai Különválasztmánya [91](#)
soproni laktanya [239](#)
Sormás [515](#), [517](#)
Sormási utca [55](#)
sorompók (Schlagbaum, Sperrbaum) [123](#), [126](#)
sótisztek [199](#)
sör (kanizsai) [143](#)
söracsarnok [143](#)
sörgyár [142](#), [143](#), [205](#)
sörgyári munkáslakások [143](#)
sörgyári vendéglő [142](#), [143](#)

Sörház utca [1](#)
Sörházkert [23](#)
sörkert [21](#)
Sörlei Jenő szabó [128](#)
Spánier Ferdinánd kereskedő [60](#), [222](#), [225](#), [465](#)
Spánier Jozefa (Tóth Lajosné) [60](#)
Spánier-ház [219](#), [222](#), [390](#), [465](#)
Spitzer Ernő gyáros [513](#)
Spitzer és Stern cég [144](#)
Spitzer Lajos gyáros [513](#)
Spitzer Lipót bognár és kádár [513](#)
Spitzer Ludwig bőrkereskedő [513](#)
Spitzer Samu gyáros [513](#)
Spitzer Zsigmond gyáros [513](#)
Sport kávéház és étterem [237](#)
Stánitz Róbert szállító [242](#)
statáriális eljárások [222](#)
Stauner János építőmester [9](#)
Stefánia-szövetség [198](#)
Stefanovits M. cukrász [92](#)
Stegmüller asztalos [228](#)
Stehlik Vencel kertész [360](#)
Steindl Imre építész [307](#)
Steiner Edgár és képei [1](#), [32](#), [33](#), [35](#), [52](#), [95](#), [124](#), [126](#), [197](#), [235](#), [419](#), [490](#)
Steiner és Kardos-ház [211](#)
Steiner József kereskedő [211](#)
Steiner József vendéglős [513](#)
Steiner Mayer kereskedő [302](#)
Steiner Simon földbirtokos [409](#)
Steiner von Eltenberger, Edgar [52](#)
Steiner Zsigmond fakitermelő [213](#), [302](#)
Steiner Zsigmond Izraelita Aggokháza [302](#), [453](#)
Steinhard László [186](#), [238](#)
Stella Kötő- és Szövőgyár [367](#)
Stern Arnold malomtulajdonos [513](#)
Stern Bernát kereskedő [161](#)
Stern család [252](#)
Stern és Spitzer cég [144](#)

Stern J. Mór cég [139](#), [405](#)
Stern J. Mór és Fiai cég [405](#)
Stern J. Mór gyáros [405](#)
Stern Sándor gyáros [93](#)
Sterneck Zsigmond zeneszerző [5](#), [419](#)
Stern-féle téglagyár [139](#), [405](#), [489](#)
Stern-ház [208](#), [404](#), [405](#)
Steszlin család [250](#)
Steszlin Ferenc elnök [249](#)
Steszlin-kápolna [250](#)
Stettner Istvánné leánynevelő intézete [107](#)
Stockhoffer (Botfi) Károly erdőmester [349](#)
strand [124](#), [125](#), [494](#), [504](#)
Strasser Anna (Nanette) (Gutmann Henrikné) elnök [13](#)
Strasser Dávid Lázár kereskedő [148](#), [205](#), [228](#)
Strasser József üzemvezető [469](#)
Strasser Károly gyáros [469](#)
Strasser Lázár kereskedő [205](#)
Strasser Márton látszerész [150](#), [419](#)
strázsameter [515](#)
Strebeloszký Ferenc kovács [361](#)
Strém (Kanizsa) István újságíró [379](#)
Strém Bernát csonttelepe [192](#), [280](#)
Strém Bernát és Fiai cég [280](#), [361](#)
Strém Bernát kereskedő [192](#), [280](#), [281](#), [308](#), [379](#)
Strém család [308](#)
Strém és Eppinger cég [377](#)
Strém és Fiai cég [208](#)
Strém és Klein cég [217](#), [364](#)
Strém és Klein kenderfonó- és kötélgyára [308](#)
Strém Johanna (Janka) (Kohn Ödönné) háztulajdonos [526](#)
Strém József kereskedő [379](#)
Strém Kálmán [205](#), [433](#)
Strém Károly fakereskedése [103](#), [433](#)
Strém Károly kereskedő [133](#), [134](#), [205](#), [281](#), [433](#)
Strém Mór kereskedő [208](#)
Strém Tivadar kereskedő [308](#)
Strém Vilmos kereskedő [308](#)

Stridó [199](#)
Sugár út [16.a,b,c,d](#) [431](#)
Sugár út [18.](#) [432](#)
Supka Géza [26](#)
Suszteralle [147](#)
Svastits Benő főispán [82](#)
Svastits Hugó [82](#)
Svastits Hugóné (Vízlendvay Krisztina) [82](#)
Svastits János zeneszerző [82](#)
Svastits Károly főszolgabíró [71](#), [82](#)
Svastits Károlyné háztulajdonos [525](#)
Svastits-ház [525](#)
Sypniewszky György tábornok [380](#)

Sz

Szabadelvű Kör [230](#), [523](#)
Szabadhegy [65](#), [397](#), [440](#), [532](#)
szabadkai fogház [239](#)
szabadkai törvényszéki palota [239](#)
szabadkőművesek [12](#), [408](#), [425](#)
Szabados Mátyás kékfestő [299](#)
szabadulási remek [263](#), [410](#)
Szabó Albert gyógyszerész [56](#)
Szabó Antal kereskedő [150](#)
Szabó József lakatos [82](#)
Szabó Lajos molnár [450](#)
Szabó Lőrinc [26](#)
Szabó Zsigmond orvos [6](#)
Szabó-féle takaréktűzhely [82](#)
Szabómunkások és munkásnők Szakegylete [401](#)
szabóság „Menyasszony a magyar mágnáshoz” névvel [157](#)
Szakács Margit tanulmánya [230](#)
Szakácsnék és Szobaleányok Köre [419](#)
Szakáts Műszerüzem és Írógép Vállalat [87](#)
Szaki [130](#)
Szakony Attila fotóriporter [359](#)
Szakonyi József rendőrkapitány [50](#), [470](#)
Szakonyi-kert [50](#)

szakszervezetek [401](#)
Szalai Ferenc adatközlő [105](#), [269](#)
Szalai Lajos ügyvéd [80](#)
Szalai László kocsmáros [54](#)
szalámi- és kolbászgár [361](#)
Szalay Sándor lapkiadó [337](#)
szalmagár [52](#), [106](#), [190](#), [191](#), [526](#)
szalmatok (hüvely) [106](#), [190](#), [526](#)
Szalmay-ház [116](#)
Szamuelyi Olga (Kozáryné) háztulajdonos [88](#)
Szántó (Schreiber) Béla [363](#)
Szántó (Schreiber) Gizella [363](#)
Szántó (Schreiber) Rezső [363](#)
Szántó (Schreiber) Zoltán [363](#)
Szántó János építő [436](#)
Szántó Lajos építőmester [8](#), [10](#), [164](#), [276](#), [287](#), [487](#)
Szapáry István gróf a város földesura [225](#), [226](#), [229](#)
szappanfőzők [155](#), [315](#), [370](#)
Szarvas Szálló [128](#), [196](#), [197](#), [212](#), [213](#), [214](#), [302](#), [528](#)
Szász Gyula szobrász [89](#), [149](#), [222](#), [230](#), [291](#)
Szász Károly rajzmester [222](#), [291](#), [315](#)
szatócsbolt [396](#)
Széchenyi Ferenc gróf [236](#)
Széchenyi István gróf [222](#), [236](#)
Széchenyi-ház [236](#), [381](#)
Szecsődy-ház [182](#)
szegény-atya [95](#)
szegények tápintézete [429](#)
szegényház [7](#), [346](#), [481](#)
Szeghalmy Bálint városi mérnök [60](#), [193](#), [228](#), [313](#), [346](#), [421](#), [438](#)
Szeglet utca [351](#)
Szegő (Sattler) Mór ingatlanközvetítő [290](#), [433](#)
Szegő (Schlesiger) Gyula kereskedő [175](#)
Szegő és Hirsch cég [204](#)
Szegő és Társa Dunántúli Mezőgazdasági Gépgyár [290](#)
Szegő György gyáros [290](#)
Szegő József gyáros [290](#)
Szegő László üzemtulajdonos [478](#)

Szegő Mór kereskedő [290](#)
Szegő Pál kereskedő [204](#)
Szegő-ház [175](#)
szégyenoszlop [147](#), [193](#)
szégyenpad [147](#)
Szeidl János esztergályos [304](#)
Szeidl Lipót kertész [172](#), [222](#)
Szeidmann Samu szikvízgyáros [207](#), [208](#)
Szeidmann-ház [208](#), [219](#)
Szeitl (Seidl) János vendéglős [304](#)
Szeitl kertész tanár [172](#), [222](#)
Szekeley William producer [21](#)
Székely Bertalan festő [51](#)
Székely Nándor városi mérnök [349](#)
Székely Nándorné gyártulajdonos [389](#)
Székely Vilmos (Wilhelm) producer [21](#)
Székelyi Lajos mosodás [122](#), [255](#)
Székelyi Lajosné (Mattos Gizella) mosodás [122](#)
Székelyi Lajosné „gőzmosó, fényvasaló intézete” [98](#), [122](#)
Szekeres József gazdatiszt [61](#)
Szekeres József orvos [61](#), [68](#), [256](#), [419](#)
Szekeres Józsefné (Boda Karolin) elnök [61](#)
Szekeres-ház [61](#)
Szekeres-kert [61](#)
Székesfehérvár [100](#), [291](#), [466](#)
SZELA Bauer és Társa Fa- és Fémárugyár [478](#)
szélkerék [380](#)
Széll László építész [34](#)
szélmalom [450](#), [483](#)
Szélmalom fogadó [483](#)
Szemenyei-Nagy Tibor [201](#)
szemkórház [145](#), [519](#)
szemvíz [504](#)
Széna tér [461](#)
Szénássy Anna (Uher Ödönné) [230](#)
Szénássy-féle „fényírda” [230](#)
szénavásár [461](#)
szénbánya [4](#), [322](#)

szénégető [377](#)
szénkéneg-raktár [486](#)
Szent Ambrus oltárkép [146](#)
Szent András apostol szobra [370](#)
Szent Anna-kápolna [146](#)
Szent Antal harang [487](#)
Szent Antal oltára [487](#)
Szent Apollónia freskója [155](#)
Szent Bertalan-kápolna [359](#)
Szent Domonkos gyomorkeserű [499](#)
Szent Donát-kápolna [359](#)
Szent Erazmusz oltára [16](#)
Szent Erzsébet harang [16](#)
Szent Ferenc oltárképe [487](#)
Szent Flórián kápolnája (Miklósfa) [275](#)
Szent Flórián szobra [448](#)
Szent Flórián-kápolna (Kiskanizsa) [448](#)
Szent György harang [148](#)
Szent György-kápolna [450](#)
Szent György-víz [20](#)
Szent Imre szobra [249](#)
Szent János-híd [486](#)
Szent János tér [461](#)
Szent József Egyházközség kultúrháza [15](#)
Szent József harang [16](#)
Szent József harang [487](#)
Szent József Plébánia [15](#)
Szent József szobra [349](#)
Szent József-kápolna [39](#)
Szent Kereszt feltalálása tiszteletére állított kápolna [379](#)
Szent László harang [16](#)
Szent Márton szobor [349](#)
Szent Márton-kápolna [7](#), [16](#), [328](#), [349](#)
Szent Miklós templom (görögkeleti) [215](#)
Szent Pius [359](#)
Szent Pompiliusz-kápolna [427](#)
Szent Szűz Mária mennybevétele-templom [170](#)
Szent Vendel harang [487](#)

Szent Victor [359](#)
Szentegylet [33](#)
Szentendrey Edgár [168](#)
Szentés Makár gazda [146](#)
Szentgyörgyvári hegy [195](#)
Szentgyörgyvári utca [268](#), [292](#), [334](#), [338](#)
Szentgyörgyváros [238](#)
Szentháromság Társulat [16](#)
Szentháromság tér [172](#), [193](#)
Szentháromság-kápolna [383](#)
Szentháromság-kép [193](#)
Szentháromság-szobor [39](#), [172](#), [193](#), [291](#), [338](#)
Szent-kút [375](#)
Szentlélek galamb [273](#)
Szent-Miklós (Miklósfa) [89](#), [170](#), [381](#)
Szentmiklósi út [513](#)
Szentmiklósi utca [1](#)
szennyvízátemelő telep [22](#), [124](#)
szennyvíztisztító [34](#), [124](#)
Szép Ernő iparművész [273](#)
Szép Károly patikus [13](#), [219](#), [233](#)
szepességi tizenhárom város [338](#)
Szepes Imre bádógos [484](#)
szepetneki dróthuzalmunkások [199](#)
szépítési bizottmány [89](#)
Szépítő Egylet (Egyesület) [124](#), [149](#), [242](#), [466](#), [490](#)
Szerb Ernő kölcsönkönyvtára [92](#)
szerb kereskedők [157](#), [215](#), [217](#)
Szerb-ház [215](#), [246](#)
Szeremlei Erdődy Sarolta és Reiter Katalin leánynevelő intézete [107](#)
szeszfőzde [78](#), [79](#), [159](#), [195](#), [206](#), [216](#), [499](#)
Szeszgyár [498](#), [499](#), [500](#)
Szessziós Ház [222](#)
Szever József vendéglője [214](#)
Szigethy Károly orvos [241](#), [243](#), [318](#)
Szigeti József hegedűművész [7](#), [428](#)
Szigeti utca [470](#)
Szigetvár [490](#)

Szigriszt Róbert vendéglős [229](#), [420](#), [482](#)
sziklaoltár a lourdesi Szűzanyával [16](#)
szikratávíró [199](#)
színtársulatok vendégjátéka [94](#), [127](#), [148](#), [213](#)
szirénák [43](#), [315](#)
szivargyár [465](#)
Szívós Imre órás [292](#)
szlavóniai vasútvonalak építése [205](#)
Szlezák László harangöntő [16](#), [146](#), [148](#), [386](#), [487](#), [491](#)
Szlovák János szűcs [234](#)
Szlovák Katalin (Babochay Józsefné) [234](#)
Szociális Missziótársulat [408](#)
Szocialista Klub [7](#)
szócső [115](#)
szóda- és hordójelző állomás [361](#)
szódavíz [20](#), [21](#), [207](#), [217](#), [244](#), [361](#), [368](#)
Szokol János (öreg) adatközlő [449](#)
szolgabírói hivatal [71](#), [241](#)
Szombathely [351](#)
Szombathely falu [276](#)
Szombathelyi utca [276](#)
Szommer Ferenc főmozdonyvezető [52](#)
Szomolányi Gyula kereskedő [23](#), [149](#)
Szomolányi-sarok [149](#)
Szöglet-ház [66](#), [465](#)
szökőkút [322](#), [380](#)
szőlő első hajtásainak megáldása [450](#)
Szőlőhegy rendszabály [440](#)
Szterényi államtitkár [222](#)
sztrájkok [322](#), [401](#)
sztrájektanya [322](#)
Sztrókay Kálmán szerkesztő [42](#)
Szukits Nándor orvos [233](#)
Szukits Salamon kereskedő [233](#)
Szukits Zsigmond kereskedő [233](#), [524](#)
Szuknay G. Lajos építőmester [163](#), [488](#)
Szurmay Sándor miniszter [222](#)
Szücs Aladár lakatos [110](#)

Szücs Ferenc szikvízgyáros [286](#)
Szücs Lajos szikvízgyáros [286](#)
szükségpénzek [238](#)
Szűz Mária Gyógyszertár [198](#), [512](#)
Szűzanya a gyermekkel (dombormű) [394](#)

T

Tachauer Lajos kereskedő [306](#)
Tachauer Salamon kereskedő [306](#)
Tagore [51](#)
Takács építészmérnök [413](#)
Takács Lajos síremléke [491](#)
Takács Péter [87](#)
Takács-sírbolt [87](#)
Takarékpénztár Rt. [60](#), [73](#), [89](#), [149](#), [153](#), [156](#), [157](#), [242](#), [246](#), [341](#), [342](#), [351](#), [465](#), [467](#), [528](#)
Takarékpénztár utca [89](#)
takarékpénztári székház [149](#), [199](#), [291](#), [312](#), [526](#)
Talabér János papköltő [286](#)
Talabér Zsigmond háztulajdonos [389](#)
tanácsköztársasági időszak [187](#)
tánckoszorúcska [235](#)
táncoktatás [187](#), [235](#)
táncterem [187](#)
Tanczenberger János díjnok [165](#)
Tanczenberger Lajos lakatos [273](#)
Tandor család [307](#)
Tandor Ferenc sütőmester [307](#)
Tandor Ferenc ügyvéd [302](#), [307](#)
Tandor Mihály szücs [307](#)
Tandor Ottó építész [16](#), [307](#)
Tandor-ház [298](#), [307](#)
tanítóképző [9](#)
Tanodalmi tér [187](#)
Tanodalmi utca [187](#)
Tapolca [289](#), [328](#)
tárházak [189](#), [351](#)
Tárházak Rt. [189](#)

tarlórépa [381](#)
Tárnok Alajos jószágkormányzó [72](#), [205](#), [236](#), [491](#)
Tárnok-ház [72](#), [236](#), [381](#)
Társadalomtudományi Társaság [239](#)
társaskocsi [380](#)
Társaskör [65](#), [116](#), [161](#), [230](#), [466](#), [529](#)
tartalék kórház [145](#)
Tauber Alajos kereskedő [194](#)
Tauber és Schwarz cég [138](#), [194](#)
Tavaszy Ilona (Rózsavölgyi Antalné) tanító [107](#)
távírda [2](#), [10](#), [199](#)
távírdai főállomás [2](#)
távírdai főigazgatóság [149](#)
Távírdai utca [89](#)
távíró [115](#)
taxik [193](#), [323](#)
téglagyarak [139](#), [143](#), [246](#), [252](#), [266](#), [269](#), [279](#), [378](#), [405](#), [426](#), [437](#), [486](#), [489](#), [490](#)
téglagyári munkáslakások [139](#)
téglavetők [39](#), [64](#), [172](#), [252](#), [266](#), [380](#), [489](#)
tejüzem [35](#)
Tél költészete (öndráma) [187](#), [419](#)
Telcs Ede szobrász [426](#)
telefon (helyközi) [199](#)
telefon szőlőhegyen [440](#)
telefonközpont (automatizált) [199](#)
telefonközpont [10](#), [199](#)
Teleki László gróf [470](#)
Teleki utca [470](#)
Teleki úti (Károly) laktanya [271](#), [426](#), [484](#), [485](#), [486](#), [489](#)
telekkönyvi hivatal [114](#), [241](#)
telekúti téglagyár [380](#)
téli gazdasági iskola [34](#), [319](#)
télikert [203](#)
Teller Ede [239](#)
Teller Edéné (Harkányi-Schütz Augusztá Mária) [239](#)
Teller Paul [239](#)
Teller Wendy [239](#)
Temesvár [501](#)

temetés hajdan [491](#)
temetkezési szolgáltatások [151](#)
temető (az Alsótemplomnál) [461](#), [515](#)
temető (az Inkey-kápona körül) [379](#)
temető (hősi) [145](#), [491](#)
temető (Kiskanizsa) [54](#), [487](#), [488](#)
temető (Látóhegy) [359](#)
temető (Miklósfa) [170](#), [381](#)
temető (Palin) [39](#)
temető (protestáns) [491](#)
temető (Széchenyi tér) [148](#), [220](#), [461](#)
temető (Szent-Miklós) [170](#), [381](#)
temető (Tripammer utca) [124](#), [338](#), [362](#), [461](#), [490](#), [491](#)
Temető utca [338](#)
temetőhely [208](#)
temetői híd [124](#), [268](#), [338](#), [490](#)
temetői kaszárnya [269](#), [347](#)
temetői obeliszek (Tripammer utca) [491](#)
Temetőkápolna (Tripammer utca) [491](#)
temetőkápolna (Deák tér) [148](#)
temetőkápolna (Kiskanizsa) [54](#)
templom (sánci) [269](#), [349](#), [492](#)
teniszpálya [124](#), [288](#), [290](#), [412](#), [413](#)
teniszpálya (katonai) [412](#), [413](#)
terecskék [172](#)
térképeszeti felmérés [9](#)
Tersánczky József (ifjabb) [532](#)
Tersánczky József orvos [64](#), [67](#), [322](#), [440](#), [532](#)
Tersánczky-ház [532](#)
Terzer Vencel szappanfőző [491](#)
testi fenyítés [226](#), [397](#)
tésztagyár [375](#)
Tetves [406](#)
Deutsch Gusztáv drogista [60](#), [449](#)
Deutsch-villa [60](#)
Thassy Ábel szolgabíró [45](#), [328](#)
Thassy Miklós főszolgabíró [45](#)
Thein Jakab patikus [161](#), [219](#)

Then György kovács [219](#)
Then-ház [219](#)
Theodorovits Dömötör kereskedő [157](#)
Theodorovits György kereskedő [157](#)
Theodorovits Mihál kereskedő [157](#)
Theodorovits Róza [157](#)
Theodorovits-ház [157](#)
Theodorovitsok [157](#)
Thomka Endre anyakönyvezető [372](#)
Thomka-ház [481](#)
Thoroczkay-féle toronyóragyár [120](#)
Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola [522](#)
Thury György Múzeum [205](#), [226](#)
Thury Zoltán író [229](#)
tímár-ház [18](#)
Tisza Kálmán [45](#)
Tiszi Önszegélyező Egylet [2](#)
Tiszi Önszegélyező Szövetkezet [2](#)
tisztikari étkezde [215](#), [390](#)
Tivolt János kávéház [230](#)
Tizenhárom város [338](#), [339](#), [491](#)
Tizenhárom városi utca [334](#), [461](#)
tizenhárom zálogba adott szepességi város [338](#)
Tizenhetedik Honvéd Kiegészítő Parancsnokság [271](#)
Toch Lipót kereskedő [144](#)
Toch Miksa kereskedő [144](#)
Toch-féle üzletház [144](#)
tóka [64](#), [172](#), [415](#), [447](#)
Tokaj [108](#)
tolózárak (vízvezeték) [124](#)
Torma Lajos asztalos [282](#)
Torma Pál asztalos [282](#)
Torma Tóni cigányprímás [197](#)
tornacsarnok (terem) [94](#), [187](#), [269](#), [413](#), [424](#), [426](#)
Tornaegylet [17](#), [23](#), [79](#), [94](#), [140](#), [213](#), [269](#), [532](#)
Tóth Béla kereskedő [277](#)
Tóth István gazdasági főfelügyelő [432](#)
Tóth János [203](#), [205](#), [212](#), [515](#)

Tóth József kocsigyártó [472](#)
Tóth kert melletti utca [59](#)
Tóth Lajos ügyvéd [60](#), [465](#)
Tóth Lajosné (Spánier Jozefa) [60](#)
Tóth László adatközlő [381](#)
Tóth Mihály építőmester [62](#), [249](#), [293](#), [304](#), [399](#)
Tóth-kert [61](#), [465](#)
Totola Kálmán kalapos [80](#)
Totola Lajos kalapos [181](#)
tölgyfahulladék feldolgozása [205](#)
Töltés [497](#)
török cukorkakészítők [401](#)
török háborúk kora [295](#)
török nőegylet [419](#)
Törökkanizsa [51](#)
Törökkút [147](#)
Törökváros [238](#)
Törvényház [200](#), [201](#), [517](#)
törvényszék [199](#), [222](#)
Töttössy Béla törvényszéki bíró [65](#)
Transdanubia [501](#)
Transdanubia csillárbolt [150](#)
Transdanubia Egyesült Gőzmalmok Rt. [501](#)
Transfiguratio [386](#)
Transzformátorház [443](#)
transzformátorház [490](#)
Traupmann Lajos hadnagy [390](#)
Traupmann Lajos orvos [390](#)
Tribel bádogos [205](#)
Trieszt [150](#), [189](#), [205](#), [308](#)
trieszti Adria Biztosító Társaság [204](#)
Tripammer Gyula igazgató [242](#)
Tripammer Gyula kereskedő [242](#)
Tripammer Károly kereskedő [242](#)
Tripammer Margit orvos [242](#)
Tripammer Rezső ügyvéd [242](#)
Trojkó Gyula rézműves [176](#)
Trojkó Lajos ügyvéd [109](#)

Tschirtz (Tschürtz) József kocsigyártó [466](#)
Tuboly Gyula ügyvéd [467](#)
Tuboly Gyuláné elnök [467](#)
Tuboly Viktor ügyvéd [41](#), [261](#), [300](#)
tulipán mozgalom [91](#)
tunel [188](#)
Turek Ferenc szűcs [369](#)
Turek Géza csizmadia [369](#)
Turek Gyula csizmadia [369](#)
Turek szűrszabó [369](#)
Tüchert Lajos kovács [472](#)
Tüchert Lajos (ifjabb) festőművész [198](#)
Tüdőbeteg-gondozó Intézet [409](#)
tüdőgondozó intézet [256](#), [318](#)
tüdőszanatórium [380](#)
Tüskés Tibor író [30](#)
tűzcsap [124](#)
Tüzérlaktanya [248](#)
tűzjelzés [148](#)
tűzoltó őrtanya [79](#)
tűzoltó őrtorony [350](#)
Tűzoltó Pali mészáros [79](#)
Tűzoltó utca [76](#)
tűzoltó-laktanya [79](#), [229](#), [350](#)
tűzoltóvíz tárolása [193](#)
Tűzoltóvizsga-rendszer és tankönyv (könyv)[411](#)
tűzoltó-zenekar [79](#), [153](#), [201](#), [220](#), [254](#), [339](#)
tűzrendőrök [213](#)
tűzvész [215](#), [217](#), [222](#), [275](#), [360](#), [448](#), [487](#)

U

Udvari Kamara [222](#)
Udvari kávéház [215](#)
udvari szállító [206](#)
ugrókút [322](#)
Uher filmgyár [230](#)
Uher Gizella [230](#)
Uher Ödön (ifjabb) filmrendező [230](#)

Uher Ödön fényképész [89](#), [230](#)
Uher Ödönné (Szénássy Anna) [230](#)
UHU [213](#)
Új Rózsa Szálló [243](#)
Új utca [251](#)
Újföhrénc [386](#)
Ujlaky és Simkovits lakatosok [219](#)
Ujlaky Béla és Hahn Albert lakatosok [306](#)
Ujlaky, Hirschler és Fia cég, Alsódomboru [27](#), [175](#), [443](#)
újnépi Elek család [216](#)
Újnéppusztá [216](#)
Újudvar vasútállomása [36](#)
Ujváry Géza képviselő [237](#)
Ujváry Illés tiszttartó [237](#)
Ujváry Josefa (Simon Zsigmondné) háztulajdonos [237](#)
Ujváry-ház [237](#)
Újvilág utca [59](#), [399](#)
Ullmann Gyula építész [236](#)
Ullrich (Révay) József író [187](#), [419](#)
Umsunst János [379](#)
Ungár Benő kereskedő [366](#)
Unger Alajos (Lajos) képviselő [3](#), [17](#), [213](#)
Unger Ferenc német varga [3](#), [17](#)
Unger Lőrinc [3](#)
Unger Ullmann Elek (idősebb) kereskedő [3](#), [15](#), [17](#), [95](#), [243](#)
Unger Ullmann Elek (ifjabb) kereskedő [17](#)
Unger Ullmann Viktor [243](#)
Unger-ház [3](#), [17](#)
uradalmi beszálló vendéglő (Kiskanizsa) [449](#)
uradalmi épület (új) [194](#)
uradalmi fogadók [21](#), [179](#), [203](#), [220](#), [229](#), [290](#), [395](#), [449](#), [483](#)
uradalmi fővadászlak [22](#)
uradalmi fundusok (eladott) [60](#), [61](#), [64](#), [65](#), [67](#), [68](#), [69](#), [70](#), [73](#), [95](#), [96](#), [98](#), [100](#), [105](#), [110](#), [532](#)
uradalmi gőzmalom (Lazsnak) [380](#), [501](#)
uradalmi gőzmalom [28](#), [39](#),
uradalmi gyár (Palin) [38](#), [39](#), [274](#)
uradalmi istálló és kocsiszín [382](#), [449](#)

uradalmi kádár [347](#)
uradalmi kocsmá (Palin) [37](#)
Uradalmi magtár [382](#)
uradalmi magtár [492](#)
uradalmi major [22](#), [266](#), [492](#)
uradalmi mázsaház [148](#)
uradalmi mészáros-lak [290](#)
uradalmi mészárszék [194](#), [465](#), [496](#), [504](#)
uradalmi pintérség [347](#)
uradalmi téglavető [64](#), [266](#)
uradalmi tisztartói ház [226](#)
uradalmi vadászlak [380](#)
Uránia mozgó [213](#)
Uránia mozi [212](#), [406](#)
Uránia színház [406](#)
Uranus mozgó [213](#), [215](#)
Urunk színeváltozása-kápolna [386](#)
úszómedence [125](#), [322](#)
usztasák [19](#)
utazó ügynökök [152](#), [194](#)
utcajelző táblák [351](#)
Utolsó Garas kocsmá [395](#)
utolsó strázsameszter [222](#)
utolsó vacsorát ábrázoló festmény [515](#)
úttörőház [426](#)

Ü

ügyvédi kamara (megyei) [390](#)
ügyvédi kamara (Zalaegerszeg) [390](#)
üveggyár [503](#)
Üveggyár Rt. [503](#)

V

Vadas Ernő fotóművész [140](#)
vadászat [193](#)
Vadász kert [22](#)
vadászlak [380](#)
vadásztársulat [243](#)

vadkacsák [193](#), [220](#)
Vagner család [355](#)
Vagner Ignác rézműves [158](#)
Vagner Károly mérnök [158](#)
Vagner-ház [158](#), [423](#)
Vahot Imre író [2](#)
Vaics család [157](#)
Vaics-ház [157](#)
Vajda Andor építész [91](#), [124](#), [218](#)
Vajda-cserfő [146](#)
vajgyár [35](#)
Vakkant (Vackant) János kocsmáros [194](#)
Vakkant-síremlék [194](#)
választások [213](#)
Valódi Franck Kávépótlék [138](#)
váltakozó (forgó) áramra áttérés [501](#)
vályogvető cigányok [395](#)
vámhivatal [189](#)
vámkerület [189](#)
vámsorompó [199](#), [497](#), [504](#)
Vándor László [276](#)
vándorcirkuszok [21](#), [512](#)
vándordalnok [220](#)
Vannay János igazgató [319](#)
Vánsi (Vánsa, Vánca) tér [385](#)
vár (Kanizsa) [198](#), [229](#), [397](#), [499](#), [504](#)
vár (Korpavár) [171](#)
Várallyay Sándor építész [21](#)
varasdi építőmesterek [218](#)
varasdi kórházak [239](#)
varasdi laktanya [239](#)
Varazsdi utca [288](#)
Varga István kiskanizsai városbíró [488](#)
Varga János csizmadia [84](#)
Varga János háztulajdonos [374](#)
Varga János óvodaalapító [460](#)
Varga János tisztartó [69](#)
Varga Lajos [71](#)

Varga Nándor gőzmosodája [237](#)
Varga Sándor [166](#)
Varga testvérek (Varga J. és Varga G.) fényképészek [230](#)
Vargha János számvevő [68](#)
Várhely(i) utca [76](#)
város hajdúja [515](#)
város istállója [262](#), [348](#)
város téglája [380](#)
város védőszentjei [275](#), [448](#)
városbírói szék [298](#)
Városépítő és Ipari Építési Rt. [421](#), [484](#), [501](#)
Városépítő és Ipari Építési Rt. telepe [501](#)
városháza (Kiskanizsa) [448](#), [488](#)
városháza [2](#), [88](#), [135](#), [151](#), [205](#), [220](#), [222](#), [224](#), [226](#), [291](#), [470](#), [501](#)
városháza ó-sarka [222](#)
Városháza utca [1](#)
Városházi bérház [2](#), [114](#), [222](#)
városi állatorvos [78](#)
városi bérház [346](#)
Városi Bíróság és Ügyészség [201](#)
városi címer [222](#)
városi erdész háza [349](#)
városi erdészeti hivatal [349](#)
városi erdők [349](#), [377](#)
városi faaprító telep [512](#)
városi fővadászlak [349](#)
városi gyepmester [397](#)
városi gyepmester háza [397](#), [486](#)
városi kertészet [485](#)
Városi Közjóléti Szövetkezet [304](#)
városi monográfia [182](#)
városi múzeum és könyvtár [426](#)
városi orvos [66](#)
városi rendőrség [2](#), [51](#), [137](#)
városi szeszfőzde [78](#), [79](#)
Városi Színház és Mozi [207](#), [421](#)
városi tanács [201](#)
városi térkép [9](#)

városi vágóhíd [495](#), [496](#), [504](#)
Városok filmje (filmsorozat) [406](#)
Városvédő Egyesület [124](#), [149](#)
Várrét [222](#)
várta-ház [116](#), [262](#)
Váry Zoltán cukrász [149](#)
Vas és Horváth cég [101](#), [102](#), [103](#), [248](#), [346](#), [353](#), [385](#), [391](#), [426](#), [428](#)
Vas József fazekas [373](#)
Vas Sándor építőmester [101](#)
Vas udvar [185](#)
vasárnapi tanoda [187](#)
Vasárnapi Újság [460](#)
Vásártér [268](#), [338](#)
vásártér [45](#)
Vasember cégérszobor [194](#)
Vasemberház [7](#), [120](#), [194](#), [195](#), [222](#), [285](#), [419](#)
vasfüggöny [421](#)
Vasipari Vállalat [290](#)
Vaskapu köz [306](#), [516](#)
Vaskapu Szálló [283](#), [304](#), [306](#), [419](#)
vasredőnyök [10](#), [92](#), [157](#), [159](#), [218](#), [231](#), [406](#)
Vastag Béla fényképész [149](#)
vasútállomás [32](#), [135](#), [188](#), [205](#), [469](#), [528](#)
vasutas művelődési ház [130](#)
vasútépítés [64](#), [89](#), [123](#), [132](#), [139](#), [338](#)
vasúti javítóműhely [135](#)
vasúti megálló (Palin) [36](#)
Vasúti Munkások Országos Szövetsége [401](#)
Vasútpart [490](#)
Vasvázas [502](#)
Veber Antal [116](#)
Veber Károly bírő [116](#)
Vécsey Barna mérnök [273](#), [349](#), [427](#), [453](#), [491](#)
Vécsey-ház [326](#)
Vécsey utcai iskola [30](#), [506](#)
Vécsey Zsigmond polgármester [222](#), [273](#), [326](#), [505](#)
Védegylet [149](#), [153](#)
vegyipari technikum [426](#)

Vellermann János háztulajdonos [467](#)
Vellermann-ház [467](#)
Veltner Ferenc vendéglős [50](#)
Vén diófa vendéglő [137](#)
vendéglő a Komlóhoz [127](#)
vendéglő a Puskaporoshoz [494](#)
vendéglő a Régi kápolnához [137](#)
vendéglő a Vasúthoz [127](#)
vendéglő Bay-féle [137](#), [283](#)
vendéglő Jobb, mint otthon néven [165](#)
vendéglő Vigadó néven [482](#)
Venus-szappan [370](#)
Verein [160](#), [419](#)
Veres-Kereszt Egylet [466](#)
verklisek [220](#)
Vértes Antal fényképész [149](#), [269](#)
vesztőhely [45](#), [135](#), [222](#), [486](#)
Vezekényi Horváth Lilla leánynevelő intézete [107](#), [528](#)
Vida András (Endre) vendéglős [13](#)
Vida Lajos (idősebb) vendéglős [13](#)
Vida Lajos (ifjabb) vendéglős [13](#)
Vidákovich Ferenc bábsütő [13](#), [245](#)
Vidats István (idősebb) gyáros [239](#)
Vidats István és Lippics Gyula „gépgyára” [239](#)
Vidats-ekék [239](#)
Vidor (Weiss) Samu [91](#), [222](#)
Vidor Samuné (Gutmann Hedwig) elnök [91](#), [419](#), [429](#)
Vidor-ház [91](#)
Vigadó vendéglő [482](#)
Viktória Göztéglagyár Rt. [486](#), [489](#), [490](#)
Viktória királynő [201](#)
világháborús emlékmű [147](#), [168](#), [171](#), [193](#)
Vilheim János képfestő [518](#)
villámgyár [501](#)
villamos [75](#)
villamos energia termelése [126](#), [443](#), [501](#)
villamos országos hálózatba kötés [126](#), [443](#), [490](#)
villamos távvezeték [490](#)

villamos világítás [205](#), [213](#), [217](#), [226](#), [443](#), [501](#)
villamossági szerződés [95](#), [501](#)
Villanyerő telep [126](#)
Villányi Henrik tanár [108](#), [152](#), [157](#), [175](#), [306](#)
Viosz Ferenc főszolgabíró [71](#), [119](#)
Viosz Mariska (Markó Nándorné) [119](#)
visszhang [157](#)
vízelvezetés hiánya [220](#)
Vizi utca [247](#)
vízimalom [267](#), [447](#), [450](#), [486](#), [504](#)
Vízlendvay József háztulajdonos [214](#)
Vízlendvay Krisztina (Svastits Hugóné) [82](#)
Vízlendvay Magda (Kalivoda Jánosné) [82](#)
Vízlendvay-ház [213](#), [214](#), [230](#)
víz-próba [222](#)
víztorony (Palin) [36](#), [484](#), [485](#)
víztorony (vasútállomás) [135](#)
víztorony [138](#), [145](#), [483](#), [484](#), [485](#)
Víztorony [484](#)
vízügyi szolgálat (Dráva, Mura) [175](#)
vízvezeték [36](#), [124](#), [138](#), [145](#), [349](#), [380](#), [484](#)
Vodinák János asztalos [273](#)
Vogel és Wagner donga- és hordógyára [137](#)
Vogel Konrád gyáros [137](#)
Vogl Adolf kőfaragó [16](#)
Voigt Miksa lelkész [165](#)
Vörös malom [28](#)
Vörös ökör fogadó [483](#)
Vöröskereszt [222](#), [242](#), [466](#)
Vörösmarty tér [172](#)
Vörösmarty utca (Eötvös tér) [172](#)
vrászlói (varászlói) uradalom [73](#), [170](#), [236](#), [381](#)
Vucskics Istvánné (Popovics Katalin) [217](#)
Vucskics János cukrászdája [423](#)
Vucskics János gyáros [213](#), [217](#), [494](#), [501](#)

W

W. F. kőfaragó [194](#)

W. Gy. versírással próbálkozó [300](#)
Wagner és Irmeler cég [422](#)
Wagner és Vogel donga- és hordógyára [137](#)
Wagner Jenő fodrász [105](#), [269](#)
Wajdits Alajos szabó [236](#)
Wajdits György szabó [100](#), [236](#)
Wajdits János könyvárus [98](#), [149](#), [236](#)
Wajdits József (ifjabb) könyvkereskedő [149](#), [150](#), [236](#)
Wajdits József könyvkereskedő [98](#), [128](#), [149](#), [236](#)
Wajdits-féle nyomda [42](#), [93](#), [98](#), [187](#), [337](#)
Wajdits-ház [236](#)
Walbach Mór [213](#), [532](#)
Walhalla Színház [532](#)
Waligurszky Antal tanár [60](#)
Walterskirchen Wilhelm báró [381](#)
Warazsdi Utcza [312](#)
Wartha Vince akadémikus [241](#)
Wéber Dezső asztalos [273](#)
Wegroszta Zoltán fafaragó [370](#)
Weier Franz Antoni harangöntő [16](#)
Weinberger Náthán kereskedő [289](#)
Weiser Ella (dr. Harkányi Edéné) fordító [239](#)
Weiser Gépgyár és Vasöntöde [21](#), [124](#), [231](#), [270](#), [431](#)
Weiser J. C. Vasraktára [231](#)
Weiser János gyáros [431](#)
Weiser János Károly kereskedő [231](#)
Weiser József gyáros [231](#), [239](#), [312](#), [431](#)
Weiser-féle vaskereskedés [21](#), [239](#)
Weiser-ház [231](#)
Weiss (Lugosi) család [238](#)
Weiss (Vidor) Samu [91](#), [222](#)
Weiss Ernő kereskedő [110](#), [521](#)
Weiss J. Henrik pénztárnok [238](#)
Weiss Jakab (Jaques) kereskedő [110](#), [315](#)
Weiss Lipót és Fia nyomdája [93](#)
Weiss Manó [240](#)
Weiss-ház (Deák tér) [157](#), [238](#)
Weiss-ház [110](#)

Weisshaus Ernő kalauz [140](#)
Weismayer Márk kereskedő [23](#), [108](#)
Weissmayer Mór kereskedő [23](#)
Weisz (Fehér) Vilmos ecet-gyáros [306](#)
Weisz Adolf kereskedő [13](#)
Weisz Bódog gyáros [378](#)
Weisz és Danneberg cég [210](#)
Weisz és Reich cég [57](#)
Weisz Hugó kereskedő [324](#)
Weisz Ignác szikvízgyáros [20](#)
Weisz Mór kereskedő [306](#), [325](#)
Weisz Ödön kereskedő [93](#)
Weisz Soma cementáru-készítő [1](#), [300](#)
Weisz Tivadar [12](#)
Weiszberger Kálmán kőfaragó [99](#)
Weiszberger (Weissberger) Zsigmond kőfaragó [99](#)
Weismayer Lipót vendéglős [342](#)
Wellisch és Rosenberg cég [90](#), [92](#), [156](#), [236](#)
Wellisch János kereskedő [156](#)
Wellisch József kereskedő [156](#), [501](#)
Wellisch Sámuel kereskedő [156](#)
Wellisch-ház [156](#)
Wettendorfer kereskedő [13](#)
Wicher Alajos vasúti hivatalnok [141](#)
Wilheim Ignác kereskedő [137](#)
Wilheim János ruhafestő [298](#)
Wilheim & Maschankzer cég [137](#)
Willert Gyula építési vállalkozó [189](#)
Wirth család [126](#)
Wittine Jakab kávé [91](#)
Wittinger Antal cukrász [423](#)
Wittinger Antal cukrászdája [423](#)
Wlassics Antal városbíró [149](#)
Wlassics Gyula miniszter [149](#)
Wlassics-ház [149](#)
Wlassics utca [52](#)
Wojta Ferenc építő [228](#)
Wolf József [13](#)

Wolf Lipót üzemtulajdonos [444](#)
Wollheim háztulajdonos [311](#)
Wusztér Károly bádógos [487](#)
Wusztl Alajos kamarás [98](#), [155](#)
Wusztl Alajos városbíró [155](#)
Wusztl Lajos főtisztviselő [155](#)
Wusztl Lajosné [124](#), [155](#)

Z

Zadubánszky Lajosné (Piringer Klára) [61](#), [178](#)
Zágráb [230](#)
Zákony Nándor és Kozłowski Ede lakatosok [305](#)
Zala (lap) [3](#), [4](#), [113](#), [138](#), [143](#), [213](#), [220](#), [230](#), [269](#), [382](#), [419](#), [473](#)
Zala Drill sorvetőgép [431](#)
Zala és Somogy pénzügyigazgatósága [199](#)
Zala Hírlapkiadó és Nyomda Rt. [3](#)
Zala kiadóhivatala [3](#), [420](#)
Zala szerkesztősége [4](#), [61](#), [420](#), [454](#)
Zalaegerszeg [124](#), [349](#)
Zalaerdő Zrt [382](#)
Zalai és Társa cég [213](#)
Zalai Hírlap [381](#)
Zalai Károly (idős) nyomdász [213](#)
Zalai Károly (ifjabb) nyomdatulajdonos [213](#)
Zalai Közlöny (lap) [42](#), [108](#), [175](#), [213](#), [220](#), [222](#), [226](#), [269](#), [230](#), [232](#), [291](#), [311](#), [312](#),
[320](#), [341](#), [351](#), [380](#), [382](#), [397](#), [412](#), [419](#), [421](#), [491](#)
Zalai Közlöny szerkesztősége, kiadóhivatala [149](#), [320](#), [456](#), [466](#)
Zalai Krónika (helytörténeti füzetek) [403](#), [488](#)
Zalai Margit színésznő [412](#)
Zalamegyei általános tanító-egylet [68](#)
Zalamegyei Gazdasági Önségélyező Szövetkezet [390](#)
Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Rt. [157](#), [221](#), [390](#), [411](#), [444](#), [466](#)
Zalamegyei Tanítók Egyesülete [337](#)
Zalán (Schwarz) Gusztáv kereskedő [194](#)
Zala-Somogyi Közlöny (lap) [98](#), [149](#), [236](#)
Zalaszentbalázs [428](#)
Zalaszentgrót [349](#)
zalaszentgróti uradalom [73](#)

zalavári apátság [7](#)
Zalavármegyei Ipartestületek Szövetsége [472](#)
Zalavármegyei Tűzoltó Szövetség [411](#)
Zapletál Ignác borbély [218](#), [357](#)
Zapletál Simon borbély [357](#)
zarándoklatok [250](#), [379](#)
Zathureczky Ferdinánd uradalmi ügyvéd [39](#)
Závody Albin bíró [61](#), [243](#)
Zemplén (Danitskó) János távírdai tiszt [463](#)
Zemplén Győző fizikus [463](#)
Zemplén Győző halála [463](#)
Zenede [319](#)
zeneiskola (Fenyves-féle) [2](#), [528](#)
zeneiskola (városi) [319](#), [432](#)
zenekar [7](#), [79](#), [197](#), [200](#), [201](#)
Zenta cirkáló [144](#)
Zerkowitz Albert kereskedő [23](#)
Zerkowitz Béla zeneszerző [23](#)
Zerkowitz család [23](#)
Zerkowitz Lajos kereskedő [23](#), [218](#), [299](#)
Zerkowitz Lajosné sakkozó [419](#)
Zerkowitz Leopold kereskedő
Zerkowitz Vilmos kereskedő [23](#)
Zerkowitz Zsigmond és Társa cég [23](#)
Zerkowitz Zsigmond kereskedő [23](#), [208](#)
Zerkowitz-házak [23](#)
Zichy Aladár képviselő [222](#), [349](#)
Zichy Antal gróf [213](#)
Zichy Antónia (Batthyány Lajosné) grófnő [170](#), [381](#)
Zichy Jenő gróf [213](#)
Zichy Károly gróf [72](#), [170](#), [236](#), [381](#)
Zichy Mária (Walterskirchen Wilhelmné) grófnő [381](#)
Zimmermann (Schnitzler) József asztalos (ács) [246](#)
Zimony [195](#)
zirici apátság [485](#)
Zob Elemér nyugalmazott százados [469](#)
Zoller család [379](#)
Zotl György kárpitos [298](#)

Zöldfa Szálló [107](#), [187](#), [201](#), [203](#), [213](#), [215](#), [229](#), [358](#), [470](#)
Zöldfa utca [76](#)
Zöldfakert [23](#), [200](#), [201](#), [205](#), [419](#)
Zrínyi Ádámot ábrázoló festmény [515](#)
Zrínyi Béla utazó [433](#)
Zrínyi Miklós Magyar Irodalom és Műpártoló Egyesület [427](#)
Zrínyi Miklóst (a költőt) ábrázoló festmény [515](#)
Zrínyi Nyomda Rt. [382](#)
Zrínyi sportpálya [269](#), [469](#), [508](#)
Zrínyi út [516](#)
Zrínyi-emlék Csáktornyan [291](#)
Zrínyiváros [238](#)
Z. Soós István festő [377](#)
Zulfikar Chakir cukorkakészítő [401](#)

Zs

zsandárok [116](#), [262](#), [380](#)
zsidó banda [201](#), [491](#)
zsidó hitközség imaháza [21](#), [226](#), [382](#)
zsidókórház [145](#), [519](#)
zsidótemető (régi) [31](#), [33](#)
zsidótemető (új) [33](#), [52](#)
zsidótemető ravatalozója [33](#)
Zsigmond király [338](#)
Zsinagóga [228](#)
Zsinagóga udvar [228](#)
Zsittney Gábor adatközlő [1](#), [32](#), [33](#), [35](#), [52](#), [95](#), [124](#), [126](#), [197](#), [235](#), [419](#), [490](#)
Zsombor (Sombor) Ferenc [241](#)
Zsombor Ferencné (Hugonnay Berta gróf) [241](#), [243](#)

Felhasznált források:

Helyi újságok:

Nagykanizsa	(1906-1908)
Nagykanizsai Friss Újság	(1901-1905)
Zala	(1876-1922)
Zalai Hírlap	(1913-1921)
Zalai Közlöny	(1862-1945)
Zalamegye	(1882-1904)

Egyéb:

A nagykanizsai Thury György Múzeum jubileumi emlékkönyve	(1972)
Arató Jenő: Kanizsa a századelőn	(1995)
Barbarits Lajos: Nagykanizsa	(1929)
Bátorfi Lajos: Adatok Zalamegye történetéhez	(1878-ig)
Benedek Rezső: Nagykanizsa megyei város címtára	(1937)
Benedek Rezső: Zala aranykönyve	(1938)
Bogdanovič Lázár: A Szent Miklósról elnevezett nagykanizsai görögkeleti szerb egyház	(1997)
Dénes Gyula: Városnéző sorozat (kézirat)	(1970-es évek)
Fónyad Pál: A nagykanizsai evangélikus gyülekezet története	(1991)
Fülöp György: Életem lépcsői (kézirat)	(1978)
Füredi János: Nagykanizsa r. t. város lak- és címjegyzéke	(1907)
Halis István: A Ferencrend kanizsai zárdája	(1899)
Halis István: Krónika a Babócsay családról	(1923)
Halis István: Színes mozaik Nagy-Kanizsa történetéből	(1893)
Halis István: Zalai krónika	(1917-ig)
Halis István és Hoffmann Mór: Zalavármegye évkönyve a millenniumra	(1896)
Horváth Gyula: A délnyugat-dunántúli szőlőhegyek szakrális építményeinek gazdaság- és kultúrtörténeti vonatkozásai	(1995)
Horváth Gyula: Kanizsa város története s annak jelen viszonyai	(1861)
Kanizsai Almanach (Horváth Krisztina, Kaszli Miklós János, Kunics Zsuzsa, Lovas Gyula, Merkly-Belus József, Nagy Csaba, Tolnai Sándor írásai)	(1990, 1991, 1995, 1996)

- Kaposi Zoltán: A tradicionalizmustól a modern gazdaságig (2003)
- Kempelen Béla: Nagykanizsa rendezett tanácsú város címtára (1926)
- Kunics Zsuzsa: A nagykanizsai Deák tér története a város fejlődésének tükrében (1992)
- Kunics Zsuzsa: Köz- és magánépítkezések, városfejlődés Nagykanizsán a dualizmus időszakában (2003)
- Kunics Zsuzsa-Tarnóczy Attila: Városthörténeti mozaikok (2007)
- Makoviczky Gyula: Nagykanizsa város településföldrajza (1934)
- Nagy-Kanizsa (Budapesti Látogatók Lapja) (1892)
- Nagykanizsa (Városhkultúra folyóirat) (1935)
- Nagykanizsa városi monográfia II. (Czupi Gyula, Göcze Rezső, Halász Imre, Kaposi Zoltán, Kardos Ferenc, Kéringer Mária, Kostyál László, Kotnyek István írásai) (2006)
- Rábavölgyi Attila: A nagykanizsai református templom építésének története (1887-1934) (1997)
- Rózsa Miklós: A kanizsai Városi Tanács igazgatási és bírói tevékenysége Báró Gračich Jakab földesurasága idején (1704-1717) (2000)
- Rózsa Miklós: Kanizsa környéki „szent helyek” (1996)
- Szeghalmy Gyula: Dunántúli vármegyék (1939)
- Székely Nándor: A villamos világítás kérdése Nagykanizsán (1907)
- Tersánczky József: Szabadhegy monographiája (1887)
- T. Mérey Klára: Nagykanizsa, Somogy kapuja a dualizmus korában (1989)
- Tolnai Sándor: A tűz elleni védekezés Nagykanizsán 1690-től napjainkig (1989)
- Tóth Kálmánné: Képek a Déli Vasút nagykanizsai történetéből (1986)
- Tüskés Tibor: Szülőföldem, Kanizsa (2000)
- Villányi Henrik: A nagykanizsai izraelita hitközség tanintézeteinek története (1891)
- Winkler Ernőné: Százéves nőegyletünk (1943)
- Zala vármegye (Magyarország és a Külföld folyóirat) (1898)